

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Breathe

Kristen Ashley

Nefes al

Kristen Ashley

Kristen Ashley tarafından Smashwords'de

yayınlanmıştır Telif Hakkı 2012 Kristen

Ashley

Kristen Ashley yazarına ait diğer kitapları
keşfedin:

Rock Chick Serisi:

Rock Chick

Rock Chick

Kurtarma

Rock Chick Redemption

Rock Chick Renegade

Rock Chick Revenge

Rock Chick Reckoning

Rock Chick Regret

The 'Burg Series:

Senin

İçin

Huzur

İçinde

Golden Trail Gönül

Oyunları

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı

Rüyalar

Bayan Şans

Rüya Adam Serisi:

Gizemli Adam

Vahşi Adam

Kanun Adam

Motosikletli Adam

Hayal Diyarı Serisi:

En ılgın Hayaller
Altın Hanedanlık
Fantastik

Üç Seri:
Güneş Gökyüzünden Düşene Kadar

Bitmemiş Kahraman Serisi:
Şövalye

Kristen Ashley'in diğerk kitapları:

Masal Canlanıyor
Cennet ve Cehennem
Lacybourne Malikanesi
Şanslı Yıldızlar
Mathilda, Süper Cadı
Penmort Kalesi
Güvenli Oynayın
Sommersgate House

www.kristenashley.net

Smashwords Sürümü, Lisans Notları

Bu e-Kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır.
Bu e-Kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez.
Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her
kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve
satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın
alınmadıysa, lütfen

Smashwords.com'a dönün ve kendi kopyanızı satın alın. Bu
yazarın sıkı çalışmasına saygı duyduğunuz için teşekkür
ederiz.

Adanmışlık
Carly Phillips'e,

Bunun nasıl bir şey olduğunu hatırladığınız
ve yolumu açmak için üzerinize düşeni
yaptığınız için teşekkür ederim.
Sen. Öylesin. Müthişsin.

Teşekkür

Küçük bir kasaba kütüphanesinin nasıl çalıştığını anlamam gerektiğinde, her zaman yaptığım şeyi yaptım. Bir arkadaşımı aradım. Ya da bu örnekte, Denver Halk Kütüphanesi'ndeki muhteşem Dixie Malone'a e-posta gönderdim. Dixie, arkadaşlığımız boyunca bana sık sık can simidi oldu ve beni hayal kırıklığına uğratmadı. Benim için her şeyi ortaya koydu ve Faye'in küçük bir kasaba kütüphanecisi olarak deneyimini okuyucularım için daha zengin hale getirmek için bana küçük parçalar ve parçalar verdi.

Bayan Dix, size hayran olduğumu biliyorsunuz. Şimdi size daha da çok tapıyorum. Bunun imkansız bir görev olduğunu düşünmüştüm ama işte oldu.

Ve her zaman olduğu gibi, arkamı kolladığın için teşekkür ederim Chas.

Yazarın Notu

Daha önce de söyledim ve yine söyleyeceğim, bu kitapta bahsettiğim müzikleri bulmanızı ve okurken ya da daha sonra dinlemenizi tavsiye ederim. Emma Mae Bowen'ın "Holding Out for A Hero", Dobie Gray'in "Drift Away" ve diğerleri sizi havaya sokacak ve aksiyonun tam içine yerleştirecek. Ve umarım bu olmak için iyi bir yerdir.

Emma Mae'nin harika şarkısının linkini bana gönderdiği için KT'ye teşekkür ederim. Ve bonus, Pinklady okurum/arkadaşım Angela Gray, Emma Mae'nin teyzesi çıktı. Şimdi ciddi, kardeşliğin daha sıkı bağlanması için bu nasıl?

Rock on!

* * * * *

Birinci Bölüm

Asla Onun Olmayacak

"Konuş benimle."

Chace Keaton, Harker's Wood'un sabahın erken saatlerindeki Şubat soğuşunda tek başına oturmuş, kimseye bir şey fısıldamıyordu.

Karısının vurularak öldürüldüğü yer.

Harker's Wood, Colorado Dağları'nda alışılmadık bir ağaç yayılımıydı. Alışılmadıktı çünkü sadece kozalaklı ağaçlar ve titrek kavaklardan oluşmuyordu. İhtiyar Harker'ın yaptığı tüm o çılgınlıkları yapmasının nedenlerine benzer bir nedenden ötürü, yetmiş yıl önce bu alanı temizlemiş ve yirmi farklı ağaç türünden yüzlerce filiz dikmişti. Colorado Dağları'nda kök salmaması gereken ağaçlar. Bir mucize eseri kök salmakla kalmayıp boy atan ve güçlü kalan ağaçlar.

Gecenin geç saatleriydi. Kar kalın ve derindi. Dondurucu bir soğuk vardı. Birkaç bulut vardı ama dolunay ağaçların arasından ıslıl ıslıl parlıyor, onları gümüşe boyuyordu.

Chace ağaçları ya da ayı görmüyordu. Kışının üzerinde durduğu karla kaplı kütüğün üzerinde duran kot pantolonundan sızan soğuşu hissetmiyordu.

Hiçbir şey

görmedi. Hiçbir

şey duymadı.

Tahtanın konuşmasını bekledi.

Konuşmuyordu.

Misty orada vurulduğundan beri sayısız kez oraya gitmişti. Ölümü kasıtlı olarak katı ve detaylı bir polis protokolüyle soruşturulmamıştı.

Carnal Polis Departmanı tarafından değil. O zaman olmaz.

İstila edildiğinde değil. Artık istila edilmemişti.

Ancak bu, Chace'in oraya tek başına, kuyruksuz olarak gelmediği ve kendi detaylı incelemesini başlatmadığı anlamına gelmiyordu.

bölge.

Hiçbir şey bulamadı.

Ve tahta onunla hiç konuşmadı. O zamanlar konuşmazdı. Şimdi de konuşmuyor.

Misty'nin kanı çoktan a k ı p gitmiş ya da toprağa karışmıştı. Şimdi o toprak karla kaplıydı.

Ama Chace zihninde ayak izlerini gördü. Ve, Tanrım, diz izleri.

İki takım. Bir erkek, bir kadın. İkisi de iyi bakılmış patikadan ormana doğru yürüyor. Sadece erkek geri dönüyor.

Misty yüksek topuklu giyiyordu. Her zaman yüksek topuklu giyerdi. Chace topuklu ayakkabı giyen kadınları severdi. Bununla birlikte, karısının giydikleri onu bir fahişe gibi gösteriyordu.

Kötü bir şekilde dövüldükten, muhtemelen silah zoruyla, kesinlikle aklını kaçırarak kadar korkutulduktan sonra zorla yürüdüğü ayak izlerinde birkaç kez tökezlediğini fark etmişti. Diğer zamanlarda da düşmüştü.

Ama onu diz çöktürmüştü.

Chace gözlerini kapattı.

Çok az insan kadının çenesinde ve karnında meni bulunduğunu biliyordu. O biliyordu çünkü o kasabada polisti ve kadının kocasıydı.

Ve kadının vurularak öldürülmeden önce, katiline oral seks yapması için dizlerinin üzerine çökmeye zorlandığını biliyordu.

Safra boğazına hücum etti ve karısının dövülmesinden, tecavüze uğramasından ve öldürülmesinden bu yana geçen aylar içinde bu da sayısız kez olmuştu.

Öp beni, Chace.

Sesi her gün olduğu gibi, günde sayamayacağı kadar çok kez beynini vahşileştirerek bir anının içinde ona doğru geliyordu.

Ona son sözleri.

Yalvarıyordu.

Öp beni, Chace.

Onu hiç öpmemişti. Yıllardır evliydim ve düğünlerinde ona vermek zorunda kaldığı öpücük dışında onu bir kez bile öpmemişti.

Bir kere bile.

Bunun yerine, ondan saklamadığı bir şey olan dudağının kıvrıldığını hissetti ve uzaklaştı.

Safrayı yutarken birinin yaklaştığını duyunca gözleri fal taşı gibi açıldı.

Sonra bir tökezleme sesi duydu ve bir kadın tuhaf bir kelime olan "Frak" diye tısladı.

Sessizce ayağa kalktı, anında tetikteydi ve bakışları sesin geldiği patıkaya yöneldi. Eli kemerinin yan tarafındaki kılıfta duran silaha gitti. Bu onun hizmet silahıydı. Görevde değildi ama onu her zaman taşırdı. Yaşadığı dağ kasabası Carnal, Colorado yakın zamanda küçük bir kasaba tiranının boyunduruğundan kurtulmuş olabilirdi ama bu güvenli olduğu anlamına gelmiyordu.

Başı öne eğik, saçlarının tepesi ay ışığında rengini seçemediği örgü bir takkeyle örtülü kadın görüldüğünde gözlerini kırıştırdı. Açıklığa varmak için karda tepinirken gözleri ayaklarındaydı.

Sanki onu hissetmiş gibi başını kaldırdı ve onu gördüğünde aniden durdu, vücudu sarsıldı.

Chace ona baktı. Onu tanıyordu.

Aman Tanrım. Ne oluyor lan?

Tek kelime etmedi. Sabahın ikisinde, dondurucu soğukta, çirkin ve kanlı bir cinayete sahne olan ıssız bir yerdeydi. Ve kız oradaydı. Ne diyeceğini bilemiyordu çünkü kızgın mı yoksa cidden kızgın mı olduğunu bilmiyordu.

O da tek kelime etmedi. Yine de sessizliğiyle tanınırdı ve bu sadece kasabanın kütüphanecisi olduğu için mesleki bir tehlike olduğu için değildi.

Şaşırtıcı bir şekilde bakışlarını kırdı ama bunu "Ah..." diye mırıldanarak yaptı.

Bu ses üzerine Chace cidden çok sinirlenmeye karar verdi.

"Ne oluyor lan?" diye sordu.

"Um... uh, Dedektif Keaton," diye cevap verdi ve sonra başka bir şey söylemedi ama gözleri ona kilitlenmişti. Şapkasının altından dökülen uzun, şık saçları, hafif, kabarık yeleği ve boynuna doladığı eşarbına karşı bir gece yarısı gölgesi idi. Yüzü ay ışığında solgundu.

Ve, kahretsin, onun sesini sevmişti. Daha önce de duymuştu, sık sık değil ama duymuştu. Ve diğer zamanlarda da hoşuna gitmişti. Sessiz, melodik, lanet bir şarkı gibi.

Evet, hoşuna gitti. Hem de çok.

Adını ilk kez söylemiş olsa bile o an için doğru değildi. Ya da isimlerinden birini. Söylemesini tercih ettiği isim onun ilk ismiydi ve bunu sırtüstü yatarken, yuvarlak vücudu onun altında, aleti içindeyken ve onu az önce boşaltmışken söylemesini isterdi.

Asla sahip olamayacağı bir şey.

Bu ona cidden çok kızgın olduğunu hatırlattı. O da tekrarladı, "Ne oluyor lan?"

"Ben... uh -"

"Çıkar ağzındaki baklayı, Bayan Goodknight. Sabahın ikisinde Harker's Wood'da, bir cinayet mahallinde ne halt ediyorsun?"

"Şey, uh..." Başını yana eğdi ve gözlerini ondan ayırmadı. "Burada ne yapıyorsun?"

"Karım burada öldürüldü," diye anında, sertçe ve bariz bir öfkeyle cevap verdi ve hemen bunu yapmamış olmayı diledi. Çünkü onun bir adım geri çekilmesiyle aynı anda yüzünün gerildiğini gördü.

Onu çağırması bir anını aldı ama çağırdı. Omurgasını dikleştirdi ve fısıldadı, "Özür dilerim," yutkunmasını izledi, "Misty için çok üzgünüm, Dedektif Keaton."

"Kimse Misty için üzgün değil," diye karşılık verdi.

Bir sebepten dolayı kendini pislik olmaktan alıkoyamadı ve kızın burnunu kırıştırmasını izledi, bir başka irkildi. Bu seferki şirindi.

Çok tatlı.

Siktir et

onu.

Ama haklıydı. Kasabadaki hiç kimse karısının ölümüne üzülmemişti. Derinlere indiğinde Chace bile. Onun için bunu istemezdi, bunu değil. Bunu yapmadan önce onu dövmek ve aşağılamak yerine içini delik deşik etseler bile.

Bu, onun hayatından defolup gitmesini istemediği anlamına gelmiyordu. Başka bir eyalette. Kahretsin, başka bir ülkede.

Bunu istiyordu.

Bunun için dua bile etmişti, o kadar çok istiyordu. Ve şimdi hayatından çok ama çok çıkmıştı.

"Bu doğru değil." Kadının fısıltıyla söylediği sözler üzerine tekrar ona odaklandı. "Yani, biliyorsun, o, şey... Bayan Popülerlik değildi ama ona yapılan şey -"

Chace onun sözünü kesti, "Neden burada olduğunuza gelelim, Bayan Goodknight."

Ayın gölgesinde kalmış dişlerinin alt dudağını ısırıldığını ve etrafına bakındığını gördü. Bir süre polislik yapmıştı. Bu yüzden kadının makul bir yalan uydurmak için zaman kazandığını biliyordu.

O da sabırsızca, "Bayan Goodknight," diye sordu.

Ona baktı ve o sessiz, çekici sesiyle "Faye" dedi.

"Ne?"

Kızın boğazını temizlediğini duydu ve bu kez daha yüksek sesle, "Faye. Benim adım Faye."

"Bunu biliyorum," diye bilgilendirdi onu, sesi daha az kısa değildi, belki daha da fazla.

"Şey, şey... bilirsin, bana böyle hitap edebilirsin," diye

davet etti. "Harika," o bit kapalı. "Şimdi

sen İstiyorum Cevap benim

soru?"

"Hayır, aslında... pek sayılmaz." diye cevap verdi ve Chace bakakaldı.

Bunu yaptı çünkü şaşırmıştı.

Güzeldi, lanet olsun, inanılmaz derecede güzeldi. Kalın, düz, uzun, koyu kumral saçları doğal kızıl tonlarındaydı. Saçları o kadar parlıyordu ki ıslıl ıslıl parlıyordu. Hayal gücünün bir uzantısı olarak göstermediği bir vücudu vardı ama bu, bir erkeğin onun tüm doğru yerlerde kıvrımları olduğunu göremeyeceği anlamına gelmiyordu ve onunki çekici bir şekilde genişti. Uzun değildi ama kısa da değildi. Topuklu ayakkabı giyebilecek kadar uzundu ve yine de ağzını almak için boynunu eğmesi gerekirdi. Ve dolgun dudaklarıyla güzel bir ağzı vardı, o kadar pembeydi ki tadı sakız gibi geliyordu. Ayrıca, kasabadaki herkesin bildiği bir gerçeğe tanıklık eden yüksek, yuvarlak, olağanüstü elmacık kemikleri vardı, atalarında Kızılderili kanı vardı.

Ve gözleri. Açık mavi. Kesinlikle. Gri-mavi değil. Mavi. Hiç bu kadar mükemmel, bu kadar saf, bu kadar güzel bir mavi görmemişti ve kesinlikle birinin gözlerinin rengi değildi.

Ama o sessizdi. Utangaçtı. İnzivaya çekilmiş ya da görünmez biri gibi değildi. İşe giderdi. Lokantada öğle yemeği yedi. Markete, postaneye, İtalyan restoranına, La-La Land'e kahve içmeye giderdi. Arkadaşları vardı. Kocaman bir ailesi vardı ve onlara çok yakındı.

Ama herkes onun bir kitapta yaşadığını biliyordu. Biriyle çıkmadı. Bubba'nın barına gidip kravat takmazdı. Chace onu La-La Land'de bir kahve içerken ve Shambles'ın keklerinden birini yerken gördü, burnu bir kitapta ya da eli o e-Okuyuculardan birine sarılmıştı. Chace onu lokantada da görmüştü, aynı pozda. Tanrım, o kasabada geçirdiği yıllar boyunca onu birden fazla kez bir marketin koridorunda dolaşırken, postaneden çıkarken, kütüphaneden çıkarken görmüştü, başı eğik, gözleri bir kitaba odaklanmıştı.

Her ne sebeple olursa olsun, sabahın ikisinde Harker's Wood'da onu yakalamasını beklemezdi.

onun sorularına cevap vermekten başka bir şey yapacak cesareti yoktu. Belki yarım yamalak. Ama yapardı.

Reddedeceğini asla beklemezdi.

"Korkarım bu cevap kabul edilemez, Bayan Goodknight," diye bilgilendirdi onu.

"Faye," diye düzeltti sessizce.

"Her neyse," diye kestirip attı. "Şimdi, tekrar soruyorum, burada ne arıyorsun?"

Birkaç uzun an boyunca onu inceledi, sonra ona doğru yarım adım attı ama aniden durdu ve yumuşak bir sesle, "Buraya çok sık gelir misin?" diye sordu.

"Bunun seni ilgilendirdiğinden emin değilim," diye cevap verdi.

"Ama buraya neden geldiğimi bilmenin seni ilgilendirdiğinden emin misin?" diye karşılık verdi, sinirli ya da sert değil, sadece dikkatliydi.

"Burası bir suç mahalli, Bayan Goodknight." "Faye."

Eğilip "Faye," dedi ve yine keşke demeseydim diye düşündü çünkü kızın burnu yine kasılmıştı. Başka bir irkilme. Sevimli olanından. Kasabanın güzel, kıvrımlı, muhtemelen bakire kütüphanecisinin, bir zamanlar hayatı boka sarmadan önce kendisiyle birlikte olmasını istediği kadın olarak işaretlediği kişinin sevimli olabileceğini öğrendiğinde verdiği tepkiyi içine gömdü. Sonra devam etti, "Burası bir suç mahalli."

"Kaset çöktü," diye hatırlattı ona. "Aylardır kapalı."

"Burası hâlâ bir suç mahalli."

Bir adım daha attı ve yine omurgası dikleşti. "Bay Harker bu ağacı on yıl önce Carnal şehrine verdi, Dedektif Keaton. Burası bir park. Kamu malı. Burada olmaya hakkım var."

İşte oradaydı. Omurga yine oradaydı ve onu daha önce görmüş olmasına rağmen yine de şaşırmıştı.

"Şehir yönetmeliğine göre kamp alanı olmadığı sürece tüm parklar saat onda halka kapanır," diye karşılık verdi Chace ve ay ışığında onun dudaklarını birbirine bastırışını izledi.

Sonra onları çözdü ve "Oh" diye fısıldadı.
Ve o tek hece de melodik ve sevimliydi, siktir et onu.
"Bunu bilmiyordum." diye devam etti.
"Artık biliyorsun."
"Belki de gitmeliyim," diye önerdi.
"Belki de hayır, Bayan Goodknight," diye karşılık verdi.
"Faye," diye fısıldadı, gözleri onunkilere kilitlenmişti.
Chace cevap vermedi.
Faye Goodknight gitmedi.
Bunun yerine, sadece üç adım ötede durmadan önce ona doğru iki adım daha attı.
Bunu yaptığında yumuşak bir sesle "İyi misin?" diye sordu.
Yalan söyleyip evet demeliydi. Ya da cevap vermemeli ve ona gideceğini hatırlatmalıydı.
İkisini de yapmadı.
"Bayan Goodknight, saat sabahın ikisi ve ben karımın öldürüldüğü ormanda soğukta yatıyorum. Sizce iyi miyim?"
Anında, hâlâ yumuşak bir sesle, "Hayır," diye cevap verdi.
Sonra kendini hatırladı ve ona "Gidiyordun" diye hatırlattı.
Gitmedi. Bir adım daha attı, kulağını omzuna doğru eğdi ama yüzünü hafifçe ona doğru uzattı ve yüz hatlarını inceleyerek ona baktı.
Bu da çok şirindi.
O bununla uğraşırken, kadının yumuşak sesi ona doğru geldi. "Onu sevdin mi?"
"Bunun cevabını biliyorsun," diye karşılık verdi hemen ve o da biliyordu. Herkes biliyordu. Chace Keaton karısı hakkında ne hissettiğini açıkça ortaya koydu ve bunu sadece karısına da yapmadı.
Başını omuzlarının üzerinde dikleştirdi ve "Belki de hissettiklerin hakkında biriyle konuşmalısın." diye tavsiyede bulundu.

"Bunun için gönüllü müsün?" Chace sordu ve ses tonu kesiciydi.

"Nasıl istersen" demeden önce gözünü bile kırpmadı.

"Alınma, Faye, ama benim seçtiğim kişi nefes alan, yiyen ve çalışan ama hayal dünyasında yaşayan bir kadın olmayacak. Gördüğüm kadarıyla iyi bir hayat olan kendi hayatını kaçmadan idare edemiyorsun. Kafamdaki boktan şeylerle başa çıkabilmenin imkanı yok."

Pislikçe bir sözdü ama işe yaradı. Omuzları hafifçe çöktü ve bir adım geri çekildi.

"Sadece nazik olmaya çalışıyorum," diyerek bariz olanı işaret etti. "Asıl iyi olacak olan, kışını kaldırıp ve beni rahat bırak."

Hareket etmedi. Uzun süre.

Sonra hafifçe ona doğru eğildi ve nazikçe, "Seni yalnız bırakmamam gerektiğini düşünüyorum. Sanırım ağır bir şeyle uğraşıyorsun ve belli ki bunu tek başına yapıyorsun." Eldivenle kaplı elini uzatarak bölgeyi işaret etti, "Onu boşaltmalısın Chace."

İsa.

Sikeyi

m.

İsa.

O ses, sessiz, nazik, çok tatlı bir şekilde onun adını söylüyordu, gözleri ona yumuşak bakıyordu.

Sikeyim.

Hayal edebileceğinden daha iyi. Hayal edebileceğinden bile daha iyi. Ve onun değil.

Asla onun olmayacak.

Hangi kastedilen Sonunda duruşma onu söyle
onun isim işkenceydi.

"Pekala," diye başladı, "iyi davranmaya çalışıyordum -"

Başını salladı ve onun sözünü kesti, sesi şaşırmıştı ve yine, Tanrım, çok tatlıydı, "Öyle mi?"

"Evet," diye karşılık verdi. "Söyledim ve söylediğimi anlayacaksınız, Bayan Goodknight, ilginizi istemiyorum. Beni dinlemenizi istemiyorum. Arkadaşlığınızı istemiyorum. Tek istediğim o koca kışını kaldırıp gitmen ve beni rahat bırakman."

Kızın vücudunun kilitlenmesini ve ay ışığında solgun yüzünün daha da solgunlaşmasını izledi.

Bu yarım saniyeden az sürmüştü ki, kadın çizmelerini giyip açıklıktan koşarak uzaklaştı. Bunu o kadar hızlı yaptı ki, açıklıktan ayrılıp patikaya çıktıktan sonra bile uzun saçlarının arkasından akan gece yarısı gölgesini görebiliyordu.

Chace Keaton'ın gözleri, o kaybolduktan sonra uzun bir süre izlerden ayrılmadı.

Öp beni, Chace.

Kafasının içinde duydu ve gözlerini kapattı.

Onu boşaltmalısın, Chace.

Bu kez Faye'in sesini duydu ve gözleri fal taşı gibi açıldı. Tam da ihtiyacı olmayan şey.

Başka bir iblis.

"Siktir," diye homurdandı, gözleri açıklıkta geziniyor, hiçbir şey görmüyor, hiçbir şey duymuyordu.

Orada bir şey yok.

Konuşmuyordu.

Lanet olsun.

Her gece yaptığı gibi, Chace Keaton açıklıktan patikaya doğru yürüdü ve evine gitti.

* * * * *

İki gün sonra.

"Yemeğe gelsen ölür müsün?"

Chace, Shambles kahvesini hazırlarken tezgâhın üzerinden onu izledi. Telefonu kulağına götürüp evet diye düşünürken yanağındaki kasların gerildiğini hissetti. Annesi ve babasının evine yemeğe gitmek onu öldürebilirdi.

Ya da daha doğrusu, babasının havasını solumak zorunda kalsaydı bu onu cinayete sürüklerdi.

"Anne," dedi telefonda, "sana söylediğim gibi, meşgulüm."

"Ama yeni memurlar işe aldıklarını ve işlerin normale döndüğünü söylediğini sanıyordum," diye cevap verdi.

"Öyleler ama bu normal değil. İşler yoğun. Çok yoğun. Evi temizlediklerinde neredeyse herkesi kaybettik. Yeni memurların eğitilmesi gerekiyor ve yaşananlardan ve geçen süreden sonra Carnal vatandaşları güvenebilecekleri bir güce birkaç ay içinde alışamayacaklar. Bir sorunları olduğunda Polis Departmanı yerine hala birbirlerini arıyorlar. İşler kötüye gittiğinde, ki genelde kötüye gider, pisliği temizlemek zorunda kalırız. Bu hafta yemek yapabilmemin imkanı yok."

Shambles küçük paslanmaz çelik sürahidenden köpürtülmüş sütü içeceğine dökerken, "Gelecek haftaya ne dersin?" diye sordu.

"Bir sonraki hafta sonu Aspen'e gelip seni yemeğe çıkarmama ne dersin?" Chace önerdi.

"Ama biliyorsun baban her zaman Şubat ayının üçüncü hafta sonunda Florida'daki golf turnuvasına gider." dediğinde sesi hayal kırıklığına uğramıştı.

Kesinlikle öyle.

Ayrıca babasının Florida'da bir golf turnuvasına katılmadığını, spor malzemeleri gerektirebilecek başka bir şey yaptığını da kesinlikle biliyordu, ancak bu malzemelerin kullanımı annesinin anlayabileceği bir şey değildi.

Ne yazık ki, Chace yapabiliirdi. Sadece yapmamaya çalıştı.

Shambles döndü, ona gülümsedi ve beyaz kapağı kahvesinin üstüne itti.

Chace çenesini Shambles'a doğru kaldırdı ama telefonuna, "Yemeğimize babamın da katılması gerekiyor mu?" diye sordu.

"Chace, babanı hiç görmüyorsun," diye cevap verdi sessizce. Chace, "Ve anne, biliyorsun ki bu planlanmış bir şey," diye karşılık verdi.

Aynı sessizlikle cüzdanını çıkardı, çevirerek açtı ve bir banknot çıkardı. Parayı Shambles'a uzattı, Shambles kahvesini tezgâha koydu ve kasaya dönerek

Chace konuşmaya devam etti. "Şimdi, bir sonraki hafta sonunda mıyız?"

Onun sorusunu duymazdan geldi ve "Keşke ikiniz bu yarayı iyileştirseniz" diye fısıldadı.

Böyle bir şey olmayacaktı.

Asla.

Bunun nedeni de babasıyla aralarında iyileşebilecek bir çatlak olmamasıydı. Yıllar önce, Chace'in içinde büyüdüğü evden ve babasının boyunduruğundan kurtulmak istediği zamanlarda bu sadece bir kırılmaydı.

Şimdi bu bir gedik değildi. Bu, kesinlikle geçemeyeceği bir uçurumdu ve eğer babası denerse, Chace onu vuracaktı.

"Anne -"

"Misty gittiğinden beri senin için endişeleniyorum. Yani, sana kim bakıyor?"

Annesi bunu bilmiyordu, o da Misty'nin en büyük hayranı değildi, gerçi Chace'in karısından nefret ettiği gerçeğini annesinden saklamaya çalıştığı gibi o da bunu saklamaya çalışıyordu ama Misty onunla hiç ilgilenmedi.

Bunu bir süre denedi, sonunda adamın ona sırlıslıkla aşık olmayacağını anladıktan sonra, çünkü kafa verme konusunda harikaydı. Bunun başlıca nedeni adamın ona dokunmasına izin vermemesi ve onunla aynı yatakta yatmamasıydı.

Her zamanki numaralarının onun kalbini kazanmaya yetmeyeceğini anladığında, farklı yollara başvurdu. Ve dallanıp budaklanması, iyi bir eş olmaya çalışması şeklinde oldu. İyi bir ev kadını, iyi bir aşçıydı. Sonunda adam onun yemeklerini yemeyi reddettiğinde, çoğu zaman o yataktan kalkmadan evden çıktığında, eve geç geldiğinde ve onun sevgi dolu bakımı ya da evlerini nasıl koruduğu hakkında hiç yorum yapmadığında tüm bunlar boka sardı. Sonunda sinirlenmeye başladı ve her şeyi berbat etti.

Ona çok sert davranmıştı ve o zamanlar bunu hak ettiğini düşünüyordu. Onu evlenmek için tuzağa düşürmüştü.

babasıyla sapıkça seks yapıyor, bunu yaparken de kirli bir polisle komplo kurup kaydediyordu. Sonra babasına şantaj yaptı ve Chace'i sadece babasına ve hepsi yerel bir adamın parmağı altında olan ahbablarına değil, aynı zamanda çok kirli, saf pislikten yapılmış kirli polislerden oluşan bir ekibe de hizmet etmeye zorladı.

Evet, bunu hak ettiğini düşünüyordu.

Şimdi ölmüştü ve nasıl öldüğünü, bunu ve çok uzun, çok mutsuz, beş yıllık evlilikleri boyunca ona yaptığı muameleyi de kafasında şeytanlar gibi yaşıyordu.

"Ben otuz beş yaşındayım anne. Kendi başımın çaresine bakabilirim," dedi annesine, Shambles'tan para üstünü alırken ve bahşiş kasesine bir dolar atarken.

"Ama senin için endişeleniyorum." Tekrar fısıldamaya başlamıştı, bu sefer üzgün ve endişeliydi ve annesini sevdiği için bu onu öldürüyordu.

Onun endişelendiğini biliyordu. O tek çocuktur. Başka çocuğu olamazdı. Ona sahip olduğu için şanslıydı ve bunu şiddetle hissediyordu. Ayrıca doğası gereği uçar, hassas ve sinirliydi. Bu nedenle, büyürken onu boğmuş, havanın onun için olduğu korkusuna kapılmıştı.

Oğlunu yetiştirme taktikleri kocasınıninkilerle şiddetle çatıştı.

Valerie Keaton'ın tek derdi koruma, sevgi ve ilgiydi.

Trane Keaton'ın tek derdi oğlunu bir erkek yapmaktı.

Bu durum sevgi dolu, güvenli, anlayışlı ve destekleyici bir yuva için elverişli değildi.

Bu nedenle, sekiz yaşından itibaren kendine söz verdiği gibi, Chace dışarı çıkabildiği anda çıktı. Bunun için çok çalıştı ve başardı.

Ve asla geri dönmedi.

"Merak etme," diye sessizce ona güvence verdi. "Ben iyiyim. Sadece meşgulüm." Cüzdanını yerine koydu, içkisini aldı ve Shambles'a bir çene kaldırma hareketi daha yaptı. Kahve dükkânının tartışmasız yetenekli ama kesinlikle tam bir hippi olan sahibinin şapşal sırtışlarından birini aldı ve devam etti, "Yine de,

Daha iyi olurum, annem önümüzdeki hafta sonu onu yemeğe götürmeme izin verdi."

Tam kapı açılırken kapıya döndü, üzerindeki zil çaldı ve Faye Goodknight gözlerini e-okuyucusuna dikerek içeri girdi.

Sikeyim.

Chace durdu.

"Tamam, Chace, tatlım, bunu isterim," dedi annesi kulağına.

"Güzel," diye mırıldandı telefona.

Onun sesiyle Faye başını kaldırdı, gözleri ona dikildi, hareket etmeyi bıraktı ve ona verdi. Ay ışığında tam olarak göremediği ama La-La Land Coffee'de gün ışığında kesinlikle gördüğü ifade.

Gözleri anında acıya dönüştü, yüzü soldu, dolgun, pembe dudakları aralandı.

Ve yüz hatlarına kazınmış o acıyı içine çekmek canını fena halde yaktı.

Üzerinde yün bir palto vardı, paltonun tasarımı bir şekilde küçük belini kavıyordu ve bu da kıvrımlarını belirginleştiriyordu. Boynunda bir şal yaka vardı ve ceket krem rengindeydi, rengi saçlarının koyu kumralını vurguluyordu. Açık mavi örgü şapkası kulaklarına kadar iniyordu ve paltonun rengiyle birlikte saçlarını vurguluyor, kaçırılmaması gereken çekici bir özelliğini çok daha belirgin bir şekilde ortaya çıkarıyordu. Koyu kahverengi deri, alçak topuklu çizmeler giymişti ve adam onun bu paltonun altına bir elbise ya da etek giydiğini biliyordu çünkü normalde giydiği şey buydu ama aynı zamanda bacaklarında paltonun eteklerine kadar görebildiği tek şey çizmelerdi.

Makyajı, normalde olduğunu belirttiği gibi, inceydi. Sadece doğal güzelliğini vurgulamak için oradaydı, onu tahrif etmek için değil.

Yaralı, kristal mavisi gözleri kocaman açılmıştı.

"Reynaldo'nun yerinde rezervasyon yaptırmamı ister misin?" diye sordu annesi.

"Evet anne," diye cevap verdi. "Bu iyi olur. Şimdi gitmem gerek."

Bu kez onun sesini duymak Faye'i donup kalmaktan kurtardı ve hiç tereddüt etmeden arkasını dönüp hızla kapıdan çıktı.

"Ama Chace -" diye başladı annesi.

Chace içgüdüsel ve kesinlikle aptalca bir hareketle hızla kapıya yöneldi. "Az önce bir işim çıktı anne. Gerçekten, gitmem gerek."

Sonra annesinin iç çektiğini duydu, "Tamam tatlım. Bir sonraki hafta sonu görüşürüz."

"Bir sonraki hafta sonu. Seni seviyorum anne, görüşürüz."

Onun vedasını duydu ama belli belirsiz. Kapıdan çıkmış ve hızla ilerleyen Faye Goodknight'ın arkasından kaldırımında hızla ilerliyordu.

Ve neden olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ama ona verdiği acının yüz hatlarına damgasını vurduğunu görmenin acısını hâlâ hissediyordu ve bu konuda bir şeyler yapması gerekiyordu.

Ona yaklaştı ve "Bayan Goodknight" diye seslendi.

Kadın adımlarını hızlandırdı.

Chace daha hızlı

gitti. "Bayan

Goodknight."

Koşarak yürümeye başladı.

Chace uzun adımlarıyla ona yetişemedi, parmaklarını pazusuna doladı ve onu durdurdu, aynı anda vücudunu ona doğru çevirdi ve usulca "Faye" dedi.

Güzel, yaralı gözleri ona dikilmiş, sanki karnına bir bıçak saplamış gibi onu yaralamıştı.

Ama omuzları dikleştirdi. Omurgasını çağırıyordu.

"Günaydın, Dedektif Keaton," diye selamladı, sesi soğuk değildi ama her zamanki gibi sessizdi ve şimdi, Harker's Wood'daki o gecenin aksine, kesinlikle mesafeliydi.

Dikkati dağılmış bir şekilde "Chace" diye mırıldanırken elini onun üzerinde tuttu.

Başka bir şey söylemedi çünkü ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Konuşmadı.

Bu bir süre devam etti.

Sonra konuştu. "Beni alıkoyduğunuza göre", muhtemelen hala tuttuğunu ve bunu istemediğini belirtmek için tuttuğu kolu hafifçe hareket ettirdi, "size yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Evet, aslında," diye yanıtladı, "geçen gece için özür dilemek istiyorum."

"Özrün kabul edildi," dedi hemen. Sonra yine kolunu hafifçe kaydırarak onu bırakmasını istediğini belirtti ve sözlerini şöyle bitirdi: "Şimdi sana iyi günler."

Gitmesine izin vermedi.

Bunu neden yaptığını da bilmiyordu, sadece yaptı. Ve yaptığı şey, elini onun koluna koyarak, aralarında birkaç santim mesafe kalana kadar onu kendine yaklaştırmak oldu.

Bu ona La-La Land Coffee'de ona attığı bakışın aynısını attı ama acı çekmeden. Güzel pembe dudakları aralandı, güzel mavi gözleri büyüdü ve kusursuz solgun teni daha da solgunlaştı.

Acı olmadan ve aralarında sadece birkaç santim varken, bu bakış muhteşemdi.

Ayrıca kadının nefes almadığını da fark etti.

Bu yüzden başını onunkine doğru eğdi ve "Nefes al, Faye," diye fısıldadı.

Nefesi yumuşak bir vızıltıyla onu terk etti.

Bu çok tatlıydı, yüzündeki ifade hala muhteşemdi, yakınlığıyla birlikte her ikisinin etkisi de çok ateşliydi.

Tanrım.

Daha da kötüsü, güzel kokuyordu. Hayır, iyi değil.

İnanılmaz.

Tanrım, onu öpmek istiyordu. Bunu yapmak için can atıyordu.

"Daha fazlası var mı?" diye fısıldadı ve adam gözlerini kırıştırdı, gözleri kızın ağzından kendi ağzına kaydı.

"Haklıydın," diye fısıldadı. "Bazı şeylerin üstesinden gelmeye çalışıyorum."

"Tahmin edebiliyorum," diye cevap verdi, vücudunu birkaç santim geriye savurdu, yüz hatlarında serinlik dolaşıyordu. Hayır, soğuk değil. Yine uzak.

"Bu, hıyarlık yapmanın doğru olduğu anlamına gelmez," diye devam etti. "Bu doğru," diye kabul etti.

"Söylediğim şey hoş değildi ve kabul edilemezdi."

"Sanırım özür dilediğinizde böyle hissettiğinizi anladım, Dedektif Keaton."

Onu geri çekti, aynı zamanda vücudunu onunkine yaklaştırdı, gözlerini onun mavi gözlerine kilitledi ve "Chace" diye fısıldadı.

Onun yutkunuşunu, yüz hatlarındaki soğukkanlılığın kayboluşunu, gözlerinden geçen bir anlık gerginlik ve belirsizliği izledi ama cevap vermedi.

"Özrümü kabul ettiğini bilmeyi gerçekten çok isterim, Faye," dedi ona sessizce.

"Söyledim zaten." Kızın tatlı, sessiz sesi anında ona geri döndü.

"Doğru, o zaman bilmek istediğim şey ciddi olup olmadığınız."

Kadın adamın gözlerini tuttu ve adam onun nefesinin yükseldiğini sadece hissetmekle kalmadı, gördü de.

Sevimli ve
seksi.

Siktir et onu.

Siktir et onu.

Sonra fısıldadı, "Ciddiyim."

"Ne demek istiyorsun?" Chace hemen geri döndü ve devam etti. Kahretsin, buna ihtiyaç bile duyuyordu.

Gözlerini kırıştıtırırken başı hafifçe sarsıldı ve bu da inanılmaz derecede sevimliydi.

"Yani ne... ne?" diye fısıldadı.

Kolunu kullanarak onu kendine doğru çekti, aynı zamanda kahve fincanının bulunduğu diğer elini kaldırıp beline dokundurdu ve "Ciddisin Chace," diye fısıldadı.

Sonra, Tanrım, Tanrım, pembe dilinin ucunun alt dudağının dolgunluğunu ıslatmak için dışarı çıkmasını izledi. Küçük, bembeyaz dişleri dudağının içine gömülmüştü ve bu çok şirin ve çok ateşliydi, bunu sikinde hissetti.

Dudağını bıraktı ve fısıldadı, "Ciddiyim, Chace." O da bunu aletinde hissetti.

Tanrım, ne halt ediyordu?

Aniden onu bıraktı ve bir adım uzaklaştı. Hemen pişman oldu çünkü kız buna hazır değildi ve adam ona tutunmadan, bedeni ona yakın olmadan gözle görülür bir şekilde sallanıyordu. Kadın kendini dengeledi ama adam onun sallanmasını görmekten hoşlanmıyordu. Bununla birlikte, kızın da en az kendisi kadar ona kapılmış olduğunu bilmek hoşuna gitmişti.

Bu kapatmaması gerektiği anlamına gelmiyordu.

Kapatmalıydı. Ve kapattı da.

"Teşekkür ederim Faye," dedi, sesi daha resmiydi.

Soğuk değildi. Onunki gibi mesafeliydi.

Gözlerini kırptırdı.

Sonra nefesini içine çekti.

Sonra garip bir şekilde "Lexie" dedi.

"Ne?" diye sordu.

"Lexie," diye tekrarladı, neredeyse o anda arkasına yaslandı ve sonra tekrar omuzlarını dikleştirip daha sert bir tonda konuştu. "Lexie Walker'ın iyi bir dinleyici olacağına eminim ve senden hoşlandığını da biliyorum. İkinizi lokantada birlikte yemek yerken gördüm ve onu güldürüyordunuz. I Yani, herkes yapar Lexie Gül. O bir kahkaha. Ama sen de gülüyorsun. Onunla konuşmalısın. Sana yardımcı olacaktır."

Başka bir şey söylemeden arkasını döndü ve hızla kaldırımından aşağı indi.

Chace Keaton'a ait olan her şey onu takip etmeye teşvik ediyordu. Onu yemeğe davet etmeye. Onu tanımak için. Ağzını tatmak için doğru zamanı bulmak için. Tatmak için

doğru zamanı bulmak için

onun vücudunu. Ona kendi bedenini nasıl tatmin edeceğini öğretmek için zaman ayırmak. Kendi yükünü ona yüklemek için.

Chace Keaton'ın neredeyse on yıldır yaptığı, gördüğü ve duyduğu her şey onu durdurdu.

O da ters yöne döndü ve kamyonuna doğru yürüdü.

İkinci Bölüm

Bubblemint

"Bu iyi." "Bu iyi
değil." "Bence
iyi."

"Bu kesinlikle iyi değil."

Kütüphanede kasanın arkasında duruyordum ve önümde Lexie Walker, Krystal Briggs ve Lauren Jackson vardı.

Lexie, Ty Walker ile evliydi. Güzel bir esmerdi ve kocası, işlemediği bir cinayetin üzerine yıkıldığı ve hapse girdiği ortaya çıktığında ulusal haberlere konu olan yarı Afro-Amerikan, yarı beyaz muhteşem bir adamdı.

Krystal Briggs, bugün (ama yarın farklı olabilir) Charlie'nin Melekleri'ndeki Farrah Fawcett'in saçlarına benzeyen altın rengi, ballı bukleleri olan minyon, dolgun bir kadındı. Jonas "Bubba" Briggs ile evliydi ve kadın Bubba's adlı barlarında çalışırken yıllarca doyasıya parti yapmış ve bunu onsuz gerçekleştirmişti. Kadın onu evden kovmuş ve yaklaşık bir buçuk yıl sonra da nedense onunla evlenmişti. Bunu anlamamıştım ve son birkaç aydır Lexie beni ekibiyle tanıştırtırken Krystal bunu paylaşmıyordu. Yine de Krystal beni biraz korkutuyordu, o yüzden sormadım. Fark ettiğim şey, Bubba'nın artık içtenlikle parti yapmadığı ve bunun yerine oldukça sadık göründüğüydü. Bu yüzden işlerin yolunda gittiğini tahmin ettim.

Lauren Jackson, Tatum Jackson ile evliydi. sonsuza kadar (ya da Chace Keaton şehre taşınana kadar) aşık oldum. Büyürken onu ne zaman görsem kalbim küt küt atardı. Çünkü o hayatımda gördüğüm en yakışıklı adamdı (Chace Keaton kasabaya taşınana kadar). Kenarları biraz pürüzlüydü ama bunu çekiciliğin ötesine taşıyordu. Ayrıca iyi bir adamdı, sevilen biriydi, biraz

Bir dargın bir barışık kız arkadaşının biraz deliden de öte olduğunu görünce kafası karışmıştı. Şimdi Laurie'yle birlikteydi ve artık kafası karışık değildi. Elbette bu, bir dargın bir barışık kız arkadaşının bir seri katil tarafından öldürülmesinden ve Laurie'nin de aynı adam tarafından neredeyse öldürülmesinden sonraydı. Ama şimdi Tate ve Laurie için her şey yolunda görünüyordu.

Tüm bunları düşününce, Misty Keaton öldürüldükten sonra babamın yaptığı şu yorum aklıma geldi: "Eskiden Carnal sessizdi. Elbette motorcular gürültü çıkarabilirdi ve çıkardılar da. Ama kimse ölmezdi. Belki bıçakla yaralanırdı ama ölmezdi. Şimdi herkes ölüyor ya da ölmek üzere ya da işlemediği bir suçtan dolayı hapis yatıyor. Sessiz, küçük kasaba hayatı eskisi gibi değil."

Bu ne yazık ki doğrudu.

Bir gün önce Harker's Wood'da ve kaldırımda Chace Keaton'la olanları anlattıktan sonra ilk konuşan Lexie oldu. Krystal ikinci ve dördüncü yorumdu. Laurie üçüncü oldu.

Lexie'nin Krystal'a dönüp "Nasıl iyi değil?" diye sormasını izledim.

"Uh... merhaba?" Krystal alaycı bir tavırla sordu. "Faye'i duymadın mı? O çocuk kafayı yemiş."

Lexie, "Evet, bu yüzden de kendini toparlamasına yardım edecek birine ihtiyacı var," diye karşılık verdi.

"Becerilmemek diye bir kelime var mı?" Laurie bana sordu.

Bu kızlar etraftayken her zamanki gibi, sürekli konuştukları için fazla bir şey söyleme şansım olmadı ama Krystal konuşmadan önce Laurie'ye omuz silkme şansı buldum.

Krystal başparmağını Lauren'a doğru sallayarak, "Ben de bir tanesini becermek zorunda kaldım ve hatırlatırım, sen ve Laurie de öyle yaptınız," dedi, "ve bu pek eğlenceli değildi."

"Benimki eğlenceliydi," diye fısıldadı Laurie bana.

"Benimki de öyleydi," diye fısıldadı Lexie Krystal'a. "Çoğunlukla ben sikişmeyi bırakırken yaptığımız tüm sikişmeler yüzünden."

onu." Sırtarak bana baktı. "Ve diğer kısımlar. Ama sevişme en önemli kısımdı." Sonra mırıldandı, "Hâlâ öyle."

Krystal bana dönüp gözlerini devirdi ve sonra şöyle dedi: "Acı geçip gidiyor. İnan bana, hiç eğlenceli değil."

Yanaklarımın yandığını hissedebiliyordum ve sikişmek ve sikişmemek (her ne demekse) hakkındaki tüm bu konuşmalardan dolayı kıpkırmızı olduklarını biliyordum.

Bunun nedeni bakir olmamdı ve son zamanlarda kütüphaneye nispeten sık gelen bu kadınlarla biraz zaman geçiriyordum. Özellikle Krystal nadiren yumruk atardı (yani asla), "sikişmek" hakkında konuşmaya alışık değildim.

Bu arada, bakire olmak kendi seçimimdi.

Sayılır.

İlk olarak, gözleri parlayan bir ergen olarak, sadece doğru erkeği bulduktan sonra onu vermeyi kendime görev edinmişim (o zamanlar "onu vermenin" ne anlama geldiğini bilmiyordum).

Bunun nedeni on üç yaşımdan beri aşk romanları okumamdı. Bu nedenle, tıpkı kitaplarımdaki kahramanlar gibi, bu kadar değerli bir şeyi sadece onu hak eden bir adama vermeye karar verdim. Mükemmel erkeğe. Ayaklarımı yerden kesecek, kalbimi hızlandıracak, kanımı ateşleyecek ve bütün gece benimle dans etmekten mutluluk duyacak bir erkeğe. Zeki, güçlü, yakışıklı, iyi olan. Hayattan daha büyük olan. Bana göz kulak olacak kişi. Bütün gece bana sımsıkı sarılacak olan.

Sonra, on üç yıl önce, Chace Keaton kasabaya geldi, üniformalı, kalın koyu sarı saçları, yoğun koyu mavi gözleri, yakışıklı beyaz gülümsemesi, uzun, düz, zayıf vücudu ve ben aşık oldum.

Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama yaptım. Yaptım çünkü ihtiyacım olan her şeyin onda olduğunu biliyordum. Böyle bir adam ayaklarımı yerden kesebilirdi. Güçlü, yakışıklı ve polisti, bu yüzden iyi olmalıydı. Üniformalı ya da üniformasız, kot pantolonu, western kemer tokası ve kovboy çizmeleriyle çok güzeldi. Aspen'den gelen para (büyük para, eğer

söylentisi doğrudu) ama tüm bunları bırakıp kendi başına bir adam oldu. İyi bir adam. Cesur bir adam. Bir kanun adamı. Hayattan daha büyük görünüyordu.

On altı yaşındaydım ama kalbimi hızlandırabileceğini, kanımı ateşleyebileceğini biliyordum çünkü onu tanıımıyordum bile ve gençtim ama o çoktan tanımişti.

Ve bu duyguyu hiç bırakmadım.

Kimsenin o kadar da sevmediği kasaba sürtüğü Misty ile evlendiğinde bile.

Bunu yaptığında şok oldum ve itiraf etmeliyim ki incindim. Düşünmesi hoş değildi ama o kasabanın fahişesiydi ve ona uymuyordu, ona uymuyordu, mantıklı gelmiyordu. Özellikle de tüm kasabadaki herkes Ty Walker'ın mazereti hakkında yalan söylediğini bildiği için. Bu onu bir sürtük ve yalancı yapıyordu ve küçük beyaz yalan türünden bir yalancı değil, büyük, dünyayı sarsan, hayatı değiştiren, acımasız, iğrenç bir yalancı.

Misty ve Chace hiç mantıklı değildi. Chace iyi bir adamdı. Düzgün biriydi. Sevilen. Güvenilirdi. Ve o zamanlar kasabamızdaki polis teşkilatında bu neredeyse bilinmeyen bir şeydi.

Ama içimde Chace'in doğru kişi olduğu hissinden kurtulamadım çünkü kasabadaki herkes Chace'in onu nasıl tuzağa düşürdüğünden bahsediyordu. Ve Chace'in kendisi de hiçbir zaman kasabanın sürtüğü (ve yalancısı) ile kutsal bir evlilik yaptığı için mutluymuş gibi davranmadı. Ona iyi davranmıyordu, ona sadık değildi ve her iki konuda da barizdi.

Onu nasıl tuzağa düşürebileceğini bilmiyordum. Birlikte olmasalar bile kız/erkek arkadaş gibi birlikte olduklarını biliyordum. Sonra tekrar, kasabanın sürtüğü olarak herkes Misty ile "birlikte" olmuştu. Bu yüzden ilk başta onu hamile bıraktığını düşündüm. Ama sonra hiç bebeği olmadı.

Her ne kadar onları birlikte (gerçekten) sevmesem de, ne "birlikte" ne de evli bir şekilde birlikte, bu beni şaşırtmadı. Herkes iyi bir aşk romanındaki kahramanın kendi payına düşen deneyime sahip olması gerektiğini bilir. Eğer tecrübesi yoksa, nasıl iyi bir öğretmen olabilirdi ki?

aynı zamanda ona hayal ettiğinden daha fazlasını vermekten zevk alıyor muydu? Bu yüzden Chace'in Misty de dahil olmak üzere sahada oynamasına aldırmadım.

Ama yüzüğünü onun parmağına takmak? Sonra da onu açıkça aldatmak?

Hayır.

Hiç mantıklı gelmedi.

Ve doğruyu söylemek gerekirse, pek hoşuma gitmedi. Onun hakkında hiç de iyi şeyler söylemiyordu.

Ama nedense umudumu hiç yitirmedim. Bazı nedenlerden dolayı, ayrılmış olsalar bile, aralarında olan şeyin doğru olmadığını hissediyordum. Ona bakınca mutlu olmadığını anlıyordum. Bir süre sonra aynı şeyi Misty'de de gördüm ve sonunda Misty için durum daha da kötüydü.

Evli gibi değillerdi. Sanki yasal olarak birbirlerine bağlı düşmanlar gibiydiler. Bu da Chace'in hayatına evli değilmiş gibi devam etmesine neden oluyordu. Bu da Misty'yi yıpratıyordu. Garipti, üzücüydü ve sonunda trajikti.

Öldükten sonra daha çok konuşuldu. Polis Karakolu'nda kirli polisler ve yolsuzlukla ilgili tüm olaylara karıştığına dair spekülasyonlar. Özellikle de herkesin zaten bildiği Ty Walker'ın mazereti konusunda yalan söylediği ortaya çıktıktan sonra. Bu yüzden insanlar Chace'in bir şekilde tüm bunlara bulaştığını ve Misty'nin bir şekilde Chace'i anlaşımadan kurtardığını düşündü. Ama kimse gerçek hikayeyi bilmiyordu.

Misty öldükten ve İstasyon'daki tüm o şeyler açığa çıktıktan sonra Lexie kütüphaneye arkadaşım olma niyetiyle geldi (nedense). Ama Chace'i tanıdığını bildiğim halde, yani gerçekten tanıdığını, sadece etrafta görmek yerine onun yanında gerçekten zaman geçirdiğini bildiğim halde, hiç paylaşmadı. Sadece bana sık sık Chace'i denememi öğütlüyor, onun benden hoşlandığından emin olduğunu söylüyordu.

Kadın bana bu konuda ne kadar sık bilgi verse de, adam hiçbir zaman bu yönde bir işaret vermedi. Aslında, karısı öldürüldükten sonra ilk kez onu önemseydiğini gösterdi. Bu

bunun onu biraz değil, çok rahatsız ettiği açıktı. Elbette, herhangi birinin ldürölmesi, sizi evliliğe zorlamış olabilecek, pek de hoşlanmadığınız bir eş bile olsa, rahatsız ederdi. Ve şimdi bunun doğru olduğunu biliyordum çünkü artık onun gecenin köründe, soğukta karısının ldüröldeğü yerde takıldığını biliyordum.

Aradan yedi ay geçmişti ve o hala bundan kurtulamamıştı. Ayrıca gecenin bir yarısı Harker's Wood'da takılıyordu. Belki de herkes Misty ve Chace hakkında yanılıyordu. Belki de dışarıda, her şeyin berbat olduğu ve hoş olmadığı çılgın dünyada, Chace haklıydı, bir nedenden dolayı içinde çok fazla zaman geirmediğim bir dünyada, bir şeyleri vardı. İnkâr edilemeyecek bir şey arpıktı. Ama bir şey olduğu açıktı.

Sonuçta, Chace'e uzaktan hayranlık duyarak ve kitaplarımda yaşayarak o kadar çok zaman geirmişt看 ki, zaman elimden kayıp gitmişti. Ve şimdi yirmi dokuz yaşındaydım ve hâlâ bakireydim.

Ve ayrıca, on altı yaşında aşık olduğum adamla nihayet doğrudan konuşmuştum ve bunu iki kez yapmıştım.

İlk seferinde iyi değildi. Ve kesinlikle kahraman değildi.

İkinci seferde, yani ikinci seferde, anlamamıştım. "Karışık mesajlar" terimini duymuştum ve şimdi anlıyordum.

Tanrım, ne yaptım.

"Harker's Wood'da ne yapıyordun ki?" Krystal beni düşüncelerimden uzaklaştırarak sordu ve ona odaklanmadan önce gözümü kırptım.

Daha sonra, geç de olsa, bu kısmı onlara söylemem gerektiği aklıma geldi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Lexie, tezgahın üzerinden bana doğru eğilerek, "onu takip mi ediyorsun?"

Olamaz. Şimdi yalan söylemek zorundaydım.

Yalan söylemeyi sevmezdim. Küfür etmeyi de sevmezdim ki Chace'in bunu çok sık yaptığını keşfettiğimde şaşırmıştım. Ayrıca kopya çekmenin hiçbir türünü sevmezdim, sınavlarda, hayatta ya da ilişkilerde, ikincisi

Chace'in açık yüreklilikle ve yine büyük bir sıklıkta yaptığı başka bir şey.

En azından Karakol'daki o kirli işlerin içinde değildi ama bunun yerine yolsuzluğu ortaya çıkarmak ve Şehvet Polis Departmanı'ndan temizlemek için kendini büyük bir tehlikeye atmıştı. Bu kısmın, onun diğer bariz günahlarından bazılarını affettirdiğine karar verdim.

"Öyle mi?" Laurie de bana doğru eğilerek sordu. "Yani onu takip ediyor musun?"

Ben değildim. Orada olduğundan haberim yoktu. Başka bir şey için oradaydım. Birkaç kez yapmak için gittiğim bir şey. Paylaşamayacağım bir şey.

Bu yüzden yalan söylemek zorunda kaldım.

"Aslında Harker's Wood benim evim sayılır," dedim onlara. "Oraya çok giderim. Hep gitmişimdir."

Yalan!

Lexie'nin kaşları birbirine yaklaştı ve başı seğirdi.

"Gerçekten mi?"

"Uh... evet," diye cevap verdim. Bir yalan daha.

"Sabahın ikisinde mi?" Krystal sordu ve gözlerim ona kaydı. Kollarını geniş göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, kaşlarını da birbirine yaklaştırmıştı. Gerçi onunkiler biraz daha korkutucuydu.

"Bazen. Eğer uyuyamazsam," diye cevap verdim.

"Uyuyamıyor musun?" Laurie sessizce sordu ve dudağımı ısırdım çünkü bu da doğru değildi. Bir bebek gibi uyurdum. Genellikle elimde bir kitapla uyuyakalır ve alarm çalana kadar dışarıda olurdum.

Dudağımı ısırmayı bıraktım ve bir yalan daha fısıldadım, "Evet."

İşte oradaydı. Bir yalan diğerine yol açtı, sonra bir diğeri ve bir diğeri ve sonra onların içinde boğuluyordunuz.

"Hayatım boyunca uyku sorunu yaşadım," dedi Laurie ve sonra sırtıttı. "Tate bunu düzeltti."

"Eminim," diye mırıldandı Krystal.

Lexie, "Ve bahse girerim Chace, uyumakta güçlük çekersen gecenin bir yarısı dağdan Harker's Wood'a gitmeni engellemeenin bir yolunu bulur," diye ekledi.

Bunu düşünmek istemedim.

Hayır, bu tam olarak doğru değildi. Bunu şimdi, isteyken düşünmek istemiyordum. Bunu daha sonra, genellikle düşündüğüm zaman düşünmek istiyordum. Yatakta, internetten satın almak için üç ayımı harcadığım vibratörle yatarken. Birkaç gece öncesine kadar varlığımdan haberdar olduğunu bile düşünmediğim bir adama on üç yaşında aşık olan yirmi dokuz yaşında bir bakire olduğumu düşünürsek sık sık kullandığım bir şeydi.

Söylemeye gerek yok, Chace bu faaliyetle meşgul olduğum zamanlarda büyük bir rol oynadı.

Lexie, "Bence artık buzlar kırıldığına göre, ona bir işaret vermelisin," diye devam etti.

Krystal, "Geri çekilmeli, çocuğun kendi pisliğini temizlemesine izin vermeli ve eğer kendisini değerli kılacak bir şey kurtarmışsa, o zaman ona bir işaret verebilir," diye tavsiyede bulundu.

"Hayat bunu beklemek için çok kısa ve çok değerli, Krys," diye ekledi Laurie sakın bir sesle.

Krystal ona haklı olduğunu söyleyen bir bakış attı ve Krystal bunu sinir bozucu buldu.

Onu tanımaya başladığımda Krystal'ın pek çok şeyi sinir bozucu bulunduğunu öğrenmiştim.

"I..." Başladım ve usulca bitirdim, "Nasıl yapacağımı bilemezdim." Lexie hemen "Öp onu," dedi, gözümü kırptım, vücudum kilitliydi ama bu fikir karşısında yüzümün yeniden ısındığını hissettim.

"Delirdin mi sen?" Krystal tısladı, şimdi Lexie'ye doğru eğiliyordu.

"Hayır," diye yanıtladı Lexie. "Hiçbir şey senin dilinin onların ağzında olması gibi 'Senden hoşlanıyorum' diyemez."

Bunun için söylenebilecek tek şey, tartışmasız doğru olduğuydu. "Peki, bu senin için işe yaradı mı? Ty'ı öptün mü ve sonra

her Şey kalpler ve çiçekler miydi?" Krystal arkasına yaslanıp kollarını tekrar göğsünde kavuşturarak sordu.

"Aslında hayır," diye karşılık verdi Lexie. "Yapmadım. Ama bunu yapmak istediğimde, bunu yapmak için çok büyük bir dürtü duyduğumda ve bunu yapmadığımda işler kalpler ve çiçeklerdi. Ve tam da yapmam gereken zamandı. Sonra işler kötüye gitti ve bir şans daha bulmam günler aldı. Ya da şöyle söyleyeyim, sonunda onu öptüm ve yürümedi, sonra işler kötüye gitti ve ondan günler sonra Ty iğnesini oldu ve bu, şey," bana baktı ve sırttı, "bu harika oldu."

Anladığım kadarıyla, kesinlikle öyleydi. Lexie'yi sık sık görüyordum çünkü kütüphaneye geliyordu ve bazen öğle yemeği yerken benimle lokantada oturuyordu. Ty'ı çok fazla görmedim ama gördüğümde ve karısıyla birlikteyken yakın oldukları belliydi. Çok yakın. Mutlu, sevgi dolu bir yakınlık.

Şu anda altı aylık hamile olduğu için bunu bilmek de yardımcı oldu.

"Hevesini kırmak istemem tatlım," diye söze girdi Laurie, gözleri Lexie'nin üzerindeydi, "ama Faye'in şimdiye kadar anlattıklarına bakılırsa, bu aşamada böyle bir hevese kapılmanın doğru bir tavsiye olduğundan emin değilim."

Lexie konuşurken Lauren'ın gözlerini tuttu, sonra bakışları bana döndü. "Öp onu."

Krystal ellerini havaya kaldırdı, aynı zamanda bal rengi saçlarını geriye attı ve kolayca okunabilen bir öfkeyle tavana baktı.

Laurie bana sırttı.

Bana gelince, Chace Keaton'ı asla ama asla öpmeyecektim.

Beni öpene kadar olmaz.

Eğer böyle bir şey olursa (lütfen Tanrım!).

Bu düşünce içimi ürpertirken Lexie konuşmaya devam etti.

"Şimdi, ben bir kızım ve sen de bir kızsın, hepimiz kıızız." Bir elini kaldırdı ve Krystal ile Laurie'yi göstermek için bir dönüş yaptı. "Ve bir kız olarak benim yeminli görevim sizi

Özellikle de kalp meselelerinde. Ama sana aylardır söylediğim şeyi tekrar söyleyeceğim. Chace Keaton senden hoşlanıyor. Sadece sana değil. Aç bir kalp, özlem, sahip olamıyorsan ruhunu yok etmek, onu elde etmek için hayatını ortaya koymak gibi bir şey."

Bu sözler üzerine kalbim küt küt atmaya başladı ama o daha bitirmemişti.

"Biliyorum. Ty için bunu hissettim ve hala da hissediyorum. O da bana karşı bunu hissediyor ve ben bunu en başından beri gözlerinde görüyorum. Başta anlamamıştım. Benden daha hızlı anlamalısın. Benden öğren. Sana baktığında Chace'de bunu görüyorum. Sorunları var. Başa çıkmasına yardım et ve bunu yaparken ona biraz bir şeyler ver, güven bana, bu denenmiş ve test edilmiş bir yöntem ve işe yarıyor. Ben yaptım, Laurie de yaptı. Şimdi sıra sende. Ve eğer o berbat durumdaysa, ki öyle, başına gelenler ortada, yardım edemez ama kendini ortaya koyan sen olacaksın."

Nefes aldı, tezgahın üzerinden bana doğru eğildi ve sözünü bitirmeden elimi tuttu.

"Ve yemin ederim tatlım, seni yanlış yönlendirmeyeceğim."

Tekrar söylüyorum, Chace Keaton beni öpmeden onu öpmem mümkün değildi.

Ama söylediği başka bir şey dikkatimi çekti. "Ne oldu?"

Yumuşak bir sesle sordum.

Aylarca bu konu açıldığında arkasına yaslandı, gitmeme izin verdi ve kapandı.

Bu kez, Chace'in ormanda bana söylediklerinden, ormanda olmasından, dün sabahki halinden, bana verdiği karışık mesajlardan, bir yandan kaçmak isterken bir yandan da ona sarılıp acısını içime çekmek istememden sonra, ilk kez zorladım.

"Neyle uğraştığımı bilmiyorsam kendimi ortaya koymamı bekleyemezsiniz," diye bilgilendirdim onu.

Krystal, "İşte tam da bu iyi bir nokta," diyerek beni destekledi.

Lexie, "Ve onun uğraştığı şey Chace'in paylaşması gereken bir şey," diye karşılık verdi.

Krystal aynı fikirde değildi. "Kıza bir şeyler vermelisin."

"Onda var," diye karşılık verdi Lexie. "Karısı öldürüldü. Onu pek sevmezdi ama yine de iyi bir adamdı ve kimse bunu hak etmiyordu. Bunu söyleyen de benim, Misty Keaton'ın olabilecek en kötü kaltak olduğunu yakından bilen bir kadını. Ve yıllardır pisliklerle birlikte çalışıyor. Bu pislik bir erkeği iz bırakır." Gözleri bana kaydı. "Ve bu Chace'i işaretledi. Yaralarını iyileştirmesine yardım et, sonra da izleri geç. Gecikme tatlım. İkiniz de gençleşmiyorsunuz ve söz veriyorum, bunu yaparsan hayatının geri kalanında pişmanlık duyacaksın. O kayıp zaman, eğer acele etmezsen. Ya da hiç yapmazsan, hiç sahip olmadığın güzel bir şeyi kaybetmiş olursun ki bu senin parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin verdiğin bir şeydir."

Söylemeliyim ki, kendimi Chace Keaton'a atmam için bir gerekçe oluşturdu.

Yine de bunu asla yapmayacaktım.

Yine de, sırf bu konu hakkında konuşmayı kesebilmek için tekrar yalan söylemek zorunda kaldım.

"Bunu düşüneceğim."

Lexie kocaman

gölümsedi.

Krystal gözlerini kapattı.

Laurie, gözlerim ona çarptığında hızla sakladığı bir "ıyy!" suratı yaptı ve bana güven verici bir sırıtış verdi.

Kısa bir süre sonra ayrıldılar ve ayrıldıklarında, kendimi Chace Keaton'ın kollarına atıp onu öpme hayalleriyle baş başa bıraktılar.

Bu durum yapmam gereken işe odaklanmamı kolaylaştırmıyordu. Ama yine de içeri girdiğinde onu gördüm.

Kumlu sarı saçlar ama kirli olduğu için bu bir tahmindir. Kirli değil, yağlıydı. Şampuan şişesini bir ya da iki gün kaybetmemişti. Çok daha fazlasıydı.

Kıyafetleri daha temiz değildi. Ve ona asıldılar. Bir deri bir kemik olduğu düşünülürken, bunu yapmak zor

değildi.

Solgunluğu da belirgindi. Colorado Dağları'nda Şubat ayıydı, bu nedenle soğuktu ve yerde her zaman kar vardı. Yine de güneş düzenli olarak yüzünü gösterdiğinden soğuk yanaklarınızı pembeleştirirdi ama dışarıda biraz zaman geçirirseniz güneş yine de teninizi öpebilirdi. Ve Carnal vatandaşlarının çoğu bir süredir oradaydı. Soğuk ve kar onları içeride ya da dışarıda pek bir şey yapmaktan alıkoymuyordu.

Tahminimce dokuz, belki de on yaşındaydı ve bunun iyi bir tahmin olduğunu düşündüm. Carnal Kütüphanesi ilçedeki tek kütüphaneydi. Bu da Gnaw Bone ve Chantelle'den insanların uzakta olsa bile oraya geldikleri anlamına geliyordu. Ayrıca, Carnal, Gnaw Bone ve Chantelle okulları kütüphaneme geziler düzenlerdi, bu yüzden birçok çocuk görmüştüm. Ve son olarak, kız kardeşimin çocukları vardı. Biri neredeyse dokuz yaşındaydı, bu çocuğun boyundaydı ama yeğenim çok daha iyi besleniyordu.

Birkaç aydır haftada bir ya da iki kez geliyordu.

Ve iki kereden fazla çürük gördüm. Bir keresinde çenesinin etrafında. Bir keresinde elmacık kemiğinde. Bir keresinde her iki bileğinde.

Her zaman gözlerini yere dikmiş, omuzları kambur, ince, bu hava için yeterince sıcak olmayan yıpranmış paltosu üzerinde, belli ki görünmez olmaya çalışarak içeri süzülürdü.

Ve kitapları çaldı. Her gelişinde bir ya da iki tane, paltosunun içine sokup götürebileceği ne varsa.

Bunu çok büyütmemiştim çünkü düzenli olarak, teslim edilmeyen kitaplar sabahları iade kutusunda oluyordu ve ben de biriyle diğerini bir araya getirip ikisini de çalmadığına, ödünç aldığına karar veriyordum. Sadece normal şekilde değil. Birkaç kez ona yaklaşmaya çalıştım ve tek yapması gerekenin bir kütüphane kartına başvurmak olduğunu söyledim. Ama ben yaklaşır yaklaşmaz hızla uzaklaştı, kitap sıralarının arasına daldı ve sonunda koşarak dışarı çıktı.

Bu ilk olduğuunda, geri gelmeyeceğini düşünmüştüm. Ama geldi.

Bu, benim kitaplarımı sevdiğim gibi onun da kitaplarını sevdiği anlamına geliyordu. Ve belli ki onları bir dükkandan alacak parası yoktu. Bu yüzden onları alabileceği tek yoldan aldı.

Neden kütüphane kartı almadığını anlamıyordum ama aynı zamanda anlıyordum da.

Bu çocukta doğru olmayan bir şeyler vardı.

Ve bugün daha az haklıydı. Bunu biliyordum çünkü yüzünü eğip kurgu bölümüne çıkan kısa merdivenlere yönelmesine rağmen elmacık kemiğinde ve şişmiş gözünün etrafında morluklar olduğunu gördüm.

Bu bana Chace Keaton'ı unutturdu.

Ayrıca bir süre önce verdiğim kararı unutmamı sağladı, çünkü bunu yapmak zorunda olduğunu hissettiği için ödünç almasına izin vermiştim. Kitapları geri verdi, benim için sorun değildi. Ve belli ki ona, onları çalmaya (aslında) ve onu çok korkutan insanlarla dolu bir dünyaya gitmeye cesaret edecek kadar ihtiyaç duyduğu bir şey vermişlerdi. Bunu biliyordum çünkü ben bir kütüphaneciymdim, bir kadındım, 1.80 boyundaydım ve bir tehdit değildim ama yine de benden kaçtı. Elbette kitaplarımı çalıyordu (aslında) ama aynı zamanda çalmıyordu.

Ama o mor gözü görünce babamın söylediği bir şey aklıma geldi.

"Kim yaparsa yapsın ya da kime yapılırsa yapılsın yanlış yanlıştır. Birinin yanlış yaptığını bilersin ve seninle hiçbir ilgisi olmasa bile, o yanlışı düzeltmek için elinden geleni yaparsın. Yapmazsanız, siz öyle bir insan değilsiniz ya da en azından benim tanımak isteyeceğim türden bir insan değilsiniz."

Babam bu sözlere göre yaşardı.

Bu aynı zamanda, Carnal'da uzun süredir devam eden şeylerle birlikte yaşamasının hayatını cehenneme çevirdiği anlamına gelen bir felsefeydi.

Carnal Polis Departmanına karşı resmi şikayetlerde (on iki tane) bulunmuştu. Diğerlerini de aynı şeyi yapmaları için teşvik etmiş, hatta doğru olmayan bir şeyler olduğunu duyduğunda evlerine gidip sohbet edecek kadar ileri gitmişti (ya da gerekirse çoğul sohbetler). Ayrıca Gnaw Bone'daki Polis Teşkilatının başındaki isim ve babamın arkadaşı olan Mick Shaughnessy'yi ziyaret ederek olaya nasıl müdahale edebileceğini anlatmış ve bunu birden fazla kez (aslında benim bildiğim beş kez) yapmıştı. Ayrıca Arnold Fuller'a, kirli polis elebaşına, polis komiserine, sonra da polis şefine ve şimdi ölü bir adama (kelimenin tam anlamıyla), onun hakkında ne düşündüğünü hem kamuya açık hem de özel olarak birden fazla kez söylemişti.

Tüm bunların yanı sıra, herkes aynı fikirde olsa da, babam Ty Walker'ın yargılanmak üzere iade edildiği ve daha sonra babamın Ty'in işlemediğinden emin olduğu (ve haklı olduğu) bir suçtan dolayı öldüğü gerçeği hakkında açıkça ve geniş çapta (başka bir deyişle, Mick Shaughnessy de dahil olmak üzere dinleyen herkese) spekülasyon yapan birkaç kişiden biriydi.

Ve son olarak, babam kasabadaki diğer tüm vatandaşlardan daha fazla kenara çekilmiş ve ceza yemişti ve bir keresinde sarhoş olmadığı halde sarhoşluk ve düzensizlikten tutuklanmıştı. Ve tüm bunlar yukarıdakilerin hepsini yaptığı için oldu.

Her bir ceza ve tutuklama için yüksek sesle, gürültülü ama her zaman başarılı olmayan bir şekilde mücadele etti.

Ama asla pes etmedi.

Ve o çocuğa bakarken, ona yanlış yapıldığını biliyordum. Ayrıca, gözü şişmişken, yaptığım küçük şeyi yapmayı bırakmam gerektiğini, kitap çalmasına izin vermem gerektiğini (aslında) ve daha fazlasını yapmaya başlamam gerektiğini de biliyordum.

Yakın çevreyi araştırdım, hiçbir müşterinin ödünç alma masasına yaklaşmadığını fark ettim ve kütüphaneye doğru ilerlemek için masanın yanından geçtim. Dikkatli ve sessiz bir şekilde basamakları çıktım, sonra süper bir dedektif gibi, kendimi biraz aptaldan da öte hissederek rafları dolaştım ve durdum. Saklanarak

Koridorda olup olmadığını kontrol etmek için başımı yan tarafa çevirip baktım.

Onu üç sıra ileride buldum.

Başımı geriye çektim, sırtımı rafın kenarına yasladım ve derin bir nefes aldım.

Sonra tekrar kafamı uzattım ve usulca s e s l e n d i m ,
"Lütfen kaçma. Başın belada değil."

En alt rafa çömelmişti, elinde bir kitap vardı ve kafasını çevirip yukarı kaldırdı.

İşte o zaman yüzündeki hasarın boyutunu gördüm.

Sadece morarmış, şişmiş bir göz ve morarmış bir elmacık kemiği değil, aynı zamanda şişmiş, ağrılı görünen bir burun ve dudağında merhemle tedavi edildiği için değil, açık olduğu ve eti açığa çıkardığı için parlayan bir kesik.

Midem sıkıştı, vücudum dondu ve boğazım düğümlendi. Elindeki kitabı bıraktı, ayağa fırladı ve koridorda benden ters yöne doğru koşmaya başladı.

Onun hareketleriyle yerimden sıçradım, hızla çizmelerimi açtım ve yanımdan aşağıya doğru koştum, rafları temizledim ve onun merdivenlerden aşağıya atladığını gördüm. Hayır, her seferinde üç basamak aşağı atlıyor, kendine zarar vermesinden korktuğum için kalbimi onunla birlikte zıplatan iki büyük sıçrayışta onu aşağı indiriyordu.

"Lütfen! Dur! Başın belada değil!" Bağırdım. "Söz ver!" Peşinden merdivenlerden aşağı koşarken bağırmaya devam ettim. "Sadece konuşmak istiyorum!"

O kapıdan çıktı, ben de peşinden çıktım, kaldırımdan kasabaya indim.

Kaldırımlar temizdi, botlarım alçak topukluydu ve McLeod's Gym'e üyeydim. McLeod's'da düzenlenen eğitim kamplarına katılmadım çünkü katılabileceğim saatlerde değildi (ayrıca bu kampları duymuştum ve beni korkutuyordu). Ama haftada dört kez gidip Stairmaster, koşu bandı veya kürek aletinde yarım saat geçirdim.

"Bir beden kendi başının çaresine bakar ya da bir beden artık bir bedene sahip olmadığını anlar."

Bu daha çok babamın bilgeliği idi. Ben de kendi başımın çaresine baktım. Bunun anlamı, ilk ütü denememe hazır olmayabilirdim.

Dostum, ama kötü durumda değildim.

Bütün bunlara rağmen çocukla baş edemiyordum. Üç blok koştu, gittikçe hızlandı, köşeyi dönüp kasabaya daldı ve ben de peşinden kasabaya daldığımda gözden kaybolmuştu.

Orada durdum, biraz ağır nefes alıyordum, bakışlarım ondan bir iz bulmak için etrafı tarıyordu ama o gitmişti.

"Lanet olsun," diye fısıldadım, onu bir daha geri dönmemesi için korkutmadığımı umarken aynı zamanda yapmam gerekenin bu olmadığını da biliyordum.

Dokuz ya da on yaşındaydı ve düzenli olarak birileri tarafından dövülüyordu. Kabadayılar ya da, umarım ailesi değildir. Bunu biliyordum. Ve bu konuda bir şeyler yapmalıyım.

Soğukta paltosuz durdum, nefeslerim görünür puflar halinde çıkıyordu, zihnim bir sonraki olası adımlarımı gözden geçiriyordu.

Önce kütüphaneye geri dönmem gerekiyordu. Kütüphanedeki tek kişi bendim, bu da orada müşteriler dışında kimsenin olmadığı anlamına geliyordu.

O zaman iki şey yapabilirim.

Birincisi, babamı arayabilir, ona neler olduğunu anlatabilir ve sorunu onun geniş omuzlarına yükleyebilirdim, bu konuyla ilgileneceğini ve hemen bir şeyler yapacağını biliyordum.

İki, yetişkin biri olabilirdim, bana ait olmayan ama aynı olan bir yükü teslim etmesi için babamı aramazdım ve Polis Karakolu'na gidip gördüklerimi rapor edebilir ve bu konuda bir şeyler yapmalarını umabilirdim.

Sorun şu ki, Chace Keaton polis merkezinde çalışıyordu.

Çocuğun burnu, gözü, elmacık kemiği ve dudağı zihnimin gözünde keskin bir şekilde belirdi ve nefesimi çekerken gerçek gözlerimi kapattım.

Onları açtım ve ne yapmam gerektiğini bilerek
kütüphaneye geri döndüm.

Sevmediğimi
belirtmeliyim. Ama
biliyorum.

* * * * *

Chace

İçeri girdiğinde saat yediye çeyrek vardı.

Akademiden mezun olduktan sonra Carnal'daki iş için başvurmuştu. Rozetini aldığından beri çalıştığı tek yer orasıydı ve on üç yıldır orada çalışıyordu.

Ve Faye Goodknight bir kez bile Polis Departmanına gitmemişti. Rowdy Crabtree, Silas Goodknight sık gitmediği ama yabancı da olmadığı Bubba'nın Yeri'ndeyken babasını sarhoşluk ve asayiş bozma gibi uydurma bir suçlamayla getirdiğinde bile. Silas bir arkadaşının ellinci yaş gününü kutluyordu. Silas, sarhoş değildi ve kesinlikle düzensiz değildi, geceyi tankta geçirmişti. Karısı Sondra kefaletini ödemek ve onu almak için gelmişti.

Neyse ki suçlama tutmadı. Ve Goodknights'ın hiçbiri bunu bilmiyordu ama bunun olmamasının nedeni Chace'in Fuller'a müdahale ederek onu başka bir saygın ve sevilen vatandaşı hedef almaktan vazgeçirmesiydi. Fuller'a Walker'a yapılanlar hakkında kasabada zaten yeterince konuşulduğunu, daha fazla spekülasyona ihtiyacı olmadığını söylemişti. Ve daha da kötüsü, sessiz sedasız çekip gidecek, yaralarını saracak ve başka bir gün savaşıyor türden bir adam olmadığını defalarca kanıtlamış olan Goodknight'ı kızdırmasına gerek yoktu. O savaşarak ölecek türden bir adamdı, bu da başkalarını da yanında götüreceği anlamına geliyordu.

Fuller şaşırtıcı bir şekilde yumuşamış ve Crabtree'yi kötü bir tutuklamanın cezasını çekmesi için hazırlamıştı.

Şimdi, o buradaydı. Masasında otururken gözlerinin odayı taradığını ve resepsiyona doğru ilerlediğini gördü.

Kütüphanenin saat onda açılıp altıda kapandığı için o saatte orada olduğunu düşündü.

Ayrıca onun orada olmamasını beklediği için o saatte orada olduğunu düşündü.

Orada bulunmasının sebebi her ne olursa olsun, bu işin peşini bırakmalıydı. Bırakması gerektiğini biliyordu.

Ama aynı kasabada yaşadıkları onca yıl boyunca onunla bir kez bile doğrudan konuşmamışken, şimdi iki kez konuşmuş olmalarının ve onun orada bulunmasının tesadüf olmadığını düşünmeden edemiyordu.

O yüzden öylece bırakmadı.

Ayağa kalktı ve resepsiyona doğru ilerledi.

Beş adım uzaktayken berrak mavi gözleri ona doğru kaydı ve dokunuşlarını gerçekmiş gibi hissetti. Bir el boynunun etrafında kıvrıldı. Parmaklar saçlarında geziniyordu. Yumuşak, hafif, tatlı.

Bu tür bir
gerçek. Hay
sikeyim.

Sadece ona bakması yeterliydi, o kadar ve o da tepki verdi. Olması gereken son yere doğru yoluna devam etti. Faye Goodknight'a yakın.

"Her şey yolunda mı Faye?" diye sordu oraya vardığında.

"Yapması gereken bir rapor var." Jon, nöbetçi memur masadaki, onun yerine cevap verdi.

Chace gözlerini Faye'den ayırmadı. "Ne hakkında?"

Jon tekrar cevap verdi, ses tonunda artık mizah vardı, "O kadar ileri gitmedik."

Chace'in vücudu ve ağzı bir karar verdi ve beyni yetişmeden önce bunu tekrar uyguladı.

Ve bu, kenara çekilip alçak, menteşeli, ahşap kapıyı açıyordu, gözleri hâlâ Faye'deydi, ağzı şöyle diyordu, "Faye, sen beni takip et. Jon, ben hallederim."

Dudağını ısırarak için dişleri ortaya çıktı, bir an tereddüt etti ve sonra onun istediğini yapmak için harekete geçti.

Chace, Jon'un gözlerini üzerinde hissetti ama ona doğru bakmadı. Bu çabaya değmezdi. Birincisi, bu her neyse

Birincisi, bu işi o halledecekti ve Jon'un üzerinde rütbesi vardı, dolayısıyla Jon'un bu konuda söyleyecek bir şeyi yoktu. İkincisi, Jon'un koca bir ağzı vardı ve Chace onu tehdit etse bile Jon o ağzı kullanacaktı. Onu tehdit etmekten fazlasını yapmaya değmezdi. Yani Jon, Chace'in müdahalesi hakkında ne düşünüyorsa yarın sabah saat sekizde İstasyon'un her yerinde olacaktı. Ve Faye'in görünüşü ve Chace'in daha neden orada olduğunu açıklamaya fırsat bulamadan resepsiyonda belirmesi, Jon'un yarın İstasyon'da neyin konuşulacağını çok iyi bildiğini gösteriyordu.

Bu sonuncusu umurunda bile değildi. Son altı yıl boyunca Chace hakkında yeterince söz fısıldanmıştı. Bu artık onu etkilemiyordu.

Faye'i bir sorgu odasına götürdü, kapıyı açtı ve kolunu uzatarak açık tuttu, Faye'in kendisinden önce gelmesi için sözsüz bir davette bulundu. Faye ona baktı, sonra bir elini kaldırıp saçını kulağının arkasına sıkıştırdı ve başını eğip yanından geçti.

Onu sık sık saçlarını kulağının arkasına sıkıştırırken görmüştü. Ve bunun her zaman sevimli olduğunu düşünmüştü.

Yakından bakınca, Faye'le ilgili dikkatini çeken her şey gibi bu da çok daha sevimliydi.

Onun arkasından içeri girdi, kapıyı kapattı ve kollarını göğsünde kavuşturarak sırtını kapıya yasladı.

"Hımm... yanılıyor olabilirsiniz," diye başladı, gözleri onunkilere kaymadan önce arkasındaki kapıya yöneldi. "Bunun mahremiyet gerektirdiğinden emin değilim, Dedektif Keaton."

"Chace'te karar kıldığımızı sanıyordum."

Gözlerini kırıştırdı ve başı hafifçe seğirdi. "Ne?"

"Bana Chace demeni istiyorum, Faye."

"Doğru," diye fısıldadı, gözleri onunkilerle buluşmakla kalmayıp onu incelemeye başlamıştı.

"Şimdi, mahremiyete ihtiyacı olmayan ne var?" diye sordu.

"I..." Başladı, durakladı ve devam etti, "Bakın, bu var..." Tekrar durakladı, omuzlarını düzeltmeye çalışıyormuş gibi görünecek şekilde gövdesini ayarladı.

"Mesele Şu ki..." diye devam etti ama gözlerini kaçırınca başarısız oldu, durdu ve dişlerinin geri çıkışını izledi. Bu kez dişler alt dudağını dıştan yakalamış, sonra içeri çekilmiş, dudağının üzerinden kayarak kaybolmuştu.

Tanrım, yaptığının farkında olmadan yaptığı her Şey sadece inanılmaz derecede seksi olmakla kalmıyordu, aynı zamanda yaptığının farkında olmaması tam da bu yüzden inanılmaz derecede seksiydi.

"Faye," dedi usulca, bakışları tekrar onunkilere döndü ve tekrar konuştu, bu sefer hızlıca.

"Bir çocuk var," diye başladı. "Bilmiyorum, dokuz, on yaşlarında. Kütüphaneye gelip kitap çalıyor."

"Anlıyorum," diye mırıldandı ve sonra tahmin yürüttü, "Başını belaya sokmak istemiyorsunuz ama kitap çalmasına da izin veremezsiniz."

"Hayır," diye başını salladı, "onları geri veriyor." Chace gözlerini kırptırdı.

Sonra da "Ne?" diye sordu.

"Onları iade ediyor," diye yanıtladı ve aceleyle konuşmaya devam etti. "Yani, kitapları kontrol etmek yerine çaldığı için hepsini iade edip etmediğini bilemiyorum. Ama aylardır haftada bir ya da iki kez geliyor ve haftada bir ya da iki kez iade kutusunda hiç ödünç verilmemiş iki ya da üç kitap oluyor. Ne aldığının kaydını tutmadığım için hepsini iade edip etmediğini bilemiyorum. Ama o küçük bir çocuk ve ceketi büyük olsa da düzinelerce kitabı taşıyamaz. Ve gözüm onun üzerindeydi. Yani bir sürü kitap çalsaydı, fark ederdim. Bir sürü çalmıyor, o yüzden emin değilim ama sanırım hepsini ya da..." duraksadı, sonra "büyük çoğunluğunu" diye bitirdi.

"Eğer bu doğruysa, nasıl bir sorun olduğundan emin değilim." Gözle görülür şekilde derin bir nefes aldı.

Sonra da sessizce, "Dayak yiyor," diye haber verirken ağzından kaçırdı.

Bunun üzerine Chace kapıdan doğruldu ama "Dayak mı?" diye fısıldarken kapıdan uzaklaşmadı.

Başını salladı.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Elmacık kemiğindeki çürüğü gördüm. Diğeri de çenesinin etrafında. Sonra bileklerinde de vardı. Ama bugün," yutkundu, ona doğru yarım adım attı, durdu ve devam etmeden önce bir nefes daha çekti, "bugün, kötüydü."

"Ne kadar kötü?"

"Gözleri şişmiş, yüzünde morluklar var, burnu şişmiş ve dudağında tedavi edilmeyen bir kesik var."

"Siktir," diye mırıldandı Chace.

"Daha da kötü," diye fısıldadı ve Chace devam etmesi için başıyla onayladı. "O... şey, o çok zayıf. Ve temiz değil, hem de hiç temiz değil. Ve kıyafetleri ona uymuyor. Ve çok, çok zayıf."

Chace sessizce, "Bunu sen söyledin," dedi.

"O çok ama çok zayıf, Chace, bunu tekrarlamakta fayda var," dedi sessizce.

Chace onun gözlerini tuttu ve mırıldandığı "Siktir" cümlesini tekrarladı. Sonra ellerini kalçalarına koydu ve "Bu çocuğu tanıyor musun?" diye sordu.

Başını iki yana salladı.

"Onunla konuşmak mı?" Chace devam etti.

Başını tekrar salladı ama cevap verdi: "Ne zaman yaklaşmaya çalışsam kaçıyor. Bugün tekrar denedim ve onu kovaladım. Çok korkmuştu. Beni atlattı ve sonra ortadan kayboldu."

Tanrım, onu kovalamış mıydı? Kasabanın güzel, kıvrımlı, sessiz kütüphanecisi bir çocuğu mu kovalamış?

Sorusunu dile getirdi. "Onu kovaladın mı?"

"Evet, kütüphaneden çıktı ve kasabaya girdi. Ana caddeye döner dönmez ortadan kayboldu. Yarım blok arkasında olduğum için o anda değil ama hemen sonra. Ona başının belada olmadığını söyledim ama o yine de kaçtı."

"Onu kovaladın." Bu kez bir ifadeydi.

"Evet," diye yanıtladı yine de, sonra vücudunun küçük bir sarsıntı geçirdiğini gördü ve "Hayır, yanlış bir şey mi yaptım?" diye fısıldadı.

"Üzgünüm tatlım, ama fırsat tekrar karşına çıkarsa diye bilmelisin. Dayak yiyen ve yetersiz beslenen, ki bu bize onu kimin dövdüğüne dair bir ipucu veriyor ve ona bakılmıyor, ki bu da onu kimin dövdüğünü kesinleştiriyor, bir çocuğun peşine düşülmemelidir. İyi bir hayat yaşamadığı açık. Muhtemelen bu hayat korku dolu. Ve kabul edilebilir uygulamaların dışında kütüphaneden kitap ödünç alması bana evde her ne oluyorsa kimseye güvenmediği anlamına geliyor, bu yüzden bir kütüphane kitabını ödünç almak anlamına gelse bile bağlantı kurmaktan kaçmak için her fırsatı değerlendiriyor."

Konuşurken kızın gözlerinin büyüdüğünü, dudaklarının aralandığını ve dün sabah kendisine baktığı o çekici merakla ona baktığını gördü.

Ve küçük bir sorgu odasında tek başına, istismara uğramış bir çocuk hakkında konuşmak çok daha çekiciydi.

Sonra da sevimli bir şekilde "Oh" diye fısıldadı.

Bu noktada onları yalnız bırakarak hata yaptığını anlıyordu. Tepeden tırnağa, uzun zamandır kaşımak istediği bir kaşıntıydı. Faye Goodknight iki adım ötede konuşuyor ve tepki veriyor, sesi ona doğru geliyor, yüzü etkileyici, kokusu odayı dolduruyor, o bir kaşıntı değildi.

O bir arzuydu.

Chace onu gömdü ve "Sürekli geliyor mu?" diye sordu.

Kız gözlerini kırptırdı ve "Ne?" diye sordu.

"Bu çocuğa yaklaşmaya çalıştığınızı söylediniz, onu sokakta kovalamadığınız zamanlarda geri gelmeye devam etti?"

Kızın sakız dudaklarının seğirdiğini gördü ama başını salladı ve "Evet" diye ekledi.

"Doğru," diye mırıldandı ve telefonunu çıkarmak için ceketinin cebine uzandı. "Geri gelirse yaklaşmayacaksın. Beni ara."

"Seni aramak mı?"

"Evet," diyerek başını telefonuna eğdi ve onu aktif hale getirerek, "Ona bir göz atmak istiyorum. Onu tanıyıp tanımadığımı ya da akrabalarının kim olabileceğini görmek istiyorum. Belki kendi yaklaşımımı oluşturma'nın bir yolunu bulurum."

"Tanıdık gelmiyor."

Chace başını kaldırdı ve ona baktı. "Hayatın boyunca burada yaşadın Faye, ama yine de buralarda senden daha fazla insanla tanışmışımdır."

"Bu doğru," dedi usulca. Yüce İsa.

Şirinmiş.

"Bana numaranı ver," diye emretti.

Kadın gözlerini kırptırdı.

Sonra fısıldadı, "Ne?"

"Telefon numaran. Ver onu bana. Ben seni arayacağım, sen de benimkini cebine koyacaksın."

"Seninkini bana versen ve ben de hücremde programlasam olmaz mı?" diye önerdi.

"Yapabilirdim. Ama sevgilim, her şey bu şekilde..." diye devam etti, başını salladı ve bunun kendi adına konuşmasına izin verdi. Kitaplarında yaşıyor olabilirdi ama yaptıkları sınırlı konuşmalardan anladığı kadarıyla, olan bitenler onun gözünden kaçmamıştı. "Sürprizlerle aram iyi değildir. Beni aramalısın, telefonum çaldığında cevap vermeden önce neyle uğraştığımı bilmek isterim. Numaranı aldım, arayanın kimliğinde görünecek."

Başını salladı ve dudaklarını birbirine bastırarak sessizce, "Bu mantıklı," dedi.

Sonra orada durup ona baktı.

"Faye, numaran?" diye sordu ve vücudu hafifçe irkildi.

"Oh," diye fısıldadı. "Doğru." Sonra ona numarasını verdi.

Chace tuşa bastı ve devam etti. Çantası çaldı ve telefonunu çıkarmak için hamle yaptığını duydu ama o cevap vermeden aramayı kesti. Sonra tuşlara basıp onu kendi telefonuna programlarken, onun da kendisini kendi telefonuna programlamak için tuşlara bastığını duydu.

Bu, istediği zaman Faye Goodknight'ın sesine erişebileceği anlamına geliyordu.

Sikeyim.

Telefonunu cebine geri sokarken bunu gömdü ve tekrar ona baktı.

"Ayrıca çaldığı bir kitabı poşete koyup bana getirmeni istiyorum" dedi.

Başını hafifçe yana eğdi ve "Neden?" diye sordu.

"Çünkü sisteme girmiş olabilir. Parmak izlerini kaldırabiliriz, kim olduğunu bulabiliriz, bu da bizi onun nerede olduğuna götürebilir."

"Oh," diye tekrar fısıldadı, sonra bir tane daha, "Doğru. Tamam.

Bunu yapacağım."

"Çok fazla uğraşmamaya çalışın."

"Uh... Chace, kitaplarımız, en azından bazıları, çok fazla elden geçiyor."

"Ne bulursak onu hallederiz, merak etmeyin." Tekrar başını salladı.

"Çocuğun fiziksel tanımına da ihtiyacım var. Bunu çocuklara vereceğim. Gözlerini dört açabilirler."

Daha fazla başını salladıktan sonra çocuğu ve davranışlarını tarif etti. Söylediği hiçbir şey ona daha önce gördüğü hiçbir çocuğa benzemiyordu. Söylediği her şey iyi olmadığına göre, onu görmüş olsaydı not ederdi.

Kadın konuşmasını bitirdiğinde, adam başladı.

"Çocuklarla konuşacağım, bir şey görüp görmediklerine ya da duyup duymadıklarına bakacağım. Ayrıca herhangi bir ihbar yapıp yapılmadığını da araştıracağım. Olaylar bu şekilde gelişirken, görmezden gelinmiş olabilirler.

ya da gömülü. Eğer varsa ortaya çıkarmak için elimden geleni yapacağım. Yarın, Çocuk Koruma Hizmetlerini arayacağım ve bizim harekete geçmediğimiz herhangi bir rapor olup olmadığını öğreneceğim. Ayrıca okula uğrayıp müdürle konuşacağım ve bildirilmiş ya da bildirilmemiş endişeleri olup olmadığını öğrenmek için öğretmenleriyle konuşmasını isteyeceğim. Bu arada, çaldığı kitabı poşete koy ve beni ara. Ne zaman getirebileceğini söyle. Getirdiğinde, burada senin tarifini alıp bize bir resim verebilecek bir ressamım olacak. Senin için uygun mu?"

"Bir polis sanatçısı mı?" diye sordu, yine o sevimli, etkili merak ifadesiyle ona bakarak.

"Bir polis sanatçısı, evet," diye yanıtladı, onun bakışını görmezden gelmek için azımsanmayacak bir çaba harcadı. "Birini tarif etmekte iyi olmadığınızı düşünebilirsiniz ama onlar bunu sizden çıkarmak için eğitilmişlerdir ve yaptıkları işte iyidirler."

"Bir polis sanatçısı," diye fısıldadı.

"Evet," diye yanıtladı Chace.

"Ve parmak izleri." Hâlâ fısıldıyordu.

"Evet, Faye, bu çocuğun kim olduğuna dair hiçbir fikrim yok. Onu bulmak için bir şeyler yapmalı, ona neler olduğunu öğrenmeli ve buna bir son vermeliyiz. Elimizde bir isim yok. Bir adresimiz yok. Bu yüzden elimizdekilerle çalışmak zorundayız."

"Buna bir son ver" diye tekrarladığında hâlâ fısıldıyordu.

Şimdi, Chace'in kafası karışmıştı. Sersemlemiş gibiydi. Kötü anlamda değil, yüz ifadesindeki o merak hâlâ belirgindi. Ama yine de sersemlemişti.

"Evet, Faye. Bu yüzden buraya gelip bunu rapor ettin, değil mi? Bir çocuğun başına gelen kötü şeyleri durdurmak için. Hadi bunu yapmaya başlayalım, tamam mı?"

Adam konuşmayı kesti ve kadın hiçbir şey söylemedi, sadece ona baktı, o mavi gözler büyüktü ve adama kilitlenmişti.

Ama Chace'in işi bitmişti. Bu konuşma bitmişti. Bilgi toplamaktan ve ne olduklarına dair detay vermekten

yapacağını düşündü. Ve özellikle de özel bir odada, kasabanın güzel kütüphanecisi ona Colorado Nehri'ni ikiye ayırmış gibi bakarken, ıslanmanın gereksiz zahmetine katlanmadan diğer tarafa geçebilecekti. Sadece kendi kişisel mucize işçisinin ona sunabileceği bir şey.

Ama Faye Goodknight'ın işi bitmemişti.

Bunu, kız aniden iki adım ötede değil de kendi alanında belirttiğinde anlayacaktı. O kadar uzaktaydı ki, yumuşak bedeni onunkine boylu boyunca uzanıyor, kolları omuzlarına dolanıyor, bir eli ensesinde kıvrılıyor, parmakları saçlarında, başını eğmesi için baskı yapıyordu. Ve son olarak, ağzı onunkine sertçe bastırılmıştı.

Ne oluyor lan?

Onu uzaklaştırmak için ellerini kalçalarına koydu, dili dışarı çıkıp ucu dudaklarına değdiğinde zihni bunu mümkün olduğunca nazik bir şekilde nasıl yapabileceğiyle doluydu.

Bunun üzerine Chace'in bedeni ve ağzı, zihni yetişemeden başka bir karar verdi. Bu, kollarının onu sıkıca sarması, ağzının onunkinin üzerinde açılması, dilinin dışarı fırlaması, onunkini ağzına geri itmesi ve sonra onu öpmesi, çok sert, çok ıslak ve çok, çok derin.

Tadı sakız gibi değildi.

Tadı nane şekeri gibiydi. Tatlı, taze ve harika.

Kollarından birini kızın beline sımsıkı sararken diğer elini kızın omurgasından yukarı, boynuna ve saçlarına doğru kaydırdı.

Lanet olsun, silk.

Hayal ettiğinden daha iyi.

Hayal bile edemeyeceği kadar iyi.

Hafifçe öne eğildi, onu kolunun üzerine doğru eğdi, vücudunu onunkinin derinliklerine doğru zorladı ve kadın onun diline karşı tatlı, yumuşak bir inilti çıkardı.

Hayatında tattığı en güzel şeydi.

Zihninin, onun vücuduna bastırılmış bedenine, saçlarının elindeki hissine, dilindeki tadına ve tüm bunların vücuduna ne yaptığına odaklanmayan uzak, belirsiz bir girintisinde, ne yaptığına dair hiçbir fikri olmadığını fark etti. Onun yolculuğuna eşlik ediyordu. İstekli, hevesli bir katılımcı, verici, kendini ona açıyor ve istediğini almasına izin vermekten başka bir şey yapmıyordu.

Bu, şimdiye kadar aldığı en iyi öpücüktü.

Ve bu düşünce üzerine beyni ağzını ve vücudunu yakaladı ve parmaklarını kadının beline dolayarak onu kabaca geriye iterken ağzını onunkinden ayırdı.

Üç adım geri çekildi, kendini düzeltmeden önce vücudu adamın itme gücüyle kontrol altında değildi.

Ama onun itişini hissetmiyordu. Artık onun kollarında olmadığı gerçeğini fark etmemişti bile.

Ona bakıyordu, yanaklarında güller açıyordu, ağzı yumuşak ve şişti, dudakları ayrılmıştı, gözleri kapalıydı, öpücüğünden gözle görülür bir şekilde etkilenmişti, bu da fevkalade tahrik olduğu gerçeğini yüzüne yansıttığı anlamına geliyordu.

Sadece bir öpücükten.

Çok iyi görünüyordu.

Bu öyle bir bakıştı ki, bir adam bir kez bakar ve sonra düzenli olarak kendisine yöneltilmesi için savaşı ve ölürdü.

Siktir et

onu.

Siktir et

onu.

"O da neydi öyle?" diye kırptı ve kız gözlerini kırıştırdı ama o bakış yüzünden gitmedi.

"Ne?" diye fısıldadı.

"Bu da neydi?" diye bağırdı.

"Ben -" diye başladı, tekrar gözlerini kırıştırdı ama adam devam etmesine izin vermedi.

"Bunu bir daha yapma, Faye," diye homurdandı, ona doğru bir adım attı ve yüzünü işaret etti. "Bunu bir daha yapma." Elini bıraktı ama yüzünü elinin olduğu yere koydu ve hırlamaya devam etti. "Ne saçma bir oyun oynuyorsun bilmiyorum, beni takip ediyorsun, aniden

Bulunduğum her yerde. Ama açık konuşmak gerekirse, bu oyunu oynamıyorum. Benim yaralı bir ruh olduğuma dair romantik bir fikrin varsa..." başını salladı ve elini uzattı, "sınırlı cazibenle, bir daha düşün. Sana daha önce de söyledim, senin ilgini istemiyorum. Arkadaşlığını istemiyorum. Ve senin deneyimsiz saçmalıklarını da istemiyorum. İnan bana, yatağında bu işte usta biri vardı ve hiçbir yere varamadı. Ve sen, şimdi, alabileceğin kadarını aldın. Şunu kafana sok Faye, senden tek istediğim beni rahat bırakman."

Kadının yüzündeki ifadenin fark edilmesine izin vermedi. Ona neler olduğunu bilmiyordu. Bildiği tek şey, onun iyiliği için meramını açıkça anlatmak zorunda olduğuydu. Ve bu bir pislik olmak anlamına geliyorsa, bir pislik olmak zorundaydı.

Yani o bir pislikti.

Arkasını döndü ve kapıya doğru ilerledi.

Ama o anda kendini toparladı, geri döndü ve ona baktı. Kadının yüz hatlarındaki acıyı ve bu acının aşırı derecede artmış olduğu gerçeğini görmezden geldi, eğer görmezden gelmeye kararlı olmasaydı, dürüst olmak gerekirse, bu onu dizlerinin üzerine çöktürebilirdi.

"Bir kitap al, Frank Dolinski'yi ara. Ona bilgi vereceğim, bundan sonra senin irtibat noktan o olacak," dedi ve dönüp kapıyı açtı ve kapıdan geçerek İstasyon'dan dışarı çıktı ve kamyonetine doğru yürüdü.

Bunu yaparken Jon'un gözlerinin yol boyunca kendisini takip etmesini hiç umursamadı ve bunun yarın ne anlama geleceğini de umursamadı.

Üçüncü Bölüm

Drift Away

Pes mi ediyorsun?!?!?

Bilgisayarımdaki mesaj kutusuna baktım ve iç çektim.

Evet, pes ediyordum. Bir hafta önce, Chace her şeyi ortaya koymuştu. Anlamamıştım. Bunu bilecek kadar deneyimli değildim. Kolları beni sımsıkı sardığında, dudakları dudaklarıma kilitlendiğinde, eli saçlarımdayken, bir süre beni öpmek istediğini hissettim...

Öp beni.

Ve aman Tanrım, ne öpücüktü ama.

Ve bu kadar iyi olabilmesi için, bu işin içinde olması gerekiyordu. Benimle. Lexie'nin dediği gibi. Aç bir kalple, özlemle, ruhunu yok ederek, eğer ona sahip olamazsan, onu elde etmek için hayatını tehlikeye atarak içime, yani içime.

Sonra birden kollarında değildim ve benden hoşlanmadığını açıkça belli ediyordu.

Hiç de değil.

Ufacık bir şey bile değil.

Bilgeliğini cömertçe paylaşan bilge bir babam, bilgeliğini eylemden ziyade eylemle paylaşan bilge bir annem ve ayrıca Kütüphane Bilimi alanında yüksek lisansım vardı.

Aptal değildim.

Anlamıştım.

Ben de pes ediyordum.

Ellerimi klavyeye götürdüm ve çevrimiçi arkadaşım Benji'ye yazdım, Zaten bir yere varamıyorduk.

Öyleydik! Geri yazdı. Suikastı Elit'ten biri kiralamış olmalı. Ve biz zaten bazı oyuncularını keşfettik! Yolsuzluğun arkasındaki parayı. Temiz bir suikast için ödenen para. Kazmaya devam etmeliyiz.

Benji ile yeni Battlestar Gallactica ya da Benji'nin deyimiyle "gelmiş geçmiş en iyi televizyon dizisi" olan her şeyi kutlayan bir forumda tanışmıştım.

Ben aynı fikirde değildim. Battlestar Gallactica'yı severdim ama Firefly açık ara gelmiş geçmiş en iyi televizyon dizisiydi ve bu da sezon ortasında iptal edilmesini (bence) bir saygısızlık haline getirdi. Neyse ki, hakkında bir film yaptılar. Ve yine neyse ki Nathan Fillion başka bir harika diziye, Castle'a geçti.

Ama hiçbir şey Firefly'ı geçemedi.

Hiçbir şey.

Yıllar önce Benji ile ilişkimiz forum dışına taşmış ve büyümüştü, bu yüzden onu diğer çevrimiçi arkadaşım SerenityWash ile tanıştırmıştım. Onunla bir Firefly forumunda tanışmıştım ve bu onun ekran adıydı. Onun "o" olduğunu düşünmemin nedeni, emin olmadığım ama eşcinsel aşkı olamayacağını düşündüğüm bir şekilde Nathan Fillion'a saatlerce sapıklık yapabilmesiydi. Serenity ve ben arkadaşlık, yakındık. Birbirimizi yıllardır "tanıyorduk" ve sürekli mesajlaşıyor, hayattan, işlerden, aileden, düşüncelerden, hislerden, duygulardan bahsediyorduk ama gerçek adını, cinsiyetini, nerede yaşadığını ya da onunla ilgili elle tutulur hiçbir şeyi bilmiyordum. Tüm bunların ipuçlarını veriyordu ama aynı zamanda bunları bir devlet sırrı gibi saklıyordu. Bu yüzden ipuçlarının gerçek olup olmadığını ya da beni yoldan çıkarmaya mı çalıştığını asla bilemedim.

SerenityWash onun ekran adı, Firefly'daki uzay gemisinin adı olan "Serenity" ve dizideki en sevdiği karakter olan "Wash" idi.

Bu arada Benji'nin ekran adı "AdmiralAdamaforPresident" idi. Bunu yazmak baş belası olduğu için bana gerçek adını vermesini istedim. Ve onun bir erkek olduğunu biliyordum çünkü o dizideki Altı Numara'ya hiçbir kadının yapamayacağı şekilde asılıyordu.

Ayrıca bana tam adının Benjamin olduğunu söylemişti ve Benjamin adında bir kız tanıımıyordum, bu yüzden cinsiyetinin söz konusu olmadığını düşünüyordum.

Yıllar boyunca Carnal'da olup bitenlerden onları haberdar ettim. Ayrıca Dedektif Chace Keaton'a olan uzun mesafeli, karşılıksız aşkımı da paylaştım. İlgilerini çekmişti,

Özellikle de işler kızışıp sonunda patladığında. Misty Keaton'ın öldüğü ve kocasının benimle birlikte olmak için özgür olduğu haberi de buna dahildi.

Belki de sağlıksız bir şekilde ilgilenmeye devam ettiler ve beni de aynı şeyi yapmaya ikna ettiler. İşin sağlıksız yanı ise her ikisinin de bilgisayar konusunda iyi olmasıydı. Toplumun sınırlarında yaşıyorlardı, kendilerini çevrimiçi topluluklara ve geek televizyonuna adanmışlardı. Her zaman önlerine çıkan her geek kongresine katılmak için hazırlanıyorlardı. Ayrıca bilgisayar korsanlığı ve amatör hafiyelik gibi diğer uğraşlara da düşkünlüler.

Bu aynı zamanda beni gece yarısı olay yerine yaptığım birçok yolculuktan birine götürdü. Elbette ne aradığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Serenity, tabii ki, Bones'u izlemiş ve bana bir katili toprağı inceleyerek yakalayabileceğimi söylemişti. O dizideki hayali Jack Hodgins gibi entomoloji, botanik ve mineraloji alanlarında üç doktora ya da test etmek için örnek alabileceğim bir uzay çağı laboratuvarım yoktu, bu yüzden Harker's Wood'daki toprakla ne yapmamı bekledikleri konusunda hiçbir fikrim yoktu. Ancak Carnal'da yaşıyordum ve kafam kitapta, parmaklarım klavyede, internetten arkadaşlarımla, gözlerim geek TV'de olsun ya da olmasın, polis oldukları ve varlıklarını boğucu bir şekilde hissettirdikleri için kötü insanların çoğunu tanıyordum. Bu aynı zamanda onların çoğunun aptal olduğunu bildiğim anlamına geliyordu. Ve aptallar cinayet işleyip paçayı kurtaramazdı.

Kimse beni göremezken Harker's Wood'a gittim. Etrafa bakındım, ormanı o kadar iyi taradım ki artık orayı avucumun içi gibi biliyordum.

Ama hiçbir şey bulamadım.

Ben de Benji ve Serenity gibi asla pes etmedim. Şu ana kadar.

Son olayları paylaşmamıştım çünkü ikisi de açıkça faaliyetlerimizin arzu edilen bir sonuca ulaşmasını, Chace'in beni fark etmesini ve ardından derhal bana sıırıslıklam aşık olmasını umuyorlardı.

Belli ki böyle bir şey olmayacaktı.

Artık hiçbir zaman yapamayacağımız bir şeyi yapmaya çalışmaktan vazgeçme zamanımız gelmişti. Benji Carnal Polis Departmanı'nın bilgisayar sunucusuna girmiş ve Serenity bir şekilde bir düzineden fazla cep telefonundaki konuşmaları ve metin mesajlarını hacklemeyi ve takip etmeyi başarmış olsa bile.

Asla yapamayacağımız bir şeyi yapmaya çalışıyorduk: Misty Keaton'ın katilini bulmak.

Dahası, yakın zamandaki tatsız ve kafa karıştırıcı (ama ne yazık ki birkaç güzel an için aynı zamanda dayanılmaz derecede heyecan verici) Chace Karşılaşmaları'ndan önce bile endişelenmeye başlamıştım.

Bunun nedeni, Serenity'nin kendi yetersiz internet aramalarımın zengin, güçlü insanlar olduğunu gösterdiği isimleri ortaya çıkarmasıydı. Büyük para. Eski para. Yargıçlar. İş adamları. Politikacılar. Güç simsarları.

Serenity, kirli polis çetesinin artık ölü olan elebaşısı Arnold Fuller'ın bu adamları cebinde tuttuğuna inanıyordu. Ve Serenity, Fuller çoktan ölmüş olsa bile, onun gibi bir adamın elinde mallar olmadıkça böyle adamların zincirlerini çekemeyeceğine ikna olmuştu. Ve son olarak, Serenity bu malların Fuller'la birlikte ölmediğine ikna olmuştu.

Dışarıdaydılar.

Ayrıca Misty'nin katilini bulursak bunu da bulacağımızı düşünüyordu. Ty Walker'ın aklanmasını ve Carnal'daki yolsuzluğun ortaya çıkmasını takip eden kargaşada bunların hiçbirisi ortaya çıkmadı.

Bu yüzden Serenity düşecek başka bir ayakkabı olduğuna ikna olmuştu ve bir ayakkabının herhangi bir hasara yol açmadan düşmesinin en iyi yolu onu kendiniz hedeflemektir.

Tahmin edebileceğiniz gibi, bu beni neşeyle doldurmadı. Hatta korkuyla bile doldurmadı. Beni bu projeden çılgın atarak kaçma ve asla arkama bakmama arzusuyla doldurdu.

Ne yazık ki, Benji ve Serenity kazılmışlardı. Neyse ki Serenity'nin gerçek kimliği bilgisayar kurnazlığından oluşan bir duvarın ardına o kadar çok gizlenmişti ki kimsenin onu kırması mümkün değildi. Ve Benji İngiltere'de yaşıyordu, bu yüzden umarım Colorado'nun parası ve gücü o kadar uzağa ulaşamazdı.

Ama işim bitmişti. Chace cazibeme "sınırlı" ve öpücüğüme "saçma sapan" demişti, yani aslında işim bitmemişti. Ben bitmiştim. Onu hatırlatacak hiçbir şey istemiyordum. Neyse ki kütüphanede çalışıyordum, bildiğim kadarıyla on üç yıldır adımını bile atmadığı bir binada. Ve kütüphanedeki tek ücretli çalışan ben olduğum için, hiç adım atmadığını ve dolayısıyla atmayacağını söylemenin güvenli olduğunu düşündüm. Ve lokantaya geri dönmeyecektim. La-La Land kahvesini de bırakıyordum. Berbattı. Shambles ve Sunny'nin kahvesi harikaydı ve Shambles'ın unlu mamulleri ölmek üzereydi.

Ama Chace Keaton'la yolumun düzenli olarak kesiştiği tek zamanlar bunlardı, bu yüzden sözlerinin yakıcılığı geçene kadar onlardan kaçırıyordum.

Benji ve Serenity'yi kontrol edemiyordum. Onlar yetişkin insanlardı (umarım) ve aptal olmaktan çok uzaklardı. Belki gerçek dünyayla benden bile daha az ilgiliydiler ama aptal değillerdi.

Kendi adıma, onları uyarmaya devam edeceğim.

Benji, biz değildik, ben yazdım. Ortaya çıkardığımız şeylerden rahatsızım ve siz de rahatsız olmamalısınız. Bu gerçekten bizi ilgilendirmez. Carnal'da işler yine yolunda. İçimde güçlü bir his var, çok güçlü bir his, bu uyuyan köpeğin yatmasına izin vermeliyiz.

Peki ya Chace? Benji cevap yazdı ve ben de gözlerimi kapattım.

Sonra tekrar yalan söylemek için onları açtım.

Bir kız arkadaşı var. Ne!?!?!?!?

Nefes aldım ve yalan söylemeye devam ettim.

Evet. Geçen gün onu kızla gördüm. Çok yakın görünüyorlardı. Kız çok güzel.

AMAN TANRIM! Neden bir şey söylemedin?!?!?

Sadece bir hayalden vazgeçmek için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Oh Inara (bu arada, bu benim ekran adımdı çünkü Nathan Fillion'un karakteri Firefly'da Inara'nın karakterine aşıktı - aslında tam ekran adım Inara000'di çünkü orada bir sürü Inara vardı) böyle söyleme. Bu şey onunla yeni mi? Belki de yürümeyecek.

Bu birini önemsemenin bir parçası değil Benji, uzaktan önemsiyor olsan bile, mutlu olmamasını umarak. Misty ile mutlu değildi. Şimdi bu yeni kadınla mutlu görünüyor. Hayatına devam ediyor. Ben de öyle yapmalıyım.

Umudunu kaybetme. Asla bilemezsin, diye yanıtladı Benji.

Hayır, bildiğim şey, yedi yıldır üniversiteden eve geliyorum ve o beni fark etmedi. Yedi aydır dul ve beni fark etmedi. Bu da muhtemelen beni hiç fark etmeyeceği anlamına geliyor. Yaşamak için bir hayatım var, Ben. Ve muhtemelen onu yaşamaya başlamalıyım.

Benji'den bir süre hiçbir şey gelmeyince gözlerim ekranda kaldı, sonra geldi.

Üzgünüm, Faye. Ama muhtemelen haklısın. Yine de, umarım muhteşem birini bulursun çünkü bunu hak ediyorsun ve Chace Keaton sonunda aklını başına toplayıp seni fark ettiğinde, senin şu anda hissettiklerinin bir kısmını hissedebilir, senin mutlu olduğunu ve bu mutluluğun asla onunla olmayacağını bilir.

Bunun olması için nefesimi tutmazdım. Bunu

Benji ile paylaşmadım.

Sözlerini okurken, onunla hiç tanışmamış olmama ve muhtemelen hiç tanışamayacak olmama rağmen onu sevmemin tüm nedenlerini hatırladığım bir Benji.

Onun yerine, "Geç oluyor, Ben." yazdım. Yatağa gitmem lazım.

Tamam, geri döndü, gitmene izin vereceğim. Yarın dönecek misin?

Muhtemelen, diye cevap verdim ve muhtemelen yarın dönecektim. Dairemde oturmuş bilgisayarımın başında konuşuyordum.

iyi tanıdığım ama hiç tanışmadığım insanlarla. Sosyal açıdan uyumsuz oldukları için muhtemelen hiç tanışmayacaktım.

Benim gibi.

Yirmi dokuz yaşındaydım ve hiç sevişmemiştim. Neredeyse hiç öpüşmemiştim ve asla sahip olamayacağım gerçek bir erkeğin ve uzun zaman önce yayından kaldırılmış bir televizyon programında kurgusal bir karakter olan başka bir erkeğin özlemini çekiyordum.

"Evet," diye fısıldadım "Sonra, Ben" yazarken. "Kendime bir hayat kurmalıyım."

Vedasını okudum ve bilgisayarımı kapattım.

Sonra kanepeme doğru yürüdüm.

Hayatımda harika sayılabilecek tek bir şey vardı. Burası benim dairemdi.

Ana Cadde'deki Holly's Flower Shop'un üstündeki alandı. Bu da sık sık çiçek koktuğu anlamına geliyordu. Ayrıca işe yürüyerek gidebileceğim anlamına da geliyordu. Arabamın yedi yıl önce üniversiteden mezun olduktan sonra babamın bana verdiği koyu yeşil hurda bir Jeep Cherokee olduğunu düşünürsek, işe ve dar hayatımda gitmem gereken her yere yürüyerek gidebilmek iyi bir şeydi.

Dairem çoğunlukla tek bir odaydı. Ana caddeye bakan ön tarafta dört tane ince ama uzun kemerli pencere vardı. Tüm duvarlar kırmızı tuğlaydı. Döşemeler, Holly'nin bana kiralamadan önce yenilemiş olduğu, yıpranmış olmalarına rağmen pırıl pırıl ve muhteşem ahşap plakalardı. Odayı ısıtmak için oraya buraya bir sürü uyumsuz, çok renkli, çok şekilli ama güzel ve parlak kilim atmıştım

Arka tarafta, önünde tabureler bulunan yüksek bir tezgahla odadan ayrılmış bir mutfak vardı. Büyüktü çünkü alan büyüktü. Çok sayıda fildişi boyalı dolap vardı ve bu dolaplar yıpranmış olmaktan ziyade havalı görünüyordu ve bazı dolaplar cam kaplıydı, böylece sergilenen canlı çanak çömlek koleksiyonumu görebiliyordunuz. Ayrıca ortada büyük bir ada ve çok sayıda tezgah alanı vardı. Mutfak harikaydı.

Mutfağın yanında küçük bir hizmet odası vardı. Ahşap panelli odanın yarattığı köşeye sıkışmıştı ve büyük bir banyo olan alana giriyordu.

Banyoda ayaklı bir lavabo ve banyo yapmayı seven insanlar (benim gibi) için rüya gibi bir küvet olan derin, muhteşem bir pençe ayaklı küvet vardı.

Ön taraftaki pencerelerin yanında parlak pembe, hımbıl, yastık destekli kanepem ve üç rahat koltuğum (biri kraliyet mavisi, biri patlıcan ve biri parlak deniz mavisi), hepsi de çeşitli güzel ama rastgele uyumsuz masaları çevreleyen sedirler vardı. Çok kitap okuyorum, bu yüzden kitap okuyabileceğim çok sayıda farklı seçeneğe ihtiyacım vardı. Oturma alanımla birlikte her şeye sahip oldum.

Mekânın ortasında, zengin bir orman yeşili rengindeki geniş, kalın bir alan halısının üzerinde kraliçe yatağım duruyordu. Fildişi boyalı demir baş ve ayak sehpaları ve her iki yanında geniş ama derin olmayan, fildişi boyalı ama yıpranmış komodinler vardı. Komodinlerden birinde yivli cam tabanlı büyük bir lamba vardı. Diğerinin üzerinde ise yuvarlak, mat pembe seramikten, delikli kuşgözüne benzeyen bir lamba vardı, ampülü içindeydi, böylece lamba yandığında duvara güzel desenler yansıtıyordu (şimdiki gibi). Yatakta her şekil ve büyüklükte yastık demetleri, bir servete mal olduğu için şımarttığım ama harika hissettiren yumuşak çarşaflar ve üzerinde mor, pembe ve mavi çiçekler olan mint yeşili bir kılıfla kaplı kuştüyü yorgan vardı.

Yatağın oturma alanına yakın tarafındaki duvar, geniş kitap koleksiyonumun, müzik setimin, CD'lerimin, DVD'lerimin, bazı çerçeveli fotoğrafların ve Firefly'daki Serenity gemisinin küçük ölçekli bir modeli ve Savaşçı Prenses Zeyna'nın müthiş silahı çakramın monte edildiği bir çerçeve gibi geek eşyaların bulunduğu raflarla doluydu.

Diğer taraftaki duvarda, babamın oraya yerleştirmek için söküp bir araya getirmek zorunda kaldığı devasa, antika bir gardirop vardı.

Oturma alanındaki rafların karşısındaki duvarda büyük, harika, salaş şık masam, bilgisayarım ve

gereçler. Diğer tarafta, ön kapı ile banyo arasında antika, yıpranmış bir şifonyer vardı. Üstünde bir şarkıya aldığım narin, kazınmış kristal bir vazo ile başka bir muhteşem lamba vardı çünkü çalışmıyordu ama babamın onu tamir edebileceğini bildiğim için aldım. Ve tamir etti de.

Hiçbir şey birbirine uymuyordu, mutfak tezgahının etrafındaki tabureler bile. Yüzeyleri ve duvarları süsleyen rastgele, ilginç parçalarım vardı. Bu görünüme bir isim vermek zorunda kalsaydım, "Sıkıntılı Dağlı Kız Şıklığı" derdim.

Ve buna bayıldım.

Kanepeme gidip iPod'umu kaptığım gibi kendimi sırtüstü kanepeye atarken bunun iyi bir şey olduğunu düşündüm, çünkü kanepede çok fazla zaman geçiriyordum.

Tavana baktım, yanan mumumu (elma) kokladım ve evimin etrafındaki birçok sakız paketinden birini kaptım, bir parça açtım ve ağzıma attım.

Bubblemint. Tadına bayıldım, keşfettiğimde sevindim, bağımlısı oldum ve her zaman çiğnedim, hatta bir Perşembe günü gece yarısından sonra kanepemde uzanıp hayatımın geri kalanında ne yapacağımı düşünürken bile.

Muhtemelen yarın Lexie, Laurie, Krystal ya da bunların bir karışımı ya da hepsi kütüphanede olacaktı. Diğer arkadaşları Wendy, Maggie, Stella, Betty, Sunny, Avril, Amber, Jazz, Kayeleen ya da Tanrı korusun, beni Krystal'dan daha çok korkutan çılgın Twyla'yı getirebileceklerinden bahsetmiyorum bile.

Bir haftadır kütüphane işleriyle meşgul olduğumu söyleyerek onları oyalıyordum. Giderek daha korkutucu ama garip bir şekilde belirsiz finansman sorunları yaşadığımızı düşünürsek, neyse ki bu bir yalan değildi. Ama aynı zamanda ara sıra yaptıkları ziyaretlerin sıklaştığı anlamına da geliyordu ve biri, diğeri ya da birkaçı, birlikte ya da ayrı ayrı, son iki gün arka arkaya geldiler.

Laurie ve Krystal bana kasabada dedikoduların dolaştığını söylemişlerdi, bu da Bubba'nın motorcu barı ve Carnal

Spa daha sonra Ay'a ulaşarak İstasyon'a gittiğimi ve Chace ile konuştuğumu söyledi.

Benimle paylaştıkları kelime doğruydu. O haberde benim rapor vermek için gittiğim yazıyordu. Chace ve ben on dakika boyunca kapalı kapılar ardında kaldık. Chace sinirli bir şekilde dışarı çıktı ve hemen cipine gitti. Birkaç dakika sonra ben de tokat yemiş gibi dışarı çıktım ve arkama bakmadan hızla binadan ayrıldım.

Bu haber üzerine yalan söyledim ve onlara bunun doğru olmadığını anlattım. Onlara gördüğüm çocuktan bahsettim (ve ona dikkat etmelerini ve görürlerse beni aramalarını isteyerek bir taşla iki kuş vurdum) ve oraya bu yüzden gittiğimi söyledim. Hiçbir şey olmamıştı. Chace olayı araştırıyordu ve bu arada Frank Dolinski'ye bir kitap vermiştim ve bir ressam da çocuğun (ok iyi) bir resmini çizmişti. Tüm bunlar Chace istasyonda yokken yapılmıştı.

Yutmadılar ve itiraf etmeliyim ki yanıma gelmeleri hoşuma gitse de baskının artacağını biliyordum ve bunu beklemiyordum.

Ama küçük bir kasabada kütüphaneci olmak, Salı'dan Cumartesi'ye günde dokuz saat eğlence ve kahkaha demek değildi. Onların gelişi günü böldü. Komiktiler. Açık, gerçek ve benim aksime normallerdi. Ve benden hoşlandılar, bu da güzel bir histi. Hiç arkadaşım yokmuş gibi değildi. Ama liseden tüm arkadaşlarım ya taşınmıştı ya da kararlı ilişkiler içindeydiler, bu yüzden onlarla pek ortak noktam yoktu. Birlikte zaman geçiriyorduk ama çok fazla değil. Diğer arkadaşlarıma bilgisayar klavyesi aracılığıyla ulaşıyordum.

Bu yüzden onların grubunun bir parçası gibi hissetmek güzeldi.

Sadece Chace'le olanları paylaşmak istemedim.

Belki bir gün, bunu düşünmek bu kadar acı vermediğinde yapardım. Belki onları akşam yemeğine ve margarita içmeye davet ederdim, kafayı bulurduk ve ben de ağzımdan baklayı çıkarırdım.

Kulağa iyi bir fikir gibi geliyordu. Yapacak bir hayatı olan bir kız için açık, gerçek, normal bir şey. Kızlarını çağırmak, yemek, içki, sarhoşluk ve en utanç verici, acı verici hayat anlarınızı itiraf etmek, böylece size tüm erkeklerin ezik olduğunu söyleyebilir ve size bir içki daha hazırlayabilirlerdi.

Kulaklığımı taktım ve düşüncelerimin beni götürdüğü yer olan vites yükseltmek yerine sakinleşmem gerektiğinden, gevşeme çalma listelerimden birini açtım.

Bu, kuyruğa girene kadar işe yaradı.

Ella Mae Bowen'ın "Holding Out for a Hero" yorumu.

Orada, her zaman yaptığım gibi, tek başıma, gecenin geç saatlerinde, havalı ama yalnız dairemde uzanırken, onun özlem dolu güzel sesi, hiç dinlemediğim kelimeleri söylerken, beni etimi yırtıp geçen bir kurşun gibi vurdu ve ardında çiğ bir acı bıraktı.

Gözlerimi dolduran yaşları kontrol etmeye bile çalışmadım. Gözyaşlarımanın burnuma batışını hissetmedim. Üstümdeki tavan sulanırken ve Ella Mae'nin sesindeki özlem, kelimelerdeki güzel hasret beni paramparça ederken düşmelerine izin verdim.

Chace Keaton'ı on altı yaşındayken görmüştüm, bu arada Ella Mae'nin o şarkıyı kaydettiği yaşıydı ve kendimi kahramanımı bulduğuma ve onun her zaman orada, ulaşılamaz bir yerde olduğuna ikna etmişim.

Ama ulaşamayacağım bir yerde değildi ve umut etmeye devam edersem, uzanmaya devam edersem, sonunda parmakları benimkilerin etrafında sıcak, güçlü ve sıkı bir şekilde kapanacaktı.

O sadece ulaşamazdı.

Aynı kasabada yaşıyordu ama kilometrelerce uzaktaydı.

Ella Mae'nin işi bittiğinde, onu tekrar oynattım. Ve tekrar.

Sonra tekrar.

Sonra gözlerim yaşararak ayağa kalktım, mumu söndürdüm ve babamın yaptığı sıkıntılı, tuhaf kanca setine doğru yürüdüm.

kapımın yanına monte edilmişti. Uzun, pastel yeşil eşarbımı aldım ve boynumun etrafına sardım, bu da kulaklığın akorlarını altındaki deriye bastırdı.

Çam yeşili yün paltomu kaptığım gibi tekrarladım, çekiştirerek giydim, düğmelerini iliklerken iPod'un etrafında manevra yaptım, atkıma uyan eldivenlerimi kaptım ve üzerime geçirdim. Sonra anahtarlarımı aldım.

Kapıyı açıp dışarı çıkarken, kapıyı kilitlerken, anahtarları cebime sokarken ve arka sokağa ve Cherokee'ye giden merdivenlerden aşağı inerken bu şarkıyı dinledim.

Yan sokağı dönüp hızlı adımlarla yürürken, omuzlarım çökmüş, kollarım önümde, ellerim kenetli, yüzümdeki gözyaşlarını kurutan şiddetli, kurak soğukta bunu tekrarladım.

Ana Cadde'den sapıp sessiz, karanlık sokaklardan ilkokula doğru yürürken tekrar tekrar dinledim. Zincir bağlantı çitindeki açıklıktan geçip oyun alanına doğru ilerlerken sözleri bir kez daha dinledim.

Salıncakta durup eldivenli elimi kaldırıp yüksek salıncak direklerinden birine dayadığımda ve başımı eğip alnımı eldivenime bastırdığımda onu dinliyordum. Dinliyor, acı çekiyor ve koca dünyada umudun ölümünden daha kötü bir şey olmadığını biliyordum.

Ve bir el pazıma sert ve güçlü bir şekilde sarıldığında onu dinliyordum ama aynı zamanda dokunuşu hissettiğimde kulaklarımda olmasa da kafamın içinde çınlayan alçak, şaşkın çığlığımı duydum ve o el beni kırbaçlamakta tereddüt etmedi.

Sonra Chace Keaton'ın kızgın yüzüne baktım.

Ne oluyor lan?

Gözlerimi kırıştıtararak ona baktım ve ağzının hareket ettiğini fark edene kadar bunu iki kez yaptım.

Benimle konuşuyordu.

"Ne?" diye sordum. Duyamadığı bir müzik eşliğinde otomatik olarak yüksek sesle konuşarak sordum.

Başı sarsıldı, gözleri başımın etrafında gezinirken bile daraldı. Elinin kolumdan ayrıldığını hissettim, sonra aniden Ella Mae gitmişti çünkü iki elini de kaldırmış ve kulaklığını çıkarmıştı.

Sonra homurdandığını duydum, "Tanrım, bu daha kötü."

Takip etmiyordum. Yalnızlığımı inkar etmekten, onu varlığımın özüne kadar anlamaktan, bir rüyayı bırakmaktan, o acının içimde zonkladığını hissetmekten, sonsuza dek hissedeceğimi bildiğim bir şekilde beni dövmekten, ilkokulun oyun alanında soğukta durup kızgın bir Chace Keaton'a bakmaya geçmemiştim.

"Daha kötüsü ne?" Fısıldadım.

"Sen, gecenin karanlığında sarhoş olmayı, kabadayılık yapmayı ve sevişmeyi seven motorcularla dolu bir kasabada tek başına yürüyüşe çıktın ve bunu kulaklıkların takılıken ve müziğin sesi o kadar yüksekken yaptın ki, lanet olası bir inek zili taksa bile birinin yaklaştığını duyamadın."

Haklıydı tabii ki. Artık Ella Mae'yi gerçekten duyabiliyordum ve kulaklıklar kulağымda bile değildi.

Hızlıca, başparmağımın iPod'umu duraklattım ama Chace'e "Motorcular arkadaş canlısıdır" diye cevap verdim.

"Hayır, Faye, değiller."

"Ama ben hayatım boyunca burada yaşadım ve bir grup motorcu da burada. Öyleler."

"Evet, burada yaşayanlar yaşadıkları yere sıçmazlar. Başka yerlerden buraya gelenlerin de nereye sıçtıkları umurlarında değil. Tabii bu, sana bir şey olması durumunda yerel motorcuların, içlerinden birine zarar verildiği için diğerlerini nereye kadar takip ederlerse etsinler kıyameti koparacakları anlamına geliyor. Bu kabusu yarattıktan sonra, bu arada sen de pek iyi durumda olmazdın."

"Çok küfrediyorsun," diye fısıldadım ve gözleri tekrar kısılırken başı tekrar sarsıldı.

"Ne?" diye kırıptı.

"Hiçbir şey," diye mırıldandım ve dudağımı ısırdım.

Gözleri dudaklarıma kaydı, sonra tekrar benimkilere dikildi.

Birdenbire elimi güçlü ve sıkı bir şekilde kavradı ve "Seni eve bırakıyorum" derken çekiştirdi.

Eli benimkini çekiştirdiğinden ve vücudu uzun, zayıf ve kaslı olduğundan ve hareket ettiğinden, onu takip etmekten başka seçeneğim yoktu.

Ama ayaklarım onun uzun adımlarına ayak uydurmak için iki kez hareket ederken itiraz ettim, "Sorun değil. Gerçekten. Çok uzak değil ve müzik dinlemeyeceğim."

Aniden durdu, elimi sarsarak aniden durmamı sağladı ve yakışıklı yüzü benimkinden bir santim uzakta olacak şekilde boynunu eğdi.

Gözleri öfkeliydi.

Hayır, öfkeliydi.

Nefes almayı bıraktım.

"Ben... seni... eve götürüyorum," dedi alçak sesle, yavaşça, her kelimeyi düşünerek.

Yapabileceğim tek şeyi yaptım. Başımı salladım.

Yüzü geri çekilmeye başladı, sonra gözleri tekrar daraldı ve nefes alma yeteneğime daha da zarar verecek şekilde daha da yaklaştı. Gözleri yüz hatlarımdan üzerinde gezindi ve sonra tekrar benimkilere geldi.

"Ağlıyor muydun?" diye sordu, sesi hâlâ alçaktı ama artık yumuşaktı.

Ona baktım ve beni görebilmek için bizi sokak lambalarının olduğu kaldırıma yaklaştırdığını fark ettim.

"Hayır."

İşte yine oldu! Bir yalan daha!

Chace bana bunu söyledi ve normalde derin olan çekici sesini daha derin ve çok çok daha çekici kılan o alçak, yumuşak sesiyle yine yaptı.

"Tatlım, gözlerim var."

Bana tatlım demesi gerçekten hoşuma gidiyordu. Bunu iki kez yapmıştı ve ikisinde de hediye gibi hissetmişim.

Tabii ki, muhtemelen kadın olan herkese bal diyordu. Yani bu bir hediye değildi. Atılmış bir şeydi. Anlamsızdı.

Nefes aldım ve omuzlarımı dikleştirdim.

"Tamam o zaman, Chace. Ağlıyordum. Ama ağladığımı gerçeği ve bunun nedenleri seni ilgilendirmez. Eğer bir kanun adamı olarak görevini yapmak ve güvende olduğumdan emin olmak istiyorsan benimle eve kadar yürü. Ama sakıncası yoksa, sorgulamayı pas geçeceğim."

"İşte omurga," diye mırıldandı. "Ne?"

Tersledim.

"Hiçbir şey." Uzaklaşırken hâlâ mırıldanıyordu, elimi çekti ve tekrar yürümeye başladı.

Gecenin bir yarısı sokaklarda dolaşarak ne yaptığını sormak istedim ama sormadım. Soğukta kasabada yürürken cipini arayıp bulamadığım için nerede olduğunu sormak istedim ama bunu da yapmadım. Elimini bırakmasını istemek istedim ama bunu da yapmadım.

Elimi onun büyük, sıcak elinin içinde sıkıca tutarak yanında yürüdüm ve kendime aptalca ve dramatik bir şey yapmayacağıma söz verdim. Duygularımın ve güzel, iç burkan bir şarkının beni gecenin karanlığında yanlış bir yürüyüşe çıkarmasına izin vermek gibi. Bunu yaparken ruhumu burkan şarkıyı tekrar tekrar dinlediğim için kafamı toparlamak için hiçbir şey yapmadım.

Aslında, o andan itibaren (tabii ki dramatik bir şekilde), daireme giden arka sokağa ulaşmak için yan sokağı dönerken, sonsuza kadar neşeli müzikten başka bir şey dinlemeyeceğime karar veriyordum. Bu karara o kadar odaklanmışım ki Chace'i yaşadığım sokağa götürmediğim aklıma gelmedi.

Beni yönlendiriyordu.

Bir arpma sesi duyduğumuzda arka sokağı dönmüş ve dört adım atmıştık.

Chace'in kolu anında benimkini çekerek beni geri çekti. Elimi bırakıp kalçasındaki silaha yönelirken bir adım öne çıkıp önüme geçti.

Ama etrafına bakarken, İtalyan restoranının arkasındaki çöp konteynerinin diğer tarafından bir kafanın çıktığını gördüm.

O kafayı tanıyordum.

"Vay anasını!" Bağırdım. "Bu o!"

Kütüphanedeki çocuk benim sesimle havalandı ve ben de hiç tereddüt etmeden onun peşinden havalandım.

"Tanrım, Faye!" Chace arkamdan kükredi ama ben devam ettim, kollarım pompalanıyor, ayaklarım depar atıyordu.

Chace'in botlarının sesini duydum, sonra beni geçtiğini ve yan sokağın köşesinden fırlayan çocuğun peşinden gittiğini gördüm. Chace'in onun arkasından dönüşünü izledim, sonra onların arkasından döndüm ve Chace'in Ana Cadde'ye doğru bir dönüş daha yaptığını gördüm.

Takip ettim ve Chace'in çocuğı ana caddede kovaladığını gördüm.

"Başın belada değil!" Bağırdım. "Sadece yardım etmek istiyoruz! Sorun yok!" Çocuk yan sokağı doğru hızlı bir hamle yapıp gözden kaybolurken bağırmaya devam ettim, Chace hâlâ peşindeydi ve saniyeler sonra dönüp o da gözden kayboldu.

Ben de yola çıktım ve onları yan sokakta yarışırken gördüm.

İki blok ötede, çocuk ellerini bir çite dayayıp kendini fırlatarak birisinin bahçesine daldığında Chace neredeyse ona yetişmek üzereydi.

Chace onu takip etmekte gecikmedi ve avluda kayboldu.

Oraya vardığımda, çiti aşmak dört denememi aldı ve sonunda kıcımı üzerine koyup bacaklarımı sallamak zorunda kaldım. İçimden bir ses kotumun koltuğunu yırttığını söylüyordu.

Ama ben diğ er tarafa geçtim ve pe lerinden gittim.

Karanlık arka bahçede onları kaybettim, durdum ve hangi yöne gittiklerini gösteren bir ses duyacağımı umarak nefesimin kesilmesine rağmen dinlemeye çalıştım.

Hiçbir şey duymadım.

Orada uzun süre kaldım.

Hala bir şey duymadım.

Kahretsin!

Gece yarısından sonra birinin arka bahçesinde olduğumu ve olmamam gerektiğini fark ettim. Ayrıca Chace'in bir çocuğun peşinden koştuğunu ve sadece onu kaybetmekle kalmayıp beni de kaybettiğini fark ettim. Bu yüzden ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Belki Chace  ocukla birlikte geri döner de onu ısıtır, karnını doyurur (  pl ğe dalıyordu!) ve onunla konuşuruz diye biraz zaman tanıdım ama Chace geri gelmedi.

Bu yüzden hızlıca adımlarımızı geri çektim ( itten kaçınarak ve geç fark ederek, daha önce gitmem gereken yolu kullandım). Chace'in de benimle aynı şeyi düşünüp aynı yöne gitme ihtimaline karşı koşarak geri döndüm. Ayrıca birini, diğ erini ya da daha iyisi ikisini birden görebileceğimi umarak taradım.

Ben yapmadım.

Yaptığım şey, arka sokaktaki daireme çıkan merdivenlerin dibine gitmek, volta atmak ve beklemektir.

Bunu yaklaşık on dakika boyunca yaptım. Chace'in yan sokağın köşesini dönüp bana doğru sinsice yaklaştığını gördüğümde iPod'umu ve kulaklığımı giysilerimden ayırmış ve kotumun arka cebine sokmuştum.

 ster inanın ister inanmayın, erkekler sinsi sinsi dolaşabilir. Bunu yapma şeklinden anlıyordum.

Alçak sesle, kızgın ve kafa karıştırıcı bir şekilde, "Kı ını merdivenlerden yukarı kaldır," diye emrettiğinde beş adım uzaktaydı.

"Ne?" Ben sordum.

"Kaldır kışını merdivenlerden, aç kapını, dairene gir."

Yukarısı sıcak olacağı için bu iyi bir fikir gibi geldi ve döndüm, merdivenleri hızla çıktım, anahtarlarımı çıkardım, eldivenlerimi çıkardım ve kapıyı açtım.

İçeri girdim ve Chace beni takip etti. O da kapımı çarptı.

Eldivenlerimi odanın öbür ucundaki bir sandalyeye fırlattım, ona döndüm ve onu tamamen içime aldığımda ilk düşüncem "Ah-ah" oldu.

"Onu yine kovalamışsın," dedi sessizce. "Ben, uh... düşünemedim."

"Çocuk korkudan aklını kaçırdı ve siz onu kovalamakla kalmayıp ona bağırdınız."

Dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Karanlıkta," diye devam etti Chace.

Omuzlarımı silktim ve orada tuttum. "Bir ara sokakta," diye devam etti Chace.

Hiçbir hareket ya da ses çıkarmadım.

"Soğukta," diye devam etti Chace.

Omuzlarımı düşürdüm ve dudaklarımı açtım ama ucunu ısırabilmek için alttakini hafifçe yana kaydırdım.

"Gece yarısından sonra," diye bitirdi Chace (umarım).

"Uh..." Mırıldandım ama ne diyeceğimi bilemedim. Tüm bunlar doğrudu ve geriye dönüp baktığımda biraz saçma görünüyordu.

"Böyle bir çocuk bu kasabayı avucunun içi gibi bilir. Böyle bir çocuk, o kadar büyük bir korku ki, tanımadığı biri ona elini sürmeden önce savaşı, tırmalar ve ölür. Böyle bir çocuğun ilgiye ve iletişime ihtiyacı vardır. Güvende hissetmeye ihtiyacı vardır. Kimsenin onu kovalamasına ve ona bağırmasına ihtiyacı yoktur. Sözlerinizi duymayacak, sadece ses tonunuzu duyacak. Ve kovalamanın ne anlama geldiğini bilecek ve yakalanmamak için elinden gelen her şeyi yapacaktır."

"Yani bu yüzden mi onu yakalayamadın?" Aptalca sordum.

"İşte bu yüzden," diye kısaca cevap verdi ve sonra detaylandırdı. "O arka bahçenin karanlığına çarptı, buhar oldu."

"Ah," diye fısıldadım, belki de gerçekten hâlâ o arka bahçedeydi ve saklanıyordu.

"Çıkar şunu kafandan," diye araya girdi Chace. "Geri dönüp baktım. Gitmiş."

"Oh," diye fısıldayarak tekrarladım, şimdi Chace Keaton'ın düşüncelerimi okuyabilmesinin garip olduğunu düşünüyordum.

"Tanrım, Faye, bu çocuğa yardım etmemi istiyorsan, bana yardım etmelisin. Ve bunu yapmanın yolu onu daha da korkutmak değil."

"Tamam," diye sessizce kabul ettim ve sonra tereddütle sordum, "Peki... bunu yapmanın yolu nedir?"

"Bilmiyorum. Onu gördüğümde, kötü muamele gördüğü bir evden kaçmış bir çocuk değil. Ya da hayatındaki tek boktan şey bu değil. Korkuyor, neden korkuyor, hiçbir fikrim yok. Ama her neyse, çok büyük ya da en azından kafasında öyle. Güven tesis etmenin bir yolunu bulmalıyız ki yaklaşmamıza izin versin ya da ortaya çıksın."

"Yemek," dedim hemen ve kafası sarsıldı.

"Ne?"

"Yiyecek. Yiyecek koyacağım. Ve... ve... bir palto!" Ağladım. "Paltoya ihtiyacı var. Gidip ona bir tane alacağım. Çöp konteynerinin yanına koyacağım."

"Tatlım, o çöplüğe geri dönmeyecek. Bir daha gitmeyecek. Asla."

"Ah," diye fısıldadım, aklıma başka bir fikir geldi. "Kütüphanede. İade kutusunun yanında. Kitaplarını iade ediyor. Bir haftadır geri gelmedi çünkü geçen sefer onu kovaladım ve o da hiç kitap iade etmedi. Ama dönecek. Her zaman yapar. Çöp kutusunun yanına yiyecek ve palto koyacağım. Ve... ve... daha fazla kitap. Almayı sevdiklerini bulup oraya koyacağım. İhtiyacı olan her şeyi orada bulabileceğini ve bulamadığı bir şeye ihtiyacı olursa, iade notu bırakmasını ve onun için bırakılacağını söyleyen bir notla birlikte."

"Bu iyi bir fikir" demeden önce Chace'in çenesini kaldırışını izledim.

Ona sıırttım ve "Teşekkürler" dedim.

Gözleri ağzıma düştü, garip bir şekilde vücudu hareketsiz kaldı, sonra gözleri tekrar benimkilere döndü ve hemen sordu, "Neden ağlıyordun?"

Sırıtişımın söndüğünü hissettim ve bir adım geri çekilerek "Chace -" diye mırıldandım.

"Neden ağlıyordun?" diye tekrarladı.

"Sanmıyorum" diyerek bir adım daha geri çekildim.

Bana doğru bir adım atıp tekrar "Neden ağlıyordun Faye?" diye sorduğunda kalbim daha hızlı atmaya başladı.

Chace aktif olarak ilerlemeye başladığında ben de aktif olarak geri çekilmeye başladım ve "Sanırım sana bunun seni ilgilendirmediğini söylemişim" dedim.

"Faye, neden ağlıyordun?"

Yatağımın ayaklığına çarptım ve durmak zorunda kaldım.

Chace benimle ayak parmağına gelene kadar durmadı, boynu bükülmüş, gözleri benimkilere kilitlenmişti.

"Bir kez daha soracağım tatlım," dedi nazikçe. "Neden ağlıyordun?"

Yakınlığını göz önünde bulundurarak cevap vermenin ihtiyatlı olacağını düşündüm. Ben de öyle yaptım.

"Beni ağlatan bir şarkı dinliyordum."

Kaşları havaya kalktı. "Sizi ağlatan, gecenin köründe evinizden çıkıp ilkokulun bahçesine yürümenize neden olan bir şarkı mı?"

Bunun üzerine, "Güzel bir şarkı." dedim.

Dudakları "Güzel bir şarkı" diye fısıldarken gözleri yüzümde gezindi.

Ne olduğundan emin olmadan nefesimi tuttum ama kalp atışlarıma ne olduğundan emindim. Gittikçe artıyordu. Ve cildim, karıncalanıyordu. Ve kanım, ateşleniyordu.

Nefesimi tutmayı bıraktım ve ihtiyacım olan nefesi içime çektim.

Sonra omuzlarımı dikleştirdim ve sessizce, "Artık evde g v ndeyim Chace. Gidebilirsin."

Gözleri tekrar benimkilere döndü ve gitmedi.

Onun yerine, "Hangi şarkıydı?" diye sordu.

Bunu paylaşmamın imkanı yok. "Dobie

Gray'den, 'Drift Away'."

İşte yine oldu. Başka bir lanet yalan!

"Seni gözyaşlarına boğan ve gecenin soğuğuna sürükleyen şarkı, rock 'n' roll dinleyerek hayatta kalan bir adamla ilgili bir şarkı mıydı?" diye sormadan önce gözleri parladı ve ağzı seğirdi.

"Evet" diye başka bir yalanla cevap verdiğimde şarkı sözlerine gerçekten daha fazla dikkat etmem gerektiğini fark ediyordum. Sonra da hiçbir geçerliliği olmayan bir şeye geçerlilik katmak için ekledim: "En sevdiğim kısım, insanlar alkışlarken şarkı söylediği kısımdır."

Ve tam o anda, dairemde, Chace Keaton'ın yakışıklı başını geriye atıp kahkahalar atmasını izledim.

Onu görünce, derin zenginliğini duyunca, ellerim arkama geçti ve ayaklarımı ayakta tutmama yardımcı olabilmeleri için ayak standımın demirine kıvrıldı.

Gülmeyi bıraktığında gitmesini istemeye hazırdım (gülmeyi bırakmasını istediğimden değil, asla) ama o benden önce davranıp gözlerini benimkilere dikti ve kahkahaları arasında "Tak şunu" diye emretti.

Gözlerimi kırptım ve göğsüm sıkışmaya başladı.

Bu yüzden zorla "Ne?" demek zorunda kaldım.

Gözleri dairemi taradı, müzik setimi gördü ve sonra bana döndü.

Başını müzik setime doğru eğdi ve tekrarladı, "Tak şunu."

"Neyi açayım?" Aptalca sordum.

""Drift Away'."

Aman Tanrım!

"Um... Biraz yorgunum," diye bilgilendirdim onu.

"Faye, tatlım, az önce çok soğuk bir gecede istismara uğramış, korkmuş bir çocuğun peşinden koştun. Yorgun değilsin."

İşte yine beni okuyordu.

"Um..."

"Ama eminim bu şarkı rahatlamanıza ve gevşemenize yardımcı olacaktır."

O haklıydı. Haklıydı. Tam da bu amaçla gevşeme çalma listemdeydi.

"Uh..."

"Tak şunu."

"Chace, ben -"

"Sen değil, iPod'unu bulup ben yapacağım."

Bu beni iki nedenden dolayı harekete geçirdi. Birincisi, bu bir üst araması gerektirecekti ve iPod'um popomdaydı. Chace Keaton'ın ellerini popoma yaklaştırmak istemedim. İkincisi, ayarlanan şarkı "Holding Out for a Hero" idi, yani iPod'um ondaysa beni yalan söylerken yakalayabilir ve muhtemelen beni gerçekten neyin ağlattığını bilebilirdi.

Ben de önünden çekildim, ceketimin düğmelerini açtım, omuz silktim ve koltuğuma attım. Sonra eşarbımı çözdüm ve aynı şeyi onunla da yaptım. Son olarak arka cebime girdim, iPod'umu çıkardım ve şarkıyı ayarladım.

Chace'in ceketini çıkarıp yatağımın üzerine attığını ve kalçasını ayaklığa yasladığını görmek için arkamı döndüğümde gitarın tınları boşluğa çarptı.

Her yerde iyi görünüyordu.

Ama hiç orada durduğu kadar iyi görünmemişti.

Gerçekten, ciddi, bu nasıl oluyordu?

"Bu şarkıyı ne kadar sevdiğimi unutmuşum," dedi müziğin içinden.

"Sana iyi olduğunu söylemiştim," diye mırıldandım.

Sözlerim üzerine aniden yataktan uzaklaştı ve bana doğru geldi.

Anlık bir karar vermek zorundaydım. Daireden kaçmak (ve ceketimi daha yeni çıkarmıştım), banyoya koşmak ve kendimi içeri kilitlemek, gidecek ya da dayanacak hiçbir yerim olmamasına rağmen tekrar geri çekilmek.

Karar vermem bir saniyeden daha uzun sürdü ve bu nedenle sonuncuyu yaptım ve bu nedenle uzanıp elimi tuttuğunda uygun bir hedef oldum.

Sert ama nazikçe çekti ve ben de ona doğru uçtum.

Diğer kolu bana dolandı ve birden kendimi gece yarısından sonra evimde Chace Keaton ile dans ederken buldum.

Bu sadece birbirine yakın, kalçaların sallandığı bir dans değildi. Beni savurdu, döndürdü, geniş bir alana fırlattı ve tekrar içine aldı. Hareketlerinden emindi, güçlüydü, kendinden emindi ve bedenim onun istediği gibi hareket ediyordu. Yapmacık hissetmedim, gergin değildim.

Sanki sayısız kez birlikte dans etmişiz gibi beni yönlendirdiği yerde hareket ettim. Doğal geldi. Doğru hissettirdi. Harika hissettirdi.

Şarkı o kadar harikaydı ki, kendimi kaptırdım ve sıırtmaya başladım, gözlerim her zaman benim üzerimde olan gözlerine takıldığında bunu ona yöneltiyordum.

Yavaş bölümlerde beni kendine yakın tuttu ve salladı. Daha hızlı bölümlerde beni hareket ettirdi ve alkışlar geldiğinde beni kendine çekti, boynunu büktü, dudakları kulağımı buldu ve fısıldadı, "Haklısın tatlım, bu kesinlikle en iyi kısmı."

Elim göğsünün sert duvarında duruyordu, başım geriye eğildi, onunki yukarı kalktı ve göz göze geldik.

Sonra fısıldadım,

"Gördün mü?"

Gülümsedi.

Boğuldum.

Sonra tempo yükseldiğinde beni döndürdü ama yakın bitirdik, kalçalar sallanıyordu. Kolu bana dolanmıştı, eli elimde göğsüne bastırıyordu. Diğer elim hafifçe omzunda duruyordu. Çenesi saçlarımın kenarına bastırılmıştı ve gözlerim boğazının güçlü sütununa odaklanmıştı.

Şarkı sustu, kalçalarımız sallanmayı bıraktı ama o beni bırakmadı.

Ne olduğu, nasıl gerçekleştiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bu gözlerimi kapatıp o anın her nüansını hafızama kaydetmediğim anlamına gelmiyordu.

Sonra sessizce kulağıma dedi ki, "Uzun bir süre, çok uzun bir süre, Faye, neredeyse altı yıl, son üç dakika kadar güzel bir şeye sahip olamayacağımın kesin olduğunu düşündüm. Bunu bana yaşattığın için teşekkür ederim tatlım."

Bu kafa karıştırıcı, enfes bombayı bıraktıktan sonra uzaklaştı, yatağının üzerindeki paltosuna gitti, onu etiketledi, kapıma doğru yürüdü ve arkasından kapatarak dışarı ıktı.

Arkana bakma.

Dördüncü Bölüm

Cherokee ve Kahve

Chace Keaton'ın bana güzel ama şaşırtıcı sözler söyleyip dairemden çıkmasının üzerinden dört gün (teknik olarak üç) geçmişti.

Başka bir deyişle, Salı sabahı saat sekiz buçukta, yani işe gitmem gereken saatten bir saat önce kütüphaneyi açmaya hazırlanıyordum ve çocuğu görme umuduyla Cherokee'mle iade kutusunu gözetliyordum.

Salı günü oradaydım çünkü kütüphane pazartesi günleri açık değildi.

Ayrıca daha önce gelmeye vaktim olmadığı için.

Bunun nedeni uykumu almam, evimi temizlemem ve iki çeşit alışverişe gitmemdi - market ve tanımadığım bir çocuk için. Zamanım ayrıca ailemle akşam yemeği yiyerek, anneme yemek yapmasında yardım ederek ve yemekten sonra onlarla iki film izleyerek geçti. Kafamı dağıtmak için iki kez spor salonuna gittiğimi ve yarım saat yerine bir saat çalıştığımı söylememe gerek bile yok.

Ayrıca, Serenity ile korkutucu, zengin güç sahiplerinin kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmaktan vazgeçirmeye çalışmak için bir maraton seansı yaptım (bu, tesadüfen, başarısız oldu). Ayrıca Gnaw Bone'da yaşayan ve kocasıyla (yine) kavga eden kız kardeşim Liza ile maraton şeklinde bir telefon görüşmesi yaptım. İlk kez olmasa da, Liza'dan duyduğumda bile Boyd'un tarafını tuttum. Bu alışılmadık bir durum değildi ama bunu Liza'ya söylemedim. Sadece Boyd'un tarafını tuttuğumu değil, aynı zamanda onun tarafını tutmamın da olağandışı olmadığını ve belki de bu kadar drama kraliçesi olmayı bırakması gerektiğini.

Bununla birlikte, ne biliyordum ki? Hiç erkek arkadaşım bile olmamıştı. Evlilik danışmanı olabilecek bir konumda değildim.

Onun yerine her zamanki rolümü oynadım, kız kardeşe dırdır eden dinleyiciyi.

Chace'in Perşembe gecesi (ya da daha uygun bir ifadeyle Cuma sabahı erken saatlerde) benden ayrılmasına kadar geçen sürede dışarı çıkıp çocuğa yeni bir palto, şapka, atkı, eldiven ve üç çift kalın yün çorap almıştım. Ayrıca beden ölçülerini tahmin ederek ona iki çift yeni kot pantolon, iki kalın, sıcak tutan kazak ve biraz da iç çamaşırı almıştım.

Buna bir bardak süt, üç şişe su, bir paket sucuk, bir paket Amerikan peyniri dilimleri, bir somun ekmek, bir kutu granola bar, üç elma, bir demet muz, bir salatalık (yemezdi ama babamın "kaba yem" dediği şeyi ona yedirmek için çaba göstermem gerekiyordu) ve devasa bir Hershey çikolatası (muhtemelen yerdi) ekledim.

Onları taşıması kolay çantalara doldurdum ve kütüphaneden almadığım ama satın aldığım bazı kitaplarla birlikte yerleştirdim. Bunların hepsinin kendisine ait olduğunu, kitapların onda kalabileceğini, Çarşamba günü daha fazlasının orada olacağını ve ihtiyacı olan bir şey olursa bana bir not yazıp ne olduğunu söylemesi, iade kutusuna koyması ve benim de onun için alacağımı belirten bir not bıraktım.

Bir gece önce kütüphaneye gitmiş ve çöp kutusunu kontrol etmişim (hiçbir şey iade etmemişti), kontrol ettiğimden beri hiçbir şey iade etmemiş olmasını umuyordum. Ayrıca, ortaya çıkmasını umuyordum, böylece ona daha iyi bakabilecek, hangi yönden geldiğini görebilecek ve belki de, gizlice, ayrılırken onu takip edebilecektim.

Sadece ve sadece buna odaklanmıştım.

Çünkü tanımadığım ama bana (ya da birine) ihtiyacı olduğunu bildiğim bu küçük çocuğa odaklanmasaydım, Chace ile geçirdiğim tuhaf geceye odaklanırdım ve çıldırırdım.

Bir o yana bir bu yana dönüp durduktan sonra, nihayet sabahın köründe uyuyabildim ve Cuma günü yorgunluktan bitap düşmüş bir halde işime devam ederken, kütüphanenin

finansman sorunları nedeniyle, bunun en iyi hareket tarzım olduğuna karar verdim.

Etrafımda hayat devam ediyordu. Bu çocuk soğukta yalnızdı, birinden dayak yiyor ve çöplüğe dalıyordu. İşimi ve kasabanın kütüphanesini kaybedebilirdim.

Son ikisi de benim için trajikti, sadece biri kasaba için.

Bu benim için sadece işim olduğu için değil, yapmak istediğim tek şey olduğu için de trajikti. O kütüphaneyi çok severdim. Kendimi bildim bileli annem beni oraya kitap almaya götürürdü. Bunu yaptığı için bana annesinin de küçük bir kızken kendisine aynı şeyi yaptığını söyledi. Oraya kendi başıma gidebildiğim için, onları almaya gittim.

Onları okumak için orada kaldım. Bunu yaptım çünkü orayı, oradaki hissi, kitap kokusunu, sessizliği seviyordum. En çok da kitaplarla dolu bir dünyada yalnız olmanın verdiği dinginliği seviyordum, aynı zamanda yalnız değildim çünkü dünya etrafımdaydı, bir kısmı gerçektir, büyük çoğunluğu bir kapağa bağlı sayfalarda yer alan kendilerine ait dünyalardı.

Carnal Library kapatılırsa ne yapacağımı bilmiyordum ve bunun nedeni sadece maaş çekim değildi.

Bu yüzden kafa karıştırıcı, karışık mesajlar veren Chace Keaton hakkında endişelenecek zamanım olmadı.

Yolcu tarafındaki kapımın açıldığını duyduğumda aklımdan geçen düşünce tam olarak buydu.

Vücudum sarsıldı, küçük bir çılgılık attım ve başımı çevirdiğimde Chace Keaton'dan başkasının kot pantolon, daha da fantastik bir tokası olan fantastik bir western tarzı kemer, polar astarlı kanvas ceket, kovboy çizmeleri, western tarzı dikişli inci çıtçıtlı kot gömlek giydiğini ve La-La Land Coffee'den iki beyaz kahve fincanı taşıdığını gördüm. Bir bakışta ya kahveyi ya da fincanları Sunny'nin hazırladığını anladım çünkü yan taraflarına mor keçeli kalemle bir demet çiçek çizilmişti ve Sunny çiçek çiziyordu. Shambles da canı isterse ayları ve yıldızları çiziyordu.

"Al şunu," diye emretti Chace, sabahın sekiz buçuğunda elinde iki kahveyle neden kütüphanenin önündeki arabamda olduğunu paylaşmak istercesine.

Bir fincan uzatıyordu.

Otomatik olarak eldivenli elim uzandı ve onu aldı.

Yerleşti, kapıyı kapattı ve patronluk taslamaya devam etti.

"Tanrı aşkına Faye, dışarısı yirmi derece. Kamyonu çalıştır."

"Gözetleme yapıyorum," dedim ve gözleri bana dikildi, ben de sözümü bitirdim, "Sanırım gözetleme sırasında arabanın çalışır durumda olması kurallara aykırı. Gürültü sizi ele verir."

"Evet, gözetim altında olduğunu tahmin etmiştim. Flaş haber, sevgilim, işe arabayla gitmediğine ve araban otoparktaki tek araba olduğuna, tatlı kığın arabanın içinde olduğuna ve saklanmadığına göre, sokak çocuğumuzun seni özleyeceğini sanmıyorum. Bu da demek oluyor ki buraya yaklaşamayacak, o yüzden kamyonu çalıştırsan iyi olur, böylece o tatlı kığın donmaz."

İki "sevgilim" oldu.

Ve kığım ne zaman tatlı oldu? "Chace -

"

"Kamyonu çalıştır."

Tanrım, sabahları otoriter ve sinir bozucuydu.

"Chace!"

Bana doğru eğildi ve sessizce, "Bebeğim, şu lanet kamyonu çalıştır." dedi.

Aman Tanrım.

Bebek daha

iyiydi. Hem de

çok.

Kahvemi dizlerimin arasına koydum ve kamyonu çalıştırdım.

"Ne kadar sürer? Bu yığının ısınması için yaklaşık bir yıl mı?" Chace kahvesinden bir yudum almadan önce sordu.

"Güvenilir," dedim ona, kahvemi dizlerimin arasından alarak.

"Jipler öyledir. Bununla birlikte, bunun yaklaşık on yıl önce sefaletine son verilmesi gerekirdi."

"Sorun değil."

"Bu bir yığın."

"Sorun yok Chace," diye tersledim ve terslemeye devam ettim. "Burada ne işin var? Kimliğimi açığa çıkarıyorsun."

Gözleri bana geldi ve dudakları sonuna kadar yukarı kalktı.

Oh Tanrım.

Yakışıklı yüzündeki yakışıklı dudakları hoş görünüyordu.

"Kimliğini açığa mı çıkarıyorsun?" diye sordu.

"Bence sokak çocuğumuza sahip olduğundan daha büyük güçler veriyorsunuz. O sadece bir çocuk."

"O sokaklarda yaşayan bir çocuk, bu da hayatta kalma modunda olduğu anlamına geliyor. Öğretmenleri de dahil olmak üzere kimse onun kim olduğunu bilmediğine göre, bir süre hayatta kalmış demektir."

Bu bir haberdi.

"Öğretmenler onu tanımıyor mu?" Ben sordum.

Başını salladı ve kahvesinden bir yudum daha aldı, bu da bana kendi kahvemden bir yudum almam gerektiğini hatırlattı.

Fındıklı latte. Benim favorim.

"Hayır," diye cevapladı yutkunduktan sonra. "Siz onu yaralı gördüğünüzü söyledikten bir gün sonra müdür personeline sordu. Robot resimle geri döndüler, kimse onu tanımadı. Parmak izleri de bir işe yaramadı."

"Kimse yok mu?"

"Hayır."

"Bu nasıl olabilir?" diye sordum.

"Okula gitmiyor mu?" diye sordu ama bu bir cevaptı.

"Oh," diye fısıldadım, gözleri ağzıma kaydı ve dudakları tekrar yukarı kalktı.

Bu hoşuma gitti.

Kahretsin.

Aklımı başıma toplayamadan Chace konuştu. "O yükün içinde ne var?"

"Pardon?"

Başını kütüphaneye doğru eğdi, kahvesinden bir yudum daha aldı, ben de kendiminkinden bir yudum aldım ve kütüphaneye baktım.

Sonra ona dönüp baktım, "İade kutusunun yanındaki poşetler. Onların içinde ne var?"

"Yeni bir palto, şapka, atkı, eldiven, üç çift yün çorap, iki çift kot pantolon, iki sıcak tutan kazak, biraz iç çamaşırı, bir bardak süt, üç şişe su, sucuk, peynir, ekmek, bir kutu granola bar, üç elma, muz, bir salatalık ve kocaman bir Hershey's çikolatası," diye paylaştım. Chace tek kelime etmeden bana baktı ve bunu bir süre devam ettirdi, ben de "Salatalığı yemeyecek ama kaba yem eklemesem babam beni hayal kırıklığına uğratır" diye bitirdim.

"Tanrım," diye fısıldadı.

"Başlama," diye emrettim. "Çikolatayı eklememem gerektiğini biliyorum ama o bir çocuk. Bir şeyler yemeli."

Konuşmadan bana bakmaya devam etti ve bunu bir süre daha yaptı ve bunu beni garip bir şekilde gelecek şekilde yaptı. İşin garip tarafı, ben de çok gergindim. Bu yüzden yapabileceğimi düşündüğüm tek şeyi yaptım.

Konuşmaya devam ettim.

"Bu arada, bir şeyler düşünüyordum Chace, sen de onu kovalamışsın."

"Ne?" diye sordu sessizce.

"Perşembe gecesi ya da Cuma sabahı... her neyse. Onu kovaladın. Bana yapmamam gerektiğini söyledin ama sen de yaptın."

Bir dudak ucu daha aldım. Bu beni daha da iyi bir şekilde garip bir şekilde gerdi ve mırıldandı, "Yeterince doğru. Gerçi ben seni kovalamaya başladım."

Kaşlarımın kalktığını hissettim. "Beni mi kovalıyordun?"

"Evet, seni kovalamaya başladım ama onun peşinden öyle bir gidiyordun ki, seni yakalayıp durdurmamdan pek memnun olmayacağın aklıma geldi. Ben yapmadım."

İstediğın şey reddedilirse o omurganı daha da güçlendirmekle uğraşmak istemezsin. Özellikle de gecenin bir yarısında, Dobie Gray'in inkar edilemez bir şekilde harika olan ama sana alınma tatlım ya da Dobie Gray, bence ağlamaya değmez şarkısını dinlemenin sancıları içinde duygusal bir durumdayken. Ayrıca çocuğı senin için yakalamamdan memnun olacağını düşündüm ve onun yerine peşinden gittim."

O anda aklıma benimle dalga geçtiğı geldi. Sadece Birazcık ama yine de öyleydi.

Ve doğrudan benim için çocuğun peşinden gittiğini söyledi ki bu çok hoştu.

Bu beni daha da gerdi, iyi anlamda, tabii ki konuşmaya devam ettim.

"Tamam o zaman. Ayrıca, onu ilk gördüğümüzde elinizi silahınıza götürdüğünüzü de belirtmek isterim. Yani onu korkutan benim ona bağırmanın olabilir. Ama kabul etmelisin ki sadece silahın olması değil, onu gördüğünde elini silahına götürmen de olabilir. Sonra onu kovaladın ve benden daha büyük, daha güçlü ve daha hızlısın ve tekrar ediyorum, bunu bir silahın varken yaptın."

"Bunu da kabul ediyorum ve bu kötü olurdu, çocuğı korkuttum ama gecenin bir yarısı ya da herhangi bir saatte güzel bir kadınla bir ara sokakta olmam, bir çarpışma sesi duymam, kimliğı belirsiz bir kişinin ara sokakta olduğunu bilmem ve silahıma davranmam mümkün değil. Fırsatını bulursam çocuktan özür dilerim. Ama sizden özür dilemeyeceğim."

Vay anasını!

Artık sadece kığım tatlı değil, aynı zamanda güzel bir kadındım.

Neler oluyordu?

Hayır, hayır, bilmek istemiyordum. Chace tatlı, sessiz ya da yumuşak olabilirdi ve sonra kendini kapatır, uzaklaşır, huysuzlaşır ya da çekip giderdi.

Oraya gitmeyecektim. Bir daha olmaz. Bu yüzden başka bir yere gittim.

"Dobie Gray'in beni hareket ettirmesini komik bulduğunuzu biliyorum ama bilginiz olsun, hayat şu anda oldukça çılgın. Tanımadığım bir çocuk için endişelendiğimden bahsetmiyorum bile, çok endişeliyim, bu yüzden en ufak bir şey bile beni kızdırabilir. Dobie Gray de dahil."

Bu, elbette, dinlemediğim bir şarkı hakkında ona söylediğim bir yalana verdiğim tepkiyi savunmamdı, ama o anda en iyi yolumun bu olduğunu düşündüm.

Öyle olmadığını görecektim.

Kaşları birbirine çatıldı ve "Hayat oldukça çılgınca mı?" diye sordu.

Muhteşem.

Yalan söylemenin başınızı çeşitli şekillerde belaya soktuğunun bir kanıtı daha. "Evet," diye cevap verdim, neyse ki yalan değildi ve başka bir şey söylemedim.

"Hayatın mı?" diye sordu, sesi kuşkulu geliyordu. Yer değiştirdim

Chace'in hafifçe yukarı kaymasını izlerken popomu koltuğuma yerleştirdim ve omuzlarımı dikleştirdim. Gözleri parladı ve mırıldandı, "Tanrım, işte başlıyoruz. Omurga."

Mırıldanınca

anladım. Ve bu beni rahatsız etti.

Bu nedenle, "Omurgalı olmam o kadar şaşırtıcı mı?" diye çıktım.

"Şey... evet."

"Neden?" Bağırmaya devam ettim.

"Bebeğim," dedi usulca ve bana bir bebek daha verdi, yumuşaktı, kalbimin küt küt attığını hissettim, "sen bir kitabın içinde yaşıyorsun."

Bana bebek demesine verdiğim tepkiyi görmezden geldim ve "Bunu yapabilirim ama yine de yaşıyorum ve yaşamak, yürümek, konuşmak, nefes almak, yemek yemek için bir omurgaya sahip olmanız gerekir" diye cevap verdim.

"Sanırım, hemen hemen, tüm bunların arasında, sadece yürümek için ihtiyacın var," diye karşılık verdi, dudakları tekrar yukarı kalktı. Yine benimle alay ediyordu, bu yine hoşuma gitti ama yine de kendimi ters ters bakarken

hissettim.

Daha önce akrabam olmayan birine ters ters baktığımdan emin değildim.

Ama o anda Chace Keaton'a ters ters baktığımdan emindim.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Sertçe sordum. "Hayır," diye cevap verdi, dudakları hâlâ yukarı kalkıktı.

"O zaman neden sırtıyorsun?"

"ünkü sevimlisin ve sinirlendiğinde daha da sevimli oluyorsun, gerçi çok sevimli olduğun için bu tartışılır."

Şimdi sevimli mi oldum?

Neler oluyordu?

Kaşlarımın birbirine çarptığını hissettim ve "oklu kişiliğin mi var?" diye sordum.

"Bildiğim kadarıyla hayır," diye cevap verdi hemen.

"Kontrolde gemeni öneririm," diye karşılık verdim ve sonra başını geriye atıp gülüşünü izledim.

Kahvemden öfkeli bir yudum aldım. Lezzetli La-La Land kahvesi ve Chace'in gülerken muhteşem görünmesi ve ses çıkarması bile beni daha az sinirlendirmedi, bu yüzden gülmeyi bıraktığında hala ona bakıyordum.

Ben de onun için hazırdım.

"Neden buradasın, bana kahve mi getiriyorsun?"

Hemen cevap verdi, "İlk başta seni burada soğukta otururken gördüğüm için sana bir kahve getirdim ve kameraları kurduğumdan beri burada soğukta oturmak zorunda olmadığını söylemeye geldim."

Kahve fincanını kaldırdı ama uzun, çekici işaret parmağı (evet, çekici bir işaret parmağı bile vardı) uzatılmıştı ve ön camımı gösteriyordu. Onu takip ettim ve bakmak için gözlerimi kısıtım ve gerçekten de oradaydılar. Kütüphanenin üst köşesinde, farklı yönlerde doğrultulmuş üç kamera iade kutusunun etrafını ve içini gösteriyordu.

"Yayınlar bir kasete gidiyor," diye devam etti ve ben de ona baktım. "İstasyondaki stajyerler bunları tarayabilir. ocuğu görürlerse bana ya da Frank'e haber verirler. Elimizde bir görüntüsü var, robot resimden daha iyi, ulusal bir veri tabanında kayıp kişiler ya da kaçaklar hakkında bir eşleşme bulabiliriz. Geldiği ya da gittiği yönü öğreniriz, daha fazla kamera koyabilirim, farklı yerlere, farklı açılara, hangi

Buraya hangi yönden geldiğini ve aynı yoldan geri dönüp dönmediğini."

"Oh," diye fısıldadım.

"Sen bana hayatının oldukça çılgın olduğunu söyleyene kadar sana kahve getirmemin nedeni buydu," diye devam etti. "Şimdi de hayatının neden çılgınca olduğunu dinlemek için buradayım."

"Önemli değil," diye geçiştirdim.

"Dobie Gray'in kara kara düşünmek için kendini tehlikeye atarak seni karanlık gecenin içine atması bir şeydir."

"Tehlikede değildim," diye karşılık verdim.

"Faye," dedi usulca, "kısa bir süre önce aramızda fark edilmeden yaşayan ve bunu uzun süre yapan bir seri katilimiz olduğunu bildiğini biliyorum. Ayrıca yakın zamanda bu kasabayı sarsan ciddi bir olay yaşandığını bildiğini de biliyorum ve sanırım sen de herkes gibi bundan daha fazlasının çıkıp çıkmayacağını görmek için bekliyorsun. Ve tatlım, daha fazlası da gelebilir, bu yüzden güvenliğine dikkat etmelisin."

"Bundan daha fazlası çıkabilir mi?" Eve döndüğümde yapmam gerekenleri zihnimdeki listeye ekleyerek sessizce sordum. Benji ve Serenity'ye mesaj atıp uzun mesafeli hafiyeliklerini bırakmaları için yalvarmam gerekiyordu.

"Sen bana seninkini göster, ben de sana benimkini göstereyim."

Sözleri üzerine gözlerimin büyüdüğünü hissettim ve "Ne?" diye nefes aldım.

"Çılgın hayat," diye açıklama yaptı ve ben de anladım.

Ona söyleyebileceğime karar verdim. Chace Keaton'ın çoklu kişiliğinin yanı sıra endişe verici sıklıkta küfrettiği ve sabahları otoriter ve sinir bozucu olduğu anlaşıyordu. Ayrıca inatçıydı ama sadece sabahları değil.

"Bütçe kısıtlamaları nedeniyle kesintiler yapılacağına dair söylentiler var ve bu kesintilerden biri de Carnal Kütüphanesi. Burayı tamamen kapatmayı düşünüyorlar."

Yumuşak bir sesle "İşini kaybedeceksin" demeden hemen önce gözlerinin parladığını gördüm.

"Ve kasaba kütüphanesini kaybedecek," diye cevap verdim.

"Kahretsin, Faye," diye fısıldadı.

"Yani, evet, çılgın şeyler. Şimdi bana seninkini göster."

Başını salladı ve "Yapabileceğimiz bir şey var mı?" diye sordu.

"Kim yapabilir?"

"Sen, ben, kasaba," diye cevap verdi.

Başımı salladım ama "Soruyorum. Bağış toplayabiliriz, hibelere başvurabiliriz ve bir kütüphaneyi çalışır halde tutmak çok pahalıya mal olmuyor ama devede kulak da değil. Bir süredir yapmamız gereken ama paramızın yetmediği şeyler var, örneğin beş yıllık olan ve çok kullanılan bilgisayarlarımızı yenilemek gibi. Carnal'ın içinde biraz para var, birkaç özel bağışçı eğer cömert davranırlarsa bize yardımcı olabilirler ama eğer yardım etmezlerse yerel bağış toplama yeterli olmayabilir."

"Dilekçe mi?" diye sordu ve ben omuz silktim. "Hiçbir fikrim yok."

"Zararı olmaz," dedi bana. "Bir tane hazırla, ben bir tanesini merkeze götüreceğim. Lexie'ye de bir tane verirsin, kuaförde imza alır. Stella, garaja. Krystal, Bubba'nın yerine. Belki toplumun kütüphaneyi desteklediğini görürler ve başka yerlere bakarlar."

"Bu güzel, Chace, ama kesinti yapmak isteyecekleri başka yerler okullar ya da Polis Karakolu. İnsanlar bunu bilirse, kütüphane mahvolur."

"Tatlım, danışmanlar geldi ve Carnal Police'in personel sayısının fazla olduğuna karar verdiler. Bizi iki dedektif, on iki memur, şef ve şefsiz tutuyorlar. Yönetici havuzu dörtten ikiye indirildi ve resepsiyonist pozisyonunu kaldırarak masa başı görevine bir üniformalı getirdiler. Belediye Meclisi Şeflik görevini devralıyor ve Başkomiser doğrudan ona rapor verecek. Bu on personel kaybı demek. Sadece Fuller'in maaşı altı haneli rakamların üzerindeydi, yakın çevresi de fazla maaş alıyordu. Bu sayede büyük bir tasarruf sağlıyorlar."

"İşin güvende mi?" Hızlıca sordum ve ağzının yumuşamasını izledim.

Ama ses tonu tuhaftı, "Evet, CPD'nin kurtarıcısından kurtulmaları mümkün değil" diye cevap verirken biraz kendini küçümsüyor gibiydi.

"Chace," diye fısıldadım ama başka bir şey söylemedim çünkü ne dediğini ya da daha doğrusu nasıl dediğini tam olarak anlamamıştım çünkü o CPD'nin kurtarıcısıydı. İnsanlar ölüyordu, karısı da o insanlardan biriydi ve diğerleri işlemedikleri suçlar için suçlanıp hapis yatıyorlardı. Chace ve Frank Dolinski, CPD'yi istila eden ve tüm Carnal kasabasını on yıldan uzun bir süredir dar görüşlü, bağınaz, kendini beğenmiş bir tiranın parmağı altında tutan yolsuzluğa tanık olmak, belgelemek ve ortaya çıkarmak için İç İşleri için yerel olarak gizli çalışarak büyük riskler almışlardı. Bunu herkes biliyordu.

Chace, "Şu kütüphane meselesine bir bakayım," diyerek beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

"Ne yapabilirsin ki?" Sorguladım.

"Etrafınıza sorun. CPD'nin neden harcamaları yüz binlerce dolar azalttığını ve bunun hemen ardından kütüphanemizi kaybedeceğimizi öğrenin."

"Bunu gerçekten yapmak zorunda değilsin,"

dedim ona. "Haklısın. Gerçekten zorunda değilim. Ama yapacağım." Nefes aldım.

Bu da güzeldi.

Sonra "Tamam" diye fısıldadım ve ardından kahvemden bir yudum aldım.

O aldı a yudum . onun ve amaçlanan onun gözler dışarı ön cam.

"Şimdi," diye dikkatle başladım, "bana gösterecektiniz -"

"Kahretsin," diye mırıldandı ve gözlerinin bir şey.

"Ne?" diye sordum. Başımı çevirdim ve gördüğüm şey karşısında "Vay anasını!" diye fısıldadım.

Çocuk iade kutusunun yanındaydı. Çömelmiş, ona bıraktığım poşetlere bakıyordu.

Nefesimi tuttum ve elimi dışarı fırlayıp Chace'inkini bulduğunu bile fark etmedim. Parmakları benimkilere dolandığında bile.

Çocuk notumu bulup hızlıca okuduktan sonra çantaya tıktırırken kıpırdamadan, sessizce oturduk, izledik ve el ele tutuştuk. Sonra birkaç kitabı iade kutusuna tıktırdı ve çantaların tüm saplarını kaptı. Bir sağa bir sola baktı ama bizim olduğumuz yerde arkasına bakmadı, kütüphanenin önünden geçip gözden kayboldu.

"Onu takip edeceğim," diye mırıldandı Chace ve kapısının açıldığını duydum.

Elim onun elini sıktı ve bana dönüp bakmak için kamyonundan inmeyi bıraktı.

"Onu korkutma," diye fısıldadım.

"Yapmayacağım bebeğim," diye fısıldadı, elimi sıktı, bıraktı ve cipimden uzaklaştı.

Kapıyı kapattı ve gözden kaybolana kadar kütüphaneye doğru koşmasını izledim.

Gözlerim ön panele kaydı ve kahve fincanını orada bıraktığını gördüm.

Benimkine baktım, bana aldığı.

Arabamdaki ısı pompasının arabamı sıcak ve rahat hale getirdiğini hissettim.

Gözlerim kahve fincanına geri döndü ve aklım onu gerçekten bronzlaştırmam gerektiğine karar verdi. Ve benimkini de (işim bittiğinde). Ve belki de yolcu koltuğumu. Ve muhtemelen sıktığı elimi de.

Sonra tüm bu olanlar aklıma geldi, Chace elinde kahveyle çıkageldi, konuştuk ve bana "tatlı", "güzel kadın" demesini, sevimli olduğumu söylemesini ve benimle dalga geçmesini saymazsak her şey normal görünüyordu.

Sanki arkadaş gibiydik. Gece yarısı dans eden arkadaşlar.

Tanrım, saklanmayı bırakıp mümkün olan en kısa sürede kızları akşam yemeğine ve margaritaya davet etmeliydim.

Bu, bir ya da iki saat içinde Chace'i arayıp çocuk hakkında ne öğrendiğini öğrenmem gerekip gerekmediğini anladıktan sonraydı.

* * * * *

Chace

Chace sokakta yürürken gözleri kütüphanedeydi.

Faye'in orada çalıştığını bilse bile bunu hiç fark etmemişti.

Şimdi, işini kaybedebileceğini ve kasabanın kütüphanesini kaybedebileceğini bildiği için bunu yaptı.

Çekici bir bina. Kırmızı tuğladan. Kapının üzerinde 1902 yılında inşa edildiğini belirten beton bir plaket vardı. Altı basamakla çift ön kapıya çıkılıyor. Her iki tarafta dört, büyük, camlı pencereler. Önündeki çalılar ve çimler şimdi karla kaplıydı ve büyük kar tutamları, ikisi basamakların üstünde, ikisi de altta bulunan ve yaz aylarında sağlıklı çiçeklerle dolu olduğunu hayal meyal fark ettiği dört büyük vazoyu örtüyordu.

Gözlerini vazolara dikerek, önceki yazlarda onları Faye'in dikip dikmediğini merak etti.

Merak ederken, onun güzel, sevimli, otoriter sesi kafasını doldurdu.

Başlama, biliyorum çikolatayı eklememeliydim ama o bir çocuk. Bir şeyler yemeli.

Chace kendi kendine sırttı.

O çocuğa, pek çok yoksul çocuğun uğruna cinayet işleyeceği miktarda yiyecek ve giyecek vermişti, kaçaklar kesinlikle verirdi. Ve kitaplarla. Ona bir palto, biraz sucuk, ekmek ve gazoz alıp işi bitirmemişti. Elinden geleni yapmıştı. Sonra iade kutusunu gözetledi, hâlâ onu arıyordu.

Chace'in sırtışı daha da büyüdü.

Aptalca davranıyordu, bunu biliyordu. Uzak durması gerekiyordu. Bunu o da biliyordu.

Ama umurunda değildi.

Sokak lambalarının altında kızın gözlerindeki ıstırabı gördüğü ve ağladığını anladığı anda durdu.

onunla savaşıyordu. Hafta sonu boyunca bunu düşünmüştü. Annesiyle yemek yerken dikkati dağılmıştı, annesi bunu fark etmiş ve sormuştu ama o konuyu dikkatle geçiştirmiş ve ona söylememişti.

Ama o sabah kütüphanenin önünden geçip Cherokee'sinde onu görmeden önce bile, ki bu ona oraya girmek için altın bir fırsat sunmuştu, artık onun çekimine karşı koymaya çalışmayacağını biliyordu.

O da denemeyi bıraktı.

Ona daha iyi bakmalıydı. Onu bırakıp kendisine, hayatlarına, kuracakları aileye odaklanabilecek iyi bir adam bulmalıydı. Bazen sabahları kışını yataktan kaldırmakta zorlanacağı kadar çok yükü olmayan bir adam, o kadar ağırdı ki. On yıl boyunca içinde yüzdüğü pisliğe bulanmamış bir adam. Zaten sakatlayıcı olan yüküne daha fazla yük ekleyen işlevsiz bir evden gelmeyen. Babasından nefret etmeyen. Hassas, aşırı duyarlı annesini korumak için enerji harcamak zorunda kalmayan. Sevmediği ama aynı zamanda koruyamadığı ölü bir karısı olmayan ve bu nedenle bu dünyadaki son deneyimi ağzına tecavüz edilmesi olmayan.

Ama o bunu yapmayacaktı.

Şu anda Faye bu çocuk için endişeleniyordu. Şu anda aklında onu karanlık geceye sürükleyen bir şey vardı. Artık bildiği bu bok, işini kaybedebileceği anlamına geliyordu ki bu da küçük bir kasabadaki bir kütüphaneci için boku yemiş olduğu anlamına geliyordu. Kendi mesleğinde bir iş bulabilmesi için taşınması gerekiyordu. Onu ailesinden ve memleketinden uzaklaştıracak bir taşınma. Ya da başka bir meslek bulması gerekecekti. Şu anda onu geri alacak bir erkek yoktu. Birkaç arkadaşı ve iyi bir ailesi vardı ama bunlar bir erkeğin sizi arkasına almasıyla aynı şey değildi.

Bu, Chace'in onu geri alan adam olacağına karar verdiği anlamına geliyordu.

Bu zayıf bir karardı ve yanlıştı. Bu bir bahaneydi ve zayıf bir bahaneydi. Ve büyük olasılıkla bir kez

onun hakkında her şeyi öğrenirse sonu iyi olmaz.

Ama zihninin gözünde onun yüzünün sevimli bir şekilde sinirlendiğini gördü ve müzikal ama öfkeli sesinin "Çoklu kişiliklerin mi var?" diye sorduğunu duydu.

Onu görünce, sesini duyunca, zayıf olduğu ve yaptığıının yanlış olduğu umurunda olmadığına da karar verdi.

Yine de yapacaktı.

Ve bunu yaparken, yapması gerekeni yapıp işe gitmek yerine, çocukla olanları ona anlatabilmek için kamyonetine değil kütüphaneye geri dönüyordu. Ancak cadde boyunca kütüphanenin bulunduğu karşı köşeye doğru koşarken, yan park yerindeki eski, külüstür Cherokee'sine bakabilmek için başını çevirdi ve çevresel görüşü bir şeye takıldı. Başını daha da çevirdiğinde bordo renkli GMC Yukon'unun hâlâ sokağa park ettiği yerde olduğunu gördü. Ayrıca tanıdığı, babasından biraz daha az nefret ettiği bir adam gördü, ızgaraya yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş.

Kahretsin. Siktir. Tanırım.

Bu görmezden gelmek istediği ama yapamadığı bir şeydi. Konuşmanın, bu konuda nerede olduğunu yanlış anlaşılmayacak bir şekilde ifade etmenin ve umarım ama şüphesiz yoluna devam etmenin zamanı gelmişti.

Koşmayı bırakıp yürümeye başladı, gözlerini adama dikmişti ve çenesinin sertleştiğini hissediyordu.

Babasının ortağı, yani uşağı olan Clinton Bonar yaklaşırken gözlerini Chace'e dikmişti. Adam gözlük takıyordu ama Chace yine de adamın gözlerini, babasının, babasının ahbablarının ya da onların yardakçılarının yanındayken ensesinde her zaman hissettiği o iğrenç karıncalanma aracılığıyla hissediyordu.

Bir adım ötede durdu ve adamla arasındaki on santimlik mesafeye baktı.

Clinton konuşmadı, selamlamak için çenesini bile kaldırmadı.

Chace çenesini kaldırmadı ama konuştu.

"Babam hasta sikiş festivalinden döndü mü?"

Clinton kıpırdamadı ama sordu: "Bunu aşmanın zamanı gelmedi mi Chace? Bir erkeğin ya da kadının belirli zevklere sahip olması alışılmadık bir şey değil."

"Yanlış Bonar, babamın tutkularını biliyorum ve bunlar çok sıra dışı."

"Bu yaşında bile büyük bir enerjiye sahip, erkeksi bir adam."

"Şu anki yaşında evli bir adam ve altı yıl önce de öyleydi, son otuz yedi yıldır da öyle."

"Bir erkeğin neye ihtiyacı varsa ona ihtiyacı vardır ve eğer evde bulamıyorsa, onu elde etmenin bir yolunu bulacaktır."

Chace çenesini yukarı kaldırdı. "Babam bunu kesinlikle yapıyor."

Clinton başını salladı. "Bunu neden konuştuğumuzdan emin değilim."

"O zaman sana bir iyilik yapacağım ve seni bilgilendireceğim. Çünkü seni buraya ne için gönderdiyse, onu yapmayacağımı sana hatırlatıyorum."

"Telefonlarımıza cevap vermediğiniz ya da geri dönmediğiniz düşünüldüğünde bu izlenimi ediniyoruz."

"O zaman doğru izlenimi ediniyorsun. Sizden haber almak ve sizinle konuşmak istemiyorum. Hiçbirinizle."

Clinton, Chace'in aracından uzaklaşarak eğilmeden ayakta durdu ve sessizce, "Bitmemiş bir iş var," dedi.

"Evet, bana birden fazla kez söyledin," diye cevap verdi Chace. "Ben de sana söyledim, bu benim bitmemiş işim değil. Senin işin."

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun."

"Bunu anlamıyorsun dostum, ama ben seninle ya da arkadaşlarından biriyle konuşmadığım için bu doğru."

"Darren Newcomb'un babanızın kasetinin bir kopyasını Tyrell Walker'a verdiğini ve Bay Walker'ın da kopyalarını alıp çeşitli kişilere verdiğini biliyoruz."

Carnal sakinleri. Bu kasetlerin toplanmasını istiyoruz."

"Sana iyi şanslar."

Clinton onu görmezden geldi ve devam etti. "Newcomb'un elinde iade etmemiz gereken çeşitli eşyalar da var."

"O konuda da iyi şanslar."

Clinton başını salladı. "Beni anladığını sanmıyorum, Chace. Newcomb tüm meslektaşlarıma yaklaşıp bu eşyaların kendisinde olduğunu ve niyetini paylaştı. Bunların iadesi için ücret aldı ve bu anlaşmanın kendisine düşen kısmından vazgeçerek daha fazla ücret istedi. Bu böyle devam edemez."

"Büyük bir sorunun olduğunu görebiliyorum, Bonar, ve sizlerin titiz olduğunuzu biliyorum, bu yüzden bunu bildiğinizi biliyorum ama yine de size söyleyeceğim. Newcomb işini kaybetti, gözden düşmüş bir polis, hiçbir yerde başka bir pozisyon bulması mümkün değil ve kızı lösemi hastası. Sigortası yok ama kızını hayatta tutmak için elinden geleni yapmak için güçlü bir arzusu var. Yapmak zorunda olduğu şeyler çok pahalıya mal oluyor ve Tanrı korusun, kız ölmedikçe ya da o boku yenmedikçe asla bitmiyor. O yüzden tavsiyem, yerleşin çünkü sizi uzun bir yolculuğa çıkaracak."

"Newcomb'un ailesinin acı çekmesinin talihsizlik olduğu konusunda hepimiz hemfikiriz ve sonucun olumlu olmasını umuyoruz. Bununla birlikte, meslektaşlarım bağışlarının hangi hayır kurumlarına ulaşmasını istedikleri konusunda kendi seçimlerini yapmaları gerektiğini düşünüyorlar."

"O zaman aptalca, boktan şeyler yapmamalı ve bunları yaparken Fuller ve onun pislik kardeşleri tarafından yakalanmamalıydılar. Bu da onların sorunu, benim değil."

Hafifçe öne doğru eğildi, Chace'in vücudu alarma geçti, o da akıllıca bir hareketle geriye doğru eğildi ama bunu konuşarak yaptı. "Hatırlatırım, baban ödemeyi keserse ifşa olabilecek adamlardan biri."

"Ve sana umurumda olmadığını hatırlatırım."

Clinton sözlerine şöyle devam etti: "O açığa çıkınca anneniz onun..." durakladı, "eğilimlerini öğreniyor. Bir erkek, bir polis dedektifi olarak bunları çirkin bulursanız, bunun Valerie'ye ne yapacağını bir düşünün."

Chace bu kez eğildi ve Bonar'ın vücudunun tetikte olduğunu görmesine rağmen geri çekilmedi.

"Beni yıllar önce bu saçmalıkla kandırdın. O acı hapi yuttum ve bunu yaparken hayatımı mahvettim."

"Eğer bu doğruysa, neden İç İşleri'ne yaklaşıp gizli görevde yer almayı teklif ettiniz?"

"O hapın etkisi geçti Bonar ve geçtiğinde artık bu bokla yaşayamazdım."

"Bunu yaparak pek çok güçlü adamı savunmasız bıraktın Chace. Kendilerini savunmasız hissetmekten hoşlanmazlar."

"Bu da umurumda değil." "Valerie'yi savunmasız bıraktın."

Chace, keskin bir nefes alma dürtüsüne ve adamı süslü ipek kravatından tutup arabasının kaputuna çarpma dürtüsüne başarıyla karşı koyduktan sonra cevap verdi: "O zaman annemle konuşmamın zamanı geldi. Hoş olmayacak ve onu mahvedecek ama bunu benden duyması medyadan ya da senin fedailerinden duymasından daha iyi."

"Chace, beni anlamıyorsun ve beni anlamam gerekiyor. Meslektaşlarım bu durumu savunulamaz buluyorlar, bitmesini istiyorlar ve senin hiç hoşuna gitmeyecek yollarla bunu sağlayacak araçlara sahipler."

"Bu bir tehdit mi?" Chace sordu.

"Bu adamların tehdit etmediğini biliyorsun."

"O zaman durum aynı, sen ya da onlar annemle ya da benimle uğraşsınlar, benim yaptığım şeyden pek hoşlanmayacaklar."

"Trane yüzünden Valerie ve senin yasak bölge olduğunuzu biliyoruz. Bununla birlikte, bu kasabada onu korumak için babanıza ihanet edecek kadar çok sevdiğiniz bazı vatandaşlar var. Bu adamlar istediklerini elde etmek için yapmaları gerekeni yapmaktan ve bu süreçte bu kasabayı yerle bir etmekten çekinmeyeceklerdir. Tyrell ve Alexa Walker'dan başlayarak."

Kanının ısındığını ve avuç içlerinin kaşındığını hisseden Chace ona doğru bir adım attı, göğüs göğüse, burun buruna geldi ve Clinton'ı kendini cipin ızgarasına geri bastırmaya zorladı.

"Ty ya da Lexie'ye bulaşırsan, bana bulaşırsın. Bu kasabadaki herhangi birine bulaşırsan, bana bulaşırsın. Carnal'ı mahvetmek isteyen adamlar önce beni geçmeli. Unuttuğun bir şey var Bonar, evden ayrılmış olabilirim, polis olmuş olabilirim ama on yedi yıl boyunca Trane Keaton'ın elindeydim ve onun sahip olduğu her numarayı öğrendim. Benim olanı korumak için, hata yapma, pislik, onları kullanacağım."

"Sakin ol, Chace," diye yatıştırıcı bir şekilde cevap verdi.

"Sakinliği sikeyim," diye hırladı Chace. "Babam hasta ruhlu, sapık sapık şeylerle uğraşarak hayatımı çok uzun süre cehenneme çevirdi. Ben temizim. Temiz kalacağım. Adamlarına söyle, uzak dursunlar, erkek olsunlar ve başlarına ne gelecekse gelsin."

"Sizden sadece iki adamla konuşmanızı istiyoruz. Walker, kasetlerini toplamasını sağlamak için, Newcomb ise pazarlığın kendisine düşen kısmını yerine getirmesini sağlamak için. Çok basit."

"Bu adamlardan herhangi birine bunu yaptırmak sohbet etmekle ilgili değil. Bu güçlü bir kol kullanmakla ilgili ve ben bunu sen ve çocukların için yaptım. Bunu da yapmaktan bıktım."

"Madem konuyu açtınız, bu noktada ne yazık ki size hatırlatmak zorundayım ki, gerçekten de meslektaşlarım için bir infazcı olarak hareket ettiniz. Eğer bu sızdırılırsa, üstleriniz tarafından sorulacak sorulardan çok rahatsız olursunuz ve şüphesiz bu kasabanın kurtarıcı kahramanı olarak itibarınızı kaybedersiniz."

"Bu rol sana uymuyor, nedenini biliyorsun çünkü sen ve senin meslektaşlarım benim bokumu çaldı. Öyleyse sızdır. Alacağım."

"Bunun haberlere çıkacağı düşünülebilir. Yolsuzluğa karşı cesaretin poster çocuğu olarak gösterildiniz. Medya bir kahraman yaratmaktan hoşlanır. Ama onu yıkmaktan daha

çok zevk alırlar. Bu senin hayatını mahvedebilir."

"İpucu ver, pislik, hayatım zaten tuvalette. Sadece rahatlamakla kalmaz, aynı zamanda, bunu anladığını sanmıyorum, babamın oyunlarını biliyorum ama ben babam ya da çalıştığın adamlardan biri değilim. Bir çiftim var. Boktan şeyler olur, paramın ve senin gibi adamların arkasına saklanmam. Ben anlaşıyorum. Dağıtıyorum. Yapmanı istiyorum. Ben zaten bir bulutun altında yaşıyorum. Ne sen ne de seni pahalı takım elbiseler, ayakkabılar ve saç kesimleri içinde tutan o dangalakların yapabileceği hiçbir şey durumu daha da kötüleştiremez."

"Çok yanılıyorsun, Chace."

"Dene ve gör."

Clinton onun gözlerini tuttu ve Chace de ona izin verdi.

Sonra sessizce, "Trane'in sizi koruyamayacağı bir zaman gelebilir," dedi.

"O zaman şimdi olsun," diye davet etti Chace. "O pislik herifin korumasını istemiyorum."

"Bu yanlış bir karar," diye fısıldadı Clinton.

"Hayır," diye fısıldamadı Chace. "Adamların hem çok korkuyorlar hem de paralarının ve mevkilerinin onlara her şeyi satın alabileceğini düşünüyorlar, dikkatlerini vermiyorlar. İlk hamleniz Ty ve Lexie'ye karşı olacak, öyle bir fırtına yaratacaksınız ki asla dinmeyecek. Ty Walker sadece yeterince çekmiş ve daha fazlasını çekmek üzere olmayan ve kendisini, karısını ve kurdukları aileyi korumak için yapması gerekeni yapacak bir adam değil, aynı zamanda arkasında ciddi bir güç olan bir adam. Parmağını sokarsa ve şüpheli görünürse, medyanın tüm gücü, Samuel Sterling ve Sterling'in toplayabileceği herkes kışınıza yapışacaktır. Onların arkasındayım ve kendimi kılıcımın üzerine atmak anlamına gelse bile bunu her şekilde yapacağım. Strateji seanslarınızda bunu düşünün. Madem tavsiye veriyorum, Darren Newcomb ırkçı, pis bir polis ve karısını o kadar kötü dövmüş ki, karısına verdiği tek oyun onu ve çocuklarını terk etmesi olmuş. Ama kızını seviyor. Onun için her şeyi yapar. Onunla uğraşırsan kızının o bok yiyiciyi yenmesine yardım etme şansı olur.

çirkinleştirecek. Bu yüzden adamlarınıza yeni bir hayır işi üstlenmelerini ve Newcomb'un açgözlülük yapmamasını ummayı öğrenmelerini öğütleyin. Kızını bu pisliğin içinde gördün, sonra da onunla uğraş. O bunu hak ediyor. Kızı hak etmiyor."

"Bunu dikkate alacağım ve meslektaşlarımla paylaşacağım."

"İyi karar."

"Ama anneniz konusuna hiç değinmediniz."

Chace bu kez onu geri çeviremedi ve nefesini içine çekti.

Eğer annesi babasını öğrenirse, bu onu öldürür.

Hayatı boyunca güzeldi, şimdi, altmış yaşında bile. Paralı bir aileden geliyordu, şımartılmıştı ama bu onu Misty gibi açgözlü ve hak sahibi yapmıyordu. Hiçbir şey annesinin tatlılığını geçemezdi. O böyleydi çünkü böyle biriydi.

Oğlunu çok sever ve ona tapardı.

Kocasını sever ve ona tapardı.

Trane Keaton pek çok şeydi ve hiçbirisi iyi değildi. Hastalıklı bir şekilde karısı için de aynı şeyleri hissetmesi dışında. Tıpkı Chace gibi o da karısını özenle, olduğu gibi, dünyaya güzellikten başka bir şey vermeyen narin, kırılgan bir şeymiş gibi ele alıyordu.

Ama tam olarak mükemmel değildi çünkü kırılgandı. Öyle bir kırılgandı ki güçlendirmek için ilaç kullanmak gerekiyordu, aksi takdirde parçalanıyordu. İlaçlardan önce ve hatta bazen ilaçlardan sonra, en iyi ihtimalle tatsız ve en kötü ihtimalle, özellikle de çocukken, dehşet verici olaylara yol açan türden bir kırılganlık.

Kahretsin, kaçırılan, tacize uğrayan ve öldürülen küçük bir kızla ilgili bir makale okuduktan sonra tedavi görmesine neden olan kötü bir mola vermişti. Ne kadar korkunç olsa da, bununla başa çıkamazdı.

Kocasının evlilikleri boyunca kendisini defalarca aldattığını ve bunun onu nasıl bitireceğini öğrenmek.

Chace bunu biliyordu. Babası da biliyordu. Ama Chace bunu bildiği için onlarla işbirliği yaptı, ta ki aynada kendi gözlerinin içine bile bakamadığı için artık işbirliği yapmayı hazmedemeyene kadar.

O zamanlar annesine söyleme tehdidi blöftü ve Clinton da bunu biliyordu. Ama şimdi, tıpkı İç İşleri'ne başvurup Carnal'daki yolsuzluğun ortaya çıkarılmasına yardımcı olmayı teklif etme kararı aldığı anda olduğu gibi, Chace annesinin akıl sağlığını bütün bir kasabanın refahıyla karşılaştırmak zorundaydı.

Ve onu çok seviyordu.

Ama Ty ve Lexie Walker hayatları boyunca yeterince şey yaşamışlardı ve bir bebekleri olacaktı.

Sadece onlar dengeyi sağladı. Geri kalanlar onları yere serdi.

"Beni zorluyorsun, ben de yapmam gerekeni yapacağım. Yapmam gerekeni yaparım, sonuçlarıyla ben ilgilenirim ama babamla sen ilgileneceksin," diye cevap verdi Chace.

Clinton'ın gözlükleri yine Chace'in gözlerine kilitlendi.

Sonra mırıldandı, "Lütfen uzaklaşın."

"Yapacağım, seni bir daha görmeyeceğime ya da senin pislik ekibinden herhangi birinden haber almayacağıma dair güvence verirsen yaparım."

"Bunu garanti edemem, Chace." "Bu çok talihsiz bir durum," diye fısıldadı Chace.

Clinton sessizce, "Sizden geri çekilmenizi rica ediyorum," demeden önce uzun süre onun gözlerini tutmaya devam etti.

Chace nefes alırken aynı zamanda yapmayı çok istediği şeyi yapamayacağını da fark etti. Yumruklarını kullanarak Clinton Bonar'a Darren Newcomb'un kızının çok aşına olduğu bir deneyim yaşatacaktı ve bu da hastanede uzun süre kalmaktı.

Yapabileceği tek şey geri çekilip uzaklaşmaktı.

O da geri adım attı ve uzaklaştı. Yürüdüğü yön kütüphaneye doğuydu.

Clinton arkasından, "Bu iş daha bitmedi," diye uyardı.

Chace, Clinton'ın onu duyup duymadığını bilmeden ve duysa bile umursamadan, "Asla öyle değil," diye mırıldandı.

Gece yarısından sonra Faye'le harika bir şarkı eşliğinde dans ederken Faye'in ona gülümseyip sarılmasına izin verdiğini düşünürken kütüphanenin yaklaşmasını izledi. Kamyonetinde oturmuş, onun parfümünü koklamış, etkileyici yüzünü izlemiş, yüzü kadar etkileyici olan farklı tonlardaki tatlı sesini duymuştu.

Ona kahve ısmarlamıştı. Hiçbir şeyi olmayan bir çocuğun, Faye Goodknight'ın ona iyilik olsun diye verdiği altın sayılabilecek beş torba dolusu şeyi almasını izlemişti.

İyi bir sabah geçirmişti, babasının ve saçmalıklarının boka sardığı uzun zamandan beri ilk kez iyi bir sabah geçirmişti.

Uzun bacakları kamyonetinden kütüphaneye kadar olan mesafeyi kat ederken hissettiği de tam olarak buydu. Kahretsin. Kokusunu aldı. Hissetti. Tadını ağzında hissetti.

Ondan kurtulmak zorundaydı.

Bunu yapmanın tek bir yolunu biliyordu. Lanet olası yıllar boyunca sadece iki kez tatlıdan başka bir şey koklamamış, hissetmemiş ve sadece bir kez tatmamıştı.

Faye ile dans etmek ve onu öpmek.

Kütüphane henüz açılmamıştı ama yine de parmaklarını ön kapının koluna doladı ve çekti.

Açıldı.

Şükürler olsun, içerideydi ve kapıları kilitlememişti.

İçeri girdi, düzeni, rafları, kitapları hayal meyal gördü, sadece kütüphanelerin sahip olduğu o kokuyu kokladı ama odak noktası mekânı taramaktı.

Sağda, uzun kasada.

Sol arka taraftaki bir kapıdan Faye çıktı.

"Hey," diye selamladı tatlı sesiyle. "Nereye gittiğini gördün mü?"

Chace cevap vermedi, ona doğru yürüdü.

Adam hareket etmeye başladığında kulağını omzuna dayadı, başı hafifçe öne eğildi ve yüzü meraktan incelemeye döndü.

"İyi misin?" diye sordu sessizce.

Chace tezgâhın yanından döndü.

Kalçalarını sıyıran, kıcını kavrayan ve dizlerine vuran sevimli, dar etek. Alçak topuklu, kahverengi botları. Bir hırkanın altında kepçe yakalı bir tişört. Tişörtün yakasının üzerinde görünen teni, alışılmadık ve çekici üç katmanlı bir kolyeyi vurguluyordu. Omuzlarından göğsüne doğru dökülen kumral saçları, tepede, alnının hemen sağında, sevimli bir tokayla yana doğru toplanmış. Makyajı ince ve çekici.

Kıyafet konusunda iyi bir zevke ve makyaj konusunda hafif ama usta bir ele sahip bir kütüphaneciye benziyordu. Kendi tarzı, yüzünün veya çerçevesinin açıkça çekici özelliklerini vurgulamak için hiçbir şey yapmayan ve bu nedenle çelişkili bir şekilde onları vurgulayan bir tarz. Bu tarz onun için büyük ölçüde işe yarıyordu.

Ve Chace için de uzun zamandır aynı şekilde çalışıyordu.

"Chace," dedi, hala sessizce konuşuyordu, "bir şey mi oldu -?"

Adamın üzerine gelmeyi bırakmayacağını anladığında konuşmayı aniden kesti.

Bir adım geri attı.

Çok geç kalmıştı.

Adam kızın üzerindeydi, bir koluyla belini kavradı ve onu geriye, çıktığı kapıya doğru hareket ettirecek şekilde büktü.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı, elleri hafifçe göğsünün üzerine geldi, gözleri kocaman açılmıştı ve onunkilere bakıyordu. "Çocuk iyi mi?"

Cevap vermedi.

Onu kapıya doğru götürdü, bir elini uzattı, kapıyı tuttu, çarptı, onu sertçe çevirdi ve sonra kapıya bastırmak için içeri girdi.

"Nesin sen -?"

Bu sefer konuşmayı aniden kesti çünkü adam kolunu beline doladı ve yukarı çekerek onu vücuduna doğru çekti. Diğer eli başının arkasındaki ipeksi saçlarına daldı. Sonra parmaklarıyla başını kavradı ve yana yatırdı. Başını diğer tarafa doğru eğdi ve ağzını onunkinin üzerine kapattı.

Kadın bir şaşkınlık sesi çıkardı, vücudu onunkine karşı gerildi ve adam dilini dudaklarının arasına soktu. Dudakları seçme şansı olmadan açıldı, ağzından bir şaşkınlık sesi daha çıktı ama bunu da duymazdan geldi, yaptığı şeye devam etti ve onun ağzını aldı.

Tadı yine nane şekeri gibiydi. Bu kez dili sakızla karşılaştığından beri nedenini biliyordu.

Tatlı, taze, temiz. Tertemiz. Çok güzel.

Tanrım, bundan daha güzel bir şey yok.

Zaten derin olan öpücüğü daha da derinleştirdi, buna ihtiyacı vardı ve o da bunu ona verdi. Gerginlik vücudundan akıp gitti, onunkinin içinde eridi, elleri göğsüne doğru kayd, biri ensesinde kıvrıldı, parmakları saçlarına girdi. Diğer omuzlarına dolandı ve sıkıca tuttu.

Sonra daha fazlasını verdi, daha derine bastırdı, dili çekingen bir şekilde onunkiyle tartıştı, parmakları kafa derisine doğru esnedi, kolu daha sıkı tuttu. Adam onu aldı, kapıya doğru bastırırken bile onu kendine çekti ve yumuşak kıvrımlarını kendi gövdesine uydurmaya zorladı.

Kendini ele geçirmeye başladığını hissettiğinde, durmazsa kontrolünü kaybedeceğini anladığında durdu.

Ağzını onunkinden ayırıp başını eğerek alnını onunkine dayadı, gözlerini açtığında onunkilerin sevimli, seksi bir çırpınısla açıldığını gördü ve fısıldadı: "Nane şekeri."

Yavaşça göz kırptı. Hayır, durgunca. Sanki bırakmak istemediği bir rüyadan kurtuluyormuş gibiydi.

Sonra fısıldayarak cevap verdi: "Bağımlıyım."

Chace yanağını onunkinden aşağı kaydırıp yüzünü boynuna gömerken boğazından kaçan iniltiyi bastıramadı. Parfümü çiçek kokuluydu ama biraz vanilya kokusu onu yumuşatıyordu. Tatlı ve taze.

Ve temiz.

Kollarındaki kadın sakız bağımlısıydı. Kokain değil. Sapıkça seks değil. İçki değil. Alışveriş değil. Bir erkeğin başının etini yemek ya da onu kontrol etmek değil.

Sakız.

Siktiğimin sakızı.

Onun boynuna gülümsedi.

"Chace," diye seslendi, yumuşak, şimdi biraz boğuk olan sesinde bir titreme vardı. Belirsizlik, biraz da korku. Vücudunun gerildiğini, hazırlandığını, hazırlandığını hissetti, ona bilmemesini öğrettiği gibi, bir sonraki adımın ne olacağını bilmiyordu ama bunun tatsız olabileceğini biliyordu ve başı yukarı kalktı.

"Onu Cheyenne Caddesi'nde kaybettim," diye açıkladı.

"Ne... ne?" diye kekeleyerek fısıldamadan önce gözlerini kırıştırdı, bu kez daha hızlı kırıştırdı.

"Ne zaman olduğunu bilmesem de beni yakaladığını düşünüyorum. Onu kasabadan geçirdim, Navajo'dan yukarı, Ute'den aşağı, hızlı hareket ediyordu ama bariz bir acelesi yoktu. Gergindi, keşif yapıyordu ama bu onun normal rutini gibiydi, korkmuyordu. Cheyenne'den aşağı döndü ve rüzgar gibiydi."

"Oh," diye fısıldadı, hayal kırıklığına uğramıştı.

"Beni ne zaman yarattığını bilmediğime göre, orada yaşıyor olabilir ve onu takip ettiğimi fark edip eve dönerken ortadan kaybolmuş olabilir ya da beni daha önce yarattıysa, beni bilerek yolundan saptırmış olabilir."

Başını hafifçe yana eğdi ve ona şunu hatırlattı: "O dokuz ya da on yaşında Chace ve yine sanki o bir suç dehasıymış gibi davranıyorsun. O sadece bir çocuk."

Kahretsin, bu onun adıydı ama o ses tonuyla ona Chace demesine bayılıyordu. Her seferinde içine işliyordu ve içine işlediğinde de çok iyi bir şekilde işliyordu.

"O bir sokak çocuğu," diye hatırlattı ona.

"Evet, bir sokak çocuğu, bir suç dehası değıl."

Onu sıktı ve yüzünü onunkine yaklaştırdı, aynı zamanda sesini alçalttı ve "Bebeğim, ben bir polisim. Sadece neden bahsettiğimi bildiğime güven. Tamam mı?"

"Evet," diye fısıldadı hemen ve bunun Chace'in ona ilk bebeğim deyiş i olmadığını fark edince hemen teslim oldu.

Bunu ileride başvurmak üzere dosyaladı ve ardından "Planladığınız sevkiyatta sırada ne var?" diye sordu.

"Planlanmış taşımam mı?" "Çocuk için."

"Ah," dedi sessizce, sonra ne yazık ki elleri hareket etti ama neyse ki sadece kollarını iki yana açıp göğsüne yaslayabilsin diye hareket ettiler, böylece hareket etti ama uzaklaşmadı. Sonra konuşmaya devam etti. "Biraz daha yemek. Bu sefer mısır gevreğı sanırım, bu yüzden ona daha fazla süt getirmem gerekecek. Belki bir kâse, tabak, kaşık, çatal, bıçak ve yatacak yeri yoksa diye bir uyku tulumu." Gözleri uzaklara daldı ve mırıldandı, "Bu gece işten sonra alışveriş merkezine gideceğim. Ona yarın başka bir zula sözü verdim." Tekrar ona odaklandı. "Ve bir not daha yazacağım. Kendimi tanıtırım, ona biraz kendimden bahsederim. Belki beni tanımaya başlarsa bana güvenmeye başlayabilir."

"Benim sıram," diye cevap verdi Chace. "Yiyecekleri ve uyku tulumunu alıp bu gece pizza ve birayla birlikte sana getireceğim. Saat yedide orada olurum."

Bu ona bir kez daha göz kırptırdı ve iş i bittiğinde onun o bakışını aldığını gördü, gözler geniş, dudaklar ayırık, şok, şaşkınlık, lanet olası sevimli.

"Pizza ve bira benim evimde mi?" diye fısıldadı.

"Yedi," diye fısıldamadı ama bu tek kelimeyi kesin bir şekilde söyledi.

Çenesi aniden aşağı eğildi, böylece göğsündeki ellerine bakabildi. Sonra vücudu gerginleşirken gözleri etrafta gezindi ve sonunda nerede olduğunu anladığını ve bu nedenle gecikmiş bir şekilde korktuğunu biliyordu.

Bunu kontrol altına almak için bir kolunu kızın belinde sıkıca tuttu ve diğer elini kızın saçlarından kaydırđı ama parmaklarını saçlarında gezdirdikten sonra diğer kolunu kızın kürek kemiklerine sararken saçlarının elinin üzerinden kaydığını hissetti.

"Faye," diye seslendi ve Faye gözlerini ona çevirdi. "Neler oluyor?" Sorusu sessizdi.

"Tatlım, aklını başına topla," diye nazıkçe ısrar etti. "İki dakika önce seni öpüyordum. Üç gün önce seninle dans ediyordum. Neler olduğunu biliyorsun."

Başını salladı ve kekeleyerek "Ben... Ben..." dedi. Gözle görülür bir çabayla kendini toparladı ve bu kez daha da sessiz bir şekilde devam etti: "En son öpüştüğümde -"

Chace onun sözünü kesti, "Bu sefer seni öptüm." "Arada bir fark var mı?" diye sordu.

"Sana sürprizlerden hoşlanmadığımı söylemişim. Sen beni şaşırttın. Pek iyi tepki vermedim."

Omurgası dikleştı. Bunu gördü ve bu kez hissetti ve "Hayır, gerçekten yapmadın" diye onayladığında gözleri kısıldı.

Yaptığı şey onu mahvetti. O zaman da biliyordu, şimdi de biliyor. O zaman da nefret etmişti, şimdi de nefret ediyor. Olduğu yerde durduğu için çok şanslıydı ve bunu da biliyordu.

Ama o öyle olduğu ve kız da sinirlenmediğı, onu itmediğı ya da kendini kapatmadığı için, bunu bir işaret olarak kabul etti ve devam etti.

"Haklısın," diye fısıldadı, onun kısılmış gözlerini tutarak. "Gerçekten yapmadım."

Adamın göğsüne hafifçe bastırdı ve "Bana karışık mesajlar veriyorsunuz, Dedektif Keaton" diye tersledi.

Söylediğim yanlış bir şeydi.

Onun kendisine böyle seslendiğini duymak, iki hafta içinde sevmeye başladığı bir şeyi ondan esirgemek, yıllarca kasabanın güzel kütüphanecisini şu anda yaptığı gibi kollarına alma şansını asla yakalayamayacağını düşünmek. Bonar'la yaşadıklarının hepsi tekrar karşısına çıkmıştı. Faye

Kızgın olmak, geri çekilmek. Uzun zamandır zayıf bir şekilde tutunduğu bir şey içinde kırıldı ve anında farklı bir şekilde güçlenmeye karar verdi.

Tüm vücuduna hafif bir baskı uyguladı, kolları sıkılaştı, çerçevesi onu kapıya doğru bastırdı, yüzü yaklaştı ve hırladı, "Tamam o zaman, işte karışık olmayan bir tane. Bana Dedektif Keaton deme. Senin için ben... Chace'im."

"Oh..." diye nefes aldı ve sözlerini bitirdiğinde nefes almaya devam etti, "tamam."

"Tamam ne?" diye sordu.

"Tamam Chace," diye fısıldadı hemen.

"Güzel," diye homurdanmaya devam etti, "bunu hallettik. Şimdi bunu düzleştireceğiz ve karıştırmayacağız. Biliyorsun benim işim berbat. Bunun üzerinde çalışıyorum. Bir keresinde kötü bir zamanlamayla ortaya çıktın ve başka bir sefer de beni şaşırttın. İkisini de iyi idare edemedim. Şu an üzerinde çalışıyorum ama daha iyisini yapacağıma söz veremem. Söz verebileceğim tek şey, giyim tarzını beğendiğim. Sesini seviyorum. Kokunu seviyorum. Saçlarının ipek gibi görünmesini seviyorum. Tadını seviyorum. Omurgalı olmanı seviyorum. Benden korkman hoşuma gidiyor. Bana karşı koymanı seviyorum. Hakkında hiçbir şey bilmediğin bir çocuğa bu kadar değer vermek hoşuma gidiyor. Nasıl öpüşüleceği hakkında hiçbir fikrin olmamasını seviyorum ama yine de seninle paylaştığım iki öpücük şimdiye kadar sahip olduğum en iyi öpücükler. Açık ara. Tüm bunlar benim için sağlıklı olandan daha fazla hoşuma gidiyor ama özellikle senin için. Ama o kadar hoşuma gidiyor ki, bunu görmezden geleceğim ve hayatımdaki diğer her şeyin yapmaya meyilli olduğu gibi bunun da bozulmamasını umacağım. O kadar hoşuma gidiyor ki bu riski göze alıyorum. O kadar hoşuma gidiyor ki, bu riski benimle birlikte almana karar verdim. Ve bunu da açıklığa kavuşturacağım. Senden bu riski almanı istemiyorum, bunu yapacağını söylüyorum. Bu da yedide pizza, bira, uyku tulumu ve çocuğumuz için yiyecekler senin evinde olacağım anlamına geliyor."

Sonsuz bir şekilde hareket etti, böylece ağzı onunkinden bir nefes uzaktaydı ve sakızının kokusunu alabiliyordu. Yüzündeki ifade, onu kollarında hissetmesi ve sakızının kokusu her zaman olduğu gibi onu kesip geçti.

Sonra bitirdi ama bunu fısıltıyla yaptı.

"Şimdi, bebeğim, düzgün müyüz?"

"Evet," diye fısıldadı, mağara adamı konuşmasından sonra bebek olayının harika çalıştığını kanıtlıyordu.

"Güzel," diye mırıldandı, sırtmamak için kendini zor tutarak.

"Ben bira sevmem," diye açıkladı sessizce.

"Sen ne seversin?"

"Şarap."

"Ne tür?"

"Pizzalı mı?"

"Evet."

"Kırmızı."

"Kuru mu tatlı

mı?" "Kuru."

"Tamamdır, tatlım."

Dilinin ucu alt dudağını ıslatmak için dışarı çıktı, dudakları o kadar yakındı ki onunkini sıyırdı ve onu tattığında vücudu yumuşak bir sarsıntı geçirdi ve dili kayboldu. Ama artık çok geçti, içinden geçenleri hissetti ve onu kapının daha derinlerine bastırdı.

Parmakları ceketinin içine kıvrıldı ve fısıltıyla devam etti, "Pizzada ananas sevmiyorum."

"Bana uyar çünkü ben de bilmiyorum."

"Tamam." Fısıldamaya devam etti, dudağını ısırды, bıraktı ve itiraf etti, "Beni biraz korkutuyorsun."

"Güzel."

Tekrar gözlerini kırıştırdı ve "İyi mi?" diye sorduğunda sesi yarım oktav daha tiz çıkmıştı.

"Faye, sevgilim, sen kendi oyunundasın, ben boku yedim. Seni dengesiz tutarsam, üstünlük bende olur. Söyleyebileceğim şey, seninle üstünlüğe ihtiyacım olacak."

"Ben, uh... bu kulağa... um... bir, uh... emin misin?" diye kekeleyerek onun zaten bildiği bir şeyi, bir erkeği, oyunu nasıl oynayacağı ya da bir ilişkide nasıl olacağı konusunda hiçbir fikri olmadığını ve bunun da sevimli ve ateşli olduğunu açığa vurdu. Sonunda "Bu kulağa hoş gelmiyor" diye bitirdi.

"Benim işim bunu sizin için iyi hale getirmek."

"Oh," diye nefes aldı ve adam yine bir sırtışla savaştı. Sonra da "Anladın mı?" diye sordu.

"Hayır," diye itiraf etti usulca.

Yapmadı, bunu biliyordu ve bu da sevimli ve ateşliydi.

"Yapacaksın," diye mırıldandı.

"Pekâlâ," diye mırıldandı. "Yedi," diye belirtti.

"Yedi," diye onayladı, bir kez başını salladı. "Gitmem gerek."

"Tamam."

"Gitmeden önce bana o ağzı ver," diye emretti ve kızın gözlerinin açılmasını izledi.

Şirin

miş.

Sıcak

.

"Pardon?"

"Bebeğim," diye fısıldadı. "Gitmeden önce, ağzını istiyorum."

Onun kollarında titrediğini hissetti. Sonra ayak parmaklarının üzerinde yükselirken vücudunun onunkinden yukarı doğru kaydığını hissetti.

Sonra ona ağzını verdi.

Chace onu aldı ve kontrolden çıkmak üzere olana kadar yapmaya devam etti. Ancak o zaman durdu, dudaklarını kaldırdı, kızın burnunu öptü ve geri çekildi. Onu kapıdan çekti ve ayakları üzerinde sabit durduğuna emin olana kadar gevşekçe tuttu. Sonra arkasına bakmadan uzaklaşmadan önce onun şaşkın, yumuşak, güzel, tahrik olmuş yüzüne bir gülümseme verdi.

Beşinci Bölüm

Çikolatalı Fıstık Ezmeli Sundaes

Ofisime gidip cep telefonumu almadan önce, Salı günü gönüllüm Bayan Bagley'nin öğleden sonra yardıma gelmesini bekledim.

Bütün sabah kimi arayacağıma karar vermeye çalışmıştım. Lexie'ye en yakın olan ve onu en uzun süredir tanıyan bendim ama Chace ile bir şeyler denememi istediğini açıkça belirtmişti, bu yüzden tarafsız olabileceğini düşünmüyordum. Krystal belki objektif olabilirdi ama bundan emin değildim. Biraz sert görünüyordu, ayrıca içten içe iyi bir insan olduğunu bilsem de beni sık sık korkutuyordu. Ekibin geri kalanını paylaşacak kadar tanıımıyordum.

Geriye Lauren kaldı.

Ancak Lauren'i seçmek bir eleme sürecinden çok onun en iyi seçim olmasıydı.

Ne olduğunu bilmiyordum ama onda özel olan bir şey vardı. Senin için en iyisini yapacağını bilmeni sağlayan bir şey. Dinleyin. Düşünceli tavsiyelerde bulunurdu. O daha olgun ve tecrübeliydi. Lexie ve Krystal öyle değildi ama onlar daha dik kafalıydı.

Beni gerçekten dinleyecek ve dinledikten sonra tavsiyelerde bulunacak birine ihtiyacım vardı.

Sonunda, iyi bir seçim yaptığımı bilmekten memnun oldum ve Chace ile işler (umarım) ilerledikçe gelecekteki danışmanlık seansları için bunu not ettim.

Onu aradığımda arka plandaki bar seslerini duyabiliyordum ama sohbet etmek için vakti olup olmadığını sorduğumda, evet dedikten sonra seslerin azaldığını ve sonra temizlendiğini duydum.

Ben de ona Chace ile aramızda geçen her şeyi en ince ayrıntısına kadar anlattım. Ve en ufak ayrıntıyı bile hatırladığımı söylemek doğru olur.

Bu sırada dinledi.

İşim bittiğinde sessizce "Ee?" diye sordum.

"Bir soru mu vardı tatlım?" diye sordu sessizce. "Evet," dedim. "Chace ile pizza yiyeyim mi?"

"Bunun tam olarak bir seçim olmadığını sanıyordum" diye cevap verirken sesinde mizah vardı.

"O zaman değildi," diye cevap verdim. "Beni öptükten sonra bana doğru bastırduğında ve tüm... bilmiyorum... yoğun, büyümüş ve erkeksi olduğunda ve güzel şeyler üzerine güzel şeyler söylediğinde, şey... yoğun, büyümüş ve erkeksi, sanki onları gerçekten, gerçekten kastetmiş gibi geliyordu. Aynı zamanda dünyanın geri kalan alfa erkeklerini göğüs göğüse dövüşte yenmiş ve onların leşlerinden oluşan bir dağa tırmandıktan sonra göğsünü yumruklayarak "Faye, kadını!" diye homurdanan bir alfa erkeği gibi davranıyordu. O zaman hayır demek zordu. Şimdi, o etrafta yokken, güzel şeyler söylemediği tüm zamanları hatırlıyorum ve yeniden düşünüyorum."

Lauren bir kahkaha patlattı.

Biraz komik olduğunu kabul etmek zorundaydım.

O zamanlar biraz sıcaktan da fazlası vardı.

Ancak, son bölüm nedeniyle gülmedim çünkü bu biraz korkutucu olmaktan daha fazlasıydı.

"Laurie, o beni biraz korkutuyor" diye fısıldamadan önce sözünü bitirmesini bekledim.

"Evet, Faye, tatlım, bunu anlıyorum," diye fısıldadı ve sonra yumuşak bir sesle devam etti. "Nedenini de anlıyorum. Sana şunu söyleyeyim, bir kız senin için her türlü kızdır, arkanı kollar. Seni dinler, tavsiyelerde bulunur ve her ikisinde de başarılı olmak için elinden geleni yapar. Ancak anlamanız gereken şey, verebileceği tek tavsiyenin kendi dramlarını yaşamak veya diğer kız arkadaşlarının dramlarını dinlemek ve onları izlemek olduğudur. Sonuçta kızınız ve arkadaşları siz değilsiniz ve onların hayatındaki erkekler de Chace değil. Bu yüzden zor bir şey öğrenmeniz gerekiyor. Nasıl dikkat edeceğinizi, düşüneceğinizi, işaretleri okuyacağınızı ve aynı zamanda kalbinizi dinleyeceğinizi. Bazen bunlar çelişkili olabilir ve işte bu noktada

kızlarınız yardımcı olabilir. Ama sonuçta tüm bunlara dikkat etmeli, kararınızı vermeli, ne yapmanız gerekiyorsa onu yapmalısınız ve eğer kızınız iyi bir kızsaa o zaman da arkanızı kollayacaktır. Ne olursa olsun."

"Tamam," dedim usulca, bunun iyi bir şey olduğunu düşünüyordum ama çok da yardımcı olduğundan emin değildim.

Neyse ki Lauren'ın işi bitmemişti.

"Bununla birlikte, size Tate ve benden bahsedeceğim. Chace'e olabileceklerle örtüşen kısım, uzun zaman önce Tate'in hayatının raydan çıkmış olması. Tamamen. Beklenmedik bir şeydi ve bununla iyi başa çıkamadı. Zeki, güçlü ya da iyi bir adam olmadığı için değil, sadece hayat sizi karnınızdan vurabilir, sarabilir ve nefesinizi geri alamadan boka dönebilir ve yirmi yıl sonra hala içinde sıkışıp kaldığınızı görebilirsiniz. O sıkışmıştı. Kısmen toparladı ama beni bulana kadar tamamen toparlayamadı."

Nefesimi çektim ve Lauren bunu duymuş olmalı çünkü hızla devam etti.

"Bu, sadece bir kadının bir erkeği iyileştirebileceğine inandığım anlamına gelmiyor ya da Chace ile olan şeylerin bu erken aşamasında onun yaralarını iyileştirme yükünü üstlenmeniz gerektiği anlamına gelmiyor. Erkek ya da kadın kendisi için daha iyi bir hayat istemeli. Sorunlarını geride bırakmak istemelidirler. Ayrıca bu yükü paylaşmaya istekli olmalılar. Eğer bunu yapmazlarsa, bir kadın çalışıp köle olabilir ve asla bir yere varamaz. Ancak daha iyi bir yaşam istiyorlarsa ve bunun için çalışmaya istekliyseler, gerçekten önemseyen, yardım etmek isteyen, dürüst, düşünceli, cömert ve Faye, en zoru ama bazen en önemlisi olan affedici birini bulmak bu yolculukta yardımcı olmak için harikalar yaratabilir. Diyeceğim o ki, yol boyunca bu ilgi, dürüstlük, cömertlik ve affedicilik sevgiye dönüşebilir ve sevgi, tatlım, gerçek, besleyici sevgi, gerçekten inanıyorum ki her şeyi iyileştirebilir. Çünkü eğer birini seviyorsanız, onun ve kendiniz için iyi bir yaşam ister ve bunun gerçekleşmesi için her şeyi yaparsınız. İşte bu

Tate ve benim bulduğumuz şey. Kolay olmadı, ikimizin de sorunları vardı ama sonunda bunun farkına vardık ve biliyorum ki o bunu korumak için savaşıyor ve ölürdü, ben de aynısını yapardım."

Vay canına. Bu onun için harikaydı.

"Buna sahip olmana bayılıyorum Laurie," diye fısıldadım.

"Ben de seviyorum, Faye," diye fısıldadı. "Ama daha bitirmedim."

"Tamam," diye cevap verdim, çünkü bütün bunlar da iyiydi ve Tate'le birlikte olmasına sevinmişim. Bunun Chace ile bir ilgisi olduğunu hissediyordum ama yine de emin değildim.

Bir nefes aldığımı duydum ve sonra şöyle dedi: "Tate'e olanlar bir kazaydı. Bir tesadüftü. Ty'a olanlar öyle değildi. Kasıtlı olarak hedef alındı, gücü elinden alındı ve bazı erkekler için bu iyi değildir. Bazı erkekler kendilerini toparlayamazlar. Lexie bana biraz anlattı, Tate Ty ile yakın ve o da bana biraz anlattı. Olan biten her şeyi bilmiyorum, bu yüzden tahmin ettiğim şeyin olup olmadığını bilmiyorum. Ancak Lexie ve Ty'ın bazı sorunları vardı ve bu Ty'ın gücünün elinden alınmasıyla mücadele etmesiyle ilgiliydi. O bir erkek ve erkekler doğru olmasa bile yapmaları gerekeni yapmak zorunda olduklarını düşünürler. Bazı erkekler, kadınlarının da onları desteklemek ve korumak için orada olduğu gerçeğini gözden geçiriyor. Ty bunu gözden kaçırdı ve neredeyse Lexie'yi kaybediyordu. Bence Chace'e olanlar daha çok Ty'a olanlara benziyor."

Tüylerimin diken diken olduğunu hissettim ve "Nasıl?" diye sordum. Cevap vermekte tereddüt etmedi.

"Misty ile aşk için evlenmediği bir sır değil. Bu konuda ne olduğunu ben de bilmiyorum. Sadece yapmak istemediği bir şeyi yapmaya zorlanmış gibi görüldüğünü biliyorum. Chace Keaton'ı tanımıyorum. Ama onun gibi bir adamla yaşıyorum ve etrafım onlarla çevrili. Bu pek iyi gitmemiş olabilir. Onun da gücü elinden alındı."

"Aman Tanrım," diye nefes aldım çünkü bunu hiç böyle düşünmemişim ama şimdi düşününce ve onu tanıyınca anladım ki

Doğru olabilir.

"Evet ama onun için daha da kötüsü, o böyle bir adam ve aynı zamanda bir polis. Tanıdığı bir grup insana ve tanımadığı daha da büyük bir grup insana hizmet etmek ve onları korumak için yemin etti. Bence CPD'de yaptıklarıyla bu yemini ciddiye aldığını gösterdi. Bu yüzden koruma içgüdüsünün son derece gelişmiş olduğunu kabul edebiliriz. Bence bundan sonra Misty'nin karısı olup olmadığına bakılmaksızın, çünkü o ya da biri onu buna zorladı, o hala onun karısıydı. Onun. Chace Keaton gibi bir adam bütün bir kasabayı korumak için kendini tehlikeye atıyorsa, karısının burnunun dibinde vurularak öldürülmesinin, onu sevsin ya da sevmesin, hoşuna gideceğini düşünemiyorum."

"Aman Tanrım," diye tekrar nefes aldım, bunu zaten tahmin etmeme rağmen. Laurie bunu yüksek sesle söyleyince daha net, daha sert ve çok daha üzücü oldu.

"Ve ona davranış şekli, gücünün elinden alınması ve öldürülmesinin yanı sıra, tüm bunların onunla ilgilenmediği için azımsanmayacak miktarda suçluluk hissetmesiyle bağlantılı olduğunu düşünüyorum. Dalton McIntyre bizim bölgemizde kadın avına çıktığında ve Neeta öldüğünde, Bubba kendini kaybetti çünkü o kadar çok parti yapıyordu ki Krystal'ı göremiyordu. Bunun sonucunda bir uzlaşma ve evlilik oldu. Bara gelen Jim-Billy'i tanıyor musun?"

Herkes Jim-Billy'i tanırdı. Herkes Jim-Billy'yi severdi. Karısını üzücü bir şekilde kaybeden tatlı, yaşlı bir adamdı, bunu asla atlatamadı ve neredeyse tüm zamanını Bubba'nın yerinde geçirdi. Ayrıca Lauren'ı bir psikopattan kurtarıırken neredeyse hayatını kaybediyordu. Tatlı bir adam olduğu için herkes onu severdi ama Laurie'yi kurtardığında herkes ona tapmaya başladı.

"Evet, biliyorum Jim-Billy," dedim ona.

"Şey," diye devam etti, "Jim-Billy'nin karısı, o yoldayken bir ev yangınında öldü ve duman dedektörünün pillerini değiştirmede için kendini suçluyor, oysa bunun işe yarayıp yaramayacağını, hatta kurtarılıp kurtarılamayacağını kimse bilmiyor. Başıma gelenleri kolayca atlattım çünkü

Tate vardı ama beni koruyamadığını düşündüğü için bir süre kendini hırpaladı. Erkekler bunu kişisel algılıyorlar. Durduramayacakları halde durdurabileceklerini sanıyorlar. Muhtemelen Misty'ye olanlar Chace ne yaparsa yapsın olacaktı. Ama Chace bunu bu şekilde görmeyecek. Onu sevsin ya da sevmesin, muhtemelen olayı kişisel algılıyordur."

"Yani diyorsun ki, Chace'in bir sürü iblisi var," diye tahmin ettim.

"Evet, tatlım, ben de bunu söylüyorum," diye cevap verdi. "Ama sana daha fazlasını söyleyeceğim. Birincisi, böyle bir adam ilgiye, dürüstlüğe, cömertliğe ve affediciliğe değer. İkincisi ve şu anda senin için en önemlisi, böyle bir adam bir kadına onu öptürmez ve bundan hoşlanmaz ve o da kadını geri öper. Hoşuna gitmezse, onu uzaklaştırır. Hoşuna giderse, onu geri öper. Onu öpmen hoşuna gitti, Faye. Belki de sahip olduğu büyüklükteki iblislerle uğraşırken başa çıkmak için çok fazla. Ama kesinlikle hoşuna gitti."

Bunu
sevdim.

Hem de
çok.

O kadar çok utanç verici ve acı verici şey oldu ki, ikisi de o kadar fazla değil.

Bunu Laurie'ye söylemedim.

Sadece fısıldadım, "Tamam."

"Size şunu da söyleyeyim, eğer böyle bir adam bir kadının kendisini rahat bırakmasını istiyorsa, karanlıkta onu eve götürmek için peşinden gitmez. Onun için bir çocuğu kovalamaz. Gece yarısı onunla evinde dans etmez. Ona kahve getirmez. Onu öpmez. Hoşlanmadığını ima ettiği öpücük de dahil olmak üzere onun hakkında sevdiği tüm şeyleri sıralamaz. Ve özellikle de pizza için randevu vermiyor."

Sesi kısıldı.

"Sonuç olarak bebeğim, senden hoşlanıyor. Az değil, çok. Bir şeylerle mücadele ediyor ve bunun acısını senden çıkarıyor. Sana ettiği hakaretlerin canını yaktığını

biliyorum. Ayrıca bazı erkeklerin ya da en azından böyle erkeklerin iyi olmadığını da biliyorum.

duygularını keşfetmeye çalışıyorlar. Bu yüzden ağızlarından kontrol edemedikleri ve istemedikleri şeyler çıkıyor. Chace'le ilgili, bilmiyorum, daha da fazlası olabilir. Kafası çok karışık olabilir, sizi bundan korumak istemiş ve tek kelimesini bile kastetmediği halde kasıtlı olarak acımasız davranarak sizi uzaklaştırmaya çalışmış olabilir. Şimdi yapmanız gereken işaretleri okumak, kalbinizi dinlemek ve bu adama ilgi, dürüstlük, cömertlik ve affedicilik sunup sunmayacağınıza ve onunla pizza yiyip yemeyeceğinize karar vermektir."

Tereddüt etti, bunu anlamasına izin verdi ve sonra devam etti, hala sessizce ama şimdi nazıkçe konuşuyor ve bana dürüstlük veriyordu.

"Her şey kötüye gidebilir, Faye, gidebilir, buna hiç şüphe yok. Ama her şey hayal ettiğinden çok daha iyi de olabilir. Bu senin kararın. Bu senin riskin. Açıkçası, senin yerinde olsaydım, senin riskini alırdım. Tekrar ve tekrar ve tekrar yapardım. Yalan söylemiyorum. Tate'le paylaştığım her dakikayı yeniden yaşırdım, her şeyin çılgınca olduğu, acı verdiği ya da kafa karıştırıcı olduğu anları bile ve bunu sonsuza kadar sürekli bir döngü halinde yapma fırsatı sunulsa sevinçten havalara uçardım."

"Vay canına," diye fısıldadım.

"Aynen öyle tatlım, vay canına," diye fısıldadı.

"Sanırım onunla pizza yiyeceğim," diye karar verdim ve Lauren'ın hafifçe güldüğünü duydum.

İçinden, "Sanırım birkaç hafta ya da ay sonra ya da atılım yapman ne kadar sürerse, bunu kutlamak için sana bir pasta yapacağım. Sadece sen, ben, pasta, şampanya ve ikimiz de senin dünyanın çılgınca dönerken bizim dünyayı yoluna koyduğumuzu bilmenin mutluluğu içinde olacağız."

Umarım Lauren'ın pastasını yeme şansım olur. Gerçekten çok isterdim.

"Seni bu konuda ikna edeceğim ve şampanyayı getireceğim," dedim.

"Anlaştık," diye cevap verdi.

Bir nefes daha aldım ve "Şimdi başka bir sorunum var" dedim.

"Peki bu ne olabilir?" diye sormadan önce tereddüt etti. "Peki, benim evimde pizza yerken ne giyeceğim?"

Bunun üzerine Lauren yine kahkahalara boğuldu.

Bu beni şimdi, işten sonra, evimde, saat yediye iki kala Lauren'in giymemi önerdiği şeyi giymeye getirdi. Rahat bir şey ama çaba gösterecek kadar önemsemediğimi belli etmeyecek bir şey. Güzel bir kot pantolon. En havalı koyu kahverengi deri kemerim. İşe giderken giydiğim erik yakalı, uzun kollu üst. Aşağıya sarkan minik dikenli parçaları olan üç katmanlı kolye ve işe giderken de taktığım gümüş halka küpeler.

Tokayı çıkardım ve saçımı taradım. Parfümü havaya sıkıp içinden geçirdim çünkü kokuyu tazelemek istiyordum ama kokuyu tazelediğimin belli olmasını istemiyordum ve bunu nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Bu yüzden havaya sıkıp üzerinden geçme yöntemini denedim ve işe yaramasını umuyordum.

Kahvaltı bulaşıklarımı yıkamış ve tezgahı silmiştim. O sabah yatağımı hazırlamıştım ama yine de yastıkların fazladan kabartıldığından, yorganın yatağa tam olarak oturduğundan ve düzeltildiğinden emin oldum. Sakız paketlerimi toplamıştım. Kitapları üst üste koydum. Mumları yaktım. Ve gevşeme çalma listemi (geçici olarak) "Holding Out for a Hero "yu çıkaracak şekilde ayarladım, iPod'umu müzik setine bağladım ve çalma tuşuna bastım.

Ayrıca çocuk için yeni bir not yazıp çıktısını almıştım.

Chace oraya vardığında Wyoming'de olmak yerine, güzel bir kot pantolon giymiş, hafif bir koku tazelemiş, yumuşak bir müzik çalan ve mumlar yanan düzenli evimde olmak konusunda doğru kararı verdiğimden oldukça emindim.

Bunun hayatımdaki sadece dördüncü randevu olduğunu, on üç yıl önce kendimi aşık olduğuma ikna ettiğim Chace ile ilk randevum olduğunu ve yatağımın dekorun açık bir parçası olduğu dairemde gerçekleştiğini düşünürsek, gergin bir enkaz olmadığım anlamına gelmiyordu.

Öyleydim.

Kesinlikle.

Ve tamamen.

Hal böyle olunca mutfağa koştum, bir parça sakız aldım ve çiğnemeye başladım.

Sonra Firefly Serenity modelimi ve Zeyna çakramı gördüm ve Chace'in geek dizileri izleyip izlemediğini merak ettim. Chace'in televizyon izlediğini hiç hayal edemiyordum. Lokantada öğle yemeği yerken bile yanında iş getirir ve yemek yerken çalışırdı. Lexie onunla oturduğunda bile konuşurlar, o gülümser, Lexie güler ve o yine de çalışırdı. Belki de hiç televizyon seyretmiyordu. Belki de izliyordu ve sadece The Wire ve Homicide'ın tekrarları gibi cesur programları izliyordu: Life on the Streets gibi cesur dizileri izliyor ve Southland'in hiçbir bölümünü kaçırmıyordu.

Gözlerim komodinin üzerindeki saate gitti ve saatin yediyi iki geçtiğini gördüm.

Kahretsin! Geç kaldı.

"Tamam, pekâlâ, sadece iki dakika. Belki de saatim hızlıdır," diye mırıldandım kendi kendime ve sakız çiğnediğimi fark ettim.

Chace o sabah ağızımda sakız varken beni iyice, derinden, ustaca ve çok ama çok etkili bir şekilde öpmüştü. Bu, kafamı toparladığımda, o gittikten sonra beni öptüğünde ağızımda sakız olması beni utandırmadığı anlamına gelmiyordu.

"Ne düşünüyorum ben, sakız mı çiğniyorum?" Yine kendi kendime mırıldanıyordum ki bunun deliliğin habercisi olduğundan oldukça emindim.

Mutfak çöp kutusuna gittim, tepesine vurdum, kayarak açıldı ve sakızımı tükürdüm.

Ben bu aktiviteyle uğraşırken kapı çalındı, ben de yarı hava yarı sakız salyası olan bir nefes çektim ve anında boğulmaya başladım.

Aman Tanrım! Chace çocuk için yiyecek, uyku tulumu, pizza, bira ile dışarıda dururken boğulmaktan ölecektim.

ve şarap ve asla ilk randevumu alamazdım!

Dolaba koştum, bir bardak aldım, musluktan suyla doldurdum ve geri emdim, kapı bir kez daha çalındığında boğulma hissini yatıştırdım.

Camı çarparak indirdim, kapıya koştum, zinciri çektim, sürgüyü çevirdim ve bana bir bakış atıp "Boğulduğunu duydum, iyi misin?" diye soran dar gözlü Chace'e kapıyı açtım.

"Güzelsin, iyi öpüşüyorsun, bu ilk randevumuz, yatağım odada, çok gerginim ve az önce sakız tükürdükten sonra boğularak öleceğimi sandım, yani hayır, iyi değilim."

Evet, kelimesi kelimesine ağzımdan kaçırdığım şey buydu. Chace bana baktı.

Hem Oz Büyücüsü'ndeki Kötü Cadı gibi eriyip erimeyeceğimi hem de Laurie'nin dürüstlükten kastının bu olup olmadığını ya da biraz abartılı olup olmadığını merak ederek baktım.

Bu sorular ilk olarak erimediğimde yanıt buldu. İkincisi, Chace bir adım attı, içinde uyku tulumu olan büyük bir çantayı yere attı, bir koluyla beni yakaladı, diğer koluyla da bir pizza kutusunu tutuyordu ve beni çerçevesine çekti.

Biraz kuvvetle çarpıştım, bu yüzden başım geriye eğildi, bu da Chace için avantajlıydı, çünkü onunki aşağı iniyordu ve aniden ağzı benimkinin üzerindeydi.

Sonra dili ağzımdaydı.

Sonunda başını kaldırdığında kollarım boynuna dolanmıştı, kendimi onun uzun, sert gövdesine yapıştırmıştım ve yatağımın yaklaşık on adım ötede olması hiç umurumda değildi.

Öpücüklerinin yarattığı mutlu sersemlikten sıyrılarak ona odaklandığımda gözlerinin sıcak ve seksi bir şekilde yüzümde gezindiğini gördüm ve sessizce "Hâlâ gergin misin?" diye sorduğunu duydum.

"Hayır," diye fısıldadım.

"Güzel," diye mırıldandı. "Şimdi pizzayı al tatlım. Servis yap. Açlıktan ölüyorum ama geri kalan şeyleri almak için aşağı inmem gerekiyor."

"Tamam," diye cevap verdim ama hareket etmedim.

"Bebeğim, pizzayı almak için kollarını boynumdan açmalısın," dedi dudaklarını yukarı kaldırarak.

Gözlerim onun ağzına kaydı.

Dudaklarını yukarı kaldırması çok ama çok hoşuma gitti.

O dudaklar "Faye" dedi ve kolu beni sıktı.

Gözlerim tekrar onunkilere kaydı, kollarım boynuna dolandı ve "Pizza, servis yapıyorum" diye mırıldandım.

Gitmeme izin verdi. Pizzayı aldım.

Sonra parmakları kalçamda gezinirken, "Birazdan dönerim," dedi.

O gitmiş olsa da parmaklarının hâlâ oradaymış gibi kalçamda gezindiğini hissederek başımı salladım.

Tanrım, kendimi toparlamam gerekiyordu.

Bunu pizza servis ederek yapmaya karar verdim. Taburelerin önündeki tezgâhta servis altlıkları, tabaklar, kırmızı pul biber, parmesan peyniri, tuz ve karabiber vardı ve o geri döndüğünde bir şarap kadehi indiriyordum.

Gözlerimi diktim.

Chace beş market poşeti taşıyarak bana doğru yürüdü.

"O çocuk için tüm dükkânı satın almanın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum Chace. Eğer sokakta yaşıyorsa, Carnal'daki evsiz nüfusun geri kalanı akbabalar gibi üzerine üşüşecektir," dedim.

Chace mutfağa ulaştı, çantaları kaldırdı ve yere düştüklerinde gürültülü, çok şangırtılı, kakofonik bir ses çıkardılar.

Sonra bana döndü. "Kasabada evsiz bir adam var, hayatım. Kendisine Haydut Al diyor. Bu yıl yedi yüzüncü yaş gününü kutladı ve öyle görünüyor. Onunla konuşursan, Billy the Kid'i vuranın kendisi olduğuna yemin edecektir. Carnal'daki her yabani kedi size bakar bakmaz pençe atar ama

Herhangi bir gün ya da gece, bir ya da bir düzine tanesi Al'a anneleri gibi sarılır. İki dişi var. Shambles ve Sunny, La-La Land'in arkasına küçük bir sundurma yaptığından beri dişlerinin geleceği için iyi şeyler görmüyorum, böylece maruz kalmaktan biraz korunabilecek. Bu çaba için çok minnettar oldu. Shambles hâlâ çivi çakarken oraya taşındı. Aya karşı uluma zamanı dışında çoğunlukla orada kalıyor. Ve Shambles ona satmadığı unlu mamulleri veriyor. Bence çocuğumuz iyi olacak."

Ona baktım.

Sonra sordum: "Hayatım boyunca bu kasabanın yakınında yaşadığım ve sadece adını duymakla kalmayıp hiç görmediğim Outlaw Al adındaki evsiz adamla ilgili her şeyi biliyor musun?"

Chace ceketini silkti, adaya fırlattı, bana doğru ilerledi ve yaklaştı. Bir elini kaldırdığında ürperdim ve gözleri, boynuma dolanmak üzere hareket etmeden önce omzumdaki saçları çekişini izledi. Gözleri tekrar bana döndü ve bana Outlaw Al'ı anlatmaya devam etti.

"Biliyorum, sen ona ver, kedilerine ıslak kedi maması verecek ama o ton balığını tercih ediyor. Kendisi içinse konserve sığır eti, Viyana sosisleri, Spam, acı biber, çiftlik usulü fasulye, Shambles'ın eski fırın ürünleri ve Colt 45." Dudakları yukarı kalktı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Baban onaylamazdı ama kaba yem yok."

"Bütün bunları nereden biliyorsun?"

"Bana söyledi ve ben ona bir şeyler verdiğimde, o da bana gerçekten sevdiği şeyleri sipariş ediyor. Ben de ona gerçekten sevdiği şeyleri alıyorum çünkü evsiz olsun olmasın, beğenmezse çöpe atıyor."

"Outlaw Al yemeği mi alıyorsun?" Fısıldadım ve uyku tulumunu, yiyecek torbalarını görerek bu bilgiyi öğrendim. Kütüphanedeki kameraları ve sözde Frank'e devretmiş olsa da Chace'in öncülük ettiği yalnız bir kaçak çocuğu bulmak için gösterilen tüm çabayı biliyordum. Tüm bunlarla birlikte, Ella Mae'nin kulağımın dibinde "Holding Out for a Hero" şarkısını söylediğine yemin edebilirdim.

"Ben, Frank, Betty ve Krystal," diye cevap verdi ve Ella Mae sustu.

Gözlerimi kırptım ve inanamayarak "Krystal?" diye sordum.

Dudaklarının ucu tam bir sırtışa dönüştü, bana daha yakın olmak için eğildi ve "Dışarıdan sert görünüyor ve bu Tanrı'nın dürüst gerçeği. Çivi gibi sert. Krystal kapıyı açmadıkça kimse içeri giremez. Ama içeride, tatlım, her zaman herkesin içinde başka bir şey bulursun. Bazı insanlar seni hemen içeri alır. Bazılarını kazman gerekir. Bazıları sizi asla içeri almaz ve size tamamen yalan olan bir gösteri sunar. Bazı insanlar, Krystal gibi, içinde bir yer kazanmalısın. Ve Krystal'ın içi yumuşak, tatlı ve iyidir."

"Seni içeri aldı mı?" Sessizce sordum.

"On üç yıldır yok. Sonra, altı ay önce, şehrin geri kalanı büyük kutlamalar yaparken benim için boktan olan bir günün ardından eve geldim, kapıma ulaşmak için bir sürü gazetecinin arasından geçtim ve onu karanlık oturma odamda otururken buldum. Arka taraftan girmiş. Benim votkamı içiyordu. Bana bir kadeh doldurmadan önce söylediği ilk şey, 'İyi iş çıkardın Keaton' oldu. Sessizce bir kadeh paylaştık ve yatak odamın penceresinden dışarı çıktı. Bunun içeride olduğundan emin değilim ama sanırım Krystal Briggs ile olabileceği en iyi şey bu."

"Krystal Briggs ile, bence bu çok büyük bir şey," diye fısıldadım, sırtışı bir gülümsemeye dönüştü ve o arkasını dönmeden önce ben onun içinde kayboldum.

Çantalara gitti. Kendimi topladım ve çatal bıçak çekmecesine gittim.

"Her neyse, bunların bir kısmı çocuğumuz için değil. Tatlı için."

Çatalları, bıçakları ve şişe açacağıını aldım ve "Tatlı?" diye sordum.

"Çikolatalı fıstık ezmeli dondurma" diye cevap verirken poşetlerden bir şeyler çıkarıyor ve buzdolabıma götürüyordu.

Kulağa harika geliyor.

"Bu da ne?" Omzumun üzerinden mutfağında dolaşırken (ve gördüklerim hoşuma giderken) gümüş takımları yerleştirirken ona bakarak sordum.

"Dondurma, bolca şurup, kocaman bir parça fıstık ezmesi, çırpılmış krema, öğütülmüş fıstık ve vişne. Annem bunları benim için yapardı."

Basit ama şüphesiz harika.

Tezgâha koyduğu şarap şişesine uzanırken zihinsel olarak akşamki tüketimimden bir dilim pizzayı çıkardım ve tatlı tüketimime bir "parça fıstık ezmesi" daha ekledim.

Tam açmaya hazırlanıyordum ki ellerimde şarap ve tirbuşon kalmadığını fark ettim ve başımı arkaya eğip Chace'e baktığımda ikisinin de onda olduğunu gördüm.

"Babam bana çok şey öğretmedi. Bana öğrettiği tek şey, bir kadının kendi içkisini kendisinin koymamasıydı," diye açıklıyor.

Ella Mae yine kulağıma şarkı söylemeye başladı. "Oh," diye mırıldandım.

"Pizzayı hazırla bebeğim," diye nazikçe emretti. "Başlangıç olarak iki dilim alacağım."

"Tamam," diye mırıldandıktan sonra pizzayı hazırladım.

Chace şarabımı doldururken ben de kalçalarımı taburenin üzerine koydum. Bardağı tabağımın yanına koydu, altılı paketten bir şişe bira aldı, kalanını buzdolabına koydu, tirbuşonun şişe açacağı ucunu kullanarak birasını açtı ve tezgahta bana katıldı.

Pizzaya baktım ve ilk kez onu içime çektim. Outlaw Al'ın konserve et sevdiği tarzda et severler gibi görünüyordu. Yani pepperoni, sosis, pastırma, hamburger, jambon, pancetta ve chorizo olduğu anlaşılan bir şey gördüm. Ayrıca mantar, zeytin ve biber de vardı.

Parmesan peynirini kapıp serpmeye başladığımda hâlâ yirmi dokuz yaşında olduğum ve henüz mide ekşimesi yaşamadığım gerçeğini kutluyordum.

Sessiz olduğumuzu fark ettim ve aynı zamanda ev sahibesi olduğum için Chace'in beni ilginç bulmasının önemli olduğunu fark ettim. İlginç olmanın bir parçası da iyi bir konuşmacı olmaktı. Konuşma konusunda hiçbir zaman sorun yaşamamıştık ama normal bir konuşma gerektirecek normal bir durumda da bulunmamıştık.

Birden yine gerildim. Bu yüzden konuşmaya başladım.

Pizzamı keserken bunu yaptım.

"Babanın sana pek bir şey öğretmediğini söylemiştin. İkiniz yakın değil misiniz?"

"Ondan tüm benliğimle nefret ediyorum."

Çatalımın pizzayı parçalamasına ve bıçağımın pizzayı kesmesine göz kırptım, başımı çevirip Chace'e baktım ve onun çatal-bıçak pizza insanı olmadığını gördüm. Elinde bir dilim vardı ve çiğniyordu.

"Ondan nefret mi ediyorsun?" Fısıldadım.

Chace yutkundu ve gözlerini bana dikti.

"Her şeyimle."

"Bu, uh... kesin," diye not ettim.

"Evet," diye kabul etti ve bir lokma daha pizza ısırdı.

"Özür dilerim, sormamalıydım" diye mırıldanarak kendiminkine geri döndüm.

Chace "Birbirimizi tanıyor muyuz?" diye sorduğunda çatalımı ağızıma atmıştım. Ben de tekrar ona baktım.

Çiğnedim ve başımı salladım.

O da başıyla onayladı ve konuşmaya devam etti. "O zaman bu benim hakkımda bilinmesi gereken bir şey. Babamdan nefret ederim. Annemle aram iyidir ama o hassastır. Biraz uçarıdır. Bir şeyler unutur, sinirlenir, sakarlaşır, bir şeyler kırar, buna da sinirlenir, sonra bir hap alır ya da bir içki içer, bir süre yatar ve her şey yeniden yoluna girer. Sadece o. Böyle olmadığı zamanlarda tatlı ve sevecendir. Çok fazla hayır işi yapıyor çünkü bundan hoşlanıyor ve ciddi. Zaman geçirmek ve sosyete sayfalarında yer almak için değil. Gerçekten yardım etmek istiyor. Çok fazla arkadaşı yok çünkü

arkadaş canlısı değil. Ama boktan, kullanıcı, manipölatör ya da arkadan bıçaklayan insanlara tahammül edecek bünyesi olmadığı için ve çevresinde bunlardan çok var. Bu yüzden enerjisini önemli olan ve iyi enerji veren insanlara odaklıyor. Aptal değil ama her zaman mantıklı şeyler yapmıyor ve çoğu zaman bu komik oluyor ama bazen de kendini kaptırıyor ve bu da onu yaralıyor."

Ben izlerken pizzasından bir ısırık aldı, çiğnedi, ben izlerken yuttu ve bitirdi.

"O beni seviyor, ben de onu seviyorum. Onunla istediğim kadar vakit geçiremiyorum çünkü iki saat uzakta yaşıyor ve babam pisliğin teki olduğu için o oradaysa ben yokum. Ve çok güzel dondurma yapıyor."

"İşte böyle," dedim sessizce ve o da sırtıttı.

"Al bakalım," diye mırıldandı ve pizzasından bir ısırık daha aldı.

"Sizinkiler mi?" diye sorduğunda dikkatimi tekrar kendiminkine vermiş ve ağzıma biraz tıktırmıştım.

Ona baktım, çiğnedim, yutkundum, bıçağımı ve çatalımı bıraktım ve şarabımı aldım. Bir yudum aldıktan sonra dirseğimi tezgâha dayadım, kadehimi havaya kaldırdım ve cevap verdim.

"Babam harika biri. Bilge biri. Çok komik biri. Beni çok sever. Kız kardeşimi seviyor. Kardeşimi de seviyor, her ne kadar onu sık sık tekmelemek istese de. Ve ben de onu seviyorum. Annem de harika biri. Bilge ama babamdan daha sessiz bir şekilde. Komik olması da öyle. Beni çok seviyor. Kız kardeşimin boynunu sıkmak istese de onu çok seviyor. Erkek kardeşimin üzerine titriyor ki ben psikolog değilim ama sanırım bu yüzden babamın kışına tekme basmak istemesine neden olan şeyler yapıyor."

"Sen nereye uyuyorsun?"

"Orta," dedim ona. "Kız kardeşim Liza, benden üç yaş büyük.

Kardeşim Jude benden üç yaş küçük."

Ben şarabımdan bir yudum alırken Chace ikinci dilimi aldı ve "Baban neden onun kıcını tekmelemek istiyor?" diye sordu.

Şarabı bırakıp pizzama döndüm ve cevap verdim: "Artık yok. Jude bir yıl önce orduya katıldı. Babam askere gittiğinde Katolik Kilisesi'ne gitti ve şükran için yüzlerce Meryem Ana duası okudu ama biz Katolik değiliz."

Chace'in kıkırdadığını duydum, pizzayı ağzıma attım, başımı çevirdim ve çiğnerken ona gülümsedim.

"Peki baban neden onun kıcını tekmelemek istedi?" diye sorusunu değiştirdi.

Yutkundum ve ona şöyle dedim: "Çünkü Jude onun ve diğer herkesin baş belasıydı. Kardeşimi seviyorum. O eğlenceli bir adam. Eğlenceli olan o. Ama hiçbir şey için sorumluluk almaz. Üniversiteden atıldı. İlk üç işinden kovuldu. Altı yılda dört eyalette yaşadı. Yedi bin kız arkadaşı oldu. Hepsi de iyi, tatlı, akıllı ve güzeldi. Tanıştığımız her kıza ailesi bayıldı. Bulunması zor bir kombinasyon. Ama Jude onları, Blue Oyster Cult konserinde kafayı bulup elli üç yaşında, kahvaltıda bir şişe votka içen ve on üç yaşından beri günde üç paket sigara içen bir kadınla uyandığında edepsiz, sarhoş, tek gecelik ilişkilermiş gibi bir kenara fırlatıp attı."

Chace'in vücudu titriyordu, ağzı sırtıyordu ve "Bu oldukça iyi bir tanımlama" derken sesinde derin bir mizah titremesi vardı.

"Okuyorum, bu yüzden hayal gücüm çok kuvvetli," diye açıkladım.

"Hayır," dedi sessizce, sesinde farklı bir titreme vardı ve bu titreme tenimde bir heyecan yarattı. "Sen Faye'sin, yani sevimlisin."

"Bir de şu var," dedim, neşeyle söyleyecektim ama hırıltılı bir şekilde çıktı.

Eli dışarı fırladı, boynumun arkasından beni yakaladı ve gözlerim yapışık kalırken vücudumun ona doğru hareket ettiğini fark ettim.

Ta ki başı aşağı inip ağzı benimkine değdiğinde kapanmak zorunda kalana kadar.

Her şey ne kadar hızlı olduysa, eli boynuma sıkıştı, beni tabureme yerleşmem için geri götürdü ve gitmeme izin verdi.

Ama dudaklarının benimkileri okşadığı o güzel karıncalanma hâlâ geçmemişti.

Bir ısırık aldı, çiğnedi ve yuttu. Ben bir ısırık kopardım, ağzıma attım, çiğnedim, yuttum ve şarap kadehimin peşine düştüm.

"Jude iyi mi?" Chace bizi geri götürdü.

Başımı salladım, bardağımı tezgâha geri koydum, pizzamı aldım, bir ısırık kemirdim ve bir dilim daha almak için uzandığını görmek için ona baktım.

Yutkundum ve paylaşmaya devam ettim.

"Orduya katıldı. Babamı aradı, erkek erkeğe kalp kalbe konuştular ve Jude ona bazı şeyleri açıkladı. Görünüşe göre Jude'un disipline ihtiyacı varmış. Bunu gerçekten seviyor. Orduda kariyer yapmak istiyor. Komando olmayan bir subay. Onbaşı değil, Başçavuş olmak istiyor. Bu işe çok meraklı. Sanırım şaşırmamalıyım. Babam bir süre deniz kuvvetlerinde görev yaptı, bununla gurur duyuyordu ve biz büyürken hep bundan bahsederdi. Jude sporla çok ilgiliydi, bu yüzden bir takımda nasıl yer alacağını, bir koçun liderliğini nasıl takip edeceğini ama yine de takım içinde lider olmayı biliyordu. Sanırım son isyanı Deniz Kuvvetleri'ne değil de Ordu'ya katılmak oldu ama babam bundan şikayetçi değil."

Chace sessizce "Onun için endişeleniyor musun?" diye sorarken bir lokma daha yedim.

Çiğneyip yutkunurken başımı salladım ve cevap verdim, "Komik, şimdi eskisinden daha az. Önceden arkasında bir grup kardeşi yoktu. Şimdi var. Bu endişelenmediğim anlamına gelmiyor ama Jude'un sevdiği bir şey, uyduğu bir yer, ait olduğu bir yer bulduğu için mutluyum. Bu yüzden buna odaklanıyorum."

"Akıllıca," diye mırıldandı Chace ve ben de ona küçük bir sırtış attım ve kabuğuma geri döndüm.

Chace sustu ve ben de sustum. Bu, zihnimin dağılmasına neden olan talihsiz bir etki yarattı. Aklımın gittiği yer, babasından nefret ettiğini açıkça belirtmesi ve aynı zamanda hemen çocuğa yardım etmeye atlamasıydı. Arada bir ilişki olduğundan endişelendim ve ikinci dilimin yarısı boyunca endişelendim.

"Sessizleştin," diye mırıldandı Chace ve ben nefesimi çekip çatal bıçak takımımı yere bıraktım, şarap kadehimi kaptım ve ona baktım.

Bir yudum almadan önce, "Kameralar, Chace, iyi fikir ama CPD genellikle başına ne geldiğini bilmedikleri bir çocuk için bu tür kaynakları harcar mı?" diye sordum.

"Besleme bantları stajyerlere gidecek çünkü yapacak bir şeylere ihtiyaçları var. Kameralar CPD'nin değil. Bir arkadaşımın. Yani stajyerlere ödeme yapmadıkları için CPD kaynakları kullanılmıyor."

"Tanımadığın bir çocuk için elinden geleni yapıyorsun gibi görünüyor," dedim sessizce ve temkinli bir şekilde bardağımı kenara bırakıp gözlerini bana çevirdiğinde.

Sonra vücudu bana döndü.

"Sen de öylesin," diye sessizce karşılık verdi.

"Babam der ki, kim yaparsa yapsın ya da kime yapılırsa yapılsın yanlış yanlıştır. Eğer birinin yanlış yaptığını biliyorsan, düzeltmek için elinden geleni yaparsın. Eğer yapmazsan, onun tanımak isteyeceği türden bir insan değilsin demektir. Ben de babamın tanımak isteyeceği türden bir insan olmak istiyorum."

"Doğru," diye cevap verdi ama başka bir şey söylemedi.

"Demek bu yüzden yapıyorum. Sen neden yapıyorsun?"

Kaşları hafifçe yukarı kalktı ve "Faye, tatlım, ben bir polisim" diye cevap verdi.

"Ama sen elinden geleni yapıyorsun," diye hatırlattım ona. "İstasyonda işler yavaş falan mı gidiyor?"

Sırıttı, bana doğru hafifçe eğildi ve şöyle dedi: "Hayır, kabul ediyorum, bu çocuk için her şeyi yapmıyorum çünkü ben bir

Polis. Bunu yapıyorum çünkü kasabanın güzel kütüphanecisi için bir anlamı var."

Kalbim çarpınırken nefesimi tuttum ve Ella Mae kulağıma şarkı söylemeye başladı.

"Şimdi," diye devam etti, "gerçekten ne sorduğunuzu bilmek istiyorum."

Laurie özen, dürüstlük, cömertlik ve bağışlayıcılık dedi.

Soracağım şeyin "dürüstlük" dışında bunlardan herhangi birine uyup uymadığını bilmiyordum ama "özen "e de uyacağını umuyordum.

"Babandan nefret ediyorsun," dedim nazikçe.

Başını salladı, yaklaştı ve bir elini bacağıma koydu, serçe parmağı kalçamdaki kıvrıma bastıracak şekilde yukarı kaydırıldı ve ben de üzerimdeki sıcak eline ya da o konuşurken nerede olduğuna değil, sözlerine odaklanmaya çalıştım.

"Babam bir pislik. Hayatıma dönüp baktığımda, bana karşı çok sertti, bir çocuğa asla yapmayacağım şekilde sertti ama zihinsel olarak istismar edilmedim. Hayata, erkeklere ve onların davranışlarına dair bir görüşü var ve bu konuda aynı fikirde değiliz. Çocukken sorun değil. Ancak oğlunuz bir erkek olmaya başladığında ve saygınızı kaybettirecek tek bir şey bile yapmadığında, geliştirdiği bakış açılarına ve dünyaya bakmaya başladığı yollara saygı duymak da dahil olmak üzere ona saygınızı vermelisiniz. Babam bunu yapmadı. Olmamı istediği kişi olmamı istedi ve başka bir şeyi kabul etmeyi reddetti. Sanırım ben de bu yönden ona benziyorum çünkü olmak istediğim adamdan başka bir şey olmayı reddettim. Bu da çatıştığımız anlamına geliyordu. Sınıf atlardım ve on yedi yaşındayken üniversiteye gittim. Yazları bile bir ya da iki haftadan fazla eve gitmedim, beni uzaklara götürecek işler buldum. Çünkü o beni zorlamaktan hiç vazgeçmedi. Ben de karşılık vermekten hiç vazgeçmedim."

"Kulağa hiç eğlenceli gelmiyor," diye fısıldadım çünkü gerçekten eğlenceli değildi ve onun bu şekilde büyümesinden hoşlanmıyordum.

"Değildi," diye kabul etti.

"Özür dilerim." Fısıldamaya devam ettim.

"Ben de öyleyim," diye cevap verdi ve devam etti. "Yaşlandıkça daha da kötüleşti çünkü bunu asla atlatamadı. Polis olmamdan nefret ederdi. Hâlâ da ediyor. Bana bunu söylemek için ziyaretime gelirdi. Düzenli olarak değil ama birden fazla kez ve bir kez çok fazlaydı. Hayatta olur böyle şeyler ve onun nasıl bir adam olduğunu daha iyi anladım ve bu hiç iyi değil. Annemi aldatıyor. Bunu defalarca yapıyor. En başından beri yapıyor. Bunu kabul edemem."

Dilimin ucuna gelen kelimeleri zapt etmek için dudaklarımı birbirine bastırdım ve Chace aklımı okuyabildiğini bir kez daha gösterdi.

Bunu eli bacağımdan uzaklaştığında anladım ama sadece taburemin altına girip onu kendi tarafına çekmek için, aynı zamanda ona bakacak şekilde döndüğümde. Sonra taburesini bana yaklaştırdı, bacakları benimkileri çevreleyecek şekilde genişledi, elleri boynumun iki yanına geldi ve yüzlerimiz yakın olacak şekilde beni kendine çekti.

Ellerimi onun (çok sert, lanet olası) kalçalarına koydum çünkü onlarla ne yapacağımı bilmiyordum, sonra bunu düşünmememe gerek kalmadı çünkü konuştu. Konuştuğunda da sessiz, nazik, dürüst, korkutucu ve hüzünlüydü.

"Aramızda her şey yolunda gidiyor, bir gün ben ve Misty de dahil olmak üzere başıma gelen her şeyi paylaşacağım. Ama bu kasabada yaşıyorsunuz, burası küçük bir kasaba ve insanların konuşması ve son altı yıldır bu konuşmaların çoğunun ben ve Misty hakkında olması benim için kayıp değil. Şimdi bilmeniz gereken şey, biz yola çıkarken, benim ve onun hakkında ne biliyorsanız ya da ne düşünüyorsanız ve nasıl davrandığımı, bana bir şans vermek isteyip istemediğinizi merak ediyorsanız, onu sevmediğimdir. Onunla evlendim çünkü evlenmek zorundaydım ve kulağa çok saçma ve kafa karıştırıcı gelecek ama bunu annemi korumak için yaptım. Misty evlenirken biliyordu, çünkü ona söyledim, ona hiçbir şekilde koca olmak gibi bir niyetim yoktu."

Parmaklarıyla boynumu sıktı ve devam etmeden önce bana daha da yaklaştı.

"Her neyse, bebeğim. Aynı yatakta uyumadık. Ona g n ydın ya da iyi geceler öpücüğü vermedim. Birlikte yemek yemedik. Ona ne zaman gideceğimi ya da eve ne zaman döneceğimi söylemedim. Evlendikten sonra onunla bir kez bile sevişmedim. Ondan önce de onunla birlikteydim ama yaptığımız şey asla sevişmek değildi. Arada bir fark var ve o bunu benden hiç anlamadı. Ona evliliğimizin bir kağıt parçası olduğunu söyledim. Pazarlık ettiğ  anlaşmanın dışında bunu istedi ve aldı. Ama beni alamadı. Bana göre o, pek de sevmediğim bir oda arkadaşıydı."

Konuşmayı kestiğinde yorum yapma ihtiya ı hissettim ve yaptım.

"Haklısın Chace, bu kafa karıştırıcı."

Sırıttı, bu mizahla değil başka bir şeyle ilgiliydi. Anlamadığım bir şey. Belki hüzün. Belki de kasvet. Her neyse iyi değildi, bu yüzden parmaklarım otomatik olarak kalçalarını sıktı.

Onlar konuşunca, o konuşmaya devam etti.

"Bunu açıklamak kolay değil. Ve sana söylemeliyim ki tatlım, hem bunu yapacağımı hiç düşünmediğim bir şansa sahip olduğum için çok heyecanlıyım hem de bunu nasıl yapacağımı ve dışarıdan bakıldığında iyi görünmeyen bir şeyi anlamayı nasıl sağlayacağımı bilmediğim için kendimi kaybetmiş hissediyorum. O yüzden doğrudan söyleyeceğim. Bunu onu aldatmak olarak görmedim çünkü kalbimde onunla evli değildim. Benim için hiçbir şey ifade etmiyordu. Beni tuzağa düşürdü. Bunu isteyerek yaptı. Ciddi bir yol kullandı. Ailemi tehlikeye attı ve kafasının içinde bir yerlerde, beni yasal olarak kendisine bağladıktan sonra kendisine aşık edebileceğini düşündü. Onu daha önceden tanıyordum, şehirde, barlarda ve yatağымda. Nasıl bir adam olduğumu biliyordu. Bir saniyeliğine bile olsa bu sa malığ  yapıp beni kazanabileceğini nasıl d ş nebildi, bilmiyorum. Ama kazandı. Sonra çabucak farklı olduğunu öğrendi. Ona karşı iyi değildim. O nefes alırken, düşüncelerim s yleydi, bunu satın aldı. Artık istemiyordu.

çekip gitmesi ve içinde biraz iyilik olduğunu göstermesi ve beni özgür bırakması için bana bir hediye vermesi gerekiyordu. Ama şimdi itiraf edeceğim, kısmen beni rahat bırakması için ona iyi davranmadım. Nefes almadığı zamanlarda ona davranış şeklim aklımı başımdan aldı. İyi bir kadın değildi. Ama iyi olsun olmasın hiçbir kadın vurularak öldürülmeyi hak etmez."

"Bu doğru," diye
fısıldadım. "Öyle," diye
kabul etti.

"Chace?" diye seslendim. Bunu alçak sesle yaptım ama o kadar yakındayken dikkatini çekmemiş gibi yaptım, neredeyse tek görebildiğim oydu ve tüm dikkatinin bende olduğu tartışılmazdı.

"Evet, bebeğim."

"Konuşmayı duydunuz mu bilmiyorum. Ya da biri size kasabada dolaşan konuşmadan bahsetti mi bilmiyorum. Ama herkesin böyle bir şey olduğunu bildiğini bilmelisin. Misty ile evliyken yaptıkların için kimsenin seni suçlamadığını da bilmelisin. Ayrıca herkesin seni her zaman sevdiğini de bilmelisin. Senin için daha iyisini istediler. Ben de dahil."

Yüz hatlarından bir şeylerin akıp gitmesini huşu içinde izledim, sıcak ama çiğ, güzel ama iğrenç bir şeydi ve buna tanık olurken göğsümün yandığını hissettim.

Sonra gözlerini kapattı ve alnımız birbirine değecek şekilde beni kendine çekti.

Bu çok hoştu. Çok
tatlı.

Çok güzel.

Konuşmaya devam ettim ve gözlerini açtı ve ben konuşurken beni bir santim uzaklaştırdı.

"Şunu da bilmelisiniz ki kimse Misty'den hoşlanmıyordu ama hepsi aynı fikirdeydi. Ondan hoşlanmadılar. Sana tuzak kurduğunu düşündüler. Herkes onun Ty Walker hakkında yalan söylediğini biliyordu. Bunun çılgınca ve acımasızca olduğunu düşündüler ve akılları almadı. Ama kimse onun vurularak öldürülmesini istemedi."

"Bildiğim iyi oldu," diye mırıldandı.

Sesi sessiz, elleri sıcak ve güçlü olduğu ve çok yakın olduğumuz için devam etmenin güvenli olduğunu hissettim.

Ben de öyle yaptım ama duraksayarak.

"Yapamam... Yapamam... Yani, olan biten her şeyi bilmiyorum ve bu şekilde kapana kısılmanın nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyorum ve umarım asla yapmam. Ama sizin durumunuzda olan hemen herkes aynı şeyi yapardı, bu yüzden Misty'nin beklenmedik kötü bir sonu olduğu için kendinizi suçluyor ya da suçluluk hissediyorsanız, gerçekten yapmamalısınız."

"Keşke bu kadar kolay olsaydı tatlım," diye fısıldadı. Suçluluk hissetti.

Kahretsin.

"Ben de öyle," diye fısıldadım, sonra zorla gülümsedim, aynı zamanda kalçalarını bir kez daha sıktım ve "Ama sana bir kız sırrı vereceğim. Çikolatalı bir dondurmadan sonra pek çok şey daha iyi hissettirir. Fıstık ezmesi, kıyılmış yer fıstığı ve kiraz eklersen belki o kadar da temiz olmaz ama kısa bir süreliğine de olsa yardımcı olur."

"While" kelimesindeki "ile" yi ancak çıkarabildim ki ellerinden biri saçlarımin arkasına doğru kayd ve sadece süper yakın olmak yerine süper, ultra yakındık çünkü beni öpüyordu.

Chace biranın tadına baktı. Hayatımda ilk kez bira içmiştim ve kesinlikle çok hoşuma gitmişti.

Öpücüğe doğru eğildim ve Chace'in ağzı benimkinin üzerindeyken yarattığı mutlu sisin üzerime çökmesine izin verdim. Öpüşmeyi bitirdiğinde, ellerimden biri boynunun yan tarafını sıkıca tutuyordu, diğeri göğsünün sert duvarının derinliklerine bastırıyordu ve ben ağır bir şekilde nefes alıyordum.

Gözlerimin açılması bir yıl sürmüş gibi görünüyordu ve biraz bile umursamadım çünkü sonunda açıldıklarında Chace bana küçük, sıcak, güzel bir gülümseme ile gülümsüyordu.

Sonra konuşmaya başladı.

Ya da, Chace tarzında, nazikçe emrediyor.

"Pizzanı ye bebeğim, böylece sana dondurma yapabilirim."

Ne diyebilirdim
ki? "Tamam"
dışında.

Ben de tam olarak bunu söyledim.

Sonra bana söyleneni aynen yaptım.

Ve bunu, pizzayı yemenin burnumdan kıl aldırmayacağını bilerek yaptım, böylece bana dondurma yapabilecekti, çünkü dondurmaları kulağa harika geliyordu.

Ama aynı zamanda Chace Keaton ile el ele dünyanın sonuna kadar yürüyeceğimi ve bunu yapmam için tek yapması gerekenin beni derinden öpmek, bana gülümsemek, elimi tutmak ve bana bebeğim demek olduğunu bilerek yaptım.

Altıncı Bölüm

Elbisemi beğendin mi?

Sabah 6:3, ertesi gün

Ev telefonumun çaldığını duyduğumda uykumdan zorlukla uyandım. Ağırlaşmış gözlerim yastık yığınlarımın arasında kayarak halsizce çalar saatime baktı ve saatin sabah altıyı üç geçe olduğunu gördü. Dokuz buçuğa kadar işe gitmem gerekmiyordu. Bu nedenle, işe gitmeden önce spor yapmadığım sürece asla bu kadar erken kalkmazdım ve beni tanıyan herkes bunu bilirdi.

Bu kötü şeyler anlamına gelebilirdi ve uykulu bir endişeyle telefonu şarj cihazından çıkardım, bip sesini açtım, kulağıma götürdüm ve bir "Lo" sesi çıkardım.

"Günaydın, bebeğim."

Aman Tanrım. Chace'in sesi de uykulu geliyordu. Hayır, düzeltiyorum. Chace'in derin sesinden boğuk, yumuşak, seksi bir uyku sesi geliyordu.

Vay canına.

"Hey, Chace," diye fısıldadım. "Her şey yolunda mı?"

"Sadece sabah uyandığında sesinin nasıl olduğunu bilmek istedim."

Oh.

Benim.

Hâlâ uykulu olsam da kanımın ateşlenmeye başladığını ve karnımın düştüğünü hissettim, bu da bacaklarımın arasında bir karıncalanmaya neden oldu ve bu karıncalanma uyluklarıma kadar indi.

"Ve seni uyandırmışım gibi geliyor." diye devam etti.

"Evet," dedim ona, nedense hâlâ fısıldayarak. "Evet. Ben hiç bu kadar erken kalkmam."

"Asla mı?"

"Eğer egzersiz yapmıyorsam asla. Ama genellikle spor yapmak için sıcak yataktan kalkacak enerjiyi kendimde bulamıyorum, bu yüzden alarmı kapatıyorum, tekrar uyuyorum ve işten sonra spor salonuna gidiyorum."

Hiçbir şey
söylemedi. Ben
konuşmaya
devam ettim.

"Yine de iyi niyetliyim." Yine
hiçbir şey söylemedi.
Ben de aradım, "Chace?"

Sesi daha derin, daha boğuk, daha yumuşak ve çok çok
daha seksiydi, "Üzgünüm bebeğim, sıcak bir yatakta sana
geri döndüm. Başka ne dedin?"

"Unuttum" diye fısıldadığımda vajinal duvarlarım kasıldı
ve meme uçlarım karıncalanmaya başladı.

İşte o zaman onun derin, boğuk, yumuşak, çok, çok
seksi kıkırdamalar.

Tanrım. Onun kıkırdamasını dinlerken orgazm olacaktım!

"Bugün gözetleme mi yapıyorsun?" diye sordu ve ben
takip etmiyordum. Vücutuma konsantre olmuştum ve
sabahki sesini ezberliyordum.

"Pardon?"

"Bizim çocuk, tatlım. Eşyaları yerleştirdikten sonra
gözetleme yapacak mısın?"

"Evet."

"Kahveleri getireyim."

Kalbim çırpındı.

Kahveleri o getirirdi.

Bu onu tekrar göreceğim anlamına
geliyordu. Ve yakında. "Sekiz buçuk mu?"
diye devam etti.

"Kulağa hoş geliyor," diye yanıtladım büyük bir
yetersizlikle. "Yakında görüşürüz, sevgilim."

"Yakında, Chace."

Bağlantıyı kesmesini dinledim. Sonra telefonu yerine
koydum. Ondan sonra yastığıma gülümsedim. O sırada
vücutum tekrar dikkatimi çekti ve bunun için hiçbir şey
yoktu. Komodinin çekmecesine uzandım. Bunu yaparken,
Chace'in benim üzerimde yarattığı etkiyi benim de yaratmış
olabileceğim aklıma geldi. Ayrıca onun da bu yüzden benim
yapmak istediklerimin çoğunu yapabileceği aklıma geldi.

Bu, vibratörümü çıkardığımda, kendi kendime neden olduğum orgazmın çizelgelerin dışında olduğu anlamına geliyordu.

En iyisi.

Açık ara.

İşim bittikten sonra oyuncağımı bir kenara koydum, halsizce gerindim ve yastıklarına sokulurken tekrar gülümsedim.

Saat erkendi. Uyanıktım. Zamanım vardı. Önceki geceyi tekrar yaşayabilirdim.

Ben de öyle yaptım. Mutlu bir şekilde.

Pizza sırasında derinleştikten sonra, Chace bizi derinlerden sıkıca çıkardı. İyi haber, sohbetimizden sonra gecenin altında yatan herhangi bir ağırlık kalmamıştı. Diğer iyi haber ise gecenin geri kalanında ikimizin de konuşmakta sorun yaşamamasıydı.

İtiraf etmeliyim ki bu, çoğunlukla Chace'in geceyi yönlendirmesinden kaynaklanıyordu. Daha çok ailem hakkında sorular sordu. Eğitimim hakkında sorular sordu. Denver'da geçirdiğim zamanı ve Carnal'daki kütüphanede çalışırken hafta sonları yüksek lisans derslerimi yapmak için Denver'a döndüğüm yorucu programımı sordu. Ve bana çikolatalı fıstık ezmesi dondurmanın nasıl yapıldığını öğretti ki bu dondurma tam da adının çağrıştırdığı gibi bir şeydi.

Daha sonra kolunu hafifçe belime dolayarak raflarımı, DVD'lerimi, CD'lerimi, kitaplarımı ve geri kalan her şeyi inceledi. Çakramla ilgili olarak benimle hiç de kaba olmayan tatlı bir şekilde dalga geçti. İnekliğimin sevimli olduğunu düşündüğünü açıkça belirtmesi bir yana, içimi ısıttı. Bir espri yaptığımda güldü. Televizyon izlediğimizde kendisinin seçmesi gerektiğini söyledi (Southland konusunda yanılmadığımı söylemem yeterli). "Frak "ın ne anlama geldiğini sordu, ben de Battlestar Gallactica'da "f" kelimesinin nasıl söylendiğini açıkladım ve kahkahalarla kükredi. İşin en güzel yanı da izleyebilmemdi.

Çocuğa ne aldığını da gösterdi. Şu tek kullanımlık ama tekrar kullanılabilenlerden birinin içine koyduğu hindi ve İsviçre sucuğu.

plastik saklama küvetleri. Üç şişe farklı aromalı enerji içeceği. Bir kutu Lucky Charms ve bir tane Golden Grahams. Biraz daha süt. Üzümler yıkanmış ve başka bir küvette. Bir torba yıkanmış, hazırlanmış bebek havuç. Altı farklı çeşit şeker. Bir paket kağıt tabak, başka bir kağıt kase. Bir takım kamp çatal bıçağı. Ve gerçekten güzel bir İsviçre çakısı. Çok düşünceli ve cömert bir davranıştı ve biz bunları gözden geçirirken Ella Mae bana tekrar şarkı söylemeye başladı.

Daha sonra kanepemde oturduk, Chace bizi hem oturacak hem de (nefis!) sarılacak şekilde ayarladı ve bana annesinden daha fazla bahsetti. Onu sevdiği çok açıktı. Aralarının çok iyi olduğunu söylerken yalan söylemiyordu çünkü söylediği şeyler annesinin de onu sevdiğini açıkça ortaya koyuyordu. Geceye damgasını vuran tek şey (gerçi bunu düşündüğümü belli etmedim, sadece dinledim ve gülümsedim) annesinin akli dengesinin yerinde olmadığını söylemesi idi. Garip bir şekilde, Chace bunun etrafında dans etmedi ve bunu anlatma şekli rahatsız edici derecede normal geliyordu. Yine de, belki de garip değildi, çünkü onun için, açıkça hatırlayabildiğinden beri, bu hayatın bir gerçeği idi.

Ama itiraf etmeliyim ki bu beni rahatsız ediyordu. Ona çok sert davranan, küçükken iyi bir rol model olmayan, büyüdüğünde ise nefret ettiği bir baba ve sadece uyarı ve hassas değil, belki de akıl hastası olan bir anne kulağa hoş gelmiyordu.

Yakın ve sevgi dolu bir ailem vardı. Babam bir karakterdi. Annem besleyiciydi. Kız kardeşim drama kraliçesiydi ama sevgi doluydu. Erkek kardeşim bir asiydi ama aynı zamanda sevgi doluydu. Ben hayalperest, inek ve utangaçtım ama sevgi dolu olduğumu umuyordum.

Chace'in nasıl büyüdüğünü aklım almıyordu. Ve hiç erkek ya da kız kardeşi olmaması (Chace'in bana annesinin yapamadığını söylediği bir şey, onu sağlıksız bir şekilde aşırı derecede üzen başka bir şey) beni üzdü. Liza ve Jude için hayatımı ortaya koyabilirdim. Onlar da aynı şeyi hissediyordu.

Ama kimse Chace'in arkasını kollamıyordu.

Öğrendikçe, bunun her zaman böyle olduğunu anladım. Hiç kimse onun arkasını kollamamıştı. Büyürken değil. Şimdi de değil. Misty değil. Kesinlikle babası da değil. Onu seven ama ona bağımlı olan annesi bile. O kadar zayıftı ki, çocukken bile ona bağımlı olmamak için elinden gelen her şeyi yapmaktan başka çaresi yoktu.

Chace kanepede sohbetimizi kesip beni öpmeye başladığında bu düşünceler kafamdan uçup gitti. Bu istediğim kadar uzun sürmedi ve öpüşmenin ötesine geçmedi. Bu biraz rahatlatıcıydı çünkü tecrübesiz olduğumu anladığımı hissediyordum ama tecrübesizliğimin boyutunu bildiğinden emin değildim ve (henüz) bilmesi için can atmıyordum. Ama dürüst olmak gerekirse, bu daha çok bir hayal kırıklığıydı çünkü cidden, iyi öpüşüyordu ve kesinlikle içine girmiştim. Öyle ki, tatlı bir şekilde durduğunda ve aynı derecede tatlı bir şekilde artık gitme vaktinin geldiğini söylediğinde, onu sonsuza kadar öpmekten başka bir şey yapamayacağımı düşünüyordum.

Gidişi bir rahatlama değil, sadece bir hayal kırıklığıydı. Bunu paylaşmadım, sadece başımı salladım.

Ayağa kalktı, beni kanepeden çekti ve kapıya doğru götürdü. Ceketini giydi. Sonra kapının yanında biraz daha öpüştük.

Onu da bıraktı (çok erken), burnumu ofisimde yaptığı o tatlı şekilde öptü ve "Seni yarın arayacağım" diye mırıldandı.

"Tamam," diye

nefes aldım.

Gülümsedi.

Sonra da gitti.

Dört kez çıkmıştım. Çok büyük bir deneyim değil. Yine de bunun iyi bir randevu olmadığını biliyordum.

Harikaydı.

Bunu biliyordum çünkü ağırlaştı. Derinleştirdi. Ama aynı zamanda hafif ve eğlenceliydi. Benimle ilgileniyordu, bunu göstermekten ve daha fazlasını öğrenmek için araştırmaktan çekinmiyordu. Benim de onunla ilgilendiğimi göstermeme aldırmıyordu,

Açık ve dürüsttü. Güldük. Sarıldık. Seviştik.

Ve çikolatalı fıstık ezmesi dondurmalar bombaydı.

Yatağında yatarken gecemizi düşünüp iç geçirdim.

Dün gece yaptığı son şey, arayacağına söz vermektir.

Bu sabah yaptığı ilk şey sözünü tutmak oldu. İşte o zaman, yatakta, gülümsedim.

Sonra yorganı geri attım ve dışarı çıktım.

* * * * *

Sekiz yirmi dokuz aynı gün

Yolcu tarafındaki kapım açıldığında sıçradım ama bu sefer bağırmadım.

Çünkü kafamı çevirdiğimde Chace'i bulacağımı biliyordum.

Ve bulduğum şey buydu.

Ona gülümsedim, gülümsemesinin bana geri dönüşüne tanık olmanın verdiği kalp çarpıntısını kabul ettim ve dünki kıyafetinin hemen hemen aynısını giydiğini gördüm. Ama ceketinin altında, kot gömleğinin üzerine yulaf ezmesi, yün, kırçilli bir kazak giymişti, kot gömleği çok daha soluktu. Bronz tenine çok yakışmıştı, bu yüzden bir gün tamamını görebileceğimi umuyordum.

Chace'in kıyafetlerinin havalı olduğunu söylemek gerekir. Her zaman özentili kovboylara, rodeo yıldızlarına ve country şarkıcılarına pazarlanan bir bira reklamının sayfalarından fırlamış gibi görünürdü. Ama onun yürüyüşü, duruşu, aşırı erkeksiliği, boyu, kıyafetlerinin altından belli olan yağsız kasları, kıyafetlerin adamı yaratması gibi bir durum değildi.

Yakın bile değil.

Tam tersi oldu.

Kahvemi uzatıyordu, aldım ve ben fincanı incelerken o da kendini içeri attı.

Sunny ya da Shambles dallanıp budaklanıyordu. Deniz mavisi, mor, sıcak pembe, mandalina, misket limonu ve sarı renkli kalemlerle yıldızlar ve kalpler çizilmiş, etraflarında girdaplar oluşturulmuştu. Aslında bir tür mini kahve fincanı sanat eseri idi.

"Faye."

Chace'in yumuşak bir sesle adımı söylemesiyle kalbim yeniden çarparken başım kahve fincanımı incelemekten kalktı.

Başımı kaldırır kaldırmaz beni ensemden yakaladı ve kendine doğru çekti.

Sonra beni öptü. Bu yeni bir şeydi.

Öpüşme konusunda çok az deneyimim vardı. Aslında, Chace'le paylaştığım öpücükler hayatım boyunca aldığım öpücüklerin iki katından fazlaydı. Hepsinden hoşlanmıştım (Chace'inkilerden yani).

Bu da dahil.

Ağzı benimkinin üzerinde hareket etti, sonra hafifçe açıldı, ben de onu takip ettim. Sonra dili içeri kaydı, bir itme değil, bir istila değil, tembel bir vuruş.

Karnım eridi, kanım ısındı ve neredeyse kahvemi kaybediyordum.

Ağzını benimkinden ayırdı ama sadece bir milimetre kadar uzaklaştı.

"Günaydın," diye fısıldadı, masmavi gözleri benimkilere bakıyordu.

"Günaydın Chace," diye fısıldadım ve gözlerindeki gülümsemeyi izledim.

Elinin boynumdan kayması zaman aldı, saçlarımı parmaklarının arasında gezdirmekten zevk alıyormuş gibi hissettiren bir şekilde aldı.

Sonra koltuğuna geri oturdu ve gözleri kütüphaneye kaydı.

Kararsız bir nefes aldım ve kahvemden bir yudum aldım.

Bir fındıklı latte daha. Dün aklıma gelmemişti ama o an aklıma geldi ki Sunny ya da Shambles'a her zamanki kahvemin ne olduğunu sormuş ve bana getirmiş olmalı.

Yapılacak güzel bir şey.

Bu düşünceyle gözlerim kütüphaneye de kaydı. Aklımı kullanıp caddeye park etmişim ama yan tarafa.

Kütüphanenin karşısında, yaklaşık bir ev aşağıda. Ayrıca ısı pompalamaya devam ettim. Ama bundan önce, zulayı yerleştirdim.

"Anladığım kadarıyla buradasınız, henüz ondan bir iz yok," dedi Chace, gözlerini kütüphaneye dikerek ve konuşmasını bitirdikten sonra fincanını ağzına götürüp bir yudum aldı.

"Hayır," diye cevap verdim ve bir yudum almasını izledim.

Fark etmediğimden değil. Kesinlikle fark etmiştim. Ama o dudaklar benim dudaklarımdayken ve şimdi kamyonetimde otururken, o bu kadar yakinken ve hiçbir drama yaşanmazken, dudaklarının ne kadar çekici olduğu beni daha önce hiç olmadığı şekilde etkiledi. Alttaki dolgun, küçük seksi çıkıntılar, üstteki iyi biçimlendirilmiş, daha fazla çıkıntı, mükemmel bir eşleşme.

Ayrıca çenesinin ne kadar düzgün ve güçlü olduğunu ve bir kez bile kirli sakallı görmediğimi fark ettim. Bir ipucu bile yoktu.

Ama bahse girerim kirli sakalla iyi görünürdü.

Yine de her şeyle iyi görünür.

Ayrıca elmacık kemiklerinin çok kesik olduğunu fark ettim. O kadar kesikti ki, yanaklarını çukurlaştırıyordu. Mükemmel, düz, güçlü bir burnu, sarı saçları ve mavi gözleri olduğundan, bu çene, bu dudaklar, elmacık kemikleri ve bu oyuklar onun Erkek Kategorisini ayarlıyordu. Bunlar olmasaydı, komşunun sevimli çocuğu olurdu.

Onlara göre o, her şeyi görmüş, hiçbir şeyden etkilenmeyen ve hiçbir şeyi kabul etmeyen sert, kırsal bir dağ kasabası polisiydi.

İyi giyinmesi, güzel bir cipi olması, hiç kirli sakal bırakmaması, vücuduna özen gösterdiği belli olmasına rağmen kalın, koyu sarı saçlarının asi olduğunu ima etmesi tuhaf ama seksi görünüyordu. Yüzünden geriye doğru doğal bir şekilde savrulmuştu ve bu da ürün kullandığını göstermiyordu. Zaman zaman, rüzgar olduğunda ve onu dışarıda fark ettiğimde, saçlarının alına düştüğünü görmüştüm. Ya da onu koşarken gördüğümde ve terlediğinde, saçlarının oraya yapıştığını görmüştüm. Ama

genellikle güzel, temiz ve bakımlı görünürdü.

Ama kulaklarının ve güçlü boynunun etrafında kıvrılan parçaları vardı. Hem içeri hem de dışarı kıvrılan asi parçalar. Biraz vahşi. Biraz dağınık. Saçını kestirmesi gerektiğine dair en ufak bir ipucu bile yoktu ama bir bakıma bana sorulsa dizlerimin üzerine çöküp bunu yapmaması için ona yalvarırdım. Öyle ki o asi bukleler uzanıp bir tanesini tutup çekiştirmek istememe neden oluyordu.

Karnım yine eridi. Chace'in kafası bana döndü "Kötü haberlerim var."

Beni çok hoş düşüncelerimden uzaklaştıran sözleri karşısında gözlerimi kırptım.

"Ne kötü haberi?" Ben sordum.

"Geçen hafta sonu bir arkadaşımın plan yaptık. Bu akşam maçı izlemek için Deck'e gidiyoruz. Bu da seni yemeğe çıkaramayacağım anlamına geliyor."

Yemeğe çıkacağımızı bilmiyordum. Yine de, bu haber oldukça yıkıcıydı çünkü artık biliyordum ama gitmiyorduk, bu yüzden bu büyük bir serseriydi.

"Güverte mi?" Sorguladım.

"Kameralar mı?" Chace nedense cevap verdi.

"Uh..." Buna vereceğim yanıttan emin olamayarak mırıldandım ve dudakları yukarı kalktı.

"O benim kameraları olan arkadaşım. Diğer işlerinin yanı sıra özel dedektiftir. Chantelle'de yaşıyor. Cuma gecesi onları kurmama yardım etti."

Kaşlarımın kalktığını hissettim. "Diğer şeylerin yanı sıra mı?"

"Aslında o bir özel dedektif değil. Sadece insanlara öyle olduğunu söylüyor. Gerçekte olduğu şey biraz korkutucu. Yaptıklarını görmezden geliyorum çünkü ben bir polisim ve görmezden gelmeseydim muhtemelen onu tutuklamak zorunda kalırdım. Aramız iyi, liseden beri öyleyiz. Yaklaşık iki yıl önce buraya taşındı. Ondan önce, onun anlattığına göre, her yerde yaşıyormuş. Abartmadığını ama küçümsediğini düşündüğüm için, Papa ile görüşmek dışında her yerde yaşadığını ve her şeyi yaptığını düşünüyorum."

Bu deste kulağa ilginç geliyor.

Bunu paylaşmadım. Sadece "Oh." diye mırıldandım.

"İptal ederdim ama Deck iptal edince hıyarın teki olabiliyor. Ayrıca her şeyi yapmaya niyetli olmadıkça çocukları davet etmez. Kendi yaptığı ev yapımı bira gerçekten çok iyi. Meksika usulü sos ve yaptığı brownie'ler daha da güzel. Şaka yapmıyorum. Adam 1.80 boyunda, 20 kiloluk kaslı bir cüsseye sahip ve sos ve browni yapıyor. Bu bir yayılma. Ve onun tavırlarına katlanmak çok zor, göstermiyorsun. O yüzden ben geleceğim. Ama yatmadan önce seni ararım. The Rooster'da rezervasyon yaptıracağım. Yarın gece oraya gideriz. Altı buçukta hazır olabilir misin?"

Hayır, altı buçukta Horoz'a gitmeye hazır olamazdım.

Kütüphane altıda kapanıyordu. Her şeyi kapatmak çok uzun sürmedi ama en az bir çeyrek geçene kadar dışarıda değildim. Bu da altı buçuktan birkaç dakika önce evde olduğum anlamına geliyordu.

The Rooster benim en sevdiğim restorandı. Yaklaşık yarım saat uzaklıktaki dağlarda şık bir biftek lokantasıydı. Manzara inanılmazdı. Biftekler ağzınızda erirdi. Fiyatlar astronomikti ama sırf parmağınızı tri-biberli sosa batırıp yalayarak temizlemek için gözünüzü kırpmadan böbreğinizi satabilirdiniz.

Orada hepsi özel günlerde olmak üzere beş kez yemek yemiştim ve yediklerimin en iyisi olduğunu düşünmediğim hiçbir şey yememiştim. Denver'ın harika lokantaları olduğu ve Denver Üniversitesi'ndeyken orada yaşarken ve yüksek lisansım için geri döndüğümde bolca yemek yediğim için bu bir şey söylüyordu.

Ayrıca yakınlarda şık giyinebileceğiniz tek yerlerden biriydi. Denver'da bile kot pantolon hemen hemen her yerde kabul edilebilirdi ve üstünüze ve ayakkabınıza bağlı olarak bazı çevrelerde resmi kıyafet olarak kabul edilirdi. Ancak Denver'da kadınlar ve erkekler, muhteşem kıyafetler giyebilecekleri ortamlar bulabiliyordu.

Dağlarda, bu çok azdı ve bizim bölgemizde, Horoz, gusto için gidebileceğiniz tek yerlerden biriydi.

Chace'le ilk randevuma çıkarken, yani... randevuma çıkarken, gusto için gitmek istedim.

Ama ben işten eve döndükten bir nanosaniye sonra kapımda belirseydi bu zevki yaşayamazdım.

Yani altı buçukta hazır olmamın imkanı yok. Yine de "Evet." dedim.

Chace cevap vermedi. Sadece beni inceledi.

Sonra aklımı okuyabildiğini bir kez daha gösterdi. "Şuna ne dersin, yedi buçukta hazır olabilir misin?"

Bu çok daha iyiydi.

"Evet," diye fısıldadım küçük bir gülümsemeyle.

Gözlerini kaçırmadan sırtıttı, kahve fincanını kaldırdı ama bir yudum almadan önce kapağa, "Planladığın gösteriyi dört gözle bekliyorum bebeğim," dedi.

Panik anında her gözeneğimden sızdı.

Kıyafetlerimi seviyordum. Güzellerdi. Kaliteleri iyiydi. Bana yakıştıklarını düşünüyordum. Arkadaşlarımla buluşmak için Denver'a döndüğümde ya da ailemin biraz çaba gerektiren özel günleri olduğunda giymek için birkaç iyi kıyafetim vardı. Ve çaba gösterdiğimde, bir açıklama yapmaktan çekinmiyordum. Yine de, sadece küçük bir tane.

Ama The Rooster'da Chace Keaton gibi bir güzelin kolunda içeri girerken giyecek tek bir şeyim bile yoktu.

Zihnim hızla seçeneklerimi gözden geçirdi ve bu sefer Lexie'de karar kıldı.

Krystal kışın bile atlet giyerdi. Dışarı çıkarken üzerine bir hırka giyebilirdi, ancak hava çok soğuk olduğunda bile örtünmek ve sıcak tutmak için harcadığı tüm çaba buydu.

Lauren her zaman iyi görünürdü. Eskiden bir yöneticiydi ama Carnal'a girdiğinden beri

motorcu bebek yaşam tarzını benimsemişti. Civarda yaşayan çok sayıdaki diğer motorcu hatunla kıyaslandığında, sağlıklı bir dozda şıklık kattığı gardırobu da buna dahildi.

Ama Lexie eskiden bir mağazada satın almacıydı. Her zaman yüksek topuklu ayakkabılar giyerdi, kışın bile yüksek topuklu botlar giyerdi. Kocasını motorcu değil, tamirciydi. Bir Dodge Viper'ı olan ve şehrin güney ucundaki tepelerde bulunan gösterişli apartman dairelerinden birinde yaşayan bir tamirciydi. Şu anda doğu tepelerindeki daha da gösterişli bir sitede devasa bir eve taşındıklarından bahsetmiyorum bile. Onu sık sık görmüyordum ama Lexie'yle birlikte gördüğümde, bir bira reklamında oynayacakmış gibi görünmüyordu. GQ dergisinin kapağını süsleyebilecek gibiydi. Yani Lexie motorcu bebek şıklığını ya da dağ kızı rahatlığını benimsemedi. Her zaman ama her zaman olağanüstü görünüyordu.

Bu yüzden o gece acil bir görev için benimle alışveriş merkezine gelebileceğini umuyordum.

Ben Lexie ile zihinsel planlar yaparken ve lattemden bir yudum alırken Chace, "Geliyor," diye mırıldandı.

Gözlerimi kaldırdım ve çocuğun gizlice binanın etrafından dolaştığını gördüm. Uzaklığımıza rağmen gözünün artık şişmediğini, morlukların azaldığını ama geçmediğini ve dudağındaki kesğin hâlâ belirgin bir şekilde kızgın olduğunu hemen fark ettim. Dayak yemişti. Bir haftadan fazla bir süre geçmişti ve kanıtlar hâlâ oradaydı.

Bu konuda kendimi daha iyi hissetmemi sağlayan tek şey, ona verdiğim montu, şapkayı ve yeni kot pantolonunu giyiyor olmasıydı. Ama hava soğuktu. Gerçekten eldivenleri ve atkıyı takmalıydı.

Acele etmemesini izledim ve bunu yaparken, sanki bizi orada görmeyi bekliyormuş gibi otoparka ve şaşırtıcı bir şekilde dün park ettiğim yere baktı.

Sanki dün bizi orada görmüş gibi.

Tuhaf. Çok garip. O kadar garipti ki vücudum Chace'inkine doğru kaymaya başladı. Omzum onunkine çarptı ve

Gözlerini çocuktan ayırmadan, kolunu arkama soktu ve belime doladı.

Elimi uzattım ve parmaklarım kalçasının etrafında kıvrıldı.

Çantalara yaklaşmasını sessizce izledik, yanlarına çömeldi ama karıştırmak için zaman ayırmadı. Sadece onları aldı ve kütüphanenin arkasına doğru hareket etti, döndü ve gitti.

"Bizi yarattı," diye mırıldandı Chace ve ben başımı çevirip ona baktım.

"Ne?"

Çenesini eğdi ve bana bakmak için boynunu büktü, o zaman ne kadar yakın olduğunu anladım ama geri çekilmedim.

Bir santimetre bile değil.

"Dün o boku yakalamadan önce bile bizi yakaladı," diye cevap verdi. "Tahminimce az önce etrafı kolaçan etti, bizi sokakta görmedi ve geldiği yönden yaklaştı. Bu da dün beni yoldan çıkardığı anlamına geliyor. Ön taraftan yaklaştı, ön taraftan sola döndü, kasabaya doğru yöneldi. Bu sefer arkadan yaklaştı, burada olmadığımızı düşündü. Nereye giderse gitsin, kütüphaneye arkadan yaklaşıyor."

"Um... şimdi onun peşinden gitmiyor musun?"

Kalçamı sıktı, komutu okudum, koltuğuma geri itildim ve Chace cevap verirken profili düşünceli bir şekilde pencereden dışarı baktı.

"Hayır. Güvende hissetmesini istiyorum. Bunun bir tuzak olduğunu düşünmesini istemiyorum. Dün buna ihtiyacı vardı. Bizden kaçabileceğini ya da bizi kaybedebileceğini biliyor. Kitapları geri vermeden önce bizi gördü. Belki de kaçabileceğini biliyordu, kitapları iade etmek için buraya kadar yürümekle zaman kaybetmek istemedi. Belki de tehdit olmadığımızı düşünüyor. Hiçbir fikrim yok. Ama şimdi, bence mesafeyi korumalıyız, vermeye devam etmeliyiz ve umarım davetini kabul eder ve geri verir. Bir not yazar. Rahatlar. Seni tanımaya başlar. Belki bize yaklaşır."

Bu iyi bir plana benziyordu.

Ya da en azından Chace bir dakika önce konuştuğundan çok daha fazla duyguyla "Siktir" diye tıslayana kadar öyleydi.

"Chace?" Fısıldadım ama gözleri kütüphaneden ayrılmadı.

"Dün gördüm, bugün daha net gördüm," diye cevap verdi.

"Ne?"

Gözleri bana döndü ve gözlerinde okuduğum öfke karşısında nefesimi tuttum. Görünüşte yumuşak olan ruh halinin bir anda değişmesi beni hayrete düşürmüştü.

"Yüzü, Faye. İyileşmesi bir hafta sürer." Başını iki yana salladı ve bakışları tekrar kütüphaneye yöneldi, "Siktir."

Bir elimi uzatıp dizine koydum, ona doğru eğildim ve "Chace" diye fısıldadım.

Başını bir kez daha salladı ama konuştu. "Doğru düzgün beslenmiyor, ilaç yok, temizleyecek su yok, muhtemelen ne yapacağını bile bilmiyor. Bunların hepsi iyileşmeyi geciktirir ama bu o çocuğun çivilenmediği anlamına gelmez. Çivilendi. Dokuz yaşında, yemek için etrafta dolanıyor, çöplüğe dalıyor, ben lanet olası sokağın karşısındayım ve onun iyiliği için yapabileceğim tek şey kışımın üstüne oturup izlemek ve beklemek."

"Holding Out for a Hero "nun tüm dizeleri beynime çakıldı.

Onlar bunu yaparken ben de dizini sıktım ve usulca "Tatlım" diye seslendim.

Bir anda kafası bana döndü ama ben çocuğa duyduğu öfkeye o kadar odaklanmışım ki yüzündeki ifadeyi görmedim.

"Yiyeceği var. Yarın ilaç koyacağım ve nasıl kullanacağını anlatacağım. Şampuan, sabun, el bezi, havlu, temizlenecek bir yer bulmasını önerin. Meyve ve sebzeleri yemesi için onu teşvik et. Belki biraz vitamin alıp onları da almasını isteyin. Onunla ilgileneceğiz ve sonra onu alacağız."

"Onu yakalayacağımızı biliyorum hayatım ve bu iyi olacak. Ama asıl yakalamak istediğim kişi onu kim siktiyse o."

Dudaklarımı birbirine bastırdım çünkü bunu çok ciddiymiş gibi söyledi.

Sonra dudaklarımı büzdüm ve sessizce, "Onu da almanı istiyorum," dedim.

Gözleri yüzümde gezindikten sonra tekrar benimkine geldi ve fısıldayarak "O zaman yapacağım" dedi.

Ona gülümsedim.

Eğildi ve ağzını benimkine dokundurdu.

Ne yazık ki, hemen arkasına yaslandı ve yumuşak bir sesle, "İşe gitmem gerek," dedi.

"Doğru," diye cevap verdim.

"Yatmadan önce seni ararım."

Tekrar gülümsedim ve "Doğru" diye tekrarladım.

Gözleri tekrar benimkilere gelmeden önce ağzıma kaydı, birkaç santim eğildi ve fısıldadı, "O ağzı alırdım, ama bu seninle sokakta arabanda sevişeceğim anlamına gelir. Kasabanın güzel kütüphanecisinin bu tür konuşmalara ihtiyacı yok."

Bu hayal kırıklığı yarattı.

"En azından henüz değil." diye bitirene kadar. Tekrar gülümsedim.

Chace bana gülümseyerek karşılık verdi.

Sonra o gitti ve ben Cherokee'mi otoparka sürdüm, park ettim ve kütüphaneye gittim.

* * * * *

O gece dokuz elli beş

Kanepemde sırtüstü uzanmıştım, ayaklarım koltukta, dizlerim tavanda, elmalı mum yanıyor, ağzıma bir parça nane şekeri atıyordum, Chace'in bir gece önce getirdiği şarabın son kadehi de büyük ölçüde bitmiş ve yanımdaki masanın üzerinde duruyordu.

Elimde Nook'um vardı ve okuyordum.

Lexie şans eseri boştu. Arkadaşı Wendy Bubba's'ta vardiyada değildi, bu yüzden bizimle outlet alışveriş merkezine geldi. Onlar

ikisi de sadece özgür değil, aynı zamanda Chace ile çıkacağım için alışveriş merkezine gittiğimiz için sevinçten havalara uçuyorlardı. Özellikle de Lexie. Çok mutluydu ve bunu göstermekten çekinmiyordu.

Bu iyi hissettirdi.

Aynı zamanda umutlu da hissettirdi.

Kıyafetlerimi seviyordum ama çelişkili bir şekilde alışveriş yapan biri değildim. Neyse ki neyi sevdiğimi ve nereden alacağımı biliyordum, bu yüzden alışveriş deneyimim hayatımdaki kadar dar oldu (yani birkaç hafta önceki kadar dar).

Lexie ve Wendy beni outlet alışveriş merkezine götürdüler ve bana koca bir dünyanın kapılarını açtılar.

Bu yüzden sadece Chace'le çıkmak için benim bile hayranlık uyandırıcı olduğunu düşündüğüm bir kıyafetle değil, aynı zamanda dört çanta dolusu kıyafet, ayakkabı ve (yüzümü kızarttı ama bu eninde sonunda işe yaramayacağını ummadığım anlamına gelmiyordu) seksi iç çamaşırları ve geceliklerle döndüm.

Onlar hayatlarının en güzel anlarını yaşıyorlardı, ben de öyle. Alışverişin bu kadar eğlenceli olabileceğini bilmezdim. Ama bu ikisiyle, kesinlikle öyleydi.

Şimdi evdeydim, gevşiyordum, bir yandan kitap okumaya çalışıyordum, bir yandan da Chace'in köpek ve/veya kedi sevip sevmediğini merak ediyordum. Holly evcil hayvanları önemsemediği için aylardır birini ya da diğerini almayı düşünüyordum. Telefonum çaldığında aklımda bunlar vardı.

Yine ev telefonuydu, ben de döndüm, ahizeyi kanepenin yanındaki şarj cihazından aldım, bip sesini açtım ve kulağıma dayadım.

"Alo?"

"Hey bebeğim."

Bükülmüş dizlerim kanepenin arkasına düştü, göz kapaklarımdan yarıya indiğini hissettim ve dudaklarımı yaladım.

Evet, tüm bunlar bir selamlamadan.

"Hey Chace," diye fısıldadım. "Eğleniyor musun?" "Bu bir oyun tatlım, geçit töreni değil."

Sözleri ve ses tonu karşısında başımı yana eğdim ve "Bu eğlenceli değil mi?" diye sordum.

"Takımım kaybederken olmaz."

"Oh," diye mırıldandım ve sonra "Takımınız kim?" diye sordum.

Tereddüt etti ve "Nuggets, Faye" diye cevap vermeden önce arka planda bir spor müsabakasını gösteren televizyonun sesini duydum.

Doğru, tabii ki.

"Basketbol," diye mırıldandım.

"Evet, tatlım. Futbol Ocak'ta bitiyor."

"Bir yerlerde bununla ilgili bir şeyler duymuştum" diye cevap verdiğimde hâlâ mırıldanıyordum.

Takımını kaybeden huysuzluğu azaldı ve bunu kıkırdamasını duyduğumda anladım.

"Avalanche'ı izliyor olabilirdin," diye işaret ettim. "Avs deplasmanda. Batı yakasında. Güverte vuruyor. Bu Sıradaki."

"Oh," I fısıldadı O zaman, "Uzun gece .
erkek dostluğu."

"Deck, izleyecek ciddi bir şey o l m a d ı ğ ı sürece bira, sos ve kekleri çıkarmaz."

Deck'le birlikteydim. Tüm bu çabanın bir karşılığı olmalıydı. "Deck kulağa ilginç geliyor," diye not ettim.

"Evet, öyle ve nefes alan her kadın da aynı şeyi düşünüyor."

Küçük, kısa bir kıkırdama duydum ve "Pardon?" diye sordum. "Aldığı miktar ya iyi görünümlü bir adam olduğu anlamına geliyor

Ya da kadınları hipnotize etme yeteneğine sahip ve bunu ne amaçla kullandığı tespit edilemiyor ama oldukça başarılı."

"Ah," diye cevap verdim gülümseyerek, "bunu yıkarsak, o çok ateşli."

"Bu kararı ben veremem ama ben bir dedektifim, dolayısıyla kanıtlar bunun doğru olduğunu gösteriyor."

Hafifçe güldüm ve Chace'in bunu d i n l e d i ğ i n i biliyordum çünkü ben bitirene kadar bir daha konuşmadı.

"Yatmaya hazır mısın?"

Gözlerimi kırıştırdım ve Glenwood Springs'te şirin bir dükkanda bulduğum tuğla duvarıma monte edilmiş korkak saate bakarak "Yatak?" diye sordum.

"Yatak," diye yanıtladı Chace.

"Saat on oldu," dedim ona.

"Ne zaman yatıyorsun?"

"Bilmem, gece yarısı mı?"

Bir sessizlik oldu.

"Uh, ne zaman yatıyorsun?" diye sordum.

"Eğer bira içmiyor ve ev yapımı kek yemiyorsam, on."

"Erken yatan erken kalkar," diye fısıldadım.

"Yatağa geç kalıyorsun, sabahları tembelsin," diye fısıldadı. "Ben tembel değilim." Fısıldamaya devam ettim.

"Bebeğim, ver şunu bana. Sabahları yatakta tembel tembel yattığını düşünmek bile güzel."

Bu, tüm vücudumun titremesine ve vibratörüm için yeni pil olup olmadığını görmek için önemsiz çekmecemin hızlı bir zihinsel envanterine neden oldu.

"Bunun adil olduğundan emin değilim." Evet, hala fısıldıyorum. "Sen bira ve keklerle Deck'te oluyorsun, ben buradayım ve sen tatlısın ve... diğer şeyler."

"Başka şeyler mi?" Sesi alaycıydı.

"Evet, başka şeyler." Sesim yumuşaktı.

"Siktir git," diye mırıldandı ve sonra garip kelimeler mırıldanmaya devam etti. "Sevimli. Ateşli."

"Ne?"

"Hiçbir şey, sevgilim. Berbat bir durum ama gitmene izin vereceğim. Çocuklar bana bakıyor, bu da dinledikleri anlamına geliyor. Bu da bana bok atacakları anlamına geliyor, bu yüzden muhtemelen onlara bana bok atmaları için daha fazla şey vermemeliyim."

Bunu söylemenin doğru mu yanlış mı olduğunu bilmiyordum çünkü bu, onun gitmesine ne kadar izin vermek istemediğimi ortaya koyuyordu.

Ben de umursamadım.

Bu yüzden "Başka bir odaya geçebilirsiniz" önerisinde bulundum.

"Evet, tatlı sesin daha fazla devam ederse, taşınacağım diğer oda senin tek odalı dairen olacak. Aldığım sırtışlar bana bir sürü bok satın aldı, bu yüzden gitmene izin vereceğim."

"Tamam," dedim sessizce.

"Üç, dört saat sonra uyuduğunda, iyi uyu." Yine dalga geçiyor.

Tanrım, buna bayıldım.

O kadar çok güldüm ki usulca, "Erkek erkeğe ilişkiyi bitirip eve döndüğünde sen de iyi uyu Chace," dedim.

"Olur. İyi geceler."

"İyi geceler, tatlım."

"Becer beni," diye fısıldadı ve bu bir sürprizdi, bu yüzden gözümü kırpıttım ve sonra "Ne?" diye sordum.

"Hiçbir şey, bebeğim. Yarın konuşuruz." "Yarın, Chace."

"İyi geceler, sevgilim."

"İyi geceler, Chace."

Bağlantıyı kesti ve ben de telefonu kapattım. Sonra dudaklarıma götürdüm ve ona karşı gülümsedim.

Kocaman.

* * * * *

Altı oh dört ertesi sabah

Ev telefonum çaldı.

Uykudan uyandım, gözlerimi saatime diktim ve uykulu bir gülümseme ile gülümsedim.

Sonra doğruca telefona gittim.

"Lo," diye fısıldadım.

"Bebeğim," diye fısıldadı Chace.

Sesi beni sıcacık ve sevimli yapsa da yorganın altına daha da sokuldum.

"Selam tatlım," dedim yumuşak bir sesle. "Eve sağ salim döndün mü yoksa dağların derinliklerinde bir ayıyı öldürdükten sonra erkek erkeğe bağlanma ritüelini mi gerçekleştiriyorsun?"

Kendimi daha sıcak ve daha sevimli hissettiren boğuk, uykulu, seksi bir kıkırdama duydum ve ardından "Eve sağ salim geldim" dedim.

"İyi," diye

mırıldandım. "İyi

uyudun mu?"

"Mm-hmm," diye

mırıldandım. Bu bana

hiçbir şey kazandırmadı.

Bekledim.

Hala bir şey yok.

"Chace?"

"Ben buradayım."

"Sessizdin," ona bildiği bir şeyi söyledim. "Sesin yarı uykulu geliyordu."

"Değilim," diye yalan söyledim.

"Belki değil, tatlım, ama sesin öyle geliyor." "Oh."

"Çocuğumuza bakıp bakmadığını söyledikten sonra gitmene izin vereceğim."

"Her şey yolunda," dedim usulca. "Bir şişe ibuprofen, çocuk multi-vitaminleri ve biraz Neosporin. Sana dün yapacağımı söylediğim diğer şeyler. Stoklu kalması için biraz daha yiyecek. Merhemi nasıl kullanacağını ve mümkünse yıkamasını söyleyen bir not daha."

"Bir şey almak için dükkana uğramama gerek yok değil mi?"

"Hayır, tatlım."

"Pekala, bebeğim. Şimdi uyumaya devam et." "Chace?"

"Öyle mi?"

"Notta ona biraz senden bahsettim. Sadece kim olduğunu, iyi biri olduğunu, endişelenecek bir şey olmadığını ve ona göz kulak olmama yardım ettiğini. Tamam mı?"

"Evet, Faye. Sorun değil. Uyumaya devam et."

Tekrar uyumak istemedim. Dünya ayın etrafında dönmeye başlayana kadar onunla konuşmak istedim.

Bunu

ona

söylemedim.
"Tamam." dedim.

"Sonra görüşürüz,
tatlım." "Görüşürüz,
Chace."
Bağlantıyı kesti.
Telefonumu kapattım.
Tekrar uyuyabileceğimi sanmıyordum.
Ama uyudum.

* * * * *

Aynı sabah sekiz otuz iki
Gözlerim dönüş kutusunda, Chace'in kahvesi ön
panelimde, benimki elimde, arabam sokakta park halinde,
çocuğu ve Chace'i bekledim.

Kahve ısmarladığımı söylemek için ona mesaj attım. O da
bana siparişini vermek ve Cherokee'ye ulaştığında paramı
ödeyeceğini söylemek için mesaj atmıştı. Ona geri mesaj
attım ve "benim ikramım "ın ne anlama geldiğini bilip
bilmediğini sordum. O da bana "Bebeğim, cipine
ulaştığımda sana paranı vereceğim" diye mesaj attı.

Bunlar bir telefon ekranındaki basit kelimelerdi ama yine
de tonu okuyabiliyordum.

Mesajıma cevap olarak "Tamam." dedim.

Bunun son olmasını bekliyordum ama tek kelimelik bir
cevap aldım.

Şirinmiş.

Tanrım, Chace Keaton harikaydı.

Cep telefonum çaldı. Çantamdan çıkardım ve ekranda
"Chace Arıyor" yazdığını gördüm.

Tenimde küçük bir ürperti hissettim ve telefonu açtım.

"Selam."

"Selam tatlım. Kötü haberlerim var. Bir çağrı aldım.
Bugün seninle gözetleme yapamayacağım."

Bu çok büyük bir serserilikti.

"Tamam," diye cevap verdim.

"Bu akşam yedi buçukta senin evinde olacağım."

"Yedi buçuk, rezervasyonumuzun sekizde olduğu anlamına
mı geliyor?" "Sekiz on beş, trafiğe ya da hava durumuna
denk gelirsek diye."

"Bu, dönüş yolunda balkabağına dönüşeceğin anlamına
mı geliyor? göz önünde bulundurarak biz

muhtemelen olsun ev

geçmiş

senin

yatma zamanı?"

Sonra sessizlik, "Şimdi bana ukalalık yapıyor ve hala çok tatlı."

Gülümsedim.

Çocuk gösterdi.

"Aman Tanrım!" Sessiz bir çığlık attım. "Geri döndü."

"Nasıl görünüyor?"

Dikkatli bir şekilde iade kutusuna doğru ilerlerken onu inceledim. "Benim ceketimi ve yeni kotumu giyiyor. Şapkayı da. Ona aldığım eldivenleri ve atkıyı da giymeli. Hava soğuk. Bunu bir sonraki notuma ekleyeceğim." Sonra, sessizce, "Dudak hala kötü."

"Neosporin kullanıyor, yardımı olur." "Evet."

Çocuğun çantalara ulaşmasını izlerken Chace'in iç çekişini dinledim.

"Onları yakaladı mı?"

Chace sordu. "Şimdi onları almaya gidiyor."

"Güzel," diye mırıldandı sonra, "Gitmene izin vereceğim. Akşama görüşürüz."

"Bu gece, Chace."

"Görüşürüz,
tatlım."

Bağlantıyı kesti.

Çocuğun çantalarla uzaklaşmasını izledim.

Zaman tanıdım, Chace'in kahvesini (latte, üçlü shot) aldım ve sonra otoparka girdim.

Chace'in kahvesini kütüphaneye götürdüm ve kendiminkinden sonra içtim. Bu da bütün sabah gergin olduğum anlamına geliyordu.

Ya da o gece Chace'le randevum beni kablolu hale getirmiş olabilir.

Önemli değildi.

Havada dans ediyormuşum gibi hissettim.

* * * * *

O akşam yedi buçukta

"Frak, frak, frickity frak, frak, frak," diye mırıldandım, gardırop kapımın iç tarafındaki boy aynasında kendime

bakarken.

Bu ben
değildim.
Sıcaktı.

Ama ben değildim.

Yeşil zeytin rengine bir kazak elbise giyiyordum, Lexie'nin bana rengime çok yakışacağını söylediği bir renkti ve yanılmamıştı.

Elbise harikaydı. Vücuda tam oturuyordu (çok), dizimin hemen üstüne kadar iniyordu, ön kısmında göğsümün derisini ve köprücük kemiğimi açıkta bırakan derin, geniş bir damar vardı ama sadece bir miktar göğüs dekoltesi vardı. Kolları baştan aşağı dardı ve bileklerimi geçiyordu. Ve örgüde sansasyonel dikey detaylar vardı. Beni daha uzun gösterirken aynı zamanda kıvrımlarıma da vurgu yapıyordu. Bel çevresinde daha fazla vardı, bu yüzden zaten sahip olduğumdan daha fazla kum saati figürü hissi veriyordu ve figürümün son derece kum saati olduğu söylenebilir.

Bir anlık aptallıkla, fikir edinmek için internette düz saç modellerine baktım. Eve döndüğümde saçımı biraz kabarttım, sprey sıktım, kabarttım ve sonuncusu sadece tepede olmak üzere arkaya doğru yatırdım ve sadece alnımın üst kısmındaki saç bir inç kadar geriye doğru taradım, koyu kahverengiye boyanmış tokalarla sabitledim. Ancak arkadaki dolgunluk ve dalga, benim bile gerçekten iyi görüldüğünü kabul etmem gereken bir seks kedisi havası verdi.

Normalde kullandığımdan daha fazla makyaj yapmıştım, biraz derinleştirmiştim, gözlerimin etrafına biraz yeşil koymuştum ama aşırıya kaçmamıştım çünkü çok fazla makyajla kendimi asla rahat hissetmezdim. Ama saç ve elbiseyle birlikte ortaya çıkan etki şaşırtıcıydı.

Uzun gümüş halka küpelerim ve yeşil, kahverengi, mor ve lacivert boncuklar, küçük gümüş toplar ve bazı kısa gümüş sivri uçların karışımından oluşan karmaşık beş katmanlı gümüş bir kolye takmıştım.

Her şey ben değildim ama yine de bendim, sadece ben anlamında değil, Ben! anlamında.

Bunu yapan botlardı. Koyu kahverengi, rugan, sivri

burunlu, dört inç, çivili topuklu ve süper ince

Bileğimi narin gösteren ve botlara klas, şık bir rock 'n' roll görünümü veren yan taraftaki küçük bir toka ile bileğin etrafındaki kayış.

Ateşli değillerdi. Duman gibiydiler.

Tüm bu kıyafet beni seksi gösteriyordu. Beni seksi hissettirdi.

Çok hoşuma gitti ama aynı zamanda beni çok daha fazla korkuttu.

Çünkü Chace'in bu konuda ne düşüneceğini merak ediyordum. Ve hoşuna gideceğini umuyordum.

Kapı çalındı ve ben sıçradım. Tanrım, oradaydı.

Kahretsin.

Gardırobun kapağını kapatıp küçük mandalıyla sabitledim, derin bir nefes aldım ve hazırlanırken bir (ya da iki) kadeh şarap içmem gerektiğini düşünerek gecikmeli olarak dairemde yürüdüm.

Zinciri çektim, sürgüyü açtım ve kapıyı açtım.

Chace, bir zamanlar siyahmış gibi görünen ama sonra bir yıl boyunca dışarıda bırakılmış ve binlerce mil boyunca bir kamyonun arkasında sürüklendikten sonra artık koyu, sıkıntılı bir griye dönüşmüş olan ağır bir kot, batı dikişli, dar bir gömlek giyyordu. Bu işlem tamamlandıktan sonra, atının üzerinde dümdüz giden bir öküzü hala kementle yakalayabilen doksan yaşında çetin ceviz bir kovboy tarafından kutsandığı ve bu kutsama işleminin de tüm kıyafetlerin olması gerektiği gibi kutsal bir ayın sırasında gerçekleştiği açıktı.

Chace üzerine iyi dikilmiş siyah yün spor bir ceket giymişti. Koyu mavi kot pantolon. Siyah kovboy çizmeleri ve üzerinde ince bir inek kafatası baskısı olan gümüş bir kemer tokası bulunan siyah işlenmiş deri bir kemer.

Ağzım sulanmaya başladı ve ayakta kalabilmek için elimi kapının kenarına dolamak zorunda kaldım çünkü bacaklarım titremeye başlamıştı.

Gözlerimi yüzüne kaldırdım ve "Merhaba" diye fısıldadım.

Sesimin duyulmasıyla birlikte, aşığıya bakan ve göğüs bölgemi hedef alan gözleri benimkilere dikildi.

Bir saniye sonra kapıda duruyordum, bir saniye sonra sırtımı kapıya dayamıştım, Chace önüme yaslanmıştı, kollarından biri belimdeydi, biri saçlarımdaydı, başımın arkasını kavrıyordu ve dili ağzımdaydı.

Bu başka, farklı bir öpücüktü.

Ofisimdeki derin, kapsamlı ve hararetli olduğunu düşünmüştüm.

Bununla ilgili hiçbir şey yoktu.

Sadece lezzetli dil hareketi değildi. Kafalar bir o yana bir bu yana eğiliyordu (ikimizin de). Saçlar kavranıyor (sadece benimkiler) ve kafa derimi sert ama nazik bir şekilde çeken seksi bir şekilde kavranıyordu ve o kadar sıcaktı ki bacaklarımın arasındaki bölgenin ıslandığını hissettim. Eller çok fazla dolaşıyordu (üçü, biri Chace'in, ikisi de benim spor ceketinin altında).

Vahşiydi. Terkedilmiş. Sert. Islak. Yoğun. Ateşli. Kapsamlı. Enfes. Yürek hoplatan. Kan şarkısı. Ruhu sarsan. Hayat değıştiren.

Luscious.

Chace ağzını benimkinden ayırdığında, bunu yapmak için büyük bir çaba sarf ettiğini hissettim. Güçlü eli arkamı kavrıyordu. Diğer eli saçlarımla arasındaydı. Kollarımdan biri bükülmüştü, ön kolum ve avuç içim düz bir şekilde onun kışına bastırılmıştı, onu kendime çekiyordum. Diğer kolum sırtına dolanmış, elim gömleğinin içindeydi. Nefeslerimiz ağır ve hızlı geliyor, dudaklarımıza değerken birbirine karışlıyordu.

Yavaşça gözlerimi açtım ve onun gözlerinde gördüğüm şeyle bacaklarımın arasında bir ıslaklık dalgası daha oluştu ve gömleğindeki yumruğum sıkılaştı.

Öpücüğün etkisinden kurtulmuş, bittiğı için üzgün, akılsızca ve aptalca aklıma gelen ilk soruyu sordum.

"Elbisemi beğendin mi?"

Chace gözlerini kırpttırırken bile başı sarsıldı. Yüz hatları düzeldiğinde, eli saçlarımdan çıkmadan yarım saniye önce bana baktı, diğeri sırtımdan yukarı kayd ve her iki kolu da etrafımda çok sıkı bir şekilde kapandı. Başını eğdi, yüzünü boynuma gömdü ve bir kahkaha patlattı.

Bunu evet olarak kabul etmeye karar verdim.

* * * * *

O gece on bir on yedi

"Gitmeliyim bebeğim," diye fısıldadı Chace dudaklarıma karşı.

Kapımın hemen önünde durmuş öpüşüyorduk. Yaklaşık on dakika önce dönmüştük. Benim paltom hala üzerimdeydi, Chace'in ceketini. İçeri girdiğimizde kapıyı kapattı ama beni hemen kollarına çekti.

Akşam yemeği muhteşemdi (sürpriz değil). Sohbet kolaydı. Gülümsemeler sıktı. Kahkahalar aynıydı.

Arabayla gidip gelirken Chace'in country dinlediğini öğrendim (bu da sürpriz olmadı) ve iyi bir country dinliyordu.

Artık gece sona ermişti.

Ve gerçekten, gerçekten öyle olmasını istemedim. Yine de fısıldadım, "Tamam."

Chace kıpırdamadı, dudakları bile hâlâ benimkinden bir nefes uzaktaydı.

"Günaydın, yarın arayın." Güzel!

"Tamam."

"Çocuğumuz için sıra bende ama bir şey yapacak zamanım olmadı."

"Sorun değil. Öğle yemeği saatimde ona birkaç kitap, birkaç çizgi roman, bir el feneri, birkaç pil, bir diş fırçası, diş macunu, birkaç paket sakız, biraz daha su ve biraz daha çikolata aldım. Ayrıca notu yazdım ve cevap yazabilmesi için bir not defteri ve birkaç kalem ekledim."

Chace'in gülümsemesini dudaklarımda hissederken aynı zamanda gözlerinde de gördüm.

"Hafta sonunu ben alırım," diye teklif etti.

"Pekâlâ," diye kabul
ettim. "Onu
kazanacağız, Faye."
"Evet," diye
fısıldadım.

"Gitmeden önce o ağzı tekrar istiyorum bebeğim. Bu sefer yumuşak olsun," diye fısıldadı.

"Tamam," diye nefes aldım, ayak parmaklarımın üzerinde doğruldum ve doğru yaptığımı umarak dudaklarımı hafifçe onunkilere dokundurdum.

Sonra geri taşındım.

Gözlerindeki nazık bakış bana doğru yaptığımı söyledi ve kendimi dünyanın kraliçesi gibi hissettim.

Burnumu öpmek için dudaklarını kaldırdı, kollarıyla beni sıktı ve sonra bıraktı.

Kapıya döndü, açmıştı ve ben seslendiğimde dışarı çıkıyordu, "Gerçekten güzel bir geceydi tatlım, teşekkür ederim."

Bana döndü, güzel mavi gözleri gözlerime çarptı ve yüzü ciddiye.

"Hayır değildi, Faye," diye cevap verdi ve kalbim sıkıştı. Sonra sessizce bitirdi, "Harika bir taneydi." Bunun üzerine kalbim yerinden fırladı.

Chace kapıyı kapattı.

Ona baktım.

Sonra nefesimi içime çektim.

Ondan sonra döndüm, yatağıma doğru seke seke dans ettim, yatağıma uzandım ve tavana gülümsedim.

Kocaman.

Yedinci Bölüm

Fındıklı Yarım ve Yarım

"Lo tatlım."

İlk sabahtan beri her sabah olduğu gibi, Chace'in zaten sertleşmiş olan aleti, Faye'in telefonu açan sevimli, uykulu, boğuk sesini duyunca sarsıldı.

"Günaydın bebeğim," diye cevap verdi.

"Dün gece hiç kötü adam yakaladın mı?"

Cumartesi sabahıydı, Horoz'daki buluşmalarından bir hafta iki gün sonraydı. Bir gece önce kasabadaki İtalyan restoranında yedikleri akşam yemeği, birinin eve gelip evlerinin soyulduğunu fark etmesinin ardından aldığı telefonla yarıda kesilmişti.

Faye'le bir buçuk hafta boyunca sabahın erken saatlerinde yaptıkları telefon görüşmelerinde Faye sevimli, uykulu, masumca seksi ve çoğu zaman da komikti. Çocuğun yiyecek, su, kitap ve Faye ya da Chace'in ihtiyaç duyduğunu düşündüğü diğer eşyaların bulunduğu çantaları almasını izledikleri bir buçuk hafta kahve ve gözetlemelerle geçti. Her akşam birlikte yemek yedikleri, dışarı çıktıkları ya da Faye'in evinde yemek yaptıkları bir buçuk hafta geçirmişlerdi.

Chace buna şaşırmamıştı ama bu, onun giyim kuşamı, bakımı ve evinin dekorasyonu gibi yemek pişirme konusunda da ince bir yeteneğe sahip olduğunu keşfetmekten memnun olmadığı anlamına gelmiyordu.

Kaburgalarınıza yapıştı, fırırlar yok ev yemekleri. Ayrıca olağanüstüydü.

Yani, dört kez hariç her akşam yemek yiyorlardı. Bir, annesi ve babasıyla önceden planlanmış bir akşam yemeğine gittiğinde. Üç, spor salonuna gidip egzersiz yaptığında.

Bunlardan birinde, o da geç saate kadar çalışmak zorunda kalmıştı, bu yüzden onunla Bubba'da bir şeyler içmek için buluşmuştu, daha önce hiç gitmediği bir yerdi ama Krystal ve çoğu erkeğin içine Tanrı korkusu salan butch garson Twyla tarafından müdavim gibi karşılanmıştı.

Faye onun en iyi arkadaşıymış gibi davrandı. Chace buna şaşırdı ama Faye'in Twyla'nın davranışlarından daha da ürktüğünü görünce kıkırdamaya başladı. Sonra tıpkı Faye gibi o da buna ısındı ve orada bulundukları sürenin sonunda Twyla'yla uzun zamandır kayıp olan kız kardeşler gibi sohbet etmeye başladılar. Daha sonra Twyla'yı evine bırakmış, kapının hemen önünde onunla öpüşmüş ve istediğinden yaklaşık sekiz saat önce onu terk etmişti.

O gecelerden ikisinde, onu kendi haline bıraktı. Bunu ortamı sakinleştirmek için yaptı, onun için değil, kendisi için.

Çok fazla olması onu çok hızlı gitmeye itecekti.

O bir uyuşturucu gibiydi ve günler, özellikle de geceler ilerledikçe ve onun yanında, onun kollarında, onun dilinin ağzında, onun ellerinin onun üzerinde ve onun ellerinin onun üzerinde olmasıyla daha rahat hale geldikçe, keşfetmeye istekli olduğunu açıkça belli ediyordu. Deneyim kazanıyor, bir şeyler deniyor, kendine daha fazla güveniyor ve huzursuz oluyordu. Bu sonuncusunu da açıkça belli ediyordu. Daha fazlasını istiyordu ve bunu ifade ediş şekli olağanüstüydü. O kadar olağanüstüydü ki, tüm kontrolünü kaybetmemek için sakinleşmek zorunda kaldı.

Misty'den önce ve Misty sırasında, çeşitli partnerlerle aktif bir cinsel yaşamı vardı. O bir oyuncu değildi. Hayatındaki kadınlara karşı dürüsttü ve hayatındaki kadınların çoğu sadece hayatındaki kadınlardı. Misty'den önce de birileriyle çıkmış, ilişkiler yaşamış, umut vaat ettiklerini düşündüğü ilişkiler üzerinde çalışmış ama hiçbiri doğru gelmemişti.

Bunun en önemli nedeni Faye'in ilk kez dikkatini çektiğinde bunu görmezden gelemeyeceği kadar büyük bir şekilde yapmış olmasıydı. Faye'i görene kadar nasıl bir kadın aradığını bilmiyordu ama kumral saçlarına, kristal mavisi gözlerine, saklamadığı ama sergilemediği kıvrımlarına, ürkek tavırlarına, utangaç gülümsemesine ve yüzündeki hülyalı ifadeye bir kez bakması bile onda kalıcı bir etki bırakmıştı.

Ancak çeşitliliğin tadını çıkarmayı henüz bitirmemişti ve o zamanlar Faye çok gençti, açıkça deneyimsizdi ve bağlılığa yol açacak her türlü niyete sahip olduğu zaman ve özen gerektirecekti, bu yüzden Faye'e yaklaşmayı erteledi.

Çok uzun sürecekti. Ama umarım çok geç değildir.

Misty'den sonra, bariz nedenlerden dolayı ilişkilerinin olası meyveleri kısıtlandı ve onları yaşamasına rağmen, onu yataklarına alan kadınlar bunun bir sonu olacağını biliyorlardı. O zevk aldı, onlar da zevk aldı ama ikisi de uzak durdu çünkü ikisi de bir gelecek olmadığını biliyordu.

Misty'den önce ve Misty sırasında tüm bunlar olağan şeylerdi.

İronik bir şekilde, Misty'den beri sadece iki kadınla birlikte olmuştu. Biriyle bir ay boyunca çıkmış, sevişmiş ve sonra bitirmişti. Bunu yapmıştı çünkü kadın daha fazlasını umduğunu açıkça belirtmişti ve Chace bunu ona verecek kafa yapısında değildi. Ondaki hissettiği çaresizlik ona ölen karısını hatırlatıyordu. Misty gibi hesapçı değildi, sadece çaresizdi ve sakinleşmiyordu, bu yüzden sonunda onu uzaklaştırdı. Diğerleri ise Misty'yle geçirdiği zamanlardan kalan bir şeydi; ne zaman arasa ona kapısını ve yatağını açıyordu. Düzensizdi. Rastlantısaldı. Sık değildi. Ama düzenliydi.

Bu aramayı en son Faye'i Harker's Wood'da görmeden üç hafta önce yapmıştı.

Bu, altı haftadır bir kadınla birlikte olmadığı anlamına geliyordu. Bu bir rekordu.

Bu aynı zamanda Faye'i başlatmak için kullandığı dikkatlice kontrol edilen boynu işkence haline getiriyordu. Enfes bir işkence ama yine de işkence.

Çok sevdiği bir şey olan sabah telefon görüşmeleri de enfes bir işkence biçimiydi.

Neyse ki işleri bittiğinde yataktaydı, sertti ve bu konuda bir şeyler yapabilirdi.

Her zaman yaptığı gibi.

Bugün de aynısı olacaktı.

Ama bu gece, o geceydi.

Bu gece Faye işini bitirdikten sonra ilk kez onun evine geliyordu ve Chace ona yemek hazırlıyordu.

Pazartesiye kadar gitmeyecekti.

Bunu bilmiyordu ve adam da onu korkutup diş fırçası ve fazladan bir çift külot getirmesini söyleyecek değildi.

Yarın sabah, onu yatağında bırakacak ve onun için onları almaya gidecekti.

"Evet," diye yanıtladı sorusunu.

Sonra sessizlik oldu, "Pardon?"

"Yakaladım."

Biraz daha sessizlik, sonra, "Şimdiden mi?"

"Lenny Lemcock vagonda kalmaya çalışıyor," diye cevap vermeye başladı. "Sık sık da başarısız oluyor. Başarısız olduğunda, bir ay boyunca hiçbir şey hatırlamayacak kadar sarhoş olması gerekiyor. Bu da para gerektirir. Para, bir iş olmadığı ve sakatlıklarla yaşadığı için çalmak zorunda. Eve bir baktım, Lenny olduğunu anladım çünkü imzası olarak bir pislik bırakıyor. Ayrıca parmak izi de bırakıyor. O olduğunu anlamak için parmak izini kaldırmama bile gerek kalmadı. Yedi farklı yerde asılı. Onu dördüncüsünde buldum. Ne yazık ki Lenny için bu yedinci ihtar ve adam komik olmasına, bir yılanı etkileyebilmesine ve bunu çeşitli jürileri etkileyerek defalarca kanıtlamasına rağmen, son kez ortaya çıktığında uyarı aldı. Artık ikinci bir şansı yok. Boku yedi. Hapis cezasını çekecek ve benim hırsızlık ihbarlarım da büyük ölçüde azalacak."

"Kasabadaki herkes hakkında her şeyi biliyor musun?" diye sordu sessizce, sesinde artık uyku ve tatlı bir merak vardı.

"Sadece boktan işler yapanlar." "Ve

Outlaw Al," diye ekledi.

"Al, konserve fasulye ile kesilmiş konserve etle besleniyor. Evi bir ara sokakta bir kulübedir. En iyi arkadaşları

Yirmi beş vahşi kedi ve tüm eşyalarını bir alışveriş arabasına koyabilir ve bunlardan hiçbirini aklı başında birinin isteyeceği bir şey değildir. Bunların hepsi berbat şeyler. Sadece sinir bozucu türden değil."

Onun sessiz, müzikal kahkahasını duydu ve her zaman yaptığı gibi bunun tadını çıkardı.

Kendini kaybettiğinde nazikçe, "Tamam bebeğim, uykuya dönme vaktin geldi," dedi.

"Tamam, tatlım."

Bu söz içinden geçerken gözlerini kapattı. Ona Chace demesini seviyordu.

Ama ona bal demesi başka bir şeydi. Saf bir şey. Büyülü bir şey. Mevsimin ilk karının gece yağması gibi. Uyanırsınız, kahve yaparsınız, pijamalarınızın üzerine bir ceket ve atkı sararsınız, kalın çoraplarınızı çekiştirirsiniz ve dışarıda verandanızda oturursunuz, içinizi ısıtan kahvenizi içersiniz ama nefesinizin önünüzde kabardığını görürsünüz, hava temiz çıkar ve daha temiz girer.

Bu biraz sıradan bir mucizeydi ama sıradan olması bile onu daha az mucizevi kılmıyordu.

Bunu ilk yaptığında, bir meleğin eli değmiş gibi hissetmişti ve o zamandan beri bunu her yaptığında bunu hissetmekten kurtulamamıştı.

Gözlerini açtı ve "Evimin adresini aldın mı?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdi yumuşakça ve bu onun da içinden geçti. "Sanırım yediye çeyrek kala orada olurum."

"Pekala, tatlım."

"Bir şey getiremeyeceğime emin misin?" "Sadece sen."

"Tamam, Chace."

Bu onun da içinden geçti, her zaman.

"Uyumaya devam et."

"Tamam."

"Görüşürüz, bebeğim."

"Güle güle, Chace."

Bağlantıyı kesti, telefonunu komodinin üzerine fırlattı ve sırt üstü dönerek gözlerini tavana dikti.

Misty ebeveyn odasında uyumuştı.

Chace misafir odasında uyumuştı.

Karısı öldükten bir ay sonra, onun yattığı eski yatağından kurtulmuş ve yeni bir yatak almıştı. Sert bir bulutun üzerinde uyumak gibi hissettiren bir yatağa para harcamıştı. Muhteşemdi.

Bu gece Faye onunla birlikte o yatakta olacaktı, saçları, kokusu, vücudu, kristal mavisi gözleri bir yastık ötedeydi.

Eskiden hayatı olan çöplerin kirletmediği temiz bir yatak.

Onun yatağı.

Elini başının arkasına itti, aynı zamanda dizlerini kaldırdı ve diğer elini sikinin etrafına sardı.

Sonra gözlerini kapadı ve önümüzdeki aylarda Faye'e uygulayacağı birçok senaryodan birini gözden geçirdi. Bu sefer Faye'in ağzını kullanması gerekiyordu. Acele etmedi. Önce tembelce okşadı, sonra daha sert ve hızlı.

Ve işi bittiğinde, sert bir şekilde boşaldı.

* * * * *

Üç saat sonra, Faye'e mastürbasyon yaptıktan, kahve hazırladıktan, kahvaltı ettikten ve koştuktan sonra, Chace duş almış, kot pantolon, lacivert dimi gömlek, ağır, yün kot marn kazak ve kalın yün çoraplarla ön verandadaki sallanan sandalyede oturuyordu. Elinde sıcak bir fincan kahve, ayaklarını önündeki korkuluğun tepesine uzatmış, gözlerini ovaya dikmişti.

Chace, Carnal'ın güneybatı ucunda dört odalı çiftlik tarzı bir evde yaşıyordu. Kendisinin on beş dönüm arazisi vardı ve komşularından hiçbirinin arazisi bunun üç katından az değildi. Bu nedenle, ön verandasından komşularının hiçbirinin evini göremiyordu. Sadece üzerinde yaşadıkları vadi düzlüğü, düzlüğü süsleyen ve evleri örten ağaçlar, tepeler

bölgeyi çevreleyen dağlar ve uzaktaki Carnal kasabası.

Carnal gerçekte olduğundan daha uzakta görünüyordu. Ova boyunca küçük görünse de arabayla sadece on dakikalık bir mesafedeydi.

Chace'in annesinin ailesi onun için yirmi beş yaşına geldiğinde kullanabileceği bir vakıf kurmuştu. Bu evi ve araziyi satın almak için, bir polis maaşıyla idare edilebilir bir ipotek bırakacak yüksek bir peşinat için bir kısmına erişmişti. Oturma odası, yemek odası, aile odası, kocaman bir mutfak, uşak kileri, gömme mutfak kileri, iki buçuk banyo, çalışma odası ve dört yatak odası, ebeveyn banyosu ve büyük bir gömme dolap. Eski moda bir ön sundurma, arkada büyük kare bir güverte ve iki SUV, iki kar arabası ve bir ATV'nin kolayca sığabileceği iki arabalık devasa bir garaj vardı.

Paranın geri kalanına hiç dokunmadı.

Çünkü bu kavramı kavrayabildiğinden beri üç çocuk sahibi olmaya karar vermişti. Bunun nedeni daha önce hiç erkek ya da kız kardeşi olmamış olması ve birini, diğerini ya da daha iyisi Faye'in sahip olduğu gibi ikisini birden istemesiydi. Bunu yapamayınca, hangi çocuğu olursa olsun kardeşleri olmasına ve insanlarla, gürültüyle ve sevgiyle dolu bir evde yaşamalarına karar verdi. Bu nedenle paranın geri kalanını üniversite eğitimleri için bir kenara ayırdı. İster ticaret okuluna gitsinler, ister güzellik uzmanı ya da tesisatçı olsunlar, ister Harvard ya da Stanford'a girip doktor ya da avukat olsunlar, umurunda değildi. Her ne olursa olsun, parasını ödemek konusunda endişelenmeyeceklerdi.

Bunu yapmıştı çünkü babası Chace'in eğitim masraflarını karşılamayı reddetmişti çünkü Chace işletme dersleri yerine avukat değil polis olmak amacıyla hukuk ve siyaset bilimi dersleri almıştı. Trane Keaton her zamanki gibi parayı manipüle etmek için kullanmaya çalıştı. Chace sadece hibe ve kredi aldı, derslere girerken ve yazları çalıştı, kendi lanet parasını ödedi ve istediği dersleri aldı.

Şikayet etmedi, bunun bir faydası yoktu ve istediğini elde etmek için bunu yapmak zorundaydı. Ama kolay değildi. Gece geç saatlere kadar ders çalıştığını, derslerdeki yorgunluğunu ve derslerden sonra işe gitmek için kendini sürüklediğini hatırlıyordu ve son öğrenci kredisini beş yıl önce ödemişti. Çocuğuna bunları yaşatmayacaktı.

Ayrıca, bu saçmalıkları düşünmesine izin verdiği günlerde, düğünü için para harcayabilecek bir babası olan sosyetik bir kızla evlenmeye de niyetli değildi. Aşık olduğu kişiyle evlenecekti ve o kişi kim olursa olsun, Chace ona yardım etmek için güven fonunu kullanmak zorunda kalsa bile hayallerinin düğününü yapacaktı. Bu yüzden para da kendi haline bırakıldı.

Son olarak, evi harikaydı. Büyük odalar. Bir sürü pencere. İçeride ve dışarıda olmak için bir sürü yer. Muhteşem manzaralar. Satın aldığında eskimişti, bu yüzden tüm banyoları, mutfığı ve döşemeleri yeniledi. Annesi evi dekore etmek istiyordu, o da buna izin verdi ama ona yol göstermek için yanında gitti. Alışveriş yapmak onun verebileceği ya da alabileceği bir şeydi, genellikle verirdi ama annesi bunu yapmayı seviyordu, oğluyla birlikte olmayı seviyordu, o da onunla birlikte olmaktan hoşlanıyordu, bu yüzden birlikte yapabilecekleri bir şeydi. Bunu tekrar yapmak istediğini söyleyemezdi. İyi sonuçlandığını söyleyebilirdi.

Bununla birlikte, evine yerleştirmeye karar verdiği kadın, onu yaşamak istediği bir ev haline getirmeye teşvik edilecekti. Yeni ve son teknoloji bir mutfak isterse, vakıf bunu karşılayacaktı. Dikiş dikebileceği ya da örgü örebileceği bir oda eklemek isterse (Faye'in durumunda, okumak için sessiz bir yer), bunu ona vermek için güveni kullanacaktı. Her ne olursa olsun, ona sahip olacaktı ve parayı bu amaç ve diğer ikisi için bir kenarda tutuyordu.

Bir aile, istediği şeye sahip bir eş, bir ev.

Chace'in tek istediği. Her ikisi de ölmüş olan büyükanne ve büyükbabasının, ona verdikleri parayı kullanarak sahip olduğu için çok memnun olacakları bir şey.

Misty orada yaşarken, oraya kendi damgasını vurmuştu. Bu da Chace'i kazanmak için bir başka girişimiydi, kendi deyimiyle "onun evini kendi evi" yapmak. Diğer tüm girişimleriyle birlikte bu da geri tepti.

Evlendiklerinde çalışmamıştı ama Chace ona geçinmesi için para vermemişti. Sahip olduğu para hain kaynaklardan geliyordu. Kirli paraydı.

Onun kirli parasını ortak bir hesapta paylaşmadılar. Kendine istediğini aldı ve Chace'in hiçbir katkısı olmadı.

O öldüğünde, Chace'e her şey kalmıştı. Parası, eşyaları, hepsi. Hepsini dağıtmıştı. Ailesi kişisel eşyalarını aldı ve geri kalanı birkaç farklı hayır kurumuna gitti.

Düşünceleri iç geçirmesine neden oldu, kahvesinden bir yudum aldı ve uzun zamandır ezberlediği manzarayı taradı, ancak bu hala biraz huzur bulmadığı veya manzaradan sessizce etkilenmediği anlamına gelmiyordu.

Bu duyguyu geri kazanmak hoşuna gidiyordu. Misty evdeyken bu duyguyu kaybetmişti, olabildiğince sık kaçtığı bir yerdi bu. Misty etraftayken verandada oturup kahve içmiyordu. Gelirken ya da giderken manzarayı seyretmek için zaman ayırmıyordu. Eve gelmekten korkuyordu ve gitmek için her zaman acele ediyordu.

Kahvesinden bir yudum daha alırken, her zamanki gibi akli ne zaman Misty'de olsa, ondan Chace'in UA'ya yaklaştığı zamana kayıyordu. CPD'de neler olduğunu, bunu durdurma isteğini ve maaş paketlerini onlara götürdüğünü anlatmıştı.

Arnie Fuller'ın özel ekibindeki her memur ayda bir paket alırdı, bu paketin miktarı yerel işletmelerden koparabildikleri ve güç sahiplerine şantaj yapabildiklerine göre belirlenirdi. Chace kendisinininkini kabul etmişti çünkü kabul etmeseydi şüphe uyandıracaktı.

Bildikleri kadarıyla gönüllü bir piyadeydi.

Yerel iş adamlarına yaklaşıp onları Carnal Polis Dul ve Yetimleri fonuna bağış yapmaya zorlamak konusunda sınırı aştı. Ayrıca şantaj aracısı olma konusunda da sınırı vardı. Bunu Arnie'ye, kasabadaki insanların maaş bordrosunda bir ya da iki dürüst polis olabileceğini düşünmelerinin ne kadar akıllıca olduğunu göstererek açıkladı. Arnie buna kanmıştı, böylece Chace'in yüzmek zorunda kaldığı onca pislik ve görmezden gelmek zorunda kaldığı diğer pislikler arasında en azından o pislikten arınmıştı.

Ama bütün zarfları Chantelle'deki bir bankanın kiralık kasasına koymuş ve gizli soruşturmayı başlattıklarında hepsini İçişlerine teslim etmişti.

O paketlerde yaklaşık elli bin dolar vardı. Altı yıl boyunca çalınmış. İç İşleri, Chace'in parasını teslim ettiğinin basına sızmasını sağladı. Onu kolluk kuvvetlerinde iyi ve doğru olan her şeyin poster çocuğu olarak gösterdiler. Kimsenin şüphesi kalmasın istediler ve bunun için Chace'i kullanarak bunu yapmaya başladılar. Aslında medya ile paylaştıkları her şey doğrudu, sadece paylaşacakları şeyleri seçiyorlardı, bu kimseyi ilgilendirmezdi. Paylaşım şekilleri, Chace'in mistik güçlerle donatılmış bir kılıca sahip bir tür beyaz şövalye olduğu izlenimini yaratıyordu ki öyle değildi.

Neyse ki, her zaman olduğu gibi tüm bunlar sona ermişti, istilaya uğrayan personel kovulmuş ya da hapsedilmiş ve yerlerine yenileri atanmıştı ve kasaba yavaş yavaş da olsa sakinleşiyor gibiydi.

Bu da Chace'i o günkü planlarına getirdi. Hafta sonu için market alışverişi ve Tate Jackson ile buluşması.

Tate, Bubba'nın barının yarı sahibiydi ama çoğunlukla bir ödül avcısıydı. Bir zamanlar polisti. Bu yüzden Carnal vatandaşları polise güvenemeyecekleri bir sorunla karşılaştıklarında Tate'e giderlerdi. Arnie'nin yönetimi altında asla kirlenmeyen iyi bir polis olan Tate, her zaman elinden geleni yapan iyi bir adamdı.

Chace'in Clinton Bonar'la beklenmedik buluşmasından beri Tate şehir dışına çıkmıştı. Chace onu aramış ve eve döner dönmez buluşmaları gerektiğini söylemişti. Frank Dolinski Bonar'ı biliyordu. Chace'in kendini sağlama almak için Tate'in yanı sıra şehirdeki birkaç adamı daha tanınması gerekiyordu.

Tate dün eve geldi.

O öğleden sonra buluşacaklardı.

Bu düşünceyle kahvesinden bir yudum daha alan Chace'in gözünün ucuna bir şey takıldı ve başını çevirip evinin etrafındaki çiftlik arazisinden geçen tek yola baktı. Carnal ile Chace'in yaşadığı dağın etekleri arasındaki bölgede sadece bir yol olduğu için Chace o yoldan geçen her arabayı ve kamyonu tanırdı. Sekiz yıldır orada yaşadığından, arkadaşlarının ve aile üyelerinin araçlarını bile biliyordu.

Bu o araçlardan biri değildi. Siyah bir Jeep Wrangler'dı.

Chace, o Wrangler'da kimin olduğunu bildiğini düşünüyordu.

Goodknight ailesi bir Jeep ailesiydi. Faye, Sondra ve Silas'ın hepsi farklı yaşlarda Jeep kullanıyordu.

Silas'ın siyah bir Wrangler'ı vardı.

Faye'in babasının yaklaşmasını izlerken, kahvesini yudumlarırken, birazdan olacaklara hazırlanırken, Chace'in aklına belli belirsiz Faye ve Sondra'nın arabalar söz konusu olduğunda anne-kız gibi oldukları geldi. Arabaları yeni değildi. Faye bildiği kadarıyla kendi arabasını hiç yenilememişti. İşi bittiğinde Silas'ın araçlarını Sondra devralmıştı. Görünüşüne ve onu gördüğü zamanki davranışlarına bakılırsa, saçmalamayan, meşgul ve aktif biriydi, muhtemelen onu gitmek istediği yere götürdüğü sürece ne sürdüğü umurunda değildi.

Chace, Silas'ın Chace'in yolunun sonundaki beyaz çitte bulunan ve çitle çevrili devasa bir arka bahçeye açılan çift genişlikteki açıklıktan geçmesini izledi. Arazisinin geri kalanı çitsizdi. Araziyi, boşluğu, sessizliği ve huzuru seviyordu. Çiftliğindeki hayvanların

komşuları onun arazisinde dolaşırdı. Çimleri çiğnemeleri, Chace'in o pisliği biçmek zorunda kalmayacağı anlamına geliyordu.

Ama bu beyaz çit ona bu mülkü sattıran şeydi ve onu her iki yılda bir zımparalayıp boyuyordu. Ne zaman bir tamirat gerekse, elinden geldiğince çabuk hallediyor ve ara sıra kontrol etmek için çitin üzerinden geçiyordu. Ev büyüktü, orada bir aile kurabilirdiniz, daha fazla odaya ihtiyaç duyarsanız eklemeler yapabilirdiniz. Ama onu çevreleyen, sınırlarını çizen, bir avlu oluşturan, evi çevreleyen ve vurgulayan o uzun, beyaz, dikdörtgen çit çizgisi onu bir ev gibi gösteriyordu.

Chace, Silas yolun sonuna varıp eve yakın bir yerde durana kadar bekledi ve ayaklarını parmaklıklardan çekti. Silas kapıyı açtığında ayağa kalktı. Basamakların başına kadar yürüdü ve Silas, Chace'in altı yıl önce döşediği kardan temizlenmiş kaldırım taşlı yoldan yukarı çıkarken omzunu beyaz boyalı sundurma direğine yasladı.

Silas yolu yarılادığında, "Bay Goodknight," diye seslendi ve Silas gözlerini botlarına dikerek elini kaldırdı ve yola devam etti.

Ancak merdivenlerin dibinde durduğunda kristal mavisi gözleri Chace'e dikildi.

"Bana Silas deyin, Dedektif Keaton," diye davet etti.

Chace çenesini kaldırdı ve "Chace" diye karşılık verdi.

Silas kendi çenesini kaldırdı, sonra başını Chace'in kahve fincanına doğru eğdi. "Biraz daha var mı?"

Cevap olarak Chace döndü ve eve doğru yürüdü, fırtına kapısını ve ön kapıyı açıp içeri girdi, Silas'ın takip etmesi için fırtına kapısını açık tutmak için döndü.

Chace, dört yıl önce Misty Maryland'deki bir arkadaşını ziyaret etmek için iki haftalık bir tatile çıktığında döşediği evin arka tarafına giden meşe döşemelerin üzerinden geçerek onlara yol gösterdi.

Sol tarafta, dikdörtgen masalı büyük bir yemek odası. Odada batı esintileri, country esintileri vardı ve hepsinin altında annesine özgü bir sınıf yatıyordu.

Sağ taraf annesinin resmi oturma odası olarak adlandırmayı sevdiği yerdı. Chace resmi değildi, bu yüzden odada birbirine bakan iki rahat bordo kanepe vardı ve daha çok batı esintileri vardı, annesinin "resmi kısım" olarak adlandırdığı taşradan hiç bahsetmiyordu.

Chace, Silas'ı büyük bir mutfak ve aile odasından oluşan geniş alana götürürken derin, geniş bir kemerden geçti.

Mutfağın ortasında beş ocaklı bir ada ve sekiz kişilik bir ailenin rahatça oturabileceği bir mutfak masası olarak hizmet veren çok fazla tezgah alanı vardı. Ada gösterişliydi ama evin arka tarafındaki lavabonun üzerindeki büyük resim penceresi de öyle.

Aile odasında üç tarafı üç tam kanepe olan devasa bir seksiyonel koltuk vardı. Büyük düz ekran televizyon. Kitaplar, CD'ler, DVD'lerle dolu raflar. Ve köşede taştan bir şömine.

Evin ön tarafına doğru uzanan mutfağın dışında kiler, yemek odasına gizli bir giriş ve hizmet odası ile garaja açılan kapılar yer alıyordu.

Evin önünden arkaya doğru akan geniş salonun hemen ilerisinde, arka güverteye açılan çift geniş Fransız pencereleri vardı.

Chace doğrudan kahve fincanının yanına gitti ve "Nasıl alırsınız?" diye sordu.

"Sondra burada olmadığına göre, üç şeker ve sağlıklı bir doz yarı yarıya."

Silas arkasından konuşmaya devam ederken Chace kupasını bıraktı, dolabı açtı ve bir tane daha aldı.

"Sondra sürekli üzerimde. Babası kalp krizi geçirdi, o yüzden benim de geçireceğimi düşünüyor. Günde iki mil koşuyorum. Her gün mekik, barfiks, sınav çekiyorum. Çoğu zaman dışarıda çalışıyorum. Bakmam gereken 10 dönüm arazim var. Ve üç çocuğum büyümüş olabilir ama bu

yardım etme. Bütün bunları kahvemde yarı yarıya ve tatlı tadını alabilmek için yapıyorum. O dengeyi göremiyor."

Chace kahve doldurdu ve ona kötü haberi verdi. "Yarı yarıya yok. Sadece süt var."

"Yarı yarıya yok mu?"

Ses tonu Chace'in okuyamayacağı bir şekilde bozuktu ama yine de onu geriyordu. Ya da daha fazla.

Şekere uzanırken bile omzunun üzerinden adama baktı.

"Hayır."

Silas Goodknight onunla göz göze geldi ve "Benim Faye'im kahvesine yarı yarıya koyar. Fındık aromalı."

İşte oradaydı. Bir his.

Chace ve Faye birbirlerini gizlice görmüyorlardı. Şimdiye kadar bütün kasaba çıktıklarını biliyordu. Ne olursa olsun, Faye Chace'e geçen hafta sonu onların evinde yemekten ailesine görüştüklerini söylediğini anlatmıştı.

Silas Goodknight kızının Chace'in evinde uyanıp kahvesini yapmadığını biliyordu.

Chace zihinsel olarak fındık aromalı yarım ve yarımı alışveriş listesine ekledi ve Silas'a cevap verdi, "Kahvelerini La- La Land'den al, Silas. Fındıklı sevdiğini biliyorum. Yarı yarıya kullandığını görme fırsatım olmadı."

Silas, "Doğru," diye mırıldanmadan önce bir an gözlerini kaçırdı.

Chace arkasını döndü, Silas'ın kahvesini hazırladı ve sütü buzdolabına geri koymadan önce fincanı adama uzattı, kendi fincanını etiketledi, ona doğru döndü ve kalçasını tezgâha dayadı. Silas kalçasının yan tarafını adaya dayamıştı.

İkisi de yudumlarırken konuşmadılar.

Sonunda Chace konuya girdi: "Seni buraya getiren nedir Silas?"

Silas bakışlarını resimli pencerenin dışındaki manzarayı düşünmekten Chace'e çevirdi.

"Bir süredir bunu yapmak istiyordum ve yapmaya karar verdim. Yaptığın şeyi takdir ettiğimi söylemek istedim. Bu tür şeyler cesaret değil, yürek ister. Büyük cesaret. Pek çok erkek senin verdiği kararı veremez ve bunu uygulayamaz. Bu tür şeyler bir erkeği mahveder. Çoğu erkek iki seçeneği olduğunu ve diğerlerinin bu iki seçenekten birini seçtiğini düşünür. Ya ona katılır ya da zararını kesip yoluna devam eder. Sen ikisini de yapmadın. Yanlış yapıldığını gördün, dayanabildiğin kadar dayandın ve sonra düzeltmeye koyuldun. Cesaret ister. Cesaret ister. Pek çok erkekte ikisi de yoktur. Sende var. Buna hayranım."

"Memnuniyetle ama katıldığımdan emin değilim," diye mırıldandı Chace kibarca. Açılış konuşmasının bu olmasına şaşırması, bu konuya girmek istememişti ama Silas'ın, Chace'in kızıyla çıktığını öğrendikten bir hafta sonra minnettarlığını paylaşmak için onu aramadığına dair güçlü bir his vardı içinde.

Silas'ın dikkati yoğunlaştı ve sesi kısıldı, "O zaman yanılırsın evlat. Arnie Fuller çocukken pisliğin tekiydi. Babası pisliğin tekiydi. Büyükbabası daha da büyük bir pislikti. Sonra kendine bir üniforma aldı ve o da daha az pislik değildi. Ama rozeti olan bir pislik iyi bir şey değildir. Oradan büyüdü çünkü o adamın akrabaları gibi bir pislik olmaktan başka gidecek yolu yoktu. Sorun şu ki, bu işte ikisinden de iyiydi. O zamanlar burada olmayabilirsin ama nasıl büyüdüğünü biliyorsun. Başladığınızda kötü değildi ama bu tür şeyler her zaman kötüdür, sadece pazarlık etmeniz gereken bok seviyesi yükselir. Öyle bir noktaya geldik ki hepimiz içinde boğuluyorduk. Sen ve Dolinski bunu temizlediniz. Senden önce hiç kimse, Tate Jackson bile bunu üstlenmedi. Yükselen seviyede yirmi yıllık pislik. O yüzden katılmamana katılmıyorum. Sizden önce kimsenin yapmayacağı bir şey yaptınız ve pek çok insan size minnettar."

Bu konu hakkında konuşmak istemeyen ama kesinlikle konuyu kapatmak isteyen Chace, çenesini kaldırarak minnettarlığı kabul etti ve ardından kahvesinden bir yudum daha aldı.

Silas içkisinden bir yudum aldı ve bakışları pencereye döndü.

Silas konuşmadı. Chace de konuşmadı. Bu bir süre uzadı ve Chace bundan sıkıldı.

"Silas, paylaşmak istediğin başka bir şey var mı?"

Silas'ın gözleri ona kaydı ve bomu indirmekte tereddüt etmedi.

"Kızımın çıkmanı istemiyorum." Chace vücudunun katılaştığını hissetti.

Kahretsin, işte oradaydı.

Lanet olsun.

Kahretsin.

"Silas -" diye başladı.

Silas bir elini kaldırdı. "Minnettarım evlat, bunu sana söylemişim. Ama ben dürüst bir adamım, bu yüzden buraya bu minnettarlığı paylaşmaya ve ortaya koymaya geldim. Sana mutluluklar diliyorum. Bunu hak ediyorsun ama kızımın değil."

Chace sessizce, "Bu senkronize değil, Silas," dedi.

"Bunu anlıyorum. Ama sanırım sen de beni anlıyorsun," diye karşılık verdi Silas sessizce. "Gördün mü Chace, dikkat ediyorum. Seni gördüğüm anda nasıl bir adam olduğunu anladım. Hikâyeyi bilmiyorum. İyi bir hikâye olmadığını biliyorum. Beni ilgilendirmez ve bilmek de istemiyorum. O yüzden sormuyorum. Bildiğim tek şey kızımın bir hayalperest olduğu. Gözlerindeki yıldızları saklıyor ama onları görmek için derinlere bakmanıza gerek yok. Babası olarak, o güzel kafasında hangi hayali pişiriyorsa onu yaşamasını istiyorum. Ayrıca, Tanrı'nın gözleri önünde bir kadınla evlendiğini ve yüzüğünü parmağına takmak istemesen de öyle olduğunu biliyorum. Sonra da sanki o yeminleri Tanrı'nın huzurunda etmemişsin gibi işine devam ettin. Anladığım kadarıyla kendince sebeplerin vardı ama her ne olursa olsun ben bir erkeğim, bir kocayım, bir babayım ve kızım için iyi şeyler istiyorum. Umarım içinde bir yerlerde, nedeni ne olursa olsun, karına, Tanrı'ya verdiği sözü bozmanın, kızımın vakit geçirmen söz konusu olduğunda bana iyi gelmeyeceğini söylediğimde beni anlıyorsundur."

"Silas konuşmayı kesince Chace hemen karşılık verdi ve Silas'ın göz kırpmasını izledi.

"Yine mi geldin oğlum?"

Chace tezgâhtan uzaklaştı ve adamın gözlerini tuttu.

"O zamanlar başka bir şansım olacağını düşünmemiştim. Bildiğim tek şey, ölüm bizi ayırana kadar sevip değer vereceğim bir kadınla evlenirsem, Tanrı'nın evinde bir vaizin önünde durmaktan ve bu yemini tutma niyetiyle etmekten mutluluk duyacağımdı. Misty bir kilise düğünü istedi. Tam da bu nedenle kilise düğünü yapmadı. Tanrı'nın evinde bozmaya niyetli olduğum bir yemini edecek değildim. Bu yüzden yapmadım. Şimdi, sevdiğim ve değer verdiğim bir kadın bulacak kadar şanslı olursam, ölüm bizi ayırana kadar hastalıkta ve sağlıkta onun yanında olacağıma dair ona ve Tanrı'ya yemin edeceğim. Ve eğer bu kadın benim seçtiğim, gerçekten sevdiğim ve değer verdiğim bir kadın olursa, hiç kuşkun olmasın Silas, bu yemini ettiğimde ciddi olacağım."

Nefes aldı, Silas konuşmak için ağzını açtı ama Chace ondan önce davrandı.

"Ve bilmeni isterim ki, alınmadım. Haklısın. Seni anlıyorum. Sadece beni anlamıyorsun. Buraya gelip kızına göz kulak olmanı bile takdir ediyorum. Sen de haklısın, olanlar seni ilgilendirmez. Sana bunun ne olduğunu söylemeyeceğim, asla. Sana söz verebileceğim tek şey, eğer Faye ile aramızdaki şey kök salar, büyür ve çiçek açarsa, her şeyi bilecek. Ondan hiçbir şey saklamayacağım. Olmak istediğim adama geri dönmeye çalıştığım bu yolda benimle kalmak isteyip istemediğine karar vermek ona bağlı olacak. Öğrendiğinde, bunu seninle paylaşmaya karar verirse, bu onun kararı. Ailenin nasıl iletişim kurduğuna karışmayacağım. Ondan paylaşmamasını istemeyeceğim. Ne yapması gerektiğine karar vermesine izin vereceğim. Şanslıyım ki onun ailesi

Çünkü Faye paylaşırsa senin ve karının paylaşmayacağını sormama gerek kalmadan zaten biliyorum."

"Olmak istediğın adama geri dönmeye mi çalışıyorsun?" Silas yumuşak bir sesle sordu.

"Pislik içinde yüzüyorsun Silas, gözeneklerinden içeri sızıyor."

Bunun üzerine Silas tezgâhtan uzaklaştı ve fısıldadı, "Oğlum, bunu üstlenemezsin."

"Çok geç. Misty ile evlendiğimde bunu yapmıştım. Sana biraz vereceğim. Ben de altı yıl önce o tuzağa düştüm. On dört ay boyunca IA ile çalıştım. Hesabı sen yaparsın herhalde."

"Ama -"

Chace onun yerine konuştu. Yapacak işleri vardı. Bu konu hakkında konuşmak istemiyordu. Silas Goodknight gibi zamanını hak eden, ona Faye için yeterince iyi olmadığını ve nedenini hatırlatan iyi bir adam olsa bile, geri çekilmeye niyeti yoktu.

"Faye'den vazgeçmeyeceğimi söylediğimde alınmadım ve umarım siz de alınmazsınız. O güzel, tatlı, nazik ve komik biri. Beni güldürüyor. Bana umut veriyor. Onunla birlikte olmanın bencillik olduğunu zaten biliyorum ve umurumda değil. Onun hayatıma kattığı güzelliğe hiç sahip olmadım Silas ve altı yıl önce sahip olabileceğime dair umudumu kaybettim. Bencilce ya da değil, bunu şimdi tecrübe ettim, bu yüzden dayanıyorum. Bunu bırakmamın imkanı yok. Ama senin gibi bir adama saygı duyduğum için, bu güzelliği yaratan bir baba olduğun gerçeği de dahil olmak üzere, sana bir şey vereceğim, böylece biraz huzurla uzaklaşabilirsin. Bana verdiği bu güzelliği geri vermek için elimden geleni yapmak için eğilirim, kendimi düğümlerim ve boynumu kırarım. Burası Tanrı'nın evi değil ama benim evimin Tanrı'nın ülkesinde olduğu da yadsınamaz, bu yüzden yemin ettiğinizde bunu istediğiniz gibi kabul edebilirsiniz."

Silas Goodknight tek kelime etmeden Chace'e baktı ama Chace onun gözlerinin çalıştığını gördü. Chace'in ona bir şeyler söylemesini ya da bu işi kapatmanın bir yolunu bulmasını söyleme şansı yoktu çünkü telefonu çalmıştı.

Telefonu cebinden çıkardı, ekrana baktı ve kahve fincanını yere bırakıp aramayı cevapladıktan sonra lavaboya doğru yürürken "Üzgünüm, bir dakikaya ihtiyacım var," diye dalgın dalgın mırıldandı.

"Çocuk bize bir not yazmış!" Faye onun kulağına bağırdı. Chace penceresinden görünen manzaraya gözlerini kırıştırdı. "Ne?" "Çocuk bize bir not yazmış! Adı Malachi!"

Tanrım, Malachi mi? Malachi ne biçim bir isimdi böyle?

"Snickers sevdiğini söylüyor," diye heyecanla devam etti. acele et. "Uyku tulumunun çok sıcak olduğunu söylüyor. Holes'u okumak istediğini ve bir sonraki Harry Potter'ı istediğini söylüyor. Ve kasabanın kuzeyindeki kamp alanındaki duşlara girip duş alabildiğini söylüyor! Bu... harika değil mi?" diye ağlayarak bitirdi.

"Evet tatlım," diye gülümseyerek onayladı

Chace. "Geçtik!" diye haykırdı.

"Evet," diye tekrarladı.

"İade kutusundaydı. Okuduğumda ellerim titriyordu. Hâlâ da titriyorlar."

Tanrım, çok tatlıydı.

Ve haklıydı. Harikaydı, bu yüzden Chace b i r karar verdi. Chace ona "Hızlan," dedi.

"Ne?" diye sormadan önce tereddüt etti.

"Cipinde oturup onun zulasını almasını izlemekten bıktım. Pazartesi, ben caddede kamyonumdayım, sen de iade kutusunun yanında duruyorsun. Eğer onunla konuşabilirsen, iyi. Bence bu, yarattığımız açıklıktan kaçmak isteyebileceğine dair bir işaret. Senin görevin onu kütüphaneye getirip bizimle de konuşturmak olacak. Hikayesini alacağız. Onu hissedeceğiz. Bakalım bize ne verecek. Bakalım bize güvenecek mi ve CPS'in ona bakabileceğine inanacak mı?"

"Sence de çok erken değil mi?" diye sordu endişeyle. "Bize daha yeni bir not yazdı."

"Faye, tatlım, neredeyse iki haftadır bunu yapıyoruz ve o zor uyuyor. Ona bok veriyoruz ama o hala

Kendine bakıyor ve o küçük bir çocuk. Başının üstünde bir çatıya ihtiyacı var. Karnında sıcak, iyi yemek. Yol gösteren bir ele. Eğitim. Ne kadar zamandır orada olduğunu bilemeyiz. Güvende değil. Onu güvene almalıyız, üç hafta içinde değil. Eğer başarabilirsek, Pazartesi." Kadın yanıt vermeyince, "Bu planda benimle misin?" diye sordu.

"Uh... tamam," diye cevap verdi sıfır hevesle.

Belli ki onunla birlikte değildi.

"Tedbirli davranacağız," dedi sessizce. "Ben bir tehdit olabilirim. Umarım olmazsın. Yani geri dönüşlerde sen varsın. Kütüphaneye gitmek istemiyor, sen de ona alternatif bir seçenek sunuyorsun. Ev yemeği ve Pazartesi gecesi gerçek bir banyoda sıcak bir duş. Koşul yok, çekip gidebilir. Ama yemek yerken onunla konuşacağız ve gitmek istememesi için elimizden geleni yapacağız. Senin için uygun mu?"

"Tabii."

Hala tereddütlü, hevesi yok, endişeli.

"Bebeğim," dedi bu kez nazikçe, "üzerine çullanıp onu kelepçelemeyeceğiz ve bir kafese atmayacağız. Ona en sevdiği yemeğin ne olduğunu sor. Yapacağına söz ver. Sen yaparsın, sen pişirirsin, o sert yaşar, bayılır. Bunu başardık. Şimdi avantajı zorluyoruz."

"Ona midesinden ulaşın," diye fısıldadı.

"Şimdiye kadar işe yaradı," diye yanıtladı ve onun yumuşak, melodik kıkırdamasını duydu.

"Tamam, Chace," diye daha kararlı bir şekilde kabul etti. "Tamam," dedi Chace gülümseyerek.

"Bu gece kutlamak için şampanya getiriyorum," diye ilan etti.

"Bugün biraz alacağım, sen sadece kendini getir."

Bir duraklama, bu seferki biraz sinirli, sonra, "Chace, ben şampanyaya param yeter."

Hem haklıydı hem de haksızdı. Hurda bir arabası vardı, kiralık bir evde ucuza yaşıyordu ama çoğunlukla öyle yaptığı için ve yakın zamana kadar

Alışveriş merkezine, ailesine ya da kız kardeşine gitmediği sürece gitmesi gereken hemen her yere yürüyerek giderdi.

Kütüphaneyle olan ilişkisini araştırıyordu ve kadının maaşı kamuya açık bir kayıt konusuydu. Yüksek lisans derecesi vardı ve onun maaşının yarısından biraz fazla maaş alıyordu. Yoksulluk sınırında değildi ama bu düzeyde eğitim almış ve deneyimini artırmış birinin almasını bekleyeceğiniz bir maaş da değildi. Kütüphaneyi yönetiyordu. İş tanımı üç sayfa uzunluğundaydı. Bütçeler, muhasebe, satın alma, tanıtım, programlar ve Faye'in ona sayılarının beş olduğunu söylediği gönüllü personeli yönetmek. Tek kişilik bir gösteriydi. Maaşı bu sorumluluk düzeyi için çerez parasıydı.

Chace bunu rahatsız edici bulmuştu, özellikle de kapatılma tehdidini. Bu konuda fazla bir şey bilmiyordu ama araştırıyordu ve özellikle CPD'deki kesintiler göz önüne alındığında durum hiç de iyi görünmüyordu. Aslında bu, Belediye Meclisi'nde onu şaşırtacak ve kızdıracak daha fazla yolsuzluğa işaret ediyordu. Bu saçmalıklara daha fazla ihtiyaçları yoktu ve o da bunlarla uğraşmak istemiyordu. Sadece daha derine inme şansı olmamıştı.

Yani şampanyaya parası yetiyordu ama parasını çocuğa, Horoz'da giydiği gibi elbiselere ve botlara harcamasını tercih etmekle kalmıyor, kadınına sahip çıkan bir adamdı. Üstelik markete gidiyordu. Onun evinde yemek yemesini ve sonra başka şeyler yapmasını istiyordu, oraya varmadan önce mola vermesini değil.

"Faye, on dakika içinde markete gideceğim. İkimizin birden gitmesine gerek yok," diye belirtti. "Ben şampanya alacağım."

Bu ona sessiz, tatlı bir "Oh. Doğru. Tabii ki." Chace tekrar pencereye bakarak sırtıttı.

"Sanırım dokuzuncu buluttan inip işe koyulmalıyım," dedi ve o da bunu sık sık yaptığı gibi duydu. Sabahları telefonda tatlı, uykulu ve ateşli olduğunda bile onu bırakmayı sevmiyordu. Bunu açıkça söylemedi, hatta saklamaya çalıştı ama oradaydı.

Chace bunu sevdi.

"İşe git, akşam görüşürüz." "Tamam, tatlım. Akşama görüşürüz."

"Görüşürüz, Faye."

"Hoşça kal Chace ve..." durakladı ve fısıldadı, "Malachi. Yaşasın."

Sevimli değildi. Çok tatlıydı.

Sırıtarak, "Hoşça kal bebeğim," diye mırıldandı.

Bağlantıyı kesti, döndü ve vücudu istemsiz bir şekilde irkildi, gösterdiği ve gizleyemediği bir tepkiydi, alışılmadık bir olaydı.

Çünkü öncelikle Silas Goodknight'ın orada olduğunu bile unutmuştu.

İkincisi, Silas Goodknight ona kocaman gülümsüyordu.

"Doğru!" Silas akıllıca bir ifadeyle fincanını gereğinden fazla güç kullanarak adaya koydu. "İşte bu kadar. Seni ve Faye'i önümüzdeki Cumartesi akşamı yemeğe bekliyorum. Saat altıda orada olun. Sondra çiçekleri sever, pembe olanları. Holly'ye söyle, Holly ne yapacağını bilir. Ya da Faye'e söyle, o da ne yapacağını bilir. Bunun dışında, kendini ve büyük bir iştahı getir. Sondra kendime bakmamdan şikâyetçi olabilir ama bu misafir geldiğinde gösteriş yapmayı sevmediği anlamına gelmez."

Chace, Silas'ın Chace'in kızıyla çıkmasını istemediğini söylemek için yaptığı sürpriz ziyaretten Silas'ın Chace ve Faye'i yemeğe davet etmesine geçerken Silas ön kapıya doğru ilerledi.

Başka seçeneği olmayan Chace onu takip etti.

Dışarıdaydılar, Chace merdivenlerin tepesinde veda etmek ya da başka bir şey söylemek için ağzını açıyordu, Silas ise en alttaydı ki Silas döndü, Chace ile göz göze geldi ve onu konuşmaya zorladı.

"Olmak istediğin adama giden yolu bilmiyorsun. Her erkeğin hayatında, yolculuk sırasında kendimizi olmak istemediğimiz karanlık yerlerde bulabileceğimizi biliyorum. Karanlık bir yerde olduğunu anlıyorum. Anlıyorum."

iyi bir süre. Çıkış yolunu bulduğunu da biliyorum. Neden ışığı bulamadığını düşündüğünü anlamıyorum ve sormayacağım. Zaten paylaşmayacağını söylemiştin. Bunu da anlıyorum. Muhtemelen ben de paylaşmazdım. Ama kızım hakkında konuşmandan, geçen hafta sonu Sondra ve benimle senin hakkında konuşurken yüzündeki ifadeden, bize bakmaya başladığı o çocuk için yaptıklarını anlatmasından ve az önce telefonda duyduklarımdan biliyorum ki sen o adamı çoktan bulmuşsun. Sadece henüz bunun farkında değilsin."

Chace soğukta kot pantolonu, gömleği, kazağı ve çoraplarıyla durmuş merdivenlerden aşağı bakarken Silas elini kaldırdı ve "Gelecek hafta sonu görüşürüz," diye bitirdi.

Sonra Chace'in yürüyüş yolundan Wrangler'ına doğru yürüdü.

Chace onun ön camdan kısa bir el sallamasını izledikten sonra üç nokta dönüşü yaptı ve Chace'in şeridine girdi.

Wrangler sola dönüp Carnal'a doğru ilerlerken Chace onun ardından bakmaya devam etti.

Sonra sırttı ve ayağının üzerinde dönüp evine geri dönmeden önce "Siktir git," diye mırıldandı.

* * * * *

Chace arabasıyla Tate Jackson'ın tepelerdeki evine doğru giderken, Tate'in Chace'in önerdiği şirkete sahip olduğunu fark etti. Deke'in külüstür kamyoneti. Wood'un Ford F-150'si. Ty'ın Landcruiser'ı. Ve Chace'in yerini tespit edemediği ama Chace'in Max'i aramasını önerdiğini düşünerek Holden Maxwell'e ait olduğundan şüphelendiği bir Cherokee.

Deke Hightower bir serseriydi ama arada sürüklendiği katı bir yolu vardı. Carnal'dan Sturgis'e. Basit yaşadı. Külüstür bir pikap. Harley. Başının üstünde bir çatı. Kışında kot pantolon. Karnında yemek. Ve Bubba's'ta ya da Sturgis'teki All American Roadhouse'da bira, canı isterse viski. Bu hayatı kolaylaştırmak için yol boyunca ufak tefek işler yaptı. Adam kaba, tek heceli ve devasa boylu ve genişti. Bu onun zeki olduğu gerçeğini gizliyordu.

bir kırbaç gibi. Ama sadık olduğu gerçeğini saklamaya çalışmadı. Tate ve Laurie birbirlerini tanımaya başladıklarında ve tüm bunlar olurken Tate'in arkasındaydı. Ty'in dramı sırasında onun arkasını kolladı.

Coal "Wood" Blackwood kasabadaki aile işletmesi garajın bir hissesine sahipti. Harley'ler konusunda uzmanlaşmışlardı. Babası bu işi başlatmış, geliştirmiş ve şimdi iki yüz elli mil yarıçapında yaşayan ve garajlarında motorlarını tamir ettirecek parası olan herkes motorunu Pop ve Wood'un garajına getiriyordu. Wood'un babası Pop, kendini Harley'e adanmış bir adamdı ve Wood'a motorcunun oğlu motorcu ismini takmıştı. Wood'un da bir motorcu olduğu düşünülürse, bu isme cevap vermeyi reddetmesi ve kasıklarına yumruk yemesini istemedikleri sürece herkesin ona Wood demesi şaşırtıcıydı. Söylentilere göre gençlik yıllarını ve yirmili yaşlarının başlarını bu mesajı yayarak geçirmişti ve artık kimse ona başka bir şey demiyordu. "Bay Blackwood" bile.

Chace arabayı park etti, merdivenlerden yukarı çıktı ve Tate'in güvertesinden kapıya doğru yürürken etrafta karla tozlanmış kozalaklı ağaçlara baktı.

Chace'in ova adamına karşılık Tate bir dağ adamıydı. Tate sessizliğini ve huzurunu etrafının ağaçlardan başka bir şeyle çevrili olmamasından alıyordu.

Başına gelenlerden önce bile Chace düzlüklerin açıklığını, panoramik manzaralarını ve sürpriz bir yaklaşımda bulunma fırsatlarının yokluğunu seviyordu.

Tate inzivayı severdi. Tate'in evini bulmak için nereye gideceğinizi bilmeniz gerekirdi. Eğer tesadüfen ya da kasıtlı olarak oraya denk gelerseniz, neden onun yoluna çıktığınızı açıklamamız için sizi cesaretlendirecek ve cevaplarınız hoşuna gitmezse yolunuza devam etmenizi sağlayacak ateş gücüne ve bunu kullanma isteğine sahipti.

Chace kapıyı çalmadan açtı çünkü içeride yemek masasının etrafında oturan adamları görmüştü. Cherokee'nin sahibi Chace'in beklediği kişiydi, Holden Maxwell. Buranın yerlisi değildi, bir

Gnaw Bone'daki inşaat şirketinde çalışıyordu. Ancak Ty'ın bir arkadaşıydı ve karısı da avukattı. Ty'ın avukatlığını da o yapmıştı, dolayısıyla herkes gibi o da olan bitenden habersiz değildi. İşin içinde olmasa da, yine de bağlantıları vardı.

"Bira?" Chace kapıyı kapatırken Tate sordu.

"Evet," diye cevapladı Chace

Chace masadaki yerini alırken ve Tate onun önüne bir bira koyarken çene, göz ya da kelimelerle selamlaşıldı.

Tate yerine otururken Chace, "Kadınlar mı?" diye sordu. Gözleri cevap veren Ty'a kaydı.

"Lexie ve ben geçen hafta kocaman bir eve taşındık. Aldığımız mobilyalar evin on altıda birini doldurdu. Ayrıca Kaliforniya Eyaleti sayesinde bankada bir sürü paramız var. Bu da Lexie, Laurie ve Maggie'nin mobilya alışverişine çıkacağı anlamına geliyor. Bu aynı zamanda, bu geceye kadar, zaten kocaman olan evime eklemeler yapmak için bir mimar tutmam gerekeceği anlamına geliyor çünkü bu lanet yere sığdırabileceğimizden daha fazla mobilyamız olacak."

Chace ağzının seğirdiğini hissetti. Lexie kesinlikle alışveriş yapmayı seviyordu, bu çok iyi biliniyordu. Ama komik olan, Lexie'nin dışarıda bir sürü para bırakması umurunda bile değilken Ty'ın sızlanmasıydı. Birincisi, paraları vardı. İkincisi, karısını mutlu edecekse aya bile kement atardı.

Chace, "Doğru," diye mırıldandı ve birasından bir yudum aldı. Sonra gözleri masanın etrafında dolaştı ve başladı, "Yapacak işlerim var ve boktan haberlerim var. Seni bilgilendirmek, boktan kısmı halletmek ve sonra yapmam gereken boktan şeylere devam etmek istiyorum."

Çenesini daha fazla kaldıran Chace birasından bir yudum daha aldı ve devam etmeden önce sandalyesine geri oturdu.

"Babamın adamlarından biri ziyaretime geldi. Adamın adı Clinton Bonar. Onu tanıyor olabilirsin," dedi Chace, gözleri Tate'in tanıdık gelen bakışlarını kaçırmadan. "Tanımayabilirsin de. Benim tavsiyem, şansın varsa, yapma. Kendini tanıtır, uzaklaşır ve beş saniye sonra beni arar. O bir

Göt herifin teki ve o kadar göt herif var ki, olabilecek en kötüler arasında en üst sıralarda yer alıyor. Ne yazık ki onu son gördüğümde mesajı olan bir pislikti."

Chace birasından bir yudum daha aldı ve Bonar'ın paylaştıklarını paylaşmaya devam etti ve bunu yaparken odadaki tetikte ama rahat hava rahat kısmını kaybetti. Chace babasının kasetlerinden bahsettiğinde bu özellikle Ty'dan geldi.

Chace işini bitirdiğinde, Ty'a bakarak ve sessizce yaptı.

"Onlara sahip olman sikimde bile değil. Onlarla ne yapacağın da umurumda değil. Senden tek istediğim, eğer onları kullanmayı düşünüyorsan bana haber vermen ki ben de annemin tepkisini yumuşatmak için elimden geleni yapayım. Burada olmanı istemem Bonar'ın istediğini yapmak değildi. O pisliklerin ayakçısı olmaya niyetim yok. Bu saçmalığı bırakıyorum. Artık yokum. Bunu söylüyorum ki hepiniz gözlerinizi ve kulaklarınızı açık tutun, farkında olun, tedbirli olun ve sizi endişelendiren her şeyi bana ya da Frank'e bildirin. Frank ve Kaptan bunların hepsini biliyor. Her ne olursa olsun, protokol dahilinde, polisin işi olarak açıkça ele alacağımız konusunda hemfikiriz. Belki geri çekilmenin ve Newcomb'la sessizce ilgilenmenin akıllıca olduğunu anlarlar. Belki de bir fırtına yaklaşıyordur. Sadece uyanık olmamız gerekiyor."

Chace konuşmayı bıraktığında Ty, "O kasetleri kullanmayacağım," dedi.

"Dediğim gibi, onlarla ne yaptığınız umurumda değil," diye yanıtladı Chace.

"Onları kullanmayacağım, istemiyorum bile. Çocuğum olacak, evimde böyle şeylere ihtiyacım yok. Onları toplayıp sana vereceğim. Bu şekilde en azından babana karşı açık olursun ve aptalca bir şey yapmayı düşünürlerse Lexie ve ben onların savaş alanının dışında oluruz," diye karşılık verdi Ty.

Chace ona sessizce, "Bu adamlara boyun eğmek zorunda değilsin," dedi ve Ty masanın üzerinden ona doğru eğildi.

"O orospu çocuklarına boyun eğmeyeceğim." Derin sesi sertçe gürledi. "O pisliği evimde istemiyorum. Buna ihtiyacım yok. Daha fazla saçmalığa ihtiyacı olmayan bir karım var ve birkaç iğrenç seks kaseti vermek, onu bu pislikten uzak tutmak için ödenecek küçük bir bedel. Annenin kafasını sikmeye hiç niyetim yok. İkimiz de karanlık bir yola sürüklendik, sen ve ben, ve o yolda ilerlerken, bir arkadaşımız olduğunu bilmiyorduk. İşler sarpa sardığında arkamı kolladın. Karımın da arkasındaydın. Ben de bunu senin için yapıyorum. Bunu o orospu çocukları için yapmıyorum. Ama öyle olduğumu düşünebilirler. Umurumda bile değil. Onlar benim hayatımda yer almıyor ve o kasetler hayatımdan çıktıktan sonra en ufak bir şey bile kalmayacak."

Chace onun ne demek istediğini anladı, bunu gözden kaçırmak zordu ve başını salladı.

"Kasabanın artık sikilmeyeceğine dair bir ders vermek için tam cepheden saldırmanın doğru yol olduğunu düşünen bir tek ben miyim?" Deke sordu ve bu bir sürpriz değildi. Deke, Bubba'nın evinde uslu dururdu çünkü öyle yapmazsa Krystal'ın tüfeğinden kışına saçma yerdi. Ancak Carnal to Sturgis, Deke'in kanının ya da daha sık olarak akmasına neden olduğu kanın otoparklarda kaldırıma çarptığı barlarla döşenmişti. Elleri üzerinde oturacak ya da bir kavgadan geri çekilecek bir adam değildi.

Sorusu iki "Evet" aldı, biri Wood'dan, diğeri Chace'den, "Ah... evet, Deke. Sadece sen varsın," diyen Tate.

Ty ona sıırttı. Max masaya doğru sıırttı.

Sonra Max Chace'e baktı. "Mick'i bu konuda uyarmamı ister misin?"

Bahsettiği Mick, Gnaw Bone'un Polis Departmanındaki en üst düzey adam olan Mick Shaughnessy'ydi.

"Bunu yapmak istiyorsan bana zaman kazandırırısın," diye cevap verdi Chace. "Soruları var, beni arayabileceğini söyle."

"Bu Gnaw Bone'a ulaşacak mı?" Max devam etti ve Chace bakışlarını ondan ayırmadı.

Sonra da şöyle cevap verdi: "Olur böyle şeyler. Evet, olur. Gnaw Bone'da iki adam savunmasız. Biri Şehir Konseyi'nde oturuyor. Birinin de karınızın koridorun sonunda bir ofisi var."

Chace, Max'in yüzünün sertleşmesini izledikten sonra "Siktir" diye fısıldadı.

"Ellerinde ne olduğunu ve Darren'ın kimi sıkıştırdığını bilmiyorum. Sadece geçmişte rüşvet verdiğini ve ücretsiz hukuki danışmanlık yaptığını biliyorum," diye bilgi verdi Chace.

Max, Chace'e "Bu beni mutlu etmiyor," diye bilgi verdi.

"Bu beni de mutlu etmezdi," diye kabul etti Chace. "Ama anladığım kadarıyla Nina, George ile aynı ofisi paylaşıyor ama onunla ortak değil. Eğer Newcomb George'un peşindeyse o zaman korkuyor demektir. Bunu Nina'dan saklamak için elinden geleni yapacaktır. Sadece benim tahminim, yasal ve finansal olarak temiz, George ifşa edilmedikçe ve onuru kırılmadıkça, asla bilmek zorunda değil ve onu bu işe bulaştırmaya gerek yok. O senin karın, senin kararın. Ama Mick'e söyle. Onu geri alacaktır."

Max iç çekip arkasına yaslanmadan önce burnundan nefes aldı ve Chace'in Max hakkında bildiklerini o akşama kadar hem Mick Shaughnessy hem de Nina Maxwell öğrenmiş olacaktı. Chace'in Nina Maxwell hakkında bildiklerini, pazartesiye kadar, bölgenin önde gelen avukatlarından George Nielson, dilini nasıl kullanacağını bildiği için çok korkulan bir şey olan dilinin kenarına sahip olacaktı ve muhtemelen yeni bir ofis yeri arıyor olacaktı. Max'le evlenmek için Gnaw Bone'a taşındığında onun yanına taşınmıştı. Yine de ofisleri alacaktı. Nina Maxwell de bir kavgadan geri adım atacak biri değildi, haklı olan tarafta savaşırdı ve nadiren kaybederdi.

"Doğru, yani, boktan fırtınamız bitmemiş olabilir. Kötü haber ama siktir et, daha kötülerıyla de yaşadık," dedi Wood bu noktada. "Şimdi bilmek istediğim şey şu," gözleri Chace'e kaydı ve keçi sakalının çevrelediği dudakları seğirdi, "cidden kasabanın kütüphanecisiyle mi çıkıyorsun?"

Bu noktada, Chace iç çekti.

"Onu Bubba'yla birlikte gördüm," diye doğruladı Deke, sonra da vurgulayarak ve korkutucu bir sırtışıla, "Sıkı," dedi.

Chace alçak sesle, "Sen Faye'e laf atarken benim erkek gibi davranacağımı mı sanıyorsun, şimdi bunu keseceğim," dedi ve dudak seğirmeleri devam etti.

"Faye'e laf atmak mümkün mü?" Tate sordu, ardından yukarı doğru kıvrılmış sakallarıyla çevrili dudaklarıyla devam etti: "Kar gibi saf."

Sikeyim.

"Buralardaydım," diye mırıldandı Wood, Tate'e sırtarak. "Çok şey yaptım. Hiç kimsenin gitmediği bir yoldan hiç geçmedim."

Sikeyim.

"Çok tatlı," diye fısıldadı Deke, sırtışı Chace'e yönelmişti.

Chace ayağa kalkarken bu kez biradan sağlam bir yudum aldı. Ayağa kalktıktan sonra şişeyi masanın üzerine koydu ve "Şimdi bu işi kapatıyorum. Bira ve zaman için teşekkürler," dedi Tate'e. Ardından ayrılmadan önce bakışlarını adamların üzerinde gezdirdi.

"Anlamıyorsun Keaton," Ty'ın sesi onu durdurdu ve ses tonu Chace'in dönüp bakmasına neden oldu. "Temiz kedi bu nedenle şüphesiz tatlı kedi, senin için mutluyuz dostum."

"Faye'den 'amcık' diye bahsetmen hoşuma gitmedi," diye uyardı Chace, Ty'ın beş santim ve bir sürü iri kası olduğunu umursamadan.

"Lex de bundan hoşlanmıyor ama alıştı. Sen de alışacaksın," diye yanıtladı Ty.

"Müthiş," diye mırıldandı Chace, Ty Walker'ın kankası olacağı aklının ucundan bile geçmemişti. Şimdi Walker Tarzı "ekibimdesin" açıklamasını aldıktan sonra, bu konuda nasıl hissettiği konusunda çelişkiler yaşıyordu.

"Yalan söylemiyor Chace," dedi Tate sessizce ve Chace ona baktı. "Bu işe yarıyor, senin adına sevindim. Yatağına iyi bir kadın alırsan, hayat bir şekilde kendini düzeltir."

Ty, "Yol bulanık olamaz, üzerinde ışık parlıyor," diye ekledi. Chace başını salladı, hissettikleriyle çelişmiyordu

Tanıdığı en büyük belalılardan ikisi olan Tatum Jackson ve Tyrell Walker hakkında, kedi kırbaçlandıklarını ve umursamadıklarını gösteren işaretler.

Deke bu noktada, "Arkadaşı var mı, ben piyasadayım," diye araya girdi ve Chace'in işi bitti.

Bunu anlatmak için bir elini kaldırdı, indirdi, kapıya doğru ilerledi ve derin, alçak kıkırdama sesleri onu takip ederek dışarı çıktı.

O pisliği üzerinden atması iki adımını aldı.

Birincisi, iğrenç ya da çirkin olmadığı için sinirlenmeye değmezdi.

İkincisi, evinde bir şişe fındıklı yarım ve yarım da dahil olmak üzere bir sürü yiyecek vardı.

Sekizinci Bölüm

Kediler ve Köpekler, Kuşlar ve Arılar

Nefesimi kontrol etmeye çalışarak Chace'in evine doğru yola çıktım. Çünkü neredeyse hiperventilasyon geçiriyordum.

Çünkü bu gece o geceydi. Karar vermiştim.

Bu gece Chace'e bekaretimi verecektim.

Chace bunu henüz bilmiyordu elbette. Bu benim kararımdı.

Çok gergin olmama rağmen, buna devam ediyordum.

Bu kararı çeşitli nedenlerden dolayı vermiştim.

Birincisi, Chace'e on altı yaşında uzaktan aşık olmuşum ve şimdi çıkıyorduk. On üç yıldır onun vazgeçmek istediğim adam olduğunu biliyordum. Bu nedenle, uzun süredir çıkmıyor olsak da, on üç yıldır ondan hoşlandığımı düşünürsek, bunu yapmanın tam zamanı olduğunu düşündüm.

İkincisi, yirmi dokuz yaşında olduğum için nihayet bir erkek arkadaşım vardı, bu yüzden biriyle yatmamın da tam zamanıydı.

Ve son olarak, tüm o sevişmeler ve sabahın erken saatlerinde gelen telefonlar, Chace'in bir dokunuş uzağımda olması ya da telefonda bana uykulu ve seksi bir sesle seslenmesi ya da dilinin ağzımda olması nedeniyle, hayatımda ilk kez sevişmeye ihtiyacım vardı.

Sorun şu ki, bunu nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Chace'in deneyimli olduğunu biliyordum. Bunu onunla aynı küçük kasabada yaşadığım ve sınırlı da olsa ilk elden deneyimlediğim için biliyordum. Erkeklerin de bir şeyler yaşaması gerekiyordu (diye düşündüm) ve o da bunu başka bir yerde yaşayamayacağı kadar benim etrafımdaydı (diye umdum). Bu yüzden neden bunun sarmaş dolaş olmanın ötesine geçmesine izin vermediğini gerçekten anlamıyordum.

Tek düşüncem, Chace'in ya da Chace olarak tanımaya başladığım kişinin zeki, deneyimli olduğu ve bu ikisini bir araya getirdiğinde bildiği ya da

olmadığımı anladı. Chace iyi bir adam olduğu için işleri ağırdan alıyordu. Birlikte olduğunu bildiğim diğer kadınlar gibi olmadığımın bahsetmiyorum bile. Misty dışında hepsi gevşek değildi. Sadece benim gibi değillerdi. Ben Carnal'da büyümüştüm, annem ve babam da öyleydi, tanınmış ve sevilen kişiler olmalarından bahsetmiyorum bile. Belki de bu bir saygı meselesiydi.

Her neyse, onun için gidiyordum.

Ama bunu yapmadan önce tavsiyeye ihtiyacım vardı.

Bu sefer düşünmeme bile gerek kalmadı. Kütüphanenin sakin bir saatinde cep telefonumu aldım, açık ofisimin kapısına gittim, gözlerim kütüphaneye dönük bir şekilde kapıda durdum ve Krystal'ı aradım. Yüzümün kızarmaması için çabalarken ve muhtemelen başarısız olurken ikilemimi hızlı ve kısa bir şekilde açıkladım.

Krystal'ın cevabı?

"Beş dakikaya oradayım."

Bu beni hem rahatlattı hem de daha da gerdi. Beş dakika içinde kütüphanede olmadığına bu sinirlerim daha da arttı. On beşte geldi. Kalbim çarpmaya başladı. onu Twyla ile kapıdan girerken gördüğümde.

Twyla'dan hoşlanıyordum ve Chace'le Bubba'da bir şeyler içtiğimiz gece Twyla da (şaşırtıcı bir şekilde) benden hoşlandığını göstermişti. Her kızın ekibinde yeni kızlar için her zaman boşluklar vardı ve yıllardır kız ekibim sınırlı olduğu için benim çoğundan daha fazla boşluğum olduğu söylenebilirdi. Erkek arkadaş ya da kıyafet çalacak türden bir kadın olmadığınız sürece, tüm kızlara kapımız açıktı.

Sadece Twyla o kızlardan biri gibi görünmüyordu. Bunun en büyük nedeni, kasabada bilek güreşinde hemen herkesi yenebileceğinin bilinmesiydi ve ben onun bu aktiviteyi başka kadınlarla yapmasından bahsetmiyordum. Yine de, bunun duyulmamış bir şey olmadığını duymuştum, sadece kazanması çok daha az zaman alıyordu. Ayrıca eski bir denizci olduğu da biliniyordu. Ve son olarak, kızlarla ilgili her şeyi küçümsediği biliniyordu. Yani bir kız grubunun içinde olmak pek de arzuladığı bir şey gibi görünmüyordu.

Yine de o bir kızdı ve her kız, ben bile, erkeklerin bazı şeyler için harika olduğunu, ancak diğerlerini başka bir kızdan başkasının yapamayacağını biliyordum.

Benim şu anki durumum buna en iyi örnektir.

Sadece bu vakanın Twyla'nın yardımcı olabileceği vakalardan biri olduğundan emin değildim.

Dahası, Carnal'daki herkesin Chace ile olan hayatım da dahil olmak üzere hayatımın mahrem ayrıntılarını bilmesi fikri beni heyecanlandırmıyordu. Bu durum beni rahatsız ediyordu ama aynı zamanda Chace uzun süredir pek çok tartışmanın konusu olduğu için de beni rahatsız ediyordu. Bu olaydan önce, sessiz yaşamayı seven bir adam gibi görünüyordu. Bu tercihi elinden alınmıştı. Şimdi, geri alabileceken, alması gerektiğini düşündüm.

Kasaya vardıklarında, her ikisi de yakınlarda müşteri olmadığını görmek için etrafı tararken, ben başlamaya karar verdim.

Ben de ezik bir "Ah..." ile başladım.

Krystal'ın gözleri bana kaydı ve sorulmamış soruma cevap verdi. "Hayır cevabını duymak istemedi. Nasıl bildi bilmiyorum. Konuşmanın benim tarafımdaki kısmı beş kelimeydi. O sadece söyledi. Onu vazgeçirmeye çalıştım. On dakika, işe yaramadı, beni kızdırdı, ben de geldim. O da beni takip etti." Krystal daha sonra Twyla'ya baktı. "Bu arada, burada olduğumuz süre boyunca, orada olduğun için para almayacaksın."

Twyla, Krys'in barında garsonluk yapıyordu. Twyla'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa, muhtemelen pek de heyecan verici olmayan garsonluk maaşını kaybedecek olması umurunda değildi.

Krystal'a cevap vermedi. Bana baktı ve hemen "Kendini onun üzerine at" dedi.

"Vay anasını," diye nefes aldım, düşünceyle ciğerlerim sıkışmıştı. "Delirdin mi sen?" Krystal tıslayarak Twyla'ya doğru eğildi.

"Deli gibi mi görünüyorum?" Twyla geri döndü ve ne yazık ki bunun cevabı evet, öyleydi.

Bir kamyon gibi yapılı olduğu için değil, ki öyleydi. Bu değildi, çünkü içinde tamamen rahattı

çerçeve, o çalıştı ve böylece onun için çalıştı.

Saçını kadın kefali şeklinde yapmasıydı. Erkek saçını yeterince kötüydü. Kadın saçını ise, moda da dair her şeyin bekçisi değildim ve insanların sevdikleri şeyi yapmaları gerektiğini düşünüyordum ama diğer herkesin ne yaptığını da biliyordum. Kefal, hiçbir erkek ya da kadının asla gitmemesi gereken bir yerdi.

Krys Twyla'dan vazgeçti ve bana baktı. "Yapma bunu. Konuş onunla."

Twyla Krys'e bakmayı bıraktı ve gözleri bana geldi. "Onunla konuşma. Kendini onun üzerine at."

Krys, Twyla'ya, "Ona bunu söylemeyi kes," diye çıkıştı.

Twyla kollarını göğsünde kavuşturdu ve Krystal'a baktı.

"Kızlardan hoşlandığımı anlıyorsun," dedi ama bu bir komuttu. "Evet," diye yanıtladı Krystal.

"Ve rimel ve ruj sürmek gibi şeyler yapan kızlardan hoşlanıyorum."

Krys, "Ortağınızı tanıyorum Twyla, ikiniz de üç hafta önce Bubba'nın barbekü spareribleri için benim evimdeydiniz," diye karşılık verdi.

"Doğru, kızlardan hoşlanıyorum. Ve onları hayatım boyunca sevdim. Denizciydim. Silah kullandım. Beş tane silahım var. Nuggets, Avs, Broncos ve Rockies'i izlerim. Hayatımda hiç etek giymedim. Spor sütyeni giyiyorum çünkü bu bebeklerle," elini kasaya bırakmadan önce işaret parmağıyla göğüslerini daire içine aldı, "başka seçeneğim yok. Tanrı bana A cup vermeyi uygun gördü, mümkün değil. Ben de C olduğum için sıçtım. Hiç rimel sürmedim. Fön makinem yok. Ve piliçlere asılmaktan zevk alırım. Şimdi hangimizin Chace Keaton ile daha çok ortak noktası var?"

İtiraf etmeliyim ki, haklı olduğu bir nokta vardı.

Krystal da kabul etmek zorunda kaldı, her ne kadar istemediğini anlayabilsem de. Anlayabiliyordum çünkü ağzını açtı ve kapattı.

Twyla bana baktı. "Kendini ona at."

Krystal gözlerini kapattı, botlarına bakmak için başını eğdi ve bal rengi saçları yüzünü gizlemek için öne düştü.

Twyla'ya fısıldadım, "Bunu zaten denedim sayılır."

Krystal'ın kafası havaya kalkarken Twyla'nın kaşları da aynı şeyi yaptı. "Olmadı mı?" Twyla sordu.

"O, uh... onu kapatıyor ya da, um... onu yönlendiriyor ama um... çoğunlukla onu kapatıyor ve öpüşmeye konsantre oluyor."

"Senin bakire olduğunu biliyor mu?" Twyla sordu.

"Um..." O ana kadar Twyla'nın bakire olduğumu bildiğini bilmediğim için cevap verdim.

"Ne kadar neckin' yapıyorsun?" Ben devam edemeyince Twyla ayrıntıları sordu.

"Çok az deneyimim var ama birden ona kadar bir ölçekte yüz on beş gibi hissediyorum."

Krystal sırttı.

Twyla sorgulamasını sürdürdü. "Yani ondan önce çok az deneyiminiz vardı?"

Başımı salladım.

"Bir ile on arasında bir ölçekte, ne kadar deneyiminiz vardı?" Twyla zorladı.

"Nokta iki beş," diye cevap verdim sessizce.

"Senin bakire olduğunu biliyor," diye mırıldandı Twyla ve kalbim yerinden fırladı, hoş bir şekilde değil.

Krystal onun koluna yumruk attı. "Şimdi de Faye'i korkutuyorsun."

"Açık olmak gerekirse, 'kendini onun üzerine at' kısmı beni zaten korkuttu," diye paylaştım.

"Peki bu akşam ne var?" Twyla benim paylaşımımı görmezden gelerek sordu. "Onun evinde akşam yemeği, oraya ilk kez gidiyorum," dedim.

Onu.

"Külot ve diş fırçası getir. Sonra da ona külot ve diş fırçası getirdiğini söylemenin bir yolunu bul." Birden alkışladı, ben sıçradım ve o da bitirdi, "Bitti."

"Aman Tanrım, bu aslında iyi bir fikir," diye fısıldadı Krystal ve Twyla'nın kaşları tekrar havaya kalktı, bu sefer

hakaret.

"Colorado Dağı'nın Mart soğuğunda boşuna mı beş blok yürüdüm sanıyorsunuz?" Twyla sorguladı. "Ben çoğu orospu çocuğunu beceren bir lezbiyenim. Aynı şeyi yapabilen lezbiyen olmayanlar da tanıyorum. Sen de onlardan birisin ama bunu elinde pompalı tüfekte yapıyorsun. Aynı şey. Ama lezbiyen olmak beni tavsiyede yetersiz yapmaz."

Bunu zihnime not ettim ve ilişkimle ilgili acil bir durum yaşadığımda kullanmak üzere Twyla'yı telefon ağacıma ekledim.

"Ben öyle olmadığını söylemedim," diye karşılık verdi Krystal.

"Öyle hissettim," diye karşılık verdi Twyla, Krys'in gözleri kısıldı ve ona doğru eğildi.

"İşte şimdi hassaslaştın. Sana hatırlatırım, Faye aradı Ben," dedi Krys.

"Belki öyle, ama bir sorun olduğunda herkes elini taşın altına koyar," diye karşılık verdi Twyla.

Krystal'ın verecek bir cevabı yoktu, afallamış görünüyordu ve aynı zamanda kızgın g ö r ü n ü y o r d u . Olağandışı değil, sadece normalden daha korkutucuydu.

Araya girmeye karar verdim. Twyla'ya "Bilginiz olsun," dedim. "Seni ilişki acil durum telefon ağacıma ekledim."

Twyla bana kocaman sırttı.

"Harika," diye mırıldandı Krys. "Sonunda şansımı yakaladım, Twyla boynuzladığı için çarpıldım."

Krystal'a göz kırptım çünkü sesi gerçekten üzgün geliyordu.

Sonra Krystal Briggs'in beni içeri aldığını fark ettim. Chace'i aldığı gibi değil. İçeri. Beni önemsiyordu. Yardım etmek istiyordu. Herkesi dışarıda tutan sert dış katmanı geçmişim ve yumuşak, sıcak merkezdeydim.

Bu da benim içimi ısıttı.

Twyla, "Merak etme Krys, kız bakire ve adam da öyle biri, eminim şansını bulacaksın," diye güvence verdi.

Birdenbire içim ısınmadı.

"Nasıl bir adam bu?" Fısıldadım ve Krys ile Twyla bana baktılar.

Sonra ikisi de aynı anda ve aynı vurguyla "Tüm insanlar" dedi.

Bir ürperti hissettim. Kötü bir ürperti değildi. İyi bir ürperti de değildi. Gergin bir ürpermeydi.

"Doğru, bu yüzden korkmuştum. Şimdi de gerginim."

Twyla elini havaya kaldırdı ve "Bir süredir görüşüyorsunuz, o adam da bu süre içinde seninle görüştü, zorlamadan, yavaş yavaş, kontrollü bir şekilde, sorun yok" dedi.

"Bu doğru," dedi Krys bana doğru eğilerek. "Şaka yapmıyorum, Faye. Bu çok şey anlatıyor."

Kendimi biraz daha iyi hissettim.

Hâlâ rehberliğe ihtiyacım vardı.

"Peki, külot ve diş fırçasıyla nasıl çalışacağım? Yani, bu akşam yemeğinde paylaşılacak bir şey değil," diye belirttim, kızarmamaya çalışarak ama sıcaklığı hissederek.

"Dilini senin ağzına soktu," diye bağıladı Krys, "ve dilini senin ağzına sokacak. Sen kanepedesin ve sen de kanepede olacaksın. Dilini ağzından çıkardığında, kulağına fısıldamanın bir yolunu bul. Bu işleri hızlandıracaktır."

Twyla kısa bir baş sallamayla, "Çok hızlı," diye onayladı.

Oh be. Bu gece o gece kararımdan vazgeçmeye başlamıştım.

Twyla bunu görmüş olmalıydı çünkü eğildi. "Senin için iyi şeyler yaptı. Bu kasaba için iyi şeyler yaptı. Duyduğuma göre oldukça sağlam biriymiş. Şimdiye kadar seninle ilgilendi. Geçen gece seninle çok ilgilendi. Kadınlardan hoşlanıyor olabilirim ama erkeklerle çok zaman geçirdim. Bir süre sakladın, vermek istiyorsun, daha kötüsünü yapabiliirdin. Ama dürüst olmak gerekirse, daha iyisini bulabileceğinden emin değilim."

Ona gülümsedim çünkü bu beni çok daha iyi hissettirdi.

Ne yazık ki tam o sırada bir müşteri kucak dolusu kitapla kasaya yaklaştı. Neyse ki, Krys

ve Twyla tartışmamız hakkında kimseye tek kelime etmeyeceklerine dair bana yemin edecek kadar uzun süre etrafta kaldılar. İkisi hakkında söylenebilecek tek şey, eğer yemin ettilerse, ki ettiler, sözlerini tutacaklarıydı.

Ve son olarak, ertesi sabah müsait olamayacağımı umduğumdan, Malachi ile ilgilenmelerini istedim. Krys bunun üzerine atladı, ihtiyacı olabileceğini düşündüğüm şeylerin listesini aldı, mağazaya uğrayacağına ve ertesi gün poşetleri iade kutusunun yanına bırakacağına söz verdi.

İşte oradaydım, arabamda Chace'in evine giden yoldaydım. Hayatım boyunca sadece birkaç kez gittiğim bir yoldu çünkü dağın eteğinde çıkmaz bir sokağa çıktığı ve üzerinde bir sürü çiftlikten başka bir şey olmadığı için aşağı inmek için bir neden yoktu. O zamanlar da lisedeyken çocuklarla arabayla gezerken vakit geçirmek ve müzik setinden yüksek sesle müzik dinlemekten başka bir amaç gütmemiştim.

Çantalarımı değiştirdim çünkü artık temiz külotlarım, diş fırçam vardı ve yüz yıkayıcım, nemlendiricim, deodorantım ve yeni seksi geceliklerimden birini eklediğim için daha büyük bir çantaya ihtiyacım vardı. Hazırlıklı olmanın en iyisi olduğunu düşündüm. Eğer geceyi burada geçireceksem, makyajla uyumak istemiyordum. Uykuda yapılan makyaj sabah berbat görünüyordu.

Seksi iç çamaşırlarım da üzerimdeydi ve ne olur ne olmaz diye Chace'i her gördüğümde, yani aldığımdan beri her gün onlardan başka bir şey giymiyordum. İş eteğimi çıkarıp kot pantolonumu giymiş, saçlarımı taramış ve parfüm sıkma rutinimi yerine getirmiştım. Bir parça nane şekeri çiğniyordum çünkü Chace bir öpüşme seansı sırasında hırıltılı bir sesle tadımı sevdiğini söylemişti. Nane şekeri daha önce bir bağımlılıksa, artık bir saplantı olduğunu söylemem yeterli olacaktır.

Ve çok gergindim.

Evi gözüldü ve onun olduğunu biliyordum çünkü bana beyaz bir çitle çevrili tek ev olduğunu söyledi. Ayrıca verandasının ışığı yanıyordu ve

Evin yan tarafındaki parlak projektörler yolu ve arabayı aydınlatıyordu.

Ambalajı aldım, içine sakızımı tükürdüm, toparladım, bardak tutucuma attım, derin bir nefes aldım ve direksiyonu kırdım.

Park ettim, el frenini çektim ve kapıma yöneldiğimde Chace'in evinin kapısının açık olduğunu gördüm. Kot pantolon, gömlek ve harika bir kazak giymiş olan Chace kapıdan çıkıyordu.

Derin nefes almak işe yaramadı.

Çantamı almayı başardım, kapıyı açtım ve dışarı fırladım. Kapıyı kapattım ve temizlenmiş patikadan yukarı doğru yürüdüm, gözlerim Chace'e takıldı. Verandanın basamaklarının başında durmuş bir yandan gözleriyle ilerleyişimi takip ediyor, bir yandan da aşırı seksi görünüyordu. Bu sonuncusunun, kıyafetinin onu gördüğüm diğer kıyafetlerden daha iyi olmasından kaynaklanmadığını anladım çünkü öyle değildi. Hiçbir şey Horoz'da giydiği kıyafetin yerini tutamazdı. Solmuş kot gömleğini tüm ihtişamıyla gördüğümde bile.

Çünkü çok yakında onu kıyafetlerinin dışında görmeyi umuyordum ve bunun iyi bir manzara olacağını düşündüm.

Derin nefes almaya devam ettim, basamakların dibinde durdum ve onun tüm ihtişamına baktım.

Gergin bir şekilde, bayılacağımdan korkarak aklıma gelen ilk aptalca şeyi söyledim ve neyse ki sadece aptalcaydı, utanç verici değildi.

"Köpekleri ve kedileri sever misin?"

Başı sarsıldı ve gecenin soğüğunda bile bana sıcak gelen gözlerinin kırpışmasını izledim.

"Ne?"

"Köpekler ve kediler. Onları sever misin?" Sesimin aptal gibi çıkmasına aldırmadan devam ettim. Bu yola girmiştım. Sonuna kadar takip etmek zorundaydım. Umarım bu bir yol olmaktan çok kısa bir şeride benzerdi.

"Cevabım yemek için eve gelip gelmeyeceğinizi etkileyecek mi?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdim ve ardından kısmi bir gerçeği ekledim. "Aç olduğum için içeri giriyorum."

"O zaman kediler, evet, eğer evcilleştirilmeyi umursamayan ve size sahipmiş gibi davranmayan dost canlısı türdense. Köpekler, evet, herhangi bir koşul olmadan," diye yanıtladı sonunda.

"Pek çok arkadaş canlısı kedi tanıdım ama size sahipmiş gibi değil de tam tersi sahipmiş gibi davranmayan kedi tanımadım," diye paylaştım.

"O zaman kediler, hayır," diye cevabını değiştirdi ve kendi sorusuyla devam etti, "Bebeğim, neden dışarıda durup kediler ve köpekler hakkında konuştuğumuzu bana söylemek ister misin?"

Yapmadım çünkü daha akıllıca bir konuşma kuşlar ve arılar hakkında olurdu.

Bunu paylaşmadım.

Onun yerine dedim ki, "Bir tane almayı düşünüyorum. Bir kedi ya da köpek yani."

"Cevabım anlaşılmayı bozar mı?" "Hangi anlamda?"

"Hayır dersem, birini ya da diğerini sevmiyorum, eve gelip yemek yemeyeceksin anlamında."

"Buna zaten cevap verdim."

"Evet tatlım, ama kedilere hayır dedim ve sen henüz eve gelmedin."

"Ah, doğru," diye fısıldadım. Sessizliğe gömüldüm.

Chace de öyle.

Kırdı.

"Faye, hâlâ dışarıdayız."

İşte o zaman ağızımdan kaçırdım, "Ben bir kediye yönelmiştim."

Bundan sonra Chace başını arkaya attı ve kahkahalarla kükredi.

Hoşuma gitti ama yine de dudağımı ısırdım.

Gözlerini bana çevirdiğinde, azalan kahkahaları arasında ama nazikçe, "Bebeğim, lanet merdivenlerden yukarı

tırman," dedi.

Lanet merdivenleri tırmandım.

Chace eğilip elimi tutmadan önce zirveye ulaşamadım, böylece son iki adımı onunla el ele attım.

Beni verandadan kapıya doğru yönlendirmeye başladı ve aralarında bir masa bulunan iki sallanan sandalye gördüm.

Beyaz çitler. Etrafta ovalar, çiftlikler ve dağlardan başka bir şey yoktu. Hava kararıyordu, bu yüzden göremiyordum ama evinin manzarasının her açıdan şaşırtıcı olacağını, asla alışamayacağınız türden olacağını zaten biliyordum.

Bu sallanan sandalyeler yazın oturup saatlerce kitap okumak için mükemmel olurdu. Ya da Chace'in yanında oturup hiçbir şey yapmamak ve bunu yaparken mutlu olmak için.

Her nasılsa, bu düşünce ve bunun ne kadar güzel olduğu elini çekmeme, hafifçe ona dönmeme ve ayak parmaklarımın üzerine çıkmama neden oldu.

Vücudu şaşırmış gibi hafifçe sarsıldı ama yine de benimle durdu ve sanki kulağını istediğimi biliyormuş gibi başını eğdi.

Ben de öyle yaptım.

Çünkü işin içine girince, hemen atladım ve her şeyi ortaya döktüm. "Temiz külot ve diş fırçası getirdim," diye fısıldadım.

ve nefesimi tuttum, hareket etmedim, nefes bile almadım.

Chace de hareket etmedi. Tek bir kası bile. Nefes aldığını bile hissetmedim.

Oh Tanrım. Kahretsin. Aman Tanrım.

Sonra aniden Chace hareket etti ve elimi bıraktı, eğildi ve havada uçuyordum ama bunu onun kollarında güvende yapıyordum, biri dizlerimin arkasında, biri belimde.

Otomatik olarak bir kolumu omuzlarına doladım, başımı geriye doğru eğdim ve bunu tam da ağzının benimkini alacağı sırada yaptım.

Beni tutarak fırtına kapısını açtı ve eşikten beni öperek geçirdi.

Sanırım doğru yapmışım.

* * * * *

Bir telefon çalıyordu.

Bu ilk sefer değildi. Aslında, üçüncüydü.

Duydum ama umursamadım. Ve diğer iki seferde de umursamadım.

Çünkü Chace'in yatağındaydım, Chace'in yatak odasındaydım, Chace'in ağzı benimkinin üzerindeydi, dili ağzımdaydı, eli pantolonumdaydı ve boşalmama çok az kalmıştı.

Chace'in beni yatağına kadar taşırken verdiği öpücükle başlayan her şey çok hızlı gelişti. Horoz'a gitmeden önce bana verdiği öpücük gibiydi. Vahşi. Terkedilmiş. Ateşli. Enfes.

Luscious.

Ama daha tatlıydı çünkü beni yatağına taşıyarak yapıyordu.

Bundan daha tatlısı olamazdı.

Biraz eğilirken beni öpmeye devam etti, ışık yandı ve beni yatağına sırt üstü yatırdı, hemen ardından beni içeri aldı.

Bunu kontrol edemediğini biliyordum. Yakınından bile geçmiyordu. Bunu, elleri gömleğıme girdiğinde ve onları ilk kez hissettiğimde anladım, tene karşı sıcak bir ten.

Bu hoşuma gitmişti, ben de karşılık verdim, tişörtünü kotundan çıkardım ve ellerimi içine soktum.

Ama ben karşılaştıkları şeyi daha çok sevdim. Aman Tanrım, çok daha fazla sevdim. Sıcak, pürüzsüz, sert ve parmak uçlarımin üzerinde gezinip keşfedebileceğı bir sürü ilginç düzlem, salkım ve çıkıntı vardı.

Dokunuşumun şaşırtıcı bir etkisi oldu ve Chace'in eli belimden kaburgalarıma doğru kayarak sütyenimin üzerinden göğsümün etrafında kıvrıldı. Eli bu hedefe ulaştığında neredeyse anında, başparmağı sert meme ucumun üzerinde sıkıca kaydı.

Benden başka hiç kimse oraya dokunmamıştı ve Chace'in bunu beni öperken, çoğunlukla üzerime uzanarak yaptığını söylemek yeterli,

Yatağındayken ellerimin altındaki sert ve sıcak teni, içime daha önce hiç yaşamadığım türden ateş parçaları gönderdi. Var olduğunu bile bilmediğim. Çok hoşuma gitmişti.

O kadar ki, boynumu dikleştirip inleyerek ağzımı onunkinden ayırdım.

Bunun da şaşırtıcı bir etkisi oldu ve Chace'in iki eli de ceketime gitti ve kollarımdan aşağı çekti. Sonra beni ayağa kaldırdı ve çekiştirerek yere fırlattı.

Sonra gömleğim gitti.

Eğer ağzı benimkini bulmasaydı, sırtım tekrar yatağı bulmasaydı, eli tekrar göğsümü bulmasaydı ve son olarak, başparmağı yolunu geri takip edip başka bir vuruş için geriye gitmeseydi bu beni korkutabilirdi.

İlk seferin muhteşem olduğu konusunda yanılmamıştım çünkü ikincisi ve üçüncüsü de aynı derecede iyiydi. O kadar iyiydi ki, sırtımı dikleştirip ağzına doğru inledim, ellerim kazağını yukarı çekiyordu.

Chace gönderdiğimi bile bilmediğim mesajı almıştı. Bunu dudaklarını dudaklarımdan ayırdığında, benden uzaklaştığında, ellerini kürek kemiklerinin arkasına koyduğunda, kazağını yırtıp bir kenara attığında anlayacaktım. Titreyen ellerim hemen ve içgüdüsel olarak gömleğinin düğmelerine gitti. Sırtı eğilmeden, vücudu kaymadan, gömleğinin üzerindeki hakimiyetimi kaybetmeden, eli göğsümü kaldırmadan ve ağzı sütyenimin üzerinden meme ucuma kapanmadan önce bir tanesini çözdüm.

Tamam, oh kahretsin, tamam, başparmak kaydırması, muhteşem. Ağzı, yüce.

Sırtım o kadar dikleşti ki yataktan ayrıldı ve boğazımdan alçak, uzun, sessiz bir inilti yükseldi, sonra ağzı tekrar benimkindeydi, eli ve başparmağı tekrar göğsümdeydi. Sert, vahşi, derin, ıslak, uzun bir öpücük daha aldım ve çoktan kaybolmuştum. Ama onun öpücüğüyle asla bulunmak istemediğimi anladım.

Ellerim hareket ediyordu. Kendi akılları vardı, bulabildikleri her yere gidiyorlar, dokundukları her şeye dokunuyorlardı.

ulaşabildikleri, alabildikleri kadarını aldılar. Bir elleri kalçasında dolaşırken, sert poposunun üzerinde gezinmek de buna dâhildi ve sonra her şey oldu.

Düşünmeden, sadece içgüdülerimle hareket ederek, o kadar tahrik olmuştum ki, hayattan çıkıp Chace'in içine girdiğimde, parmaklarım uyarılmanın sert kanıtlarını sıyırdı.

Nefesimi ağzına verdim çünkü hoşuma gitmişti. Az değıl, çok. Bu bir sürpriz değıldi. Ama ona bunu verdiğimi bilmek, bunu hissetmek, bunun benim için olduğunu bilmek bir hediye idi.

Ve istiyorum.

Chace boğazımdan aşağı hırladı.

Aman Tanrım, ama bunu çok daha fazla sevdim.

Kalçaları sarsıldı, gövdesi yukarı kalktı, gözlerim yavaşça açıldı ve eli kemerime gitti. Ellerim gömleğine geri dönerken çekiştirdiğini hissettim.

Kotumun fermuarı indirilmeden önce beceriksizce iki düğme daha açmayı başardım ve Chace'in huysuz, kalın, normalden daha derin sesinin "Faye" dediğini duydum.

Gözlerim ona kaydı ve nedenini bile bilmeden, sadece kelimenin ruhumun derinliklerinden geldiğini hissederek, söylemeye ihtiyaç duyarak, anlamasına ihtiyaç duyarak, "Lütfen" diye fısıldadım.

Sıcak gözleri benimkileri tutarken, eli içeri kaydı. Dümdüz içeri. Külotumun içinde, parmakları kıvrılıyor, ortadaki parmak içeri bastırıyor ve gözlerim kapanırken kalçalarım yatağı terk ederek elini itiyordu. Dudaklarımın ayrıldığını hissettim, ama çoğunlukla Chace'in elinin pantolonumun içinde olmasının ne kadar inanılmaz derecede harika olduğundan başka bir şey hissetmedim.

"Çok güzel," diye mırıldandığını belli belirsiz duydum, sonra parmağı hareket ettiğinde ve cennetin nasıl bir his olduğunu anlamaya başladığımda, aynı şekilde "O ağzı istiyorum, bebeğim," diye emrettiğini de belli belirsiz duydum.

Çenem anında aşağı eğildi ve o da aldı. Oh

Tanrım. Bu daha iyiydi. Çok daha iyi.

Başka bir şey yapamayınca parmaklarım gömleğini sıkıca

kavradı. Tutundum ve ona ağzımı verdim, ne hissettiğini hissettim

parmağıyla yapıyordu ve ben tüm vücudumla gergindim, sanki bırakırsam paramparça olacakmış gibi.

Beni öpmeyi dudaklarıma doğru mırıldanacak kadar uzun süre bıraktı, "Benimle birlikte hareket et, Faye, kalçaların. Karşı koyma, kendini ver."

Beynim çok fazla işlem yapamıyordu ama vücudum belli ki sözlerini duymuştu çünkü kalçalarım onun eliyle çalışmaya başladı. İleri geri, ileri geri kayıyordu ve bu çok daha iyiydi.

"Chace," diye nefes aldım ağzına karşı.

"İşte bu," diye fısıldadı benimkine karşı.

Çoktan inşa edilmişti, nabızı atmaya başladı, zonkluyordu, patlayacaktı.

Nefes almayı bıraktım.

Chace parmağının hareketini durdurdu, bir tanesini içeri kaydırıldı... içeri... bu içimde olacaktı... ve nefes aldım ama sonra daha fazla hava girmesine veya çıkmasına izin vermedim.

"Faye, tatlım, nefes al."

Bana söyleneni yaptım ve nefes aldım, parmağı içimden kaydı ve daha önce yaptığı şeyi yapmaya başladı ve ağzı bir öpücükle tekrar benimkini aldı.

Bu sırada telefon iki kez çaldı.

Artık oradaydım. Oradaydım. Bu duyguyu biliyordum. Her zamankinden daha iyi olacağını da biliyordum. En iyisi. Mutlak en iyisi.

Ağzımı onunkinden ayırdım çünkü diline daha fazla dayanamadım. Her şey çok fazlaydı, çok fazla iyilik. Yüzümü boynuna gömdüm ve nefes nefese kaldım. İçime doğru ilerliyor, sıkıca tutunmamı, yüzümü derinlere itmemi, kalçalarımı eline doğru savurmamı sağlıyordu, sıcaklığı içimden geçerek beni yakıp kül ediyordu.

Haklıydım.

Öyleydi. Kesinlikle en iyisiydi.

Aşağı indiğimde, yavaşça, tembelce, sanki yıllar sürmüş gibi hissettim ve o zamanı kaybetmiş olsam bile umurumda değildi, o kadar iyi hissettiriyordu, telefon çalmayı

bırakmıştı ve artık sırtüstü yatmıyordum

ama benim tarafımdaydı. Bacağım Chace'in kalçasının üzerine atılmıştı ve kollarından biri belimi sıkıca sarmış, beni vücuduna yakın tutuyordu. Diğer eli saçlarımdaydı ve yüzümü boğazına bastırıyordu. İki elim de hâlâ gömleğini kavırıyordu.

Nefes alışverişim düzene girdi, parmaklarım gevşedi, ellerim sırtına yaslandı ve Chace'in başının üstünden usulca "Nasılsın?" diye sorduğunu duydum.

İyi idim. İyinin de ötesinde idim. Orada ölebilir ve mutlu olabilirdim. Elbette bunu yapmak istediğimden değil ama o kadar iyi idim.

"Ben iyiyim," diye fısıldadım.

"Güzel," diye fısıldadı.

Chace'in içine doğru daha da bastırdım ve kolu etrafımda daha da sıkılaştı.

Sonra gözlerimi sıkıca kapattım ve "Chace" diye seslendim. "Buradayım, tatlım."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve sonra yapmam gerekeni yaptım.

"Bilmen gereken bir şey var." dedim. "Biliyorum."

Anında verdiği cevap karşısında gözlerimi kırptım, bu hareket gözlerimi açık bıraktı ama hızlı cevabına o kadar şaşırmıştım ki, normalde tadını çıkarmak için zaman ayıracağım bir fırsat olan çok çekici boğazına yakından baktığımı fark edemedim.

Sonra sordum, "Biliyor musun?" "Evet."

"Biliyor musun?"

"Elini pantolonuna sokan ilk erkek olduğumu ve daha sonra sana başka şeyler de yapan ilk erkek olacağımı."

Evet, biliyordu.

Oh Tanrım.

Gözlerimi tekrar kapattım ve çenemi eğdim, utanıp utanmayacağımdan emin değildim ya da ses tonundan

nazik, sessiz ama açık sözlü biriydi ve eli ensemdede sıcak bir şekilde kıvrıldı.

Dudaklarını saçlarımin tepesinde hissettim.

Orada fısıldadı, "Faye, sevgilim, bunu duymanı ve anlamanı istiyorum, az önce bana verdiğin şey hayatımda... bana verilen en güzel şeydi. Bana daha sonra vereceğın şey, sadece şimdi değil, seni tanıdığımından beri yaşadıklarımdan biliyorum, daha da güzel olacak. Benimleyken, her zaman, her yerde güvendesin. Ama benimle olduğun her zaman ve her yerde, en güvende olduğun yer tam burası, yatağım. Asla utanmak zorunda değilsin. Soru sorabilirsin. Nasıl istersen öyle tepki verebilirsin. Oldüğün gibi davranabilirsin. Hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam, beni durdurabilirsin. Bu yatakta rahatsız olacağın hiçbir şey olmayacak. Sana yemin ederim, bebeğim. Burada güvendesin ve hep güvende olacaksın."

Bu sözler harikaydı. Ama yine de.

Kararsız bir nefes aldım, gözlerimi açtım ve bocalayarak boğazına doğru sormaya başladım, "Benim... yani, benim... uh -"

Sözümü keserek kararlı bir şekilde

"Hayır" dedi. "Ama, benim yaşımda, gerçek şu ki -" "Hayır, Faye."

Kararsız bir nefes daha aldım ve "Gerçekten mi?" diye fısıldadım.

Parmakları boynumu nazikçe sıktı. Mesajını okudum ve sözsüz olarak istediğı şeyi verip başımı arkaya yatırmadan önce bir kez daha nefesimi tuttum.

Onunki çoktan eğilmişti ve gözleri hemen benimkileri yakaladı.

Dişlerim hemen alt dudağımı yakaladı. Bakışları gözlerime geri dönmeden önce ağızıma gitti.

"Beni duymadın, bu da beni anlamadığın anlamına geliyor," dedi usulca.

Dudağımı bıraktım ve "Şey..." diye mırıldandım.

Başını daha yakına eğdi, ağzını benimkine değdirdi ve fısıldamadan önce yarım santim geri çekti, "Bebeğim, bunu başkasına verseydin, benim olmazdı. Şimdi benim oldu. Hiç kimse ona sahip olamaz. Her zaman benim olacak. Onu seviyorum. Bence çok güzel. Bu yüzden onu senin kadar uzun süre saklayan ve sonra bana veren kasabanın tatlı, sevimli, güzel, utangaç kütüphanecisinin gerçekten iyi olmaktan başka bir şey olduğunu kesinlikle düşünmüyorum."

Gözlerindeki ciddiyetle karışık sıcaklıktan bunu kastettiğini anlayabiliyordum. Hepsini. Tüm söylediklerinde.

Her kelimesini.

Ve öyle olduğu için ona gülümsedim.

Gözleri yavaşça kapanmadan önce ağzıma düştü. İlk buluşmamızda pizza ve derin sohbet sırasında gördüğüm o sıcak, çiğ şey, o gece yaptığını yapmadan önce yakışıklı yüz hatlarında geziniyordu. Gözleri kapalı, başını öne eğerek alnının benimkine değmesini sağladı.

"Chace," diye fısıldadım, gözlerinin açılmasını ve başının geriye gitmesini izledim.

Sonra da "Sizi besleme zamanı" diye anons etti.

Gözlerimi kırpıttım. Vücudu benden uzaklaşacakmış gibi hareket etti ama kollarım ona sıkıca sarıldı.

"Chace," diye tekrar seslendim, durdu ve bana baktı.

Sonra aklıma başka bir şey geldi ve dikkatini çektiğim için bu konuda bir şeyler söylemem gerekiyordu.

Ben de söyledim ama söyleyemedim. Kekeleydim.

"Ben... şey... bilirsin... yani," diye aceleyle bitirdim, "peki ya sen?"

Yüz hatları netleşti ve o zaman bana gülümsedi. Yeni bir gülümsemeydi. Kötücül.

Ve ayrıca çok ateşli.

Aman Tanrım.

Sonra sessizce, "Elimi pantolonuna soktum tatlım, yine de bilmem gerek, şu anda ne kadar gerçekçi olabilirsin?" dedi.

"Gerçek mi?"

"Gerçek."

Bu sorunun cevabını bilmiyordum.

Ama bana o yatakta güvende olduğumu söyledi ve Chace karışık mesajlar vermeyi bıraktığından beri onun yanında kendimi hiç güvende hissetmedim.

Ben de davet ettim, "Sock it to me."

Hıncırca gülümsemeye devam etti ama bu artık eğlenceyle karıştı. Kısmen bana doğru yuvarlandı, böylece sırtüstü yatmaktan başka çarem kalmadı. Kısmen üstümdeydi ve bir kolunu etrafımdan çekerek ön kolunu yanımdaki yatağa yerleştirdi.

Sonra bana baktı, yüzünü tekrar yaklaştırdı ve nazikçe şöyle dedi: "Sonra, senin için acele etmeyeceğim. Beni almaya hazırlanman için ihtiyacın olan her şeyi sana vermek için elimden gelen her şeyi yapacağım. Bilemeyeceğim şey, kendine iyi bakıp bakmadığın. Eğer bakmazsan, az önce olduğu gibi, senin için hızlı geçebilir ve bu da bana seni hazırlamam için zaman vermez. Şimdi," dudakları yukarı kalktı, "iyisin. Bu bana ihtiyacım olan zamanı verecek. O zaman hem senin için hem de benim için tekrar iyi olacak."

Tamam, belki de bu tür bir gerçekliğe hazır değildim. Bunu biliyordum çünkü yanaklarımın ısındığını hissediyordum.

Yine de, "Tamam." diye mırıldandım.

Chace kıkırdadı, böylece yüzümün kızardığını fark etmediğini anladım. Eğildi ve ağzını benimkine değdirdi, sonra tekrar uzaklaştı ve fısıldadı, "Seks hakkında konuşmaya çalışacağız."

Bu iyi bir fikir gibi göründü.

"Buna minnettar olurum," diye fısıldadım.

Chace'in vücudu eğlendiği için biraz sarsıldı. Çok fazla hissetme şansım olmadı çünkü üzerime yuvarlandı ve beni yataktan çekip ayağa kaldırdı.

Bu noktada kot pantolonumun çözüldüğünü ve üstümde zümrüt yeşili satenimden başka bir şey olmadığını fark

ettim,

Kupları boyunca küçük, sıkı çapraz pileler ve güvercin grisi dantelin küçük kenarı ile demi-cup sütyen.

Chace gömleğimi yerden almak için eğildi ve ellerim hızla kot pantolonuma gitti.

Doğruldu, gözleri gövdemdeydi ve eli gömleğimi uzatıp ben de fermuarı çekerken orada kaldı.

"Al bunu, ben yaparım," diye emretti, gömleğimi tutmayan eli bel kemerimi kıvrırmak için dışarı çıktı ve beni kendine çekti.

Dudağımı ısırdım, gömleği aldım ve giymeye başladım.

Başımın üzerindeydi ve Chace'in parmakları düğmemi iliklemiş, kemerimi çözüyordu ki, "Açık konuşmaya başladığımızda sana sütyenin hakkında ne hissettiğimi söyleyeceğim," diye mırıldandı.

Aman Tanrım.

Bu konuda bir şey söyleyeyim, sütyenin satın alınmaya değer olduğunu bilmek güzeldi.

Gömleğimi aşağı çektim ve Chace'in gözlerinden kaçtım.

Kemerimle işini bitirdi ama beni daha da yakına çekmek için tokaya takılı parmağını kullandı ve bunun samimiyeti gözlerimin ona kaymasına neden oldu.

"İfademi bir şekilde değiştireceğim, çünkü benimle her yerde güvendesin ama özellikle yatağымda ve özellikle de bu odada," dedi gözlerimi alır almaz.

"Uh... tamam," diye fısıldadım, neden söylediğini anlamasam da çoğunlukla tekrarlanan bir ifade olsa da bunu duyduğuma sevindim.

Beni okuyabildiğini sık sık gösteren Chace, beni okumuştı. Konuşmaya devam ettiğinde bunu anladım.

"Demek istediğim, Faye, gözlerimden kaçırıyorsun çünkü belki utanırıyorsun ya da utangaç hissedırıyorsun ve bir sonraki adımda ne yapacağın konusunda kararsızsın."

Eli yukarı kalktı, saçlarımı omzumdan kaydıldı, sonra boynumun kenarına dolandı. Ama bu sırada ya da parmağıyla çengel attığında gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı.

Beni daha da yakınıma çekmek için kemerimin tokasına dokundu ve yüzü bana doğru eğildi.

"Senden hoşlanıyorum," diye fısıldadı. "Umarım bunu anlıyorsundur. Senin hakkında bildiğim her şeyi seviyorum, hatta bana daha önce söyleyeceğini bildiğim şeyleri bile. Oraya kimsenin girmemiş olması. Yani, artık benden başka kimse yok. Ve son olarak, çıktığım kasabanın sevimli, tatlı, güzel, utangaç kütüphanecisinin seksi iç çamaşırları giydiğini bilmek hoşuma gidiyor." Gülümsemesi, görebildiğim tek şey olan gözlerine vurdu ve devam etti, "Çok hoşuma gidiyor bebeğim. Hem de çok. Yani utanacağın, çekineceğin ya da emin olamayacağın tek bir şey bile yok. Öyle mi?"

"Evet," diye fısıldadım, ona küçük, rahatlamış bir gülümseme verdim çünkü rahatlamıştım ve küçük bir şekilde değil.

"Güzel," diye fısıldadı, çenesini kaldırdı, burnumu öptü ve beni tuttuğu iki yerden bıraktı ama elimi tutup beni odadan dışarı çekti.

Beni öptüğü ve odasına götürdüğü için gözlerim kapalı olduğundan, odadan çıkarken nihayet evini görebildim.

O da beni içinden geçirirken, gerçekten çok hoştu. Onun bir uzantısıydı. Erkeksi (çok), zevkli ve batılı.

Ayrıca çok büyüktü. Devam ettik (ve devam ettik ve devam ettik!) ve sonunda hem aile odası hem de mutfak olan muazzam bir odaya ulaştık. Her ikisi de kendi başlarına muazzamdı ama bir araya geldiklerinde devasa oluyorlardı. Daha önce hiç görmediğim bir koltuktan bahsetmiyorum bile. Aslında tam üç kanepeden oluşuyordu. Üç tane.

Misty'nin burada onunla birlikte yaşadığını tahmin ediyordum ama kanepesine uzanıp onunla birlikte televizyon izlediğini düşünmemiştim, çünkü bana elinden geldiğince onunla hiç vakit geçirmediğini söylemişti. Bu da o kanepenin tek kişilik bir kanepesi olduğu anlamına geliyordu. Ki bu çılgıncaydı.

Beni mutfağa götürürken "Ah... çok fazla odanız var," diye not ettim.

"Evet," diye kabul etti.

Beni üç ergen çocuk için misafir yatağı olarak kullanılabilecek bir adanın yanında durdurduğunda, "Tek bir kişi için çok fazla oda var," dedim. Sadece bir hava yatağı pompalayın, üstüne atın ve yuvarlanmamalarını umun.

Sözlerime cevap vermedi.

Bunun yerine, "Taco'nun yanında kırmızı mı yoksa beyaz şarap mı içersin?" diye sordu.

Ona baktığımda buzdolabının önünde durduğunu gördüm. "Tacos?"

"Kıyma, paket baharat, üstüne koymak için mağazadan alınmış şeyler. Ben aşçı değilim. Yapmayı sevmiyorum. Ama yemek zorundayım ve yediğimde de sevdiğim şeyleri yemeyi severim. Paketten çıkıyorsa, öyle olsun. Rosalinda'nınki gibi olmayabilir, hatta yakın bile olabilir. Ama berbat değiller. O yüzden taco yiyeceğiz."

Rosalinda'nın Meksika yemeklerini daha çok sevmeme rağmen ona "Taco severim," dedim. Bunun için Chantelle'e gitmeniz gerekiyordu ama Chantelle çok uzak değildi ve Rosalinda'nınki o kadar güzeldi ki gitmeye değerdi. Chantelle'e gitmediğimde ama canım taco çektiğinde, paketlenmiş olanları da kullanıyordum. Bu yüzden Chace'i bu durumdan haberdar etmeye karar verdim. "Ben de paket taco yapıyorum, bilginize."

"Bildiğim iyi oldu," diye mırıldandı, sonra dudakları yukarı kalktı, "Kırmızı mı beyaz mı?"

"Kırmızı."

Tezgâhının üzerinde duran bir şişe şaraba doğru ilerledi.

Bir tabureye doğru ilerledim, onu çektim ve popomu üzerine koydum. "Büyümek için yer var."

Bu Chace'di. Bir çekmeceyi açmak ve bir tirbuşon çıkarmak için yana kayarken aniden ortaya çıkan tuhaf yorumuna baktım.

"Pardon?"

Şişeyi aldı, bana döndü ve gözleri nefes almayı unuttuğum bir şekilde gözlerime kilitlendi.

"Büyümek için yer var," diye tekrarladı ve sonra açıkladı. "Geleceğim Misty'yi içerdiğinde hayatla ilgili berbat olan başka bir şey. İstedğim şeye sahip olacağımı

düşünmemiştim ve istediğim şey

Burayı neden aldığımı. Bu evi, içine bir kadın koyup sonra da bir aile kurmak için aldım. Yani büyük çünkü üç çocuk istiyorum. Büyüyecek bir oda."

Kutsal.

Kahretsin.

"Büyümek için yer var," diye fısıldadım nefes nefese, gözlerimi onunkilerden ayıramıyordum.

"Evet," diye sertçe cevapladı ve sonra sordu. "Çocuk istiyor musun?" "Uh... evet." Hala fısıldıyordum ve hala nefes nefese.

"Kaç kişi?" diye devam etti.

"Üç."

Evet, hala fısıldıyor. Evet, hala nefes nefese. Ayrıca, tesadüfen, gerçektir.

Chace gülümsedi.

Nefes almayı bıraktım.

Gözlerimi onunkilerden zorla ayırdım ve şarap şişesine baktım. Sonra "Şampanya almadın mı?" diye sordum.

"Siktir," diye mırıldandı ve bakışlarım tekrar ona döndü. "Unutmuşum."

Hayal kırıklığına uğradım ve bunu saklamaya çalıştım ama yine de "Şampanyayı unuttunuz mu?" diye sordum.

"Hayır," diye cevap verdi, kırmızı şişeyi tezgâha geri koyarken. "Geceyi bana çantanda temiz bir külot olduğunu söyleyerek geçirdin, ben de şampanya aldığımı unuttum."

Ona her şeyi unutturabildiğim için içimde küçük bir mutluluk kıpırtısı olsa da dudağımı ısırdım.

Sırıttı ve bunu yapış şeklinden aklımı okuduğu hissine kapıldım.

Buna tepki verecek zamanım olmadı çünkü arka koridora doğru yürüdü ve gözden kayboldu.

Trompet şeklinde iki şampanya kadehiyle geri döndü; kadehlerin alt kısmında, sapın hemen üzerinde sevimli, minicik at nalları kazınmıştı. Nasıl olduğunu bilmiyordum ama şık ve havalı görünmek yerine

Bu tür şeylerin bazılarının görünebileceği gibi kitschy. Belki de hassas, neredeyse zarif ve karikatürize olmayan gravürlerdi. Belki de kristalin kalitesi o kadar temiz ve inceydi ki baş üstü ışıklarında prizmalar görünüyordu. Her neyse, harikaydılar.

Chace onları yanımdaki adaya koydu, plastikten daha iyi değilmiş gibi bir tavır takındı ve ben "Yardım edebileceğim bir şey var mı?" diye sorarken buzdolabına geri döndü.

Elinde şampanya şişesiyle döndü, buzdolabı arkasından kapandı ve ikimiz de kapının çalındığını duyduğumuzda konuşmak için ağzını açmıştı.

Gözleri ön kapıya doğru gitti. Çekilmiş kaşlarının altında daralmışlardı ve çenesi sertleşmişti. Korkutucu bir bakıştı. Ama gözlerim gömleğine kaydı, düğmelerini açtığım üç düğme hala iliklenmemişti ve göğsünde bir tutam kırmızımsı kahverengi kıl gördüm. Kalın, mat bir saç değil ama kısa, seksi bir tutam.

Seksi derken aslında inanılmaz derecede seksi demek istedim.

Ağzım sulanmaya başladı.

Chace kuşkusuz göğüs kıllarının seksi olduğunu düşünmezdi ama "Lanet olsun," diye homurdanıp şişeyi bardakların yanındaki tezgâha bırakıp yanıma geldiğinde aklımdan geçenlerin hiç de seksi olmadığını biliyordum.

Parmaklarını saçlarımın kenarından geçirdi, eğildi ve "Hemen döneceğim" diye fısıldadı. Sonra alnıma bir öpücük kondurdu, parmakları saçlarımdan ayrıldı ve ben de taburemde dönerek onun kapıya doğru sinsice ilerleyişini (aman Tanrım, sinsice ilerliyordu) izledim.

O sinsice ve sabırsızca dolaşırken bile, gözlerim onun hareketlerini, gömleğinin bile gizleyemediği geniş omuzlarını, kot pantolonunun içindeki uzun bacaklarını, yanlarında gevşek duran kollarını izledi ve bu her zamanki gibi iyi bir gösteriydi.

O hafta evimde akşam yemeği yerken bana yüzücü olduğunu, lisede atletizm yaptığını ve o zamandan beri bunu sürdürdüğünü söylemişti. Haftada iki kez Chantelle'deki YMCA'da yüzüyor, koşuyor

Haftada iki kez beş mil, haftada bir kez on mil ve evinde haftada iki kez ağırlık çalışması yaptığı ağırlıkları vardı.

Bu çabanın karşılığını büyük ölçüde aldı ve vücudunu koruduğu ve zaman zaman zorladığı için neler yapabileceğini biliyordu ve vücuduna tamamen hakim olarak yürüyüş şekli de bunu gösteriyordu.

Bu ve yatak odasında olanlar, Chace'in "daha sonra" dediği şey için iyiye işaretti. Omurgamda daha önce hiç hissetmediğim bir ürperti dolaştı ama bu çok hoşuma gitti.

Kendi kendime gülümsedim ve gözlerim şampanyaya kaydı. Bir içkiye ihtiyacım vardı. Chace'in elini pantolonuma sokmasıyla orgazm olmuştum. Bu kesinlikle şampanyayı hak ediyordu. Şişeyi açmak istedim ama ilk buluşmamızdan beri Chace yanımdaysa kendime bir içki koymamış ya da satın almamıştım.

O zaman Chace'in biraz eski kafalı olduğu aklıma geldi. Onun için yemek pişirmem ve servis yapmam konusunda hiçbir sorunu yoktu. Ama kendi içkimi kendim koymamı istemiyordu. Benim evimdeyken bulaşıklara yardım ederdi ama kesinlikle kurulayıp kaldıran bir adamdı. Kesin sınırlar vardı. Erkekler yıkanmazdı. Kurutur ve kaldırırlardı. Erkekler yemek servisi yapmazdı. İçki doldururlardı.

Kesinlikle eski modaydı.

Ayrıca garip bir şekilde sıcaktı.

"Tanrım, ciddi misin sen?" Kaba bir selamlama olması gereken bir şekilde sorduğunu duydum ve ardından sözlerini şöyle bitirdi: "Jon, ben izinliyim. Hem de çok izinliyim ve bu yüzden lanet telefona cevap vermedim."

Doğru, Chace normalden daha fazla küfrediyordu. Kızgındı. Bunu biliyordum ama kapıda kimin olduğunu öğrendikten sonra kızgınlığının arttığını hissediyordum.

"Bunu biliyorum ama bu olayda sana ihtiyacımız var Chace, yoksa burada olmazdım. Sen bizim en deneyimli dedektifimizsin," dedi başka bir ses.

"Frank sınavı sadece birkaç ay önce geçmiş olabilir ama doğduğundan beri buralarda, temiz ve bir süredir iş başında. İyi iş çıkaracaktır," dedi Chace ona.

"Bu bir cinayet, Chace."

Nefesim kesildi ve bedenim hareketsiz kaldı. "Siktir," diye bağırıldığını duydum Chace'in.

"Darren Newcomb," dedi Jon ona.

Birdenbire, evin önünden beyaz ve sıcak bir elektrik akımı geçti.

O kadar yoğundu ki, Jon devam ederken yüzümü o tarafa çevirmek için taburemde tahta gibi döndüm, "Kardeşim, üzgünüm, çok üzgünüm kardeşim, ama Miracle Ranch'e giden bağlantı yolunda, karını buldukları yerden yaklaşık on metre uzakta bulundu. Ve dostum, bu berbat bir şey, bunu paylaşmaktan nefret ediyorum ama Newcomb da tıpkı onun gibi öldürülmüş."

Bu sözler üzerine, bedenimin kendi aklı vardı, hala akmakta olan korkunç akımı görmezden geldim ve büyük mutfaktan salona doğru hızla ilerledim.

Koridordan ön kapının açık, fırtına kapısının kapalı olduğunu gördüm. İstasyona gittiğimde resepsiyonda duran üniformalı polis memuru, Chace'in aydınlatılmış fuayesinin hemen içinde duruyordu. Chace'in vücudu hareketsizdi ve profilden çenesi sertti, her ikisi de kalbimin sıkışmasına neden olacak şekilde.

Ben koridorda ilerlerken Jon'un gözleri önce bana, sonra da Chace'e kaydı. Gözleri gömleğinin açık düğmelerine kaydı ve tekrar bana döndü. Rahatsız bir şekilde kıpırdandı, muhtemelen eylem kesintiye uğramadığı için durumu biraz yanlış okudu ama doğru okuduğunda eylem vardı.

Bu normalde beni utandırırdı.

Ama benim odak noktam tamamen Chace'e ulaşmaktı.

Ben de öyle yaptım. Hemen onun içine girdim. Kolları dikkat dağıtıcı bir şekilde yukarı kalktı, omuzlarımın etrafında kıvrıldı, ben önümü onun yanına yerleştirdim ve kollarım ortasını çevrelemek için hareket etti.

"Tatlım?" Memur Jon'a sessizce bakarken ona seslendim.

Kelimem duyulduğunda vücudu hafifçe sarsıldı, bana baktı ve mırıldandı, "Mutfağa geri dön, sevgilim."

"Ben burada iyiyim," diyerek nazikçe reddettim ve ortasını sıktım.

Yüzünü yaklaştırdı ve sessizce tekrarladı, "Mutfağa geri dön bebeğim."

Nefes aldım, omuzlarımı dikleştirdim, gözlerini tuttum ve tekrarladım (bir nevi), "Chace, tatlım, ben burada iyiyim."

"Omurga," diye mırıldandı, bakışları başımda ve omuzlarımda gezindikten sonra Jon'a kaydı. "Harker's Wood'u kontrol etmesi için birini gönder. Ben Faye'i halledeyim, sonra da yola koyulayım."

Aman Tanrım.

Lanet olsun.

Harker's Wood.

Darren Newcomb'u duymuştum ama nasıl olduğunu bilmiyordum. Sadece ismi tanıdık geliyordu.

Ama her kimse, bunun Misty'yle bir ilgisi vardı. "Frank çoktan ilgileniyor. O tarafa giden bir kruvazör var. Frank cesedin yanında," diye cevap verdi Jon.

"Onu ara, önce cesede gideceğimi söyle. Odun ikinci. Aileden kimse var mı?" Chace geri döndü.

Jon başını sallarken yine rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Siktir," diye mırıldandı Chace sonra, "Tamam. Ceset, odun, sonra da ailesine gideceğim."

Bundan hoşlanmadım ama hoşlanmasam bile bu onun işiydi. Ne yazık ki Carnal'da cinayetler endişe verici derecede sık işleniyordu. Bu doğru değildi. Sadece Tonia Payne, Dalton McIntyre tarafından öldürülen garson kız. Sonra Neeta vardı, Tate'in eski kız arkadaşı ama Carnal'da yaşamıyordu, sadece Carnal'da yaşayan ve tüm cinayetlerini burada işleyen McIntyre tarafından öldürüldü. Ve tabii ki Misty Keaton. Ama yine de, neredeyse tüm hayatım boyunca orada yaşamış olmama rağmen son birkaç yılda yarı tanıdığım üç kişi vardı.

Yüzlerce aileye sevdikleri birinin öldüğünü ya da kötü bir şey olduğunu haber verseniz bile bunun daha eğlenceli hale gelmeyeceğinden şüpheleniyordum.

"Doğru Chace," diye mırıldandı Jon, sonra bana baktı. "Pardon... Faye, değil mi?"

Sanki bilmiyormuş gibi. Chace'le İtalyan restoranı The Rooster and Bubba's'a gitmiştik. Konuşmak aklıma gelmemiştii ama aptal değildim. Kasabada uğultu vardı.

Her neyse, üç hafta önce karakolda ona adımı vermiştim.

"Evet, Faye." Elimi uzattım ama diğer kolumu sırtına dolayarak Chace'e yakın durdum. "Jon?"

"Jon, evet." Elimi tutup sıktı ve birinin öldürüldüğü haberini verdikten hemen sonra tanışma faslına uygun küçük bir tebessüm etti. "Böldüğüm için özür dilerim ama... sizinle tanıştığima memnun oldum, resmi olarak."

"Sen de Jon," dedim sessizce ve elimi çektim. Elimi bıraktı ve başını kaldırıp Chace'e baktı.

"Görüşürüz, şey... orada," diye mırıldandı, çenesini bana doğru eğdi ve kapıya doğru yürüdü.

Chace omuzlarımı sıktı. Komutu okudum, kolumu indirdim ve o da Jon'u takip etti.

"Sonra," diye mırıldandı Jon, omzunun üzerinden Chace'e baktı, çenesini kaldırdı ve gitti.

Chace kapıyı kapattı ve bana döndü.

"Ben sadece... gidip çantamı bulacağım ve eve döneceğim."

Çantamın nereye gitmiş olabileceğini düşünüyordum, bu yüzden Chace'in ellerinin boynumun iki yanına yerleştiğini hissettiğimde biraz sıçradım ve gözlerini yakalamak için başımı geriye eğdim.

Sonra gördüğüm şey karşısında nefesimi tuttum.

"Lütfen tatlım," diye fısıldadı, "taco yap. Ye onları. Televizyon izle. Ne yaparsan yap. Ama nasıl biterse bitsin, uyuduğunda benim yatağıma gir."

Aman Tanrım.

Gözlerimi kırptım, karnım ısındı, kalbim küt küt attı, ellerim bileklerine dolandı ve zihnim korkmak mı, heyecanlanmak mı yoksa çıldırmak mı gerektiğine karar veremedi.

"Chace -" Başka ne söyleyeceğimi bilemediğim ama söylemeye fırsat bulamadığım için fısıldayarak karşılık verdim.

Elleri boynumu sıktı, sıkıca kavradı ama sert değildi. Yüzü yaklaştı. "Lütfen, Faye, bu her neyse, eve döndüğümde, içinde senin olduğun yatağıma girmek istiyorum."

"Tamam," diye sessizce kabul ettim ve göz kırpma sırası Chace'e geldi. "Ne?"

"Tamam," diye tekrarladım. "Kalacağım. Tako yerim. Televizyon izlerim. Eğer evde değilsen, gidip senin yatağında uyurum."

Başı bir santim uzaklaştı ama "Bu kadar kolay mı?" diye sorarken sesi hâlâ yumuşaktı.

"Beni burada mı istiyorsun?" Ben de sordum.

Buna cevap vermedi. O çiğ sıcaklık yüzünü yıkadı ve "Tanrım, Faye," diye mırıldandı.

Sanki evet demiş gibi sözümü bitirdim. "O zaman ben buradayım."

Parmakları daha sıkı kavradı ve gırtlaktan gelen bir "Tanrım, Faye," dedi, duymak acı veriyordu ama nedense yine de iyi hissettiriyordu.

Bileklerini sıktım. "Git, böylece geri dönebilirsin. Acıktım, bu yüzden yemek yapmalıyım." Ayak parmaklarımın üzerinde yuvarlandım ve "Şampanyayı yarına bırakıyorum" dedim.

Tam o sırada boynumdaki elleri beni kendisine doğru sertçe itti ama beni öpmedi. Elleri boynumdan ayrıldı, böylece kolları beni sıkıca sarabildi.

Ve bana sarıldı.

Gözlerimi kapattım, kollarımı ona doladım ve yanağımı göğsüne bastırdım çünkü bu iyi hissettiriyordu.

Aynı zamanda kendimi kötü hissediyordum çünkü çirkin bir şeyler hissettiğini biliyordum ve onu bundan koruyamazdım. Yapabileceğim tek şey onun istediği gibi

yatağında uyumaktı.

Ve bu onun için çok şey ifade ediyordu; bunu bir kucaklaşmayla ifade etti.

Ve gerçekten, eğer bu şekilde iletişim kuruyorsanız, kelimelere kimin ihtiyacı var ki?

Bu her şeyi anlatıyordu.

Benden daha güçlü olduğu için ona olabildiğince sıkı ya da yakın sarıldım.

Dudaklarını saçlarımın tepesinde hissetmeden önce bu benim için yeterince uzun sürmedi ve dedi ki, "Şifonyer, sağ ortada tişörtlerim var. Uyumaya gittiğinde birini etiketle, tamam mı?"

Bunu bilmediğim halde başımı salladım. Seksi bir gecelik getirmiştım. Şimdi bir bilmecem vardı. Seksi gecelik (Chace için) ya da onun tişörtü (benim için).

Saçımın tepesini öpmeden, beni sıkmadan ve bırakmadan önce seçim yapmadım.

Ama orta üç parmağının uçlarını çenemin altında hafifçe hissettim ve yine sessizce emrettiği şeyi yaptım ve ona yüzümü verdim.

"Bu muhtemelen çabuk olmayacak ama elimden geldiğince çabuk eve döneceğim."

Başımı salladım.

Parmakları çenemin üzerinde bir fısıltı gibi kayarak boynumun ve yanağımın derisini iyi bir şekilde karıncalandırırken, "Teşekkür ederim bebeğim," diye fısıldadı.

"Bir şey değil, tatlım."

Sırıttı, gözlerine ulaşmayan küçük bir sırıtış. Sonra başını eğdi ve ağzını benimkine dokundurdu.

O yatak odasına gittikten sonra ağzıma bir kez daha dokundu, mutfığa gidip akşam yemeği için bir şeyler aramaya başladım ve kazağını, ceketini ve botlarını giymiş olarak geri geldi.

Gitti.

Tako yaptım. Taco yedim.

Artanları, Chace'in incelediğinde çok fazla olduğu anlaşılan, yeniden kullanılabilir ama tek kullanımlık küvetlerden birine koydum.

Büyük düz ekran televizyonunu izledim.

Saat gece yarısını vurmak üzereyken makyajımı çıkardım, nemlendirici sürdüm, dişlerimi fırçaladım, seksi geceliğimi giydim ve Chace'in yatağına girdim.

Vücudumun dinlendiği yerde asla uyuyamayacağımı sanıyordum. Yirmi dokuz yıldır hiç dinlenmediği bir yerde, sadece Chace'in değil, herhangi bir erkeğin yatağında.

Ama yatağı tam bir bombaydı. Sert bir bulut gibiydi.

Başım yastıklardan birine çarptıktan birkaç saniye sonra, ışık gibi sönmüştüm.

Dokuzuncu Bölüm

Beklemeye Değer

Uykumdan uyandım, sıcak ve lezzetli hissediyordum, sırtımda ve belimde garip hisler hissederken gözlerim bir açılıp bir kapanıyordu.

Sıcak bir beden benimkinin kıvrımlarına yerleşirken, güçlü bir kol karnımın etrafını sararken ve sıcak bedenim arkamdakine daha sıkı otursun diye hafifçe geri çekilirken gözlerim dalgalanmaya devam etti.

Chace evdeydi.

"Tatlım?" Seslendim, sesim zar zor duyuluyordu.

Karnıma doladığı koluyla beni sıktı. "Uyumaya devam et, bebeğim."

Tanrım, gerçekten iyi hissettiriyordu. Her şey güzeldi. Harika yatağı. Üzerimizdeki kuştüyü yorgan. Yastıklar sertlik ve yumuşaklığın doğru karışımıydı. İçinde bulunduğumuz sıcak koza. Chace beni boylu boyunca kucakladı.

Sonra nerede olduğu, neden orada olduğu ve Misty'nin buna bağlı olan nüansı nüfuz etti. Gözlerim dalgalanmayı bıraktı, bilincim de aynı şeyi yapmayı bıraktı ve uyandım.

"İyi misin?" Fısıldadım.

"Uyumaya devam et, Faye," diye fısıldadı.

Orada, vücudunun kıvrımlarında yatıyordum, rahat, sıcak, güvende olmanın ötesinde, güzel bir evde güzel bir gece geçirmiştım ve soğuk karanlıkta bir cinayeti araştırmak ve bir aileye sevdikleri birinin öldüğünü söylemek için dışarıda değildim.

Sonra elimi onun karnına götürdüm. Bu sefer sorduğumda daha sertti. "Chace, iyi misin?"

Parmaklarını uzattı, benimkiler arasından geçti, onunkiler benimkileri yakaladı, birbirine bağladı ve ikimizin parmaklarını sıkıca kapattı.

Sonra sessizce, "Hayır ama uyuduktan sonra iyi olacağım," dedi.

Elimi onunkinden çektim ama hemen koluna girdim.

"Faye -" diye başlarken vücudumun hareketlerine hemen uyum sağladı.

Kolumu beline doladım, yakınlaştım ve "Konuşmak ister misin?" diye sordum.

"Uyumam gerek," diye cevap verdi.

"Belki sen gerekir konuş." I önerilen
sessizce ve temkinli.

"Aslında bebeğim, ihtiyacım olan şey uyku." "Çok kötüydü," diye fısıldadım.

"Evet," diye fısıldadı. Oh

Tanrım.

"O halde konuşmalısın," diye yumuşak bir sesle ısrar ettim.

"Tatlım, çok tatlısın ama benim uykuya ihtiyacım var." "Onu çıkarmalısın."

Belime doladığı kolu sıkılaştı ve "Faye" diye uyarıda bulunurken sesi biraz sabırsızca yükseldi.

"Bir şeylerin üzerinde uyumak iyi değildir, babam öyle diyor," diye üsteledim. "Baban bilge bir adam ama ben iyi davranmıyorum, kalkan oluyorum.

Sen. Geç oldu ve gerçekten uykuya ihtiyacım var."

Ona yaklaştım ve fısıldadım: "Bir şeyleri gömersen, iltihaplanabilir."

"Faye -"

"Bunu çözmek zorundasın."

"Faye, tatlım, cidden -"

"Konuşmak istemiyorsanız, o zaman başka bir şekilde çözün.

Seviş benimle."

Vücudu tamamen hareketsiz kaldı, tek kelime etmedi ve ben de her iki konuda da onunla birlikteydim.

Bunu gerçekten söyledim mi?

Bir anda sırt üstü yattığımı ve Chace'in üzerimde olduğunu fark ettim.

"Ciddi misin?" diye fısıldadı.

Hayır. Ciddi değildim. Çıldırılmışım.

Yine de onun büyük, ağır ve sıcak bedeninin ağırlığının benimkinin üzerinde iyi hissettirdiği gerçeği tartışılmazdı.

"Evet," diye fısıldadım.

"Bunun için hazır mısın?"

Hayır. Kesinlikle hazır değildim.

Yine de onun büyük, ağır ve sıcak vücudu bana iyi geliyordu.

Lexie, Laurie ve Krystal'la olan konuşmamızı ve hepsinin bir adamı nasıl becermek zorunda kaldıklarını ve bunu (kısmen) becererek yaptıklarını unutmamıştım.

Bu gece, Chace'in canını sıkan şey tekrar ortaya çıktı.

Yani..

.
Kahr

etsin

!

"Evet," diye

fısıldadım. "Emin

misin?"

Karanlıkta bile beni okuyordu.

"Evet," diye tekrarlardım sessizce. Ellerim sırtının çıplak teninde geziniyor, bu his hoşuma gidiyor ama emin olduğum bir şeyi anlatmaya çalışıyordum.

"Faye, bebeğim -"

Harekete geçmesi gerekiyordu. Eğer bu olacaksa, bunu başlatması gereken oydu. Takip edebileceğimi kanıtlamıştım. Liderlik edemeyeceğimden emindim.

Bunu kolaylaştırmak için sessizce "Öp beni Chace" dedim.

"Siktir," diye homurdandı ve elim saçlarına kaydı.

Cidden, saçları harika hissettiriyordu.

Bu bana cesaret verdi ve dudaklarımı onun dudaklarına götürüp "Öp beni tatlım" diye fısıldadım.

Başını eğdi ve beni öptü.

Yaklaşık bir saniye sonra da beni haklı çıkardı.

Takip etme konusunda harikaydım.

Öpücüğü vahşi ve terk edilmiş değildi. Yumuşak, tatlı ama yine de derindi. Yavaşça başlıyordu ve ben de onunla birlikte gidiyordum,

ellerim teninde geziniyor, daha önce izledikleri yolu tekrar izliyor, onun hissini ezberliyor, her santimini seviyordum.

Elleri benim üzerimde de hareket etti, yanlarımdan aşağıya doğru, hafif bir dokunuş ama yine de bir şekilde sert ve kesinlikle sıcaktı. Ya da en azından beni ısıttı.

Elleri aşağı indikten sonra yukarı çıkarken ağzı kulağıma kaydı ve "Ne giyiyorsun bebeğim?" diye fısıldadı.

"Ben, uh... hazırlıklı geldim," diye fısıldadım, boynuma gülümsediğini hissettim, sonra elleri geceliğimin ipeğinden aşağı kayarken dili boynumda gezindi.

Titredim.

Chace'in ağzı tekrar benimkine geldi.

Daha yavaş, tatlı öpücükler. Daha tembel, telaşsız okşayışlar. Sonra ağzı tekrar boynumun yan tarafına geçti, orada çalıştı ve bu hoşuma gitti. Tanrım, çok güzel bir histi. Boğazıma, aşağıya doğru ilerledi ve dili köprücük kemiğimin ortasındaki çukura daldı. Bununla ilgili bir şey çok tatlı ama çok çökmüş hissettirdi, içimde titredi ve onun altında huzursuzca kaydım.

Eli kaburgalarıma doğru ilerlerken ağzı yavaşça boynuma doğru ilerledi.

Dudakları dudaklarıma değdiğinde sessizce

"Biraz daha?" diye sordu. "Evet," diye sessizce karşılık verdim.

Eli yukarı doğru hareket etti ve göğsümü avuçladı.

Ben söylemeden ağzım kıpırdadı ve bu da "Oh evet" diye mırıldanmak içindi.

Başparmağı meme ucumun üzerinden geçti.

Ellerim sürüklenmeyi bıraktı ve kollarım ona dolandı.

Ağzı benimkini başka bir öpücükle aldı, o kadar yavaş değil, o kadar tembel değil, daha ateşli, daha talepkâr.

Verdim. Chace'in eli aşağıya, geceliğimin eteğinin altına ve yukarıya doğru kayarken dilim onunkine karşı hareket ediyordu. Sonra ten tene değdi, göğsümü avuçladı, başparmağı bir hareket yaptı.

Tanrım, daha da güzel. Mükemmeldi. Sırtım hafifçe eğilerek eline bastırdı, ağzımın içine doğru hırladı ve öpücük daha da hararetle ve talepkâr bir hal aldı.

Vermeye devam ettim, ellerim tekrar üzerinde hareket etti, daha hızlı, daha fazla yeri kapladı, biri arkasından aşağı indi.

Chace'in başparmağı kaydırmayı bıraktı, parmağı başparmağıyla buluştu ve yuvarlandı.

Tanrım, bu harika hissettirdi. O kadar harikaydı ki, ellerim arkasını sıktı, ağzımı onunkinden ayırdım, yüzümü boğazına dayadım ve inledim.

"Daha fazla mı?" diye sorduğunda Chace'in sesi kalın ve boğuktu. "Evet," diye nefes aldım sonra, "Sen."

"Ne?"

"Senin için ne yapabilirim?"

Boynunun büküldüğünü hissettim ve kulağıma "Bana güveniyor musun?" diye sordu.

"Kesinlikle," diye fısıldadım hemen cevabımı.

"Tanrım, bebeğim," diye fısıldadı sonra, "Beni takip et."

Eli geceliğimin içinden çıkana kadar ne demek istediğini anlamamıştım. Kolumu buldu, etrafından çekti, aşağı kayd ve elimi tuttu. Sonra elimi yanına, içine, kaburgalarının üzerinden, karnının çıkıntılarından geçirdi ve aşağı indirdi.

Nefesimi tuttum.

Chace bunu hissetti ve "Nefes al, bebeğim" diye mırıldandığında bunu anladım.

Nefes aldım.

Elimi aşağı kaydır, aşağı, aşağı ve içeri. Gevrek saçlarını hissettim. Başımı çevirdim, dudaklarımı boynuna bastırdım, sonra elimi aşağı çekti ve parmakları benimkileri sert aletin etrafına sardı.

Tanrım, bunu sevdim.

Vay anasını, hoşuma gitti.

O benimdi. Benim içindi. Ve harika hissettirdi.

I dokundu benim dil için onun boyun ve benim elini içgüdüsel olarak sıktı.

Karşılığında dişleri tenimi ısırđı ve "Ağzını istiyorum" diye hırladı.

Başımı çevirdim ve ona verdim.

O aldı. Elini benimkinin üzerinde aşağı, sonra yukarı ve tekrar aşağı okşadı. Başparmağım ipeksi ucun etrafında bir daire çizdi.

O kadar ipeksi ki, belli belirsiz bu kadar sert bir şeyin nasıl saten gibi hissettirebileceğini merak ettim.

Önemli değildi çünkü güzeldi ve sıcaktı. Tanrım, çok sıcaktı. İnanılmazdı. Ona dokunmak neredeyse onun bana dokunmasından daha iyiydi (neredeyse).

Dokunduğumda, Chace ağzımın içinde inledi. Daha sıcak!

"Chace," diye fısıldadım dudaklarına, bedenim yukarı doğru bastırıyor, bacaklarım huzursuzca hareket ediyordu. Dudakları kulağıma giderken, eli benimkini yavaşça sikinden uzaklaştırdı, karnının üzerinden yukarı ve sırtına doğru çekti.

"Faye, bebeğim, şimdi senin tadına bakacağım. Bu, ağzımın bacaklarının arasında çalışacağı anlamına geliyor. Ağzıma boşalacaksın tatlım, sonra seni alacağım. Daha fazlası için hazır mısın?"

Oh evet.

"Evet," diye fısıldadım.

"Sevimli, ateşli, lanet olsun," diye fısıldadı. Sonra dediğı gibi yaptı, aşağı indi, hızlı değil, yavaş değil, ağzı üzerimde, elleri üzerimde, geceliğimi göğüslerimin altından yukarı çekti, külotumu aşağı çekti, yana kaydı.

Dudakları karnıma kadar geldi ve beni öptü, sonra külotumu bacaklarımdan aşağı çekti. Yardım etmek için dizlerimi kaldırdım, onları ayak bileklerimden çekip çıkardı ve gittiler.

Ellerini dizlerimin iç kısmına koyarak hafifçe bastırdı ve nazikçe, "Benim için aç," dedi.

Tereddütle, sıcak, rahatsız, heyecanlı, huzursuz ama biraz da korkmuş bir şekilde istediğini yaptım.

"İşte bu," diye fısıldadı.

Dudaklarını dizimin iç kısmında, elinin olduğu yerde hissettim, sonra uyluğumun iç kısmına, aşağıya, aşağıya doğru hareket ettiler. Gerildim. Destek aldım, dudakları yolculuğuna devam ederken bacaklarım titremeye başladı.

O zaman oradaydı.

Tanrım.

Aman Tanrım.

Tanrım, Tanrım, Tanrım.

Bu... bu...

Tarif edilemez.

Parmaklarım arşafın içine kıvrıldı, ayaklarım yatağa girdi ve kalçalarım onun ağzıyla birlikte hareket etti.

Ellerinden biri altımda hareket etti, arkamı kavradı, bana yardım etti, diğer elinin parmak uçları uyluğumun iç kısmında tüy gibi hafifçe kayarken beni yukarı çekti.

Tamam, bu onun parmağından daha iyiydi (belki). Bu hayranlık uyandırıcıydı.

Bacaklarımda titreme başladı, karnım düştü, göğüslerim şişti, parmaklarım çarşafları sıktı ve sonra her şey oldu.

"Tatlım," diye inledim, sırtım kamburlaştı, boynum büküldü, üzerimden geçti, içimi yırttı ve boşaldım.

Gerçekten çok zor.

Hâlâ geliyordu, belli belirsiz, dudaklarının karnımı okşadığını hissettim. Ellerinin bacaklarımı kapattığını hissettim. Sonra gitmişti.

Geri döndüğünde kendimden geçmiştim, elleri tekrar dizlerimdeydi, bastırıyordu ve bu sefer beni zorlamasına gerek yoktu. Gözlerim dalgalanarak açıldığında onun için açıldılar ve bacaklarımda arasında dizlerinin üzerinde gölgesini gördüm.

Ellerinden biri dizimdeydi, uyluğumun üstünden aşağıya doğru iniyordu, diğer eli bir şeyler yapıyordu ve ben kendimi toparlayamadan bacaklarımda arasından öne doğru düşerek elini yanıma koydu. Sonra  n koluna düştü ve ağırlığı  zerimdeydi.

Bunu ben de

sevdim. Hayır,

bayıldım.

Harika hissediyordu.

Başı aşağı indi, dudakları boynuma değdi ve "İyi misin?" diye fısıldadı.

"Evet," diye fısıldadım ve bir gülümseme daha hissettim.

Sonra usulca dedi ki, "Yavaş gideceğim bebeğim. Ne olursa olsun, burada olmamızın bir önemi yok, durmamı istersen dururum."

Neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Bana kalırsa, ne isterse yapabilirdi.

Her şeye rağmen, cevap bekliyor gibi görüldüğü için "Tamam" dedim.

"Tamam," dedi boynuma karşı, sonra neden bahsettiğini anladım çünkü horozunun ucunu bana doğru yönlendirdiğini hissettim.

Bir an tereddüt etti. Ve ben anladım. Anlamıştım.

Ve onu alacaktı.

Ve onu alacaktı çünkü o onundu.

Dudaklarım kulağına değecek şekilde başımı çevirdim ve "Al şunu," diye ısrar ettim.

Ellerimin altında vücudunun garip bir şekilde gerildiğini hissettim.

"Al şunu," diye tekrarladım usulca. Ucunun içeri doğru itildiğini hissettim.

"Yavaş gideceğim," diye cevap verdi, sesi o kadar alçaktı ki bir inilti gibiydi ve yavaşça dışarı çıktı, sonra sadece ucunu tekrar içeri soktu.

"İçeri gel, Chace," diye fısıldadım.

"Çok sıkısın bebeğim, seni incitmek istemiyorum."

Kollarım sıkılaştı, kalçalarım kalçalarına bastırdı ve ona gerçeği söyledim.

"Tatlım, içeri gel, al onu, senin olsun."

"Faye -"

"Şimdi."

"Bebeğim -"

"Lütfen."

Eli aramızdan karnıma doğru hareket etti ve belimi saran bir kol haline geldi.

biraz daha derine.

Tamam, oh Tanrım, bu iyi hissettirdi.

Dudakları boynuma doğru ilerledi ve siki daha da derine

kaydı. Tamam, doğru, vay canına, bu daha iyi hissettirdi.

Dili boynumdan aşağı indi ve daha derine kaydı. Tanrım,

tamam, daha da iyi.

Daha derine kaydı ve sonra yine durdu ve geri çekildi.

Vay, vay, muhteşem.

"Chace," diye fısıldadım, ellerim sırtının derisinde geziniyordu. "Bir şey yapmamı ister misin?"

"Hayır, bebeğim." Sesi alçak, boğuk, kalın ötesi idi ve acı çeki yormuş gibi geliyordu.

"İçeri gel," diye kulağına nefes verdim. "Al beni tatlım, seninim."

İşte oldu.

Yukarı fırladı, vücudum yerleşirken ağzı ağzıma geldi ve onu içimde hissettim, sonuna kadar, onunla dolu, Chace'e bağlı. Sonunda.

Çok güzel.

Chace'le doluyum. Dünyadaki en güzel duygu.

"Kahretsin bebeğim, gitmem gerek," diye inledi.

"Çekil." I teşvik edildi ve o taşındı, onun

Kontrollü, akıcı, ritmik ve çok çok güzel itişler.

Tanrım, neden bunu daha uzun süredir yapmıyordum?

O hareket ettikçe, itişleri hızlanıyordu ama hâlâ kontrollüydü, kolu belimin etrafından karnıma ve aşağıya doğru hareket etti ve başparmağını tam da oraya gelene kadar olması gerektiğini bilmediğim yerde hissettim.

Tanrım, cidden, çok şey kaçırmışım.

Kalçalarım yukarı kalkarken ağzım onunkinin altında açıldı.

"Bacaklarını etrafıma sar, Faye, sıkı tutun," diye emretti Chace, bacaklarımı kalçalarının etrafına sardım ve başparmağı daha derine bastırıp daire çizdi.

Vay anasını.

"Evet," diye nefesimi ağzına verdim. Dili benimkinin içine kaydı.

Hareket etti. Bastırdı. Daireler çizdi. Dili itişleriyle eşleştirdi. Tenim karıncalandı. Titreme sistemime yayıldı. Zaten ateşlenmiş olan kanım eridi. Chace'i tekrar öptüm ve elim aşağı kayarak arkasını kavradı ve bana daha fazlasını vermesi için onu teşvik etti.

Bana daha fazlasını verdi, daha hızlı, daha sert, oh evet, inanılmaz.

Chace ağzını benimkinden ayırdı, yüzünü boynuma gömdü ve tenime doğru inlerken ikimizin de ağır nefeslerini duydum, "Tanrım, lanet olsun, çok sık, çok sıkı, lanet olsun, çok güzel."

"Tatlım," diye nefes aldım, kelimenin ortasında takıldım çünkü itişlerinin gücü artmıştı ve vücudumu sarsıyordu. Arkasında olmayan elim omurgasından yukarı, saçlarına doğru kaydım ve tutunma çabasıyla yumruk oldu.

Bir nefes daha verdim, bu seferki farklı bir nedendi ve Chace'in itişlerini almaya devam ettim ama ön kolu yatağın dışına çıktı, böylece onun ağırlığını da aldım. Elini arkasından benimkine götürdü, parmakları bileğimin etrafında kıvrıldı, elini çekti, yukarı kaldırdı, elini benimkine kaydırarak, parmaklarımızı birleştirdi ve sonra hala iterek ön kolunu tekrar yatağa yerleştirdi ama elimi tuttu.

Elimi tutuyorsun.

Elimi tutuyorsun.

Sert. Sıkı. Parmaklar kenetlenmiş. Sanki hiç bırakmayacakmış gibi.

Aniden, bir atış gibi, beni vurdu, bacaklarım ve kollarım gerildi ve tekrar boşalırken haykırdım. Daha sert değil, daha uzun değil ama nedense çok çok daha tatlıydı.

Aşağı indiğimde başparmağı gitmiş, kolu altıma girmiş, eli enseme kıvrılmıştı ve ağzı ağzıma geldi, daha derine, daha derine, Tanrım, onun içimde olmasını seviyordum.

Sonra kalçaları benimkilere çarptı, sabit kaldı, ağzımın içine doğru inledi ve ben bunu daha da çok sevdim.

Neredeyse anında dudakları benimkini terk etti, yanağımda kaydı ve benimkinin eşitlendiğini hissettiğimde kulağımda onun zor nefes alışını duydum.

Gecenin bir yarısı karanlıkta yatıyorduk ama o anla ilgili her şeyi daha önce hiç hissetmediğim bir netlikle hissettim.

Her şeyi.

Ağırlığı üzerimde, bedenlerimiz birbirine bağlı, eli boynumda sıcak, parmakları sırtıma sıkıca sarılmış, parmaklarımız yatakta birbirine dolanmış, nefesi kulağımda yankılanıyor, tenimde geziniyor, ağırlığı üzerimde, kalın, yumuşak saçları elimde, bacaklarım ona sarılmış.

Hayatımın geri kalanında bunu, hiçbirini, hiçbirini unutmamayı umuyordum.

On altı yaşında yapmak istediğime karar verdiğim gibi Chace Keaton'a bekâretimi vermiştim.

Onu aldı ve önce bana iki orgazm yaşattı ve sırasında bana bir tane daha yaşattı.

Ben kendiminkini, o da kendininkini aldığında elimi tuttu.

Her şeyden, bunun güzelliğinden, yıllardır hayalini kurduğum şeye sahip olmaktan, bunun hayallerimden çok daha iyi olmasından çok etkilenmiştim, gözyaşlarım gözlerimin arkasına vurdu. Kulağını bulabilmek için başımı çevirdiğimde ağzımı tutmaya bile çalışmadım.

"On altı yaşındayken seni gördüm ve gördüğümde gençtim, romantiktim ve aptalca gelebilir ama seni gördüğüm anda bunu sana vermek istediğimi biliyordum. Sadece sen olduğunu biliyordum. On üç yıl bekledim tatlım. Beklediğime değdi."

Vücudu benimkinin üzerinde hareketsiz kaldı ve kalbim sıkıştı. Kahretsin, bu çok fazlaydı.

Oh kahretsin! Belki de çiftler bunu ilk yaptıklarında derin, romantik sırlarını paylaşmamışlardır.

Kahretsin!

Ben gerildikçe eli boynumdan kaydı, ne yapacağımı bilemedim, üzerimde ve içimde olduğunu görünce ondan kaçamadım.

Ben. Gidecek hiçbir yerim yoktu ve gidecek bir yerim olsa bile oraya ulaşma umudum yoktu.

Vücudu hafifçe kıpırdadı, sonra ışık yandı. Ani parlaklık karşısında gözümü kırptım.

Sonra odaklandım.

Gördüğümde, bakakaldım.

Gördüklerim karşısında anında gözlerim doldu ve birkaç dakika sonra gözyaşlarım yanlara doğru kaydı.

Çünkü gözleri benimkilere bakıyordu. Güzel mavi gözleri, yakışıklı yüzünde, muhteşem vücudunun üstünde. Tamamen erkek olan bir adamın gözleri.

Ve ıslanmışlardı.

Aman Tanrım.

Eli çeneme geldi, onu kavradı, başparmağı elmacık kemiğimde gezindi ama başparmağına dikkat etmedi. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı ve bunu saklamadı, bununla savaştı.

Ona bekaretimi verdim.

O da bana verdi.

Şimdiye kadar aldığım en güzel hediye idi.

Sonra fısıldadı, "Seni görmek istiyorum. Bunu yapmama izin verir misin, Faye?"

Her şeyi yapmasına izin verirdim. Her şeyi.

Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen. "Evet," diye cevap verdim.

Başını eğdi ve dudakları dudaklarımda, "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Sonra ağzını benimkine dokundurdu, nazikçe, yavaşça dışarı kaydı ve bana baktı.

Yataktan kalktı, beni dikkatlice kollarına aldı ve yanına götürdü. Daha sonra beni banyoya taşıdı ve popomu makyaj tezgahının üzerine koydu. Karanlıktı, sadece yatak odasından gelen ışık etrafı aydınlatıyordu. Küvetin musluklarını açarken yarı gölgesinin etrafta dolaştığını gördüm. Sonra tuvaletin bulunduğu küçük odaya geçti, sifonu çektiğini duydum ve odaya geri döndü.

Hafif ışık çıplak vücudunu gösteriyordu ve Chace'in ne olduğunu ilk kez görüyordum.

On üç yıl boyunca hayal ettiğimden daha az güzel değildi, geniş omuzlar, geniş göğüs duvarı, belirgin köprücük kemiği, kaslı kalçalar, çıkıntılı karın kasları, ince kalçalar, kesik kalça kemikleri.

Ama köprücük kemiğinin altından göğüslerine, kaburgalarına, göbeğine yayılan ve güzel sikinin üzerinde ve etrafında daha kalın kıllara yol açan seksi göğüs kılları beklemediğim bir bonus oldu.

Leğende önümde durdu, geceliğimi popomun altından nazıkçe çekti ve ben kollarımı kaldırırken nefesimi tuttum ve o da çekiştirerek çıkardı.

Onun önünde çıplak olduğum için utanmama fırsat vermeden beni tekrar kollarına aldı ve küvetin yanında ayaklarımın üzerine yatırdı. Sonra bana rehberlik etti ve birlikte tırmanıp yerleştik, Chace arkamdaydı, bacakları beni çevreliyordu, dizleri bükülmüştü, küvet sıcak, rahatlatıcı suyla dolarken ben onların arasında göğsüne yaslandım.

"Rahatla, Faye," diye nazıkçe ısrar etti, kolları beni çevreliyordu, biri kaburgalarımın, diğeri göğsümdeydi.

"Tamam," diye fısıldadım ve bu yalan değildi. İki kez orgazm olduktan sonra o gölgeli odada, Chace etrafımdayken o sıcak suyun içinde rahatlamamak imkânsızdı.

"Çok güzelsin bebeğim," dedi kulağıma usulca, ellerinden biri karnımın üzerinde geziniyordu. Gölgelelerin arasından ve omzumun üzerinden bana baktığından şüpheleniyordum.

Tanrım, umarım öyle düşünmüştür.

"Tamam," diye tekrarlardım sessizce, bundan o kadar da emin değildim. "Hepsi benim," diye mırıldandı.

"Tanrım, sonunda, hepsi benim."

Gözlerimi kapattım, nefesimi çektim ve göğsüne yaslanarak daha da gevşedim.

Kaydığını hissettim, dudakları boynumdaydı ve "On üç yıl, hepsi benim" diye mırıldandı.

Ona söylediklerimin bir anlamı vardı. Bunu biliyordum. Ben bunu söyledikten sonra, bana kendini

benim için savunmasızdı, bunun çok şey ifade etmesi gerektiğini biliyordum.

Ama onun sözleri bana bunun çok şey ifade ettiğini fark ettirdi.

Ve bu benim için çok şey ifade ediyordu.

Yutkundum ve başımı dudaklarına doğru çevirdim. Alnıma dokunduktan sonra kollarıyla beni sıktı.

Küvet doldu.

Zamanı geldiğinde, Chace ikimizi de ileri götürdü ve muslukları kapattı, sonra bizi geri yerleştirdi. Yerleştüğümüzde, elleri ıslak tenimin üzerinde kayıyordu, hafif, tatlı, yatıştırıcı, hoş.

Su, orgazmlar, Chace ve elleri, gerginliğin tüm kalıntıları beni terk etti. Yarı karanlıkta onun içinde eridim.

Elleri gezinmeyi bıraktı, her iki kolu da bana sarıldı ve küvette oturduk, sessiz, birlikte.

Uykuya dalana kadar öyle yaptık, kollarım Chace'inkilerin üzerinde, başım dönük, alnım onun boğazına gömülü.

Bir saat mi uyudum, iki dakika mı uyudum bilemedim, sonra yine onun kollarında uyandım.

Beni nazik ve hızlı bir şekilde kuruladı ve geceliğimi başımdan çekti.

Aynısını kendisi de yaptı ama hemen sonra ayağa kalktım ve beni yatağa taşıdı. Bir çift bordo, flanel, ipli pijama altı giymesini uykulu bir hayranlıkla izledim.

Uykulu bir şekilde, onun çıplak seksi olduğuna karar verdim. Giysiler içinde de seksiydi. Pijamayla da ateşliydi.

Sürpriz olmadı.

Yanıma geldi ve ışığı kapattı, sonra yatağın etrafında döndüğünü duydum ve ben de onunla birlikte yuvarlandım. Gölgesinin yatağa girişini izlerken yatak hareket etti. Yorganı üzerimize örttü ve sırt üstü uzandı.

Ama sırt üstü yatmadı çünkü elinin altımdan geçtiğini ve beni yanına çektiğini hissettim. Kolu beni kendine doğru kıvırdı, yan tarafına doğru sıkıca bastırdı.

Yanağımı omzuna yaslamaktan ve kolumu düz karın kaslarına dolamaktan başka seçeneğim yoktu (başka bir tanesini kabul edeceğimden değil).

"Demek sarılmayı seviyorsun?"

Fısıldadım. "Hayır," diye cevap verdi.

Göğsünün gölgeli düzlemlerine ve açlarına göz kırptım.

"Uh..."

"Ya da iki saniye öncesine kadar değildim." Karnım eridi ve kalbim yerinden fırladı.

"Benden uzaklaşırsan, Faye, şu anda olduğun yere geri dönersin," diye uyardı, sesi sessiz, yumuşak ama alçak ve ciddiye.

Tuhaf.

Sıcak ve tatlı.

Ama garip.

"Tamam," diye fısıldadım.

"Yakın dur," diye emretti.

"Tamam, tatlım."

"Tamam," diye mırıldandı ve bana doladığı kolu daha da sıkılaştı. Karnına doladığım kolum onu sıktı.

Sessizliğe gömüldü.

Göğsüne baktım.

Sonra aradım, "Chace?"

"Evet?"

Dudaklarımı yaladım.

Sonra sessizce, "Bunu güzelleştirdiğin için teşekkür ederim" dedim.

Hiçbir şey söylemedi.

Sonra bana doğru yuvarlandı, bir dizini bacaklarımın arasına bastırdı, böylece bir dizini kalçasına dolamak zorunda kaldım ve her iki kolu da beni yakınıma topladı ve sıkıca tuttu.

"Uyu bebeğim," diye fısıldadı ve şimdi sesi sessiz ama boğuktu.

"Tamam. İyi geceler tatlım."

Ellerinden biri omurgamdan yukarı doğru kayarak nemli saçlarıma girdi ve sonra içinden geçti.

Ve geri.

Sonra fısıldadı, "İyi geceler,
bebeğim." Eli saçlarımın arasından
kaydı.

Ve tekrar.

Birkaç dakika sonra Chace Keaton'a sıkıca sarılmış bir
şekilde uykuya daldım.

Onuncu Bölüm

Yarı Yol Gitti

Chace'in gözleri açıldı ve uykuyu göz kırparak uzaklaştırdı.

Güçlü Colorado güneşi perdeleriyle savaşıyor ve her zamanki gibi kazanıyordu.

Chace vücudunun gerildiğini hissetti.

Bir şeyler ters gidiyordu.

Yastıkların üzerinden boş yatağa baktı.

Yan yatmıştı, bir eli başındaki yastığın altına sokulmuştu, diğer kolu genişçe açılmıştı.

Hayır Faye.

Anında, sanki bir el uzanmış ve karnını demir gibi sıkı bir yumrukla kavramış gibi hissetti.

Hayali düşüncelere yatkın bir adam değildi, hayatında hatırlayabildiği bir şey de değildi, yine de hayatının tuvalette dönüp durmasına bakılırsa, son üç haftanın bir rüya olması sürpriz olmazdı. Acımasız, çarpık bir rüya.

Tatlı bir tat.

Bir meleğin dokunuşu.

Bir mucizenin izi.

Sonra da gitti.

Kızaran pastırmanın kokusunu aldı.

Bunu yapar yapmaz yuvarlandı, yorganı arkaya attı, yataktan fırladı ve sinsice odadan çıktı, koridordan aşağı indi, kemerden geçti ve beş adım attıktan sonra durduğu mutfığa doğru ilerledi.

Çünkü Faye Goodknight adadaki ocağın başında duruyordu.

Faye Goodknight.

Onun evinde.

Mutfağında.

Ocağında.

Tüm bunlar, ona bekaretini verip geceyi onun kollarında ve yatağında geçirdikten sonraki sabah oldu.

Dün giydiği gömleği giyyordu. Düğmeleri açıldı ve üst kısmı kalın dantelli, dün gece gördüğü ama şimdi göremediği, etek ucunda başka bir kalın dantel kenarı ve her iki yanda derin yırtmaçları olan safir mavisi ipek gecelik kadar seksi olanı sadece kısmen örtüyordu. Hiçbir bakirenin giymeyeceğini düşündüğü türden bir gecelik. Eski bakiresinin şu anda kesinlikle giydiği gibi.

Kahve fincanlarından birinden bir yudum almak için başını hafifçe yana çevirdi.

Ama gözleri ona kaydı ve bir yudum bile almadı.

Fincanı ocağın yanındaki tezgâha indirdi ve "Sürprizi bozdun" diye tersledi.

"Ne?" diye fısıldadı, sesini daha yüksek çıkaramıyordu ama yine de onu duydu çünkü cevap verdi.

"Sana yatakta kahvaltı hazırlıyorum." Gözleri adamın boyunda gezindi ve sonra tekrar onunkilere döndü. "Ya da öyleydim."

Kadının sözleri ve ses tonu onu sersemletti ve ona doğru ilerlemeye devam etti.

Güzel, makyajsız yüzü sahte kızgınlığını kaybetti ve adamın ilerleyişine baktı, adam adanın etrafında dönerken vücudu ona doğru döndü. Farlara yakalanmış bir dişi geyik gibi görünüyordu, aynı derecede korkmuş, aynı derecede donmuş ve aynı derecede sevimli.

"Chace -" diye zorladı ama bir koluyla onu belinden kavrayıp vücuduna çekmeden önce ancak bu kadarını yapabildi. Diğer elini saçlarına götürdü, başını kavradı, bir tarafa eğdi, sonra ağzını aldı.

Yaptığında da acele etmedi.

Doyana kadar öpüşmeyi kesmedi. Ya da şimdilik doyana kadar.

Dudaklarını onunkilerden ayırdığında, gözlerini açtığında onunkilerin çok daha yavaş bir şekilde onu takip ettiğini gördü. Bunu sık sık yapardı. Chace bundan hoşlanırdı. Onu gerçekten güzel bir rüyadan uyanıyormuş gibi gösteriyordu.

Elini aşığı kaydırarak kızın boynunun arkasına doladı ve "Günaydın bebeğim" diye fısıldadı.

Kadın gözlerini kırptırdı ve adam onun dudaklarını yalayışını izledi, bağırsakları bu kez iyi bir şekilde sıkıştı, lanet olası iyi bir şekilde ve kadın nefes aldı, "Bu gerçek hayatta kulağa çok daha iyi geliyor."

Chace sırttı.

"Telefonda iyi olmadığından değil," diye eklemek için acele etti.

Chace'in sırtışı bir gülümsemeye dönüştü.

"Ya da telefonun gerçek hayat olmadığını," diye devam etti. Chace gülümsemeye devam etti.

"Sadece şahsen daha iyi olduğunu," diye bitirdi.

Chace'in vücudu kıkırdamasıyla birlikte titremeye başladı.

Adam eğleniyor olabilirdi ama kadın kesinlikle haksız değildi.

Başını eğdi, yüzünü boynuna bastırdı ve tenine doğru fısıldadı, "İyi hissediyor musun?"

"Evet," diye cevap verdi ve adam koluyla onu sıktı.

"İçeride," diye nazikçe açıkladı. "Tamam mı?"

"Biraz ağrıyor," dedi ona sessizce. "Kötü bir ağrı değil. Sadece daha önce bilinmeyen bir ağrı..."

"Banyo yardımcı olmadı," diye mırıldandı.

Nedense, onun sözleri kızın daha da rahatlamasına neden oldu.

Bundan sonra, yumuşak müzikal sesi hala sessiz bir şekilde ona doğru geldi. "Fena değil ama kahvaltıyla birlikte biraz ibuprofen alacağım."

Başını kaldırdı ve mutfağında, gömleğinde, sabah kollarında ona baktı.

Yanıliyordu.

Ya da belki de dün çok güzeldi.

Bugün çok güzeldi. Ve bugün, onun kızıydı.

Başını yana eğdi. "Sende hiç var mı?"

Takip etmiyordu.

"Herhangi bir ne?"

"İbuprofen."

Doğru. Ağrısı vardı.

"Evet," diye cevap verdi.

"Güzel," diye mırıldandı, gözleri yana kaydı ve sonra tekrar ona döndü. "Pastırma, tatlım."

"Tamam," diye fısıldadı, boynunu büktü, burnunu öptü ve gitmesine izin verdi.

Pastırmaya döndü.

Vitaminlerini ve ağrı kesicilerini sakladığı dolaba doğru ilerledi.

"Yani limondan limonata yapıyorum, şimdi sana sormak yerine uyanık olduğun için sana sorabilirim," diye başladı. "Haşlanmış yumurta sever misin?" İbuprofen şişesini aldı, dolabı kapatırken ona baktı ve omzunun üzerinden ona sırtıttığını gördü. "Dünya standartlarında haşlanmış yumurta yaparım."

Chace dudaklarının yukarı kalktığını hissetti. "Birinci sınıf mı?"

"Aslında bir cordon bleu paneli tarafından onaylanmadılar ama babam onlara böyle diyor."

Arkasına geçti, bir kolunu ona doladı, eli gömleğinin üzerinden kayarak geceliğinin ipeğine göbeğine değerken diğer eli şişeyi kahve fincanının yanına koydu.

Boynunda mırıldandı, "Evet, haşlanmış yumurta severim." Bu ona nefes nefese "Güzel" dedirtti.

Onun boynunu öptü ve kendine bir fincan kahve almak için uzaklaştı.

"Tatlım?" diye seslendi o dökerken. Başını ona doğru çevirdiğinde yumuşak yüzünü, omzuna eğilmiş kulağını ve ona odaklanmış kristal mavisi gözlerini gördü. "Fındıklı yarım ve yarım," diye devam etti sessizce. "Bunu düşündüğün için teşekkür ederim. En sevdiğim."

Belli ki babası ziyaretinden bu yana onu arayıp gelecek hafta sonu için planları hakkında bilgi vermemişti. Ya da aradıysa bile, anlaşılır bir şekilde bu kısmı paylaşmamıştı.

Chace oldu gidiyor için var için söyle onu hakkında
Silas Goodknight'ın ziyareti. Bunu dün gece
yapmaya niyetlenmişti.

O sabah yapacaktı.

Onun dünya standartlarındaki haşlanmış yumurtalarını
çabucak yedikten sonra. Ve sonra, çok hızlı değil, onun
diğer parçalarını yedi.

O zaman ona söylediler.

* * * * *

Chace'in bir gece önce Faye hakkında öğrendiği bir şey,
çok az çekingenlik ve bunların ötesine geçmesi için çok az
ikna ile Faye'in ona güvendiği ve kendini ona vermek, ona
hissettirdiği şeye teslim olmak ve bundan zevk almak
konusunda sıfır sorunu olduğuydu.

Bu, o sabah haşlanmış yumurta, kahve ve yeterince hafif,
yorucu olmayan sohbetten sonra, onun evinde, gömleği ve
geceliğiyle gerçekten rahat olduğunu tespit etmek için
geçerli olan bir şeydi.

Bu da onu kucağına almaya, kanepeye taşımaya ve kısa
sürede heyecanlandırıp altında kıvrınmasını sağlamaya
açık olduğu anlamına geliyordu, böylece külotunu
çıkartabilir ve bunu yapmak için bacaklarının arasında
ağızını kullanarak ona çok sıcak, çok uzun bir orgazm
yaşatabilirdi.

Ama o sabah Faye'i boşalttıktan, üzerine çıktıktan, ikisini
de yan yatırdıktan, aşağı inerken onu tuttuktan ve oral seks
sonrası fısıldaşmaları hiçbir şey yokken babasının ziyaretini
anlatmasına dönuştükten sonra Faye hakkında öğrendiği
bir şey onu şaşırtmıştı.

O da Faye Goodknight'ın patlamaya hazır bir öfkesi
olmasıydı.

Onunla ilgili her şey gibi bu da çok
tatlıydı. Ama aynı zamanda cidden
dengesizdi.

Bunu babasından bahsettiğinde öğrendi ve gözlerinin
kısılmasını izlerken vücudunun kollarında kaya gibi
sertleştiğini hissetti.

Adam konuşmayı bıraktığında ve kadın sessiz bir sesle
sorduğunda, adamın kolları onu zapt etme çabasıyla sıkıldı

sesi her zamanki tatlı, sevimli sessizliği değil, tehlikeli bir sessizlikti, "Pardon?"

"Tatlım, sorun yok" diye güvence verdi. "O bir baba olarak görevini yapıyordu ve sonu iyi bitti."

Birkaç uzun saniye boyunca hiçbir şey söylemedi.

Sonra, sanki o konuşmamış gibi, "Pardon?" diye tekrarladı. "Faye -"

Daha ileri gidemedi çünkü kadın kollarından kurtulup aniden doğruldu. Kanepenin kenarına doğru yarım santim yuvarlandı, bu da neredeyse kenardan düşeceği anlamına geliyordu. Öfkeyle de olsa hızla hareket ederek, bir şekilde ayaklarını altına almayı başardı, başı eğik bir şekilde doğruldu, etrafında döndü, pırıl pırıl saçlarını da yanına alarak hareketleriyle birlikte akmaya başladı.

Bunu, "Kahrolası cüzdanım nerede?" diye sorarken yaptı.

"Faye -" diye tekrar denedi, kız eğilip seksi yeşil saten külotunu kaptı ve beceriksizce bacaklarından yukarı çekti, neredeyse takılıp düşüyordu, çok tatlıydı.

Chace, başı elinde, dirseği kanepede, kalp şeklindeki poposunun külotu kalçalarına yerleştirmeden önce kısa bir süre görünmesini ve gömleğinin tekrar üzerine düşerek onu görüş alanından gizlemesini azımsanmayacak bir ilgiyle izledi.

Bu sırada sözünü kesti ve atıp tutmaya devam etti.

"Onu öldürürdüm ama onu seviyorum, o yüzden bu yok. Bu da dilimin kenarını kaptığı anlamına geliyor. Yani, fındıklı yarım ve yarımı severim ama söylediği şeyi söylemek için habersizce evinize geldiğine inanamıyorum! Şimdi benim lanet cüzdanım nerede?"

Ayaklarını yere vurarak kemere doğru ilerliyordu, boynu bir o yana bir bu yana dönüyordu. Bir şey gördü ve sarsılarak yönünü değiştirdi, Chace koltuğun bir ön kolunun üzerinde ayağa kalkarken ona doğru geri geldi.

"Faye, tatlım, sakın ol. Önemli bir şey değildi."

Telefonu koltuğun kenarındaki masanın üzerinde duran bazadan çekip aldı ve gözleri ona kaydı.

Oh evet. Tamamen kızgın. Ve çok tatlı.

Chace bir gülümsemeye karşı koydu.

"Benim için öyle!" diye yüksek sesle bağırdı, başını eğdi, saçları öne düştü ve başparmağı tuşlara vurduğu için telefonunun bip sesini duydu.

Chace kanepeden itti, ayağa kalktı ve onun telefonu kulağına götürüp volta atmaya başlamasını izlerken kanepeyi yuvarladı.

"Anne," dedi ona ulaşmadan önce, "Babamla konuşmak istiyorum. Derhal."

Ona zamanında yetişemediği için Chace oturup gösterinin tadını çıkarmaya karar verdi. Bu yüzden kışını kanepenin arkasına yasladı, bacaklarını uzattı, ayak bileklerinden çaprazladı, kollarını göğsünde birleştirdi ve aynen öyle yaptı.

"Evet, ters giden bir şeyler var," diye devam etti, hâlâ volta atıyordu. "Babamla konuşmama izin ver."

Bir duraksama oldu ve kadın yapmacık bir şekilde durdu ve Fransız kapılarından dışarıya belli ki görmeden baktı.

Sonra devam etti, "Kilise vaktinin geldiğini biliyorum. Geç kalman umurumda değil. Bu çok önemli. Arkadan gizlice girebilirsin."

Devam etmeden önce annesinin konuşmasına izin vermek için bir kez daha durakladı.

"Babamın en sevdiği bölümün ayinin başındaki ilahileri söylemek olması umurumda değil, sana söyledim, bu önemli." Durakladı ve tısladı, ciddi bir şekilde kızgındı, "Evet, Chace'e yaptığı ziyaretle ilgili."

Elini saçlarının arasından geçirip geri çekerken tekrar dinledi, vücudu tedirginlikle sarsıldı ve tekrar volta atmaya başladı ama eli saçlarından çıktığında saçları yüzüne düştü.

Çok tatlıydı. Komikti. Seksi geceliği ve gömleğiyle mutfak ve oturma odası arasındaki boşlukta volta atarken, uzun bacakları sergilenirken, saçları sallanırken harika görünüyordu. Karnının onun güzel yemekleriyle dolu olduğundan ve onun tadının hâlâ ağzında olduğundan bahsetmiyorum bile.

Tüm bunlar Chace'in eğlendiği, rahatladığı ve memnun olduğu anlamına geliyordu.

Bu yüzden Faye'in tüm dünyasını sarsmasına tamamen hazırlıksızdı.

"Bu hiç hoş değildi anne. Hiç hoş değildi. Babam bilmiyor ve bu onu ilgilendirmez ama madem onunla konuşmama izin vermiyorsun o zaman ona söyleyebilirsin, Chace yeterince şey yaşadı. Sürprizleri sevmez. Zorluklara ihtiyacı yok. Ve ben buna katlanmayacağım!"

Chace vücudunun gerildiğini hissetti ve onu izlemeyi bırakıp ona bakmaya başladı.

"Evet! Fraking'in "s" ile başlayan kelime olduğunu biliyorum anne. Bir televizyon programında! Sana söyleyen bendim, hatırladın mı? Cylonlar dünyamızı patlattığında ve biz bir uzay gemisinde hayatta kalmaya ve dünyayı bulmaya çalışan bir konvoyda olduğumuzda, frak kelimesini söylediğim için beni görevlendirebilirsin! O zamana kadar, hayır ve kesinlikle şimdi değil!"

Yine Fransız kapılarının önünde durdu ve dinlerken dışarı baktı.

Sonra tekrar konuştu.

"Pekala, bunun için nefesini tutma anne, Starbuck gibi harika bir savaş pilotu olacağım için çoğu zaman Viper'ımla dışarıda olacağım ve seni hayatta tutmak için Cylonlarla savaşacağım, böylece bana küfür etmekle ilgili bir ders verecek vaktin olmayacak."

Bir duraklama daha, bu seferki uzun.

Sonra, "Umurumda değil. Chace hakkındaki düşüncelerini, kasaba dedikoduları yüzünden sahip olduğu düşünceleri Chace ile paylaşması iyi değil. Bu hiç iyi değil. Babam hakkında iyi şeyler söylemiyor, Chace hakkında değil. Yargılayıcı ve yersizdi. Ama dahası var anne. Bu iyi şeyler söylemiyor

Benim hakkımda. Çünkü babamın, Chace'in seksi bir adam olmasının ötesinde gerçekte kim olduğunu görecektik kadar zeki olduğuma güvenmediğini söylüyor. Bu, güvenebileceğim, benimle ilgilenen, beni güvende hissettiren, iyi hissettiren, benimle dalga geçen, beni ben olduğum için seven ve zamanıma değer iyi bir adam olurdu. Babamın Chace hakkında endişeleri olsa bile, beni bundan daha iyi tanıyor olmalı. Hayalperest olabilirim anne, ama beni sen yetiştirdin, babam da öyle, o yüzden aptal bir hayalperest değilim. Ben sadece bir hayalperestim. Chace'e sadece bir erkek olarak değil, bu lanet kasabadaki herkesin tanıdığı bir adam olarak da saygı göstermesi gerektiğini, ayrıca babamın çenesini kapalı tutarak bana da saygı göstermesi gerektiğini belirtmek isterim."

Sessizliğe gömüldü ama bu uzun sürmedi.

"Hayır, hâlâ onunla konuşmak istiyorum. Kiliseden sonra beni aramasını söyle. Söyleyeceğim birkaç şey var."

Daha da kısa bir duraklama.

Sonra, "Tamam, bil diye söylüyorum, kızgınlığım ama yine de senin bilinmeyen bir Cylon modeli olduğunu öğrenseydim, seni öldürmezdim çünkü sen benim annemsin. Ama sana yaşanabilir bir gezegen bulur ve seni oraya atardım. Ayrıca Gaius'u da seninle birlikte oraya atacak kadar kızgınlığım. Çok zeki ama sinir bozucu derecede kibirli, kendini beğenmiş, tam bir pislik, tamamen kendine hizmet eden ve ne yapacağı belli olmayan biri. Ondan nefret edersin. Bu da babama fikrimi söylemememe izin vermediğin için sana ne kadar kızgın olduğumu gösteriyor. Kilisenin tadını çıkar ve gelecek Cumartesi görüşürüz."

Sonra annesinin yanıt vermesini beklemeden telefonu kapattı ve ona doğru döndü.

Adamın gözlerini aldıktan sonra, "Tanrım!" diye bağırdı.

Sonra ağzını kapattı ve ona ters ters baktı.

Chace onu inceledi, yanakları pembeydi, gözleri ateşliydi, o saçlarla öfkeli olmasına şaşırması gerektiğini düşündü.

Tam olarak anlayamadığı bir şey hissettiğini düşünerek onu inceledi, ne olduğunu bilmiyordu çünkü daha önce hiç hissetmemişti. Tek bildiği, her ne ise çok büyük ve iyi

olduğuydu.

Sessizce, "Chace, babam bunu yaptığı için çok üzgünüm," dediğinde onu düşüncelerinden uzaklaştırdı.

"Faye," diye seslendi usulca. "Buraya gel."

"Bana bir saniye ver," diye cevap verdi. "Telefonunu odanın öbür ucuna fırlatma dürtüsüyle savaşıyorum."

Kadın çok uzaktaydı ve hissettiği şey çok büyüktü, bu yüzden büyük silahlarını çıkardı.

"Bebeğim, buraya gel."

Hemen ona geldi.

Chace gülümsemesini gizledi, kollarını ve ayak bileklerini çözdü, dizlerini büktü, böylece ayakları yere değiyordu ama bacakları açıldı ve öne doğru eğildi, yaklaştığında eline uzandı. Telefonu diğer elinden aldı, kanepenin üstüne fırlattı ve onu bacaklarının arasına yönlendirdi. Onu istediği yere getirdiğinde, elini bıraktı ama her iki kolu da onu gevşekçe çevreledi ama yakınlaşmasını istemediğini belli etmeyecek kadar gevşek değildi. Her zaman yaptığı gibi, sözlü olarak ifade etmesine gerek olmayan mesajı aldı, vücudunu onunkine yasladı ve gözlerinin içine baktı.

"Bir sorunumuz var," diye mırıldandı. "Biliyorum," diye onayladı.

"Aslında senin bir sorunun var," dedi ona.

"Biliyorum," diye tekrar kabul etti. "Kıçına tekme basmak istediğim aşırı korumacı bir babam var."

Chace onu sıktı ve düşüncelerini paylaştı. "Doğru olanı yaptı. Ben alınmadım. Tanrı şahidim olsun, ilk erkek arkadaşı benim ünüme sahip olan bir kızım olsaydı ben de aynı şeyi yapardım. Bunu düşünmezdim, kızması umurumda olmazdı. Düşüncelerimi açıklardım, onu hissederdim ve elinde değerli bir şey olduğunu bildiğinden emin olurdum. Sonu iyi bitti. Bunu neden yaptığını anladım. Bunu yaptığı için ona hayranım ve bu seni ne kadar sevdiğini gösteriyor. Ve tekrar ediyorum, bunu ben de yapardım. O yüzden kızmayı bırak."

O konuştukça, yüzündeki öfke kayboldu, gözleri harareten sıcağa dönüştü ve vücudu onunkinin içine doğru daha da gevşedi.

Konuşması bittiğinde, yumuşak bir sesle "Peki benim sorunum ne?" diye sordu.

"Faye, ciddi, sinirlendiğinde çok komik oluyorsun." "Bu senin için iyiye işaret değil bebeğim, çünkü bana o kadar kızarsan ve Cylonlar ve savaş pilotu olmak hakkında konuşmaya başlarsan, gülmekten başka seçeneğim kalmaz ve bu da muhtemelen seni daha da kızdırır."

Dudakları kıpırdadı ve fısıldadı, "Muhtemelen, annem neredeyse tüm konuşma boyunca güldü ve bu beni daha çok sinirlendirdi."

Chace bundan şüphe etmedi.

"Cylon nedir ki zaten?" diye sordu.

"Robot gibi görünen robotlar, ileri geri yanıp sönen kırmızı gözleri olan korkunç türden robotlar ama insana o kadar çok benzeyen başka modeller de var ki gerçek insanlardan neredeyse ayırt edilemiyorlar. Bu çok tehlikeli oldukları anlamına geliyor çünkü insan dünyasına sızabiliyorlar ve modellerden birine yapışsanız bile, insanlara çok benzedikleri ve davrandıkları için neyin peşinde olduklarını asla bilemezsiniz. Onlara güvenebileceğinizi düşünebilirsiniz ama asla emin olamazsınız."

Dudaklarının yukarı kalktığını hissetti. "Bu hangi şovunuzdan?"

"Battlestar Galactica."

Eli kızın başını kavradı ve yüzünü kendine yaklaştırarak, "Tatlım, sen ciddi bir ineksin," diye fısıldadı.

"Bu iyi bir gösteri," diye fısıldadı. "Doğru."

"Hoşuna gidebilir."

Bundan şüpheliydi.

O okuyun onun Şüphe ve itti,

"Ciddiyim, Chace, Amiral Adama tam sana göre bir adam."

"Eğer talihsiz bir olay olur da tüm vücudum alçıya alınır ve aylarca hareket edemezsem, televizyonda hiç spor programı yoksa ve Friday Night Lights'ın tekrarlarını o kadar sık izledim ki, onlardan alıntı yapabilirim, beni Amiral Adama ile tanıştırmak için izniniz var."

Bunun üzerine ona yumuşak bir kıkırdama verdi ve sonra gözleri onun ağzına kayd. Kulağı omzuna doğru eğildi, dudaklarındaki gülümseme soldu ve göğsündeki eli yukarı doğru çekilerek tereddütlü bir şekilde "Chace?" diye fısıldadı.

"Tam buradayım bebeğim," diye fısıldadı, bakışları onun sakız dudaklarına kayd.

"Şey... daha önce..." diye devam etti ve tekrar başlamadı. Adamın gözleri tekrar onunkilere kayd.

"Öyle mi?" diye sordu.

"Yapmalısın... Yani yapmalıyım... ama, bilirsin, yapmalısın... ve sonra yapamadın..." diye kekeleydi, sonra tekrar durdu ama adam anladı ve kolunu ona doladı.

"Ağrın var. Bir ya da iki gün vereceğiz."

Elini boynuna dolamıştı ve başparmağı çenesini okşamak için dışarı çıktığında fısıldadı, "Başka bir şey yok mu... Yani, ben... ya da sen, şey, bana öğretebilir misin..." kararsız bir nefes aldı ve gözleri dudaklarından ayrılıp onunkilere baktı, "ağzımı kullanmayı?"

Aleti sertleşmeye başladı, saçlarındaki eli kasıldı ve karnı sıkılaştı.

"Buna hazır mısın?" diye fısıldadı İsa'nın hazır olduğunu umarak.

"Bana öğretmeye hazır mısın?" diye fısıldadı.

Bunun cevabı lanet olası bir evetti.

Ona bu cevabı vermedi. Sıkıca tuttu ve geriye düştü, dönerek kanepeye sırt üstü düştü, böylece onu da yanına alarak üzerine düştü.

Sonra başını kendine doğru çekti ama yanağı kulağına değene kadar onunkinden aşağı kayacak şekilde kayd. rırdı.

"Ne istiyorsanız, doğal olarak ne geliyorsa onu yapın. İşaretler, emme önemlidir. Hareket de öyle. Elinizi eklemek sıcaaktır. Her zaman dişlerinizi kontrol edin ve uç

Çok hassas biriyim, bu yüzden ara sıra buna özellikle dikkat etmek benim için kazanç anlamına geliyor." Kollarıyla onu sıktı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Öyle mi?"

"Evet," diye kulağına nefes verdi, onun üzerinde kıvranıyordu. Bu hoşuna gitmişti. Kendini geliştiriyordu. Ve ikisini de sevdi. Tanrım.

Bunun bu kadar çabuk olacağını hiç beklemiyordu. Ama şikayet etmiyordu.

"Devam et sevgilim," diye cesaretlendirdi, derin bir nefes aldığını duydu, sonra dudaklarını boynunda hissetti. Sonra da dilini. Kadın aşağı doğru hareket etti ve onun dikkatini çekmemek için dikkatlice birkaç yastığa uzandı ve izlemek için onları başının arkasına itti.

Sonra Faye'in göğsüne dalıp gitmesini, onu incelemekten büyülenmiş gibi görünmesini, ellerini teninde ve göğüs kıllarında gezdirmesini izledi ama hafif dokunuşu ve kristal mavisi gözlerinin izi o kadar iyi hissettiriyordu ki Chace bundan da şikâyet etmeyecekti.

Aynı şey, dokunduğunda kasılmış olan karın kasları için de geçerliydi, fark ettiği bir şey vardı ve bu, o berrak mavi gözleri ona getirdi.

Tekrar ısındı, tahrik oldu, dudakları ayrıldı, merak etti, sevimli, seksi, siktir.

"Devam et," diye ısrar etti, sesi normalden daha derin ve sertti, kız ona küçük bir gülümseme verdi ve bu gülümseme onu doğruca sikine kadar kesti.

Sonra ağzını onun karın kaslarına dayadı ve aşağı, aşağı, pijama altının ipini çekti, aşağı çekti ve ona sahip oldu.

Yan tarafa kayarak adamın alt kısmını çıkardı ve onu kucağına aldı.

Chace ne bekleyeceğini bilmiyordu. Daha önce bunu yapmamış bir kadından hiç kafa almamıştı. Ama ortada alışılmışın dışında bir coşku varken deneyimin gereksiz olduğu açıktı. Belli ki o da

Ona verdiği her tavsiyeyi ezberlemişti ve bunu biliyordu çünkü bunları zekice uygulamaya koymuştu.

Yaklaştığında, onu vücudundan yukarı çekti ama elini tuttu, horozunun etrafına sardı ve ikisi birlikte onu bitirdi.

Aşağı indiğinde, yüzündeki ifadeden neden olduğu şeyin hoşuna gittiği anlaşılıyordu. O kadar ki, karnındaki pisliğe rağmen, elini kendi eliyle külotunun içine soktu ve parmağını klitorisine karşı kullanarak onu bitirdi, bunu da birlikte yaptılar.

Yaptığı şeyin ve birlikte yaptıkları şeyin hoşuna gittiğini biliyordu çünkü kısa bir süre önce onu doruğa ulaştırmış olmasına rağmen, bu uzun sürmedi.

Aşağı inerken gözlerini açtığında ve onu öptükten sonra, ikisinin de temizlenebilmesi için onu duşa götürdü.

* * * *

Duştan sonraydı.

Faye onu yatak odasına taşırken kolundan düşen çantasını bulduktan sonra. Çantayı düşürdüktan sonra tekmelemiş olmalıydı çünkü çanta oturma odasıındaydı. Bir gece önce yatmaya hazırlanmak için eşyalarını toplarken çantayı bulmuş ve orada bırakmıştı ama belli ki öfkesinden unutmuştu.

Temiz tişörtlerinden birinde çantasını aradı, bu yüzden çantasını bulduktan sonra, bu yakut kırmızısı olan başka bir çift seksi külotu çıkardı ve çekiştirdi. Bundan sonra, Chace onu kollarına aldı ve mücevher temalı iç çamaşını koleksiyonunu takdir ettiğini söyledi, bu da pembenin yanaklarına çarpmasına ve onun kıkırdamasına neden olan bir şeydi.

Kahvaltıda bulaşıkları yıkadıktan sonra cep telefonu çaldı. Chace babasıyla yaptığı, daha az komik olmayan ama çok daha kafa karıştırıcı olan konuşmayı onun ağzından dinledikten sonra. Walter adında, görünüşe göre beyninin bir kısmı kesilmiş, ama aynı zamanda Peter adındaki oğluna asla saygısızlık etmeyen birinden bahsediyordu, Peter aslında Walter'ın oğlu olmasa bile

ama Walter'ın alternatif bir dünyadan kaçırdığı aynı kişi. Konuşmanın onun tarafından bakıldığında, babasının da Chace'in yaptığı benzetmeyi en az onun kadar kafa karıştırıcı bulduğu açıktı. Chace kıkırdamalarını bastırmaya çalışmadı çünkü her şey o kadar komikti ki başarılı olamayacağını biliyordu. Faye'in sinirli bakışlarına katlanmakta da zorlanmadı çünkü onlar da aynı derecede komikti.

Telefon görüşmesini bıkkın ama yine de içten bir "Seni seviyorum baba," cümlesiyle bitirdikten sonra Chace'e benzetmesinin Fringe adlı bir diziden olduğunu açıkladı. Bundan sonra diziyi açıklamak için biraz zaman harcadı ve onu diziyi seveceğine ikna etmek için hiç zaman harcamadı, çünkü söylediği az şeyden ve onu tanıdığından, bunu başarma umudunun olmadığını da biliyordu.

Ona öğle yemeği hazırladıktan sonraydı, asgari bulaşıkları yıkadılar ve televizyonun karşısında dinlenmelerini önerdi. Bu onu dehşete düşürdü ve bunu saklamadı, bu da onu güldürdü, kollarını ona doladı, derin bir şekilde eğildi, başını geriye doğru eğdi ve tatlı, yumuşak, müzikal sesiyle onu yoldan çıkarmayacağına söz verdi.

Bu yüzden kabul etmişti.

Netflix'i olduğunu öğrendikten ve onu Psych dizisini denemeye ikna ettikten sonraydı. Ona inekçe değil ama komik olduğunu söylemişti. Çoğunlukla kabul etmişti çünkü kız onun evindeydi, tişörtü ve yakut kırmızısı külotundan başka bir şey giymiyordu, adam eşofman altı ve uzun kollu bir termal giyiyordu ve yaptıklarında yakın olduğu sürece ne yaptıkları pek umurunda değildi.

Bu aynı zamanda en sevdiği bölümlerden birini bulup açtıktan ve kanepeye uzandıktan sonra olduğu anlamına geliyordu, Chace sırtını kanepenin arkasına yaslamış, başı elinde, dirseği kanepede, Faye kolunun kıvrımında önünde sıkışmış, başı fırlatılmış bir yastığın üzerinde.

Ve son olarak, Psikoloji konusunda haklı olduğunu görüp rahatladıktan sonraydı. İnekçe değildi. Uzay gemileri, alternatif evrenler ya da saçma olay örgülerine fantastik açıklamalar yoktu. Sadece çok komikti ve üstelik zekiceydi.

İşte o zaman, bölüm bittiğinde, seksiyonel koltuğun etrafında duran büyük kare sehpaye uzandı, onları Netflix menüsüne geri götürmek için düğmeye bastı, önünde sırt üstü döndü ve ona kristal mavisini gözlerini verdi.

"Yani?" diye sordu ve adam ona sırtıttı.

"Haklıydın bebeğim, inekçe değil, sadece komik." O da sırtarak karşılık verdi. "Shawn bomba gibi değil mi?"

Adam komikti ama Chace'in kullanacağı kelime bu değildi.

Yine de "Evet." dedi.

Ona doğru döndü ve dirseğinin üzerinde ayağa kalktı, başını ellerinin arasına aldı ve "Belki de Carnal Polis Departmanında sahte bir psişik dedektife ihtiyacınız vardır" diye önerdi.

Chace kıkırdadı, bacaklarını dikkatlice onunkilere doladı, onunla temkinli bir şekilde başlattığı ve izin vermek ve yerleşmek dışında tepki göstermeden aldığı her şey gibi bir yakınlık.

Bunu yaparken de kıkırdarak cevap verdi: "O sadece dedektiflikten anlayan aşırı gözlemci biri. Bu benim işim sayılır, bu yüzden zaten bir tane var ve sahte medyum kısmı hariç o ben olacağım."

Gözleri yana kayd ve "Ah, doğru ya" diye mırıldandı.

O kadar tatlıydı ki, öne doğru eğilip dudaklarını onunkilere değdirmek zorunda kaldı.

O da öyle yaptı.

Bunu yaparken sehpanın üzerindeki telefonu çaldı.

Faye omzunun üzerinden bakmak için boynunu büktü ama Chace zaten beline dolanmış olan kolunu sıktı, ona doğru eğildi, telefonuna uzanıp almak için gitmesine izin verdi ve sonra ikisini de geri getirdi.

Ekrana baktı ve bir iç geçirdi.

Sonra ona baktı ve "Umarım uzun sürmez tatlım, ama almam lazım" dedi.

"Tamam," diye mırıldandı ve adam istemediği telefonu açtı.

Telefon kulağındayken, "Keaton" dedi. "Chace, selam. Pazar gününüzü böldüğüm için üzgünüm."

Yeni Carnal dedektifi ve Chace'in CPD'yi kurtaran yardımcı kahramanı Frank Dolinski'ydi. İyi bir adam. Akıllı bir polis. Doğduğundan beri buralı. Hayatı boka sarmadan önce Chace'in hayatta istediği şeylerin aynısını isteyen bir polis veledi. Rozetini hak etmek. Ona saygı duyarak işine devam etmek. Koruma ve hizmet etme yeminine sadık kalmak. İyi yemek yapan, harika baş veren, onu sık sık güldüren ve kötü bir günden sonra eve dönüşünün yükünü omuzlayabilecek çekici bir eş bulmak.

Güç'teki görev süresi boyunca, Chace'in aksine, Frank tüm bu süre boyunca temiz kaldı. Bu, diğer tarafa bakmak zorunda olmadığı anlamına gelmiyordu, ancak bundan hoşlanmadığı gerçeğini de gizlemiyordu. Bu onu Arnie'nin en sevdiği kişi yapmadı. Aynı zamanda cesur olduğunu da gösteriyordu. IA'ya Chace'den birkaç ay sonra yaklaşmıştı ama erkekleri doğru tarafa döndürmek için elinden geleni yapmıştı. Ancak Ty Walker'ın şartlı tahliyesi yaklaştığında ve bunu aldığı anda kıyametin kolayca kopabileceği anlaşıldığında, Frank birçok polisin yapmakta zorlandığı şeyi yapması gerektiğine karar verdi.

Kardeşlerine sırtını dön.

Dün gece Başkomiserle konuşmuşlar ve Frank'in Newcomb davasında öncelikli olarak kalmasına karar vermişlerdi. Cinayetin işlendiği yer Harker's Wood, çöplüğün bulunduğu yer Miracle Çiftliği'ne giden yol, Misty'nin cinayetiyle çok fazla benzerlik vardı ve Kaptan Chace'in olaya çok yakın olduğunu düşünüyordu. Ayrıca Frank'in tecrübeye ihtiyacı olduğunu düşünüyordu. Son olarak, hepsi Frank'in hiçbir yere varamayacağını biliyordu. Misty cinayeti soruşturması

kasıtlı olarak çalınmıştı ama Chace kendi işini yürüttü. Çok az ipucu vardı ve olanlar da hiçbir yere gitmiyordu.

Ancak Departman'ın adamları Chace'in hâlâ aradığını biliyorlardı, bu yüzden Chace elindeki her şeyi Frank'e teslim etti ve Cap ona Frank'in arkasını almasını söyledi.

Frank, Chace ve Kaptan, Clinton Bonar'ın uyarısı ve Newcomb'a karşı bu hamlenin ne anlama geldiği hakkında bir konuşma daha yaptılar. Bu Bonar'ın ziyaret edileceği anlamına geliyordu. Bu aynı zamanda diğer güçlü adamlara da yaklaşılabileceği anlamına geliyordu. Hepsi sıkı bir protokol. Hepsi standart soruşturma prosedürlerini takip ediyordu.

Son olarak, bu Carnal'da işlerin kızışacağı ve Frank, Kaptan, Chace ve yeni, deneyimsiz bir Güç'ün başka kimsenin yanmadığından emin olmak için ellerinden geleni yapmak zorunda kalacakları anlamına geliyordu.

Ancak Chace'in Frank'le birlikte Newcomb'un kız kardeşine gidip kardeşinin öldüğünü haber vermesi gerekiyordu. Cumartesi sabahı İstasyon'u arayıp bir gece önce eve gelmediğini ve çocuklarına baktığını, bu yüzden onu dokuzda beklediğini söyleyen oydu. Paniğe kapılmadan önce bekleyebildiği kadar beklemişti. Adamın kötü işlerle uğraştığını biliyordu, bu gözden kaçmayacak bir şeydi çünkü Arnie'nin yolsuzluğuna karıştığı için CPD'den kovulmuş ama tanıklık etmeye istekli olduğu için hapse girmemişti. CPD onun savunmasız olduğunu biliyordu. Böylece arama başladı.

Chace, Tonia Payne'in ailesine kızlarının öldüğünü ve ısrarları üzerine nasıl öldüğünü ve ölümünün diğerlerinden daha çirkin olduğunu söyleyen kişi olmuştu. Misty'nin ailesini de bilgilendirmişti. Kariyeri boyunca, düzenli olarak değil ama çok sık olarak, araba kazaları ve tutuklamalarla ilgili kötü haberler vermişti.

Bu, tüm o saçmalıklardan daha az eğlenceliydi ve hiçbiri hoş değildi. Çünkü Newcomb'un karısı

Nereye gittiği bilinmiyordu, bu da biri ağır hasta olan çocuklarının son ebeveynlerini de kaybettikleri anlamına geliyordu.

Newcomb geri zekalı, ırkçı, karısını döven, pislik bir domuzdu. Anlaşılabilir nedenlerle ateşle oynadı ama yandığında izleriyle yaşayacak olanların çocukları olduğunu bilecek kadar akıllı olmalıydı.

O kadar zeki değildi.

Ve şimdi sıçmışlardı.

"Nasıl gidiyor?" Chace cevabını bildiği bir soru sordu.

Bu adamın menisinden DNA örneği almışlar. Ancak örneklerle kasıtlı olarak oynanmış ve bu oynama bir "hata" olarak açıklanmıştı. Aslında, o kadar bozulmuşlardı ki, onları çalıştıramadılar bile.

Raporlar muhtemelen henüz gelmemişti ama Newcomb'da ya da Newcomb'da sperm bulacakları şüpheliydi. Mümkün ama şüpheli.

Kurşunları bile yoktu. Misty, Carnal'ın adamlarından biri tarafından suçu üzerine atmak için çalınan bir silahla öldürüldü. Newcomb'un görüntülerinden, yüksek güçlü bir saldırı tüfeğiyle yakın mesafeden öldürüldüğü anlaşıyor. Aşırı ölüm. Ama bu, atışların tam isabet olduğu anlamına geliyordu. Newcomb'un dövüşmemesinin ya da kaçmaya çalışmamasının muhtemel nedeni de buydu. Saldırı tüfeği taşıyan bir adam şüphesiz heybetli bir figür çiziyordu. Kaçmaya çalışsaydınız ve tüfeğin dürbünü olsaydı, yine de boku yerdiniz. Bu yüzden katil bu kez mermileri ve kovanları topladı ve onlara neredeyse hiçbir şey bırakmadı.

Ellerinde olan buydu. Neredeyse hiçbir şey. Her iki bölgede de yaşayanlar çevrede araç gördüklerini bildirmemişler. Laboratuarda yapılan testlerde bir şey çıkmadığı sürece bulunabilecek mermi, mermi kovani ya da DNA yok. Her iki olay yerinde, cinayet mahallinde ve çöplükte yapılan ön incelemelerde bu sefer de ellerinde sadece ayak izleri vardı.

"İnşaat botları giydiğini biliyoruz," diye yanıtladı Frank. "Ama bu ilçedeki her üç adamdan biri motosiklet giydiği için

botlar, kovboy botları ya da inşaat botları, bu da şüpheli havuzumuzu yaklaşık iki bin kişiye indiriyor."

Chace, Frank'in sesindeki hayal kırıklığını duyabiliyordu ve bunu anlıyordu. Bu adamı dört nedenden dolayı yakalamak istiyordu. Adam muhtemelen en az ikiyle çarpılmış bir katildi ve durdurulması gerekiyordu. CPD'nin elinde açık ve çözülmemiş kötü bir dosya vardı ve bu dosya istila edildiği bir dönemde onlara düşmüştü. Frank önemli bir baskın yapmak istiyordu çünkü bu iyi görünecekti. Ve bunu Chace'in omuzlarından almak istiyordu ve orada ağır olduğunu bilen birkaç adamdan biriydi. Chace paylaştığı için değil. Çünkü Frank'le yan yana çalışıyordu ve Frank gözlemciydi.

"O buralı değil Frank," dedi Chace sessizce. "O bir profesyonel. Herhangi bir yerden olabilir."

"Evet," diye cevap verdi Frank sessizce, sonra normal bir sesle, "İhtiyar Harker küplere binerdi, bu işin onun ormanında döndüğünü biliyordu."

Frank bu konuda yanılmamıştı. İhtiyar Harker yedi yıl önce ölmüştü, neyse ki CPD'de büyük çöpler birikmeye başlamadan ve yerelde yaşayan bir seri katil bulunmadan önce. Ondan önce de odunlarını şehre vermişti, bundan gurur duyuyordu ve Carnal'ı seviyordu. Harker ve kasabadaki diğer pek çok kişinin bir mucize gerçekleştiğini düşündüğü bir yerde kan döküldüğünü ve ağızlara tecavüz edildiğini bilmek aklını kaçırmasına neden olabilirdi.

Neyse ki bu durumda artık kaybedecek bir aklı yoktu.

"Aramamın nedeni bu değil," diye devam etti Frank.

"Öyle mi?" Chace sordu.

"Dün aradığınızda sorduğunuz gibi, stajyerlere Malachi ismini araştırttım. Hiçbir şey çıkmadığını bildirdiler. Kimse bu çocuğu aramıyor. Ya da en azından arıyorlarsa bile kayıp olduğunu bildirmemişler."

"Sahte bir isim olabilir," diye mırıldandı Chace.

Bunun üzerine Frank kuşkuyla "Malachi mi?" diye sordu.

"Çocuk haftada dört, beş kitap okuyor, Frank. Yani evet, Malachi."

Bunun üzerine Faye'in elinin göğsüne bastırıldığını hissetti ve çenesini eğerek ona baktı ve tüm dikkatinin onun üzerinde olduğunu gördü.

Bu yüzden telefona doğru mırıldandı, "Başka yoksa Frank, aradığın için minnettarım ama gitmem gerek."

Bunun üzerine Frank araştırarak sordu: "Faye hâlâ orada mı?" Jon o koca ağzını açmıştı.

Sürpriz değildi ama çok sinir bozucuydu. "Gitmeliyim," diye tekrarladı Chace.

"Doğru," diye mırıldandı Frank, sesinde bir gülümseme vardı ve Chace bunu göremiyordu ama eminim biliyordu.

Tanrım.

"Aradığınız için teşekkürler," dedi Chace ona.

"Sorun değil. Pazar gününün geri kalanında Faye ile iyi eğlenceler," diye yanıtladı Frank.

Kesinlikle yapardı.

Ve evet, Frank'in gülümsemesi bilmişti.

"Görüşürüz," diye veda etti Chace.

"Görüşürüz dostum," dedi Frank ve Chace'in bağlantısı kesildi. "Malachi? Bir profesyonel mi?"

Cevap vermeden önce yaptığı gibi telefonunu masaya atmasını bile beklemedi.

Kızın içine girip bunu yaptıktan ve onları geri getirdikten sonra ona şöyle dedi: "Stajyerlerden Malachi ismini araştırmalarını istedim, kayıp olduğunu bildiren biri var mı diye. Bakmışlar. Hiçbir şey çıkmadı."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Pek çok anlama gelebilir, tatlım. En çok bu çocukla konuşmamız gerektiği anlamına geliyor. Okula kayıtlı değil. Kayıp olduğu bildirilmemiş. Hayalet gibi bir şey ve ciddi kötü şeyler olmadığı sürece çocuklar hayalet değildir. Yarın atılım yapmalı ve onu konuşturmalıyız. Buna hazır mısın?"

Kız hemen başını salladı ve Chace elini kızın sırtında gezdirerek onu kendine çekti ve yüzünü kızın yüzüne yaklaştırdı.

"Nazik olmalısın ama iyi bir sonuç almalısın. Eğer yapmazsan, bu işi başka bir şekilde halledeceğim. Onu güvende tutmalıyız. Beslenmesine ihtiyacımız var. Bu berbat bir şey bebeğim ama ona sistemde ihtiyacımız var."

Alt dudağını yana kaydırıldı ve ısırıldı. Sık sık dudağını ısırırdı. Sık sık dudaklarını yalar. Her ikisini de neden yaptığını okumayı öğrenmişti. Kaydırma ve ısırma hareketini çok sık görmüyordu ama bu genellikle ya çok gergin olduğu, normal utangaçlığından daha fazlasını hissettiği ya da biraz korktuğu anlamına geliyordu.

"İyi olacak," diye nazikçe güvence verdi Chace.

Dudağını bıraktı ve sessizce sordu: "Bir şeyleri hızlandırmak ne anlama geliyor?"

Bunun anlamı Deck'i çocuğun peşine takmaktı. Deck onu bulacaktı. Deck kaçamayacaktı çünkü pes etmeyecekti. Ve Deck muhtemelen çocuğun ödünü koparacaktı.

Bunu ona söylemedi.

Onun yerine, "Hala bunu çözmeye çalışıyorum. Ama umarım yarın başarırız. Öyle mi?"

Başını salladı.

Sonra konuyu değiştirdi. "Bir profesyonel mi?"

Başını salladı ve ona yumuşak bir sesle, "Polis işi, tatlım. Bu konuda konuşamam."

"Dün geceki cinayet," diye tahmin etti.

"Evet," diye cevap verdi ve gözleri onunkileri tutmaktan onu incelemeye geçerken daha da yaklaştı.

"Bu hiç eğlenceli değildi," diye fısıldadı.

"Öyleydi ama bu aynı zamanda hakkında konuşamayacağım bir şey," diye yanıtladı.

"Misty'yi hatırlatıyor," diye itti ve Chace içini çekti.

"Evet bebeğim, öyle."

"Yapmalısın -"

"Hayır," diye sözünü kesti.

Daha da yaklaştı, bir şeyler söylemek için sakız gibi dudaklarını araladı ve çok ciddi bir şekilde yaklaştı.

Onun tişörtüyle, onun kanepesinde, o itti, ona istediği her şeyi verecekti.

O yüzden bunu kapatmak zorunda kaldı.

"Bunu bana ver," dedi adam sessizce ve kadın hemen çenesini kapattı. "Dün gece bana yaşattıklarından sonra seninle geçireceğim bu gün. Bu bir gün, sen ve ben ve yemek ve televizyon ve bu gece yapacağım hamburgerlerin yanında şampanya ve hepsi güzel. Hepsi temiz. Her şey normal. Her şey yolunda. Misty yok. Cinayet yok. Geçmiş yok. O saçmalıkların hiçbirisi yok. Sadece biz varız. Dün gece bana vermek zorunda olduğun şeyi bir kez verdin ve ben de bir kez aldım. Bunu paylaştık ve çok güzeldi. O yüzden bir günlüğüne güzel kalalım, sadece biz olalım. Yarın istismara uğramış çocuklarla konuşmayı deneyebilir ve dünyanın geri gelmesine izin verebiliriz. Bugün, bu gece, bana ver," kolunu ona doladı ve "bunu" diye bitirdi.

"Tamam," diye fısıldadı hemen ve "bebek" kelimesini kullanmasına bile gerek kalmamıştı.

Chace, gözlerinde sıcaklık ve anlayışla ona bakan muhteşem saçlarının çevrelediği olağanüstü elmacık kemiklerine sahip o güzel yüzdeki mavi gözlere baktı ve o anda aşık olduğunu anladı.

Tanrım, gözlerini karşılayan güzelliğin, yatağındaki kalp şeklindeki kışının, bekaretinin armağanının hiçbirine sahip olamazdı ve sadece dün gece ve şimdi ona ihtiyacı olduğunda teslim olmasını ve ailesini arayarak onu rahatsız ettikleri için kışlarını tekmelemesini sağlayabilirdi ve bu gerçekleşmeye başlardı.

Ama tüm bunlara sahipti ve onun bir inek olması, hayal gücü, mizahı, tanımadığı bir çocuğa gösterdiği muazzam ilgi ve lanet olsun ona, sallanmıyordu. Yarı yolda kalmıştı.

Ty ve Tate'de bu vardı. Biri esmerdi. Biri sarışındı. İkisi de utangaç değildi.

İkisi de bunu verdi.

Tanrım. O aldı.

Ve onu kolunun kıvrımında tutuyordu. Kahretsin, onunla sevişmek istiyordu. Sikeyim.

Belki de ona acı çektirmeden yapamazdı.

O da elinden geleni yaptı. Onu öptü. Yumuşak öptü, uzun öptü, ellerini onun gömleğinin içine soktu, o da ellerini onunkilerin içine soktu.

Öpüşmeyi kestiğinde, ona usulca patlamış mısır isteyip istemediğini ve Psych'ın bir bölümünü daha izlemek isteyip istemediğini sordu. Kadın ona kocaman sırttı çünkü istiyordu.

Bir kase mikrodalga patlamış mısır ve bir kutu soda ile kanepeye yerleşmeden önce, ona yine geceyi burada geçireceğini söyledi.

Bu bir soru değildi. Ama cevabı?

Ona kocaman bir gülümseme daha gönderdi. Sonra fısıldadı, "Tamam."

On Birinci Bölüm

İkinci Tur

Ertesi sabah 6:3

"Bebeğim, uyan."

Uykudan uyandım, gözlerim açıldı ve gördüklerim karşısında hâlâ rüya gördüğüme emin oldum.

Chace yatağın kenarında oturmuş, üzerinde uzun, bol bir koşu şortu ve boynunun yarısına kadar uzanan yakası ve harika dikişleri olan lacivert bir koşu tişörtü vardı.

Bunu nasıl daha önce görmedim? Onu yıllardır hevesle izliyordum. Onu koşarken bile görmüştüm ve bu birçok kez olmuştu. Genellikle eşofman altı ve boğazında yarım fermuar olan üstlerden birini (bu kıyafet de harikaydı ama bunun kadar harika değildi) ya da bol bir koşu şortu ve tişört giyerdi. Koşunun ortalarından sonlarına doğru bir yerde ona baktığımda tişörtünün terden sıvanmış olduğunu görüyordum. Bu da Chace için iyi bir görünümdü.

Hala.

Bu çok daha iyiydi.

Gözlerimi gömleğinin oldukça belirgin bir şekilde ortaya çıkardığı kaslardan ayırdım ve yüzüne göz kırptım.

Gözlerimi aldığı anda usulca konuştu, "Koşuya çıkıyorum. Döndüğümde hızlıca bir duş alacağım. Markete gidip Malachi için bir şeyler alacağız ve kütüphaneye gitmeden önce bir kahve içeceğiz."

Ayak uyduramıyordum. Uyku sersemiydin, onun yanında uyuyordum (ki bu çok lezzetliydi) ve o sabah süper, çift doz ateşli görünüyordu. İngilizceyi anlayamıyordum.

Bu yüzden, "Ne?" diye mırıldandım.

Sırıttı ve bu işleri daha iyi hale getirmedi.

Sonra sırttan, yakışıklı yüzünü bana yaklaştırmak için daha da içime eğildi. Ve bu arada, daracık gömleği de

ve kapladığı kaslar.

Bu yüzden onun "Ben koşuya çıkıyorum. Döndüğümde yapmamız gereken işler var ve bunları yapmak için fazla zamanımız yok, bu yüzden düşünu al, eve geldiğimde hızlıca bir tane alacağım ve biraz yiyecek ve hareket edeceğiz. Tamam mı?"

O konuşurken gözlerim göğsüne kaydı ve konuşmayı bıraktığında beynimin bir kısmı sıranın bende olduğunu fark etti ve ben de "Bu kadar dar bir gömleği nasıl giyiyorsun?" diye sordum.

"Faye," diye seslendi ve gözlerim tekrar ona kaydı. Gözleri onunkilere değdiğinde yüzümde gezindi ve mırıldandı: "Kahretsin, seninle onca zaman telefonda konuştuğumda bu kadar tatlı ve uyku mu mudun?"

"Muhtemelen," diye cevap verdim çünkü bu bir soruydu ama muhtemelen gerçek de değildi. Onunla telefonda konuşurken yatakta yanımda otururken ateşli görünmüyordu. Başka bir yerdeydi ama sesi seksi geliyordu. Şimdi ikisine de sahibim.

"Siktir et," diye mırıldandı benimle konuşmuyormuş gibi, sonra devam etti, "İşten sonra koşacağım."

İşte o zaman uykudaki sıcak bedenimin yataktan çıkarıldığını ve onun kucağında sürüklendiğini fark ettim. Döndü, yuvarlandı ve sonra tekrar yataktaydım ama yorganın altında değil, Chace'in altındaydım.

Ona tekrar göz kırptım.

"Bu gömleği nasıl giydiğimi bilmek ister misin?" diye sordu. "Evet," diye nefes aldım.

Ağzı ağzıma geldi, gözleri gözlerime baktı ve dudaklarıma doğru fısıldadı, "O zaman çıkar şunu."

Uykum vardı, bu doğrudu. Kafam bulanıktı, bu da doğrudu. Ama yine de bu özel meydan okuma için hazırdım.

Kesinlikle.

* * * * *

O sabah sekiz on dört

Chace Keaton ile el ele La-La Land Coffee'de hülyalı bir şekilde dolaştım.

Rüya gibiydim çünkü beni ağzıyla orgazm etti ama bu

sefer aynı zamanda parmaklarını da kullandı.

zaman. Harikaydı.

Ben de rüya gibiydim çünkü ondan sonra ona ağızımla orgazm olmaya başladım ama sonunda elimle tek başıma orgazm oldum. Bunu yaparken onu öptüm. Onu öptüm. Kulağa hoş geliyordu ve güzel hissettiriyordu.

Daha da rüya gibiydim çünkü sonrasında duş aldık ve Chace'i La-La Land'de kahvaltı yapmaya ikna ettim.

Bunu yapmak zor değildi.

"Zaman kazanalım, evdeki kahvaltıyı es geçelim ve Shambles and Sunny'den bir şeyler alalım" dedim.

Sabunlu elleri çıplak ıslak tenimde olduğundan ve gözleri ellerinin hareketini izlediğinden, dikkati dağılmış bir mırıltıyla, "Bana uyar," diye cevap verdi.

Onu ellerini izlerken, bana Sistine Şapeli'nin minyatür ve gerçek detaylara sahip bir maketini yapmasını, sonra da bunu sergileyebileceğimiz, reklamını yapabileceğimiz ve bilet satabileceğimiz bir kulübe inşa etmesini isteyebileceğimi düşündüm ve o da "Bana uyar" dedi.

Bunu sevdim. Chace ile duşta çıplak ve ıslak olmayı garip ya da utanç verici olmaktan çıkardı.

Başka bir sürü şey yaptı. Mesela güzelleştirdi. Ve bana başka birçok şey hissettirdi. Arzulamak gibi. El üstünde tutulmak gibi.

Ve güçlü.

İleride başvurmak üzere bunu zihnime not ettim.

Son olarak, Chace ve ben La-La Land'den önce markete gittiğimiz için rüya gibiydim. Bunun beni neden rüya gibi hissettirdiğini bilmiyordum. Markete gitmek her gün yaptığım bir şeydi. Ama bir şekilde her gün yaptığım bir şey, tıpkı bir gün önce yaptığım gibi, tembellik etmek ve televizyon izlemek, Chace ile yaptığım da bana büyü geliyordu.

Bu, bir gün öncesinin rahatlatıcı olmadığı anlamına gelmiyordu. Bazen eğlenceli, bazen de Shawn, Gus, Lassie, Juliet ve Psych ekibinin maskaralıklarına kıkırdadığı zamanki gibi tatlı. Bu diziyi sevmesi hoşuma gidiyordu ve onun rahat, gevşek kahkahalarını duymak hoşuma gidiyordu. Onun bu kadar rahat ve gevşek olduğundan şüphelenmemiştim. Güldüğünden şüphelenmemiştim.

çok. Ben ikisini de sevmedim. Bunu ona veren bir TV programındaki karakterler olabilir, yine de ona sahip olmasını sevdim.

Malachi için ufak tefek şeyler almamıza ve orada fazla kalmamamıza rağmen, nedense Chace ile markete yaptığımız o ilk geziyi hayatımın sonuna kadar hatırlayacağımı biliyordum. Harika bir tatil gibi. Özel bir doğum günü partisi.

Bir düşün.

La-La Land'e belki bininci kez, ama bu sefer Chace ile ilk kez girerken (ki bu da özeldi) bu rüya gibi his bana yapıştı ve büyük bir şekilde yapıştı.

Shambles'ı hemen gördüm. Yuvarlak, John Lennon gözlüklerinden bir çift takmıştı, içlerinde parlak yeşil gölgeler vardı. Alnına gökkuşağı renklerinde bir bandana bağlamıştı; sarı, dağınık saçlarının tepesi garip bir şekilde toplanmış ve alttan omuzlarına doğru sarkıyordu.

Bize şöyle bir baktı, kolu doğruca önüne düştü, parmağıyla Chace ve benim aramda bir ileri bir geri işaret etti ve ağzı yüksek sesle bir şeyler söylemek için hareket etmeye başladı.

"Sen! Seninle! Birlikte! Groovintude!" Sonra kolunu indirdi ve bağırdı, "Sunny! Bebeğim! Tüm o kahveler ayrı ayrı gitti ve şimdi buradalar! Kanıt! Tatlı Faye'miz ateşli polisle birlikte oldu!"

Tam da bu sırada rüya gibi hissim sona erdi ve yüzüme sıcaklık çarptı.

Sunny arka taraftaki bir odadan koşarak içeri girerken, Chace beni tekrar okuyarak elimi bıraktı ve bir kolunu omuzlarıma dolayarak beni koruyucu bir şekilde yanına çekti. Başka seçeneğim olmadığı ve kendimi iyi hissettiğim için kolumu onun dar beline doladım.

İkimiz de tek kelime edemedik.

Bunun nedeni Sunny'nin zıplayarak ve "Beğendim!" diye bağırarak alkışlamasıydı.

Tezgâha vardık (maalesef) ve Shambles Chace'e baktı, "Kardeşlerin alınmasın dostum. Başka ateşli yerel federaller de var ama hiçbiri senin kadar ateşli değil."

"Shambles bir erkek," Sunny bildiğim bir gerçeği bana bildirmek için eğildi, "ama erkekliği konusunda rahat, bu yüzden seksiliği fark edebiliyor ve fikrini paylaşmakta sakınca görmüyor. Benim tarzım değil," başını Chace'e doğru salladı, "ama sanırım kardeşliğin her üyesi senin adamın seksi bir erkek olduğu konusunda hemfikirdir."

Bundan hiç şüphe
yoktu. "Um..."

Mırıldandım.

"İltifatınız için minnettarım ama sanırım ikiniz de Faye'in biraz sessiz olduğunu anlıyorsunuz, bu yüzden onun iyiliği için biraz daha sakın olursanız sevinirim," dedi Chace, garip bir şekilde nazik olmakla birlikte otorite sahibi olan sessiz bir sesle.

Profiline bakmak için başımı arkaya eğdim, bunu başarabilmesine şaşırıırken aynı zamanda hiç şaşırmadım.

"Doğru," diye fısıldadı Shambles, sanki bir kütüphanede susturulmuş ve seksi bir polis tarafından nazikçe azarlanmamış gibi. Sonra bana baktı ve "Üzgünüm Crimson Stargazer" dedi.

Bu arada, eğer sıradan biriyseniz ve Sunny ile Shambles sizden hoşlandıysa, size bir hippie ismi verirlerdi. Bunu biliyordum çünkü Lauren ve Lexie'yi tanırken Lauren'a "Çiçek Yaprığı", Lexie'ye de "Gece Yarısı Güneşi" dediklerini öğrendim. Genellikle bana kısaca "Yıldız" derlerdi, tıpkı Laurie'ye "Petal" ve Lexie'ye "Midnight" dedikleri gibi.

Tuhaflardı. Hippiydiler. Tanıdığım tek hippiler onlardı, bu yüzden garip hippiler olup olmadıklarını bilmiyordum. Bildiğim tek şey çok tatlı olduklarıydı.

"Sorun yok, Shambles," dedim ona gülümseyerek.

"Okumak havalı olduğu için okuman da havalı," diye devam etti usulca. "Okumuyor olman ve bunun yerine ateşli bir adamın yanında durman daha havalı."

Daha doğru bir söz söylenemezdi.

Gülümsemem daha da
büyüdü. Shambles da
gülümsedi.

Sonra sıçrayarak espresso makinesine doğru ilerledi ve
"Fındıklı latte ve üç shot latte geliyor" diye bağırdı.

"Kahvaltıya ihtiyacımız var Sunny," dedi Chace ve
Shambles'ın ev yapımı unlu mamulleriyle dolu kutuya
atladı.

Shambles kahve değirmeni zimbirtısını kurcalarken bana,
"Görüyorum ki ateşli adamı şimdiden etkilemeye
başlamışsın, Star," dedi. "Kasadan hiç bir şey almıyor.
Sipariş ettiği tek alternatif, bir kaşık protein tozu içeren
smoothie'lerimden biri. Protein tozu bulundurmamın tek
nedeni o ve Midnight'ın hubster'ının smoothie'lerinde
protein tozu istemesi."

"Ateşli adamın bir adı var, Shambles," dedim sessizce,
gülümseyerek ve kötü davranıyormuşum gibi görünmemeyi
umarak. "Onun adı Chace."

Shambles, alınmadığını belli edercesine omzunun
üzerinden bana şapşal bir sırıtış fırlattı ve "Adını biliyoruz
ama ben gördüğünü söyleyen bir adamım" diye cevap verdi.

Al bakalım.

"Lapis Bravery," diye mırıldandı Sunny, bu noktada
nefesinin altında.

"Mükemmel," diye mırıldandı Shambles.

"Ne?" diye sordum. diye sordum ve Sunny'nin gözleri bana
çevrildi.

"Lapis," dedi usulca, "gözleri. Cesaret," duraksadı ve
sözlerini bitirmeden önce boğazımın düğümlendiğini
hissettim, "o."

Bu mükemmeldi. Eğer Chace için bir hippi ismi varsa, o
da buydu.

Chace öyle düşünmüyordu ve bunu vücudunun gerildiğini
hissettiğimde anladım ve "Ne oluyor lan?" diye sordu.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Senin hippi adın. Ben
Crimson Stargazer. Lexie, Gece Yarısı Güneşi. Sunny,
Sunray Tanrıçası. Ve sen de Lapis Bravery'sin."

"Ben -" diye başladı ama belini sıktım ve başımı bir kez
salladım.

Çenesi sertleşti ve sustu.

Sergiye baktım ve üzerinde esmer şeker kırıntıları olan yaban mersinli bir muffin sipariş ettim. Chace, sergideki en sağlıklı şey olan tam buğday unundan yapılmış havuçlu muffin sipariş ederek işin eğlencesini kaçırdı.

Chace ödedi ve ben çantamı almaya bile gitmedim. Çünkü Chace ödedi. Bu dersi çoktan almıştım. Aslında, üçüncü kez ona mesaj atmaya çalıştığımda, kahvelerin gözetim altında benim ikramım olduğunu söylediğimde ve o da cevap verdiğinde öğrendim:

Bebeğim, ben öderim. Son.

İşte bu kadar.

Sona geldik.

Vedalaştık ve onun kamyonetine doğru yürüyorduk ki (alışverişten önce benimkini benim evime bırakmıştık) Chace, "Faye, ben pek -" diye söze başladı.

Aniden yürümeyi bıraktım ve onu belinden çekiştirerek durdurdum (kollarımız hala birbirimize sarılıydı).

Chace bana baktı ve ben "Yapma" diye fısıldadım.

"Bebeğim -"

Başımı salladım ve ayak parmaklarımın üzerinde kalkarak ona döndüm. "Bebek senin için çalışıyor tatlım, ama bu sefer lütfen onu kullanma. Sen bu kasabadaki insanlar için osun. Cesursun. Neden hoşuna gitmiyor, neden bu konu açıldığında yüzünde tuhaf bir ifade ve sesinde bir ton oluyor bilmiyorum. Bilmek istiyorum ve umarım bana anlatmaya hazır olduğunda öğreneceğim. Ama bunu onlara bırak. Bu kasabada, olanlardan sonra, insanların buna inanmaya ihtiyacı var. Özellikle de Sunny'nin."

Sunny de seri katil Dalton McIntyre tarafından kaçırılmış ve bıçaklanmıştı. Arnie Fuller, Tonia Payne öldürüldükten sonra bile onu aramaya başlamamıştı. Onu aramaya çıkanlar Tate ve Wood'du ve arama çalışmalarına yardımcı olması için polisi çağırmışlardı. Ondan sonra bir süre sessiz kalmıştı. Şimdi normal haline dönmüştü.

Bu yüzden herkesin o kasabayı koruyan rozetlerin arkasında cesaret olduğuna inanması gerekiyordu.

Ama Sunny'nin gerçek bir mümin olması gerekiyordu.

Chace bana baktı ve kare şeklindeki çenesinde bir kasıldı. Ama hiçbir şey söylemedi ve ben bunu doğru bir şekilde pes ettiği şeklinde algıladım.

Nefesimi tuttum ve ayak parmaklarımın üzerinde daha da yükselip çenesini öptüğümde doğru şeyi yaptığımı umdum.

Doğru yaptım.

İçini çektiğinde bunu anladım, kolu omuzlarımda sıkılaştı ve bana mini bir sarılma yaptı, sonra gevşedi ve bana geri adım atmamı ve harekete geçmemi söyledi.

Geri adım attım, onun tarafına geçtim ve harekete geçtim.

Ama bu az önce olanlar hakkında endişelenmediğim anlamına gelmiyordu. Haksız değildim. Chace yerel bir kahraman olmaktan hoşlanmıyordu.

Her erkek alçakgönüllü olmalıdır. Bunu biliyordum çünkü babam böyle söylerdi.

Ama öyle değildi.

Daha derin, daha karanlıktı.

Ve bir gün bunu benimle paylaşmasını umuyordum, böylece ben de biraz ışık tutabilecektim.

* * * * *

O sabah dokuz on altı

Chace'in Yukon'unun kapısının açılmasını izledim ve sonra katlanıp kapıyı çarpmasını ve bana doğru yürümesini izledim.

Malachi gelmemiştir. Hiç bu kadar geç kalmazdı. Asla.

Chace yaklaşırken dudağımı ısırdım ve Chace'in gözlerinin ağzıma düştüğünü gördüm.

Chace önümde durduğunda tahminini paylaştı: "Ya seni orada dururken gördü ve yaklaşmamaya karar verdi ya da geç kaldı."

Alternatif bir tahminde bulundum: "Ya da bir sorun var."

Chace bir elini kaldırdı, saçlarımı omzumdan çekti, sonra parmaklarını boynumun kenarına dolayarak emretti

"Hemen o sonuca varma, hayatım." Yine
dudağımı ısırdım.

Chace konuşmaya devam etti.

"Belki de onun için çok erkendir. Bana Krystal'ın dünkü vardiyayı alacağını söylediğini söylemiştin. Krystal bunu yapacağını söylediyse, yapmıştır. Buraya geldiğimizde hiç çanta yoktu. Yani d n geldi. Bugün buradasın, g r lebiliyorsun. Belki de buluşmaya hazır değildir."

Dudağımı ısırmayı bıraktım ve başımı
salladım. Chace devam etti.

"Bir saat önce imza atmış olmalıydım. Gitmem gerek."

Bunu hiç düşünmemiştim. Bana programının suçun işlendiği zamana büyük ölçüde uyduğunu, ancak planlanmış çalışma saatlerinin sekiz ile beş arasında olduğunu ve her hafta sonu nöbetçi olduğunu söyledi. İki haftadır iade kutusunu g zetliyorduk, bu da iki haftadır her gün işe geç kaldığı anlamına geliyordu.

Başımı yana eğdim ve "Geç kaldığın için başın belaya mı girecek?" diye sordum.

"Kaptan Malachi'yi ve g zetlemeleri biliyor. Telefonum var, bana ihtiyaçları var, nerede olduğumu biliyorlar, yani hayır. Ama hiç bu kadar geç kalmamıştım, şimdi gitmeliyim."

Başımı salladım.

"Ne yapacaksın?" diye sordu.

"Um... eve y r , üstünü değiştir, arabama bin ve geri gel, çantalar gitmiş mi bak. Caddeye park et ve gitmemişlerse bir süre izle."

Chace bu kez başıyla onayladı. "Seni bırakmamı ister misin?"

Başımı salladım. "Hayır, biraz yürümek bana iyi gelecek."

Eliyle beni sıktı ve sonra gerçekten çok hoşuma giden bir soru sordu.

"Bu gece senin evinde mi yoksa benim evimde mi takılacağız?" Beni tekrar ve yakında görmek istiyordu.

Yippee!

İçeride kutlama yaptıktan sonra sorusunu düşündüm. Onun evi benimkinden daha iyiydi. Mutfağı da  yle. Ama

benim

Evin içinde kıyafetlerim vardı. Hafta boyunca ne giyeceğini bilen insanlardan değildim. Ertesi gün bile. Genellikle o sabah gardırobumun önünde on dakika durup seçimimi yapardım.

Yine de, benim evim mi yoksa onun evi mi sorusunun sadece buluşacağımız ve yemek yiyeceğimiz yeri değil, aynı zamanda uyuyacağımız yeri de kastettiğini varsayıyordum.

Belki de
yanılmışımdır. Ama
umarım
yanılmamışımdır.

Gecikmeli ve tereddütlü bir şekilde, "Benim" diye cevap verdim.

"Güzel," diye mırıldandı ve başını eğip ağzını benimkine değdirdikten sonra bir santim geri çekildi. "Evinizde sergilenen ve denemek için sabırsızlandığım bir mobilya parçası var."

Geceyi burada geçirecekti.

Yaşasın!

Ona doğru ilerledim, eli enseme kaydı ve bana dudaklara dokunmayan bir öpücük verdi.

Tekrar taşındığında gitmeme izin vermedi ama "İşten sonra koşacağım. Altı buçuk gibi senin evinde olurum."

"Tamam, orada görüşürüz."

"Tamam," diye mırıldandı, tekrar dudaklarıma dokunmak için hamle yaptı, sonra geri çekilip boynumu bir kez daha sıktı. "Görüşürüz, bebeğim."

"Görüşürüz, Chace."

Beni bıraktı ve kamyonetine doğru yürümesini izledim.

O giderken ben de kaldırıma doğru yürüdüm. Arabasıyla geçerken bana elini kaldırıp yana doğru uzattı. El salladım.

Sonra ona yapacağımı söylediğim şeyi yaptım. Eve gittim, üstümü değiştirdim, arabama bindim ve kütüphaneye geri döndüm.

Çantalar hâlâ oradaydı.

Bu hoşuma gitmedi.

Arabayla dolaştım, caddeye park ettim, bekledim ve izledim.

Saat on buçukta sıkılmıştım, temizlemem gereken bir ev, almam gereken yiyecekler, gitmem gereken bir spor salonu ve o gece besleyip eğlendirmem gereken ateşli bir erkek arkadaşım vardı.

Böylece, iade kutusunun yanında bekleyen çantalara son bir kez bakarak, kalbim ağırlaşarak ve sinirlerim sarsılarak eve döndüm.

* * * * *

O gece on bir kırk sekiz

Nook'umu kapattım, dikkatlice kaydırdım ve komodinin üzerine koydum. Sonra ışığı söndürmek için uzandım.

Chace arkamdaki yatakta uyuyordu.

Bu hoşuma gitti.

Güzel bir gece geçirdik. Akşam yemeği ve hafif sohbet. Chace takılıyor, ben gülüyordum. Chace gülüyordu, ben de bunu yapmaya çalışıyordum. Bulaşıkları yıkadık. Ben kitap okudum, sırtım kanepeye dayalı, önüm Chace'in yanına dayalı, Nook'um onun karın kaslarına dayanmış, Chace sırt üstü yatmış, Chace maçı izleyebilsin diye gözlerim televizyonda.

Oyun bitti, Chace "Yatakta buluşuruz" diye mırıldandı, ben de bunu hazırlanmak için bir işaret olarak aldım.

Bunu yaptım, sedefli bir krem rengi olan saten bir gecelikle biraz gergin bir şekilde dışarı çıktım. Dantelsiz, sade, zarif ve kısa. Bunu gergin bir şekilde yaptım çünkü banyodan çıktığım anda Chace'in gözlerinin bana kilitlendiğini gördüm.

Yatağın kenarına kadar geldim, dizimi koymaya başladım ama dizim yatağa değmedi. Bunun nedeni Chace'in sırt üstü uzanarak karın kaslarını kıvrması ve ben yatakta sırt üstü yatarken Chace'in de üzerimde olmasıydı.

"Benim kızım ve onun seksi gecelikleri," diye mırıldandı kolayca okunabilen bir takdirle ve bu sadece ses tonundan değil, satenin üzerinde dolaşan ellerinden de kaynaklanıyordu.

Sonra beni öptü.

Chace'in öpücüğünün sersemliğine kapılmadan önce

Lexie'yi arayıp Wendy'yi getirmesini söylemeyi aklıma not
ettim.

alışveriş merkezine geri dönebilirdik. O kadar çok gecelik ya da iç çamaşırı almamıştım.

Stok yapmam gerekiyordu.

Hanky-panky başladı ama Chace yine benimle sevişmedi.

"Yarın," diye mırıldandı dudaklarıma karşı ve ben de ona gayet iyi hissettiğimi söylemek üzereydim ki eli külotumun içine girip arkamı kavradı.

Bu iyi hissettirdi.

Righty ho! Yarın oldu.

Ve o gece, hayal kırıklığına uğramadım.

Ama işimiz bittiğinde benim de uyum gelmemiştir. Ben hanky-panky konuşmasına başladığımda ve bu bir süre devam ettiğinde, Chace'in uyuduğu anlaşıldı. Bana susmamı söylemedi ama sesinden yorgun olduğunu okuyabiliyordum.

Ben de ona sessizce, "Uyumana izin vereceğim, kanepeye git ve kitap oku" dedim.

"Burayı oku," diye karşılık verdi. "Işık -"

Kollarıyla beni sararak sıktı. "Burayı oku bebeğim. Ben iyi olacağım."

"Tamam," diye fısıldadım.

Ben de öyle yaptım. Yalan söylemedi. O iyiydi. Okumaya başladıktan yaklaşık on beş dakika sonra kontrol ettim, yan yatmış uyuyordu, bir elini yastığının altına sokmuş, bir kolunu yatağın üzerinde önüne eğmişti.

Onu uyurken hiç görmediğim için bu fırsatı onu incelemek için kullandım. Uzun, koyu kahverengi kirpikleri yanaklarının tepesinde duruyordu. Yakışıklı yüzü rahatlamıştı ama yakışıklılığı azalmamıştı. İri, güçlü vücudu kapandı.

Onu incelerken, bayginken bile aşırı derecede ateşli olduğunu fark ettiğimde şaşırmadım.

Saf erkek güzelliği.

Nook'u komodinin üzerine koyduktan sonra ışığı kapattım ve sırtımı ona dönerek yerleştim, belki de uyku düzenimi onunkine göre ayarlamam gerektiğini düşünüyordum. Son iki

Geceleri onun kollarında uyuyakalırdım. Yatağında benimle birlikte olması güzeldi. Ama uyumadan önce ona sarılmak daha güzeldi.

Banyo işe yaramadı.

Bekâretimi ona verdiğim günün ertesi sabahı söylediği sözler aklımdan geçti.

O kadar çok şey oluyordu ve hepsi o kadar büyüktü ki, o anda bunu neden yaptığını, beni banyoya neden yönlendirdiğini düşünmedim.

Seni görmek istiyorum. Bunu yapmama izin verecek misin, Faye?

Bir ağrıya neden olacağını düşündü ve ağrıyı hafifletmek için bunu yaptı.

Chace'in kolu belime dolanıp beni yatağa doğru çekerken kalbim duruldu, yastığıma doğru gülümsedim. Beni kendine doğru çekmedi, altına aldı, vücudu benimkine doğru kıvrıldı ama aynı zamanda benimkine doğru eğildi, böylece içime doğru bastırdı.

Bunu bir gece önce de yapmıştı.

O zaman hoşuma gitmişti.

Artık daha az sevmiyorum.

"Bitti mi?" diye mırıldandı, sesi uykulu ve seksiydi.

"Evet," diye cevap verdim, elim kolundan aşağı kayarak karnımdaki bileğinin etrafında kıvrıldı.

"İyi kitap mı?" diye mırıldanıp duruyordu. "Evet."

"Güzel," diye mırıldanmaya devam etti. Ona daha da sokuldum.

Etrafımdaki kolu sıkılaştı.

İçimi çektim.

Kolunun gevşediğini ve ağırlığının içime yerleştiğini hissettim. Uyuyordu.

Gözlerim kapandı ve aynı hale geldim.

* * * * *

Ertesi gece 10:23'te

Chace beni kollarına alıp yuvarlandığında nefesim kesildi ve kendimi hala ona bağlı ama otururken buldum.

ona binmiş.

Aman Tanrım.

Seks yasağını kaldırmıştı. Sonunda benimle tekrar birleşmeden önce çok eğlenceli şeyler yapmıştık. Sırt üstü yatmış, Chace'e sarılmış, Chace'in içime tatlı ve ritmik bir şekilde girmesiyle zevk alıyordum.

Çok keyif alıyordum.

Şimdi, ne yapacağımı bilmiyordum.

Chace de ayaktaaydı, yatağımın altımın oturuyordu. Eli geceliğimin sateninden yukarı, boynumdan başıma doğru ilerledi, başımı kavradı ve dudakları kulağıma değecek şekilde aşağı eğdi.

"Kıvılda tatlım," diye fısıldadı, belime doladığı kolunu hafifçe yukarı çekti.

"Kıvılda?" Nefes aldım.

"Sür beni," diye ısrar etti, sadece bu iki kelime içimi parçaladı, ardından ürperti gönderdi, "Hızlı git, yavaş git, ne istersen yap ama ucunu kaybetme."

Sür onu.

Tamam... Chace'ten önce bakireydim ama televizyon izlemiş, film seyretmiş, aşk romanları okumuştum. Misyonerden başka pozisyonlar da olduğunu biliyordum.

Chace beni yeni biriyle tanıştıyordu. Ben de yanaştım.

Pek eğlenceli değil.

Aşağı kaydım.

Oo, daha iyi.

Tekrar denedim.

Evet, aşağı daha iyiydi ama onu elde etmek için yukarıya sahip olmanız gerekiyordu.

Ben de tekrar yaptım.

Ritmimi buldum ve sonra daha hızlı olduğunda ritmimi çok daha fazla sevdiğimi fark ettim. Ayrıca ellerimin Chace'in teninde, ağzımın ve dilimin boynunda gezinmesine izin verdiğimde ritmimi çok daha fazla sevdiğimi fark ettim.

İçgüdüsel olarak, harika bir şey keşfettim ve bu, aşağı doğru kayarken, öğütürseniz, derine bastırırsanız, kalçalarınızı kaydırırsanız, bu... harika... hissettirdi.

Sadece bana değil, Chace'e de harika hissettirdi.

Boynumun derisine karşı hırladığında bunu biliyordum, başı geriye gitti ve dudakları emretti, "Faye. Ağzına al. Şimdi."

Başımı kaldırdım ve ona ağzımı verdim.

Bu arada, bunu aşağı doğru süzülürken ve öğütürken yaptım. Olağanüstü.

Chace'in eli belimden yan tarafıma, kaburgalarımın üzerinden göğsüme doğru kaydı. Parmakları kıvrıldı, sonra bir parmağı ve başparmağı meme ucuma odaklandı, sıkı ve yuvarladı.

Chace'in üzerine kapandım, yere çöktüm, ağzımı onunkinden ayırdım, boynum geriye eğildi ve iniltiye dönüşen bir nefesle sertçe boşaldım.

Ben hala bunu yaparken, Chace beni sırtüstü yatırdı, bacaklarımı kalçalarına doladı ve geçen geceden çok daha hızlı ve sert bir şekilde içeri girdi. Benim ona sürdüğümünden çok daha hızlı ve sert.

Hâlâ boşalıyordum, vücudum sarsılıyordu, Chace itiyordu, emin olamıyordum, daha önce hiç olmamıştı, yakınından bile geçmemişti ama ya tekrar boşalmaya başladım ya da orgazmım gerçekten uzun sürdü.

Yine de Chace'inki başlamadan önce bitti, bu yüzden her ne kadar hayal meyal yapmış olsam da izleyebildim.

Muhteşem.

Aşağı indikten sonra yüzünü boynuma gömdü ama ilk seferkinden farklı olarak dikili kalmadı. Yavaşça, dört kez (saydım) girip çıktı, sonra köke doğru kaydı ve durdu.

Bunda son derece tatlı bir şey vardı, nazikçe bana bir şey verirken aynı zamanda benden bir şey alıyordu, bu da benim de verecek bir şeyim olduğu anlamına geliyordu.

Bayıldım.

Ellerinden biri geceliğimin yanından aşağı doğru kaydı ve tenime doğru mırıldandı, "Bir dahaki sefere seni aldığımda bebeğim, çıplak olmanı istiyorum. Sence buna hazır mısın?"

Düşündüğüm şey, o başladıktan sonra pek bir şey düşünmediğimdi. Eğer aklım başımda olsaydı, muhtemelen olmazdım. Aklım başımda olmadığına göre, olurdu.

Düşündüğüm bir diğer şey de, bunu sormasının inanılmaz derecede tatlı olduğuydu.

Ben de fısıldadım, "Evet."

"Güzel."

Kollarımla onu sıktım.

Başını kaldırdı ve bana baktı, ellerinden biri başımın yan tarafındaki saçlara doğru hareket etti, başparmağı şakağımda tembel, yumuşak daireler çizmek için dışarı çıktı.

Bu da inanılmaz tatlıydı.

"Sadece sikimle geldim," dedi sessizce ve bu sözleri yakışıklı, doygun yüzüne göz kırpmama neden oldu.

"Ne?"

"Hâlâ içinde olduğuma göre, şimdilik bunu gerçekten kaldırabileceğini umuyorum, ama pek çok kadın sadece bir erkeğin aletini alarak boşalmaz."

Hâlâ içimde olduğunu, iki kez boşaldığımı ya da gerçekten sert, uzun bir tane içtiğimi ve sonunda gerçeğe alışmak zorunda kalacağımı görünce geri verdim.

Ama tereddütle.

"Gördüğünüz gibi... daha önce parmaklarınızla benim... sonra parmaklarınızla benim... bilirsiniz, ve sonra benim ellerimle -"

Sırıtarak fısıldadığında sustum, "Anladım, Faye. Hazırlandın."

Altında gevşedim, ona sıritarak karşılık verdim ve "Evet" diye mırıldandım.

"Bunun gibi," diye fısıldamaya devam etti.

Kafam karışmıştı. Benim fikrim, beğenilecek çok şey olduğu yönündeydi.

Hangi kısmını sevdi?

"Uh..." Başladım, sırtışı bir gülümsemeye dönüştü, içinde boğulmaya başladım ve sonra inanılmaz bir şey yaptı.

Bizi yuvarladı, böylece o sırt üstü yattı, ben onun üstündeydim, ona sarıldım ve birbirimize bağlı kaldık.

Vay canına.

İki eli başımın iki yanına gelirken ona göz kırptım, parmakları saçlarımı karıştırdı, geri çekti ve orada tuttu, aynı zamanda kollarının geri kalanını kullanarak beni tutmayı başardı.

"Hepsini seviyorum, tatlım. Harika, sana bir şeyler göstermek, tepki vermeni izlemek, heyecanlanmak, kendine güvenmek, kendi şeyini denemek. Ama demek istediğim, sadece beni alarak bunu bulabilmen hoşuma gidiyor." Dudaklarımı kendine çekmek için saçlarımı kullandı, dudakları dudaklarımı okşadı, sonra başımı geriye çekmek için saçlarımı hafifçe çekiştirdi ve sözlerini şöyle bitirdi: "Hem de çok."

"Bu iyi," diye fısıldadım çünkü gerçekten öyleydi.

Elleri arkamda hareket etti ve saçlarım geride kaldığında saçlarımı bir tanesine aktarmak için olduğunu anlayacaktım ama ellerinden biri omurgamdan aşağıya doğru sürüklendi ve nazıkçe "Seni doktora götürmeliyiz" demeden önce sırtımın küçük kısmında dinlendi.

Bu beklediğim bir yorum değildi, bu yüzden kaşlarımın çatıldığını ve başımın yana eğildiğini hissettim.

"Neden?"

"Doğum kontrolü, sevgilim."

"Ama ben doğum kontrol hapı kullanıyorum."

Chace bana bakmadan önce gözlerini kırıştırdı. Sonra sordu, "Ne?"

"Doğum yapıyorum -"

Konuşmayı aniden kestim çünkü sonunda sersemliğim geçti ve gerçek hayata geri döndüm.

Yirmili yaşlarıma geldiğimde adetlerim değişti. Her zaman düzenli, hafif kramplı, çok kötü olmayan adetlerdi. Sonra dört gün sürmeyi bıraktılar, iki gün sürmeye başladılar çünkü ağırlaştılar, kramplar yoğunlaştı ve bazen

Zayıflatıcı olmayan küçük baş ağrılarım oluyordu ama eğlenceli de değildi.

Kötü olan kramplardı. Aydan aya, ilk gün için korkunçtu. Onları kontrol edilebilir hale getirmek için bile sıcak bir küvette oturmam ve yüksek dozda ibuprofen almam gerekirdi. Eğer gece başlamazsam, üniversitedeyken derslerimi, hatta çalışırken işimi kaçırmak zorunda kalıyordum. Eğer gece başlarsam, krampların geçmesi çok uzun sürüyor, uykum bölünüyor ve ertesi gün okulda ya da işte zombi gibi oluyordum.

İşe gitmediğimde ya da iş sırasında dikkatim dağıldığında sonunda doktora gittim. Bana doğum kontrol hapı verdi ve işte! Düzenli adetlere geri döndüm, kramplar ve baş ağrıları geçti, akış normal.

Doğum kontrol hapını hiç bırakmamıştım ve amacına uygun olarak hiç kullanmamıştım çünkü hiç ihtiyacım olmamıştı. Bu yüzden hiç bu şekilde düşünmemiştim.

Şimdiye kadar.

"Doğum kontrol hapı mı kullanıyorsun?"

Chace'in sesi beni ona geri götürürken aynı zamanda bunun paylaşmak istediğim bir hikâye olmadığını da hatırlattı.

"Uh..."

Sırtımın alt kısmındaki eli belime dolanan bir kola dönüştü ve alçak sesle "Faye" dedi.

"Evet," diye fısıldadım.

Kaşları birbirine çatıldı. "Bir nedeni var mı?"

"Um..."

"Faye, gerçekçi ol, aletim hâlâ içinde," diye hatırlattı bana. "Bu sadece konuşabileceğimiz bir konu değil. Konuşmamız gereken bir konu."

"Uh..."

"Tatlım -"

"Çok kötü regl oluyordum, doğum kontrol hapı alıyorum ve regl düzene giriyor, böylece artık kötü olmuyor," dedim aceleyle.

"Doğru," diye cevap verdi Chace kesin bir ifadeyle ve ardından sözlerini şöyle tamamladı: "Mükemmel. Bir dahaki sefere seni çıplak yakaladığımda

prezervatifler. Hepinize. Harika."

Saçlarımı bıraktı, iki koluyla beni sıktı, başını yastıktan kaldırdı ve ağzını ağızıma değdirdi.

Sonra beni sırtüstü yatırıp içimden çıktı, başını eğdi, omzumu öptü ve "Geri döneceğim" diye mırıldandı.

Tekrar yuvarlandı ve yataktan dışarı çıktı. Sırtındaki ve omuzlarındaki kasların hareketini şaşkınlıkla izledim, kolları iki yanında gevşekçe sallanıyordu (diğer kısımlarını da izledim) çünkü banyoya doğru yürüyordu.

Tamam, sanırım Chace ile regl dönemim hakkında konuşmaktan utanmama gerek yoktu.

Bildiğim iyi oldu.

Onun yuvarlandığı gibi yuvarlandım, yatağın kenarından sarktım, uzandım ve külotumu kaptım. Onları giymiştim ve yatakta popomun üzerinde oturuyordum, dizlerimi göğsüme çekmiştim, kollarımı baldırlarıma dolamıştım, Chace dışarı çıktığında sırtımı yatak başlığına dayadığım yastıklara dayamıştım.

Çıplaklığıyla ilgili bir sorunum olmadığı söylenebilir. Akli başında bile. Bunun nedeni vücudunun yürüyen, hareket eden, damarlarında kan akan bir sanat eseri gibi olması olabilir. Ya da bununla ilgili bir sorunu olmadığı ve bu bana bir şey ifade ettiği için olabilir.

Her
neyse.

Ben
yapmadı
m.

Benimle seviştikten sonra yatağıma çırılçıplak tırmanmasında en namuslu insanı bile utandırmayacak muhteşem bir şey vardı.

Yorganı beline kadar çekti, ön kolunu yastığa koydu ve gözlerini bana dikti.

"Malachi için endişeleniyorum," diye açıkladığımda yüzü yumuşadı.

"Bunun olacağını biliyordum," diye mırıldandı.

O gün Malachi'nin almadığı çantalarla ilgili durum raporu vermek için ona dört kez mesaj attığımdan beri

almak için. Dünün zulası değil. Bugünün değil.

Gövdemi ona doğru çevirdim, bacaklarımı bıraktım, yanımda "S" şeklinde konumlandırımdı ve ona doğru eğildim.

"İki gün oldu Chace ve zulasını almaya gelmedi. Bu sefer dışarıda takılmıyordum. Bu sefer senin kamyonetinle sokaktaydık," diye hatırlattım ona.

"Belki de bizi kamyonu bindirmişti," diye önerdi.

"Ya da belki Pazartesi günü beni orada dikilirken gördü ve çıldırdı ve bir daha geri dönmeyecek. Bu akşam oradan ayrıldığımda tüm çantalar hâlâ oradaydı."

"Her şey yoluna girecek, Faye," diye bana sessizce güvence verdi. Ben başımı salladım. "Bir sorun var."

"Belki ama her şey yoluna girecek." Ona baktım.

Kolu dışarı çıktı, beni belimden yakaladı ve birbirimize bakacak şekilde yatağa çekti.

"Bir telefon görüşmesi yaptım," diye beni bilgilendirdi.

Ön kolumun üzerine kalktım, böylece yüz yüze geldik. "Ne araması?"

İçini çekmeden önce beni inceledi ve "Güverte." dedi. Kaşlarımın kalktığını hissettim. "Güverte mi?"

"Deck'in şu anda işleri arasında, yani Deck'in boş vakti var. Malachi bu sabah gelmeyince Deck'i aradım. Onu bulacak."

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

Chace'in kolu belime sıkıca sarıldı. "Bebeğim, her şey yoluna girecek."

"Deck kulağa biraz çılgınca geliyor," diye fısıldadım.

"Öyle. Aptal da değil. Bu çocuğun istismara uğradığını, çöplüğe atıldığını ve korkudan aklını kaçırdığını biliyor. Yumuşayacaktır."

"Ama -"

Kolu daha da sıkılaştı, beni kaydırđı ve çekti, böylece yatağa geri döndüğümde beri ön kolumdan çıkmaktan başka seçeneğim yoktu, Chace üzerimde belirdi.

"Yumuşayacak," diye fısıldadı.

"Emin misin?" Ben de fısıldadım.

"Evet."

Bir nefes aldım, bıraktım ve başımı salladım.

"Bu arada, ne yapıyorsak onu yapmaya devam edeceğiz," diye devam etti Chace.

Tekrar başımı salladım.

"Şimdi, okuyacak mısın yoksa uyuyacak mısın?"

Bu, Chace'in yorgun olduğu anlamına geliyordu. Yine de yatma vakti geçmişti.

Ona sessizce "Oku," dedim ve o da bana sırtıttı.

Sonra başını eğdi ve beni öptü, tatlı, yumuşak öpücüklerinden birini, açık bir ağız, tembel bir dil darbesi. Ayak parmaklarım kıvrıldı, iki kolum ona dolandı ve iki elimin parmakları saçlarına gitti.

Öpüşmeyi bitirdiğinde dudakları dudaklarımdan ayrılmadı ve "Oku" diye mırıldandı.

"Tamam," diye mırıldandım.

Ayağa kalktı, burnumu öptü ve bir ipucu kadar uzaklaştı. Yatağımın yanına yuvarlandım ve Nook'umu aldım. Chace'in ışığı söndü.

Nook'umu açtım ve okudum. Bir saat sonra kapattım, komodininin üzerine koydum ve ışığımı söndürdüm.

Chace'in kolları belime dolanmadan önce yatağa ancak yerleşebildim.

"Bitti mi?" diye mırıldandı uykulu bir şekilde. "Evet."

"İyi geceler, bebeğim."

"İyi geceler, Chace."

Koluyla beni sıktı. Ben de ona sokuldum.

Ağırlığı içime yerleşti.

Gözlerimi kapattım ve uyudum.

* * * * *

Üç gün sonra, gece 10:7'de

"Chace."

"Siktir, bebeğim."

"Chace!"

"Ver şu ağzını bana."

Ona ağzımı verdim. Yarım saniye sonra orgazmımı onunkine doğru inledim.

Bunu yapmayı bitirdiğimde, başımı kavrayan eli yüzümü boynuna bastırdı ve güç vermeye devam etti.

Başucuna geri dönmüştüm, bacaklarım onu sıkıca sarmış, kollarım omuzlarında aynı şeyi yapıyordu. Dizlerinin üzerindeydi, eli arkamda beni tutuyordu ve diğer eli saçlarımdaydı, kolu beni yakın tutuyordu.

Kalçaları yukarı kalkmış, bana çarpıyordu.

Cidden, seks... harikaydı...

Kollarımdan biri omuzlarımdan ayrıldı, böylece elim sırtından arkasına doğru kayabildi ve oradaki kasların çalıştığını hissedebilmek için sıkı.

Yüce.

"Tanrım, lanet olsun," diye homurdanarak boynumun derisine doğru hırladı.

İşaretleri tanımayı öğreniyordum. Yaklaşıyordu.

Daha sıkı tutundum.

"Tanrım, lanet olsun, çok sıkı, sıkı ve tatlı," diye inliyordu şimdi homurtuları arasında.

Buna bayıldım. O kadar çok ki, dilimi boynunda gezdirdim.

Daha da güçlendi, kalçalarını salladı, eliyle popomu sıkı, diğer eliyle saçlarımı yumrukladı ve derime karşı derin, gırtlaktan gelen iniltisini hem duydum hem de hissettim.

Evet. Ciddiyim.

Seks... harikaydı...

Nefes alış verişini sakınlaştı ve eli saçlarımı bırakıp aşağı kaydı ve ensemin etrafında kıvrıldı.

Sıkıca tutundum ve kılımı bile kıpırdatmadım.

"Kasabanın güzel, sevimli, tatlı kütüphanecisi çok seksi iç çamaşırları, daha seksi gecelikler giyiyor ve yatak başlığına sırtını dayayarak sikilmekten zevk alıyor."

Gözlerimi
kırpıştırarak tenine
baktım. "Ne?"

Chace kendini tekrar etmedi.

Onun yerine, "Seni yatak başlığına yasladıktan sonra boşalman ne kadar sürdü bebeğim? Bir saniye mi?"

Ona bakmak için başımı geriye
çektim. O da bana sırtlamak için başını
geriye çekti.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Bu konuda ne hissettiğimden emin olamayarak sordum.

"Evet," diye yanıtladı. "Gerçi seninle dalga geçiyorum ama bu Tanrı'nın dürüst gerçeği. Seni oraya götürdüm, çılgına döndün."

Gözlerimin kısıldığını hissettim ve "Çok sıcaktı" diye tersledim. "Evet öyleydi. Sen onun için çıldırdığında daha da ateşli oldu.

Sen gelmeden bir saniye önce."

Bağırmaya devam ettim ama çıkarabildiğim tek şey
"Chace!" oldu.

"Bu doğru."

"Bir saniye bile sürmedi."

"Bir buçuk saniye," diye hafifçe düzeltti.

"Bir buçuk saniye değildi!" Sesim yükseliyordu. "Bu doğru değil. Tam olarak bir buçuk saniye, daha fazla değil."

"Çıplakken benimle alay etmen konusunda ne hissettiğimden emin değilim," diye karşılık verdim.

Gülümsemesi hınzırlaştı. "Çıplak, cidden ıslak ve sikim hâlâ içindeyken demek istiyorsun."

Yanaklarımın ısındığını hissettim, omzunun üzerinden baktım ve "Her neyse" diye mırıldandım.

"Tanrım, şimdiye kadar yaşadığım en ıslak ve en dar olanı" diye devam etti ve gözlerim tekrar ona kaydı.

"Chace!"

Beni yatak başlığına bastırdı, yüzü yaklaştı, gülümsemesi kayboldu ve gözleri yoğunlaştı. "Ne yapman gerekiyor?"

Ver, Faye, işte," kalçalarını benimkilere bastırdı, "temiz, saf, hepsi benim ve bu çok güzel. Ama geri kalanı, ne kadar ısladığın, ne kadar sıkı olduğun, az önce yaptığın gibi benim için çıldırıyorsun bebeğim. Sikeyim. Bilmelisin ki, diğeriyle birleştğinde, bu çizelgelerin dışında bir güzellik."

Hmm. Bunu
sevdim. Hem de
çok.

Dudağımı ısırdım.

Gözleri ağızıma kaydı ve sırtışı geri geldi.

Sonra sırtüstü yatağa uzandım, o da üzerimdeydi ve emirler yağdırıyordu. "Gitmene izin vereceğim. Gidip temizleneceksin, geri gelip ikinci raundu yapacaksın."

Kaşlarım havaya
kalktı. İkinci raunt
mu?

Hiç ikinci tura çıkmamıştık. "Ciddi
misin?"

"Yarın görevde değilim," diye hatırlattı bana.

"Ama ben varım," diye hatırlattım. "Çalışmak
zorundayım."

Sırtışı sabit kaldı ve bana hemen hatırlattı, "Evet, ama
günün dokuz buçukta başlıyor. Uyuyabilirsin."

Bu doğruydı.

Gözlerini
tuttum.

Sonra fısıldadım, "İkinci raunt?"

Gözleri yoğunlaştı ve fısıldayarak cevap verdi, "Oh evet."

Oh.

Evet.

"Tamam," diye nefes aldım, başını eğip ağızını ağızıma
değdirdi ve sonra yuvarlandı.

Yataktan fırladım ve ikinci raunda hazırlanmak için
banyoya gittim.

Ve evet.

Ciddiyim.

Seks harikaydı.

* * * * *

O gece 12:15'te

Yatakta Chace'in yanına sokulmuş yatıyordum, kolu altımda ve etrafımdaydı, geceliğimin altındaki eli kısa bir yolu omurgamdan yukarı ve iç çamaşırımın üstüne doğru sürüklüyordu, kolum karnının etrafında, yanağım omzunda, üst bacağım her ikisine de dolanıyordu.

Olabileceğimiz kadar biz olduğumuz neredeyse bir hafta geçirmiştik.

O çalışırdı, ben çalışırdım. O koştu, yüzdü ya da ağırlık kaldırdı, ben spor salonuna gittim. Birlikte yemek yedik. Bir keresinde yemekten sonra bir şeyler içmek için benim evimden Bubba'nın evine yürüdük. O spor izledi, ben okudum.

Bununla birlikte, benim dizilerimden hiçbirini izlemedi ve Dean Winchester'ın kesinlikle onun tipi olduğunu söyleyerek Supernatural'ı denemesi için ona yarı yalvardığımda bile bu konuda kararlı durdu. Pes etmeme rağmen gelecek hafta tekrar denemeye karar verdim. Dean ve Sam içten, erkekçe konuşmalara dalabiliyorlardı ve iblisler, hayaletler ve çeşitli kıyamet hikayeleri vardı. Ama yine de Chace'in bu işe gireceğini düşünmüştüm çünkü harika bir Impala kullanıyorlardı. Ve tüm erkekler (ya da çoğu erkek ve erkeklerin çoğu erkekti) arabaları severdi.

Her neyse, geçen haftaki bölümü kaydetmiştim. Tüm zamanımı Chace ile geçirdiğim için, eğer o benimle izlemezse Dean ve Sam'i ne zaman izleyecektim?

Seks düzenliydi (yasaktan sonra, sabah ve gece!) ve gittikçe daha iyi hale geldi (çılgınca). Chace yönlendirdikçe kendime daha çok güvenmeye başladım ve yatakta ve dışarıda birbirimizi daha iyi tanımaya başladık.

Harika bir hafta daha geçirmiştik.

Harikaydı. Muhteşem. İnanılmaz.

Tek üzüntü Malachi'ydi.

Bütün hafta ortalıkta görünmedi ve her gün Chace'den Deck'in ortaya çıkardıklarıyla ilgili rapor istedim.

Deck, şu ana kadar hiçbir şey bulamamıştı.

Chace de zip ile gelmişti. Aramasını genişletmek için bölgedeki tüm okullarla temasa geçti.

Malachi adında bir çocuğun kayıtlı olup olmadığını görmek için ilçe ve çevredeki tüm ilçeler.

Hiçbir şey.

"Kid's a hayalet," Chace vardı mırıldandı ve onun tonuyla bunun iyi bir şey olmadığını düşündüğünü vurgulamıştır.

Ben de bilmiyordum. Nasıl olur da herhangi bir Beş ilçede okul mu?

"Malachi için endişeleniyorum," diye mırıldandım karanlık sessizliğe ve Chace'in eli sürüklenmeyi bıraktı ve kolu bana sıkıca sarıldı.

"Biliyorum bebeğim," diye fısıldadı.

"Bu kadar zaman sonra yiyeceği bitecek." "Deck onu bulacaktır."

Ayağa kalktım ve karanlıkta ona baktım. "Chace -"

Diğer kolu vücuduna uzandı ve elinin yanağını kavradığını hissettim.

"Faye, bebeğim, Deck onu bulacak. Yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Şu anda olmaz. Uyuman lazım. Yarın işin var. Yarın gece ailen var. Ve Deck zor durumda. Engellenmeyi sevmez. Hiçbir zaman, ama kesinlikle dokuz yaşında bir çocuk tarafından değil. Bu benim için yaptığı bir iyilikti. Şimdi bu onun görevi. Vazgeçmeyecek, Faye, ve onu bulacak."

Nefesimi içime çektim.

O haklıydı. Cuma gecesi gece yarısından sonra yapabileceğimiz bir şey yoktu. Ertesi gün işim vardı ve yarın gece ailemle yüzleşmek zorundaydık.

Bunun annem, babam, Chace ve benim için bir akşam yemeği olması gerekiyordu. Sonra Liza bunu öğrendi (babam ve onun koca ağzı). Şimdi o, Boyd ve çocukları geliyordu ve bu oğlu Jarot için bir doğum günü öncesi partisiydi.

Bana Jarot ismini sorma. Onunla dalga geçileceğini ve "havuç" deneceğini söyledim ve öyle de oldu. İsmi çok sevdi ve o Liza'ydı, bir şeyi sevdiğinde onu elde etmek için sayısız kriz çıkarmaya hazırdı. Boyd da çoğunlukla onu s u s t u r m a k için pes etti. Neyse ki, Boyd

ikinci çocuklarına isim verme hakkını talep ediyorlardı. Onun adı Robert'tı. Robbie'nin oyun parkında alay konusu olmadığını söylemek yeterli.

Sonra tekrar, Robbie bir çürüktü.

Jarot her zaman Legolarla oynardı ve Liza, Boyd ve babam yaptığı şeylerle onun bir mimar olacağına ikna olmuşlardı.

Neredeyse dokuz yaşındaydı.

Robbie, çocukların burnuna yumruk attığı için üç kez okuldan eve gönderilmişti.

Altı yaşındaydı.

Kimse Robbie'nin ne olacağını düşündüğünü söylemedi çünkü iyimser seçim boks ringlerindeki bir sonraki Büyük Beyaz Umut'tu. Ama pratik olan, bir uyuşturucu satıcısının infazcısı olacaktı.

"Oh, tamam," diye mırıldandıktan sonra tekrar yerime yerleştim.

Chace'in yanağımdaki eli saçlarımın arasından geçerek uzaklaştı ve omurgamdaki eli tekrar sürüklenmeye başladı.

Rahatladım.

"Onu bulacağız, Faye."

Sessizdi ama bir sözdü.

Yaklaştım.

Endişelendiğimi biliyordu ve bundan hoşlanmadı.

Ama onun da endişelendiğini biliyordum. Endişelenmesini istemesem de tanımadığı bir çocuk için endişelenmesi hoşuma gitmişti.

"Tamam, tatlım."

"Uyu," diye ısrar

etti. "Tamam."

"İyi geceler bebeğim."

"İyi geceler, Chace."

Eli sürüklenmeyi bıraktı ve kolu beni bir kez daha sıktı, sonra eli tekrar sürüklenmeye başladı.

Hareket ettikçe zihnim sürüklenmeyi bıraktı ve gözlerim kapandı. Sonra Chace'in dediğini yaptım. Ona yakın bir yerde uyudum.

On İkinci Bölüm

Aile

Faye'in kamyonetinin yanında kıpırdanması dikkatini çekince Chace elini uzatıp Faye'in elini yakaladı. Parmaklarını birleştirdi ve ellerini kalçasına doğru çekti.

Ailesinin evine gidiyorlardı ve o endişeliydi. Nazıkçe bastırıldığında ona bunun, kendisi hakkında ne düşünecekleri konusunda endişelendiği için olmadığını söyledi. Ama onun onlar hakkında ne düşüneceğinden.

"Onlar biraz şey... kaçıklar," demişti.

"İyi kaçık ve kötü kaçık vardır. Tahminimce onlar iyi çatlaklar," diye cevap vermişti.

Ona sevimli ama şüpheli bir bakış attı ve devam etti.

"Ve gürültülü."

Chace cevap vermedi.

"Ve inatçı," diye devam etti. Chace ona sırtlamakla yetindi.

"Ve sizin işinizde," diye devam etti.

Chace'in zaten ona sarılmış olan kolları daha da sıkılaştı ve sırtışı daha da büyüdü.

"Ben bir çeşit yüz karasıyım. Yani, hepsi okuyor ama hiçbirisi utangaç değil, şey... hiç değil," diye devam etti.

"Onları seviyor musun?" Chace sormuştu. Başını salladığında kollarını sıkarak sessizce sözlerini bitirdi: "O zaman ben de seveceğim."

Bu onu sakinleştirdi ve gülümsemesini sağladı.

Ama yaklaşık bir dakika önce, güvencesi kayboldu.

Oraya vardıklarında, yerleşecek ve iyi olacaktı.

Chace'e gelince, o endişelenmiyordu. Ziyarete geldikten sonra Silas Goodknight'tan akşam yemeği daveti alan Chace, Silas'ın onaylayacağı bir şey yaptığını düşündü.

Diğer İyi Şövalyelere gelince, Faye onu seviyordu ve ihtiyacı olan tek şeyin bu olduğunu düşündü. Eğer iyi insanlarsa

ve Faye'i seviyorlardı, her ikisinin de doğru olduğunu biliyordu, ya Faye'in onda ne gördüğünü görmek için derinlere bakacaklardı ya da onu üzmemek için duygularını gömeceklerdi. Kasabada onlar hakkında bildiklerinden ve Faye'in konuşmalarından onlardan hoşlandığını zaten biliyordu.

Bu nedenle, yemeğin nasıl geçeceği konusunda endişelenerek yemeğe gitmiyordu.

Hayır, aklında başka şeyler vardı.

İlki Malaki'ydi.

Bulabildikleri kadarıyla, çocuk var olmamış.

Bu, Chace'in Colorado Vital Records'u kontrol etmesinden ve Malachi'nin yaklaşık yaşlarında Colorado Eyaleti'nde doğmuş bir Malachi'ye dair hiçbir şey bulamamasından kaynaklandı. Ayrıca Chace'in yerel ve pek de yerel olmayan okullarla temasa geçmesiyle ortaya çıktı. Chace, Frank ve Deck tanıdıkları kişilerden yardım alarak Aspen, Grand Junction, Glenwood Springs, Montrose ve hatta Denver'a kadar uzanan okul sistemlerini araştırdılar. Birkaç Malachi kayıtlı olmasına rağmen, hiçbiri Malachi'nin yaşına uymuyordu.

Chace, Deck, Frank ve diğer memurlar kasabada Malachi'yi sadece son zamanlarda değil daha önce de gören olup olmadığını sordular. Görmüş olabileceklerini düşündüklerini söyleyen birkaç kişi dışında somut bir şey yoktu ve onu fark etmiş olabilecekleri dışında ellerinde başka bir şey yoktu.

Görünmez olmakta iyi olması şaşırtıcı değildi. Şaşırtıcı olan, hiç var olmamış gibi görünmesiydi.

Chace onu dolaşırken görebiliyordu ama çok uzağa değil. O gün ve o çağda, insanlar endişelenmeden, sorular sormadan ve genellikle rapor etmeden ya da çocuğu doğrudan yetkililere götürmeden çocukları alıp götürmezlerdi. Bu yüzden Chace onun başka bir kasabadan, hatta başka bir ilçeden Carnal'a gittiğini görebilse de, bırakın başka bir eyaleti, Denver'dan bile oraya gittiğini düşünemiyordu.

Bunun üzerine bir stajyer ayarlamıştı ve kayıp kişi veri tabanında onun adına ya da eşkaline uyan kimse yoktu.

Bu ve çocuğun ortadan kaybolması hayra alamet değildi. Faye ve Chace, Pazartesi günü Faye'in iade kutusunun yanında durmasıyla çocuğu korkutmuş ya da onları kamyonunda oturtmuş olsalar bile, çocuğun yemek yemesi gerekiyordu ve geri çekildiler. Faye, onlar bakmıyorken bile zulasını dışarıda iade kutusunun yanında tutuyordu. Ayrıca kütüphanenin yan tarafına, çantaları bulanlardan Malachi'ye bırakmalarını rica eden lamine bir not asmıştı.

Malachi için bırakılmışlardı. Kütüphaneden yarım saat önce ayrılmış ve orada olduklarını bildirmişti. Geçen hafta boyunca, sabahları her geldiklerinde hâlâ oradaydılar.

Bu ona, onların izlemediğini bildiği bir zamanda kütüphaneye gizlice gitmesi için bolca zaman bıraktı.

Deck'in onun peşinde olduğunu bir şekilde fark etmiş ya da duymuş olabilirdi. Ama Deck bir koku bile almadığından ve çocuk Faye dışında kimseyle bağlantı kurmadığından, Chace nasıl olduğunu anlayamadı.

Çocuk dokuz ya da on yaşındaydı ve Chace'in bildiği kadarıyla süper güçleri ya da geleceği görme kapasitesi yoktu. Hayatta kalma modundaydı ve en azından karnını doyurabilmek için riskleri göze alıyordu.

Gittiği süre uzadıkça Chace'in ve Faye'in endişeleri de artıyordu.

Ancak Chace'in aklını kurcalayan tek şey bu değildi.

Kasaba, Darren Newcomb'un öldürülmesine şaşırtıcı bir şekilde sevinmemişti.

Sevilen biri değildi. Ondan nefret ediliyordu. Ama bu Misty ile aynıydı. Kimse onun bunu hak ettiğini düşünmüyordu ve dahası, kimse çocuklarının da hak ettiğini düşünmüyordu.

Olanlardan sonra başlarına gelebileceklerle karşı hazırlıklılardı. Bu, birisinin

Newcomb cinayetinin buzdağının görünen kısmı olabileceğini anlamak için Sherlock Holmes'unkine benzer bir çıkarım gücüne sahip olmak gerekir.

Darren Newcomb cinayeti soruşturması kapsamında Newcomb'un evi aranmış, Clinton Bonar ve yanında çalıştığı adamlar Frank tarafından ziyaret edilmişti.

Newcomb'un evinin atılmış olduğunu ve her kim atmışsa iyi iş çıkardığını görmeleri de sürpriz olmadı. Evin neredeyse tamamı tahrip edilmişti. Kanepe minderleri yırtılmış. Yataklar kesilmiş. Halılar sökülüş. Linolyum yırtılmış. Şifonyer çekmeceleri kırılmış. Giysilerin cepleri bile ters çevrilmiş ya da tamamen yırtılmış.

Aradıklarını bulup bulamadıklarını kimse tahmin edemezdi.

Chace olay yerini ziyaret etmişti. Frank birinci sınıf olsa da bu, Chace'in hâlâ istenmeyen ama ölmüş karısının katilini aramadığı anlamına gelmiyordu.

Gördükleri onu bazı sonuçlara ulaştırdı.

Newcomb ve Misty'nin katili, eğer aynı kişiseler, Misty'yi öldürdüğünde izlerinin CPD'deki pislik tarafından örtbas edileceğini biliyordu. Bu, menisi dışında her şeye dikkat etmediği anlamına gelmiyordu. Newcomb'la birlikte onlara hiçbir şey bırakmadı. Newcomb'un evini kim darmadağın ettiyse, geriye dağınıklıktan başka bir şey bırakmamış. Parmak izi yok. Kimse bir şey duymamış ya da görmemiş. Yine de Newcomb kasabanın doğusundaki tepelerde, yerel ama uzak bir yerde yaşıyordu. En yakın ev bir ağaçlık mesafedeydi. Bir şey duymamak ya da görmemek kolaydı.

Yine de Chace aramayı katilin yaptığını düşünmüyordu. Adamın içeri girdiğini, işini yaptığını ve siktir olup gittiğini düşünüyordu. Newcomb'un evine her kim girdiyse acele etmemişti. Elinde bir, muhtemelen iki yerel cinayet olan bir adam etrafta dolaşmazdı.

Bu, Bonar ve Boys'un Carnal'da çalışan bir ekibe sahip olduğu ve bu nedenle kasabayı vuran bokun daha baktan olduğu anlamına geliyordu.

Dahası, Bonar ve çocuklar Frank'in ziyaretlerinden pek hoşnut değillerdi.

Bu durum Bonar ve Chace'in babası tarafından sesli mesaj yoluyla iletilmişti. Her iki aramayı da görmezden gelmiş ve sadece Bonar'ın mesajını dinlemişti. Babasınınkini ise dinlemeden silmişti. Çünkü deneyimlerinden, adamın sesinin bile dişlerini günlerce aklından çıkmayacak şekilde gerdiğini biliyordu.

Ancak Bonar'a bir mesajla cevap vermiş, Newcomb'a karşı bir polis memuruna tehditte bulunulmuştur. Bu rapor edildi. Cinayet kitap tarafından araştırıldı.

Tüm söylediği buydu, her şeyi anlattığını düşünüyordu, bu yüzden başka bir şey söylememeye niyetliydi. Bu mesajı aldıktan sonra Bonar onu üç kez aramıştı. Chace telefonları açmış, ardından telefonu kulağına bile götürmeden hemen kapatmış ve Bonar'ın mesaj bırakma fırsatını elinden almıştı.

Vazgeçti.

Ama Chace öyle olmadığını biliyordu.

Chace, Newcomb'un karısını döven geri zekâlı, ırkçı bir domuz olduğunu biliyordu ama o adamların üzerindeki pisliği evinde tutacak kadar aptal değildi ve çocuklarının yakınında olmasını istemeyecek kadar iyi bir babaydı. Onu nerede sakladıysa ya da kime verdiyse ya hâlâ ondaydı ve tehlikedeydi ya da bulunmuştu ve tehdit sona ermişti.

Frank ilkinin araştırıyor ve pek bir şey bulamıyordu.

İkincisi olup olmadığını bekleyip görmeleri gerekecekti.

Eğer bu düşüncelerini ağırlaştırmak için yeterli değilse, dahası da vardı.

Kütüphane.

Chace, Kent Konseyi başkanını beş kez arayarak kütüphanenin geleceği hakkında bilgi istedi ve kütüphanenin olası kapanışının ne zaman açık bir Konsey toplantısında kamuoyunun tartışmasına açılacağını sordu.

Tüm aramaları ve mesajları Cesar Moreno'nun asistanı tarafından alınmasına rağmen, Chace geri aranmamıştı.

Chace, Kent Konseyi Başkanı Cesar Moreno'yu tanıyordu. Onu iyi bir adam, bir aile babası ve sadık bir koca olarak tanıyordu. On sekiz yıldır evli olmalarına rağmen hâlâ karısıyla el ele tutuşan bir koca. Her zaman üç oğlunun beyzbol maçlarında olan bir baba. Biricik kızının üzerine bir prenses gibi titreyen bir baba.

Aslında, kızının geçen yılki Quinceañera'sı o kadar büyük bir olaydı ki, hala konuşuluyordu. Geniş katılımlı, kasabanın çoğunun davetli olduğu, hiçbir masraftan kaçınılmayan ve Şükran Günü ayini, taç takma ve ayakkabı değiştirme gibi tüm geleneksel törenlerin yapıldığı bir etkinlikti.

Chace, Cesar'ı Quinceañera'ya davet edilecek kadar iyi tanıyordu ama Misty hâlâ hayatta olduğu ve karı koca olarak davet aldıklarında genellikle yaptığı gibi onu da getirmesi gerektiği için katılmayı reddetti.

Cesar, Chace'i anlayacak kadar tanıyordu.

Misty yıkılmıştı. İyi bir partiyi, süslenip püslenmeyi ve Chace'in kolunda kasıla kasıla dolaşmayı severdi. Bu yüzden Chace ona bu fırsatları çok nadiren veriyordu. Bir de onunla vakit geçirmeye dayanamıyordu.

CPD'de işler sarpa sardığı anda Cesar da devreye girmişti. Arnie gücünün zirvesindeyken eli kolu bağlanmıştı ve bu hiç hoşuna gitmemişti. Ancak kendisini ve ailesini hedef alınmaktan korumak için bu konuda sessiz kalacak kadar akıllıydı ve Konsey içinde ve kasabada bir danışman ve lider olarak elinden geleni yaptı.

Bu nedenle, temizliğe başlayabileceği anda başladı. Açıkça, dürüstçe, hızlı bir şekilde, bürokrasi olmadan ve büyük bir iletişimle. Amaç kasabaya fırtınanın geçtiğini ve yeni bir günün şafağı olduğunu anlatmaktı. Chace kendini bu işe adadığını biliyordu.

Departmanın yeniden düzenlenmesi, yeni personel arayışı, danışmanların işe alınması ve onlarla çalışılması ve geri bildirim toplamak ve vatandaşları bilgilendirmek için kasaba toplantıları düzenlenmesi için sayısız saat harcadı.

Bu yüzden Chace'e cevap vermemesi Chace'in hoşuna gitmeyen ve daha da anlamadığı bir sürpriz oldu. Cesar hakkında bildiği kadarıyla o bir sivil lider, kültürel bir lider, saygın bir işadamı ve iyi bir aile babasıydı. Dürüst, açık sözlü ve cana yakın biriydi.

Bu hiç onun tarzı değildi.

Ve Chace bundan hoşlanmadı.

"Lütfen küfretme."

Faye'in sesi onu düşüncelerinden uzaklaştırdı ve "Ne?" diye sordu.

Kadının gözlerini üzerinde hissedince ona baktı ve tekrar yola dönerek "Lütfen ailemin önünde küfür etme" diye tekrarladı.

"Faye -"

Elini sıktı ve devam ederken vücudunun ona doğru eğildiğini hissetti, "Sen sen olmalısın elbette, ama babam kilisede diyakoz. Çimlerini biçiyor ve yazın çalılarını buduyor. Annem Pazar programlarını tasarlıyor. Ve annem 'frak' dediğimde bana kızıyor ve bu gerçek bir küfür bile değil. Ama arkasındaki anlamın yeterli olduğunu düşünüyor. Yirmi dokuz yaşındayım ama hala tereddüt etmeden bana küfür ediyor."

Elini sıkarak karşılık verdi: "Öncelikle, ailenizle tanışacağım, küfür etmeyeceğim. İkincisi, orada çocuklar olacak, bu yüzden küfür etmeyeceğim. Ve son olarak, baban konuşmaya geldiğinde küfretti. Defalarca. Çocuğunuzun yaptığı bir şey var, o bir kız, hem de güzel bir kız, bir ebeveyn olarak, yaşı ne olursa olsun onu azarlayabileceğinizi hissediyorsunuz. Ama bir erkek bir erkekle konuşurken, ne isterlerse onu söylerler."

"Babam seninle konuşurken küfretti mi?"

Onunton oldu Şirin, Nefes nefese,
İNANMAMAK ve Chace ön camdan sırttı.

"Evet."

"Gerçekten mi?" diye fısıldadı.

"Hatırladığım kadarıyla birden fazla kez 'pislik' dedi, birden fazla kez 'bok' dedi ve 'piss-ant'ı da sayarsanız, onu da birden fazla kez söyledi. Başkaları da olabilir ve f-bombası attığını hatırlamıyorum ama renkli bir dil kullanmaktan çekinmediği kesin."

"Vay anasını," diye nefes aldı ve bunun üzerine Chace ön camdan gülümsedi.

Sonra gülümsemeyi bıraktı ve sesini alçaltarak "Bebeğim, her şey yoluna girecek" diye güvence verdi.

"Annemi yakalamışsın. Hiç bu kadar büyük bir çiçek buketi görmemiştin."

Yanılmamıştı.

Chace daha önce bir kadına çiçek alıp sonuçlarını görmemişti, bu yüzden elli dolarlık bir buketin bu kadar büyük olduğunu bilmiyordu. Annesine sık sık çiçek gönderirdi. Ama siparişi kendisi verirdi ve eve nadiren gittiği için sonucu nadiren görürdü. Dahası, annesinin çiçekleri için yetmiş beş dolar harcamıştı. Şu anda Faye'in kucağında duran ve çiçekçideki Holly'nin ne kadar ödemek istediğini söyledikten sonra gözlerindeki parıltıyla hazırladığı aranjmana bakılırsa, annesinin çiçekleri muhtemelen çok büyüktü.

Bu yüzden annesinin onları aldığı anda sevinçten havalara uçarak araması hiç de şaşırtıcı değildi. Sadece tatlı davrandığını düşünüyordu.

"Her şey yoluna girecek," dedi ona kasabanın kuzeybatısında, Chace'in evinin güneyde bulunduğu yerin neredeyse tam karşısında yer alan Goodknight'ların evine giden yola saparken.

"Liza muhtemelen öyle ya da böyle uygunsuz davranacak," dedi Faye, bu da ya onu görmezden geldiği ya da endişesine o kadar dalmıştı ki onu duymadığı anlamına geliyordu.

"Faye," diye elini sıktı, "her şey yoluna girecek."

"Ve bir dramı olabilir ya da... bilirsin, sadece bil diye söylüyorum, Boyd ile insanların önünde kavga etmekten çekinmez. Çocukların bile. İşler çığırından çıkarsa çocuklara başka bir odaya gitmelerini söyler ama başka kimin tanık olduğunu umursamaz."

"Faye," elini nazikçe salladı, sonra sıkı ve güçlü bir şekilde tuttu, "bunun senin için iyi gitmesini istiyorum ama ailen alınmasın, umurumda bile değil. Ailenle uyumaya gitmiyorum. Ailenle uyanmıyorum. Sen umurumdasın. Ama tatlım, dürüst olmak gerekirse, onları seveceğim. Bunu biliyorum çünkü on üç yıldır onlarla aynı kasabada yaşıyorum ve şimdiden onlardan hoşlanıyorum. Onları daha iyi tanımak, daha çok seveceğim anlamına geliyor. Boktan bir nedenden dolayı güneye gitmesi, seninle yatmaya gideceğim ve seninle uyanacağım gerçeğini değiştirmez ve geri kalanı, anlaşıcağız. Tamam mı?"

Cevap vermedi.

Chace, ailesinin arabasına dönmek için elini bırakmak zorunda kaldı ve tekrar "Evet?" diye sorarken ikisini de yaptı.

Gümüş renkli bir Toyota 4Runner'ın arkasında durana kadar cevap alamadı.

Bunu yaptığında, "Paralı bir aileden geliyorsun ve çok pahalı olması gereken zarif şampanya kadehlerini plastikmiş gibi tutuyorsun" dedi.

Başını ona çevirdiğinde yüzünün solgun olduğunu ve ön farlarda açıkça endişeli görüldüğünü gördü.

Sikeyim.

Bu bir sürpriz oldu.

Sikeyim.

Kamyonu park etti, kontağı ve ışıkları kapattı ve ona döndü.

"Buraya gel," diye sessizce emretti.

"Ben buradayım, Chace."

"Buraya gel," diye tekrarladı.

"Ama, ben -"

"Bebeğim, buraya gel."

Ona doğru iyice eğildi, kamyonetin kabinine doğru uzandı ve bir elini onun kalçasına koydu.

Bir elini kızın boynunun yan tarafına götürdü, geriye doğru kaydırды ve kızın ipeksi saçlarının arasına sokarak onu iki santim daha yakına çekti.

Sonra usulca, "Senin kazandığının neredeyse iki katını kazanıyorum ve şehrin güneyinde on beş dönümlük çiftlik tarzı, dört odalı bir evde yaşıyorum. Annemin ailesi bana bir vakıf bıraktığı için idare edilebilir bir ipotemim var. O vakıf bir servet değil ama çok büyük. İçinde yaşamak ve bir aile kurmak istediğim evi almak için ona el attım. Evlenip çocuk sahibi olana kadar ona bir daha dokunmayacağım. Ancak o zaman evimi bir yuva haline getirmek ve çocuklarıma eğitim vermek için kullanacağım. Tanrı korusun, acil bir durum olmadığı sürece başka hiçbir şey için kullanılmayacak."

Ona bir santim daha yaklaşp konuşmaya devam ederken bile onu bir santim daha yakına çekti.

"Küçük bir birikimim var ve sırf akıllıca olduğu için onu büyütmek için elimden geleni yapıyorum. Emekli maaşımı artıracak bir emeklilik planına yatırım yapıyorum çünkü işim bittiğinde ve iyi bir hayat yaşadığımda, bu iyiliğin daha iyi olmasını istiyorum. Yılda iki kez tatile çıkarım, her ikisinde de balık tutabileceğim su kaynaklarına giderim çünkü her tarafta kayak pistleri var ve istediğim zaman sörf yapabilirim. Kot pantolon ve kovboy çizmeleri giyiyorum ve bu yıl bu kamyoneti değiştireceğim çünkü dört yaşında, yani zamanı geldi. Özel durumlarda The Rooster'da yemek yerim ama oranın yemekleri berbat olsa da Rosalinda's'tan da memnunum ve bunun şakası yok."

Diğer elini onun kalçasına dolamak için hareket ettirdi ve sessizce ilerlemeye devam etti.

"O gözlükleri bana annem almıştı, hayatım. Onları koyduğu dolaptan ilk kez o zaman çıkarmıştım. Annemin bana aldığı evde sahip olmam gerektiğini düşündüğü başka şeyler de var ve muhtemelen hepsi pahalı çünkü parası yetiyor ve onun tarzı bu. O evde kesinlikle anneme ait ya da annem tarafından alınmış hiçbir şey yok.

Misty tarafından satın alındı. O gözlüklerin söylediği şey benim hayatımdı. On yedi yaşındayken ondan uzaklaştım, asla geri dönmedim, asla geri dönmeyeceğim ve onu özlemiyorum. Şampanya kadehleri umurumda değil. Plastik de olsalar umurumda değil. Kırılırlarsa kırılırlar. Sen kırılсан umurumda olurdu. Şampanya bardakları, hayır. Şimdi her şeye sahipsin, bu konuda benimle misin?"

"Evet," diye fısıldadı, gözleri onunkilerin derinliklerine bakıyordu. Onunla birlikteydi, bu yüzden geri kalanını ona verdi.

"Oradaki ailenin benim içinde büyüdüğüm aileden daha iyi olduğunu zaten biliyorum tatlım," diye fısıldadı. "Para ve statü bir bok ifade etmez. Önemli olan karakterdir. Benim babamda bu yok. Senin babanda var, buna sahip bir kadınla evlendi ve birlikte buna sahip bir aile kurdular. Gerginsin ve o güzel kafanda seni daha da germek için bir şeyler çeviriyorsun. Kes şunu. Her şey yoluna girecek."

"Tamam," dedi sessizce.

"Şimdi önünde bir iş var ve o da sevimli olmamak için çok çabalamak. Şirin olduğun zaman, kilisede kızının önünde küfür etmeyen bir diyakozun hoşlanmayacağı bir şekilde seni öpmek istiyorum. Her zaman sevimli olduğun için, bu senin için zor olacak. Ama denemeni istiyorum."

Sakız dudakları kıpırdadı ve sonra yumuşak bir sesle, "Deneyeceğim," dedi.

Kadının ağzına bakarak, "Ve başarısız olacaksın," diye mırıldandı.

"Chace -" diye nefes aldı ve gözleri tekrar onunkilere kaydı. "Şirin olmaya çalışıyorsun," diye uyardı.

Kulağı omzuna doğru eğildi ve kaşları birbirine yaklaştı. Şirinmiş.

"Sadece adını söyledim."

"Hepsi bu kadar."

Başını dikleştirdi, gözleri kapandı, dudakları aralandı ve ona baktı.

Sonra ona daha fazla şirin verdi ve o da bunu almak için çok heyecanlandı.

"Cidden," o Fısıldadı, yakın Saygılı, "Sen harikasin."

Onun böyle hissetmesi hoşuna gitmişti.

Ve her zaman da öyle olmasını umuyordu.

Chace sırtarak eliyle onu kendine doğru çekti ve burnunu öpebilmek için eğdi. Seyircileri olabilirdi ama kız sakız çiğniyordu. Onun tadına baktı, özellikle de nane şekeri eklendiğinde, on beş dakika boyunca içeri girmeyeceklerdi.

Sonra onu geri çekti ve "Hadi içeri girelim" dedi.

Kadın başını salladı, uzaklaşmaya başladı ve adam gitmesine izin verdi.

Elini tutup onu aydınlatılmış ön kapıya doğru yönlendirmeden önce kamyonun etrafında dönmesini bekledi.

CPD'deki görev süresi boyunca devriye gezerken ve çeşitli işler için bu yoldan birçok kez geçmişti. Goodknight'ların evine giden yol, kasabanın batısındaki tepelerde son bulmuyor, tepelere ve dağlara doğru kıvrılıyordu. Bu yolun dışında çiftlikler, kasaba sakinleri ve tatilciler için birkaç kiralık apartman dairesi ve dağın daha yukarısında, zengin kasaba sakinlerinin sahip olduğu ya da daha zengin olmayanların ikinci evleri olarak tuttukları birkaç büyük ev vardı. Goodknight'ların nerede yaşadığını uzun zamandır biliyordu çünkü Faye'i gördükten sonra sokaktaki posta kutusuna onların adının yazılı olduğu bir tane koymuş ve iki tane almıştı, böylece o ev radarına girmişti.

Evleri iki katlıydı ve görünüşe göre 70'lerde inşa edilmişti. Muhtemelen aile odası, yemek odası, mutfak ve diğer ortak alanlar alt katta, oturma odası ve yatak odaları üst katta ya da tam tersi. Yoldan bakıldığında üst kata çıkan yüksek bir güverte görülemediğini, bunun yerine alt kata çıkan kazılmış bir veranda olduğunu görünce, aile alanlarının aşağıda olduğunu tahmin ediyordu.

Yaklaştıklarında, şaşırtıcı bir şekilde kapıda karşılanmadılar. Bunun yerine Faye kapıyı çalmadan onları içeri aldı ve Chace Mart akşamı Colorado soğuşuna karşı kapıyı kapatırken, "Geldik!" diye bağırdı.

İşte o zaman başladı. Chace'in hazırlıklı olduğunu düşündüğü bir şey.

O bir şey değildi.

Normal, ortalama bir ailenin evinde, çatlak, gürültülü, inatçı ama komik, son derece yakın ve alaycı bir şekilde sevgi dolu normal, ortalama bir aileyle bir gece.

Hâlâ taş döşeli sahanlıkta duruyorlardı; sol taraflarında açık alanlı bir oturma odasına çıkan yarım kat merdiven ve tam önlerinde mutfığa inen yarım kat merdiven vardı. Faye'in bağırmaları üzerine iki çocuk, yeğenleri Jarot ve Robbie, merdivenlerden koşarak çıktılar. Büyük olanın kızıyla çalan koyu kahverengi saçları vardı. Küçük olan ise Faye'in saçlarına sahipti.

Faye Teyzelerini selamlamak için yarıştıklarını sanıyordu ama öyle olmadıklarını, ikisi de önünde sallanarak durduklarında, başlarını arkaya eğip hep bir ağızdan yüksek sesle konuştuklarında hemen anlayacaktı.

"Bize rozetini göster!" Jarot bağırarak talep etti.

"Silah!" Robbie çığlık attı.

Görünüşe göre, polis olduğu çocuklarla paylaşılmış.

"Şey... Faye teyzene merhaba dedikten sonra Dedektif Keaton sana rozetini gösterebilir mi, ben de seni Dedektif Keaton'la tanıştırayım, belki o da bir içki alır, oturur ve rahatlar?" Faye hafif bir kızgınlık ve "yeğenlerim ne kadar da yaramaz değil mi?" karışımı bir ses tonuyla öneride bulundu.

"Jarot geri adım atarak Faye'e doğru ilerledi ve yakında dokuz yaşına girecek olan bir çocuğun bariz isteksizliğiyle ona kısa bir sarılma ve yanağına daha da kısa bir öpücük kondurmasına izin verdi.

"Silah!" Robbie teyzesini tamamen görmezden gelerek çılgılık atarak tekrarladı.

"Robbie! Terbiyene dikkat et!" diye sitem etti bir kadın ve Chace'in gözleri merdivenlere kaydı.

Chace, Faye'i kız kardeşi, Sondra ve Silas'la birlikte kasabada görmüştü ve yaklaşan da kız kardeşi Liza'ydı.

Tanrı, Faye'e babasının alışılmadık mavi gözlerini ve annesinin alışılmadık kumral saçlarını vermeyi uygun görmüştü. Liza Newman'a da annesinin koyu kahverengi gözlerini ve babasının koyu kahverengi saçlarını vermeyi uygun görmüştü. Her ikisi de güzeldi ama Faye'in kombinasyonu bir nakavttı, Liza'nınki ise sadece çekiciydi.

Bununla birlikte, çekiciydi ama saçları kısa kesilmişti. İyi kullandığı ve ona yakışan bir tarzı ama Chace'in pek çekici bulmadığı bir şeydi. İki çocuğu vardı ama her iki kadına da annelerinden miras kalan bir yapıda kalçaları ve göğüsleri kız kardeşininkinden daha azdı. Aynı boy, aynı ince bel, kum saati olması gereken vücut, aerodinamik değil. Bu da kendine gereğinden fazla özen gösterdiği ve muhtemelen diyet yaptığı anlamına geliyordu. Kahvaltı ile şu an arasında sadece bir protein barı yediği için sandviçe ihtiyacı olduğu için zayıf ya da kötü bir ruh halinde görünmüyordu. Ama bu Chace'in de çekici bulduğu bir görünüm değildi.

Faye son olarak, kemer halkalarından parlak bir fular geçirdiği ve bir tarafa fiyonkla bağladığı küçük bir kot etek giymişti. Üstünde, kanvas bir ceketin altında koyu yeşil, hafif bir kazak vardı. Kazak üzerine tam oturuyordu ve yakasında ilginç şekillerde dökümlü parçalar vardı, bu da kazağın sadece Faye'in doğal olarak yapabildiği şeyi yapmasını sağlıyordu. İkisini de vurgulamadan teni ve kıvrımları ima ediyor, aynı zamanda dikkatinizi her ikisine de çekiyordu.

Daha önce hiç görmediği bir çift kovboy çizimleri giymişti, kendi başlarına çok tatlıydılar ama Faye'in üzerinde daha da tatlı duruyorlardı. Açık kahverengi süet üzerine parlak

Dikişler. Dikişler arasında rastgele detaylandırılmış sarı ve turuncu, bazı yeşil dikişli sarmaşıklar ve son olarak canlı pembe çiçekler vardı.

Kıyafeti içinde Faye olduğu gibi görünüyordu. Bir kütüphanede alışan Colorado yerlisi bir dağ kızı ve halkının binlerce yıldır orada olduğunu düşünürsek yerlisi de yerliydi.

Kız kardeşinin üzerinde dar kalçasına tam oturan geniş paçalı siyah bir pantolon, Denver ya da New York'tan aldığı karmaşık bir bluz ve muhtemelen Faye'in tüm kıyafetinden daha pahalı olan bir çift yüksek, sivri topuklu, parlak siyah ayakkabı vardı. Makyajı biraz ağırdı ve saçını düzenlemesi Faye'inkinden çok daha fazla zamanını alıyordu. Bunun nedeni kısmen Faye'in saçlarının pırıl pırıl düz arşaflarda kurumasıydı, böylece Liza'nın canı istediğinde bir yerlerine toka takmaktan başka bir şey yapmasına gerek kalmıyordu. Çoğunlukla da Liza'nın sadece saçlarına değil, tüm görünüşüne zaman harcaması ve öyle görünmesi idi.

Normalde Chace bu tür kadınlarla vakit geçirmekten hoşlanmazdı çünkü onları çekici bulmazdı ve bu tür kadınlar da genellikle onun çekici bulduğunu düşündüğü türden kadınlar olurdu.

Ama Liza merdivenlerin başına vardığında gözleri ona dikildi ve sıcağı, yüzünde dışa dönük, dostça bir gülümseme vardı ve çekiciliği önemli ölçüde arttı.

Elini ona doğru uzatıp hoş bir sesle, "Chace, seninle tanışmak harika. Küçük kız kardeşimle çıktığını duyduğumdan beri bunu dört gözle bekliyordum."

Elini sıktı ve "Liza. Ben de memnun oldum."

Onu bıraktı ve her iki oğlunu da başlarının üstünden yakalayarak saçlarını karıştırdı, "Bunlar benim iki çılgın bceğim, Jarot," diyerek tekrar saçlarını karıştırdı, "ve Robbie,"

Robbie için bir tousel daha. "Çocuklar, Dedektif Keaton'a merhaba deyin, sonra ikinizle birlikte aşağı inin."

Jarot elini hızlıca salladı ve "Merhaba, Dee-tetive Keaton," diye mırıldandı. Sonra kendisine söyleneni yaptı ve hızla uzaklaştı.

Robbie ona baktı ve "Silahı görmek ister misin?" diye tekrarladı. Chace yalan söyleyerek, "Üzgünüm dostum, silahımı getirmediğim," diye cevap verdi. çünkü o yaptı ama kamyonundaydı.

Robbie devam etti. "O zaman rozeti görmek istiyorum."

Liza'nın eli ensesine kaydı, ona doğru eğildi ve emretti, "Rozet sonra. Şimdi merhaba de ve aşağıya in, tatlım."

Annesine baktı ve gözlerini kıstı, açıkça kızgındı.

Sonra tekrar Chace'e baktı ve o da koşarak uzaklaşmadan önce somurtkan bir sesle, "Lo," dedi.

Liza Chace'e dönerek şunları paylaştı: "Kendime onun bir evrede olduğunu söylüyorum ama bu bir inkâr. O benim bebeğim ve onu şımartıyorum. Muhtemelen bunu yapmayı bırakmalıyım ama yapamıyorum. Bu yüzden müstakbel eşi ona çeki düzen vermek zorunda kalacak ve ben de keyfime bakacağım."

Faye yaklaştı, ona doğru eğildi ve fısıldayarak, "Bu iyi bir plan değil," dedi.

"Her zamanki gibi kızım Faye'e katılıyorum," diye derin bir erkek sesi geldi.

Chace merdivenlere baktığında, kısa boylu, tıknaz, erken beyazlamış, yakışıklı bir adamın hoş bir gülümseme ve karısının kıyafetleriyle şiddetli bir şekilde çatışan kot pantolon ve flanel gömlektten oluşan bir dağ adamı üniformasıyla merdivenlerden çıktığını gördü. Ayrıca umurunda olmayan bir adam gibi görünüyordu. Adam neyse oydu, kadın da oydu ve her ne kadar birbirlerine uymasalar da, ikisini bir araya getirdiğimizde, kendi tarzlarında birbirlerine uydukları açıktı.

Chace'e ulaşmadan önce elini kaldırmıştı ama Chace'in eli onunkini kavradığında konuşmaya devam etti.

"Boyd Newman," diye tanıttı kendini, hâlâ gülümsüyordu.

"Chace Keaton," Chace ona zaten bildiği bir şeyi söyledi, sadece adamın baldızıyla görüştüğü ve bu şüphesiz ona bildirildiği için değil, aynı zamanda ilçedeki herkes onun kim olduğunu bildiği için.

"Tanıştığımıza sevindim dostum," diyerek Chace'in elini sıkıca kavradı ama hırçın değildi, sadece arkadaşçaydı.

"Uh... adamın aşağı inip bira almasına izin verecek misin, vermeyecek misin?" Silas merdivenlerin dibinden seslendi.

"Paltolarınızı ben alırım," diye mırıldandı Liza ve Chace Faye'e doğru ilerleyerek kendi paltolarını taşımasına yardım etti, sonra da paltoları artık pırıl pırıl olan, kız kardeşinin paltolarına yardım etmeyi ihmal etmeyen Liza'ya verdi.

Sonra kendi ceketini çıkarıp ona verdi. İkisini de kolunun altına sıkıştırdı ve sahanlıkta vestiyer olduğu belli olan bir kapıya doğru ilerledi.

Faye onun elini tuttu ve merdivenlerden aşağı indirdi, merdivenlerin sonunda onu bıraktı çünkü Silas onu sırtına birkaç içten alkış ve birkaç salıncak içeren bir ayı kucaklamasıyla sardığı için başka seçeneği yoktu. Onu bıraktı ve Chace'e elini uzattı.

Chace aldı ve "Chace, bira, burbon, votka ya da ne?" diye sordu.

"Silas. Bira," diye yanıtladı Chace.

Silas onun elini bıraktı ama kendi elini kaldırdı, koluna sertçe vurdu, uzaklaştı ve Sondra oradaydı.

"Chace, seni burada görmekten mutluyum," diyerek ona gülümsedi ve elini uzattı. Chace elini tuttu ve sıktı, bir yandan da Faye büyüdüğünde saçlarının annesininki gibi yüzünün etrafında çekici bir gümüşü beyaza dönüşüp dönüşmeyeceğini merak ediyordu. Öyle olmasını da umuyordu.

Sondra Goodknight için her zamanki gibi süslü kıyafetler yok. Makyaj da yok.

Güzel bir kot pantolon. Vücuduna uyum sağlayan balıkçı yaka bir kazak ve tenine uyum sağlayan yumuşak bej rengi. Gümüş, turkuaz ve mercandan yapılmış, vintage görünümlü ve kesinlikle Kızılderili işi olan kalın, aşağı sarkan bir kolye. Çoraplı ayaklar.

Aile yemeği. Aile zamanı. Aile. Yüksek topuk yok. Sadece yün çoraplar ve kızının erkek arkadaşı ilk kez orada olduğu için bir kolye taktı.

Evet, Sondra Goodknight'ı severdi.

"Burada olmak güzel Sondra," diye mırıldandı.

Faye ona Liza'ninkine benzer parlak bir gülümseme verdi, adam elini bıraktı ve Faye yanağına bir öpücük kondurmak ve çiçekleri ona vermek için harekete geçti.

"Bunlar Chace'ten anne," dedi annesine, Sondra buketi aldı ve gözleri önce çiçeklere sonra da ona kaydđ, daha da sıcaktı.

"Pembe. Mükemmel," dedi yumuşak bir sesle ve sözlerini bitirdi; sesindeki minnettarlık, kelimelerin ardındaki duyguyu aşırıya kaçmadan aktarıyordu: "Teşekkür ederim Chace."

Çenesini kaldırdı.

Ona sırtıttı ve "Bunları suya koyacağım ve mutfakta bitirmem gereken birkaç şey var. İçeri gir ve biraz otur." Kızına döndü, bir elini kaldırarak Faye'in yanağına hafifçe dokundu ve sonra usulca fısıldadı, "Bir resim kadar güzel." Elini bıraktı ama başını aile odasına doğru eğdi ve devam etti, "Rahat etmesi için erkeğini içeri götür tatlım. Baban birasını getirecek."

Faye onun elinden tuttu ve sağ tarafa, doğrudan aile odasındaki kanepeye doğru götürdü.

Chace onu takip ederken aklı Sondra'nın "Bir resim kadar güzel" diyen yumuşak sesiyle meşguldü.

Hafif bir dokunuş. Kızına yaptığı sevgi dolu yorum, alıştırılmış ama iltifatı daha az içten yapmayan sessiz bir şekilde iletildi. Aksine, onu güçlendirdi. oraplı ayaklar. Evinde rahat. Senin de öyle olmanı istiyor. Çiçekleri takdir etmiş, bunu belli etmiş ama Chace'i rahatsız edecek şekilde aşırıya kaçmamıştı.

Bu düşünceler kafasından hızla geçerken Chace, Faye'in

Sonunda annesiyle tanıştı.

Valerie Keaton yün çoraplar ve güzel bir Kızılderili kolyesi takmıyor olacaktı. Faye'in bir ayda kazandığından daha pahalıya mal olacak yepyeni bir kıyafet giyerdi. Hiç şüphesiz Chace'i övecek, sevgi dolu ve tatlı davranacaktı. Aynı zamanda gergin, muhtemelen bu yüzden sakar, bu yüzden utanmış ve son olarak da aşırı özür dileyen biri olacaktı. Ayrıca çok fazla çabalayacak ve bu nedenle Faye'e kendini sevdirmeye çabaları sırasında Chace ve Faye'i boğmayı başaracak, aynı zamanda Faye'i Chace'in dağları yerinden oynatabileceğine ikna edecekti.

Kaçınmadığı nedenlerden ötürü Misty hariç, Chace annesiyle tanışması için hiçbir kadını götürmemişti, bunun nedeni sadece onunla tanışacak kadar önemli bir kadın olmaması değil, aynı zamanda annesinin bu konuda kendini yıpratmak olmasıydı. Chace, annesini üzmemek için büyük acılar çekmiş, hatta hayatı tam da bundan kaçınmak için çektiği büyük acılar yüzünden boka sarmıştı. Bunun için yeterince önemli olmayan bir kadınla gereksiz bir buluşma buna değmezdi.

Faye Goodknight kesinlikle Valerie Keaton'la buluşacaktı. Chace bunu zaten biliyordu. Ama o ana kadar bundan hiç korkmamıştı.

Şimdi öyleydi.

Robbie karşısında dikilmeden önce kıcını kanepeye zar zor sokmuş ve kadını kolunun kıvrımına yerleştirmişti.

Bu kez elini Chace'in dizine vurdu ve "Rozet!" diye bağırdı.

Chace kolunu Faye'den ayırdı, öne doğru eğildi ve arka cebinden rozetini çıkardı. O bunu yaparken Liza da Faye'e bir bardak şarap ve birasını uzattı.

Ama aynı zamanda eğildi ve alçak sesle ama Chace'in duyabileceği kadar yüksek sesle fısıldadı, "Küçük kız kardeşim sonunda biriyle yattı."

Faye'in yanında kaskatı kesildiğini hissetti, hatta onun utandığını hissederek kendi midesinin de gerildiğini hissetti.

Robbie bunu kaçırmış ya da daha çok odaklanmış olacak ki, Chace'in dizine bir tokat daha atarak, "Rozet!" diye bağırdı.

Liza devam etti, "Her yerinde yazıyor, bebeğim. Müthiş."

Liza kendi kendine sırtarak ve Faye'e iri gözlerle bakarak uzaklaştı.

Faye'in gözlerini kısarak kız kardeşine baktığını fark ettiğinde, utanmak yerine sinirlenmeye karar veren Chace, onun iyiliği için bunu görmezden gelmeye ve yeğenine konsantre olmaya karar verdi.

Robbie'ye rozetini açtı, o da anında rozetini elinden aldı.

Faye ona birasını uzattı ve "Silahını getirmemiş olman çok kötü" diye mırıldandı.

Evet,
sinirlendim.

Ve şirin.

Chace sırttı.

Robbie Faye'i duydu ve "Evet! Silah!"

"Hayır, silah, Robbie. Kapa çenenini, evlat, Tanrım," diye emretti Boyd, elinde bir şişe birayla içeri girdi ve mekâna dağılmış dört koltuktan birine oturdu. Bu, Chace'e yalnız yaşayan Faye'in neden tanıdığı herkesten daha fazla koltuğa sahip olduğuna dair bir ipucu verdi.

Robbie babasına dönerek karşılık verdi: "Kapa çenenini! tuzak."

Boyd'un yüzü hiçbir çocuğun görmek istemediği baba bakışına dönüştü ve tek bir kelime söylediğinde sesi gürlüyordu.

"Robert."

Robbie yüzünü buruşturdu, sonra akıllıca bir tavır takınmayı bıraktı, başını eğdi ve Chace'in rozetini incelerken kayboldu.

Bu noktada, birdenbire Jarot karşısına çıktı.

"Hiç birini vurdun mu?" diye sordu.

Chace "Hayır," diye yanıtladı.

Jarot üzgün görünüyordu ve Robbie'nin başını kaldırması kardeşinin soru sorma şeklinin

Chace'in rozetinden daha ilginç.

Jarot tekrar canlandı ve sordu: "Hiç ateş ettin mi? kimse yok mu?"

Chace, sadece uyarmak amacıyla da olsa, o anda karısını sandalyesinin koluna oturtmuş olan Boyd'a baktı ve bir bakışta tüm hikâyeyi anladı.

Liza şarabını yudumluyor ve oğluna bakıyordu, sanki az önce piyanoda Chopin'in bütün bir parçasını ustalıklı çalmış ve bunu zihninin gücünden başka hiçbir şey kullanmadan yapmıştı.

Boyd gözlerini tavana dikmişti. Orada yardım yok.

Neyse ki Faye araya girdi.

"Jarot, tatlım, belki bu konuşmayı yirmi beş yaşına geldiğinde yapabiliriz."

Chace dudaklarının uçukladığını hissetti ama Jarot bir teyzesine, bir Chace'e baktı ve pes etmedi.

"Hiç vuruldun mu?"

"Hayır," diye yanıtladı Chace.

"Vurulmak mı?" Jarot ısrar etti.

Chace sustu çünkü sustu. İşte o zaman bir uyarı olarak ateş etti, ıskaladı, amacı olduğu gibi kablolu keşi korkuttu ve keş silahını düşürdü. Bunu Jarot ya da Faye'e söylemeyecekti.

Faye onun sessizliğini anladı ve vücudu onun yanında sıkılaştı, o da kolunu kaldırıp tekrar Faye'in etrafında doladı.

"Jarot," dedi usulca, Jarot onu kendine yaklaştırdığında. Jarot yine taktik değiştirdi.

"Tutuklanan biri var mı?"

"Evet," diye yanıtladı Chace.

"Bir sürü mü?" Jarot sorgulamasını sürdürdü.

"Benim payıma düşen," dedi Chace ona.

"Harika," diye fısıldadı.

"Hey," diye konuştu Robbie ve Chace ona baktığında başını yana eğmiş ve yüzünü buruşturmuş olduğunu gördü.

"Faye Teyze'yi neden tutuyorsun?"

"Çünkü o benim kız arkadaşım," diye yanıtladı Chace.

Üst dudağı burnunun içine doğru kıvrıldı ve tiksintiyle, "Faye Teyze senin kız arkadaşın mı?" dedi.

"Robert," dedi Boyd ve Robbie babasına doğru döndü. "O iğrenç!" diye bağırdı ve hemen ardından görüşünün arkasındaki nedenler. "Özensiz öpücükler veriyor!"

Liza ona, "Sadece sana, tatlım," dedi ve dans eden gözleri Faye'e kayarak, "Umarım Dedektif Keaton'a başka türlü öpücükler verir," diye devam etti.

Robbie otoriter bir tavırla, "Bütün öpüşmeler baştan savmadır," diye karşılık verdi ve "ve iğrençtir," diye bitirdi.

"Bu konuda babana güven evlat, öyle değiller," dedi Boyd, Robbie'nin tamamen özlediği gerçek bir otoriteyle.

"Öyleler," diye karşı çıktı Robbie. "Biliyorum, çünkü Molly teneffüste sürekli bana veriyor ve iğrençler."

"Molly Robbie'nin kız arkadaşı," diye paylaştı Jarot ve sonra kardeşine baktı. "Molly ve Robbie, bir ağaçta oturuyorlar, k... i... s... s... i... n... g," diye şarkı söyledi ve kardeşine şeytani bir çocuk sırtışı attı.

Chace bu şarkının devam etmesine şaşırmıştı ama görünüşe göre devam etmişti.

Robbie kardeşine doğru eğildi, yüzü yine berbattı ama bu sefer farklı bir şekilde, "Kapa çeneni Jarot!"

Jarot eğilerek, "Sen kapa çeneni Robbie," diye karşılık verdi.

Faye, "Bütün kızları doğuracağım," diye fısıldayınca Chace bir kahkaha attı ama bunu Faye'in kolunu sıkarak yaptı.

Sonra "Yo," diye seslendi ve iki çocuk da ona baktı. "Robbie, rozetimi geri ver." Robbie bu emri reddetmeye hazır görünüyordu ki Chace kolunu tekrar Faye'den çekti. Chace'in kendisini alt edebileceğini doğru bir şekilde anladıktan sonra, daha iyi düşündü ve Chace'in rozetini ona doğru salladı. Chace rozeti aldı ama kapatmadı. Bunun yerine onlara gösterdi ve "Bu sizin için havalı mı?" diye sordu.

Her iki çocuk da hevesle başlarını sallayarak onayladılar, gözleri rozetine dikilmişti.

Chace kapağı kapattı ve gözlerini yüzüne dikti.

"Haklısın. Öyle. Adamda bu var, kızların iğrenç olduğunu söylemiyor ve kimseye susmasını da söylemiyor. Kardeşine bile. Kardeşi onunla dalga geçse bile. Bu havalı çünkü o havalı. Havalı olmazsan bunlardan birini alamazsın. Şimdi, siz ikiniz havalı olabilir misiniz?"

Jarot hemen "Sakin olabilirim," diye teklif etti ve Chace de olabileceğini düşündü ama Robbie'nin bunu bir süre düşünmesi gerektiği açıktı.

"Robbie?" Chace sordu ve Robbie ona baktı.

Sonra Robbie küfürbaz olabileceğini ama dürüst biri olduğunu kanıtladı.

"Belki," diye cevap verdi.

"Sadece bu gece için böyle olmaya ne dersin?" Chace önerdi. "Artık Faye Teyzen'e iğrenç demek yok."

Robbie'nin başı tekrar yana eğildi ve "Beni öperse ona iğrenç diyebilir miyim?" diye açıklama istedi.

"Hayır," diye yanıtladı Chace.

Robbie "Jarot'la dövüşebilir miyim?" diye sormadan önce ağzı bir süre kıpırdadı.

"Hayır," diye tekrarladı Chace.

Chace gülme isteğini bastırırken Robbie'nin ağzı biraz daha hareket etti.

Jarot bu noktada, sırtı dik, sesi mağrur, burnunun ucuyla Robbie'ye bakarak, "Şey, ben sakın oluyorum," dedi. "Çünkü eğer öyle yaparsam, Dee-tetive Keaton polis olduğumda benim için iyi şeyler söyleyecek. Ve tutuklayacağım ilk kişi," kardeşine doğru eğildi ve sözlerini "sen" diye bitirdi.

"Beni tutuklamayacaksınız!" Robbie bağırdı. "Tutukluyorum!" Jarot karşılık verdi.

"Tanrım," diye mırıldandı Boyd.

"Bu bağırış çağırış da neyin nesi?" Silas elinde birasıyla odaya girerek bağırdı. Durdu ve baktı

torunlarına baktı. "Ne yani? Bir adam bağırın, kavga eden çocuklarını evden çıkarıyor, sonra da çocuklarının bağırın, kavga eden çocukları eve mi giriyor? Yeesh. Yaşlı bir adamı rahat bırakın," dedi çocuklara.

"Ama Jarot beni tutuklayacağını söyledi," diye kendini savundu Robbie.

Silas, "Kendine çeki düzen vermezsen muhtemelen verecek," diye karşılık verdi. "Başlamak için iyi bir zaman. Büyükkannen sofrayı hazırlıyor. Biraz yardıma ihtiyacı olabilir."

Faye de Liza'yla aynı anda ayağa kalkmak için hamle yaptı ama Faye sessizce, "Ben yardım ederim baba," dedi.

"Sen kışının üstüne oturup babanı ziyaret edeceksin, çocuklar da büyükkannelerine yardım edecekler," diye karşılık verdi Silas ve sonra Jarot ile Robbie'ye bakarak kaşlarını kaldırdı, "Çocuklar mı?"

Jarot dışarı çıktı.

Robbie tereddüt etti.

"Robert," diye uyardı Boyd.

Robbie de dışarı çıkmadan önce babasına asi bir bakış fırlattı.

Chace rozetini cebine geri koydu ve kolunu tekrar Faye'e doladı.

Silas başka bir koltuğa yerleşti.

"Bil diye söylüyorum, sessiz olabilir ve her zaman bir düğme kadar sevimli olmuştur ama bunların ikisi de içindeki şeytanı gizler," diye bilgilendirdi Silas, biraz bile konuya girmeden ve Chace bakmamak için elinden geleni yaptı. "O saçların arkasında bir mizaç var evlat. O yüzden tavsiyem, bunu Faye'den kapma."

"Kesinlikle," diye onayladı Liza.

"Siz çocuklar," diye araya girdi Faye, onun yanında rahatsız bir şekilde kıpırdanarak.

"Masum rolü yapma," dedi Liza ona ve sonra Chace'e baktı, "Beni evin içinde makasla kovaladı."

"Ben yapmadım!" Faye hararetle karşılık verdi.

"Bunu sen yaptın

Jude."

"Beni makasla kovaladın. Jude seni kovaladı ateş çubuğuyla."

Faye'in dönüp ona baktığını hissetti, ona bakışlarını yöneltti ve Faye onayladı, "Bu gerçekten oldu."

"Ve aslında beni makasla kovaladı," diye tekrarlayarak dikkatlerini üzerine çekti Liza.

"Liza, ben yapmadım," diye karşılık verdi Faye. "Kesinlikle yaptın," diye karşılık verdi Liza.

Faye pes etti ve yeni bir şey denedi. "Sen bir saç çekiciydin."

"Sen de öyleydin," diye karşılık verdi Liza.

"Elbette öyleydim, çünkü sen öyleydin. Bu misilleme önlemleri gerektiriyordu ve benim de tek seçeneğim buydu," diye yanıtladı Faye.

Liza Faye'den vazgeçti ve Chace'e baktı. "Ayrıca tüm makyaj malzemelerimi birbirine karıştırdı."

Faye Liza'dan vazgeçmedi ve ona doğru eğildi. "Çünkü Danny'ye ona aşık olduğumu söylemiştin."

Liza'nın kaşları havaya kalktı. "Yani?"

"Danny'ye aşık olmadım!" Faye karşılık verdi. "Kardeşi Dillon'a aşıktım! Danny ondan hoşlandığımı düşündü ve beni Dillon'ın önünde öptü." Koltuğa geri döndü ve elini uzatarak, "Ve Dillon'a olan şansım da gitti," dedi.

Liza, "Sanki o atışı yapacaktıysın gibi," diye Tanrı'nın dürüst gerçeğini mırıldandı.

Faye, "Hayır, ama Dillon almış olsaydı, ben de alırdım," diye açık bir yalanla karşılık verdi.

Boyd kimseye "Şimdi erkek çocuklarım olduğu için mutluyum," demedi.

"Dillon kim?" Chace Faye'e sordu ve nedense Liza bunu çok komik buldu ve bunu biliyordu çünkü bir kahkaha patlattı.

"Hiç kimse," diye mırıldandı Faye, odanın öbür ucundan kız kardeşine bakarak.

Liza, "Okuldaki en tatlı çocuk," diye cevap verince Chace ona döndü. "Ya da öyleydi. Şimdi bir bira göbeği var."

Teksaslı, otuz bir yaşında ve üçüncü karısı, beşinci çocuğu üzerinde çalışıyor ve on dört yıl önce futbol takımının kaptanı olduğu için hala eşyalarının kokmadığını düşünüyor."

Tanrım, Chace adamı tanıyordu.

"Dillon Baumgarner?" diye sordu.

"Onu tanıyor musun?" Liza karşılık verdi.

Ne yazık ki öyle. Liza'nın haklı olduğu gibi, adam kocaman bir göbeği olan ve bokunun kokmadığını düşünen bir hıyardı. Ne yazık ki, şaşırtıcı bir sıklıkta kadınları bu gerçeğe ikna edebiliyordu. Birine yasal olarak bağlı olsun ya da olmasın, onları su gibi içip geçiyordu. Hıyar olmasının tek nedeni bu değildi. O sadece bir pislikti.

Chace bunu paylaşmadı.

Faye'e baktı, sırtıtmamak için kendini zor tuttu ve sessizce, "İyi ki dayandın tatlım," dedi.

Liza patladığı dışarı Gülerek Yine.

Boyd kıkırdadı. Silas ikisine de gülümsedi.

Bu noktada Sondra odaya iki adım girdi ve "Çorba hazır. Gelin ve alın."

Sonra tekrar dışarı çıktı.

Görünüşe göre Sondra konuştu, herkes dinledi çünkü anında hepsi bir hamle yaptı.

Ama odadan çıkmaya başladıklarında Silas Chace'e yetişt, Chace'in kolu Faye'e sarılmıştı, Faye de bu jeste karşılık verdi ve Silas, "Makas, Faye haklı. Liza onlarla Jude'u kovaladı."

"Gördün mü?" Faye bunu kız kardeşinin sırtına doğru yöneltti.

"Gerçi," diye devam etti Silas, "bu fikri Faye'den almış."

"Yapmadım!" Faye tersledi, bakışlarını babasına yöneltebilmek için başını çevirdi.

"Tatlım, sen yaptın," diye karşılık verdi ve Chace'e baktı.

"Bu yüzden başı derde girdi, bu yüzden yarım saat köşede oturdu ve sonra ikinci sınıf öğretmenine bu konuda bir rapor yazdı, bu da kadının annesini ve beni okula çağırmasına neden oldu."

Mutfaktan geçip evin diğeri tarafındaki yemek odasına yürüdüler ve Silas paylaşmaya devam etti.

"Ne yapacağını bilemedi. Raporun, tanıdığı yedi yaşındaki herhangi bir çocuğun çok ötesinde bir çalışma olduğunu söyledi. Ayrıca raporun ebeveyn zulmü ile ilgili olmasından da endişe duyduğunu söyledi. Onu Faye'in hayal gücünün kuvvetli olduğuna ikna ettik. Bunu zaten fark ettiğı için, neyse ki ikna etmek zor olmadı."

"Makas hikâyesi," diye mırıldandı Sondra, belli ki kulak misafiri olmuştu.

Boyd, "Chace işin iç yüzünü öğreniyor," dedikten sonra Chace'e baktı. "Sakin ol dostum. On yıl önce benim de başıma gelmişti. Hikayeleri yakmak için iki düzine ziyaret yapmaları gerekti. Ateşli bir tanesini yakaladığımı mı düşünsem yoksa başka bir eyalete mi taşınısam bilemedim."

"Faye'in hikâyeleri daha iyi olacak çünkü utangaç ve çekingen bir havası var," diye ekledi Liza, Robbie'nin kucağındaki peçeteyle uğraşırken, Robbie onun ellerini itti ve başının yan tarafına baktı. "Kimse onun öfkesinin saçlarına uymasını beklemezdi."

"Bunu otuz dört yıl önce ben de öğrendim ama öğretmenim annesiydi," diye ekledi Silas, baş köşeye oturarak. "Küçük kızım kafasında o kırmızı tüylerle doğduğunda başımın belada olduğunu biliyordum. Ve yanılmadım da. Gerçi saçmaladığı zamanın yarısında beyninden parçalar koparılmış babalar ya da Darth Vader hakkında konuşuyor ve ben onun neden bahsettiğini anlamıyorum."

"Uh... ben on beş yaşındaymışım ve Chace de hepinizin ölesiye korkutmaya çalıştığı lisedeki erkek arkadaşım gibi davranmayı bırakıp yaşımıza uygun davranmayı hatırlasak sorun olur mu?" Faye bir yandan babasına ters ters bakarken bir yandan da bir sandalyeyi işaret etti ve Chace bunu ona kışını sandalyeye koymasını söylediğı şekilde algıladı.

"Hayır," diye hemen reddetti Liza.

"Hayır," Silas bir saniye daha durdu ve peçetesini iki yana sallayıp sırtarak

Kızım.

"Bunu sana ben yapmadım," diye karşılık verdi Faye Liza'ya, Chace'in çekilmek için hareket ettiği sandalyenin yanına yerleşirken.

Yerine oturmadan önce ona küçük, dalgın bir sırıtış fırlattı.

"Hayır, yapmadın. Ama tüm tartışmalarımızda Boyd'un tarafını tutuyorsun, bu da onun intikamı," diye karşılık verdi Liza.

Masanın ayak ucunda oturan Sondra, "Şuna ne dersiniz?" diye söze başladı, "Az önce yemek yapmak için bir saatimi harcadım, ondan bir saat önce de kek pişirdim ve yarım günümü evimi temizleyerek geçirdim. Yemeğin ve ailemin tadını çıkarmak istiyorum. Siz ikiniz gençken bu şakalaşmalardan hiç hoşlanmazdım. Şimdi daha az hoşuma gidiyor. Yemek yiyip yetişkinler gibi davranmaya ne dersiniz? Bu benden başka kimsenin işine gelir mi?"

"Benim için işe yarıyor," dedi Faye hemen. "İşe yarardı," diye mırıldandı Liza.

"Liza," dedi Sondra, Boyd'un erkek çocuklarına kullandığı ses tonuna benzer bir ses tonuyla ama kadınsı bir ses tonuyla. Belli ki reddedilmesi imkânsızdı, çünkü Liza'nın yüzü hemen otuz iki yaşındaki bir kadının dudak büküşüne büründü, bu da onu neredeyse kız kardeşi kadar sevimli, sadece daha sofistike gösterdi ve Chace sonunda Boyd'un orayı neden sevdiğine dair bir fikir edindi.

Bu, Sondra'nın konuştuğunun ve insanların dinlediğinin bir kanıtıydı. Şaka sona erdi.

Chace kaçırdı.

Çirkin ya da incitici değildi. Anımsatıcı, nostaljik, alaycıydı ve sıcak olmasına rağmen, bu sıcaklığın altında farklı bir sıcaklık vardı. Chace'in daha önce hiç hissetmediği bir sıcaklıktı bu. Bunların paylaşılan anılar olduğunu ve endişe verici doğalarına bakılmaksızın, kaybedilmiş bir aşk olmadığını söyleyen şefkatli bir tür. Sadece eğlenceli anekdotlara dönüşmüşlerdi ve kimseye kırgınlık hissettirmeyecek şakalaşmalar için fırsatlar sunuyorlardı.

Bu, kız arkadaşının ailesinin ziyaret ettiği ilk ev değildi.
Bu onun ilk akşam yemeği de değildi.

Ama en ilginç olanıydı ve hiç bu kadar rahat hissetmemiştir.

Yemekler dağıtıldı ve Chace, Sondra'nın minnettarlığının sessiz ama düşünceli bir göstergesi olarak ortaya koyduğu çiçekleri aldı. Liza yanında duran Robbie'ye baktı. Faye de onun yanında olan Jarot'a göz kulak oldu. Sondra ise her iki torununa da göz kulak oluyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde Robbie bile masadaki davranışlarına dikkat ediyordu. Açıkçası, geri kalan zamanlarda her şey serbestti ama yemekten sessiz ve terbiyeli olması gerekiyordu ve öyle de oldu.

Yemekler çok lezzetliydi ve Sondra belli ki kızına yemek yapmayı öğretmiş olduğu için de tanıdıktı.

Bu onu da rahat hissettirdi.

Sohbet hafif, kolay ve doğal bir şekilde akıyordu. Chace en başından itibaren işin içine çekilmişti, Silas ve Boyd spordan konuşuyorlardı ve bunu deneyimli bir şekilde yapıyorlardı, Sondra, Liza ve Faye onlar konuşurken sessiz kalıyorlardı ama uzaklaşmıyorlardı.

Chace, Faye'in annesine Rocky Dağları'nda baharın yaklaştığını hatırlatmasını ve o yıl kütüphanedeki çiçeklere yine yardım edip etmeyeceğini sormasını dinlerken erkeklerle Çığ hakkında bir tartışmaya katıldı.

Böylece cevaplanmış oldu. Faye o çiçekleri annesiyle birlikte dikti.

Anne ve kızın, kendilerine ait olmayan bir binayı güzelleştirmek için yan yana çalıştıklarını bilmek, kasabayı da garip bir şekilde rahatlatan bir şeydi.

Sohbet doğal olarak döndü ve bu dönüş yine politikleştikçe sevgiyle hararetlendi ve masadaki politikacılar, cinsiyete göre kesin bir şekilde ayrılmış olan kendilerini çabucak ortaya çıkardılar. Erkekler, sadık muhafazakârlar. Kadınlar, kararlı bir şekilde liberal.

Bu sırada Chace, Boyd ellerini havaya kaldırıp doğrudan ona bakana kadar çenesini kapalı tutarak tarafsız kaldı.

ve yalvardı, "Dostum, bize yardım et. Sayıları e ş i t l e . "

"Boyd, frig deme!" Liza tersledi.

"Neden?" Boyd karşılık verdi.

"Çocuklar!" diye tısladı.

Boyd Jarot'a baktı.

"Jarot, dostum, frig ne demek?" diye sordu.

"Boyd!" Liza tıslamaya devam etti.

"Uh..." Jarot şaşkın şaşkın baktı, sonra oyun oynadı ve ailesinin hararetli sözlerinden açıkça etkilenmemişti, "Frig demek, şey... frig?" diye sordu cevap olarak.

"Gördün mü?" Boyd Liza'ya ısırdı.

Liza ona ters ters baktı ve sonra Jarot'ya baktı. "Haklısın tatlım. Frig sadece frig demek. Şimdi, lütfen bunu okulda ya da şeyde... asla söyleme."

Silas bu noktada söze girerek, "Tanrı aşkına, sadece frig," dedi.

"Baba!" Liza şimdi de babasını tersliyordu.

"Aman Tanrım, baba," diye fısıldadı Faye, o da babasına.

"O bir çocuk," diye omuz silkti Silas. "Oğlanlar, her şeyi bazı şeyler."

Faye tabağına doğru, "İşte başlıyoruz," diye mırıldandı ve Chace ona baktığında çenesini boynuna gömdüğünü ve gözlerinin büyük bir dikkatle yemeğine odaklandığını gördü.

"Um... Özür dilerim?"

Bunu söyleyen Sondra'ydı ve bu masaya bir kez gelmişti, yemek tamamen yenmemişti, gelecek doğum günü pastası ufkun derinliklerindeydi, bu nedenle Sondra'yı tanımıyordu ama bir saatten az bir süre için ve yine de Chace onun ses tonunun tehlikeli olduğunu okudu.

"Şimdi -" Silas başladı ama Sondra onun sözünü kesti. "Oraya hiç girme."

"Sondra -" Silas tekrar denedi.

"Hayır," diye tekrar araya girdi Sondra. "Kızlar ve erkekler için farklı kurallar yok, Silas. Bunu Jude ve benimle denedin."

o zaman hoşuna gitmemiştir. Jarot ve Robbie ile bunu tekrar deneyemezsiniz."

Boyd, "Alınma Sondra, ama şahsen çocuğum frig diyorsa ve o benim çocuğumsa umurumda değil," diye araya girdi.

"Şahsen ben öyle düşünüyorum," diye karşılık verdi Liza. "Ve o benim de çocuğum."

"Siz kızlar bundan hoşlanmazsınız, hiç hoşlanmadınız," diye söze başladı Silas, sanki her şey onun için aynıymış gibi. "Ama önemli değil, erkekler ve kızlar, erkekler ve kadınlar arasında her şey farklıdır. Bu böyledir, her zaman da böyle olacaktır."

"Kahretsin," diye mırıldandı Faye yine tabağına doğru. "Öyle değil!" Liza neredeyse bağırarak söyledi.

Silas, "Seni seviyorum Liza sevgilim, ama öyle," diye karşılık verdi.

Liza'nın gözleri kız kardeşine kaydı. "Lütfen Tanrım, bana bunun," başını Chace'e doğru salladı, "aydınlanmış olduğunu söyle, çünkü bu ikisi," başını Boyd ve Silas'ın masanın ucuna doğru salladı, "aydınlanmamışlar."

"Şey... Chace biraz eski kafalıdır," diye paylaştı ne yazık ki Faye. "Hiçbir şeyin parasını ödememe izin vermiyor ve asla kendi içkimi koymama izin vermiyor."

"İyi adam," diye mırıldandı Silas, Chace'e başıyla selam vererek. Boyd da Chace'e sırtarak, "Aynen öyle," diye mırıldandı.

"Centilmence davranışların modası asla geçmez," diye araya girdi Sondra, gözleri Chace'in üzerindeydi. "Senin bir centilmen olduğunu bilmek beni memnun etti Chace. Ama baskı yok, işler ilerler ve çocuklarınız bir gün bu masaya oturursa, umarım onların frig demesini sorun etmezsiniz."

Chace'in cevap verme şansı olmadı ki bu iyi bir şeydi çünkü böyle bir niyeti yoktu. Bunun başlıca nedeni, Faye'le erkek çocukları varsa frig demelerini umursamamasıydı ama kız çocukları varsa, hayatta olmazdı. Konuşmalardan, o masanın yasal içki içme yaşındaki sakinlerinin yarısının bunu pek hoş karşılamayacağını biliyordu.

Ama cevap verme fırsatı bulamadı çünkü Sondra'nın gözleri Faye'e kaydı ve "Ya da lanet olsun" diye bitirdi.

"Frak'ı seviyorum!" Robbie bu noktada, ne yazık ki teyzesi için, "Bu harika!" diye devam etti.

"Kahretsin," diye fısıldadı Faye ve Chace yapmak için büyük bir istek duyduğu şeyi yapmamak için biraz çaba sarf etti, sadece Faye'in fısıltısına ve Robbie'nin yorumuna değil, aynı zamanda Liza ve Sondra'nın öfkeli bakışlarını ona çevirmesine de kahkaha attı.

Boyd, Chace'in hissettiklerini hissediyordu ve Chace bunu biliyordu çünkü kahkahasını geri çekmedi. Sadece kükredi.

Silas torununa sıırttı.

Liza ve Sondra bir şey söylemek için ağızlarını açtılar ama tam o sırada Chace'in telefonu çaldı ve masadaki herkes ona baktı.

"Nöbetteyim, bunu almam gerekiyor," diye mırıldandı ve arka cebinden çıkardı. "Özür dilerim. Diğer odada alırım."

Sandalyesinden kalkıp telefonunun ekranına bakmadan önce birkaç kişinin anlayışla başını salladığını gördü. Aramayı cevaplamak için düğmeye basarken okudukları karşısında yaşadığı şaşkınlığı gizledi.

Sonra hızlı ve uzun adımlarla masanın etrafından mutfağa doğru yürüdü ve telefonu kulağına götürerek, "Keaton," dedi.

Deck kulağına, "Dostum, kahretsin, lanet olsun, dostum," dedi ve Chace'in bağırsakları oturma odasına gitmek için daha hızlı yürürken sıkıştı.

"Ne?" diye sordu alçak sesle.

Tereddüt sonra, "Siktir, dostum."

"Güverte," dedi sessizce ve oturma odasında durdu. "Onu bana ver. Ne?"

"Çocuğunu buldum," dedi Deck, ses tonu iyi değildi ve Chace'in sıkılmış midesi burkuldu.

"Konuş," diye emretti.

"Ara sokaktaki yaşlı adamla konuştum." "Haydut Al mı?" Chace sordu.

"Evet, eğer sokaktaki yaşlı adamsa, kahvenin arkasında oturuyor. Onunla daha önce konuşmuştum. Adam üç çarşaflydı. Bu gece konuştum, sadece iki yaşındaydı ve biraz mantıklıydı. Çocuğu etrafta görmüş. Bir keresinde onu takip etmişim. Nereye gideceğimi söyledi. Ondan haber alamamamın bir nedeni var, o kadar uzakta ki, iz yok. Onu bir barakada buldum, şehrin doğu yakasında, tepelerin arasında. Görünüşe göre iki yüz yıllık bir baraka olmalı. Çoktan unutulmuş. Kesinlikle tamir edilmemiş. Hava koşullarına karşı biraz koruma sağlıyor ama o kadar. Üzerinde bir çatı var, delikler var, içinde kar var ama yine de bir şeydir."

Chace, "Kes şunu Deck," diye homurdandı.

Deck sessizce, "Sana ve kadınına gelmemesinin de bir nedeni var," dedi.

"Söyle."

"Çocuk mahvolmuş, kardeşim. Yüzü mahvolmuş, kolu mahvolmuş, görünüşe göre kırık ve bacağı tuzağa yakalanmış gibi görünüyor. Karda kan izlerini gördüm. Çivilendiği yerden bu kulübeye kadar kendini sürüklemiş. Elleriyle kendini kurtarmak zorunda kalmış, demek ki onlar da mahvolmuş, eldivenleri hala üzerinde, parçalanmış, kardeşim ve kurumuş, kanlı bir pislik. Ama bir hafta boyunca o barakada tek başına, yaralı ve ilaçsız kaldı..." Duyulabilir bir nefes aldı. "Nabzını buldum, zayıftı ama oradaydı. Ambulans çağırdım. Uyku tulumu olduğu için şanslıydı, yoksa ölmüş olacaktı, travma ve belki de şokun üstüne hipotermi. Bunun dışında, boku yemişti. Yemek yemek, su içmek için bir şeyler sürükledi ama bundan günler önce vazgeçtiğinden şüpheleniyorum. Yemiyor, içmiyor, bacağı, kolu, elleri ve yüzü mahvolmuş, bilinci yerinde değildi Chace. Onu uyandıramadık, belki komada bile olabilir. Onu şimdi hastaneye götürüyorlar. Kamyonumdayım, onları takip ediyorum. County."

Chace ona hemen, "Faye ve ben yirmi dakika içinde orada olacağız," dedi.

"Doğru," diye yanıtladı Deck.

"Bana bir iyilik daha yap. İstasyonu ara. O kulübeye birini gönder. Kan izlerini takip edin. Nereden geldiğini bilmek istiyorum, o tuzağa yakalandı. Gösterideki ayak izlerini takip etmelerini istiyorum. Geçen haftadan beri kar yağmadı. Nereye gittiğini ve nereden geldiğini gösterecekler. İlgi çekici bir şeye götürürse, yaklaşmazlar. Bana söylerler. Faye'i kamyonuma bindirdiğimde, iletişiminizi teyit etmek için kendim arayacağım. Ama hemen harekete geçmelerini istiyorum."

"Doğru," diye tekrarladı Deck.

"Teşekkürler Deck" diye mırıldanırken Chace yemek odasına doğru ilerlemeye başladı.

"Hayır, teşekkürler kardeşim. Günler önce evsiz adama geri dönmeliydim."

Chace mutfakta durdu ve kararlı bir şekilde, "Yapmadın. Ama sen onu buldun. Şimdi yardım alıyor."

Deck bir an sessiz kaldı ve sonra "Evet" dedi.

"Yirmi dakika sonra görüşürüz," dedi

Chace. "Görüşürüz kardeşim," diye mırıldandı Deck.

"Sonra," diye yanıtladı Chace ve sonra bağlantıyı kesti. Nefesini içine çekti.

Sonra yemek odasına açılan geniş açıklığa doğru ilerledi ve tüm gözler ona çevrildi.

Onun sadece Faye'de gözü vardı.

"Faye, bebeğim, seninle bir saniye konuşmam lazım," diye seslendi nazikçe.

Onun da sadece gözleri vardı ve gözleri geniş ve korkmuştu.

Kadının yüzünün solmasını ve dudaklarının sessiz bir kelime olan "Malachi "ye dönüşmesini izledi.

Ama yüksek sesle konuşan Silas oldu.

"Her şey yolunda mı evlat?"

Chace bakışlarını Faye'den ayırdı ve babasına baktı.

"Hayır."

Onun sözüyle Faye sandalyesini itti ve masanın etrafına koştu.

Kadın yaklaştığında elini tuttu ve onunla birlikte aile odasına doğru ilerledi. Diğer odadan gelen mırıltıları duydu ama odaklanmıştı.

Aile odasında durduklarında Silas, Boyd ve Sondra da yanlarındaydı.

Bunu görmezden geldi ve Faye'e doğru ilerledi. Bir elini kaldırarak Faye'in omzundaki saçları sıyırdı, sonra boynuna doladı ve yüzünü yaklaştırdı.

"Deck Malachi'yi buldu. Yaralanmış. Durumu iyi değil. Onu County'ye götürüyorlar, o yüzden gitmemiz gerek bebeğim."

"Ben paltolarımızı alayım," diye cevap verdi hemen, ondan ayrıldı ve merdivenlere doğru koştu.

"Ben de geliyorum," diye açıkladı Silas.

Chace adama baktı. "Bu -"

"Ben de geleceğim," diye yineledi Silas, Chace'in gözlerini bir saniye tuttuktan sonra karısına döndü.

Adam daha konuşmadan, kadın ona, kızlarına ve torunlarına ihtiyaç duydukları şeyi verdi.

"Jarot pastasını alacak, ben de orada olacağım," diye fısıldadı. Silas başıyla onayladıktan sonra kızını takip etti.

"Bir şeye ihtiyacın var mı dostum?" Boyd sordu ve Chace başını salladı.

"Ararız, ararız," diye mırıldandı.

Boyd başıyla onayladı.

Liza odanın girişini gösterdi. "Her şey yolunda mı?"

Boyd ona doğru ilerledi ve mırıldandı: "Sonra bebeğim, hadi çocuklarımızın yanına dönelim."

Chace, Liza'nın arayış içinde kocasına baktığını gördü ama Liza hiç sesini çıkarmadan Boyd'u aile odasından çıkıp mutfaktan geçerek yemek odasına doğru takip etti. Boyd kolunu karısının omuzlarına doladı, Liza da bir kolunu onun beline dolayarak karşılık verdi.

Sondra Chace'e doğru ilerledi, bir elini kaldırdı, pazusuna doladı ve gözlerinin içine bakarken sıktı, kulağı omzuna doğru eğildi, gözleri sıcak ve endişeliydi.

Faye hem onun ceketini taşıyarak hem de saçlarını ceketinin yakasından çekerek odaya koştu.

Sallanarak durdu, ceketini ona uzattı ve "Gidelim tatlım" diye fısıldadı.

Başını salladı, ceketini aldı, Sondra'ya döndü ve sessizce, "Yemek harikaydı, kısa kestiğim için üzgünüm," dedi.

Onu bırakmadan önce pazısını bir kez daha sıktı ve fısıldadı, "Dikkatli sür. Bir haber olursa bizi ara. Bir süre sonra görüşürüz."

Tekrar başını salladı, Faye annesine sarılırken ceketini silkti. Sonra elini tuttu, merdivenlere kadar ona rehberlik etti ve arabaya doğru koşmaya karşı koymaya çalışıyor gibi görüldüğünde elini sıkıca tuttu.

Arabaya bindiler, yola koyuldular ve Silas'ın Wrangler'ının farları dikiz aynasındaydı ki Silas onun elini tuttu, parmaklarını birleştirdi ve kalçasına bastırdı.

"Her şey yoluna girecek," diye fısıldadı. "Tamam, Chace."

"O iyi olacak."

"Tamam, tatlım."

Parmakları onunkileri sıktı.

Onunkiler de sıktı.

Sonra onu bıraktı ve telefonuna uzandı.

Karakolu arayıp emirleri teyit ettikten sonra Chace hastaneye giderken hız sınırını aştı.

On Üçüncü Bölüm

Tatlı

"Güzel."

Deck o kadar sessiz konuşuyordu ki, Chace çıtırdayan karların arasından onu zar zor duyabiliyordu.

Chace kelimeyi algılayamadı çünkü zihni tükenmişti.

Kasabayı çevreleyen doğu tepelerinin dibindeki karanlık ormanda yürüdükleri ve bunu on dakikadır yaptıkları gerçeğiyle tükenmişti. Son beş dakikadır sürekli yokuş yukarı çıkıyorlardı.

Kasabayı çevreleyen en doğudaki Sioux Caddesi'nden ayrıldıklarından beri ağaçlar, kayalar, kar ve şiddetli soğuktan başka bir şey görmemişlerdi.

Otuzlu yaşlarında zinde bir adam olan kendisi için hiç eğlenceli değildi. Malachi'nin kasabadan ihtiyacı olabilecek şeyleri almak için bu yolculuğu yapma fikri onu huzursuz ediyordu. Ya da zaten olduğundan daha fazla. Çocuğun saklandığını biliyordu ama kar, soğuk ve bazıları tehlikeli olan vahşi hayvanlarla dolu ıssız bir yerin ortasında yerini bulması işi farklı bir boyuta taşımıştı.

Chace'in aklı bir yandan da hastanede bıraktıklarıyla meşguldü.

Chace, Faye ve Silas geldiklerinde Malachi üzerinde acil olarak çalışıyorlardı ve onu görmelerine izin verilmiyordu.

Rozetini gösterip ellerinde rapor olup olmadığını sordu ve beş dakika sonra acil servis hemşiresi onları ziyaret etti. Hemşire bu ziyareti Malachi hakkında bilgi toplamak için yapmıştı, örneğin ilaçlara karşı olası alerjileri ve neden bu durumda olduğu gibi. Ne yazık ki ona ilaçlarla ilgili bir şey söyleyemediler ama en azından Malachi'nin içinde bulunduğu durumla ilgili bazı boşlukları doldurabildiler.

Ayrılmadan önce, yetersiz beslenme, dehidrasyon ve enfeksiyondan endişe ettiklerini açıklamıştı, bu sırayla değil. Şansları yaver gitmiş ve bir damar bulmuşlardı ve ona sıvı ve antibiyotik pompalıyor, onu ısıtıyor ve hasarın boyutunu değerlendirmek için yaralarını temizliyorlardı.

Chace, kulübede memurlarla buluşmak, kulübeye ve çevresine bizzat bakmak üzere Deck'le birlikte ayrıldığında, Sondra gelmiş ve bir doktor raporunu vermeye gelmişti.

Malachi'nin kol kemiği kırılmıştı. Çoktan örülmeye başlamıştı, bu yüzden onu uyutmak, yeniden kırmak ve yerine oturtmak zorunda kaldılar. Deck'in deneyimsiz gözlerinin dağınıklıktan başka bir şey görmemesi de şanslarıydı. Görünüşe göre Malachi, kazağından aldıkları kokuya bakılırsa Faye'in ona verdiği şampuanla yaralarını elinden geldiğince temizlemişti. Ayrıca en kötü yaralarına antibiyotik merhem sürmüştü, Faye'in Neosporin'i. Yaralarını temizlemesi ve merhemi kullanması iyi olmuştu ama tedavi gecikmişti, enfeksiyon hâlâ bir endişe kaynağıydı, bu yüzden güçlü serum antibiyotikleri kullanıyorlardı.

Yoğun bakım ünitesindeydi çünkü hala enfeksiyon kaptığına dair bazı endişeleri vardı ve lanet olası bacağını ve lanet olası ellerini kaybedebileceğine dair küçük endişeleri olduğunu bildirdiler.

Hastanenin, yoğun bakımdaki hastaları sadece aile üyelerinin ziyaret edebileceğine dair bir politikası vardı ve bu nedenle ilk başta ziyaret etmelerine izin verilmedi. Chace, kriko olduğu gerçeği de dahil olmak üzere koşulları açıkladı, ancak Faye çocuğun ailesine sahip olduğu en yakın şeydi ve haftalardır onunla doğrudan konuşan tanıdıkları tek kişiydi. Doktor, terbiye hiç tanımadığı birinden gelse bile, terbiyenin terbiye olduğunu bilerek anında yumuşadı.

Chace ve Faye onu görmek için içeri girdiler ve küçük bedenine tüpler takılmış, elleri sarılmış, yüzü morarmış ve hala şişmiş, kolu askıda, giydirilmiş bacağının etrafındaki örtüler daha uzun, ilk bakışta Chace, Faye'in

dağılırdı. Birçok insan, kadın ya da erkek. Lanet olsun, Chace kendini tutabilmek için nefes almak zorunda kaldı.

Ama yapmadı. Doğrudan ona doğru ilerledi, parmaklarını hafifçe saçlarında gezdirdi ve kulağına doğru eğildi.

"Ben Faye. Chace ve ben buradayız, Malachi. Buradayız. Seni bulduk. Artık güvendesin," diye fısıldadı. "Güvendesin tatlım. Sadece iyileşmen gerekiyor. Biz buradayız ve sen güvendesin."

Chace bir sandalye bulup yatağın yanına getirdi ve elini kızın sırtına koydu. Hâlâ Malachi'nin üzerine eğilmiş, parmaklarını saçlarında gezdiriyordu ama onun dokunuşunu hissettiğinde boynu büküldü ve Malachi'nin gözlerine takıldı.

"Otur bebeğim," diye fısıldadı.

Başını salladı ve oturdu, sonra sandalyeyi yaklaştırdı, bir kolunu uzattı ve parmaklarını adamın pazusuna doladı.

Chace ona bir süre baktıktan sonra saçlarını omzundan kaydırdı ve ona doğru eğildi.

"İşe bakacağım."

Gözlerini tekrar yakalayabilmek için başını çevirdi ve hiçbir soru sormadan hemen başını salladı.

Ama fısıldadı, "Geri gel."

"Yapacağım," diye söz verdi. "Anneni içeri göndereceğim."

Tekrar başını salladı ve Malachi'ye döndü. "Chace gitmek zorunda, Malachi. Ama geri gelecek," diye fısıldadı.

"Bana biraz yer aç hayatım," diye mırıldandı Chace, Faye başını sallayarak ona baktı, sonra sandalyesinde geri çekildi ve Chace de Malachi'nin üzerine eğilerek ona doğru ilerledi.

Parmaklarını kemikli omzuna doladı ve kulağına doğru eğildi. "Güçlü kal, dostum. Sen iyisin. Artık sana göz kulak olan insanlar var."

Onu nazıkçe sıktı, geri çekildi ve Faye'e baktı, şimdi gözlerinin ıslandığını görüyordu.

Onu rahatlatmak istedi ama bunu yaparsa, sahip olduğu tutumun çözüleceğini hissetti.

Bu yüzden burnunu öpmek için yaklaştı, yarım santim geri çekildi, onunla göz göze geldi ve "Yakında döneceğim" diye fısıldadı.

"Tamam, Chace."

Uzaklaştı, çenesini avucunun içine aldı, başparmağını sakız dudaklarının üzerinde gezdirdi ve sonra onu bırakıp uzaklaştı.

Deck, Silas ve Sondra'ya kısa bir rapor verdi, Sondra'yı içeri gönderdi ve Silas'a Deck ile ne yapacaklarını anlattı. Telefon numaralarını değiştirdiler. Sonra Chace, Deck'i Sioux Sokağı'na ve ormana kadar takip etti.

Deck'in yolculukları boyunca ikisinin de konuştuğu ilk kelimeyi mırıldanmasından uzun dakikalar sonra Chace, "Ne?" diye sordu.

"Senin kadının," diye yanıtladı Deck. "Güzel."

Faye hakkında saçmalayacak durumda değildi.

"Deck -" diye başladı uyarı tonuyla.

"Hadi canım, Chace. Kastettiğim bu değildi. O tatlı biri. Güzel. Harika saçları var. Harika kalçalar. Harika botlar. Bu bok berbat, o çocuk, onun durumu, o kulübeye gittiğinde göreceğin şey, kardeşim, bunun hakkında iyi bir şey yok. O kadar kötü ki, kötünün de ötesinde rahatsız edici. Şimdi hastanede bıraktığın şeyi düşün. Çünkü cidden oraya gittiğimizde kız arkadaşın gibi iyi düşüncelere ihtiyacın olacak."

Chace zaten kendini göreceği şeye hazırlıyordu. Şimdi daha kötü olduğunu biliyordu.

Sikeyim.

Güverte bitmemiştir.

"İki yüz kadını sıraya dizip, senin için birini seçmemi söyleseler, ben arkadakini seçerdim. Kendimi tekrar göreceğim şey için hazırlıyorum, bir yıl önce oğlumun yatağında uyuyan ciddi bir orospu olduğunu ve onun misafir odasında uyuduğunu bilmeye devam edeceğim. Şimdi, bu bokla işi bittiğinde, bu gece, yarın, akıllıca olanı yapıp yasal hale getirene kadar ve sonra ölene kadar, yatağında o tatlı var. Çıldıрма, ikinizin arasında yeni bir şey olduğunu biliyorum. Ayrıca biliyorum ki

Aptal herif. O kadar tatlın varsa, bunu yasal hale getireceksin. Eve dönecek bir tatlım olmadığına göre, her zaman bunu hak eden kardeşimin sonunda bunu hak ettiği gerçeğine tutunacağım."

Deck ve Chace, lise birinci sınıftayken Deck'in babasının çaldığı birayı Deck'in bodrumunda içip ilk kez zil zurna sarhoş olduklarında kardeşlik yemini etmişlerdi.

O zamandan beri, iyi ve kötü birçok zaman boyunca bu sevgi büyüdü.

Deck'ten bu tür sözler nadiren duyulurdu ama arkalarındaki hisler kadar gerçektir. Deck Misty'den nefret ediyordu, Chace'in babasından da nefret ediyordu ve sadece son zamanlarda değil, tüm hikâyeyi biliyordu. Bu yüzden de şaşırtıcı değildi.

Ayrıca görecekları konusunda da adil bir uyarıda bulundular.

Birkaç dakika daha sessizlik içinde yürüdüler, sonra erkek sesleri duyuldu ve Deck ile Chace'in yolu aydınlatmak için kullandıklarına benzer yüksek güçlü el fenerlerinin ışıkları görüldü.

"Keaton ve Decker," diye seslendi Chace onlara kimin yaklaştığını haber vermek için.

Görevli dört üniformalıdan ikisi olan Dave ve Terry'den bir "Yo," bir de "Hey," cevabı aldılar. İkisi de yeni acemiydi. Dave, neredeyse yeni olan eşinin Gnaw Bone'daki ailesine daha yakın olmak için Idaho'dan Carnal'a taşınan üç yıllık bir kıdemliydi, çünkü eşi hamileydi ve üç kız kardeşi vardı ve bu nedenle annesi de dahil olmak üzere dört yerleşik bebek bakıcıları vardı. Ve Terry, Fort Collins'ten gelen, Akademi'den yeni mezun bir acemi.

Deck ve Chace onlarla karda, büyük bir banyo büyüklüğünde harap bir kulübenin önünde buluştu. Adamlar bir araya toplanmış, ellerinde tuttıkları ışıkları yukarı doğru ama yüzlerden uzakta tutarak sohbeti aydınlatıyorlardı.

Dave, "Işıkları çekmedik Chace, çünkü onları buraya taşımak baş belası olacaktı ama aynı zamanda çekersek rayları mahvedebilirdik," diye bilgi verdi ve Chace başını salladı.

"Yine de etrafa iyice bir göz attık," diye ekledi Terry. "Hiçbir şeyi rahatsız etmemek için elimizden geleni yaptık. Gerçi rahatsız edecek pek bir şey de yoktu."

Bu hiç iyi değildi.

Chace yine de başını salladı.

Şimdilik kulübeden uzak durarak, "Ne buldun?" diye sordu.

Dave ona, "Tuzağı bulmak zor değil," dedi ve açıklamaya devam etti, "kan izi ona doğru uzanıyordu." Başını kulübeye doğru eğdi.

"Sanırım iki yüz metre," diye paylaştı Terry sessizce, söylediği şey yüzünden bu bilgiye dikkat ediyordu ve Chace vücudunun sarsılmaması için kendini destekledi.

İki yüz metre. İki futbol sahası. Kırık bir kol, ezilmiş iki el ve berbat bir bacakla gidilecek uzun bir yol.

Gidecek çok
yolumuz var.

Yüce İsa.

"İlk elliyi yürüyebiliyor." Dave'in sesi de sessizdi. "Yolun geri kalanında kendini sürüklemek zorunda kaldı." diye devam ettiğinde daha da sessizleşti.

Chace gözlerini kapadı ve başını öne eğdi.

O şekilde gitmesine izin vermemeliydi. Onu takip etmeli ya da daha önce peşine düşmeliydi. Pes etmemeli ve yavaş gitmemeliydi. Onu zorlamalıydı.

O yapmadı.

Yüce İsa.

Terry, "Tuzak eski," diye devam edince Chace gözlerini açıp ona baktı. "Muhtemelen yıllar önce kurulmuş ve unutulmuş. Paslanmış. Üzerine kar yağmış. Çocuk gün ışığında hareket etse bile onu göremezdi. Tamamen kötü şans eseri denk gelmiş."

Malachi'nin şansı pek yaver gitmiyor gibiydi. Ama bunun bir kısmı Chace'e aitti.

"Görünmezlik konusunda çok başarılı Chace," diye ekledi Dave. "Çok fazla iz bulamadık ve ışıklar yanarsa ya da gün ışığında geri dönersek daha fazlasını öğreneceğiz ama görünüşe göre onları örtmüş."

Oldukça uzun bir yol kat ettik, geniş bir çevre, bazı hayvan izleri bulduk, elimizdeki tek şey muhtemelen henüz örtmediği ve uğraşacak durumda olmadığı tuzağa doğru giden birkaç iz ve tuzaktan kulübeye giden izler. Tuzağın etrafında çok fazla kar var."

Terry, "Kana benzeyen birkaç damla buldum," dedi. "Tepeden, kuzeydoğudan gelen tuzağa doğru gidiyor."

"O tuzağa düşmeden önce dayak yemişti," diye mırıldandı Deck. "Öyle mi?" Dave sordu.

"Bacağı tuzak yüzünden mahvoldu ama kolu kırıldı ve yüzü darmadağın oldu. Bunu tuzak yapmadı," dedi Deck onlara.

Bu selam aldı.

Ama Chace dayak yemiş, kolu kırılmış ama yine de karda izini kaybettirmeyi akıl edebilmiş bir çocuğu düşünüyordu.

Onu kim dövüyordu, kimden saklanıyordu ve neden?

Bu sorular garip bir şekilde özel ve aynı zamanda kapsayıcıydı. Her nasılsa, onu ele geçiren bunu yapma şansına sahip oluyordu.

Ama burayı bilmiyorlardı. Bunu bir sır olarak sakladı.

Peki nasıl dayak yemeye devam etti?

Terry Chace'e baktı. "Işıkların açılmasını ister misin?"

Chace saatine baktı, sonra bakışları Terry'ye gitti. "Bu gece olmaz. Yarın sabah tekrar yukarı gelir, gün ışığında etrafa daha iyi bakar, kanı takip eder ve bir yere varıp varamayacağımıza bakarız."

Dave ve Terry başlarıyla onayladılar.

Chace isteksizce kulübeye döndü.

"Boktan bir durum, dostum," diye mırıldandı Dave. "Terry'nin kirazını patlattım, bunun içine adım atıyorum."

Müthiş.

"Bu gece uyuyamayacağım," diye mırıldandı Terry, önce kulübeye sonra da Chace'e baktı. "Kaç yaşındaydı?"

"Dokuz yaşında, belki on," diye yanıtladı Chace.

"Öyle, doğru, öyle," diye tekrar mırıldandı Terry, bu sefer hızlıca, sonra sordu, "İyi mi?"

"Hayır," diye yanıtladı Chace. "Doğru," diye mırıldandı Terry.

Chace bir an Terry'yi inceledi ve ona başka uykusuz geceler olacağını söylememeye karar verdi. Bunun anıları ve yeni anılar. Trafik kazaları. Aile içi huzursuzluklar. Çocuk istismarı. İntihar. Aşırı doz. Küçük kasaba, küçük suç anlamına gelmiyordu. Temiz bir departman olsa bile. Bu yolda devam etti, bunu kariyeri haline getirdi, hayatının geri kalanında uykusunu kaçırarak kadar şey yaşayacaktı.

Tabii yanında yatacak iyi bir kadın bulamazsa.

Bu düşünce üzerine Chace, kendisine musallat olacak bir sonraki hayaleti, sadece Faye Goodknight gibilerin defedebileceği bir hayaleti yaratmak için kulübeye döndü.

Deck'in de onunla birlikte hareket ettiğini hissetti ve ikisi de fenerlerini kapıya doğrulttu. Cılız, tahtalar eğri büğrü. Sadece kapıda değil, aralarında da bir sürü boşluk vardı. Bir rüzgâr vardı, kar, içeri girip yerleşiyordu.

Fazla bir şey değildi ama çaresiz bir çocuk için hiç yoktan iyiydi.

Kapı sarhoş gibi sallanıyordu ve dayanması bir mucizeydi. Kulübe ne bu on yılda ne de geçen on yılda inşa edilmişti. Tıpkı tuzak gibi kullanılmamış ve uzun zamandır unutulmuştu. Yazın harika bir saklanma yeri idi. Kışın ise umutsuz bir yer.

Kapıyı dikkatlice çekip açtı, içeri girdi ve el fenerini sallayıp nefes almamaya çalışırken vücudunu sıkıca tuttu.

Deck arkasından, "Unutma, çocuk bir süredir buradaydı, dostum," diye fısıldadı.

Koku bunu açıkça ifade ediyordu. Uyku tulumunun durumu da öyle. Malachi hareket edemediği için bir haftanın bedensel pisliği gözle görülebiliyor ve küçük alanda kokuyordu. Uyku tulumunun fermuarı açılmış ve onu dışarı çıkarmak için genişçe atılmıştı, böylece içi görülebiliyordu

ve azımsanmayacak miktarda dışkı, idrar ve bol miktarda kurumuş kanla lekelenmiştir.

Chace el fenerini alanda gezdirdi ve gözleri ışını takip etti. Malachi uyku alanını kulübenin bir tarafına kurmuştu. Uyku tulumunun altında ince, yırtık kumaş parçaları vardı. Ağır görünüyorlardı, kesinlikle atılmışlardı. Muhtemelen birinin çöpünden. Uyku tulumunun altında bunlar vardı, yani Chace ve Faye ona o tulumu verene kadar sahip olduğu tek şey bunlardı. Chace bunların battaniye mi yoksa paçavra mı olduğunu bile anlayamamıştı. Ne oldukları kesinlikle onu soğuktan korumaya yetmiyordu.

Bu karmaşanın en tepesinde, küçük, yuvarlak bir yastık, kesinlikle bir döküntü, dolgusu dışarı çıkıyor, kirli, kirli.

Yastığı.

Yastığın yanında, el yordamıyla açılmış bir ekmek poşeti, plastiğin üzerinde kan, etrafa saçılmış beyaz ekmek parçalarının üzerinde kan izleri. Sekiz şişe su, boş. Altı enerji içeceği şişesi, boş. Şampuan şişesi yan duruyordu, üzerinde kan vardı, kapağı açık değildi, şampuan dışarı sızıyordu. Neosporin tüpü, kapağı yok, sıkılarak kurutulmuş. İki elma çekirdeği. Üzerinde kan lekeleri olan boş bir poşet bebek havucu. Dört muz kabuğu, soyulmamış, yırtılmış, iç kabuklarında diş izleri görünüyor, artık kahverengi. Eti kemirerek çıkarmış. İbuprofen şişesi, kenarları kan içinde, açılmamış. Muhtemelen yırtık eller ve kırık bir kolla kapağı çıkarmak çok zordu ama acı yeterince kötüydü, denemişti. Bir süt sürahisi açılmış ve yan yatmıştı, içinde hâlâ süt vardı, ekşi kokusu kötü kokuya karışıyordu. Faye'in ona aldığı el feneri de bu dağınıklığın arasındaydı, yan yatmıştı, ışığı uyku alanına dönüktü ama artık ondan ışın gelmiyordu.

Işığını arka duvarda gezdirdi ve karnının sıkıştığını hissetti.

Altı süt kasası, plastik, muhtemelen bakkalın arkasından çalınmış. Üçü ters çevrilmiş ve toprağa karşı

kulübenin zemininde kar. Üç tanesi üstte oturuyor, değerli eşyalarını kirden ve ıslaklıktan uzak tutuyordu. Birinde Chace ve Faye'in ona verdiği yiyecek ve içeceklerden arta kalanlar özenle paketlenmişti. Biri, özenle katlanmış, dikkatle düzenlenmiş, seyrek giysi koleksiyonunu tutuyordu. Birinde diğer ufak tefek eşyalar, kâğıt tabak ve kâse yığınları, kamp çatal bıçakları, vitamin şişeleri, diş macunu, diş fırçası, Chace'in el fenerine takması için ona aldığı pil paketleri vardı.

Son olarak, uyku alanına en yakın yerde, Malachi'nin topladığı, muhtemelen durumuna bakılırsa, kaldırımdaki çöp kutularına yaslanmış bir hurda olduğu belli olan küçük bir masa vardı.

Komodini.

En üstte de kitapları ve çizgi romanları. Dikkatle, neredeyse saygıyla düzenlenmişlerdi ve Chace yaklaşıp yakından bakarsa, düzenli bir şekilde organize edilmiş olacaklarını biliyordu.

Çantasına uzanıp kitap okuduğu zamanlar için elinin altında olan değerli eşyaları.

Değerli eşyaları, sırf değerli oldukları için elinin altındaydı.

Chace hızla hareket eden ve içini donduran his dalgasını bastırmak için nefesini içine çekti ve ışını boşlukta kaydırıldı. Başka bir şey yoktu, mobilya yoktu, tavandaki deliklerden ya da kalaslardaki açıklıklardan gelen birkaç kar yığını vardı.

Ancak uyku alanının karşısındaki köşede, pis kokuya büyük ölçüde yardımcı olan bir çukur kazılmıştı. Kapıya yakın olduğu için Chace'in sadece bir adım atarak içine bakması ve dışkı olduğunu ve derin kazıldığını görmesi yeterli oldu. Yanında büyük bir toprak yığını vardı. Muhtemelen kokudan kurtulmaya yardımcı olması için üstüne toprak attı.

Doğanın çağrısına doğada cevap vermedi.

Orada yaptı.

Ve bunu orada yaptı çünkü kimsenin başka bir yerde bulmasını istemedi.

Keşfedilme korkusu o kadar büyüktü ki, kendi pisliğiyle yaşıyordu.

Kendi bokuyla yaşadı.

Chace kirişini duvar boyunca toprakta gezdirdi.

Üç yığın daha vardı, üstlerinde toprak vardı, küçük tümsekler.

Lanet olsun, bir süredir oradaydı.

Lanet olsun, bir süredir oradaydı.

"Tanrım," diye fısıldadı Chace.

"Kardeşim, o artık güvende, hastane yatağının hemen yanında tatlı bir oturuşu var," dedi Deck yanından sessizce.

"Yüce İsa," diye tekrarlardı Chace.

Deck, "Evsiz adamlar işleri berbat ettim, bunu unutmalıyım ve Chace, dostum, bunu geçmişte bırakmalı ve unutmalıydın," diye devam etti.

Chace deliğe baktı.

Deck sessiz kaldı, ona zaman tanıdı.

Sonra susmayı bıraktı.

"CPS'in bu çocuğu ele geçirmesine izin vermeyin," diye fısıldadı Deck.

Chace başını salladı, gözleri hâlâ o lanet deliğin üzerindeydi. "Onu bu çaresizliğe sürükleyen her neyse, onu

"Deck devam etti ve Chace döndü, gözlerini arkadaşına dikti.

"Sisteme girmeyecek." Deck

onun bakışlarını tuttu.

Sonra başını salladı.

Chace'in telefonu çaldı ve Deck'in etrafından dolaşp kulübeden çıkarken telefonu çıkardı.

Tekrar temiz hava solumaya başladığında telefonu alıp kulağına götürdü.

"Keaton."

"Chace, Silas," diye cevap verdi Silas. "Dinle evlat, ziyaret saati bitti ve Sondra ile Faye'in odadan çıkmasını sağladılar. Sondra Faye'i Cherokee'sine bindirdi, onu gitmeye ikna ettik. Bekleme odasında oturarak yapabileceği bir şey yok.

Yarın ne yapabilecekse biraz dinlenirse daha iyi yapacaktır. Onu eve götürüyoruz."

"Doğru," diye mırıldandı

Chace. Silas hiçbir şey söylemedi.

Sessizlik uzayınca Chace ona, "Hâlâ kulübedeyim Silas," dedi.

Silas, "Tamam evlat, ama soruma cevap vermedin," dedi.

Chace gözlerini kırptırdı. Ne sorusu?

"Üzgünüm, soruyu anlamadım."

"Faye'i eve götürüyoruz."

"Anladım."

"Evlat, onu hangi eve götürdüğümüzü bilmem gerek."

Tanrım.

Kızlığını bozduğu bakire kız arkadaşının kilise diyakozu olan babası, o gece kızıyla hangi yatakta yatmak istediğini soruyor muydu?

"Senin mi onun mu?" Silas devam etti. Lanet olsun, öyleydi.

Chace bunu ve soruyu çabucak değerlendirdi ve Faye'in etrafında aşinalık isteyeceğini düşündü.

"Faye'in," dedi Silas'a.

"Tamam. Uzun sürecek mi?"

"Beş dakika içinde yola çıkıyorum, Sioux'ya gitmek yaklaşık on dakika, biraz daha fazla ve ondan birkaç dakika sonra orada olacağım."

"Doğru. Rölantide gidiyoruz, şimdi gitmeye hazırız. Muhtemelen aynı zamanda varacağız. Orada görüşürüz. Eğer takılırsanız, yarın görüşürüz."

Yarın mı?

O sormadı.

Sadece "Tamam, Silas." dedi.

"Eğer oraya vardığında ben orada olmazsam," diye devam etti Silas, sesi yumuşaktı. "Kızıma göz kulak ol. Annesi gibi Faye de sadece saçları ve öfkesiyle değil, pek çok yönüyle öyle. Pek çok şeye rağmen güçlü durabilir evlat. O kadar

güçlüdür ki

İçinde acı çektiğini biliyor. Ama içten içe acı çekiyor. Ve şimdi o zamanlardan biri. Beni anlıyor musun?"

İşte oradaydı. Silas Goodknight'ın Chace'in kızının yanında uyumasına aldırmamasının nedeni.

Chace sessizce, "Seni alıyorum Silas," diye cevap verdi.

"Sanırım öylesin," diye mırıldandı sonra, "'Hoşça kal, Chace.'" "Görüşürüz, Silas."

Chace'in bağlantısı kesildi.

Deck, Terry ve Dave yakınlaştı ama konuşan Dave oldu.

"Oradaki bokla ne yapmak istiyorsun?"

"Fotoğraf mı çekeceksin?" Chace sordu.

"Evet, yaklaşık yüz tane," diye yanıtladı Terry.

Chace çenesini sallayarak, "Güzel," dedi. "Süt kasalarını ve kitapları İstasyon'a geri getir. O kitaplara dikkat edin. Onları olduğu gibi sakla, ancak bunu yapmalısın. Onları hastanede alabileceği zaman gelip alacağım ve onları sakladığı gibi almasını istiyorum. Tamam mı?"

Dave başıyla onayladı ve "Evet" dedi.

Chace, Deck'e baktı. "Faye'e ulaşmalıyım. Hastaneden ayrıldılar."

"Tamam, Chace. Çocukların eşyaları için buradaki çocuklara yardım edeceğim."

Chace başını salladı, Dave ve Terry'ye çenesini eğerek selam verdikten sonra Deck'le birlikte geldikleri yöne döndü.

Karanlık, sessiz gecede yürüdü, ay karı gümüşleştiriyordu, ağaçların gölgeleri, tek ses botlarının buzlu zemin örtüsünde çıkardığı çıtırtılardı.

Ama gördüğü tek şey o kulübenin içiydi. Ve hala kokusunu alıyordu.

Faye'e ihtiyacı vardı.

Deck haklıydı ve o hatalıydı. Gördüklerini atlatmak için onun düşüncesini kullanamazdı.

Ona ihtiyacı vardı.

Ve Malachi, kim olursa olsun ve siktir o öyleydi, her şeye ihtiyacı vardı.

* * * * *

Chace gözlerini kırpıştırarak uykusunu kaçırdı ve ilk gördüğü şey Faye'in yatağının yumuşak, açık mavi çarşafları oldu.

Başka bir deyişle, Faye onunla yatakta olmadığı için çarşafları gördü.

Doğrulup yataktan çıkmak için döndü ama onu kanepede görünce durdu. Onun kazağını giymişti, altında dizlerini göğsüne çekmiş, kazağı geriyordu. Bir çift kalın çorap giymişti. Boynu bükülmüş, çenesi kanepenin arkasına koyduğu koluna dayanmış, gözleri şafağın ilk öpücüğüyle aydınlanan pencereden dışarı bakıyordu.

Her zamanki gibi sevimli görünüyordu ama profilinde daha önce yüzünde gördüğü bir şeyi de gördü. Yıllar önce gördüğü bir şey. O an görene kadar hatırlamadığı bir şey.

Aynı anda aynı yerde bulundukları birkaç andan biriydi ve hızla gözlerini kaçırıp uzaklaşmadan önce kısa bir saniyeliğine onun gözlerine takılmıştı.

Misty ile evlendikten hemen sonraydı. Kederliydi.

Hatıra, şimdi ne anlama geldiğini bildiği şey ve kızın bakışı, başı dönüp gözleri ona takıldığında bir bıçak gibi onu kesti.

Boynunu eğdi, yanağını dizine dayadı ama bakışlarını ondan ayırmadı.

"Bu kasabayı seviyorum," diye fısıldadı.

"Yatağa geri dön," diye fısıldadı.

"Hayatımın çoğunu burada geçirdim, eğitim almak için ayrıldım ve olabildiğince çabuk geri döndüm."

"Yatağına dön, tatlım."

"Bir yerlere gitmek, bir şeyler görmek, bir şeyler yapmak ama her zaman buraya geri dönmek istiyorum."

"Yat, sevgilim."

"Sen bu kasabayı kurtardın." Kadın fısıldamaya devam etti ve adam tüm vücudunun gerildiğini hissetti.

"Faye, bebeğim, yatağa dön."

"Hangi sırları sakladığınızı bilmiyorum ama ne olursa olsun, her zaman şehrimi kurtardığınıza inanacağım."

"Yatağa gel, Faye, yoksa gelip seni alırım."

"Onu kurtarmalısın, Chace." Hâlâ fısıldıyordu, yanakları kızarıyordu ve bu utandığı için değil, duygularıyla savaştığı içindi.

Chace'in işi bitmişti.

Yorganı arkaya attı, ona doğru yürüdü, onu koltuktan kaldırdı ve yatağa taşıdı. Onu yatağa yerleştirdi, orada ona katıldı, yorganı üzerlerine çekti ve onu kollarına aldı.

Yüzünü onun göğsüne gömdü ve bir elini vücudunun altına soktu, böylece iki kolu da onu sıkıca sarabildi.

"Eğer ellerini kaybederse -" sesi kalın, cızırtılı ve duyulması zordu.

"Kes şunu," diye sertçe emretti.

Nefesini içine çekti ve Chace onu kendine çekti.

Dün gece oraya vardığında Sondra ve Silas hâlâ Faye'in evindeydi çünkü birkaç dakika önce gelmişlerdi. Faye'in oturma alanında bir içkiyi paylaşıp sessizce konuştular ve ailesi kızlarının durumundan rahatsız olup onunla ilgilenmesi için onu yalnız bıraktı.

Faye ile anne ve babası arasında yakın ve uzun sarılmalar oldu. Chace, Sondra'dan daha kısa ama yakın bir sarılma ve Silas'tan koluna birkaç alkışla birlikte sıkı bir el sıkışma aldı.

Onlar gittikten sonra Chace Faye'e bir kadeh şarap daha doldurdu ve kendine bir bira daha açtı ve Faye onu ne bulduğu ve nerede olduğu konusunda sorguya çekti.

Ona hiçbir şey söylememişti ve o devam ettikçe, bilmesine gerek olmadığını tekrarladı.

Vazgeçtiğinde gözlerinin içine bakarak sessizce şöyle dedi: "Sen söylemediğin için ben zaten biliyorum."

Ben."

Muhtemelen bilmiyordu ve bu nedenle vazgeçtiği için memnundu.

Ona bir içki daha aldı. Onu rahatlatmak ve neşelendirmek için, izlemesi için yalvardığı programı izleyeceğini söyledi.

İşe yaradı. Ona küçük bir gülümseme verdi ve hatta televizyonu düzenlerken biraz heyecanlı davrandı. Ayrıca bölümün yarısında uyuyakaldı.

Ancak Chace bunu kabul etmedi. Neyse ki Chace, her ne kadar inekçe bir yanı olsa da, dünyayı çeşitli hayalet, iblis ve canavarlardan kurtarmak için kendi kendilerini görevlendiren ve en iyi arkadaşları trençkot giyen bir melek ile her zaman eski püskü bir beyzbol şapkası takan bir cahil olan iki kardeş hakkındaki dizinin o kadar da kötü olmadığını kabul etmek zorunda kalmadan önce uyuyakaldı.

Adam onları yatağa götürmek için hareket ettiğinde hafifçe uyandı. Sersemlemiş bir şekilde hazırlandı ve ona katıldı, sonra da hemen uykuya daldı, kıvrıldı.

Chace onu uzun saatler boyunca takip etmedi.

Şimdi artık Chace, Faye gözyaşlarına karşı mücadele ederken onu kollarında tutuyordu.

Çenesini aşağı eğdi ve saçlarına doğru, "Tatlım, bırak gitsin. Gözyaşlarında yanlış bir şey yok."

"Uyanırsa gözlerimi kızarmış ve yüzümü lekeli görmesini istemiyorum," diye cevap verdi, sesi hâlâ kalındı, bu da boğazının hâlâ tıkalı olduğu anlamına geliyordu.

"Uyanırken Faye, göreceği tek şey güzel olacak. İnanın bana, o bir erkek, ben de bir erkeğim, tek gördüğümüz bu."

Yüzü adamın göğsünde olduğu için elinden geldiğince başını salladı, sonra başını geriye eğdi ve parlayan gözleriyle adamın gözlerini yakaladı.

"Tatlı olmayı bırak," diye fısıldadı.

Asla, diye düşündü, onun kristal mavisi gözlerine takılmıştı. Yüz yüze gelmeleri için onu yukarı çekti.

Sonra ona bir çıkış yolu önerdi.

"Düşünecek bir şey mi istiyorsun, tüm bunların olduğu gibi büyük bir bok yığını değil?"

"Lütfen," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

"Hikayesini bilmiyorum. Halkının kim olduğunu bilmiyorum. Bulunduğu yere nasıl geldiğini ve nasıl olduğunu. Umurumda da değil. Şu anda bulunduğu yerden iyi bir yere gitmesi için bu durumu nasıl tasarlayacağımızı düşünmeliyiz. Muhtemelen iyi niyetli koruyucu bakıcıları kastetmiyorum çünkü bunda bir 'muhtemelen' olabilir. İyi bir şey demek istiyorum. CPS onu alır ve koruyucu aileye yerleştiremezse, lanet olası bir erkek yurduna gitmeyeceğini söylemeye gerek yok."

Tüm yüzü aydınlandı ve hemen, "Onunla ben ilgilenirim," dedi.

Chace bunu alacağını biliyordu.

O yüzden dikkatlice, nazıkçe ona, "Böyle bir şey olmayacak," dedi.

"Chace -"

"Faye," diye sözünü kesti, "ben yeni temizlenmiş bir yerel polis gücünde çalışan bir polisim. Bu işi ustalıkla halledebilirim ama bu ustalığı sorular sorulmayacak ve o çocuk ihtiyacı olanı alacak şekilde kullanmalıyım. Ve bebeğim, ona ihtiyacı olanı vereceğini biliyorum ama şu anda bunu yapabilecek durumda değilsin çünkü bir çiçekçi dükkanının üzerindeki tek odalı bir dairede yaşıyorsun."

Burnu buruştu çünkü bu nokta geçerliydi ama hoşuna gitmiyordu.

Yine de kabul etti.

"Doğru."

"Odam var ama aynı zamanda geceyi geçiren bir kız arkadaşı olan bekar bir adamım ve tekrar ediyorum, kullanmam gereken incelikler kurallara uygun olmalı, bu yüzden belirli hareketleri yapmadan bir çocuğu kanatlarımın altına alamam. Ve bunu yaparsam yatıya kalan kız arkadaşımın hoşuna gitmeyebilir."

"Annem ve babam," dedi hemen.

"Evet," diye yanıtladı. "Ya da Krystal ve Bubba veya Tate ve Laurie."

"Ya da Boyd ve Liza," diye araya girdi.

"Doğru ya da Sunny ve Shambles," diye önerdi.

"Telefon etmemiz gerekiyor," diye fısıldadı.

"Arama yapmamız
gerekıyor." "Önce kimi?"
diye sordu. "Annen ve
baban."

Sırıttı, yüzündeki keder tamamen kaybolmuştu. "Evet
diyecekler."

Bunu zaten biliyordu.

"Evet," diye
mırıldandı.

Sırıttığı bir gülümsemeye dönüştü. "Onunla çok iyi
anlaşacaklar ve onu her zaman görebileceğiz."

Bunu o da biliyordu.

"Evet," diye
tekrarladı. "Onları
şimdi arayacağım."

Boynunu büktü, çalar saatine baktı ve sonra ona baktı.

"Saat altı buçuğa geliyor."

"Uyanmış olacaklar."

"Kısa bir süre önce evleri tamamen kendilerine aitken, bir
çocuk almayı tartışmaya hazır ve istekli olacaklar mı?"

"Evet," diye cevap verdi
hemen. Bunun da doğru
olduğunu düşündü.

"Bana bir öpücük ver, sonra da telefonu al."

Daha da büyük gülümsedi, böylece ona ağzını açtığında
bunu dudaklarında hissetti.

Adam öpücüğünü bıraktığında, kollarından sıyrılıp telefona
uzanmadan önce ona hafif bir öpücük daha vermek için
harekete geçti.

Chace yataktan kalktı ve banyoya doğru ilerledi.

Adam dışarı çıktığında, kadın yatağının kenarında
oturuyordu, telefonu kapatmıştı, dans eden gözleri
doğrudan ona bakıyordu ve ağzı hareket ediyordu.

"Evet dediler."

Sonra kocaman
gülümsedi. Chace de
gülümsedi.

O zaman o yürüdü için ve mutfakve
yapılmış onun Kız kahvaltısı.

* * * * *

"Chace, seni anlıyorum ama henüz durumu tam olarak değerlendirecek zamanım olmadı. Zaten bildiğim şey -" Karena Papadakis başladı.

Kendisi bir Çocuk Esirgeme Görevlisiydi ve Chace ile birlikte Yoğun Bakım Koğuşu'nun önünde duruyordu.

Chace onun sözünü keserek, "O kilisede diyakoz," dedi. "Pazar programlarını tasarlıyor. O da kilisenin çimlerini biçiyor. Cidden Karena, Sondra Goodknight yirmi dokuz yaşındaki kızının bir bilimkurgu dizisinden uydurma bir küfür olan 'frak' demesine bile izin vermiyor. Bu çocuğa iyi davranacaklar."

Ona Malachi'yi Goodknights'ın yanına yerleştirmesini istediğini zaten söylemişti ve o da haklı olarak ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde prosedür gereği tereddüt ediyordu.

Karena sessizce, "Onlar daha yaşlı," diye cevap verdi.

"Evet. Öyleler. Yani zaten üç çocuk yetiştirmişler, ne yaptıklarını biliyorlar. O çocuklardan biri iki erkek çocuk annesi. Biri yüksek lisans derecesine sahip kasaba kütüphanecisi. Sonuncusu da orduda ülkemize hizmet ediyor," diye karşılık verdi Chace.

"Koruyucu aile sertifikaları yok," dedi ona. "O zaman onlar için al," dedi ona.

"Ev ziyaretleri, koruyucu ebeveynlik sınıfları gerektirecek -" diye başladı.

Chace, "İçinde bulunduğu duruma bakılırsa, Karena, yarın taburcu olmayacak," dedi. "Zamanınız var ve o çocuk hakkında bildikleriniz ve daha fazlasını öğreneceksiniz, sizi tanıyorum, bunu hızlandırmak için canınızı dişinize takacaksınız."

Bu konuda haksız da sayılmazdı. İş bulan insanlar vardı. Karena Papadakis aradığını buldu. Onun

Vaka yükü tam olarak hafif değildi ama aynı zamanda şehirdeki benzer bir pozisyondaki bir kişinin yükü de değildi. Bu da ona, iş yükü iki katına çıksa bile işini muhtemelen belini kırarak yapacağı şekilde yapması için bolca zaman veriyordu. Ve bu, özenle yapmaktı.

Onun gözlerini tuttu ve sonra ihtiyatlı bir şekilde hatırlattı, "Tıbbi raporlar bu çocuğun özel ihtiyaçları olabileceğini söylüyor. Bana verdiğiniz öykü zaten öyle olduğunu söylüyor."

"O çocuğu hayal kırıklığına uğratmayacağımı biliyorsun. Bunu bilmiyorsun ama kadınının onu hayal kırıklığına uğratmayacağına söz verebilirsin. Onlar onun ailesi. Onun yaşına yakın yeğenleri var. Kız kardeşi Gnaw Bone'da yaşıyor. Bu çocuğu Goodknight'ların yanına yerleştirirseniz, ıssız bir yerde bir barakada kendi bokuyla yaşarken, sizi temin ederim ki özel ihtiyaçlarla başa çıkabilecek iyi ve yakın bir aileyle kasabanın on dakika dışında modifiye edilmiş bir Brady Bunch evinde yaşamaya başlar. Bu insanlar çok iyiler Karena, her şeyin üstesinden gelebilirler."

"Chace," dedi usulca, "senin ve Faye Goodknight'ın bu çocuk için neler yaptığınızı duydum ama -"

Konuşmayı kesti, vücudu sarsıldı ve gözleri omzunun üzerinden geçince Chace gövdesini bükerek Silas'ın telaşla yukarı çıktığını gördü.

"Heya," yanlarında durup bir şeyler daha mırıldandığında sırtarak çenesini Karena'ya doğru eğdi. "Böldüğüm için özür dilerim."

Sonra Chace'e döndü ve konuşmaya devam etmeden önce Chace'in tam olarak bakamadığı bir kutuyu kaldırdı.

"Buraya bak Chace," diyerek kutuyu salladı. "Kiliseden sonra Sondra'yla birlikte hemen alışveriş merkezine gittik. Faye'im Malachi'nin okumayı çok sevdiğini söyledi ve elleri sakat olduğu için ona şu süslü püslü eOkuyuculardan aldık." Kutuyu tekrar salladı. "Elektronik mağazasındaki adam, sayfayı çevirmek için tek yapması gerekenin yan taraftaki bir düğmeye basmak olduğunu söyledi. Hatta kendi başına tutmak zorunda kalmasın diye içine koyabileceği küçük sehpa bile varmış. Biz de ona

onlardan bir tane aldık. Ellerini geri kazanana kadar

Çünkü bir düğmeye basabileceğini düşünüyorum." Kutuyu indirdi, başını eğdi ve mırıldanarak inceledi, "Altta bir sürgüyle açmak gerekiyor ama sanırım Sondra, Faye, o buralarda, ya da ben onu harekete geçirmek için ayarlayabiliriz."

Sondra yetiştii, Karena'yı hiç fark etmemiş gibi görünüyordu ve Chace'e doğru bir çanta kaldırdı. Chace de çantayı bırakıp konuşmaya başlamadan önce bakmaya fırsat bulamadı.

"Pijamalar," diye duyurdu. "Sıcak tutanlardan. Sence giymesine izin verirler mi?" diye sordu, sonra cevap beklemedi ve henüz tanışmadığı Karena'ya dönerek, "Hastane battaniyeleri çok ince. Sıcak pijamalara ihtiyacı var." Sonra başı bir o yana bir bu yana sallandı, bir şeye takıldı ve hızla uzaklaşarak mırıldandı: "Hemşire orada. Ona soracağım."

Silas bu noktada, "Bir fişe ihtiyacım var," dedi. "Bu yavruyu şarj etmem lazım."

Sonra da gitti.

Chace, Silas'ın uzaklaşmasını izledi, başı eğikti, gözleri belli ki bir çıkış arıyordu. Sonra Chace, Sondra'nın yanında hemşire olmayan ama Malachi'nin doktoru olan Afro-Amerikan bir kadınla durduğunu gördü. Önlük giymişti, uzun, parlak siyah saçlarını kalın bir atkuyruğuyla arkaya toplamıştı ve her ikisi de lacivert, flanel, üzerinde uçak baskısı olan bir çift küçük çocuk pijama altlığına bakıp gülümsüyorlardı.

Chace tekrar Karena'ya baktı.

"Hızlıca hallederim," diye mırıldandı, dudakları seğirdi ve elini çantasına atıp telefonunu çıkararak uzaklaştı.

Pazar günüydü ve birden fazla kez birlikte çalıştığı Karena Papadakis telefonuna cevap vermiş ve ailesini bırakıp onunla hastanede buluşmuştu.

Şimdi de muhtemelen Pazar günü çalışmayan meslektaşlarını aramaya devam ediyordu.

Chace o uzaklaşırken sırtarak arkasından baktı.

Sonra bir tıkaç bulmasına yardım etmek için Silas'a doğru ilerledi.

* * * * *

Hastane yöneticisi, "Özür dilerim Dedektif Keaton, bu biraz garip olacak ama sizi buraya çağırdım çünkü maalesef bu konuşmayı yapmak zorundayız," diye söze başladı. "Çocuğun sigortası olmadığı için artık acil bakımdan geçtiğine göre, bu konuyu görüşmemiz gerekiyor."

"Hastane faturaları için endişelenme," diye sözünü kesti Chace. "Onlardan ben sorumlu olacağım. Eğer Dr. Hughes'un ellerini ve ayaklarını kurtarmaya yardımcı olabilecek bir uzman varsa, lütfen ona bu konuda yardım isteyebileceğini söyleyin."

Yönetici gözlerini kırptırdıktan sonra toparlanarak ona şu bilgiyi verdi: "Dr. Hughes olağanüstü bir pediatrik yoğun bakım doktorudur. Ona sahip olduğumuz için şanslıyız."

Chace onun bakışlarını tuttu, başını salladı ve cevap verdi, "Bunu duyduğuma sevindim. Ama onun için yapılabilecek daha fazla şey varsa, yapılmasını istiyorum. Başka bir hastaneye nakledilmesi gerekse bile."

Çabucak ona hiç umurunda olmayan bir bilgi verdi: "Biz tam donanımlı bir II. Seviye Travma Merkeziyiz. Loveland ve Grand Junction dışındaki dağlarda tekiz."

Chace ona "Travma bakımının ötesinde," diye hatırlattı. "Biz mükemmel bir tesisiz," diye ısrar etti.

"Sana inanıyorum. Hâlâ Malachi için yapılabilecek her şeyin yapılmasını istiyorum," diye karşılık verdi Chace.

"Anladığım kadarıyla çocuk yaraları temizlemiş ve tedavi etmiş. Kangren oluşmamış. Hareket kabiliyetini biraz kaybedebilir ama tamamen kaybetme tehlikesi ortadan kalktı."

"Hanımefendi," Chace hafifçe ona doğru eğildi, "belirsiz bir süredir bu çocuk ormanda bir barakada tek başına ışıksız, ısıtmasız yaşıyor ve kullandığı tuvalet köşede kendi kazdığı bir çukurdan ibaret. Bir uzvu olmadan yaşamayı öğrenmesi ya da muhtemelen bir uzvunu kullanamaz hale gelmesi için buna katlanmasına gerek yok. Hastanemizle gurur duyduğunuzu anlıyorum. Anlamanız gereken şey, o çocuğun en iyi bakımı alabilmesi için gerekli fonlara sahip

olduğum.

Alabilirim. Bu yüzden senden ona bunu yapmama yardım etmeni istiyorum. Eğer etmezseniz, kendim yapmanın bir yolunu bulurum. Şimdi lütfen Dr. Hughes'la konuşun ve o çocuğun ellerini ve ayaklarını kurtarın."

Onun bakışlarını tuttu ve fısıldadı, "Dr. ile konuşacağım. Hughes."

"Mecburen," diye yanıtladı Chace.

Kız onun ne demek istediğini gayet iyi anladı ve kız doğrudan telefonuna uzandığında bunu anladı.

Chace ona başıyla onay verdi, masasında karşısında oturduğu sandalyeden kalktı ve ofisinden dışarı çıktı. Tam o sırada telefonu çaldı.

Telefonu çıkardı, ekrana baktı ve aramayı cevapladı.

"Keaton."

Deck onun kulağına, "Kan çıkmaz sokaktır kardeşim," dedi.

Deck daha önce Chace'i arayarak o sabah ormanı tarayan memurlarla birlikte olacağını bildirmişti. Şimdi sesi kamyonetindeymiş gibi geliyordu.

"Hiçbir şey mi?" Chace sordu.

"Söyledikleri gibi birkaç damla, kuzeydoğuya doğru. Sonra kayboldular. Belki de onları gördü ve üzerlerini örttü. Bilmiyorum. Sadece hiçbir şey olmadığını biliyorum."

"İzler?"

"Bunların hiçbirisi de yok," diye yanıtladı Deck. "Rüzgâr, kar erimesi ve çökelme, onları örtme çabaları bile kayboldu. Bulduğumuz tek şey, kasabanın kuzey tarafına giden, Carnal Hotel'in ucundan içeri giren bir patika ve kütüphaneye doğru giden başka bir patika. İkisi de derin, ileri geri, dolu. Ama orada olduğunu bilmiyordunuz, herhangi birine ait olabilirdi, çünkü o kadar çok iz vardı ki, kar erimesi tek tek izleri sildiği için şimdi sadece karda bir çukur. Ama kulübeye yaklaştığında onları silmeye başladı. Akıllı çocuk. Yörüngeyi bilmiyordu, kulübenin varlığını bilmiyordu, ki muhtemelen kimse bilmiyordu, izinden kurtulmak için çaba sarf ettiği zaman, herhangi bir yere gidebilirdi. Kimse nereye gittiğini bilemezdi."

Chace asansörün önünde durdu ama kenarda durdu ve bir düğmeye basmadı.

"Sen ne düşünüyorsun?" diye sordu sessizce ve Deck, Chace'in ne sorduğunu bildiği için hemen cevap verdi.

"Hiçbir fikrim yok. Polisler o tepelerde biri lüks, biri orta gelirli olmak üzere iki konut sitesi ve bir site içinde yer almayan bir grup eski, bireysel konut olduğunu söylüyor. Bunun ötesinde, dağ ev inşa etmek için çok dik. Yine de polislerin söylediğine göre, kendim de gördüm, bu konutlardan herhangi birine tırmanması neredeyse imkansız. Tepenin eğimi yerini sarp kayalıklara bırakıyor. Biraz yemek yiyeceğim, sonra geri dönüp etrafa biraz daha bakacağım, tırmanabileceği bir açıklık var mı diye. Eğer varsa, neye çıktığını ve izlerini kapatmaya zahmet edip etmediğini göreceğim. Ben olsaydım, dokuz yaşındaydım ve biri beni dövüyordu, giderdim. Yakınında durmazdım. Ama her ne sebeple olursa olsun, daha fazlası için geri döndü. Ne onun ne de başkasının parmak izi var. Kimse onu kulübesinde bulup o pisliği yaptıktan sonra orada bırakmadı. O yüzden içgüdülerime güvenmek zorundaydım, bir amaç için yakın duruyordu. Bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Kardeşler," diye fısıldadı

Chace. "Bir daha söyle?"

Deck sordu.

"Birisi onu yiyecek çalarken ya da sadece hırsızlık yaparken yakaladığı için dayak yediğini görebiliriz. Bu çok saçma olurdu ama kasabada kendi işlerini eski dünya tarzında halleden birkaç dağlı aile olduğu biliniyor. Bu aileler kasabanın dışında, tepelerde ya da dağların derinliklerinde yaşıyor. Sürpriz olur ama bunun olabileceğini görebiliyorum. Ama Malachi akıllı bir çocuk, bir daha yakalanmamayı öğrenecektir ve Faye onu birçok kez istismarın gözle görülür kanıtlarıyla gördüğünü söylüyor. Şahsen ben iki kez gördüm. Yani öyle değil. Yiyecek ya da giyecek almak için tanıdık bir yere gitmiş, yakalanmış ve dayak yemiş de olabilir. Ya da önemseddiği bir şeyi, bir erkek kardeşini, bir kız kardeşini kontrol etmek için geri dönmüş, yakalanmış ve dayak yemiş olabilir. O

o kulübeyi sadece Carnal'ın genel nüfusundan saklamıyordu. Nereden gelmiş olursa olsun izlerini saklıyordu. Evde kim varsa ondan saklanıyordu. Herkesten saklanıyordu."

Deck, "Adamlarına o evlerde yaşayanları araştırmalarını söylemelisin," diye mırıldandı.

"Evet ama Colorado Vital Records'a baktım, Deck, çocuk yok. Yerel değil. Tüm eyalette yok."

Güverte sessizdi.

Sonra Chace'in düşündüğü şeyi yüksek sesle söyledi. "Bu karanlık kardeşim."

"Hayır," diye karşılık verdi Chace, "siyah."

"Pitch," diye fısıldadı Deck ve Chace, Deck'in de onun düşündüğü şeyi düşündüğünü biliyordu.

İki senaryo.

Birincisi, ciddi bir dağlık bölge, o tepelerde bir yerlerde bir ailenin var olduğu, gerçek dünyayla minimum temasa sahip olduğu ve buna üremenin ve bebeklerini kayıtları olan bir hastanede doğurmamanın veya çocuklarını okula göndermemenin dahil olduğu boktan bir yer.

İkincisi, Malachi ve muhtemelen bir ya da daha fazla kan ya da pratik kardeş gerçek ailelerinden alınmış ve onları gerçek dünyadan hain nedenlerle ve ifşa olmamak için saklayan ciddi bir dağ köyü, çakal kişi ya da kişiler tarafından sessizce yetiştiriliyorlardı.

Chace on üç yıldır o kasabadaydı. Tepelerde sessiz yaşayan ve toplumdan kaçan birileri olsa bile, bir şekilde karışmak zorundaydılar. Eğer bu dikkatinden kaçtıysa, Frank o kasabada büyümüştü. Onlardan haberi olurdu, onlar hakkında konuşurdu, polis radarına takılırlardı ya da kasabada konuşulurdu. Chace, Carnal'daki insanların, aynı fikirde olmasalar ya da saçma olduğunu düşünseler bile hayatlarını uygun gördükleri şekilde yaşamalarına izin verdiklerini görebiliyordu. Kasaba sakinlerinin yarısı, Arnold Fuller'dan önce Harley'e binenler için bir sığınak olarak bu kasabaya çekilen çok kuşaklı sıkı motorculardı ve

bu şekilde yaşıyorlardı. Dolayısıyla, tam olarak ana akım olmayan bir yaşam tarzını seçtiklerini düşünerek bunu takdir ediyorlardı. Bu konuşmayacakları anlamına gelmiyordu.

Geriye ikinci seçenek kalıyordu. Malachi akli başında olmayan biri tarafından kaçırılmıştı. Bu da herhangi bir yerden gelmiş olabileceği anlamına geliyordu. Bu da dışarıda onu arayan bir ailesi olabileceği anlamına geliyordu.

"Yemek yiyeceğim, geri döneceğim, şu ormanı tarayacağım," diye teklif etti Deck, düşüncelerini bölerek.

Chace, "İstasyonu arayacağım," diye cevap verdi.

Deck tereddüt ettikten sonra sessizce sordu: "Durumu nasıl?" "Bilinci yerine gelmedi ve biraz

Endişeliydi çünkü şimdiye kadar endişelenmeliydi. Yine de Faye neredeyse bütün gün ona kitap okudu. Bir fincan kahve içmesi ve kız kardeşi hazırladığı öğle yemeğiyle geldiğinde bir şeyler yiyebilmesi için onu iki kez dışarı çıkardım. O yokken annesi devraldı. Geri döndü."

"Doktorlar ne diyor?"

"Söyleyemem, uyanık değil, hareket etmiyor. Ancak ellerini ve ayaklarını kaybetmesiyle ilgili korkular sona erdi. Hareket kabiliyeti söz konusu. Rengi daha iyi."

"Doğru."

"Bir şey olursa sana haber veririm."

"Preciate that."

"Yemeğini ye, Deck. Yakında konuşuruz." "Görüşürüz, dostum."

"Sonra görüşürüz."

Chace bağlantıyı kesti ve telefonu cebine soktu. Sonra yukarı çıkmak ve kontrol etmek için asansör düğmesini işaretledi.

Faye ve Malachi.

* * * * *

Hemşire ona gitme vaktinin geldiğini, ziyaret saatinin bittiğini söyledi. Hemşirenin bunu söylemesi hoşuna gitmişti çünkü içeri girip Faye'e bu gece için vazgeçmesi gerektiğini söyleyecek kişi o olacaktı.

Ellerini yıkadı ve koğuştan geçerek açık kapıya doğru ilerledi, sesinin yumuşak geldiğini duydu. Kesik kesik okumuyordu, gerçek bir hikâye anlatıcısı gibi ya da o koğuştaki sessiz olması gerekirken elinden geldiğince duygularını katıyordu.

Bir gün çocuklarına bu şekilde kitap okuyacağı düşüncesiyle Malachi'nin odasına girdi.

Bu nedenle, köşede oturan Sondra'yı ilk gördüğünde yüzünde küçük bir gülümseme belirdi ve işaret parmağını kaldırıp dudaklarına götürürken gözleri ona kaydı.

Bu uyarıyla birlikte Chace kapalı perdeyi yavaşça, sessizce yuvarladı ve olduğu yerde durdu.

Çünkü Faye yatağın yanında oturmuş, kitabının üzerine eğilmiş, tamamen ona odaklanmıştı ama kolunu uzatmış ve parmaklarını Malachi'nin koluna dolamıştı.

Malachi'nin açık kahverengi gözleri açıktı, başı hafifçe yastığa dönüktü ve odağı tamamen Faye'in ona okuduğu kitaptaydı.

Ama yüzündeki morluklara rağmen, Tanrı'nın kendisine bir hikâye anlatması için yatağının yanına bir melek gönderdiğini düşündüğü açıkça görülüyordu.

Chace boğazının kapandığını hissetti ve kıpırdamadan durdu.

Sonra Malachi'nin gözleri ona kaydı ve tüm vücudu gözle görülür şekilde gerildi.

"Faye," diye seslendi Chace nazikçe, okumayı bıraktı ve başını kaldırdı.

Ama ona bakmak için başını çevirmeye başladığında Malachi'yi gördü.

Kızın yüzünün yumuşadığını ve "Malachi" diye fısıldamadan hemen önce dudaklarının aralandığını profilden gördü.

Gözleri, başını zorlukla hareket ettirerek ona kaydı.

Sandalyesinin üzerinde çömelecek kadar yükseldi. Kısmen eğilerek sesini fısıltı düzeyinde tutarak, "Selam tatlım. Uzun bir uyku çekmişsin. Endişelenmeye başlamıştık. Tekrar hoş geldin."

Sadece ona baktı.

"Ben Faye," dedi ona. "Ama sen beni tanıyorsun, değil mi?" Adam tek kelime etmedi ya da gözlerini ondan ayırmadı.

Faye devam etti.

"Bu Chace, sana ondan bahsetmiştim. Chace Keaton. Polis merkezinde çalışıyor. O bir dedektif. Sana İsviçre çakını, uyku tulumunu ve biraz yiyecek almıştı. Hatırladın mı?"

Malachi hareket etmedi ya da konuşmadı. Faye pes etmedi.

"Şuradaki benim annem. Adı Sondra Goodknight. Sana sıcak tutan pijamalar getirdi, seni buradan çıkardıklarında giyebileceğini söylediler."

Malachi bir an Faye'e baktı, sonra başını yastığın üzerinde çevirip Sondra'ya bir göz attı ve tekrar Faye'e baktı.

Sondra ayağa kalktı, yatağa yaklaştı, Malachi'nin gözleri tekrar ona döndü ve iki parmağını uzatıp onun yanındaki battaniyeye dokundu ama ona dokunmadı.

"Tanıştığımıza memnun oldum Malachi," dedi nazikçe. "Şimdi hemşireyi çağırmaya gidiyorum. Uyanık olduğunu bilmeleri gerek. Tamam mı?"

Malachi cevap vermedi. Sondra önce Faye'e sonra da Chace'e baktı ve yavaşça odadan çıktı.

Chace yatağa doğru bir adım attı ama Malachi'nin gözleri ona dikilip vücudu kaskatı kesilince durdu.

Faye de bunu fark etti. Sandalyeden tamamen kalktı ama ona doğru eğildi.

"O iyi, tatlım. Chace iyi bir adam. Söz veriyorum. O iyi bir adam."

Chace her ikisine de sesini kısarak konuşmaya zorladı. "Ben burada iyiyim. Malachi daha yakın olmamı sorun etmediğinde bana söyleyebilir."

Faye başını ona doğru çevirdi ve başıyla onayladıktan sonra tekrar Malachi'ye baktı.

"Gördün mü? Chace iyi bir adam, tatlım. Ona güvenebilirsin ama o çok iyi bir adam, bunu yaparken acele etmeyebilirsin ve

sabırlı olacak. Söz veriyorum."

Hemşire içeri girdi ve Malachi'ye gülümsüyordu. "Şu haline bak, uyanmışsın ve bize güzel, kahverengi gözlerini gösteriyorsun."

Malachi, Faye yatağına yaklaşırken onu temkinli bir şekilde izledi, ta ki Faye doğruldu ve gözleri Chace'in vücudunun gerilmesine neden olacak şekilde ona döndü.

"Doktoru aradım," dedi hemşire. "Birazdan gelecek ve üzgünüm ama odaya ihtiyacımız olacak, Malachi'nin mahremiyete ve ziyaret saatlerine ihtiyacı olacak -"

"Sorun yok," diye sözünü kesti Faye. "Sana ihtiyacın olanı vereceğiz."

Tekrar Malachi'ye doğru eğildi, Chace hazırlandı ve ona "Yarın okumak için geri döneceğim -" dediğinde oldu.

Vücudu bıçak gibi kesildi, sargılı eli dışarı fırladı ve kadının elindeki yatağa düşen kitaba vurdu, ardından kadına doğru hamle yaptı ve koluyla boynunu öyle bir güçle yuvarladı ki, kadının gövdesini yatağın üzerinde içine aldı.

"Siktir," diye fısıldadı Chace, yatağa doğru yöneldi ama hemşire peşlerindeydi ve Chace'e bakıyordu.

"Başka bir hemşire bulun."

Chace hemen döndü ve hiç vakit kaybetmeden hemşireyi çağırmak için harekete geçti ve geri döndüklerinde Faye yatağın üzerinde oturmuş, Malachi'ye doğru eğilmişti, kolu hala boynundaydı ve ona bir şeyler mırıldanıyordu.

Diğer hemşire hemen yaklaştı.

"Belki bu eki açıklayabilirsin," diye fısıldadı. Chace hiç gecikmedi. "Onu besliyor ve kitaplarda. Beş dakika önce ilk kez karşılaştılar ama bu onun sahip olduğu tek şeyin o olmadığı anlamına gelmiyor."

"Tamam," diye fısıldadı ve Faye ile Malachi'ye doğru ilerledi.

Chace temkinli bir şekilde yaklaştı ve daha önce durduğu yerde durmaya dikkat etti, daha fazla yaklaşmadı.

"Geri döneceğim dostum," diye fısıldadığını duydu Faye.
"Yarın.

İlk iş olarak. Söz veriyorum."

Malachi hiçbir şey söylemedi ve kolunu ona sımsıkı doladı.

Hemşireler yatağın üzerinden birbirlerine bakıyorlardı, müdahale etmek ya da Faye'in bunu yapmasına izin vermek konusunda kararsız oldukları belliydi.

"Tamam," diye fısıldadı Faye. "İhtiyacım olan şey bu, tatlım. Bir süre daha kendi başının çaresine bakmanı istiyorum ve şu anda bu, ellerin için endişelendiğim anlamına geliyor. Kendine zarar vermeni istemiyorum. Beni bırakmalısın ki hemşireler sana bakabilsin ve doktor seni görebilsin. Senden bunu istiyorum, Malachi. Yarın, söz veriyorum, tatlım, yemin ederim, kalbimin üstüne yemin ederim, geri döneceğim. O zamana kadar güvendesin. Tamamen güvendesin, Malachi. Bu kadar önemli bir konuda sana yalan söylemem. Söz veriyorum. Bana inanıyor musun?"

Ses yok, hareket yok, herkes birkaç uzun an boyunca hareketsiz kaldı, sonra Malachi'nin kolu gevşedi ve yatağına uzandı.

Faye, "Teşekkür ederim tatlım," diye fısıldadıktan sonra ayağı kalktı ve kitabı komodinin üzerine koymak için kolunu uzatırken Malachi yeniden telaşlandı.

Gözleri Faye'in elindeki kitapta, bacakları yorganın altında kayarken ve boğazının gerisinden garip, hayvana benzer sesler gelirken dirseğini defalarca yatağına vurdu. Hemşireler kımıldadı, biri elini omzuna koydu, diğeri de kendi elini nazikçe bacaklarına koydu.

"Ne var dostum?" Faye sordu ve Malachi başını ileri geri salladı, dirseğini yatağına çarparak o sesleri çıkarmaya devam etti. "Malachi, lütfen tatlım, şunu yapmayı kes. Kendine zarar vereceksin. Sakinleş ve konuş benimle. Ne?"

Saf sezgiler Chace'in hızla hareket etmesini sağladı. Yatağına yaklaşmadan Faye'in arkasından dolandı, kitabı elinden aldı ve ona doğru eğilerek onu da yanına aldı,

Kitabı Malachi'nin çırpınan kolunun altına sokup yanına sıkıştırırken onu Malachi'ye karşı kalkan olarak kullanıyordu.

Malachi'nin kolu anında hareket etmeyi bıraktı ama kitabı orada sıkıca tutacak şekilde kaydı ve yerleşti.

"Kitabını istiyorsun," diye fısıldadı Faye.

Malachi derin bir nefes aldı, gözleri Faye'e kilitlenmişti.

Sonra bir kez başını salladı.

Tanrım, bu çocuk boku yemişti.

Tanrım.

Hoşuna gitmeyen bir his içini kemirirken, Chace Faye'den uzaklaştı ve hemşirelerden birinin bakışlarını yakaladı.

"O kitabı sakın elinden alma," diye emretti ve kadın hemen başını salladı.

"Görüyorsun ya," dedi Faye sessizce Malachi'ye. "Bana tekrar sahip olana kadar buna sahip olacaksın. Tamam mı?"

Malachi onun gözlerini tuttu ve hareket

etmedi. Bunu görmezden geldi ve

"Tamam" diye fısıldadı.

Sonra elini kaldırıp adamın saçlarında gezdirdikten sonra doğruldu.

"Yakında görüşürüz tatlım," dedi usulca.

Yutkundu, gözleri hemşirelere kaydı ve sonra tekrar Faye'e döndü.

Sonra başını salladı.

"Benim cesur Malachi'm," diye fısıldadı Faye, elini uzatıp pazusuna dokunduktan sonra hemşirelere baktı, eğildi, çantasını aldı, Malachi'ye gülümsedi ve sonunda eli Malachi'nin elini buldu ve öyle sıkı kavradı ki Malachi acı hissetti.

"Görüşürüz dostum," diye mırıldandı Chace ve Malachi ona baktı ama tek kelime etmedi.

Aceleyle içeri giren ve Malachi'ye ulaşmaya o kadar niyetli olan Dr. Hughes'un yanından geçtiler ki, giderken sadece çenesini kaldırıp onlara baktı. Faye fark etmedi. Malachi'ye dönüp bakmak için boynunu bükerek dışarı çıktı.

Sonunda onu gözden kaybetti ve ileriye baktı ama konuşmadı.

Chace onu ailesinin yanına götürdü. Yaklaştıkları anda Silas konuştu.

"Rosalinda'nın Yeri. Ben ısmarlıyorum. Liza, Boyd ve çocuklar bizimle orada buluşacaklar."

Chace sessiz kalarak akşam planlarına Faye'in karar vermesine izin verdi.

"Kulağa hoş geliyor," dedi sessizce.

Kararını vermişti. Aileye ihtiyacı vardı. O yüzden alacaktı.

"Doğru," diye mırıldandı Silas, Faye'in her şeyini dikkatle içine çekerken Sondra da sessizce aynısını yaptı, sonra Silas başını kaldırıp Chace'e baktı. "Liza ve Boyd yola çıktılar. Biz de öyle yapmalıyız. Seninle orada buluşuruz."

Chace başıyla onayladı, Silas'tan koluna bir alkış, Sondra'dan da kızının yanağını öptükten sonra bir gülümseme aldı. Onları asansöre kadar takip ettiler ve birlikte otoparka doğru yürüdüler.

Sondra ve Silas Wrangler'a gitmek için onlardan ayrıldılar ve ikisi de bunu dalgalar üzerinde yaptılar.

Faye el sallayarak karşılık verince Chace çenesini kaldırdı ve onunla birlikte Yukon'un yolcu tarafına doğru yürüdü.

"Bip, tatlım," diye mırıldandı, gözleri kapıdaydı ama Chace elini onunkinin içinde kullandı, diğer eli yardım etmek için beline gitti ve onu kamyona geri döndürüp içeri girdi.

Kızın şaşkın gözleri onunkilere kaydı.

"İyi olduğuna dair beni temin et," diye sordu. "I -"

"O berbat durumda, Faye, ve bu çok şiddetliydi. Ama o dokuz yaşında. Yanında sen varsın, ben varım, annen baban var, ailen var, çok yetenekli olduğu ve onu umursadığı söylenen bir doktor ve ona özenle bakan hemşireler var. Oradan çıktığında, hiçbir şeyi yokken her şeye sahip olacak. Yaşadığı boktan şey ne olursa olsun, iyi bir şeye güvenmesi için ona rehberlik edilebilecek kadar genç.

Bu yeni bir şey. Çıldırdı. Sana yapıştı. Ama bu azalacak, tatlım. Bunu halledeceğiz ve iyi olacak."

"Chace, ben iyiyim. Sadece açım."

Elinin neredeyse kemiklerini kırmasına neden olan sözleri ve sakın ses tonu karşısında gözlerini kırptırdıktan sonra otoparkın ışıkları altında yüzünü inceledi.

Bunu bir süre yaptıktan sonra ona şöyle dedi: "Bokları gömülü tutamazsın. Bununla uğraşmamız gereken uzun bir yol var. Ona güç vereceksin, içindeki pisliği bana boşaltacaksın ki sen de ona verebilesin. Şu andan itibaren. Anlaştık mı?"

Ona doğru eğildi, ayak parmaklarının üzerine kalktı ve fısıldadı, "Chace. Ben iyiyim."

"Bebeğim -"

"Burrito'ya ihtiyacım olması dışında. Hemen." Chace ona baktı.

Elini kaldırdı ve onun boynunun kenarına doladı.

"İki gün önce," dedi usulca, "onun nerede olduğunu ve durumunu bilmediğim için iyi değildim. Şimdi, o berbat durumda ama güvende ve nerede olduğunu biliyorum, bu yüzden söz veriyorum tatlım, ben... iyiyim."

Adam onun bakışlarını okumaya çalışırken o da adamın bakışlarını tuttu.

Sonra ona zaman tanımayı bıraktı ve şöyle dedi: "Besle beni. Eğer yapmazsan, Rosalinda'nın evine kadar, çingeneler tarafından kendilerinden birini öldürdüğü için ceza olarak ruh verilen vampir Angel'ın tüm tarihini anlatacağım. Bu tarihçe Buffy, The Vampire Slayer'dan Angel'ın kendi TV şovuna kadar uzanacak. Ayrıca Angel'ın neden asla iptal edilmemesi gerektiğine dair görüşlerimi de ekleyeceğim. Şimdiden söyleyeyim, bu çok bölümlü ve David Boreanaz'ın seksi olmasıyla ilgili değil. Ve eğer gecikirseniz, Joss Whedon'ın neden azizlik mertebesine yükseltilmesi gerektiğini düşündüğümü anlatacak zamanım bile olabilir."

O anını yaşadı. Şimdi iyiydi.

Chace kot pantolonunun içine girip anahtarlarını çıkardı ve kilitlere bip sesi verdi.

Faye sıırttı.

Chace başını eğdi ve ağzını onunkine değdirdi.

Kısa bir korna sesi duydular ve ikisi de başlarını çevirip Wrangler'ın içindeki Sondra ve Silas'ın geçtiğini gördüler, Sondra onlara el sallıyordu.

Chace kapıyı açmak için etrafından dolanırken Faye de el salladı.

Kız içeri girdikten sonra kapıyı kapattı.

Sonra kaputu yuvarladı, içeri girdi ve kadını ailesiyle birlikte yemek yemeye götürdü.

* * * * *

Chace yavaş ve nazik davranmasına, onu hissetmeyi, kokusunu ve çıkardığı sesleri sevmesine rağmen onu buluyordu.

Ama çıkardığı seslerden, vücudunun onun altında nasıl yer değiştirdiğinden, daha fazlasını almak için her vuruşta kalçalarını nasıl eğdiğinden ve bir bacağını onun kıkına sarıp diğer kalçasının içini onun kalçasına bastırmasından anlıyordu.

Dudaklarını boynundan çenesine doğru kaydırıp derin ve yavaş bir öpücükle ağzını alırken, eli kolunu buldu, aşağıya kayd ve bileğine dolanarak onu etrafından çekti. Elini büktü, parmaklarını onunkilerle birleştirdi, sonra ellerini yatağa bastırdı, aynı zamanda ön kolunun ağırlığını taşıyacak şekilde hareket etti.

Onu öpmeye devam etti, derin ama tatlı ve yavaşça iterken diğer elini onun kolunu bulmak ve etrafından çekmek için hareket ettirdi. Elini onunkine doğru kaydır, yan tarafına kaydır, elini düz bir şekilde tenine bastırdı, yukarı, içeri, yukarı kaydır ve sonra elini onunkinin üzerine koyarak göğsünü avuçladı.

Başparmağını onunkinin üzerinde gezdirerek, sert meme ucunu sıkıca ovuşturdu.

Ve onu aldı. Kalçaları sarsıldı, diline karşı nefesi kesildi, bacakları adamın kıkırına dolandı ve boşaldı.

Kahretsin, onun bu yönünü seviyordu. Hızlı ve sert ya da yavaş ve tatlı, sadece diliyle, meme ucuyla ve sikiyle buldu.

Bazen sadece dili ve siki.

Daha hızlı hareket etti, onu öpmeye devam etti, daha sert itti ve kadın onu aldı, onun için eğildi, derinlere itene kadar onu öperken ona her şeyini verdi, dikildi ve boğazından aşağı inerken kendini içine döktü.

Muhteşem.

Aşağı indiğinde dilinin ucunu alt dudağında gezdirdiğini gördü, bu hoşuna giden bir şeydi, ona yapmaktan hoşlandığı bir şeydi, ona öğrettiği bir şeydi.

Yine de ona her şeyi o öğretmişti.

Olabileceği her şekilde onun olmuştu, çoğu erkeğin asla sahip olamayacağı bir şekilde onun olmuştu.

On

un.

Eve

t.

Muhteşem.

Dilini nazikçe kadının ağzına geri itti, böylece ağzını bırakıp dudaklarını boynuna doğru takip etmeden önce onu derin, yavaş ve uzun bir şekilde öpebildi.

Kolunu tekrar ona doladı ve bacağını onun kalçasının arkasına dolamak için yataktaki ayağını hareket ettirdi.

Elleri hâlâ onun yanındaki yatakta birbirine bağlıydı.

Çok sikişmişti. Sevişmişti de. Önemsediği, böyle sessiz anları paylaştığı, olabildiğince yakın olduğu kadınlar olmadığı söylenemezdi.

Ama hiçbirisi Faye gibi hissetmiyordu. Hiçbiri onun gibi kokmuyordu. Hiçbirinin tadı onun gibi değildi. Hiçbiri parmaklarını onunkilerin arasına onunki kadar sıkı sokmuyordu. Hiçbiri onun etrafına sarılmış kadar tatlı hissettirmiyordu, yumuşak bedenleri onun altında sıkışmış, ağırlığını alıyordu. Hiçbiri, o n u aldıktan sonra

Onun bedeni yatağında olduğu sürece kendini temiz ve dünyada her şey yolundaymış gibi hissediyordu.

Bir tane bile yok.

Yakın bile değil.

"Yani, bilgilendirme çok geç oldu, ailenle akşam yemeği iyi geçti..." durakladı, "her iki seferde de."

Bunu kızın boynunun derisine karşı mırıldandı, vücudunun onun altında yumuşak bir şaşkınlık sarsıntısı geçirdiğini hissetti ve sonra boğazından yumuşak bir kıkırdama duydu.

Bu iyi hissettirdi. Kulağa hoş geliyordu. Sanki dünyada her şey yolundaymış gibi, sırf onun yatağında birlikte oldukları için, her şey yolunda olmasa bile.

Yirmi dokuz yaşında da olsa, yetmiş dokuz yaşında da olsa bunu ona verirdi ve o da bunu ruhunun derinliklerine kadar biliyordu.

Başını kaldırdı ve gülümsediğini görmek için ona baktı.

"Belki senin için," diye yanıtladı. "Ben bunu sinir bozucu buldum."

"Bil diye söylüyorum, bir saniyem var, makası saklıyorum," diye onu bilgilendirdi.

"Aslında böyle bir şey olmadı."

Sırıttı ve yüzünü yaklaştırdı. "Faye, yalan söylüyorsun."

Mırıldanmadan önce gözleri bir o yana bir bu yana kaydı, "Eğer öyleyse bile ben onu engelledim."

"Buna inanıyorum" dediğinde ona geri döndüler. "Ben ortanca çocuğum," diye kendini savunmaya başladı. "Liza ve Jude her zaman bana karşı çete kurdu." "Buna ben de inanıyorum."

"Yani, eğer makas kullanacak olsaydım, bu muhtemelen gerekliydi.

Meşru müdafaa."

"Bunu söylediğim için üzgünüm hayatım, hiç mantıklı değil."

Gözlerini devirdi ve "Her neyse" diye mırıldandı.

"Bebeğim," diye seslendi usulca ve kız ona dönüp baktığında sessizce söyledi. "Sana onları seveceğimi söylemiştim."

Gözleri kapandı, dilinin ucu dudaklarını yalamak için dışarı kayd ve sonra fısıldadı, "Güzel. Buna sevindim."

Kadının dilini görmüştü, bu yüzden dilin izini sürmek için başını eğdi.

Başını kaldırdığında gözleri hâlâ kapalıydı ama yüzündeki ifade tamamen farklıydı. Tanımaya başladığı bir bakış. Hoşuna giden bir bakış.

"Daha ister misin bebeğim?" diye sordu nazikçe.

Dişlerini çıkarıp alt dudağını kısa bir süre ısırıdıktan sonra bıraktı ve "Yarın işe gitmen gerekiyor" diye fısıldadı.

Adamın ağzı bacaklarının arasındayken aklını kaçıırıyordu. Sadece boşalması bile on beş dakikasını alırdı, kadın da aynı sertlikte ya da daha sert boşalırdı ve o yine de iyi bir uyku çekerdi.

Buna değer. Kesinlikle.

Boynunu eğdi, kulak memesini öptü ve kulağına fısıldayarak emretti, "Git temizlen. Geri gel, sana daha fazlasını vereceğim ve seni yiyeceğim."

Başını hafifçe çevirdi, böylece üç uzvu onun etrafında kasılırken ve parmakları onunkilerle kenetlenirken bile dudakları boynundaydı.

"Öyle mi?" diye fısıldadı.

Kahretsin, hâlâ kızın içinde kısmen sertleşmişti, yeni boşalmıştı ve aleti hâlâ kızıdan gelen istek dolu o tek kelimeyle seğiriyordu.

"Evet," diye fısıldadı.

"Dışarı kay, Chace," diye nefes aldı ve yavaşça dışarı kaydı. Dudaklarını yavaşça onun boynuna doğru kaydırды.

Planlar değişti. Onu bulana kadar yiyin. Sonra o bulana kadar onu becer ve umarım o da tekrar bulur.

Onun omzunu öptü ve yuvarlandı.

Ona küçük, yarı ürkek bir sırtıuş attıktan sonra aceleyle banyoya gitti.

Geri döndüğünde, onun önünde çıplaklığından henüz tam olarak rahat değildi, banyo kapısının arkasındaki kancada asılı duran bornozuna sarınmıştı.

Annesi ona bu bornozu Misty'den sonra almıştı. Her nasılsa annesi geldiğinde eski bornozunun yerinde olmadığını fark etmişti, çünkü Misty başlangıçta onu giymeye başlamıştı. Yani Misty gittiğinde eski cübbesi de gitmişti.

Faye'in şimdi giydiği bornozu başka bir kadın giymişti. Bu hoşuna gitmemişti ve ondan kurtulup sadece ona ait olan başka bir tane almak için aklına bir not düştü.

Yatağa girdiğinde açık bırakmıştı. Bu da onun çıkarması gerektiği anlamına geliyordu.

Bunu on dakika sonra yaptı.

Bundan on dakika sonra, onu boşalttıktan sonra, kendisi bulmak için tekrar içine girdi.

Ve tıpkı Faye'in her zaman yaptığı gibi, o da onu tekrar buldu.

Bölüm On Dört

O Gitmişti

Telefonu çaldığında Chace İstasyonun dışında, Malachi'nin kitaplarının bulunduğu sandığı Yukon'un arkasına koyuyordu.

Kasayı içeri kaydırıp, kamyonundan indi ve telefonunu aldı.

Ekranı "Faye arıyor" yazıyordu.

Düğmeye bastı ve kulağına götürdü.

"Bebeğim."

"El ve ayak parmaklarını oynattı!" diye bağırdı kulağına.

Chace başını eğdi ve botlarına bakarak gülümsedi.

O sabah koşuya çıkmış, eve dönmüş, kız arkadaşını yataktan kaldırıp duşa sokmuş, sonra da onu La-La Land'e götürmüştü. Faye, Sunny ve Shambles'a Malachi'yle ilgili her şeyi anlatırken kahvaltı etmişlerdi. Onu La-La Land'in dışındaki kaldırımında bir öpücükle bıraktı. Kamyonetine binip istasyona gidecekti. Üzerini değiştirmek için iki blok ötedeki evine yürüyecek, sonra Malachi'ye bir şeyler almak için markete gidecek ve son olarak da hastaneye gidecekti.

Ondan ayrılalı iki saatten biraz fazla olmuştu. Çocuklardan bir gün önce Deck'ten aldığı iki brifingle aynı zamana denk gelen bir brifing aldıktan sonra, stajyerlerden aramalarını kayıp kardeşleri de kapsayacak şekilde değiştirmelerini istemişti. Sonra bazı işlerini halletmiş ve şimdi de Malachi'yi kontrol etmek ve kitaplarını almak üzere hastaneye doğru yola çıkmıştı.

Bunu yapıyordu çünkü çocuğun hiçbir şeyi yoktu. Bu kitapların, onları düzenleyiş şeklinin bir anlamı vardı.

Yani Chace onları ona götürecekti.

"Ona yardım etmek zorunda kalmalarına rağmen tüm kahvaltısını yediğini ve bütün sabah uyanık olduğunu söylediler," dedi. "Henüz konuşmadı ama içeri girdiğimde bana gülümsedi."

Sanki en sevdiği film yıldızı kırmızı halıda yürümüş, onu kollarına almış, limuzinine taşımış ve onunla birlikte gün batımına doğru yola çıkmış gibi konuştu.

"Harika, tatlım," diye mırıldandı Chace.

"Onu şimdi normal bir odaya taşıyorlar. Ancak onu sadece bir gün daha tutacaklarını söylüyorlar" dedi.

"Biz konuşurken Karena ailenle görüşüyor, Faye."

"Biliyorum, annem aradı ve bu yüzden burada olmadıklarını söyledi.

Her şey yolunda gidecek mi?" "Evet."

"Emin misin?" diye bastırdı. "Evet, bebeğim, ben -"

Konuşmayı kesti çünkü ensesinde kötü bir karıncalanma hissetti. Yanında bir varlık vardı. İyi bir varlık değil.

Başını kaldırdı ve babasının ona doğru yürüdüğünü gördü. Hayır. Hayır.

Kahretsin. Siktir.

Hayır.

"Chace?" Chace gözlerini kendisine dikmiş olan babasına bakarken Faye seslendi.

Döndü, bir elini kaldırdı ve kamyonetinin arkasına çarparak, "Her şey yoluna girecek," diye güvence verdi.

"Her şey yolunda mı?"

Telefonda bile onu hemen anlıyordu. Dikkati dağılmış bir şekilde, bunun bu kadar açık olup olmadığını ya da onu bu kadar içeri alıp almadığını merak etti ve her ikisi de olduğuna karar verdi.

"Evet," diye yalan söyledi, cipinin yan tarafına doğru kayarak. "Şimdi sana geliyorum. Kitaplarını getirdim."

"Henüz onları tutabileceğini sanmıyorum." "Belki tutamaz ama isteyecektir."

Bir saniye sessiz kaldı ve sonra sessiz, tatlı bir "Evet" cevabı aldı.

"Chace," diye seslendi babasının sert sesi, kapısını çekip açarken.

"Gitmem gerek," diye mırıldandı Chace telefonda.

"Ah, doğru. Tamam, yakında görüşürüz," dedi Faye kulağına. "Chace!" diye kesti babası.

"Kim o?" Faye sordu.

"Kimse yok. Gitmeliyim tatlım," diye fısıldadı, kamyonu doğru eğilerek. "Yakında görüşürüz."

"Yakında," diye fısıldadı. Tereddütlüydü. Biri ona seslendiği için yalan söylediğini biliyordu. Bunu yapmak berbattı ama kapıyı kapatmaya çalışırken bağlantıyı çabucak kesti.

Bu işe yaramadı çünkü Trane Keaton elini kapının üzerine koymuş, sert ve güçlü bir şekilde kapıyı açık tutuyordu.

Chace'in gözleri babasına kaydı.

Hayat ona yaptığı birçok şakada, onu babasına benzetmeyi uygun gördü. Aynı boy. Aynı yapı. Aynı saç. Aynı gözler. Sarışın ve mavi gözlü olmasına rağmen annesinden neredeyse hiç iz yoktu. Ne aldıysa babasından almıştı. Kendini bildi bileli babasının ahbablarından duymuştu bunu.

Hık demiş burnundan düşmüş, Trane.

Chace otuz yıl sonra babasına benzeyeceğini biliyordu.

Düzgün, zayıf, güçlü yüz hatları ve iyi görünüşü ona bahşedildiği için şanslıydı. Yaşı ilerledikçe görünüşü güzelleşen, daha sonra da ilginçleşen ama yakışıklılığını, gücünü ve canlılığını koruyan türden bir adamdı.

Trane Keaton başka bir adam olsaydı, Chace bunu dört gözle bekler ve babasının ona iyi genler verdiğine şükrederdi.

Bunun yerine, bir ömür boyu aynaya bakıp babasını hatırlamaktan korktu.

"Telefonlarıma cevap vermiyorsun," diye suçladı Trane, sesi sert, yüzü öfkeliydi. Aspen'den buraya gelmek zorunda kaldığı için çok kızgındı. Oğlunun onun emirlerini yerine getirmemesine kızmıştı. Chace'i kot pantolon, gömlek, kazak, palto ve botlarla, kemerinde rozetiyle, BMW'ye binen beş bin dolarlık bir takım elbise giymesi gerekirken Yukon'a binerken gördüğü için kızgındı.

Chace, "Hayır, değilim," diye onayladıktan sonra soğuk bir sesle, "Geri çekilin," diye emretti.

"Sizinle özel olarak ve derhal konuşmam gerekiyor."

"Bunu anlamıyorsun baba, ama böyle bir şey olmayacak."

"Bunu anlamıyorsun ama böyle bir şey olmayacak."

Tanrım, otuz beş yaşındaydı ve adam onun lanet İngilizcesini düzeltiyordu.

"Geri çekil," diye homurdandı Chace.

"Cahillerle yaşıyorsun Chace, ama onlar gibi konuşmak zorunda değilsin," diye karşılık verdi Trane, sesi üstün ve sikikti, ama Chace bundan nefret ediyordu ve Trane her zaman böyle konuşuyordu.

"Yapmam gereken bir şey var, geri çekil."

"Şahsen ben Jacob Decker'ı suçluyorum. İkiniz de okuldayken onunla vakit geçirmenize engel olmalıydım. Annen bunu duymak istemedi. Şimdi geri döndüğünü duydum."

Chace'in vücudu kaskatı kesildi.

Bir şey anlatmaya çalışıyordu ama her zamanki gibi değil.

Deck, Chace'in babasından nefret ederdi. Trane Keaton bu iyiliğe karşılık verdi.

Deck, Chace'in gittiği özel okulda tam burs kazandı ama paradan gelmiyordu. Babası bir elektrikçiydi. Yetenekli bir meslekti ama Aspen Keaton'larının hayatında kabul görmüyordu. Deck'in IQ'sunun 150 olması önemli değildi, sertifikalı bir dahiydi. Chace için yeterince iyi değildi. Deck kanseri tedavi etmediğinde ya da hükümetin uzay çağı silahları üretmesine yardım etmediğinde ama üstün mantığını ve yüksek zekasını biraz korkutucu şeyler yapmak için kullandığında, Trane bunun başından beri haklı olduğunun kanıtı olduğunu düşündü.

Ancak Trane'in anlatmak istediği bu değildi.

Chace'e ona göz kulak olduklarını söylüyordu.

Sürpriz değil ama can sıkıcı. Deck kesinlikle kendi başının çaresine bakabilirdi. Bir göz açıp kapayıncaya kadar

Boyunuzu, kilonuzu, kas kütlenizi, vuruşunuzun arkasındaki ağırlığı hesaplayın, nişan alın ve bağlandığınız yere ne tür bir hasar vereceğinizi tam olarak bilerek bağlanın, birini ciddi şekilde mahvedebilirsiniz. Bu teorik bir şey değildi. Lisede ve üniversitede birlikteyken Chace bunu ilk elden görmüştü. Jacob Decker sadece uzun boylu ve çok güçlü olduğu için değil, aynı zamanda çok zeki olduğu için de asla yenilmezdi.

Ama Trane ve şerefsizler çetesi sabırsızlanırsa, Chace'e meramlarını anlatmak için herhangi birini hedef alabilirlerdi.

Güverte o ateş hattındaydı.

Hastaneye giderken Deck'i aramayı aklına not etti ve "Geri çekilin" diye tekrarladı.

Trane'in gözleri oğluna kilitlendi.

"Ve eğer Faye Goodknight'ı daha fazla görürsen, annen onunla tanışmak isteyecektir."

Trane geri adım attı. Bunun nedeni Chace'in arabadan dışarı doğru eğilmesi idi ve başka seçeneği yoktu.

Ancak Trane geri çekilmedi, sadece ona yer açtı ve Chace ne yazık ki onunla burun buruna geldi.

"Onun havasını solumuyorsun," diye fısıldadı.

"Kalbini koluna takmanın avantajlı olmadığını asla öğrenemeyeceksin," diye cevap verdi Trane, Chace'in çocukken ona öğretmeye çalıştığı pek çok işe yaramaz dersten birini öğrenmemiş olmasına sinirlenmiş gibiydi.

"Annem için giydim. Bana ulaşmak isteyen herkes benim öyle bir adam olduğumu bilir. Saklayacak hiçbir şeyim kalmadı. Anlamadığınız şey şu ki, bu tür bir adam gerçek bir erkeğin olmak istediği türden bir adamdır, bu yüzden saklayacak hiçbir şey yoktur."

"Aptalca mı?" Trane'in sesi alaycıydı. "Koruyucu." Chace'inki sertti.

"Eğer her şeyini verirsen, Chace, kendini koruyamazsın."

"Koruyacağım kişi ben değilim."

"İşte hatalı stratejiniz burada yatıyor."

"Hayır, bak, senin gibi bir adam enerjisini kendi kışını kurtarmak için harcar. Benim gibi bir adam ise bu konuda endişelenecek hiçbir şey yapmaz ve bunun yerine çabalarına değecek kişileri güvende tutmak için canını dişine takarak çalışır. Yani verdiğim mesaj şu: Birisi umurumda, ya ona bulaşmayacaksın ya da bana bulaşacaksın."

"Peki Faye Goodknight bu çabalara değer mi?" Chace cevap vermedi.

Trane bir süre gözlerini oğlununkilere kilitledikten sonra, "En azından yüksek lisans derecesi var," diye mırıldandı.

Faye'i araştırmışlar.

Bu tamamen beklenmedik bir şey değildi. Tahmin ettiğinden daha erken oldu. Ayrıca sinir bozucuydu.

Chace ona, "Faye senin için var değil ve ben var olmasına karar verdiğimde annem için de var olacak," dedi.

"O zaman seni daha fazla hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm Chace, çünkü bu sabah kahvaltıda annenle biriyle görüştüğünü paylaştım. Dün gece Rosalinda'nın ailesiyle yemek yediğini öğrendiğimden beri bunun akıllıca olduğunu düşündüm."

Chace yanağındaki bir kasın sıçradığını hissetti.

Trane sessizce, "İşler hızla ilerliyor," dedi. Chace onun bakışlarını tuttu ve çenesini sıkı.

"Valerie zaman tanıyacaktır. Sana baskı yapmak istemeyecektir. Tahminimce, seni ve Faye'i yemeğe davet etmek için aramasından önce yaklaşık on beş dakikan var."

Sikeyim.

Sikeyim.

"Çok heyecanlı," diye devam etti Trane, sonra dudakları kıpırdadı ve bok herif sözünü bitirecek cesareti buldu, "Misty'den hiç hoşlanmadı."

Chace'in işi bitmişti. "Geri çekilecek misin yoksa arabayı üzerinden mi geçireceğim?"

"Henüz konuşmadık."

"Yapmayacağımız bir konuşma. İki saniyen var. Çekil yoksa seni deviririm."

Trane gözlerini tuttu.

Sonra hafifçe değişti ve fısıldadı, "Bunun sana olmasından hoşlanmadığımı biliyorsun. Ayrıca gördüğün şeyi görmeni istemediğimi de bilmelisin."

"Bu oldu. Ben gördüm. Tüm paranla bunu geri alamazsın." Trane, "Walker'lara göz kulak olmalısın," diye tavsiyede bulundu.

Sessizce.

"Onlar kendi başlarının çaresine bakıyorlar. Ty bana kasetlerini getiriyor. Onları alması için bir uşak gönderebileceğin zaman sana mesaj atacağım."

Neredeyse hiç görünmüyordu ama Chace babasının yüz hatlarındaki rahatlamayı görece kadar yakındı.

Sonra "Newcomb" dedi.

"Kitaba göre."

"Chace -"

Chace ona doğru eğildi, böylece burunları neredeyse birbirine değecekti.

"Kitabına göre, baba. Haydut ekibini geri çağır. Parmaklarını çekmedikçe, dikkatini vermedikçe ve kendi sorunlarını herkesin sorunu haline getirmeyi bırakmadıkça bu boktan durum ortadan kalkmayacak."

"Sabırsızlanmaya başladılar," diye fısıldadı Trane.

"Bir adamın öldüğünü görmek gözümünden kaçmadı." Trane konuşmak için ağzını açtı ama o **a n d a**, Chace'in midesi hastalıklı bir şekilde bulandı çünkü o piç kurusuna bir şey vermek zorundaydı.

"Yapma," diye fısıldadı ve bu kelimenin çıkış şekliyle Trane ağzını kapattı. "Annem için seni uyarıyorum. Şu anda bir bok söylersen, o binaya girer ve bunu rapor ederim. O yüzden yapma. Bir cinayet ve haneye tecavüz hakkında bilgin olduğunu belli etme. Anneme yardım etmeme yardım et ve lanet çeneni kapalı tut."

Trane uzun süre onun gözlerini tuttu ama konuşmadı.

Chace'in işi bitmişti.

Babasına "Annem arıyor, Faye'i ona götürüyorum, sen yoksun" dedi.

"Bundan hoşlanmayacak," diye cevap verdi Trane sessizce.

"Bir bahane bul ve iyi bir bahane olsun. Bu sorun olmayacaktır. Bu konuda tecrübelisin."

Trane başını salladı. "Bir aile olmamızı istiyor Chace ve Faye Goodknight'la olan bu ilişki ilerlerse bunu daha da çok isteyecek."

"O zaman yaratıcı ol çünkü bunu benden, Faye'den alacak ama sen bu işe karışmayacaksın."

"Dışarıdaki durum ne olursa olsun, annene katılıyorum. Sen benim oğlumsun. Eğer bu kadınla evlenirsen -"

Chace onun sözünü keserek homurdandı: "O 'bu kadın' değil. O Faye."

Trane başını salladı, gözleri parlıyordu, Chace'in sözleri bunu ele veriyordu ama o buna aldırmadı ve devam etti, "Faye ile evlenirsin, çocukların olur, onlar benim torunlarım olur."

"Senin de onlarla yapacağın tek bir şey bile yok."

Bir irkilme.

Tanrım.

Göt herif irkildi.

"Chace," dedi Trane, Chace'in irkilmesine fırsat vermeden usulca, "bir hata yaptım. Erkekler hata yapar."

"Ölü karım sana şantaj yapmak için kışına bir şeyler soktu, böylece vücudunu yatağıma sokabilecekti," diye kırptı Chace, Trane yine irkildi ve Chace kabaca devam etti, öldürmek için içeri girdi. "Bir erkeğin kış oyununu sevebileceğini anlıyorum. Ama senin tarzını anlamıyorum. Haklısın. Ben senin oğlunum. Yani sen benim babamsın ve babamı böyle bir şey yaparken asla görmemeliydim. Bu konuşmayı yapıyor olmamız bile tarif edilemeyecek kadar berbat bir durum. İndikten sonra çivilendin, kışını korudun ve benimkini sallandırdın. Bu bir baba değil. Başa dönersek, baba, iyi bir adam, gerçek bir adam, çuvallar, oğlununki sallanmasın diye kendi kışının sallanmasına izin verir. Sen beni korumamakla kalmadın, beni kendi pisliğinin içine çektin. Yani, bunu yıkarsak, sen benim babamsın ama aynı zamanda değilsin. Bu da demek oluyor ki, Faye'in parmağına yüzüğü taktığımda ve evet baba, ne zaman dedim, sen onun olmayacaksın."

Kayınpederim ve sen de çocuklarımıza dede olamayacaksınız. Lütfen Tanrım, oğlun olarak hayatımda benim için tek bir şey yap. Bunu bana ver. Kadınıma bunu ver. Ve çocuklarıma bunu ver."

İşi bitince döndü, kamyonetine doğru yöneldi ve kapıyı çarptı.

Babasına bakmadan anahtarı kontağa soktu, çevirdi, vitese taktı ve bir kolunu yolcu koltuğuna dolayarak omzunun üzerinden dışarı baktı.

İstasyonun otoparkından çıktığında babasının nerede olduğunu görmek için tarama yapmadı.

Beş dakika sonra annesinin aramasına cevap vermek için telefonunu çıkardı.

Bir durumdaydı ama neyse ki iyi bir durumdaydı. O kadar heyecanlıydı ki gevezelik ediyordu.

"Donatta'ya yemek yaptıracağım! En sevdiğin yemekleri! Chace, hayatım, Misty'den sonra nihayet iyileştğine çok sevindim. Bu harika bir haber ve onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum. Muhteşem olacağından eminim."

Hem kastettiği hem de kastetmediği şey, Misty'den sonra herkesin muhteşem olabileceğiydi. Kötü anlamda söylememiştir. Yine de doğruydı.

Faye'le gerçekten tanıştığında kendinden geçecek ve şüphesiz ertesi gün alışverişe çıkacaktı. Ne için olduğu tam bir muammaydı ama Chace'in tahminine göre önce bebek eşyaları, ikinci olarak düğün eşyaları ve üçüncü olarak da Faye'i Keaton Love'a sahip olduğuna ikna edecek pahalı hediyeler alacaktı. Bebek ve düğün eşyalarını saklayacak ve ertesi gün Carnal'a gidip pahalı eşyaları Faye'in ayaklarına serecekti.

Sikeyim.

Hayatı boyunca yaptığı gibi, pes etti çünkü onun balonunu patlatacak gücü yoktu. Bu yemeği üç hafta ertelemeyi başardı. Malachi'yi yerleştirmek için zamana ihtiyaçları vardı. Faye'i yemeğe hazırlamak için zamana ihtiyacı vardı. Son olarak, kendisinin de hazırlanmak için zamana ihtiyacı vardı.

Gecikmeden dolayı hayal kırıklığına uğramıştı ama sonunda istediğini alıyordu, bu yüzden bunu sakladı, sadece iyi değil.

Chace onunla bağlantıyı kesip Deck'le bağlantı kurdu ve ona haber verdikten sonra hastanenin otoparkına girdi. Kitapları aldı, içeri girdi, Malachi'nin yeni oda numarasını aldı ve odasına gitti.

İçeride neler olduğunu görünce tam kapının önünde durdu.

Malachi'nin rengi kesinlikle daha iyiydi. Sondra'nın ona aldığı pijamaları giyiyordu. Uyanıktı, saçları temizlenmişti, yüzündeki morluklar solmuştu ve yatağının yanındaki sandalyede oturan ve ellerini önünde birleştirmiş olan Faye'e gülümsüyordu.

"Bu kadar yaşlı mısın?" diye sordu, parmaklarını hareket ettirerek Chace'in tam olarak göremediği sayıları ona gösterdi çünkü sadece sol elini görebiliyordu ama o el de üç kez açılıp yumruk yapılmıştı. Başka bir deyişle, tek eliyle on beşi saydı.

Hâlâ gülümseyen Malachi başını salladı.

"Peki, bu yaşlıya ne dersin?" Faye devam etti.

Eller daha çok parlıyor. Malachi daha çok gülümsüyor ve başını sallıyor.

Sesi yumuşadı, tatlılaştı ve "Bu yaşlıya ne dersin?" diye sordu.

Malachi'nin gözleri ellerine kaydı, sonra yüzüne kaydı ve gülümsemesi hâlâ yerindeyken başıyla onayladı.

"Dokuz," diye fısıldadı sonra, "Bu hafta dokuz yaşına basacak bir yeğenim var. Adı Jarot." "Ama onunla tanıştığında onunla dalga geçemezsin ve ona havuç diyemezsin. Bundan hoşlanmaz."

Malachi'nin gülümsemesi büyüdü ama gözleri kapıya kayınca ve Chace'i görünce gülümsemesi yüzünden kaçtı.

Faye sandalyesinde iki büküm oldu ve ona bir gülümseme yöneltti.

Ona gülümsedi ve sonra Malachi'ye baktı. "Sen iyisin dostum. Ben sadece kitaplarını getirmek için buradayım."

Malachi'nin gözleri Chace'in taşıdığı sandığa kaydı ve Chace yatağının etrafında dönüp pencere kenarına giderken sandığa geniş bir yer açarken orada kaldı.

Chace, "Onları buraya yerleştireceğim ve ben gittikten sonra Faye'e onları nerede istediğini söyleyebilirsin," diye mırıldandı.

Derin pencere pervazına doğru ilerledi, sandığı yere koydu ve kitapları kutuda dizildikleri gibi dikkatlice dizdi, onları düzenli tuttu ve Malachi'nin kulübeye koyduğu gibi yerleştirdi.

Yatağa döndüğünde, pencereden ayrılmadı ve Malachi'nin gözlerinin kitaplarda olduğunu gördü, aşağı yukarı gidip geliyor, sayıyor, okuyor, hepsinin orada olduğunu değerlendiriyordu. Chace ayrıca yatağının üzerinde duran hastane masasının üzerinde Faye'in dün gece ona okuduğu kitabı ve açılmış bir dizi plastik ambalajlı Snickers çikolatasını gördü, iki boş ambalaj Malachi'nin içine daldığını gösteriyordu.

Chace Malachi'ye, "Faye'i bir saniye çalacağım, onunla konuşacağım ve sonra işe dönmem gerek," deyince çocuğun gözleri Malachi'ye kaydı. "İşten sonra döndüğümde bir şey almamı ister misin?"

Malachi ona baktı, sonra gözlerini Faye'e çevirdi.

"Malachi henüz konuşmaya hazır değil tatlım," dedi Faye sessizce ve Chace ona baktı. "Ona evet ya da hayır soruları yöneltmelisin," diye öğüt verdi.

Chace tekrar Malachi'ye baktığında yüzünde bir korku ve vücudunda bir gerginlik gördü. Bu, Chace'le iletişim kurmaya hiç de istekli olmadığını açık ve net bir şekilde gösteriyordu.

Faye tekrar konuştuğunda, Chace onun da bunu okuduğunu anlayacaktı.

"Chace orada kalıyor tatlım," dedi nazikçe. "O sana asla zarar vermez. Arkadaşını seni bulması için gönderen oydu, böylece seni hastaneye götürebilir, iyileştirebilir ve sonra da sana bakabilirdik. Ama ikimiz de şu anda işlerin biraz korkutucu olduğunu anlıyoruz. Yine de senin için bir iyilik yapmak istiyor, o yüzden belki ona yardım edebilirsin.

Benimle yaptığın gibi ne istediğini biliyorsun. Sadece başını sallama ama Chace'e doğru. Tamam mı?"

Malachi bir süre onun gözlerini tuttuktan sonra, Chace'in evet dediğini varsayarak Chace'e baktı.

Chace de "Salatalık ister misin?" diye sordu.

Malachi'nin başı hafifçe sarsıldı, gözleri parladı ve sonra, şükürler olsun, başını hayır anlamında sallamadan önce dudakları seğirdi.

"Brokoli mi?" Chace devam etti ve Faye'in yumuşak, sessiz kıkırdamasını duydu ama gözlerini yine başını hayır anlamında sallayan Malachi'den ayırmadı.

"Twix?" Chace devam etti ve Malachi dudaklarını birbirine bastırıp başını salladı. "Çilek?" Bir baş sallama daha, bir göz parlaması daha, çocuk çilekleri seviyordu. Sonunda Chace daha sessiz bir şekilde, "Aslan, Cadı ve Dolap'ı okudun mu?" diye sordu.

Dudakları aralandı, bunu çilekten çok daha fazla seviyordu ve başını iki yana salladı.

"Ben senin yaşındayken, dostum, bu benim favorimdi," diye paylaştı Chace. "Faye'in sana okumasını ister misin?"

Dudaklarını ısırdı ama başını salladı. "Ben alırım," diye mırıldandı Chace.

Malachi ona öylece baktı.

Chace ona bir gülümseme verdikten sonra Faye'e baktı ve nazikçe, "Seninle bir dakika konuşabilir miyim?" diye sordu.

Başını salladı, Malachi'ye döndü ve sandalyesinden kalktı ama hafifçe ona doğru eğildi. "Uzun sürmeyecek, sonra geri döneceğim ve biraz daha konuşabiliriz."

Onun bakışlarını tuttu ve başını salladı.

Uzandı, yanağına hafifçe dokundu, yavaşça içeri girdi ama Chace profilinin ona nazik bir gülümseme verdiğini izlemeden önce dokunuş kısa sürdü ve fısıldadı, "Yakında döneceğim tatlım."

Chace, Malachi'nin gözlerinin üzerinde olduğunu hissederek yatağın etrafından dolandı ve ona iki parmağıyla bir fiske vurup göz kırptı ve Faye'le birlikte dışarı çıktı. Onu durdurdu

Böylece Malachi onu kapının yanındaki pencereden görebiliyordu.

Gözleri arıyordu ve "Her şey yolunda mı?" diye sorduğunda aklının hala telefon konuşmalarında olduğunu biliyordu.

"Babam bana sürpriz bir ziyarette bulundu," diye paylaştı, kaşları birbirine çarparken vücudunun küçük, şaşkın bir sarsıntı geçirdiğini gördü ve kollarını gevşekçe onun etrafında kıvrarak ona doğru hareket etti. "Sorun değil" diye mırıldanırken ellerini kaldırdı ve hafifçe göğsüne koydu.

"Sizi neden ziyaret etti?" diye sordu.

"Neden bir şey yapsın ki?" Chace geçiştirdi. "Çoğunlukla bir pislik olmak için."

"Annen iyi mi?"

Başını salladı. "O iyi. Ondan da bir telefon aldım. Üç hafta sonra yemeğe davetliyiz."

"Pekâlâ," diye tereddütle cevap verdi, gözleri hâlâ onun yüzünü arıyordu.

"Her şey yoluna girecek. Babam orada olmayacak," diyerek ona güvence verdi.

Onu incelemeye devam ettikten sonra, onun için, fısıldayarak, "Üzgünüm tatlım. Ne olduğunu bilmiyorum ama onu görmenin hoş olmadığını biliyorum. Bu yüzden özür dilerim."

Chace ona çenesini kaldırarak baktı ve konuyu değiştirdi. "O kitaplar onun için çok özel. Benim tavsiyem, onunla konuşun, onları istediği yere koyun. Muhtemelen yakın olmalarını isteyecek ve personele onları rahat bırakmalarını söyleyecektir."

Başını salladı.

"Konuşmaması konusunda endişelenmeli miyiz?" diye sordu.

"Henüz bilmiyorum. Öğle yemeğinden sonra bir çocuk psikoloğu gelip onunla sohbet edecek. Bu noktada, nasıl yaşadığı ve nasıl bulunduğu göz önüne alındığında bunun gerçekten şaşırtıcı olmadığını söylüyorlar. Yemek yemeyi reddetmiyor. Sözsüz iletişim kuruyor. Tedirgin değil. Konuşmaması dışında keyfi yerinde görünüyor. Yapıyor

Hemşirelerin yanında biraz tereddüt ediyor ama nazik davranıyorlar ve oldukça kolay yerleşiyor. Erkeklerden pek hoşlanmıyor gibi görünüyor, yani sorun sadece siz değilsiniz. Bu koğuştta bir erkek hemşire var, içeri girdi ve Malachi bundan hoşlanmadı. Bunu hemen fark etti ve bir daha gelmeyeceğine dair bana güvence verdi."

Bu çok şey söylüyordu ama Chace ne söylediğini paylaşmadı.

Faye şöyle devam etti: "Psikolog onunla konuştuğunda daha fazla şey öğreneceğiz. Ama onu muayene ettiler ve konuşamamasının fiziksel bir nedeni yok. Onu engelleyen her neyse psikolojik."

Chace başını salladı ve "Ailenizden haber var mı?" diye sordu.

"Her şey yolunda. Ev teftiştten geçti. Görünüşe göre koruyucu bakım sınıflarının bahar programı geçen Cumartesi başlamış, bu yüzden anne ve babayı kaydetmişler. Ama Malachi'yi yarın oraya yerleştirecekler. Baba gündüzleri işte ama anne evde çalışıyor ve yirmi dört, yedi civarında olabilir ki bunun iyi olduğunu söylediler. Yani her şey yerli yerinde."

Silas, Chantelle'de bulunan bir çevre danışmanlık şirketinde çalışan bir jeologdu. Sondra, İtalyan Restoranı, Holly's Çiçekçisi ve La-La Land Kahvesi de dahil olmak üzere kasabadaki çeşitli işletmelerin muhasebesini yapan yarı zamanlı bir muhasebeciydi. Evde çalışıyordu ve Malachi'ye hizmet ediyordu. Mükemmel.

"Yarın orada olmak isteyeceksin," diye tahmin etti Chace ve bunun doğru olduğunu biliyordu çünkü Faye hemen başını salladı.

"Gönüllülerimi çoktan aradım. Ben açıp onları ayarlayacağım, sonra da ikisi işleri halledecek. Bayan Bagley daha önce benim için kapatmıştı. Anahtarları var. Bu da iyi bir şey."

"Tamam," diye mırıldandı Chace, sonra ona, "Onun için bir şeyler alırım, kitabı ve işten sonra buraya getiririm ama sevgilim," dedi onu hafifçe kendine çekerek ve yüzünü onunkine yaklaştırarak, "Annen geliyor, onunla yalnız kalmasına izin vermelisin. Ona güvenmeyi öğretmeye başla.

Saatlerce gitmene gerek yok ama sen yanında değilken ona alışmalı. Tamam mı?"

Başını salladı ama bunu burnunu kırıştırarak yaptı. Bunu yapmak zorundaydı, bunu biliyordu ama hoşuna gitmesi gerekmiyordu.

"O artık iyi, Faye," dedi Chace sessizce. "Aile. Yemek. El ve ayak parmaklarını oynatıyor. Silas'ın ona aldığı ve elinde tutabileceği o şeyde isteyebileceği tüm kitaplar. İyi olacak."

"Evet," diye fısıldadı, ona doğru eğildi, yüz ifadesi netleşti.

Burnunu öpmek için yüzünü yaklaştırdı ve geri çekildiğinde, "Gitmeliyim," diye mırıldandı.

"Tamam."

"Başka bir şey istediğini söylüyor, beni ara, dışarı çıktığımda alırım."

"Tamam."

"Bu gece burada görüşürüz."

Sırıttı ve fısıldadı, "Tamam." "Senin yatağın mı benimki mi?"

Yüzü yumuşadı, vücudu onunkinin içinde eridi ve "Hangisini istiyorsun?" diye sordu.

Onun yatağı daha iyiydi. Onun çarşafı hayatında hissettiği en yumuşak çarşafıydı. Bu nedenle, bir tossup.

Ama onun evi La-La Land'e daha yakındı, bu da kahve içmeye gitmeden önce onunla yatağında ve duşunda daha fazla zaman geçirebileceği anlamına geliyordu.

"Senin," diye cevap verdi.

"Tamam," diye nefes aldı ve bu çok tatlıydı, başını eğdi ve onu hızlı ama açık ağızlı bir şekilde öptü, öpücüğü kesmeden önce onu tatmak için dilini içeri kaydırıp ve tekrar dudaklarını kaldırdı ama bu sefer alnını öpmek için.

Başının üzerinden Malachi'ın hastane yatağından onları izlediğini gördü. Ve Chace, Malachi'nin Chace'i Faye'i tutarken, onunla konuşurken, fısıldaşırken ve onu öperken izleyeceğini ve bunun ona ne kazandıracağını milyon yıl geçse de tahmin edemezdi.

Ama gözleri çocuğun gözlerine takıldığında, hafifti, tereddütlüydü ama oradaydı.

Çocuk ona gülümsedi.

Şükürler olsun.

Chace de gülümsedi.

Sonra Faye'i sıktı ve ona baktı. Faye'in omzunun üzerinden Malachi'nin odasına baktığını gördü ve ona geri döndü, o da tereddütlüydü ama mutluydu, dudakları aralandı, sevimli merakı biraz parladı ve sonra kocaman gülümsedi.

Chace de gülümsedi, onu bir kez daha sıktı ve "Görüşürüz Faye" dedi.

"Görüşürüz, tatlım."

Malachi'ye bir bakış attıktan sonra bir kez daha gülümseyerek uzaklaştı.

* * * * *

Chace, Faye'in elinin hafifçe yan tarafındaki deride gezindiğini hissetti, uykuyu göz kırparak uzaklaştırdı ve garip bir şekilde ışığın açık olduğunu ve Faye'in ona dönük olduğunu gördü.

Kitap okuyordu. Çoğu gece okuyordu ve bu adamın hoşuna gidiyordu. Yıllarca onu burnu kitapta görmüştü ve şimdi yatakta küçük geceliklerinden biriyle, dokunacak kadar yakınında, burnu kitapta olduğu gerçeğini seviyordu. Onun kendisinin olacağını bilerek geçirdiği zaman, asla olmayacağını bilerek geçirdiği yıllar, bunu düşünmemiştir. O kitap okurken Faye'in yanında yatakta olmak. Ama buna sahip olmak bir hediye gibi gelmişti. Bunu böyle düşünmek belki de saçmaydı ama umurunda değildi.

Hoşuna gitti.

Ama genellikle ışığı kapatır ve yerleşirdi. Bunu hissettiğinde, onu kendine çekti.

Şimdi ışıklar yanıyordu ve kadın ona dönüktü, eli onun üzerindeydi.

Elleri hareket etti, böylece kolları onun etrafında kıvrılabildi ve onu kendine çekti.

Her zaman sorduğu şeyi sorarken sesi uykulu geliyordu: "Bitti mi?"

"Ah..." diye tereddüt etti, "evet."

Onun tereddütleri ve normal koşullardaki değişiklik Chace'in ona odaklanmasını sağladı.

"Her şey yolunda mı?"

Vücudu onunkine doğru kaydı, bacakları huzursuzca hareket etti ve tüm uyku onu terk etti çünkü bunu sık sık yapıyordu. Ama bunu genellikle adamın ağzı üzerindeyken, elleri onun üzerindeyken yapıyordu.

Tahrik olmuştu. Ne oluyor lan?

"Faye," diye seslendi ve Faye dudağını ısırdı.

Sonra vücudunu onunkine bastırdı, yüzünü onun boynuna gömdü ve fısıldadı, "Kitabımda... uh, biliyorsun," bacakları onunkine doğru hareket etti ve o kadar alçak sesle bitirdi ki adam onu zar zor duydu, "gerçekten iyi bir seks sahnesi."

Chace gülümsedi.

Evet, tahrik olmuştu. Ve şimdi o da tahrik olmuştu.

"Bacağını kalçamın üzerinden geçir, bebeğim," diye emretti ve kadın hemen itaat etti.

Bir elini hemen kalçasından karnına, aşağıya, bacaklarının arasına kaydırды ve sonra kalçasını yukarı iterek elini ona doğru hapsetti.

Damlıyor.

İyi bir seks sahnesi olmalı, tamamen hazırды.

Bir parmağını kaydırды ve küçük, alçak, seksi bir ses boğazından yukarı süzülürken kalçaları sarsıldı.

Tamamen hazır.

Aleti sertleşmeye başladı.

Sonra aklına bir şey geldi.

"Seks sahnelerini çok mu okuyorsun?" diye sordu sessizce.

"Um..." diye cevap vermedi, ki bu onun cevabıydı.

Verdi.

Parmağını daha sıkı bastırdı ve kalçaları da onunla birlikte hareket etmeye başladı.

Aleti sertleşti ve zonklamaya başladı.

"Benden önce ne yaptın?" diye fısıldadı saçlarına. Kadın göğüslerini adamın göğsüne bastırdı, yüzünü adamın boynuna gömdü ve kalçalarını adamın eline ve kalçasına bastırdı.

Yapmadığı şey cevap vermektir.

"Bu duruma düştün Faye," diye nazikçe itti, "benden önce ne yaptın?"

Kalçaları parmağıyla birlikte dalgalandı ve adam onun nefesinin hızlandığını duydu.

Hala cevap vermedi.

Parmağı hareket etmeyi bıraktı ve onu bacaklarının arasından kavradı.

İnledi, daha da yaklaştı ve kalçalarını adamın eline doğru itti.

Olağanüstü.

"Faye," diye hırladı.

"Oyuncak," diye fısıldadı sonra hızla, "Chace, parmağın."

Ama Faye'in bir oyuncakla kendine dokunduğu hayallere kapılmıştı.

İyi olanlardan.

Gerçekten iyiler.

"Nerede?" diye sordu, sesi alçak ve hırçındı.

Kalçaları itmeye devam etti ve şimdi elleri adamın teninde tedirginlikle hareket ediyordu.

"Ne?" diye sordu.

"Oyuncağın. Nerede o?"

Başını arkaya eğdi ve oh evet. Tahrik olmuştu. Kocaman.

"Neden?" diye fısıldadı.

"nk onu senin üzerinde kullanacağım," diye fısıldadı.

"Komodin," diye cevap verdi hemen, çok ateşli, çok tatlıydı, bunu istiyordu ve çok istiyordu.

Hay sikeyim. İnanılmaz.

Başını eğdi ve kızın ağzını uzun, ıslak, derin, vahşi bir öpücükle aldı, sonra sadece gövdesini bükerek

yan tarafındaki komodinin içinde olduğunu umuyordu.

Öyleydi.

Açmakta ve yerleştirmekte tereddüt etmedi.

Beklediği gibi, kız buna şiddetle ama iyi bir şekilde tepki verdi, göğüslerini göğsünün derinliklerine bastırdı, sıkıca tuttu, tırnakları sırtının derisini sıyırdı, yüzü yumuşaktı, dudakları ayrıldı, kalçaları vibratöre karşı sarsıldı.

Ve o da izledi.

Harikaydı.

Sesi artık kısılmıştı, kadın yaklaştığında, "Bunu nasıl yaptılar?" diye sordu.

"Ne... ne?" diye nefes nefese kaldı, kalçaları şimdi sarsılıyordu. Tanrım.

Sıcak.

"Kitabında bebeğim," dedi ve ona odaklanmaya çalıştı ama başaramadı. Oyuncağı klitorisine daha sert bastırdı, yuvarladı ve "Faye" diye homurdandı.

"Dört ayak," diye nefes nefese kaldı. Tanrım.

Evet.

"Bunu mu istiyorsun?" diye itti. Bunu hiç yapmamışlardı. Kadın kesinlikle vahşileşebilirdi ama adam hâlâ onu yavaşça sekse başlatıyordu.

"Evet, lütfen," diye nefes aldı, kalçaları büküldü, başı geriye kaydı, dudakları ayrıldı ve onun için boşaldı.

Gecikmedi, oyuncağı kapattı, bir kenara attı, onu karnına doğru yuvarladı, sonra kalçalarını yukarı çekti ve pozisyon aldı, daha önce sadece bir kez yaptığı şeyi yaptığı için Tanrı'ya şükretti ve bu da külotunu geri giymeden okumaya başlamaktı.

Sonra arabayı sürdü.

Adam o kadar ileri gitmişti ki, kadın o kadar kaygandı ve hâlâ orgazmın etkisiyle titreşiyordu ki, bu çok uzun sürmedi. Yine de, daha yeni bulmuştu ama Faye, tamamen ona aitti, vahşileşebilirdi. Adam onun içine girerken, bir elini kaldırıp parmaklarını

ve tekrar buldu. Başı geriye doğru sallandı, saçları uçtu, kızı tavana doğru eğildi, sert ve yüksek sesle boşaldı, onunla birlikte ağladı, bu onu uçurumun kenarına gönderdi ve ona katıldı.

Aşağı inerken onu yavaşça, nazikçe aldı, elleri tatlı kışında, kalçalarında, sırtının pürüzsüz derisinde, yanlarında, geceliğinin altındaki kaburgalarında gezindi. Sonra çekildi, onun yanına düştü ve üstte olması için onu üzerine çekti. Yer değiştirdi, yorganı ikisinin üzerine çekti, sonra kollarıyla onu sardı.

Boynuna doğru nefes aldı, vücudu o kadar gevşek ve doymuştu ki tüm ağırlığını ona verdi.

Aldı çünkü harika hissettiriyordu.

Sonunda, "Anlamıyorum." diye fısıldadı.

"Neyi anlamadın, sevgilim?" diye sordu sessizce.

"Bunu bir süredir yapıyorum ve sen hala benden daha iyi yapıyorsun."

Chace'in vücudu bir an için Faye'in kendisine dokunduğunu düşünerek gerildi.

Sonra kollarını ona sımsıkı doladı ve bir kahkaha patlattı.

İşini bitirdiğinde, başının boynuna sıkıca bastırıldığını fark etti, tıpkı vücudunun artık gevşek değil, kollarında gergin olduğunu fark ettiği gibi.

"Faye?" diye seslendiğinde kahkahası kesildi ama kolları sımsıkı kaldı.

Cevap vermedi.

Eli omurgasından yukarı kayarak saçlarının arasına girdi ve tekrar seslendi, "Faye, tatlım? İyi misin?"

"Bir oyuncağım olduğunu biliyorsun," diye fısıldadı.

Kahretsin, bazen onun için o kadar çıldırıyordu ki, tüm bunların onun için yeni olduğunu unutuyordu.

"Pek çok kadının oyuncağı vardır," dedi ona sessizce. Kadın cevap vermedi.

"Bunda utanılacak bir şey yok," diye devam etti. Kadın sessizdi.

Onu yukarı çekmek için kolunu kullandı ama yüzünü onun boynundan çıkarmak zorunda kaldığında bile gözlerini ondan kaçırdı.

"Faye, bebeğim, bana bak," diye fısıldadı ve birkaç saniye sürdü ama yaptı. Gözlerini yakaladığında ona "Benim yanımda utanmana gerek yok" diye hatırlattı.

"Ben -" diye başladı ve elini saçlarına götürerek yüzünü kendine yaklaştırdı.

"Çok ateşliydi," diye fısıldamaya devam etti ve kız dudağını ısırdı. "Gerçekten ateşliydi."

Gözleri bir o yana bir bu yana gidip tekrar onunkilere takıldı ve "Ama ben -" diye fısıldadı.

Onu sırt üstü yatırdı, göğsüyle yatağa bastırdı ve devam ederken yüzünü ona yakın tuttu, "Cidden, Faye, tatlım, bu... çok... ateşliydi. İçine girdikten birkaç dakika sonra boşaldım ve uykuya dalmadan önce seninle seviştim. Seninle sevişmeye bayılıyorum bebeğim, bayılıyorum. Ama daha yeni seviştik ve sana söylemeliyim ki bunu da seviyorum. Seni tatlı tatlı almayı seviyorum. Seni yavaşça almayı seviyorum. Seni sert sikmeyi seviyorum. Ve kendine dokunmanı düşünmek hoşuma gidiyor. Tüm o vahşiliğin beni beklediğini ve senin kendine dikkat ederek bunu kontrol altında tuttuğunu bilmek hoşuma gidiyor. Bu da çok ateşli. İnanılmaz derecede ateşli. Seninle ilgili her şey ateşli, tatlım. Utanacak, utanacak ya da endişelenecek hiçbir şeyin yok çünkü sen sahip olduklarımın en iyisisin. Her şeyinle. Paylaştığımız her şey. En iyi öpücük. En iyi orgazm. En iyi sevişme. Ve cidden en iyi sevişme."

Sözlerini bitirdiğinde kız gözlerini kocaman açmış ona bakıyordu

"Gerçekten mi?" diye güvensizlikle fısıldadı.

"Ah evet," diye fısıldadı duygu dolu bir sesle.

"Ama... nasıl?"

"Nasıl olduğunu bilmiyorum, öylesin

işte." "Bu... bu... ben -"

Ona doğru bastırdı ve sertçe, "Faye, bu doğru" dedi.

"Ama... ne zaman?"

"Ne zaman?" diye sormadan önce kaşlarının birbirine yaklaştığını hissetti.

"En iyi orgazmın ne zamandı?" "Seninle ilk kez."

Göz kırptı. Sevimli ama biraz da sinir bozucuydu. Sinir bozucuydu, çünkü o zaman ona vermişti, doğrudan göstermişti, bu yüzden bilmek zorundaydı.

"Ciddi misin?" diye sordu.

"Ciddi ciddi mi?" diye sordu nefes nefese, yani şüpheyile.

"Faye," diye başladı, "ilk olarak, oraya kimse girmemişti ve sen yeni boşalmıştın. Hiç bu kadar sıkı ve ıslak bir kadının içinde olmamıştım, bu da benim için iyi olacağı anlamına geliyordu ve gerçekten de öyleydi. Ama aynı zamanda, kimse senin içinde olmamıştı. Bu benim olduğun anlamına geliyordu. Ben almadım. Onu bana sen verdin. Bunun benim için bir şey ifade ettiğini kaçıramazdın, bu yüzden evet, cidden, beni ilk aldığımda içine girmek şimdiye kadar yaşadığım en iyi orgazmdı." Tereddüt etti ve kararlı bir şekilde bitirdi, "Açık ara."

"Ciddi misin?" diye fısıldadı, hâlâ kuşkuluydu ve şimdi sinirlenmeye başlamıştı.

"Evet, Faye, cidden," diye kısaca cevap verdi ve Faye bakakaldı. Sonra onun gözlerinin ıslanmasını izledi.

Sikeyim.

"Faye, ne oluyor lan?" diye sordu.

"Ben... Ben..." diye kekeleydi, "Bu işte iyi olmak istiyorum. Senin için... böylece sen... benden hoşlanmaya devam edeceksin."

Gözlerini ona dikti.

Sonra kahkahalarla kükrediği için gövdesi onunkinin üzerine çöktü çünkü onu tutamıyordu.

Kadının hırıltısını duydu ve hâlâ gülerek onları döndürdü, böylece adam tekrar sırt üstü yattı ve kadın da yukarıda kaldı. Ellerini kaldırıp kızın saçlarını yüzünden çekerken gülmeye devam etti, kız onu inceliyordu, yüzünde tam olarak okuyamadığı ama umursamadığı bir ifade vardı.

"Kahretsin," diye mırıldandı, hâlâ kıkırdıyordu, "bu çok komikti."

"Ciddiyim," diye fısıldadı.

"Biliyorum tatlım, işte bu yüzden çok komikti."

Kadının bakışları parlamaya dönüştü ve adam tekrar kıkırdamaya başladı.

O da "Chace!" diye bağırdı.

Kadın kendini kaybettiğinde, adam da kendini kaybetti. Başının iki yanındaki saçlarında tuttuğu elleriyle onu kavradı, böylece yüzünü kendi yüzüne yarım santim kadar yaklaştıracıktı.

"Öncelikle," diye başladı, ses tonu son derece ciddiydi çünkü son derece ciddiydi, "yalan söylemiyorum ya da sana bir şey vermiyorum. Bir kez daha söyleyeceğim. Sen sahip olduklarımın en iyisisin. Nedenini bilmiyorum ve umurumda da değil. Bu sadece doğru ve sanırım sen olduğun için. İkincisi ve çok daha önemlisi, böyle şeyleri, endişelerini, derin korkularını gömüp benimle konuşmuyorsun. Benimle hayatında her şey yolundaymış ve içine yerleşiyormuşsun gibi davranıp içini kemiren şeyleri derinlerde saklamıyorsun. Bunları bana anlattıysan sana yardım edebilirim."

"Bu iyiliğinin karşılığını verecek miyim?" diye sordu hemen. "Ne?" Chace karşılık verdi.

"İçinde seni yiyip bitiren bir şeyler barındırıyorsun. Bırakmana yardımcı olabilmem için bana anlatmanı sağlayabilir miyim?"

Kahretsin, bu manevrayı nasıl yaptı?

Kahretsin, tam içine girmişti.

"Faye -" diye başladı ve Faye başını geri çekerek yukarı itti.

"Anladım. Bunun cevabı hayır," diye mırıldandı ama Faye onunla birlikte yuvarlanarak tekrar üste çıktı ve onu kontrol altına aldığıında, şimdi kızgın olanın Faye olduğunu gördü ama aynı zamanda onun incindiğini de gördü.

Sikeyim.

"Bana zaman ver," diye fısıldadı. "Veriyorum," diye fısıldadı.

"Hepsi senin olacak, Faye, söz veriyorum doğru zaman geldiğinde, bununla yüzleşebildiğimde, güçlü olduğumuzda ve sen bununla yüzleşebildiğinde, sana vereceğim."

Başı hafifçe sallandı ve hala fısıldayarak, "Beni test etmiyorsun değil mi?" diye sordu.

Gözlerini kırptırdıktan sonra "Ne?" diye sordu.

"Sen, bu... her neyse, çok derin ve eğer bizim için bir gelecek olmasını istemiyorsan, o zaman bunu istemezsin -"

Tanrım, tam bir salaktı.

Başını eğdi, ağzını onunkine değdirdi ve konuşmasını
ke s t i .

Sonra başını kaldırarak bir nefeslik mesafeye geldi ve usulca, "Faye, sana aşık oluyorum," dedi.

Elleri kaburgalarının yanlarındaydı ve gözleri büyürken parmaklarının içeri girdiğini hissetti. "Ne?"

"Beni duydun."

"Chace -"

"Açıkçası, yatağındaki adam bu. Oraya girmek istiyorum, Faye ve oraya girdiğimde, derinlere ineceğim, böylece o kadar karanlık olan bokumu paylaştığımda kör olacaksın ve ışığa koşmak isteyeceksin, yapamazsın çünkü çok derinim, gitmesine izin veremezsin."

Ona bakarken daha ağır nefes alıyordu ve sonra sessizce, "Seninle ilgili hiçbir şey o kadar karanlık olamaz Chace," dedi.

"Olabilir çünkü öyle."

Başını iki yana salladı. "Buna inanmıyorum."

"Güzel, inanmamaya devam et ki oraya girebileyim ve sana verdiğimde bırakamayasın."

"O kadar da karanlık değil," diye sessizce itti.

"Bu alabileceğin tek uyarı, Faye, çünkü şimdi kıcıma tekme basmazsan ve bu gece yanımda uyursan, yarın daha derin kazmaya devam ederim ama yalan değil. Öyle. Olabildiğince karanlık. Karanlık ve çirkin."

"Bu doğru değil."

"Öyle."

"Değil," diye vurguladı, Chace konuşmak için ağzını açtı ama kızın eli aralarına girdi ve parmaklarının ucunu dudaklarına bastırıp devam etti. "Sana neden bildiğimi söyleyeyim. Çünkü az önce bana yaptığını söylediğin şeyi sen yapmazdın. Bana yapmazdın. Hiç kimseye. Beni incitmek için sana değer vermemi sağlayamazsın. Her ne ise, bununla başa çıkabileceğimi biliyorsun. Çünkü bunu bilmeseydin, buna inanmasaydın, şu anda burada olmazdın. Sen böyle bir adam değilsin Chace ve ne düşündüğün umurunda değil, senin kim olduğunu biliyorum. Kim olduğunu sandığını bilmiyorum ama kim olduğunu biliyorum. Bana söyleyebileceğin hiçbir şeyin farklı düşünmemi sağlayamayacağını da biliyorum."

Tanrım, öyle olmasını umuyordu.

Konuşmasını bitirmemişti ama konuşmaya devam etmeden önce parmaklarını adamın ağzından çekip çenesini kavradı.

"Benden hoşlanmana sevindim. Benimle paylaşmamana sevindim, beni test ettiğin için değil, neden paylaşmadığını açıklamana sevindim, gerçi bu çılgınca ama neyse. Acele etme. Burada olacağım ve sonrasında da burada olacağım. Ve bunun seksi olduğunu düşünmene sevindim. Çünkü çok fazla aşk romanı okudum ve oynacağım senden önce çok fazla... uh... bilirsin, kullanıldı, bu yüzden, um... şimdi de çok fazla um... kullanılacaksın."

Chace Keaton Faye Goodknight'a baktı, başını yatağının yastıklarına dayamıştı, vücudu onunkinin altındaydı ve altı yıllık sefaletin onu nasıl olup da Faye'in vaatlerine götürdüğünü merak etti.

Yıllardır onu istiyordu ama ne kadarını elde edebileceği, ne kadar derine inebileceği ya da ne kadar tatlı olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Şimdi," diye devam etti, onu düşüncelerinden uzaklaştırarak, "temizlenmem ve biraz uyumam gerekiyor. Yarın Malachi'nin durumu belli olacak ve benim de hazır olmam gerekiyor. Bundan seni kapı dışarı etmeyeceğimi çıkarabilirsin. Sana şimdiden söyleyeyim, biraz sinirliyim ama bu bir gün senin de sinirlenmeyeceğin anlamına

gelmiyor.

kanepede uyumak. Bunu biliyorum çünkü babam da zaman zaman böyle yapardı ve ben de anneme çok benziyorum. Ama senin kığın asla dışarıda olmayacak. Ve bundan benim de sana aşık olduğumu çıkarabilirsin. Ama bunu zaten 13 yıl önce yaptığımı bildiğin için biliyorsun. Şimdi gerçekten çok iyi seçtiğimi bildiğim için mutluyum."

Göğsünde sıkışan kalbi hızla çarparken, elleri hızla hareket ederek kızın yüzünü çerçeveleyip sabit tuttu ve "Ciddi değilsen böyle şeyler söyleme" diye fısıldadığında sesi kalındı.

Elleri onun da yüzünü çerçevelemek için hareket etti ve fısıldayarak karşılık verdi, "Yapmazdım. Bunu sen de biliyorsun. Ben bir kahraman olmak için çabaladım ve sen öyle olmadığını düşünüyorsan da umurumda değil. Öyle olduğunu biliyorum ve tüm kasaba için öyle olmasan bile benim için öylesin ve bunu lanet olası bankaya götürebilirsin."

Sikeyi

m.

Şirinm

iş.

Güzel

miş.

Onun.

Göğsündeki o daralma gevşedi ve "Bankaya mı götüreyim?" diye sorduğunda sesi birden hafifledi ve gözleri kısıldı.

"Ben ciddiyken ve derin konuşurken benimle dalga geçme."

"Üzgünüm bebeğim, az önce bankaya bir şey götürebileceğimi söyledin. 70'lerin polisiye dizilerindeki polisler dışında kimse böyle şeyler söylemez. Böyle konuşursan sana gününü gösteririm. Başka seçeneğim yok."

Önce ters ters baktı, sonra da patronluk taslamaya başladı.

"Çekil üstümden. Sızdırıyorum ve ıslak bir yerde uyumaktan hoşlanmıyorum."

"Ne zaman ıslak bir yerde uyumak zorunda kaldın ki?" diye karşılık verdi.

"Şey... asla," diye yanıtladı. "Ama başlamak istemiyorum." Çok hoş.

Güzelmiş.

Onun.

İsa.

Ağzını eğdi ve onunkine dokundu.

Uzaklaştığında, "Pekâlâ, temizlen" diye fısıldadı. Kadın onun altında kıpırdandı ve "İyi" diye mırıldandı.

Ama o hareket edince, adamın kolu belini sararak onu alıkoydu ve gözleri tekrar adamınkilere döndü.

"Ne düşündüğünü biliyorum," diye nazikçe uyarmaya başladı. "Neden böyle düşündüğünü biliyorum ama az önce bir karar verdin, bu yüzden her şeyi benden aldığında ve kaçmaya karar verdiğinde, gitmene izin vermeyeceğimi bilmelisin sevgilim."

"Bana uyar," diye cevap verdi hemen, ayağa kalktı, sakız dudaklarını onunkilere değdirdi ve sonra altından yuvarlandı.

Kısa, çikolata kahvesi satan geceliği, yataktan kalkıp banyoya doğru ilerlerken aşağı kayarak kıcının üzerine yerleşti. Chace onu izledi ve sonra gözden kaybolana kadar kumaşın altında hareket etmesini izledi.

Sonra sırt üstü yuvarlandı, oyuncağı içine yuvarlandı, böylece onu etiketledi ve komodinine yerleştirdi. Sonra yine sırt üstü yattı ama bu kez ellerini kaldırıp yüzünü kapattı, parmak uçlarını alnına bastırıp derinlere indi.

Bunu, Faye'in yalan söylemediğini tüm kalbiyle umarak yaptı.

Bunu, kızın onda okuduğu şeyin doğru olduğunu umarak yaptı. Düşündüğü kişi olduğundan değil, çünkü öyle olmadığını biliyordu.

Ama içindeki karanlığı, onu siyahlar içinde bırakıp ışığa koşmak için özgür kalmadan alabileceğini.

Onun geri döndüğünü hissedince ellerini bıraktı ve yatağa tırmanmadan önce odanın içinde yürüyüp ışığı söndürmesini izledi.

Yorganı üzerine örttüğü anda ona doğru uzandı ve yüz yüze bakacak şekilde kollarına çekti.

Bir bacağını onun kalçasına geçirdi ve derine bastırdı. "Faye?" diye seslendi.

"Evet," diye cevap verdi sessizce.

"Ne kadar kızarsan kız, kanepede uyumamın imkanı yok."

"Göreceğiz," diye cevap verdi, hâlâ sessizdi.

"Yapmayacağız. Ya uyumadan önce hallederiz ya da sen sineye çekersin. Bensiz uyumayacaksın." Durakladı ve bitirdi, "Asla."

"Her neyse," diye mırıldandı, daha da yaklaşarak.

Bu, konuşmayı bitirdiği anlamına geliyordu.

Aynı zamanda teslim olduğu anlamına da geliyordu.

Yine de önemli olduğunda hep böyle yapardı. Bir şeyi bilerek onu daha da yakınına çekti.

Artık Faye Goodknight'a aşık olmuyordu. Yolun yarısında bile değildi.

O gitmişti.

On Beşinci Bölüm

Patates

Kütüphaneyi kilitledim ve eve gitmek üzere merdivenlere yöneldim.

Çarşamba günüydü. Malachi'yi hastaneden taburcu ettiklerinden bu yana bir hafta bir gün geçmişti.

Chace hayatıma girdiğinden beri olduğu gibi, bu sefer de olaysız geçmemişti. Azıcık bile değildi. Olaylı ve yoğun geçti.

Ama şaşırtıcı bir şekilde Malachi anne ve babasının yanına nispeten iyi uyum sağladı. Babamla bazı sorunları vardı ve ayrıldığım ilk gece çok tedirgin oldu, bu yüzden ayrılmak istemedim. Ama Chace ve babam beni bir kenara çekip mantıklı olarak bildiğim ama pek de hoşuma gitmeyen bir şey söylediler. Bu, çevresine alışması gerekirken onun yanında durarak ona iyilik yapmadığımdı. Ben de Chace ile ayrıldım. Bu da hoşuma gitmedi.

Chace beni eve götürdü, bana şarap doldurdu ve kanepeme uzanıp maç izlemeye başladı. Bunu yaparken dudakları yukarı kalkıktı çünkü ben volta atıyor ve endişeleniyordum, onun komik bulduğu ama benim bulmadığım bir şeydi bu. Kapımdan içeri girdikten bir saat sonra ailemi aradım ve babam bana annemin Malachi'ye Aslan, Cadı ve Dolap'ı okuduğunu ve her şeyin yolunda olduğunu söyledi.

Malachi'nin babasıyla anlaşması iki gün sürdü.

Chace'i içeri alması hafta sonunu bulacaktı.

Bu Cumartesi günü annem ve babam Jarot'un resmi dokuzuncu yaş günü partisi için Liza ve Boyd'lardaydı. Malachi'yi Jarot ve Robbie ile tanıştırmak için henüz çok erken olduğuna karar verildi, bu yüzden annem, babam, Chace ve ben sırayla Malachi'ye bakıyor ve Jarot'nun partisine gidiyorduk.

Öğleden sonra benim yerime kütüphaneye bakan başka bir gönüllüm vardı ve Chace ile ben ilk vardiyayı alıyorduk.

Onlar partiden erken ayrılıyordu ve biz daha geç gidiyorduk.

Bu arada Malachi'nin yüzündeki morluklar geçmişti, bacağının üzerinde çok iyi hareket ediyordu ve bandajlar ellerinden çıkarılmıştı çünkü babam "Hava almaları gerekiyor" demişti. Bu, annemin onları günde üç kez Neosporin ile tıkamadığı anlamına gelmiyordu. Gerçekten iyi iyileşiyorlardı ve birkaç gün içinde babamın ona aldığı Kindle'ı tek kolu askıdayken bile tutmakta sorun yaşamadı.

Onu çok severdi. Annem ona bir sürü kitap indirdi ve o her zaman bir sandalyede veya kanepede, gözleri ona yapışmış ama parmakları düğmelere basıyor, test ediyor, neler yapabileceğini görüyordu. Birkaç kez karıştırdı, bu yüzden annem ve ben düzeltmek zorunda kaldık ama yaptıklarından bir şeyler öğrendi ve hafta sonuna kadar nasıl çalıştığını benim Nook'umdan daha iyi biliyordu.

Chace onun buna olan ilgisini fark etmişti ve Cumartesi günü ben sabah isteyken gidip Malachi'ye taşınabilir bir Nintendo ve birkaç oyun almıştı.

Malachi artık Chace'in yanında gözle görülür bir şekilde endişelenmese de, yine de ondan uzak duruyordu. Annemlere gittiğimizde ona oyunu verdim ama Chace'in satın aldığını söyledim. Sonra, oyun hakkında pek bir şey bilmediğimden, ona nasıl kullanılacağını beceriksizce gösterdim.

Belli ki ve neyse ki, çok fazla beceriksizdim. Bu, Malachi'nin sabırsızlandığı anlamına geliyordu ve yavaşça elimden çekip aldı ve dikkatlice Chace'in yanına giderek ona verdi.

Chace yanına çömelip oyun kartuşunun nasıl yükleneceğini ve Nintendo'nun nasıl kullanılacağını anlatırken ağlamamak için kendimi zor tuttum. Sonra Chace ona uzattı ve, şuna bakın! Malachi Chace'e doğru eğildi ve başparmakları oyunun üzerinde gezinmeye başladı.

Bu... harikaydı!

Ben derin nefes alırken, Chace bunu yapmasına izin verdi, oyunu test etmesini izledi, sonra yavaşça doğruldu, rehberlik etti

Malachi'yi bir sandalyeye oturttu, Malachi'nin başı sürekli oyuna dönüktü.

Chace uzaklaşmaya başladığında ortaya çıktı. Malachi boğazından bir ses çıkardı, dirseğini sandalyenin koluna çarptı, böylece Chace geri döndü ve sessizce "Ne oldu dostum?" diye sordu.

Dirseğiyle sandalyenin koluna iki kez vurdu, gözleri Chace'in üzerindeydi ve Chace poposunu sandalyenin koluna oturtana ve Malachi'nin kafası oyuna doğru eğilirken yakın durana kadar ayrılmadılar. Bazen, Chace ona ne yapması gerektiğini gösterebilir diye kafasını kaldırıp bir şeyleri işaret ediyordu. Ama oyunu öğrenene ve kendini oyuna kaptırana kadar Chace'in yanından ayrılmasına izin vermedi. Ve dahası, büyük bir sabırla, orada oturup bir çocuğun video oyunu oynamasını izlemek muhtemelen kötü bir şekilde eğlenceli olamayacağından, Chace onu terk etmedi ve sonsuza kadar orada oturabilirmiş gibi davrandı.

Bu da harikaydı, kalbimi eriten bir harikaydı, ne yapacağımı bilemedim, bu yüzden sadece hissettim ve harika hissettirdi diyelim.

Yarım saat sonra Malachi, Chace ve benim mutfak masasında oturduğumuz yere geldi. Elinde hala Nintendo'nun yanı sıra diğer oyun da vardı ve ikisini de Chace'e uzattı.

Sonra Chace oyunu çıkarırken yine Chace'e doğru eğildi, yenisini kurdu ve ona ne yapması gerektiğini gösterdi.

Ve Chace'e yaslanmış, başparmakları oyunun üzerinde, Chace ve ben konuşmaya devam ederken, ben yüzümde kocaman, lanet bir sırıtışla, Chace sık sık sevimli bir şey yaptığımı düşündüğünde yaptığı gibi başını bana sallayarak, dudakları yukarı kalkmış bir şekilde kaldı.

Sonunda annem ve babam eve geldiğinde ve Liza ve Boyd'a gitmek zorunda kaldığımızda yüksekliğimden aşağı inmek zorunda kaldım.

Ama yarım saat sonra, Chace ve ben Liza ve Boyd'un kapısından içeri girdiğimizde ve Jarot ile Robbie ona doğru koştuğunda kafam bir vınlamayla geri geldi. İkisi de bir

elini tutup onu içeri çekti ama Jarot arkadaşlarına "Bu benim yeni amcam Chace ve o bir polis!" diye bağırdı.

Böylece Chace rozetini göstermeye başladı. Bu, Chace'in bir şekilde çocukları sırtında gezdirmesi için kandırılmasına dönüştü. Ve bu bir şekilde Chace'in bir sürü dokuz yaşında, dokuz yaşına yakın ve Robbie'nin altı yaşındaki üç arkadaşının kollarını ve bacaklarını sallayarak yere güreşmesine dönüştü.

"Tamam," diye kulağıma fısıldadı Liza, yanıma sokulmuştu ve gözlerimi bir yığın çocuğun altındaki Chace'ten ayırıp ona baktığımda devam etti, "Onu anlıyorum. Seksi biri. Bir kadının pek çok pisliği affedebileceği türden seksî, o kadar seksî. Ama puştluk kısmı olmadan da o kadar ateşli ki bu tam bir mucize. Bu yüzden ona teslim oluyorsun, küçük kardeşim, anlıyorum." Gözlerim tekrar ona döndü ve sözlerini vurgulayarak bitirirken bana deli gibi sırtıyordu: "Kesinlikle."

Kendini çocuk yığınınından kurtarmayı başarmış ve ayakta duran Chace'e doğru baktım. Ama Robbie sırtından aşağı sarkmış, kollarını Chace'in boynuna dolamış, kıkır kıkır gülüyor ve Jarot kolunun altında, kendi kıkırdamaları arasında, "Chace Amca gibi polis olacağım ve bir grup kötü insanı tutuklayacağım!" diye bağıırıyordu.

Karnım eridi, kalbim yerinden fırladı ve "Umarım hepimiz erkek oluruz" diye fısıldadım.

"Olamaz," diye fısıldadı Liza. "Böyle bir adama bir prenses vermelisin."

Bu düşünce karnımı daha da eritti, kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve gözlerim kız kardeşime kaydı.

"Bir prenses," diye nefes aldım.

"Bir tane daha," dedi nazikçe, sonra parmaklarını kaldırıp saçlarımı karıştırdı. "Zaten bir tane var."

Tanrım, cidden ablamı çok seviyordum.

Sırıttım.

O da sırtarak karşılık verdi.

O gece Chace'in yeğenlerimin yetişkin erkek oyuncuğı olmasına izin vererek bir saat geçirmesinin dayanıklılığını etkilemediğini öğrenecektim.

Öğrenmek için harika bir dersti.

Ana caddeye doğru yürürken aklım henüz ilk kelimesini söylememiş olan Malachi'ye gitti.

Onu hastanede gören çocuk psikoloğu bunun olağandışı olmadığını ve fazla endişelenmememiz gerektiğini söyledi. Çok sayıda travma geçirdiğinin ve yoğun güven sorunları yaşadığının açık olduğunu söyledi. Ona istikrar ve bakım sağlamak, güvende hissettirmek, kendisini rahat hissedeceği şekilde ifade etmesi için nazıkçe zorlamak ve onunla büyük bir düzenlilikle sözlü olarak iletişim kurmak, sonunda sahip olduğu sorunları çözecek ve tekrar konuşacaktır. Onu saklandığı yere neyin götürdüğü ya da kimden veya neyden saklandığı konusunda henüz soru sorulmaması gerektiği konusunda uyardı. Güvende olduğunun ve etrafındakilere güvenebileceğinin ona gösterilmesi gerekiyordu. Güvendiği zaman ve onun da katılımıyla sorular sorulabilirdi.

Ancak bu aynı zamanda onu düzenli olarak görmek istediği anlamına geliyordu ve annem onu haftada iki kez randevu almak için hastaneye götürdü. Hiçbir gelişme olmamıştı ve Chace bana sürekli olarak ona her ne olduyrsa bir süredir olduğunu, dolayısıyla birkaç gün, hatta birkaç hafta içinde normal küçük çocuk davranışlarına dönmesini bekleyemeyeceğimizi hatırlatıyordu. Chace bana zaman tanımam ve sabırlı olmam gerektiğini söyledi.

Bu benim de hoşuma gitmiyordu ama başka seçeneğim yoktu. Malachi'nin uyum sağlamadığı söylenemezdi. Artık bana, anneme, babama ve Chace'e yakındı. Konuşmuyordu ama gülümsüyor, dokunuyor ve söylemesi gereken şeyleri söylemenin yollarını buluyordu.

Bu yüzden zaman veriyor ve sabırlı olmaya çalışıyordum.

Psikolog ayrıca sosyalleşme becerilerinin ileri düzeyde olmadığını belirtmiş ve Malachi'yi okula kaydettirmek için iyi bir zaman olmadığının altını çizmiştir.

Bu nedenle annem internette evde eğitimi araştırdı ve bazı öğretmenlerle konuşmak için okula gitti. Ayrıca Malachi ile oturdu ve bildiklerimizi keşfetti. Okuması sıra dışıydı ve sayıları biliyordu, bazı temel matematik becerileri vardı, başka bir deyişle küçük sayıları nasıl toplayacağını biliyordu. Ama bunun dışında pek bir şey yoktu.

Bu, ona belli etmeden bazı dersler vermeye başladığı anlamına geliyordu, örneğin ona kaç tane patates kızartması olduğunu soruyor, iki tane yedikten sonra kaç tane yediğini ve kaç tane kaldığını soruyordu. Ayrıca onun için bazı sanat malzemeleri hazırladı, ona boyalar, renkli kalemler ve kağıtlar verdi ve yemek pişirirken mutfak masasında bunları hazırladı. Kendisi, babası ve psikolog onun bir öğretmen tarafından değerlendirilmeye hazır olduğunu hissettiklerinde tam teşekküllü bir evde eğitim programına başlayacaktı, böylece nereden başlayacaklarını bileceklerdi.

Malachi ile ilgili tek şaşırtıcı ve endişe verici şey, annem ve babamın onun hiç televizyon görmemiş gibi göründüğünü paylaşmalarıydı. Misafirleri olduğu ve bu misafirler ona hastanede kitap okuduğu için, o oradayken odasındaki televizyonu açma fırsatımız olmamıştı.

Babam seti açtığında, Malachi'nin korktuğunu söylediler.

Aynı şeyin telefonlar ve radyolar için de geçerli olduğunu söylediler.

Bu bilgi Chace'in çenesinin, açıklayamayacağını bildiğim bir şekilde gerilmesine neden oldu. Ayrıca silah arkadaşları ve Deck de dahil olmak üzere kardeşleriyle birlikte Malachi'nin neden böyle olduğunu ve ona ne olduğunu bulmaya çalıştığını da biliyordum. Malachi'yi bulduğumuz gece Chace'in bunu benimle paylaşmaya niyetli olmadığını öğrenmiştim ve beni koruduğu için bunu yapmadığını da anlamıştım. Malachi'yle, hayatla, bizimle ilgili o kadar çok şey oluyordu ki, bu oyunu ona bırakmaya karar verdim.

Bir süreliğine.

Yakında, korumak zorunda olduğu kırılgan bir dişi geyik olmadığımı öğrenecekti.

Ya da en azından yakında olmasını umuyordum.

Başka bir deyişle, Malachi iyiydi. Her gece yatağında karnı tok, eline alabildiği kadar çok kitap, sürekli oynadığı bir video oyunu ve artık televizyon, telefon ya da radyo korkusu yoktu. Güvendiği insanlar vardı. Sık sık gülümsüyordu ve hepimiz onun güldüğünü bile duymuştuk. Doktor, ellerinin ve bacağının hareket kabiliyetini kaybetmeden iyi olacağını bildirdi ve yeni koşullarına uyum sağlama şekliyle, sonunda her şeyin onunla birlikte olacağına inanmak zorundaydım.

Ayrıca tonlarca kıyafeti ve ayakkabısı vardı ve annem, babam, Chace ve benim de çek ve nakit parayla dolu büyük bir zarfımız vardı.

Bunun nedeni Sunny ve Shambles'a Malachi'den bahsetmemdi, kulübeye giden polislerden bahsetmiyorum bile, hepsi konuşmaya başladı ve Malachi hakkındaki söylentiler Carnal kasabasında uçtu.

Kasabamı sevmemin bir nedeni vardı ve bu neden oğlumuzla ilgili haber duyulduğunda ortaya çıktı.

Tanıdığım herkes, Lexie ve Ty, Lauren ve Tate, Bubba ve Krystal, Twyla, Sunny ve Shambles, Wood ve Maggie ve tanımadığım bir sürü insan kütüphaneye ya da istasyona gelip Chace'e ya da bana giysi, ayakkabı, kemer, şapka, çorap, iç çamaşırı, pijama, mont, beyzbol eldiveni, Nintendo oyun kartuşları, kitaplar, aklınıza ne gelirse getirdiler... ve para. Hastane masrafları için para, annem ve babama yardım etmek için para ve hiç de az olmayan bir miktar. Birkaç gün içinde beş bin dolardan fazla paramız olmuştu. O gün Bayan Bagley bana bir çek verdi ve bu çek bizi 10 bin doların üzerine çıkardı.

Carnal kendi başının çaresine baktı ve Malachi nereden gelirse gelsin, kendilerinden biri olarak kabul edildi. Onu duydular ve ellerinden geleni yaptılar. Bazı jestler küçüktü. Diğerleri büyük.

Hepsi çok güzel.

Chace'in orada olduğunu bilerek merdivenlerden daireme doğru yürürken bunları düşünüyordum. Bu gece, Malachi hastaneden taburcu edildiğinden beri kontrol için anne ve babama gitmediğimiz ilk geceydi.

Bu Chace'in emriydi. Bizim gecemiz. Yalnız zaman. Sadece bir gece, sadece Chace ve ben.

Jarot'un partisinden sonraki Pazar günü ilişkimizde bir sonraki adımı atmıştık. Bana evinin anahtarını ve bir garaj kapısı açacağı vermişti. Ben de ona benimkinin anahtarını vermiştim. İş yerinde, annem ve babamda Malachi ile vakit geçiriyor, Chace'in Chantelle'e yüzmeye gitmesi, benim spor salonuna gitmem gibi günlük işlerimizi yapıyorduk, böylece gün ikimizden birinin yatağında sona erebiliyordu. Ama gün her zaman hangisinde olursa olsun birlikte sona ererdi.

Chace henüz karanlık sırlarını paylaşmamış olsa da, Malachi'yle, yeğenlerimle, ailemle olan rahatlığı ve benimle olan ilişkisiyle, her ne olursa olsun beni korkutmayacağını şimdi daha iyi biliyordum.

Aşık olmuştum. Bir fikre değil. Bir hayale değil. Şeytanları olan ama aileme saygılı davranan iyi bir adama, çok az tanıdığı genç çocuklara nezaket ve cömertlikle ve bana dünyadaki en değerli şeymişim gibi davrandı.

Evimde kızarttığı bifteklerin yanına iki kez fırında patates yapacağını bildiğim için anahtarla uğraşmadım. Düğmeyi çevirdim ve daireme girdim, kendi kendime sııttım, sadece ikimizin olduğu bir akşamı dört gözle bekliyordum ve çok farklı bir Chace'e girdiğime dair ilk ipucuna sahip değildim.

Kapıyı kapattım, bilgisayarımın yanında durduğunu gördüm, elleri kalçalarında, ateşli görünüyordu.

Gülümsemeye başladım ama o konuşunca gülümsemem kayboldu ve şaşkınlık hakim oldu.

"Kız arkadaşım mı var?"

Başımı yana eğdim. "Ne?"

"Bir kız arkadaşım var," dedi ve bunu söyleme şeklindeki bir şey, ses tonundaki bir şey, yüzündeki ifade, vücudunun çizgileri beni cesaretlendirdi.

"Uh..." Başka bir şey söylemeyince tereddüt ettim, "Sanırım öyle. O ben oluyorum."

Başını bilgisayarına doğru salladı ve ardından söylediği şey, kendimi desteklediğimde yeterince desteklemediğimi fark etmemi sağladı.

"Arkadaşların Benji ve Serenity başka bir şey düşünüyor." Olamaz.

Kahretsin!

Tamamen unutmuşum. İşler o kadar yoğunlu ki, Chace'le, annemle ve babamla o kadar çok vakit geçiriyordum ki, ikisiyle de uzun uzun konuşmayalı haftalar olmuştu.

Birkaç e-posta gönderdim, sadece üstünkörü güncellemeler yaptım ve hafiyelikten vazgeçtiklerini umduğumu hatırlattım.

Ama Chace hakkında bir şey paylaşmamıştım çünkü büyük açıklamalar için zamanım yoktu. Ama kısmen de onu kendime saklamak istediğimden ve onlara söylemeden önce bunun süreceğinden, gerçek olduğundan emin olmak istediğimden. Bunu yaptım çünkü Chace'in bir kız arkadaşı olduğu konusunda onlara yalan söylediğimi itiraf etmek zorunda kalacaktım. Ayrıca bunu yaptım çünkü duyduklarında onlara yalan söylediğim için kızacaklardı ama Chace'in benimle birlikte olmasına çok sevineceklerdi. Ve yıllardır onlarla paylaştığım hayallerimdeki gibi olmayan bir şey için heyecanlanmalarını istemedim.

İşte yine oldu. Yalan söylemek her zaman, her zaman seni sorun.

"H... nasıl -?" Başladım ve Chace sözümü kesti.

"Maç saatini kontrol etmek için girdim, ekranlar açıldığında o lanet şeyi zar zor başlattım. Kızgınlar, bebeğim. Cidden. Onlara ulaşamadın ama nedenini de söylemedin. Ve paylaşacakları şeyler var," bana doğru eğildi ve bunu yapma şekli, on adım uzakta olmasına rağmen hafifçe geriye yaslanmamı sağladı, "Elit hakkında."

Uh-oh.

"Chace -" Fısıldadım ama daha fazlasını söylemedim çünkü k e n d i n i kaybetti.

Kaybettiğini biliyordum çünkü kükredi... evet... aslında...
"Aklını mı kaçırdın sen?" diye kükredi.

Kalbim göğsümde güm güm atmaya
başladı.

"Chace -"

"Çıkar şu lanet olası ceketini ve kapıdan uzaklaş," diye
homurdandı ve kafam sarsıldı.

"Ne... ne?"

"Al," bana doğru bir adım attı ve ben geri çekildim,
"senin," o bir adım daha attı ve ben de attım, "lanet olsun,"
onun ve benim için bir adım daha, "ceketini çıkar."

"Neden?" Fısıldadım ve kapıya varıp durduğunda geri
çekilmeye devam ettim.

Sürgüyü çevirip zinciri taktıktan sonra bana dönmesini
dehşet içinde izledim.

"Yap şunu, Faye."

"Beni biraz korkutuyorsun," dedim usulca.

"Öyle mi?" diye sordu, başını sertçe yana eğerek. "Güzel,"
diye bitirmek için ısırıldı.

"Bu iyi değil," diye fısıldadım.

"Evet, öyle tatlım," diye fısıldadı. "Şu anda benden
korkmalısın. Benden korkmalısın çünkü çok sinirliyim. Ve
son derece kızgınım çünkü sen ve senin uyumsuzlar grubun
o kadar aptalca bir şey yapıyorsunuz ki bunun ne kadar
aptalca olduğunu sana açıklayamam bile. Aptalca olmasının
sebebi de tehlikeli olması."

"Chace, o-"

Sözümü keserek "Ne?" diye sordu.

"Biz -" Tekrar denedim ama iki kelime edemedim yine
sözümü kesti.

"Sen ne?"

"Lütfen konuşmama
izin verin."

Konuşmadı.

Öne doğru eğildi ve gürledi, "Misty o pislikler yüzünden
öldü."

"Biliyorum," diye fısıldadım.

"Yani, o öldü, sen ve iki arkadaşın bu tür bir ateşle oynamanın akıllıca olduğunu mu düşündünüz? Tanrı aşkına Faye, nasıl bu kadar aptal olabildin?"

"Onlara geri çekilmelerini söyledim," dedim usulca.

"Ama yapmadılar," diye karşılık verdi. "Ellerinde isimler var Faye, çok şey var ve hepsine sahip olmamaları gerekiyor. Bilmemeleri gerekirdi. O ikisini tanımıyorum ama seni tanıyorum." Bir elini kaldırdı ve bana doğru bir parmak salladı. "Ve senden hoşlanıyorum. Karımı sevmiyordum ama yine de dizlerinin üzerine çökmesini, dehşete düşmesini, ağzına zorla bir penis sokulmasını, delikler açılmadan önce yüzüne tecavüz edilmesini istemiyordum. Bu yüzden eğer bu bok sana olursa," parmağını tekrar bana doğru salladı, tahta gibi sallanıp durmadan önce bana doğru bir adım attı, "Ben... aklımı... kaybederim!"

Ama tepeden tırnağa donmuştum, bu yüzden "Ne?" diye sormak için çok çaba sarf etmem gerekti.

"Evet," diye mırıldandı. "Yüzünde sperm var hayatım, karnında da. Çoğu kirli olan bir grup polis, ben, aynısı ve lanet olası kocasından başka kimse bilmiyor. Misty'nin bu dünyada yaptığı son şey sakso çekmekti ve bunu yapmak istemiyordu. Onun canını almadan önce, lanet olası yüzünü sikti."

Ona bakıp bu dehşeti anlamaya çalışırken tüm vücudum titremeye başladı.

"Tanıştığımız gece bu yüzden mi oradaydın?" diye sordu ve ben ona boş boş, titreyerek ve bu yeni bilginin şokuyla baktığımda, "Cevap ver bana!" diye havladı.

Yerimden sıçradım ve fısıldadım, "Evet... evet."

"Tanrı aşkına!" diye bağırdı, döndü, şifonyerimdeki parfüm şişemi aldı, yerinden oynadı ve korkunç, güçlü bir yan silah atışıyla odanın diğer tarafına fırlattı, böylece dairenin diğer tarafındaki tuğlalara çarparak paramparça oldu.

Körlemesine hızlı adımlarla geri döndüm, çapraz bir şekilde ilerledim ve yan tarafımı mutfak tezgahına çarptım. Vücudum acıyı fark etti ve durdum.

Yanan gözleri tekrar bana döndü ve "Bu dünya, Faye, gerçekte yaşadığın dünya bir hayal değil" dedi.

"Ben... Biliyorum," dedim

usulca. "Kötü şeyler olur."

"Biliyorum," diye tekrarladım.

"Sonsuza dek mutlu olmak garanti değildir."

"Chace -"

"Kendiniz olabilirsiniz, iyi, tatlı, nazik, cömert, sevgi dolu ve yine de yüzünüze tecavüz edilebilir ve güzel vücudunuzda delikler açılabilir ve hiçbir kahraman gelip sizi bu pislikten kurtaramaz çünkü ölmüş olacaksınız."

"Lütfen sakın ol Chace ve açıklamama izin ver."

"Bu aptalca bokun hiçbir açıklaması yok Faye," diye karşılık verdi ve ben ona bakakaldım.

Sonra omuzlarımı dikleştirdim ve "Var" diye fısıldadım.

Ellerini iki yana açıp alaycı bir tavırla "Gözlerimi kamaştır" demeden önce bir saniye beni inceledi.

"Bunu senin için yapıyordum," dedim ona usulca ve başını sallayarak bana doğru ilerledi ama ben yerimde durdum.

"Yanlış cevap," diye homurdandı.

"Misty'nin ölümü seni etkiledi. Seni nasıl üzdüğünü gördüm ve biliyorsun, ben, şey, daha önce sana aşkıttım -"

Konuşmayı bıraktım çünkü aniden üzerime atıldı ve ne olduğunu anlamadan iki eli de başımın iki yanındaydı, görebildiğim tek şey yüzüydü ve "Kapa çeneni" diye fısıldadı.

Ben susmadım.

Fısıldayarak devam ettim.

"Seni acı çekerken görmek istemedim."

Ellerini bastırdı ve alçak sesle, "Kapa çeneni, Faye." dedi.

Ben susmadım.

Konuşmaya devam ettim.

"Durmasını istedim."

"Kapa çeneni."

"Bunun bitmesini istedim. Özgür olmanı istedim."

Yüzü yaklaştı ve hırladı, "Kapa çeneni." Ben yine susmadım.

Ona her şeyimi verdim.

"Beni fark etmeni istedim."

Beni kendine çekmek için başımı kullandı, sonra kollarından biri nefes alamayacağım kadar sıkı sarıldı, diğer eli başımın yan tarafına dolandı, yanağımı göğsüne bastırdı ve ısırdı, "Lanet olsun."

Parmaklarım kazağının iki yanına kıvrıldı ve devam ettim ama bunu nefes nefese yapmak zorunda kaldım. "Aptalcaydı. Benji ve Serenity bir şeyler bulmaya başladıklarında biliyordum ve onları durdurmaya çalıştım -"

Elini kafa derime doğru uzattı ama kolunu bana doladığında hafifçe gevşedi ve içinden kopup gelmiş gibi görünen, gırtlaktan gelen ve ardında hasar bırakan bir sesle fısıldadı: "Cidden Faye, kapa çeneni."

Kapattım.

Beni sımsıkı tuttu ve ben de günlerce onun kazağına sarıldım, sonra onun kaydığını hissettim ama sadece başını, dudakları saçlarımın tepesinde olacak şekilde.

"Siktir git, seninle ne yapacağım ben? Seninle olmadığım zamanlarda bile lanet olası sırtımı almaya çalıştın," diye mırıldandı ve bu benim için bir soru değildi, bu yüzden cevap vermemeye karar verdim.

Elini başımın yanından çeneme doğru kaydırды, başımı geriye doğru eğdi ve tereddütle yüzüne baktım, artık çok kızgın olmadığını görünce rahatladım ama bu açıkça sorunlu olmadığını anlamına gelmiyordu.

"Sıçtın batırdın, Faye."

Alt dudağımı yana kaydurdım ve bırakmadan önce ısırdım ve fısıldadım, "Sanırım anladım."

"Şimdi şirinlik yapmanın sırası değil," diye uyardı. Dudaklarımı birbirine bastırdım.

Gözlerini kapattı ve nefesini burnundan içeri çekti.

Sonra gözlerini açtı ve sessizce emretti: "Bilgisayarının başına geç ve o ikisiyle konuş. Umurumda değil."

Ne yapman gerekiyorsa yap. Söзlerini alın. Bu işte bir daha tek bir şey yapmayacaklarına dair kutsal saydığınız her ne boks a onun üzerine yemin etmelerini sağlayın. Onları yakalayacağımı ve yasadışı dinleme ve bilgisayar korsanlığıyla ilgili aklıma gelen her türlü saçmalıkdan dolayı tutuklayacağımı söyleyin. O zaman radara yakalanmamış olmalarını umarız. Ve seni radara almamalarını daha çok umarız. Çünkü yüzüğüm parmağındayken Misty'nin başına gelenleri bilmek, orada olmasını istemedim ya da istemedim, her gün içimi kemiriyor. Bu bok sana olsaydı, bu beni öldürürdü ama bunu sana yapan adamın peşine düşmeden ve öldüğünden emin olmadan önce değil. Şaka yapmıyorum, azıcık bile. O yüzden bilgisayarının başına geç ve kışlarını ayır bebeğim, hem de hemen."

Temkinli bir şekilde, kalbim hem onun hem de Misty'nin acısıyla çarparken, "Bu gerçekten Misty'nin başına geldi mi?" diye sordum.

"Soru ve cevap zamanı bu ikisini sıraladıktan sonra. Şimdi olmaz. Git Faye ve bir daha söyletme bana."

Hiç hoşlanmadığım bir şekilde son derece otoriter davrandığı söylenebilirdi.

Hala.

Her lanet gün beni yiyip bitiriyor.

Kahr

etsin.

Misty.

Ben de bu tür otoriter davranışlarından hoşlanmadığımı onunla paylaşmak yerine, "Doğru" diye fısıldadım.

Kazağını bıraktım, o da beni bıraktı ve paltolarımı çıkararak aceleyle daireme doğru yürüdüm.

Onu bir koltuğun üzerine attım ve sonra masa sandalyeme oturdum.

Ekran da Benji ya da Serenity'nin üç kişilik bir sohbet başlattığını gördüm ve tekrar tekrar Faye, orada mısın?

Yukarı kaydıldım, Chace'in benmişim gibi konuşmaya girdiğini gördüm, bu hiç hoş değildi ama aklını kaybetmemişken bu konudaki düşüncelerimi paylaşmaya karar verdim.

Derin bir nefes aldım ve ellerimi klavyeye koydum.

Aslında, çocuklar, Chace ile konuşuyordunuz. Şimdi, ben Faye ve buradayım.

Hiçbir şey o zaman, Ne?!?!? Bu Serenity'den. Ve bu da ne?!?!? Bu da Benji'den.

Tereddütle yazarak (evet, tereddütle yazabilirsin), Chace ve ben bir şekilde birlikteyiz, diye paylaştım.

Hiçbir şey daha sonra, Ne?!?!? Bu Serenity'den.

Ve bu da ne?!?!? Bu da Benji'den.

Oh Tanrım. İşte başlıyoruz.

Aslında, Chace ve ben birlikte olmaktan daha fazlasıyız. Gerçekten birlikteyiz. Ve şimdi o buraya gelip bilgisayarı açtığından beri ne yaptığımızı biliyor. Sohbetleriniz ortaya çıktı. Ben olarak katıldı. Baklayı ağzından çıkardın ve o biraz sinirlendi. Az bile söyledim.

Şaka yapıyor olmalısın!!! Bu Benji'ydi.

AMAN TANRIM! Bu da ne?!?! Bu Serenity'ydi.

Yalanımı açıklayan bir sürü şey yazdım (umarım). Chace ve benim bir araya gelmemizi açıkladım. Malachi'yi ve tüm olanları anlattım. Sonunda Chace'in neden kızgın olduğunu açıklamak, Misty ile ilgili korkutucu, endişe verici, yürek parçalayıcı yeni bilgiler de dahil olmak üzere, ancak Chace'in korkunç derecede kızgın olmasının üzerinden geçmek. Yine de anlayacakları ve sonunda geri adım atacakları umuduyla çok fazla üzerinde durmamak.

Son olarak, görünüşe göre bu beni tehlikeye sokabilir. Chace bundan pek hoşlanmıyor, bu yüzden durmanız gerekiyor yoksa sizi tutuklayacak ya da bana tecavüz eden ve öldüren adamı öldürmek için ava çıkacak. Açıkçası, eğer bu benim olası sonumsa, bunun gerçekleşmemesi ve geri çekilmem konusunda da yardımınızı istiyorum. Bitirdim.

Serenity ortaya çıkana kadar yine hiçbir şey yoktu, Senmiş gibi davranması hiç hoş değil.

Aptalca davrandığımız için bir hendekte kurşunlarla delik deşik olmayacağımı garanti ettikten sonra onunla bu konuyu daha sonra konuşacağım. Ben de cevap verdim.

Tam o sırada Benji içeri girdi ve "İkinizin BİRLİKTE OLDUĞUNA İNANAMIYORUM!" dedi.

Ben de yapamam,
paylaştım. İyi mi?
Benji sordu. Buna nasıl
cevap vereyim?

Birden ona kadar bir ölçekte, on ne kadar iyi olacağından emin olduğumu gösterirse, yaklaşık yedi bin altı yüz yirmi üçte karar kıldım.

Vay be. Serenity yazdı. Sonra,
Righteous. Müthiş!!!! Benji yazdı.

Uzun zamandır aşık olduğum adamla birlikte olduğuma ve aramızdaki ilişkinin bu kadar iyi olduğuna göre, onun bana kızmasına gerek kalmadan bu ilişkiyi sürdürmek istiyorum. Bu konuda bana yardım edebilir misin? Ben sordum.

Sorun yok, Benji hemen cevap verdi.

Sonra hiçbir şey.

Serenity? Ben sordum.

Çok yakınız. O işaret etti ve ben iç çektim.

Belki, belki de değil ve belki de burnumuzu sokmamamız gereken bir şeye soktuğumuz için zamansız bir ölüme yaklaşıyoruz. Geri döndüm.

Inara, seni anlıyorum ama hâlâ yakalanması gereken bir katil var. Serenity katilleri yakalamak onun işiymiş gibi cevap verdi. Olabilirdi de, bilmiyordum. Sadece bu özel cinayeti çözmenin onun işi olmadığını biliyordum (belki).

Serenity, kızım, geri çekil. Benji ısrar etti.

Serenity, tatlım, her neredeyse oradasın ve ben buradayım. Birisi çoktan öldü. Bir başkası da yakın zamanda bu yüzden ölmüş olabilir. Üçüncü vuruş olmak istemiyorum. Bu sizin için gerçek değil ama ben bunu yaşıyorum. Yaptığımız şey, Chace'in tepkisi, bana yıkımın yolunda olabileceğimi söylüyor. Sen bundan zevk alıyor olabilirsin ama benim için eğlenceli değil. Sen bir şeyleri ortaya çıkarırken hissettiğim korku da benim için eğlenceli değil. Sana daha önce söylediğim bir şey var. Son olarak, Chace çok kızgındı ve hiç hoş olmamasına rağmen benmişim gibi davrandı.

ikinizle, dürüst olmak gerekirse, garip bir şekilde, buna hakkı vardı. Seni anlıyorum ama lütfen beni de anla. Geri çekil. Bana söz ver. Her şeyi bırak. Senin iyiliğin için, benim iyiliğim için ve Chace ve benim iyiliğim için. Yalvardım.

Serenity'den hiçbir şey yok. Her neyse. Geri çekiliyorum.

Nathan Fillion'ın sizi öpebileceği olası bir gelecek üzerine yemin edin, ne kadar küçük olursa olsun, eğer bunlardan herhangi birine devam ederseniz evren bu fırsatı elinizden alacaktır. Bastım.

Inara, geri çekileceğimi söylemiştim. Serenity kaçtı.

Yemin et. Ben istedim.

Hiçbir şey o zaman, tamam. Nathan Fillion'ı öpme fırsatını kaybettiğime yemin ederim ki geri çekileceğim.

Rahatlayarak iç çektim çünkü bu çok büyüktü. ama ben yazdım. Teşekkür ederim.

Şimdi orada mı? Benji sordu.

Evet. Cevap verdim.

Ne yapıyor o? Benji sordu, ben de mutfağa baktım ve Chace'in tezgâhta bir şeyler yaptığını gördüm.

Yemek pişiriyorum. Ben cevap verdim.

Sah-fraking-weet. Benji tekrarladı.

Resimler, kardeşim, cidden. O senin, sıkı fıkısın, dosyaları istiyoruz. Serenity emretti.

Bunu yapabilirim.

Ben de cevap verdim. Tamam ama gitmem gerek. Acıktım ve Chace hala biraz kızgın olabilir.

Hadi! Benji ısrar etti ve bitirdi, Resimler!

Inara? Serenity on-line aradı.

Evet mi? Ben on-line cevap verdim.

Senin için güzel. Onu yakınında tutmanı anlıyorum. Ama senin adına gerçekten mutluyum. Serenity yazdı.

Ben de, sevgilim. Benji ekledi.

Teşekkürler çocuklar. Bir gün onlarla aynı anda tanışmayı dilediğimi söyledim, büyük olasılıkla tanışamayacağımı biliyordum ve bu çok kötü bir şeydi çünkü çok havalıydılar ve gerçekten

sahip olduğum en iyi arkadaşlardı. "Üzgünüm, buralarda değildim." diye bitirdim. Daha iyi iletişim kuracağım.

Kızım! Serenity karşılık verdi. Nathan mutfağında yemek pişiriyordu, bilgisayar başında seninle konuşuyor olmazdım.

Bu doğrudur. Yapmazdı.

Benji, "Arkadaşlar hayatınıza uyum sağlar. Hayatınızı yaşamanıza engel olmazlar.

Cidden, gerçekten, bir gün bu adamlarla tanışmayı umuyordum.

Sizi seviyorum çocuklar. Onlara söyledim.

Sen de öyle. Serenity söyledi.

Aya gidip geri dönmek. Benji söyledi. İçimi çektim.

Adamına git. Serenity ısrar etti.

Tamam, sonra görüşürüz çocuklar. Kabul ettim.

Görüşürüz, Inara. Benji dedi ki.

Görüşürüz, Faye. Serenity yazdı.

Sohbeti kapattım ve Chace beni taklit ettiğinde neler olduğuna bakmadan çevrimdışı oldum çünkü kısmen bilmek istemiyordum, kısmen de bu beni kızdırabilirdi ve bir gece için bunu yeterince yaşadık. Sonra sohbet yazılımımı yeniden programlamak için zihinsel bir not aldım, böylece başlangıçta beni oturum açmadı.

Gözümün ucuyla Chace'in parmakları kasenin etrafında bir kadeh şarap gördüm. Şarabı Wonder Woman bardak altlığımın üzerine koymasını izledim ve sonra ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Luke Skywalker'ın ışın kılıcı üzerine geri çekileceklerine dair yemin mi ettiler?" diye sordu. Artık kızgın olmadığını gördüm, gözlerinde alaycı bir ışık vardı ama bu hala sıkıntılı görünmediği anlamına gelmiyordu.

"Onun gibi bir şey," diye mırıldandım, gözlerimi kaçırdım ve şarap kadehime uzandım.

Chace'in parmaklarının ucunu çenemin altında hissettim ve tekrar ona baktım. Gözlerini yakaladığım anda usulca, "İşlerinin bittiğinden emin ol," dedi.

"İşlerinin bittiğine dair bana söz verdiler," diye yumuşak bir şekilde onu temin ettim.

"Tamam," diye mırıldandı, eğildi ve ağzını benimkine değdirdi.

Sonra doğruldu, döndü ve ben izleyip şarabımı yudumlarken mutfağa doğru yürüdü.

Mutfağa gitti ve şöyle dedi: "Anlaşmaya göre ben patatesleri pişireceğim ve biftekleri kızartacağım. Sen patatesleri iki kere pişireceksin. Patatesler pişti, tatlım. Sıra sende."

"Chace," diye geri seslendim.

Kafasını soktuğu buzdolabını kapattı, elinde birayla dışarı çıktı ve gözleri bana kaydı. "Öyle mi?"

"Bana ne kadar kızgın olursan ol, benimle bir daha asla böyle konuşmayacağına ve beni korkutmayacağına söz ver."

İki eli mutfağı diğer alandan ayıran yüksek tezgâhın arkasına geçerken birasının kaybolduğunu gördüm ama "Buraya gel Faye" diye emrederken gözleri beni bırakmadı.

"Bana söz ver," diye zorladım.

"Bebeğim, buraya gel," diye seslendi nazikçe.

Bedenim hareket etmeye başladı ama zihnim onu durdurdu ve "Söz veriyorum" diye tekrarladım.

Bakışlarımı tuttu ve ben de ona izin verdim. Sonra konuştu.

"Boku yedin, Faye," dedi bana, hâlâ nazikçe ama dairenin öbür ucundan duyabileceğim kadar yüksek sesle konuşuyordu.

"Biliyorum," diye kabul ettim.

"Yüzüne tecavüz etti. Ben kadın değilim, buna bir şey diyemem ama sanırım bu, diğer kısımlarına tecavüz etmekten çok daha iyi bir şey değil."

Ben bir kadındım ama neyse ki ben de bilmiyordum. Tahminimce öyle değildi.

"Bunu bilmiyordum," diye hatırlattım ona. "Öldüğünü biliyordun," diye karşılık verdi. Bunu biliyordum.

Sessiz kaldım çünkü haklı olduğu bir nokta vardı. Ama olduğum yerde kaldım çünkü benim de haklı olduğumu hissettim.

Sessizlik içinde birbirimizin gözlerini tuttuk ve Chace bitirmeden önce bu uzun bir süre devam etti.

"Seni asla incitmedim." Sesi yumuşak ama sertti. Bir yemin. "Beni korkuttun," dedim ona.

"Hayır, tatlım, beni korkuttun."

"Ne?" Fısıldadım ama duydu çünkü cevap verdi.

"Sana bir şey olursa ne yaparım bilmiyorum." "Chace -"

"Sen hayatımdasın, ben cehennemde yaşıyorum, sanki bir melek bana dokunmuş gibi hissediyorum."

Nefes almayı
bıraktım. Ciddi
miydi?

"Sana bir şey olursa ne yaparım bilmiyorum," diye tekrarladı.

Ciddiydi.

Ciğerlerime zorla hava
çektim. Chace
konuşmaya devam etti.

"Onları kafamda görüyorum, patikadaki toprakta ayak izleri. Topuklu ayakkabı giyiyordu. Tökezledi. Düştü. Adam onu sürdü. Ona tecavüz ettiği açıklıktaki diz izleri. Onlar senindi, onlar senin son anlarındı, drama yok, şaka yok, aklımı kaybederdim."

"Seni rahatsız ediyor," dedim usulca ama o yine beni duydu.

"Aynen öyle. Onu istemedim ama bu benim olmadığı anlamına gelmez."

Tanrım, Laurie haklıydı.

Ayağa kalktım ve ona hatırlattım, "Onu sen öldürmedin, Chace." "Ben de onu korumadım."

Aman Tanrım. Laurie çok haklıydı.

"Denesenez bile yapamayacağınız hiç aklınıza geldi mi?" diye sordum.

"Evet, Faye, ama ben de denemedim," diye cevap verdi hemen. Oh Tanrım.

Ona başka bir şeyi hatırlattım. "Seni evlenmen için tuzağa düşürdü."

"Bu şekilde ölmesi sorun değil mi?" diye sordu hızla.

"Elbette hayır," diye yanıtladım aynı hızla.

Bir süre beni inceledikten sonra sordu: "Misty'nin başına gelenler ve benim bu konuda hiçbir sorumluluk almamam senin için sorun değil, neden bu kadar uzaktasın?"

Bunun üzerine ona doğru ilerledim, bunu hızlıca yaptım, şarap kadehimi tezgâhın üzerine bıraktım ve ona doğru ilerledim. Yaklaştığımda bana döndü ve önümü ona yasladım, ellerimi göğsüne dayadım ve gözlerimin içine bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Sanırım," diye pes etmeye başladım, "amatör bilgisayar hafiyelerinden oluşan bir grubun fiili elebaşı olmak kadar aptalca bir şey yapmadığıma göre, bana tekrar kızacağından endişelenmeme gerek kalmayacak, bu yüzden bu konuşmanın da tartışmalı olduğunu varsayıyorum."

Bir elini kaldırdı, saçlarımı omzumdan kaydırdı ve parmaklarını boynumun yan tarafına doladı, diğer eli hala tezgahın üzerindeki birasının etrafında kıvrılmıştı ve dudakları seğiriyordu, "Bahse girerim Carnal'da 'de facto' kelimelerini kullanan bir kadını beceren tek adam benim."

"Bu muhtemel," diye mırıldandım ve boynumdaki parmakları beni sıktı.

"O adamlar hakkında bildiklerini, kim olduklarını, ortaya çıkardıkları ve seninle paylaştıkları her şeyi unut." diye emrederken sesi alçak ve ciddiye.

Başımı salladım.

"Bunu kimseye anlattın mı?"

Başımı salladım.

"İyi düşün, Faye. Lexie? Lauren? Twyla'yı bile mi?"

Başımı sallamaya devam ettim ve fısıldadım, "Hayır, Chace. Hiç kimseye. Harker's Wood'a gitme konusunda ağzımdan kaçırduğımda Krys, Lexie ve Lauren'a bile yalan söyledim ve ben asla yalan söylemem. Ya da çok nadiren yalan söylerim." Tanrım! Artık yalan söylemek yok! "Kimse bilmiyor," diye bitirdim.

"Doğru," diye mırıldandı.

Bir nefes aldım, sonra ona doğru iyice eğildim ve sessizce sordum: "Misty'ye olanlar için hissettiğin sorumluluktan kurtulmana nasıl yardımcı olabilirim?"

"Sakin onun gibi ölme," diye cevap verdi hemen.

"Tamam," diye fısıldadım ve bunu başardığımı umarak devam ettim, "Ama bunun dışında."

Eli çeneme doğru kayarken gözleri yüzümde gezindi, sonra başparmağı dudaklarımın üzerinden geçip geri döndü ve "Hiçbir fikrim yok bebeğim" diye cevap verdi.

Ona "Başına gelenlerden nefret ediyorum" dediğimde hâlâ fısıldıyordum.

"Ben de," diye fısıldadı.

"Ne olduğunu bilmiyorum ama belki de Arnold Fuller ile ateşle oynuyorsa, Ty ile yaptığı şey, belki de kendini yakan oydu."

Chace nefesini içine çekti.

Sonra usulca itiraf etti: "Ateşle oynuyordu."

İşte oradaydı. Biraz "karanlık". Çok değil ama biraz. Tanrı'ya şükür.

"O bunu hak etmedi ama bu senin hatan değil," dedim ona usulca.

"Tamam, Faye."

"Ciddiyim, Chace."

Yüzünü benimkine yaklaştırdı ve fısıldadı, "Tamam, Faye. Ciddiyim. Haklısın ve ne kadar haklı olduğunu bilmiyorsun bile. Oynayabileceğini düşündüğü insanlarla arası bozuldu, anlaşmasını yaptı, istediğini elde edemedi, her şeyi yeniden düşündü ve yol boyunca becerdiği insanlar ve doğru olanı yapmak istedi. Tereddüt ettiğini biliyorlardı. Onu dışarı çıkardılar. Ty'ın şansına, onlar ona birden fazla şekilde nihai sikişi yaşatmadan önce bocaladı ve doğru yola düştü. Yani evet, onu benim evimde de öldürebilirlerdi ve ben durduramadan bunu yapmanın bir yolunu bulurlardı. Tamam. Bunu unutmaya çalışacağım. Şimdi şu lanet patatesleri ezip

ve sen gece yarısı yatmadan önce yiyebilmemiz için tadını güzelleştirecek bir şeyler mi ekleyelim?"

"Evet," diye cevap verdim.

"Güzel," diye mırıldandı.

Dudaklarımı birbirine bastırdım, sırtıtmamak için kendimi zor tuttum, azıcık da olsa başarabildiğimi umarak uzaklaşmaya başladım ama eli tekrar boynuma doğru kayarak dikkatimi çekecek şekilde kıvrıldı ve beni durdurdu.

"Sana bir daha o kadar kızmamak için elimden geleni yapacağım," diye söz verdi fısıltıyla, gözlerimin içine bakarak.

Kalbim yerinden fırladı.

Evet, onun için değerliydim. Kızmaya hakkı vardı. Benim de korkmaya hakkım vardı. Ama bir daha olmadan önce bunu durduracağını ve bunu benim için yapacağını biliyordum.

Bir melek tarafından dokunuldu.

Evet.

Çok değerliydim.

"Teşekkür ederim tatlım," diye

fısıldadım. "Patates."

"Doğru."

Başını eğip beni bırakmadan önce ağzını ağzıma değdirdiğinde parmakları içeri girdi, uzaklaştım ve dikkatimi patateslere çevirdim.

* * * * *

"Göğüs kıllarımın şeklini ezberleyecek misin yoksa üzerimden inip sabahın ikisine kadar kitap mı okuyacaksın?"

Chace'in sorusu üzerine söylediği şeyi yapmayı bıraktım, gözlerimi ve parmak uçlarımı göğüs kıllarında gezdirdim ve ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

Geceliklerimden biriyle onun üstündeydim. O altımdaydı, hiçbir şey giymemişti. Benimle sevişmişti. Temizlenip yatağa döndüm ve üzerine çıktım. Böylece onun muhteşem göğüs kıllarını hevesle incelemeye başladım.

"Ev parfümüm gibi kokuyor," dedim sessizce ve bu yalan değildi. Chace bulaşıkları yıkarken ben de evi temizlemiştim (hatta yıkamıştım bile!) ama koku hâlâ çok güçlüydü.

"Yarın sana bir şişe daha alırım," diye mırıldandı, elleri sırtımın alt kısmındaki tenimde ve popomda geziniyordu. Erişim sağlamak için geceliğimi yukarı kaydırıp ve her zamanki gibi bu hoş hissettirdi.

"Chace," diye fısıldadım, sonra nasıl devam edeceğimi bilemedim ve ellerinden biri aşağıya inip arkamı kavradı.

"Bir daha o kadar sinirlenmemeye çalışacağıma söz vermiştim," diye hatırlattı bana usulca.

"Sorun o değil," dedim ona. "Neymiş o?" diye sordu.

I aldı içinde a nefes ve izin ver dışarı ve kelimeler. "Arkadaşlarımla yanında beni taklit ettin."

"Evet."

Göz kırptım.

Cevabı buydu. Evet.

"Ama -"

"Her şeyi sana yüklediler ve yavaş ilerlemediler. Önce benimle ve senin benimle olmadığın ama benim başka biriyle olduğumla ilgiliydi ve oradan yozlaştı. Neden kızgın olduğunu anlıyorum ama sanırım yaptığım şeyi neden yaptığımı da anlıyorsun."

"Sana böyle bir şey yapsaydım ne hissederdin?" "Boktan bir şey yapıyordum, arkadaşlarıma yalan söylemek gibi Senin hakkında ya da hayatımı tehlikeye attığım hakkında konuşurken yakalandım, umarım bunu kabul edecek ve cezamı çekecek cesarete sahip olurum."

Bu berbat bir şeydi çünkü gerçekten iyi bir cevaptı.

Vücudu benimkinin altında titremeye başlayana, kolları beni yukarı kaydırmak için etrafımda sıkıca kapanana ve gülümsediğini görmek için yüzüne odaklanana kadar burnumu kaşıdığının ve böylece bunu Chace'e ilettiğimin farkında değildim.

Beni kendisiyle yüz yüze getirdiğinde, bir kolunu sırtımda açılı bıraktı, eli popomun bir yanağını kavradı. Ama diğer

elini kaldırdı ve saçlarımı

Eliyle çenemi kavrayıp başparmağıyla elmacık kemiğimi ve dudaklarımı okşamadan önce gözleri kulağımın arkasındaydı.

Bunu yapmaya başladığında, nazıkçe "Neden onlara başka biriyle birlikte olduğumu söyledin?" diye sordu.

"Şey, um... çünkü, uh -" "Faye."

Kahretsin.

"İstasyondaki o kötü giden öpücükten sonraydı," dedim hemen.

Gözlerinin pişmanlıkla parladığını gördüm ama dayanmaya çalıştım. "Bir süredir sana aşık olduğumu biliyorlardı. "Bu yüzden

Misty'yi kimin öldürdüğünü bulmakla ilgili tüm görevim acını hafifletmek ve beni fark etmeni sağlamaktı. İstasyonda olanlardan sonra ne pahasına olursa olsun senden uzak durmaya karar vermiştim ve bu da seni onlarla tartışmaktan kaçınmak anlamına geliyordu. Bu yüzden yalan söyledim ve hayatına devam ettiğini söyledim. Aramızda bir şeyler olduğunda paylaşmadım çünkü onların güzel balonlarını patlatmadan önce bunun gerçek ve iyi olduğundan ve sürebileceğinden emin olmak istedim. Hiç tanışmadık ama birbirimizi çok önemsiyoruz, bu yüzden çabucak patlayacak bir balonu şişirmek istemedim."

"Bu balon patlamayacak bebeğim," diye fısıldadı ve bedenim onunkinin içinde eridi.

"Umarım değildir," diye fısıldadım.

Başparmağı dudaklarımda gezinirken gözleri ağzıma kaydı ve "Hayatımda aldığım en iyi öpücük" diye mırıldandı.

Başımı yana eğdim ve "Pardon?" diye sorduğumda gözleri tekrar benimkilere döndü.

"İstasyonda. Hayatımda aldığım en iyi öpücüktü."

Onun içinde daha da eridim ve "Chace" diye fısıldadım. "Senin çekimine karşı savaştım.

Kaybettim."

Aman Tanrım. Bunu sevdim.

"Tatlım," diye nefes aldım, elim göğsünden boynuna doğru kayıyordu.

"Deck'ten eve dönüyordum, ışıkların yandığını gördüm, geç kalmıştım. Aklıma bile gelmedi. Durdum ve

kamyonetime oturdum.

Sokakta dairene bakıp, bu kadar geç saatte ne yaptığını merak ediyordun. Beş saniye sonra sokaktaydın, her şeyden habersiz. Kendime seni takip etmememi söyledim. Takip ettim. İyi ki de etmişim."

"Nerede yaşadığımı biliyor muydun?" Fısıldadım.

"Nerede yaşadığını biliyordum. Ailenin nerede yaşadığını. Ne sürdüğünü biliyordum. Nerede çalıştığını. Lokantada ne sipariş ettiğini biliyordum. Senin hakkında bilebileceğim her şeyi biliyordum."

Aman Tanrım!

Bu çok büyük bir şeydi.

Parmaklarım boynuna gömüldü ve "Chace" derken fısıldamaya devam ettim. Ama başka ne söyleyeceğimi bilemiyordum.

"Senin peşinden gitmek yaptığım en iyi şeydi," diye fısıldadı. "Seninle dans ettim. Seninle farklı türde danslara yol açtı. Yaptığım en iyi şeydi."

Sözleri beni çok derinden etkiledi, daha fazla dayanamadığım için başımı eğdim ve yüzümü boynuna gömdüm.

Çenemdeki eli tekrar saçlarıma kaydı ve başını çevirerek dudaklarını kulağıma dayadı.

"Saçlarını seviyorum, Faye," diye mırıldandı. Ve onunla ilgili her şeyi sevdim.

Kesinlikle her şeyi.

Bunu ona söylemedim. Onun üzerine uzandım, altımdaki gücünü, arkamdaki elinin sıcaklığını, saçlarımin arasında gezinen parmaklarını hissettim ve her nüansını ezberledim.

Sonunda Chace sessizliği bozdu.

"Kitap mı okuyacaksın yoksa üzerimde mi uyuyacaksın?"

"Senin üstünde uyuyakalmak," diye mırıldandım boynuna.

Elini saçlarımda hafifçe dolaştırdı, parmakları popomun etine battı ve "Bana uyar" dedi.

Onun için işe yaradı.

Bir melek tarafından dokunuldu.

İçimi çektim. Bir süre sonra, başparmağımın çenesinin altında akılsız bir okşayışla ileri geri gitmesi durdu, bu Chace'e uyuduğumu söylüyordu.

* * * * *

Chace

Chace tavana baktı, Faye onun içine kıvrılmıştı, ona sarıldıktan sonra uyuyordu ve ışığını söndürmek için onu yanına aldı, kendi ışığını kapatmak için döndüğünde onu da yanında götürdü.

Seçkinler.

Güzel bir lakap.

Bu, arkadaşlarının bu kişilerin kim olduğunu bildiği anlamına geliyordu.

Bilmedikleri şey ise bu insanların her şeyi bilmeyi kendilerine iş edindikleriydi.

Her şeyi.

Çoğu özellikle her şey o olabilir yapmak onları savunmasız bırakır.

"Siktir," diye fısıldadı, Faye kıpırdandı ve vücudunu gevşemeye zorladı.

Yerleşti.

Chace

yapmadı.

On Altıncı Bölüm

Mükemmel

Kararsızdım.

Kahrolası bir
kararsızlık!

Chace'in on beş dakika içinde beni Aspen'e annesiyle yemeğe götürmek üzere evimde olacağı gerçeğiyle başlayan çok yönlü bir kararsızlıktı. Cumartesi gecesi idi ve ben yine kütüphaneden erken ayrılmış, eve gelip hazırlanmak için zamanım olsun diye kütüphaneyi bir gönüllüye emanet etmiştim.

Ayrıca Malachi hastaneden çıkalı neredeyse üç hafta olmuştu ve her yönden normal bir çocuk olmasına rağmen Jarot ve Robbie'yle (biraz) sağlıklı bir şekilde etkileşim kurduğu sürece hâlâ tek kelime konuşmamıştı (bu, Jarot ve Robie'yle etkileşiminin sağlıklı kısmıydı).

Artık psikolog bile endişeliydi. Herkes endişeliydi. Chace bile endişesini gizleyemiyordu. Malachi çok daha fazla iletişim kuruyordu, bu bir not defterine bir şeyler yazmaktı. Ama konuşmuyordu.

Kararsızlığım Chace'le altı haftayı aşkın bir süredir birlikte olmamızla da ilgiliydi ve tüm bunlar iyi, hayır, harika olmasına rağmen, "karanlığını" benimle paylaşmamıştı. Biz iyiydik. Harikaydık. Ama o bomba her zaman yüzeyin altındaydı ve fitilin ne zaman ateşleneceğini ve patlayacağını asla bilemezdim.

Ve benim kararsızlığım geçen hafta Chace'in öfkesinin tekrar kabarmasıyla ilgiliydi. Ama bu sefer, neyse ki, bana yönelik değildi.

Sonunda izini bulup Kent Konseyi Başkanı Cesar Moreno ile kütüphanede neler olup bittiği ve Moreno'nun kendisinden neden kaçtığı konusunda yüzleşmesiyle ilgiliydi.

Cesar'ı ve ailesini tanırdım, çok iyi arkadaş değildik ama kasabadaki herkes onu tanırdı. İyi bir adamdı. Eşi Isabella tam bir hanımefendiydi, çok kibardı, yumuşak konuşurdu ama yine de tatlı ve cana yakındı. İki oğlu da harika beyzbol oyuncularındı. Harika bir Belediye Meclisi Başkanıydı. Babam bile onu sever ve saygı duyardı.

Ama Chace onu bulduğunda, ne yazık ki Chace'e boğa vermedi.

Chace'e söylediği şey, kasabadaki herkes benim Chace ile birlikte olduğumu bildiği için ondan ve dolayısıyla benden kaçtığı, çünkü konuyu "kendi içinde" ele aldığıydı. Bu mesele, finansman sorunları nedeniyle değil, kütüphaneyi kapatmak isteyen bir Konsey üyesi olmasıydı. İşlerin kontrolden çıkma ihtimaline karşı bana söyledikleri sadece buydu. Ancak kütüphanede Alacakaranlık serisi, Harry Potter (vampirler ve büyü gibi "dinsiz" konular içerdikleri için) ve Cesar'ın Chace'e "çıplak memeler" olarak tanımladığı çeşitli sanat kitapları da dahil olmak üzere "uygunsuz" olduğunu düşündüğü kitaplar olduğu için.

Cesar onun kim olduğunu paylaşmadı.

Bu, Chace'in Cesar'a olan borcunu ödemediği anlamına gelmiyordu.
ve ben.

"Bu kasabada olup biten onca şeyin üzerine bir de bunun gibi bir barut fıçısına ihtiyacımız yok," diye homurdandı, aile odasında elinde telefonla dolaşırken ben de onun koltuğunda oturmuş şarap içiyor, çenemi kapalı tutuyor ve onu izliyordum.

Bu açıklamayı, konuşmanın onun tarafından Tate, Wood, Krys, Ty ve babam olduğunu tahmin ettiğim kişilerle yaptığı telefon görüşmeleri arasında yapmıştı.

Başka bir deyişle, barut fıçısının üzerindeki kibriti kendisi çaktı.

Ama beni telaşlandıran babamı aramak oldu. Babam kütüphanenin kapatılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu ve bunun nedenini bilseydi aklını kaçırdı. Sadece kızı işini kaybedeceği için değil, sansürden nefret ettiği için de.

Babamın aklını kaçırdığı konusunda yanılmamışım. Chace telefonu kapattı ve hemen benim telefonum çaldı.

"Babam Arıyor" yazıyordu ve selamlaması bağırarak "Memleketimde çıplak memeler yüzünden kütüphane kapatılsın diye deniz piyadeleriyle iki tur yapmadım!" şeklindeydi.

Birisi "çıplak memeler" dediğinde gülmemeye çalıştım ama bunda başarılı olamadım ve bu yüzden Chace bu durumun komik olduğunu düşünmediği için ne zaman bu konu açılrsa Chace'ten kaşlarımı çattım.

Söylemeye gerek yok, babam kızgındı ama annem sessizce kızgındı ki bu çok daha kötüydü. Bu nedenle Cesar Moreno ertesi gün annemi ziyaret etti. Ayrıca Krys ve Laurie dilekçeler hazırladılar ve şimdi şehrin her yerindeydiler.

Cesar hiç memnun değildi. Polis Departmanını temizleme işinin büyük bir kısmı tamamlanmıştı ama bir molaya ihtiyacı vardı ve elinde başka bir büyük drama olmamalıydı (bunu babasına söyledi). Ama aynı zamanda, büyük bir olaya dönüşmeden bu işin önünü kesebileceğine dair umudu da vardı. Bununla birlikte, bu kadın her kimse haftalardır geri adım atmadığı gerçeği göz önüne alındığında, bu umut azalıyordu.

Artık bu büyük bir meseleydi ve bir sonraki halka açık belediye meclisi toplantısında görüşülmek üzere gündemdeydi.

Bana gelince, kesinlikle endişeliydim. Ama bu endişemi belli edersem Chace, babam, annem ve tüm arkadaşlarımla bu konuda şu anda olduklarından daha fazla ayaklanacaklarını ve ciddi şekilde kızacaklarını hissettim. Bu yüzden Cesar'ı ve Konsey'in geri kalanını yalnız bırakmaya, toplantıya katılmaya, kütüphaneye dilekçeler koymaya, insanları imzalamaya teşvik etmeye ve umut etmeye karar verdim.

Telaşlandığım tek şey bu değildi.

Ne Chace ne meslektaşları ne de Deck Malachi'nin başına neler geldiğini öğrenebilmişti ve Darren Newcomb'u öldüren kişi de bulunamamıştı. Chace benimle bunlar hakkında pek konuşmasa da, her ikisinin de onu rahatsız

ettiğini ve bunun her geçen gün arttığını
hissedebiliyordum.

Chace'in annesiyle yemeğe çıkma konusunda hiç de heyecanlı görünmediği gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Bununla birlikte, bunun benimle ilgili olmadığını bana ilette.

"O olduğu gibi ve olduğundan çok daha fazlası olacak, onu sevmen için çok uğraşacak. Başını kaldır tatlım, bu hiçbir şekilde eğlenceli olmayacak."

Onun hakkında konuşma şeklinden bunu zaten biliyordum ve onun ve benim için endişelenmesinin tatlı olduğunu düşündüğümü paylaşmadım. Her şey olacağına varırdı. Sonra da bitecekti.

Bu da beni neden kararsız olduğumla ilgili son kısma götürdü.

Küçük siyah bir elbise giyiyordum, bu benim ilk küçük siyah elbisemdi. Lexie, Laurie ve Wendy elbiseyi almak için benimle birlikte alışverişe çıktılar (ve daha fazla seksi iç çamaşırı ve gecelik almak için, Chace diğer tüm elbiselerimi defalarca görmüştü).

Göğüslerimin altından dizlerimin üstüne kadar eldiven gibi oturuyordu ve sırtımda neredeyse arkama kadar uzanan bir yırtmaç vardı. İmparatorluk beline tutturulan ve omuzlarımın üzerinden yukarı çıkan panellerin oluşturduğu minik kolları vardı. Sırtım tamamen kapalıydı ama panellerin oluşturduğu cazip bir kıvrımla göğüs dekoltesi görünüyordu. Göğüs dekoltesini daha da belirginleştiren ve son derece seksi olan bir pushup sütyenim vardı.

Ayrıca, öğle yemeğinde Carnal Spa'ya gitmişim ve tüm Carnal bebeklerinin stilisti Dominic bana yeni bir saç modeli vermişti. Saçımın uzunluğunu fazla kısaltmamıştı ama saçıma "Kişilik ve akış, dah-link" dediği şeyi veren dalgalı katlar kesmişti. Boynum boyunca kat kattı ve kalın, uzun, şımarık bir patlama yaptı. Parmaklarını saçlarımda çok fazla gezdirdi ve "mükemmel" durması için bana "ayıracağını ve belirginleştireceğini" söylediği bir krem aldım.

İtiraf etmeliyim ki, harika göründüğümü düşündüm. Artık utangaç, bakire, kasaba kütüphanecisi gibi görünmüyordum. Kasabanın en seksi polisi tarafından düzenli olarak becerilen şık bir kasaba kütüphanecisi gibi görünüyordum.

Ayrıca bir çift seks topuklu, askılı, stiletto, altın sandalet giyiyordum ki onları giymek bile beni tahrik ediyordu.

Lexie, Laurie ve Wendy tüm kıyafetlerin zarif, klasik ve şık olduğunu söylediler.

Gardırobumun yanında durmuş, kapının arkasındaki aynadan sadece ayakkabılarımı, elbisemi ve saçımı değil, dumanlı makyajımı da seyrederken, o kadar da emin değildim.

Evet, zarif, klasik ve şıktı. Aynı zamanda çok seksiydi ve sadece Chace'in annesinin değil, Chace'in de benim hakkımda ne düşüneceğini merak ediyordum.

Özellikle de saçlar.

Bana saçlarımı sevdiğini açıkça söyledi ama bunu söylemesine gerek yoktu. Her zaman ona dokunmak, kulağımın arkasına sıkıştırmak, omzumun üzerinden geçirmek, parmaklarını saçlarımda gezdirmek için nedenler buluyordu. Artık orada değilmiş gibi değildi. Sadece farklıydı.

Kapım çalındı, sıçradım ve kaşlarım birbirine çarparak kapıma doğru döndüm.

Chace anahtarı olduğu için kapıyı hiç çalmadı.

Bileğimdeki, ailemin üniversiteden mezun olduğumda bana hediye ettiği ince, zarif, altın saate baktım ve Chace'in erken geldiğini gördüm.

Sonra kapıya gittim, sürgüyü çevirip açtım ve "Anahtarını mı unuttun?" diye sordum.

Gözlerim yukarı, yukarı, yukarı gitti ve kendimi Chace'in en iyi arkadaşı Deck'e bakarken buldum.

Deck ile bir kez, Malachi hastaneye getirildiğinde tanışmıştım.

Bu nedenle, onun sahip olduğu her şeyi takdir edecek durumda değildim.

Artık ortada bir dram olmadığı için onun her şeyini takdir etme fırsatım oldu ve sadece nicelik ve nitelik olarak takdir edilecek çok şey olduğunu söyleyelim.

"Bebeğim," diye gürleyen derin sesi bana doğru yuvarlandı, "kapıyı açmadan önce orada kimin olduğunu sormalısın."

Göz kırptım.

Gözleri saçlarımdan mercan boyalı ayak parmaklarıma, oradan da tekrar saçlarıma kaydı.

Sonra "Siktir" diye mırıldandı. "Uh..." Ben de mırıldandım.

Gözleri tekrar baştan aşağıya bir tur attı ve "Siktir" diye tekrarladı.

Ben de tekrarladım, "Uh..."

Sersemliğini üzerinden atar gibi oldu ve ela gözlerini bana çevirdi.

"Bir dakikan var mı?"

Aslında hesaplarıma göre on iki yaşındaydım ama bu, erkek arkadaşımın cidden seksi en iyi arkadaşını sürpriz bir ziyaret için evimde ağırlamaktan heyecan duyduğum anlamına gelmiyordu.

"Elbette," dedim ve geri çekildim.

Her şeyiyle, tüm boyuyla, kaslı cüssesiyle ve cidden uzun, kalın, siyah saçlarıyla içeri girdi. İki hafta önce saçını kestirmeye ihtiyacı yoktu. İki ay önce ihtiyacı vardı. Kıvrılıp kulaklarına dolanıyor, kot gömleğinin yakasına kadar iniyor, ağır bir tutamı alnında durup gözünün yanından geçiyordu.

Chace'in buklelerine uzanıp çekiştirmek için sık olmayan ama nadir de olmayan, her zaman mutlu bir fırsatım olmuştu ve bu fırsatlara kamyonetinde yanımda, kanepede yanımda ve yatakta yanımda olduğu zamanlar da dahildi. Bu hevesime boyun eğdiğimde, bana üç tepkiden birini veriyordu. Chace'in dudakları yukarı kalkıyor ama bunu görmezden geliyordu (araba kullanırken). Bana dönüp gülümsüyordu (kanepede). Ya da bana dönüp beni sertçe öpüyordu (yatakta).

Deck'in saçları sadece bukleleri ve kıvrımları çekiştirmek için değil, aynı zamanda içinden geçmek için de parmaklarınızı kaşındırıyordu.

Tekrar tekrar.

Ve acele etme.

Kapıyı kapatırken dudaklarımı yaladım ve "Bira ister misin?" diye sorarak mutfığa doğru ilerledim.

"Hayır, oğlum birazdan burada olacak, o yüzden o kadar

zaman almayacağım, Faye."

Durdum ve ona baktım, kafam karışmıştı, emin değildim ve biraz da endişeliydim.

"Tamam," diye fısıldadım ve gözlerinin tekrar üzerimde gezindiğini gördüm, bu beni korkutmaya başlamıştı.

Yüzüme çarptıklarında sessizce, "Onun için daha iyisini seçemezdim," dedi.

"Ne?"

Bakışlarımı tuttu ve doğrudan cevap verdi. "Sen onun için mükemmelsin. Her santimiyle. Tatlı ve klas. Seni bulduğu için onun adına çok mutluyum."

Artık korkmuyordum. Ya da korkuyordum ama güzel bir şekilde. "Teşekkür ederim," dedim sessizce, görünüşe göre çok hoşuma gitmişti.

Chace'in en iyi arkadaşının onayını almıştım.

"Bu gece bebeğim, işler iyi gitmeyecek." Gözlerimi kırdım.

Sonra "Pardon?" diye sordum.

"Chace bana Aspen'e gideceğini söyledi. Yani bu geceyi biliyorum. Bilmen gereken şey, annesinin berbat durumda olduğu. Chace sana ne söylediyse, daha da kötüsü. O iyi bir kadın ama iyi bir kadın değil."

Bununla ne yapacağımı bilmiyordum. Bilgiyi değil, ki zaten anlamıştım. Oraya bu bilgiyi vermek için gelmiş gibi görünüyordu.

"Ben, şey... Chace'in bana anlattıklarından bunu çoktan anladım," diye onu bilgilendirdim.

"Orada olanların sizi korkutmasına izin vermeyin, böylece kaçarsınız."

Aman Tanrım! Bu da ne böyle? "Um..."

"Ne olduğunu biliyorlar. Kalıtsal değil. Chace sağlam biri. Babası tam bir pislik ama zihinsel olarak sağlam bir adam. Kafadan kontak ama sadece götün teki olduğu için. Sadece o. Aileden gelmiyor. Bazı kimyasal dengesizlikler. Ama sadece o."

"Ah, tamam," diye fısıldadım.

Bana doğru bir adım attı. "Ne duyarsan duy, ne görürsen gör, ne söylerse söylesin, seni korkutmasına izin verme. Bu gece ya da başka bir gece."

Beni korkutmaya başlamıştı ve hissettiğim azıcık bir korku değildi, çok daha fazlasıydı.

"Güverte," dedim usulca.

"Sana ihtiyacı var," dedi yumuşak bir sesle. Oh Tanrım.

"Karanlık mı?"

Fısıldadım. "Ne?" diye sordu.

"Karanlık," dedim daha yüksek sesle. "Diyor ki orada -" Aniden durdum ve aynı anda tüm bu olanları ve Deck olsa bile bunun doğru olmadığı gerçeğini anladım. O yüzden omuzlarımı dikleştirdim ve devam ettim, "Biliyor musun, ben... burada olman, onun arkasını kollaman çok güzel. Neden burada olduğuna, bildiklerine ve Chace'in söylediklerine bakarak seninle arasının iyi olduğunu tahmin ediyorum. Ama seni tanımıyorum ve tanısaydım bile Chace'in arkasından konuşurken rahat olmazdım. Dolayısıyla, niyetiniz takdire şayan olsa da, bu konuşmanın burada bitmesini rica ediyorum."

Gözlerimi tuttu ve bu sanki yıllar sürmüş gibi geldi. Sonra fısıldadı, "Mükemmel."

Dudağımı ısırdım.

"Ona burada olduğumu söyleyecek misin?"

diye sordu. Dudağımı bıraktım ve usulca

"Evet" diye cevap verdim.

"Mükemmel," diye cevap verdi ve kapıya doğru ilerledi ama kapıda durdu ve bana döndü. "Şunu bil bebeğim, bir şeyler boka sarar ve ikinizin arasındaki ilişki biterse, asla daha iyi bir adam bulamazsın. Asla bulamazsın. Bulacağını düşünebilirsin, o seni bulacağına ikna edebilir, ama bulamayacaksın." Durakladı ve usulca bitirdi, "Asla."

Bu veda cümlesiyle birlikte çenesini bana doğru salladı, kapıyı açtı ve gözden kayboldu.

Nefesimi tuttuğumu fark ettim.

Sonra telaşlanmak için başka bir nedenim daha olduğunu fark ettim.

"Kahrolası harika," diye mırıldandım.

* * * * *

"İyi misin?" Taksinin içinde usulca sordum.

On dakika önce Aspen şehir sınırlarına varmıştık ve ciddi anlamda seçkin mülklerle dolu bir dağ yolunda ilerliyorduk.

Biri hariç dither'larım tamamen ölmemişti.

Chace saçlarıma, elbiseme ve ayakkabılarıma bayıldı, bayıldı, bayıldı. Bunu ağzını kullanarak çok açık bir şekilde ifade etti ama kelimelerle değil. Ayrıca parmaklarını da kullandı ve ben ön kapımın yanındaki duvara bastırılmışken Chace'in elinin külotumun içine girmesi ve Chace'in dilinin ağzımda olması nedeniyle çok hızlı, çok sert bir orgazm yaşadım.

Biri gitti.

Deck konusunu paylaşmamıştım çünkü Chace gergin görünüyordu ve onu daha da germek, kızdırmak ya da endişelendirmek istemedim, bu yüzden Deck konusunu ona daha sonra anlatmaya karar verdim.

Bu yüzden tek bir şeye odaklanmıştım, o da Chace'in akşam yemeği konusunda gergin olmasıydı.

"Bu bok bittiğinde mutlu olacağım," diye cevap verdi. Onun için ben de mutlu olurum.

"Birileri onun için yemek pişirecek, birileri de bize servis yapacak. Her şeyi yapacak," diye beni uyardı.

Daha önce hiçbir evde ev sahibinden başka biri tarafından servis edilmemiştim. Garip olurdu ama işkence değildi.

Ben de sessizce cevap verdim, "Pekala, Chace. Aslında kulağa hoş geliyor."

Her iki tarafı da çimden yükselen ışıklarla aydınlatılmış yakışıklı, kıvrımlı bir yola saptı. "Yemekler zengin, karmaşık ve çok fazla olacak. Bir şeyi sevmiyorsanız, kibarlık yapıp yemeyin. Sadece sevdiğin şeyi ye."

"Tamam, tatlım."

Ön taraftaki ışıklarla tamamen aydınlatılmış bir dağ fonuna yerleştirilmiş büyük, başıboş bir eve doğru ilerlemeye devam etti. Tuğlalar beyazlar ve pembelerin hoş bir karışımıydı. Çevre düzenlemesi, eriyen Nisan karının altında bile son derece çekiciydi.

"O senin alanında, sen rahatsızsın, bana bir işaret ver, ben de icabına bakayım."

"İyi olacağım, Chace."

Park ederken, "Ne düşüneceğim konusunda endişelenme, bana bir işaret ver," diye tekrarladı.

Kontağı kapattı, bir elimi uzatıp kalçasına doladım ve gözleri bana geldi.

"Seni seviyorum."

Gösterge panelinin ışıklarıyla bana bakarken ve ben de ona bakarken kamyonetinin kabinindeki her santimetre hava hareketsizleşti.

Ben söyledim.

Ciddiydim.

Beni ve onu almasını
kastetmişim. Ama bunu
planlamıyordum.

Yine de buna katlanmak zorundaydım.

"Onu seviyorsun. Onu seveceğim çünkü seni seviyorum ve on üç yıldır hissettiğim gibi bir aşk değil. Benimle dalga geçen, beni güldüren, kendimi güvende hissetmemi sağlayan, geceleri bana sınıksız sarılan, çok fazla spor seyredip yeterince inek televizyonu izlemeyen ve bana inanılmaz orgazmlar yaşatan iyi bir adama duyulan gerçek bir aşk, ki bunlardan birini tam da bu gece evimden çıkmadan önce yaşadım." Duraksadım, tek kelime etmedi, kalp krizi geçirmemek için kendimi zor tuttum ve sonra topallayarak sözümü bitirdim, "Ve bunu bankaya götürebilirsin."

O zaman yerimde değildim.

Emniyet kemerim geri fırladı ve taksiye doğru çekildim, popom Chace ile direksiyon arasına sıkışmıştı, eli saçlarımdaydı, diğer kolu bana sıkıca sarılmıştı, dudakları dudaklarımı eziyordu ve dili ağzımı işgal ediyordu.

Tamam, yani onu sevmem hoşuna gitti. Bildiğim iyi oldu.

Onun içinde eridim, kollarımla boynuna sarıldım, ona doğru bastırdım ve almak istediği her şeyi almasına izin verdim. Görünüşe göre çok şey almak istiyordu çünkü öpüşmemiz uzun sürdü. Sıcaktan kavurucuya dönüştü ve sonunda bunu yaptığında Chace'in dudaklarını benimkilerden ayırma çabasını hissettiğim anlardan biriydi.

Ama gitmeme izin vermedi ve beni koltuğuma geri oturttu. Yüzünü boynuma gömdü ve nefes aldı.

"Özetle," diye hırıldadım, nefesim hâlâ hızlı geliyordu, kalbim mutluluktan yerinden fırlayacak gibiydi, "Endişelenmeyi bırak tatlım. Her şey yoluna girecek."

"Sen lanet olası bir mucizesin," diye fısıldadı tenime karşı ve gözlerimi kapadım.

Benim hakkımda böyle düşünmesi hoşuma gitmişti. "Ben bir kadınıym," diye fısıldadım.

"Sen bir meleksin."

Tanrım.

Tanrım, onu sevdim.

Tamamen.

"Tamam, ama ben seninim ve sanırım Tanrı bazı mucizevi faaliyetlerimizden hoşlanmıyor, benim hoşlandığım faaliyetler, bu yüzden belki de bu unvanı gizli tutabiliriz ve ben sadece senin kadının olurum."

Başını kaldırdı ve loş ışıktaki bana baktı. Gözlerinin nazikçe bana baktığını hissettim, yüzünün yumuşak ve rahat olduğunu gördüm ve "Bana uyar" diye fısıldadı.

Hayatımı değiştiren duygularımı paylaşmamı içeren taktiğim işe yaradı.

Sırıttım.

O da sırıttı, boynunu büktü, ağzını benimkine değdirdi ve beni yerimden kaydırarak koltuğuma geri yatırdı.

Cipin ışıklarını kapattı ve ben aşağı atladığımda kapımdaydı, bu da ben aşağı atladığımda dirseğimden sabitleyici bir eli olduğu anlamına geliyordu. O el aşağı

kaydı, böylece

Beni kapıdan çıkarıp çarparken parmakları benimkilere dolanabiliyordu. Sonra beni kuru, simsiyah asfaltta ön kapısına kadar yürüttü.

Garip bir şekilde, yolun kenarındaki karlar kesilmiş gibi görünüyordu, o kadar mükemmel bir şekilde temizlenmişti ki. Sanırım çok paranız olduğunda karınızı düzeltecek insanlara harcayacak paranız oluyordu.

İlginç.

En tepeye ulaşana kadar gittikçe daralan sekiz basamaklı (saydım) yarım daire şeklindeki merdivenlere varmadan kapı açıldı. Açık pembe bir kokteyl elbisesi ve yüksek topuklu ayakkabılar giymiş, zarif giyimli, son derece çekici sarışın kadının bize neşeyle gülümsediğini gördüğümde bir başka şaşkınlığım daha sona erdi.

Fazla giyinmemiştim. Harika.

"Chace, sevgilim ve Faye," diye bağırarak gecenin serin havasına çıktı ve kollarını iki yana açtı. "Bütün gün diken üstündeydim. Hayır!" diye bağırdı, "Bütün hafta."

Ona gülümsedim ve sonra biraz endişelendim çünkü o büyük değildi, ben büyük değildim ama Chace büyüktü, hareket etmiyordu ve minyatür bir futbol takımı gibi bir araya gelmediğimiz sürece adımı uçümüzü de tutamazdı.

Ona ulaştığımızda bu sorun çözüldü ve kendini Chace'in kollarına attı, onu elimi bırakmaya zorladı ve onlarla birlikte onu sardı, böylece fazla yer kaplamadı.

"Anne," diye mırıldandı.

"Chace, benim güzel oğlum." Bu çok tatlıydı.

Adam geri çekildi ama kadın çekilmedi. Elleri yüzünü çerçeveleyebilsin diye kollarını onun omuzlarına doladı ve onu bırakıp bana dönmeden önce bir saniye boyunca ona baktı.

"Faye," dedi kollarını iki yana açarak, bu da kollarından birinin Chace'e çarpması anlamına geliyordu.

(elinden geldiğince, kovboy çizmeli ayaklarından birinin bir basamak aşağı inmesi gerektiği anlamına geliyordu) fark etmemiş gibi görünüyordu.

Yer kaplamamak için hızla kollarına girdim ve ona sıkıca sarıldım.

"Bayan Keaton," diye fısıldadım kulağına, sonra geri çekildim ama kollarından ayrılmadım. "Chace sürekli sizden bahsediyor. Sonunda sizinle tanıştığıma çok memnun oldum."

Çenesini utangaç bir şekilde eğdi ve gözlerini kırptırdı ve gerçekten, daha yaşlı olmasına rağmen, işe yaradı.

Sonra gözleri üzerimde gezindi ve gözlerinde kötü olmayan ama tamamen iyi de olmayan bir şey değişti.

"Sen bir güzelsin. Gerçek bir güzellik. Doğal." Kolu benden ayrıldı ve eli saçlarıma dokunacakmış gibi havaya kalktı, sonra eli düştü ve yavaşça geri çekildi. "Kızıl. Sarışının Chace'e daha çok yakışacağını düşünmüştüm ama çok yanlışım."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım.

"Ve lütfen bana Valerie deyin. Bayan Keaton kulağa çok... çok..." gözleri yana kaydı ve sözlerini bitirebilmesi için bana döndü, "havasız."

"Valerie o zaman," diye gülümseyerek cevap verdim.

"Anne, sence içeri girebilir miyiz?" Chace sordu.

Ellerini önünde kavuşturarak benden uzaklaştı ve basamaktan içeriye yuvarlanma ihtimaline karşı ona uzanma dürtüsüyle savaştım.

"Elbette, elbette, hadi sizi içeri alalım ve paltolarınızı çıkaralım. Faye'in elbisesini görmek için sabırsızlanıyorum. Görebildiğim kadarıyla çok güzel görünüyor."

Parmaklarının dirseğimin etrafında kıvrıldığını hissettiğimde Chace'in iç çektiğini duydum, arkasından ilerledik ve hepimiz üzerinde devasa bir avizenin asılı olduğu, her yerde prizmaların dans ettiği milyonlarca kristalin bulunduğu büyük bir fuayede durduk.

"Enrique," dedi yanında duran beyaz gömlekli ve koyu renk pantolonlu bir adama, "lütfen Faye ve Chace'in paltolarını al. İçkilerimizi oturma odasında alacağız. Faye, sen ne içmek istersin?"

Küçük siyah el çantamı elden ele geçirip "Bir kadeh beyaz şarap" diye cevap verirken Chace uzun, krem rengi yün paltomu çıkarmama yardım ediyordu.

"Mükemmel," diye gülümsedi bana, sonra gözleri Chace'e kaydı, "Bira, hayatım?"

"Evet, anne," diye mırıldandı Chace, paltolarımızı Enrique'ye uzatırken.

Chace'i uzun, yünlü siyah paltosu, kalçalarımı saran eteği ve külotuma inen eli olmadan görünce, itiraf etmeliyim ki, çok iyi dikilmiş, koyu mavi bir takım elbise ve gözlerinin renginde açık yakalı mavi bir gömlek giymiş olmasının yardımı oldu. Takım elbisenin kemer tokası bastırılmış bir westerndi ama yine de westerndi ve kovboy çizmeleri tamamen Chace'e aitti. Yine de annesi ve benim gibi o da çaba gösterdi ve her zamanki gibi çılgınca başarılı oldu.

Enrique paltolarımızı alıp giderken Valerie de hayatımda gördüğüm en resmi oda olan "oturma odasına" doğru ilerledi. Krem rengine yakın yumuşak pembeler ve sade kremler kullanılmıştı. Bu kadar resmi bir odada bile Valerie ve Chace'in her zamanki aile odasıymış gibi yerleşmelerini örnek aldım; Valerie bir koltukta, Chace ve ben bir kanepede yan yana oturuyorduk.

Çantamı yanıma koyarken Valerie, "Neyi sevdiğini bilmiyordum Faye ve Chace bana pizzada ananas dışında her şeyi sevdiğini söyledi. Ama pizza yemeyeceğiz, bu yüzden Donatta'ya ananas hariç her şeyi yapmasını söyledim. Umarım iştahını da getirmişsindir."

"Her zaman severim," diye gülümseyerek cevap verdim. "Ama bil diye söylüyorum, ananası severim ama pizzada değil."

"Mükemmel!" diye bağırdı gereğinden fazla heyecanla, sonra ellerini tekrar önünde kavuşturdu ve pembemsi krem rengi koltuğundan Chace'e ve krem rengi koltuktaki bana doğru eğildi ve "Chace bana kütüphaneci olduğunuzu söyledi" dedi.

"Öyleyim," diye onayladım.

O da "Kitapları seviyorum!" diye haykırdı.

Hafifçe güldüm ve "Ben de seviyorum. Bütün günü onların etrafında geçirince onları sevmek biraz önemli oluyor. En sevdiğin kitap hangisi?"

Bu bir hataydı. Büyük bir hata. Yine de nedenini anlayamadım. Yine de gördüm. Sertçe arkasına yaslandı, yüzü soldu,

önündeki ellerinin parmakları kıpırdanmaya başladı, gözleri

Chace'e kaydı ve aniden dehşete kapılmış görünüyordu.

Onun tepkisi karşısında bedenimin kaskatı kesildiğini hissettim ama Chace sessizce, "En sevdiğin kitap, anne," dedi.

Gözleri önce bana sonra Chace'e kaydı ve "Ben..." diye fısıldadı ama durdu.

Sonra aklıma en sevdiği kitabın kendisi hakkında ne söyleyeceğinden endişe ettiği geldi. Onu sevmemi istiyordu ve bunu o kadar çok istiyordu ki, sadece kendisi olmaktan korkuyordu.

"Bir sürü favori kitabım var," diye araya girdim ve gözleri bana döndü, ben de nazıkçe gülümsedim ve devam ettim, "Bakalım, Rosamund Pilcher'ın The Shell Seekers'ı ve Margaret Atwood'un Oryx and Crake'i var. Sonra Fannie Flagg'in Fried Green Tomatoes at the Whistle Stop Café'si ve Tom Robbins'in Skinny Legs and All'u var. Saatlerce devam edip sizi sıkabilirim," dedim ona. "Ve daha aşk romanlarına başlamadım bile."

Korku yüzünü terk etti ve tekrar bana doğru eğildi. "Oo, Carly Phillips'i seviyorum."

Ona doğru eğildim ve kocaman gülümsedim. "Ben de öyle. O harika biri. The Bachelor," ona en sevdiğim programlardan birini anlattım.

"Playboy." Bana kendininkilerden birini verdi. "Kalp kıran." Onu geçtim.

Tekrar arkasına yaslandı ama bu sefer sırtarak, "Şu Chandler kardeşler..." diye devam etti.

"Biliyorum," diye kabul ettim.

"Biram nerede?" Chace sordu.

Ona baktım ve bir kahkaha patlattım, sonra Valerie'ye döndüm ve kahkahalarımın arasından, "Eminim

Bunu biliyorum ama Chace televizyonda çok fazla spor programı izliyor. Onu televizyon programlarımla tanıştıtararak ufkunu genişletmeye çalışıyorum ama o isteksiz. Kabul ediyorum, dizilerim inekçe Valerie, ama harikalar. Sanırım aşk romanları onun heyecan verici akşam yemeği sohbetlerinin çok dışında kalıyor."

Bana gülümsedi ve "O zaman Chace'in tartışmaktan hoşlanacağı bir şey bulmaya çalışacağız" dedi.

"Avs'ın bu yılki Stanley Kupası şansını biliyor musun?" Ben sordum.

"Hayır," diye cevap verdi.

"O zaman belki balistiği anlatması için onunla konuşabiliriz," diye önerdim ve gülme sırası Valerie'ye geldi.

Enrique elinde bir tepsi içeceklerle içeri girdi ve içecekleri dağıtırken Valerie gözündeki var olmayan bir kahkaha yaşını sildi ve gecikmeli olarak, "Korkarım Faye, oğlum ne kadar ilginç biri olsa da, balistikten bahsedecek olursa, bunu heyecan verici bir akşam yemeği sohbetinin dışında bulurum ve uyuyakalırım," dedi.

"Neyse ki mobilyalarınız rahat çünkü muhtemelen ben de öyle yapardım. Gerçi balistik kaynaklı bir şekerleme yapmak için uzanırsam makyajımın üzerine bulaşmasından endişe ederim," dedim.

"O zaman Chace bize balistikten bahsederken daha az resmi olan aile odasına çekiliriz," dedi bana. "Mobilyalarımın üzerinde makyaj yapmaktan rahatsız olmam ama oradaki mobilyalar çok daha rahat."

"Kokteyl elbiseleri içinde uyuyan iki kadın. Müthiş. Hadi yapalım şunu. Sen uyuyabilirsin, ben de oyunu açarım," diye mırıldandı Chace ve gözlerim Valerie'ye kaydı.

"Gördün mü!" Ağladım.

"Gerçekten de öyle," diye cevap verdi bana sırtarak.

Şarabımdan bir yudum aldım, yutkundum ve kadehi ona doğru kaldırdım. "Bu çok lezzetli, Valerie."

"Şarap biliyor musun?" diye sordu.

"Biraz bile değil," diye itiraf ettim. "Sadece içmeyi sevdiğim kadar."

"O zaman Napa'ya gitmelisin. Napa'ya gitmek için şarap bilmene gerek yok. Sadece sevmek zorundasın," dedi bana.

"Kulağa mükemmel bir tatil yeri gibi geliyor," diye cevap verdim, tekrar sırttı, rahatlamaş görünüyordu ve Chace'e baktı.

"Çok güzel, sevgilim. Faye de benim gibi şaraptan hoşlanıyor." Kendi şarap kadehini kaldırdı. "Misty ve onun kokteylleri tam bir baş belası. Asla tam olarak -"

Chace yanımda gerildi. Valerie karşımızda gözle görülür bir şekilde gerildi, yüzü soldu ve içini yine korku kapladı.

Anında garipliğin içine girdim ve bunu nazikçe yaptım.

"Carnal'da büyüdüm Valerie, Misty'yi tanıyordum ve bu çok üzücü. Ama Chace ve ben her şeyi açık açık konuşuruz." Çoğunlukla, düşündüm ama söylemedim ve devam ettim, "Ama bu bir süre önceydi ve Misty kokteyl içmek için burada değil ve bu üzücü olsa da, şarabın ve birbirimizin arkadaşlığının tadını çıkarmak için buradayız, bu yüzden genç ve hayati bir kadının kaybından ders almalı ve bunu yapmalıyız."

"Elbette," diye mırıldandı, rahatsız bir şekilde dizlerine bakarak.

"Valerie," diye seslendim ve gözleri kayarak bana baktı. Onları yakaladığımda öne doğru eğildim ve devam ettim, "Birbirimizi tanımıyoruz ama zaten önemli bir ortak noktamız var ve bu da ikimizin de Chace'i çok önemseydiğimiz. Lütfen beni özenle idare etmen gerektiğini düşünme. O senin için dünyaları düşünüyor ve bunu paylaşıyor. Ben de paylaşacağımı biliyordum. Umarım bu gece seni kazanabilirim, böylece Chace ve Carly Phillips'ten daha fazla ortak noktamız olup olmadığını öğrenebiliriz. Ama buna birbirimize karşı açık olmakla ve bunun parlamasına izin vermekle başlamalıyız. Sence de öyle değil mi?"

"Çok açık sözlüsün," dedi yumuşak bir sesle.

Pek sayılmaz. Sadece onun için açık sözlü davranıyordum. ve Chace.

"Umarım buna aldırmazsın," dedim usulca.

"Hiç de değil, Faye," diye fısıldadı.

"Güzel," diye fısıldadım ve devam ettim. "Bil diye

söylüyorum, normalde çok utangaç ve sessiz biriyimdir.
Ama kasaba

En yakışıklı polis gözünü bana çevirdi, ben de biraz küstahlaştım."

Bana küçük bir sırtış attı ve fısıldayarak "Bunun olduğunu hayal edebiliyorum" dedi.

Şarap kadehimle kendimi işaret ettim. "İşte canlı kanıtı."

"Uh... bu konuşmada ben de var mıyım?" Chace sordu, Valerie arkasına yaslandı, ben arkama yaslandım ve Chace'in kanepenin arkasındaki kolu anında omuzlarımın etrafında kıvrıldı.

"Özür dilerim, biraz vakit geçiriyorduk," diye mırıldandım, birden utandım.

Kolu beni kendisine doğru kıvrıldı, böylece gözlerim onunkilere dikilmek zorunda kaldı ve dikildiklerinde "Evet" diye mırıldandı. Ama bu onay dolu bir "evet"ti.

Bunu bir dudak dokunuşuyla takip etti.

Yanında kıpırdandım ve ağzı benimkini terk ettiğinde çok yumuşak bir şekilde "Annen" diye fısıldadım.

"Bana aldırmayın," diye araya girdi ve ikimiz de Valerie'ye bakıp onun yine gülümsediğini görmemize rağmen Chace beni çözmedi. "Bence sevgisini gösterme konusunda kendine güvenen bir erkek çok çekicidir, hatta ve özellikle oğlum için. Bu nedenle bu ona öğrettiğim bir şey."

Yani ona teşekkür etmeliydim.

Bunu yapmak için başka bir zaman bulabilirdim. Onun yerine sırttım.

Chace beni çözdü ve annesine "Bu milenyumda yemek yiyecek miyiz?" diye sordu.

"Chace, çok sabırsızsın!" diye tersledi hiç kin gütmeden ama sevecen bir gülümsemeyle.

"Sabırsız değil. Açım. İki saattir bir cipin içindeyim ve saat sekiz oldu."

"Bir şeyler atıştırmalıydın," diye uyardı Valerie.

"Anne, Donatta üç çeşitten az yemek servis etmez ve onun yemekleri de bok gibi. Bir şeyler atıştırıp her şeyi mahvetmeyecektim. Ama kendi kolumu kemirip

Enrique kraker ve peynirle gelmezse iki saniyemiz var."

"O kelimeyi söylememelisin," dedi ona.

"Bana küfretmememi söylemen Enrique'nin kraker ve peynirle gelmeyeceği anlamına mı geliyor?"

"Kaz ciğeri," diye mırıldandı.

Chace dudaklarını yukarı kaldırarak, "Alkışla ya da başka bir şey yap ve onu harekete geçir," diye emretti, yani alay ediyordu ve Valerie bana baktı.

"Sinir bozucu olabildiğini fark ettin mi?"

"Um..." Mırıldandım ve sonra sustum.

Chace omzunu sıkarak, "Akıllı bebeğim, buna cevap verme," diye mırıldandı.

Valerie ona, "Cevap vermemesi onun cevabıdır ve bu cevap olumluydu," diye bilgi verdi.

Chace annesine, "Ama bu sayılmaz çünkü sözlü olarak ifade edilmedi," diye bilgi verdi.

Gözlerini devirdi.

Onların ileri geri konuşmalarına gülümsedim. Chace sabırsızlandı.

"Cidden anne, ezme en iyi tercihim değil ama yemek işte. Faye ve ben taşınmadan önce bunu alacak mıyız?"

Ona kaşlarını çattı ve sonra yüksek sesle ama yine de zarifçe seslendi, "Enrique! Kaz ciğerini artık servis edebilirsin."

"Çok zekice," diye mırıldandı Chace.

"Chace!" Valerie tersledi.

"Chace!" Yarı sıçradım.

Chace yine sırtarak, "Hiç de zekice değil," diye mırıldandı. Valerie'ye baktım. "Çok sık küfür ediyor."

"Bu konuda hemfikiriz canım," diye ters ters cevap verdi, hâlâ Chace'e kaşlarını çatarak.

Enrique içeri girdi.

Enrique tepsiyi önümüzdeki masaya koyarken Chace kolunu omuzlarımdan çözüp hemen tepsiye doğru eğilerek, "Çok zekice," diye mırıldandı.

Valerie'ye baktım ve gözlerimi devirdim.

Valerie bana baktı ve aynısını yaptı.

Sonra kaz ciğerimi almak için öne oturdum çünkü Chace bunu en iyi seçim olarak görmeyebilir ama bu benim tüm dünyadaki favorilerimden biriydi.

* * * * *

Akşam yemeği
harika geçti. Sonra
olan oldu.

Daha az resmi olan aile odasındaydık, gerçekten de daha az resmiydi ama yine de alıştığımдан daha resmiydi. Elbisemin kumaşının biraz esnek olmasına sevindiğimi düşünüyordum çünkü o yemekten sonra buna ihtiyacım vardı.

Kaz ciğerini saymazsak, dört çeşit zengin, karmaşık yemek vardı ve bu yemekler o zarif, minimalist, zengin, karmaşık yemek porsiyonları değil, annemin bile servis etmekten çekineceği büyük porsiyonlardı. Yine de lezzetliydi ama doyurucuydu.

Şarap serbestçe aktı ve Valerie rahatladı. Benim açık sözlülüğüm ve Chace'in sataşmaları arasında, İngiltere Kraliçesi'nin biraz ürkütücü bulacağından şüphelendiğim kadar narin ve zarif porselen, gümüş ve kristallerle döşenmiş masasıyla zengin yemek odasına gittiğimizde nispeten rahat görünüyordu.

Yemek sırasında sadece bir olay yaşadık. O da Holly aracılığıyla sipariş ettiğim çiçeklerin masayı süslemesi ve Valerie'nin onlara dikkatimi çekip minnettarlığını o kadar sık dile getirmesiydi ki, sonunda "Bir şey değil" demenin yollarını aramaya başlamıştım.

Chace bunu fark etti, onu gerginleştiriyor gibiydi ve sonunda annesine nazikçe mırıldandı, "Anne, o anlıyor. Onlardan hoşlanıyorsun. Bırak gitsin, tamam mı?"

Bunun üzerine biraz kıpırdandı ve şarap kadehini devireceğini sandım ama ben yine araya girerek Chace'in at nalı şampanya kadehleri ve onları ne kadar sevdiğim hakkında bir yorum yaptım. İltifat karşısında gülümsedi, rahatladı ve yerleşti.

Aslında, aile odasına vardığımızda, tüm bu dramının ne hakkında olduğunu merak ediyordum. Elbette gergin görünüyordu, onu sevmemi ve iyi vakit geçirmemi çok istiyor gibiydi ve Chace de buna sağlıksız bir şekilde uyum sağlamış görünüyordu ama o kadar da kötü değildi.

Ta ki birdenbire, aile odasında oturmuş sohbet ederken, ben son kadeh şarabımı bitirirken, saatin geç olduğunu ve yolun uzun olduğunu, dolayısıyla birazdan yola çıkacağımızı bilirken, Valerie'nin gözleri parlayana kadar. Aynı anda Chace'ten son derece nahoş bir şey aktı ve odayı doldurdu.

Chace'in duygularından habersizmiş gibi görünen Valerie bardağını bir kenara bıraktı, ellerini önünde kavuşturdu, gözleri Chace ve benim aramda gidip geldi ve neler olduğunu anlamam için gereken bilgiyi anında verdi.

"Trane

burada!" Uh-oh.

Valerie gevezelik ederken Chace'le birlikte gerildim, "Bağlandığını, büyük ihtimalle başaramayacağını söyledi." Bana baktı. "Yıkılmıştım. Onunla tanışmanı çok istiyordum ve Chace'in babası da seninle tanışmayı çok istiyordu. Seninle gerçekten tanıştıktan sonra Trane'in seninle tanışmasını daha çok istedim ve sen çok çekicisin. Ve şimdi," dedi Chace ve benim aramda gülümseyerek, "O burada!"

Sonra ayağa fırladı ve başka bir şey söylemeden odadan çıktı.

Chace'e döndüm ama ben bunu yaparken o ayağa kalktı ve beni de yanına çekerek hırıltılı bir sesle, "Gidiyoruz. Şimdi."

Başımı salladım ve tek kelime etmedim. Sadece eğildim ve çantamı kaptım, çünkü bundan sonra olacakların iyi gitmeyeceğini hissedebiliyordum.

Ne kadar kötüye gideceği hakkında hiçbir fikrim olmasa da yanılmamıştım. Ve çok daha sonrasına kadar kötünün olmayacağı ve çok kötü olacağı konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Valerie ve Trane ile karşılaştığımızda fuayeye geliyorduk.

Paraları ve Valerie'nin yaşına göre pek de küçümsenmeyecek görünüşü düşünülduğünde, Trane'in babasının da çok ağırbaşlı ve çekici olduğunu görmek beni şaşırtmadı.

Ama Chace'in babasına olan benzerliğini görünce şaşırdım. Birbirlerinin ayna görüntüsü değillerdi, Trane'in saçlarında sarıya karışmış biraz gri vardı. Ama aynı boydaydılar, aynı yapıdaydılar ve Chace'in gözleri Trane'inkilerle aynı renkteydi. Her ne kadar Chace daha genç olsa da, yapısının ve boyunun gücü ve kuvveti Trane'inki kadar azalmamış olsa da, birkaç benzerlikten fazlası vardı.

Babasının huzurunda Chace'ten akan duyguların seviyesi iki düzine kadar yükseldiği ve nefes almayı zorlaştırdığı için bunu değerlendirme şansım olmadı. Ama bunu fark etmemesi mümkün olmasa da, Trane gözlerini bana dikmeden önce oğluna zar zor baktı.

Bize yaklaşırken bana doğru tanıdık ama daha az doğal ve sıcak bir gülümseme gönderdi.

"Faye," diye bana doğru ilerledi, ben zaten yakınımda olan Chace'in garip bir şekilde beni sıkıştırmaya başladığını hissederken, "ne büyük bir zevk. Seninle tanışmak için eve zamanında gelebildiğime çok memnunum."

Chace'le ilgili her şeyin tepelere doğru kaçmam gerektiğini haykırdığını düşünerek ne yapacağımı bilemeden, Valerie bariz bir zevkle yanımda dururken Trane bana hoş bir gülümseme veriyordu, sadece bedenimi kilitledim ama Trane'in elimi tutmasına izin verdim.

Trane bana dokunduğunda, Chace'den yayılan boğucu duygu tehlikeli bölgeye ulaştı ama ben yakalandım. Chace'in kolu belime dolandığında, parmakları içime girdiğinde ve ruh hali odayı kapladığında bile Trane'in elimi kaldırmasına ve dudaklarını parmak eklemlerime değdirmesine izin vermekten başka bir şey yapamadım.

Zengin insanların etrafında bulunmadığım için bilemezdim, belki de doğal olarak parmaklarını öpüyorlardı, ama öpüyor olsalar bile

Chace garip davranmıyordu, parmak eklemlerimi öpmesi hoşuma gitmezdi. Çok nazikti, daha önce filmlerde görmüştüm ama biraz da ürkütücüydü. Üstelik Chace'in geri çekil diye bağırarak sahiplenici iddia taktiklerini de kaçıramazdı! Böylece beni son derece garip bir duruma soktuğunu ve bunun ne benim ne de oğlu için hoş bir şey olmadığını fark edemedi.

Trane doğruldu ve elimi bıraktı ama oğlunu görmezden gelmeye devam edip gözlerimin içine baktığında elimi bırakmadı. Kendi adıma, bir yandan elimi bırakması için baskı yapmak isterken, bir yandan da bunun kabalık olabileceğini düşünerek tekrar yakalandım.

"Çok tatlısınız. Ne yazık ki siz masamı şereflendirirken orada olamadım."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

Chace annesinin duymayacağı kadar alçak sesle "Bırak onu," diye homurdandı ama babası kesinlikle duydu çünkü beni bıraktı.

Gözleri oğluna kaydı.

"Chace," diye selamladı. "İyi görünüyorsun."

"Biz de gidiyoruz," diye cevap verdi Chace, beni Trane'in etrafından dolaştırıp annesine doğru götürürken. Onunla konuşurken sesini ayarlamak için harcadığı çabayı duyabiliyordum. "Üzgünüm anne ama yola çıkmamız gerekiyor."

Yüzü anında düşerek hayal kırıklığına uğramadığını, yıkıldığını gösterdi.

Bu yüzden yalvarırcasına eğildi. "Trane'in seninle ve büyüleyici Faye'inle rahatlayıp sohbet edebilmesi için bir içki için daha kalamaz mısın?"

"Hayır," dedi Chace kabaca, eğilip yanağına bir öpücük kondurduktan sonra geri çekildi ve "Ararım. Belki birkaç hafta içinde Carnal'a gelip hafta sonunu geçirebilirsin."

"Ama -" diye başladı ama Chace'in kolu belimi sıktı, onun anlamını kavradım ve ilerledim.

"Yemek çok güzeldi," diye mırıldandım, elimi güven verici bir şekilde kolunun üst kısmına koydum ve yanağımı onunkine değdirmek için eğildim. "Yemekler çok hoşuma gitti," diyerek geri çekildim, gözlerini yakaladım ve sözümü bitirmeden önce kolunu sıktım, "ve özellikle de arkadaşlık."

Elimi tuttu ve bana doğru eğildi ve bunu beni otobüsün altına atmak için yaptı.

"Lütfen Faye, Chace'le konuş. Sadece bir içki. Bütün aile," diye yalvardı.

Bunu çok istiyordu ve Chace'in bunu ona vermeyeceğini biliyordum.

Chace beni sertçe ondan uzaklaştırıp "Gitmeliyiz" dediğinde cevap vermek zorunda kalmaktan kurtuldum.

Sonra bizi hemen fuayenin önüne doğru yönlendirdi, bir kapının önünde durdu ve kapıyı açtı.

"Sadece bir içki. On beş dakika," diye ısrar etti Valerie, sesi çaresizliğe yaklaşıyordu.

Chace paltomla dışarı çıktı ama gözleri babasına kaydı. Onu iyi tanıdığımı sanıyordum ama babasına bu işi kapatmasını söylediğini anlamak için onu iyi tanımanıza gerek yoktu. Şimdi.

Trane bunu okudu ve karısına doğru ilerleyerek mırıldandı, "Geç oldu, aşkım. Yollarına devam ediyor olmalılar."

Geri döndüğünde sesi histeri derecesinde yükseliyordu: "On beş dakika! Tek istediğim bu. Ailemle birlikte on beş dakika."

"Kahretsin," dedi Chace nefesinin altından.

Paltomu giymeme yardım etmişti, bu yüzden ne yazık ki tekrar yarığa doğru ilerlemek için özgürdüm.

"Gerçekten geç oldu ve yol da uzun. Bugün çalışmak zorundaydım, yemeğiniz çok lezzetliydi ama bu, iş, harika şarap ama çok fazla ve iyi bir arkadaşla, korkarım ayaklarımın üzerinde duramıyorum. Muhtemelen arabada uyuyakalacağım." Ona gülümsedim. "Chace'in yatma vaktinin geçtiğinden bahsetmiyorum bile. Güvende olmak için eve gitmeliyiz. Sizinle tanışmak gerçekten çok güzeldi." Gözlerimi Trane'e çevirdim,

"Sizinle de tanışma fırsatı buldum." Valerie'ye dönüp baktım. "Umarım Chace'in hafta sonunu geçirmek için gelme teklifini kabul edersin. Sana kütüphanemi gösterebilir ve akşam yemeği hazırlayabilirim."

Yüzü gözyaşlarıyla savaşıyormuş gibi hareket etti, Trane ona doğru kaydı ve kolunu beline doğru kaydırды, bu ona gözyaşlarıyla savaşma ve başını sallama gücü veriyor gibi görünüyordu.

"Tabii ki haklısın Faye. Geç oldu ve sen ve Chace yola çıkmalısınız," diye fısıldadı açık bir hayal kırıklığıyla.

Ona yaklaştım ve elini tuttum. "Umarım yakında tekrar görüşürüz."

"Evet," diye onayladı, eli benimkinde gevşemişti ama ben yine de sıktım.

"Faye," diye seslendi Chace kısaca, omzumun üzerinden ona baktım ve başımı salladım.

Gözlerimin Trane'de gezinmesine izin vererek Valerie'ye döndüm ve "Bu güzel akşam için teşekkür ederim" dedim.

"Benim için zevkti," diye mırıldandı, gözleri benden ötede Chace'in üzerindeydi, melankolisi bariz, aşırı ve endişe vericiydi.

Chace bunu görmezden geldi, elimi tutarak beni sahiplendi ve tek vedası "Anne. Ben ararım."

Tek kelime etmedi, hatta babasına bile bakmadı.

Sonra kapıdan çıktık, merdivenlerden indik ve Yukon'a doğru yola koyulduk. Chace kilitleri kırdı, beni kapıma kadar götürdü, kapıyı açtı ve beni yolcu koltuğuna oturtmak için neredeyse kucağına aldı.

Kapı çarpıldığında ve Chace kaputun etrafında dolanırken ayaklarımı kapıdan zar zor kurtardım.

Ön kapıya baktım, Valerie ve Trane'i gördüm, Trane'in kolu Valerie'nin omuzlarındaydı, Valerie umutsuz, Trane ise boş bakıyordu. Elim kaldırdım ve onlara aptalca ya da daha kötüsü zorlama görünmemesini umduğum mutlu bir el salladım.

Chace açıyla girdi, Yukon'u çalıştırdı ve ön sürücünün geniş alanında dar bir dönüş yaptı ve yolumuza devam ettik.

Bu arada, el sallamadı. Ailesine bile bakmadı.

Zaman tanıdım ve Aspen'e varmak üzereyken, "Chace -" diye fısıldadım.

"Ondan nefret ediyorum, bunu biliyorsun," diyerek sözümü kesti. "Onu seviyorum, bunu sen de biliyorsun. Eve dönerken uyumak istiyorsan, uyu. Ama ben konuşmak istemiyorum, o yüzden uyumuyorsan bana bir iyilik yap ve beni sustur."

Dudağımı ısırdım.

Sonra ona sessizlik verdim.

En kötüsünün henüz gelmediğini bilmeden onun ağır ruh haline eve kadar uyumadan katlandım.

On Yedinci Bölüm

Her zaman

Evime vardığımızda saat çok geç olmuştu, sabahın birini geçiyordu.

Yolculuk sessiz geçmişti, Chace'in ruh hali en ufak bir şekilde bile düzelmemişti.

Daireme çıkan merdivenleri çok daha kısa olan yürüyüşüm de sessizdi.

Chace konuştuğunda alanda dolaşüyor, ışıkları açıyor, ne yapacağıma, ne söyleyeceğime karar vermeye çalışıyor ve tuvalete gidip Laurie, Lexie, Krys veya Twyla'yı arayıp sorabilmeyi diliyordum.

"Eve gidiyorum."

Yatağın yan tarafında durmuş, ışığı açıyordum ama onun sözleriyle, bir anda sırtım dikleşti ve gözlerim kapının yanında ceketle duran ona kayd.

Bekaretimi aldığı geceden beri hiç ayrı yatmadık. Bir kere bile. Birbirimiz olmadan yatağa bile girmedik.

Bir kere bile.

Bu konuda içimde iyi bir his yoktu.

"Ne?" Fısıldadım.

Kendini tekrar etmedi.

Onun yerine, "Yarın ailene bensiz git. Pazartesi seni ararım. Belki salı."

Pazartesi mi?

Salı olabilir mi?

Paltom hâlâ üzerimde olmasına rağmen tenimi bir ürperti kapladı ama kılımı bile kıpırdatmadım ve ona baktım.

"Görüşürüz, Faye." diye bitirdi.

Sonra, Faye?

Öpücük yok. Dokunmak yok. Sevgilim, tatlım ya da bebeğim yok. Sadece sonra, Faye.

Kekeleyerek "Ben... sen... Chace, neler oluyor?" diye seslendiğimde kapıdaydı.

Kapıya döndü ve gözlerini bana dikti. "Boşluğa ihtiyacım var, senin de var. Her şey çok hızlı geliyor. Benim için çok hızlı, bulunduğum yerde. Senin için de çok hızlı, bu senin ilk ilişkin. Sadece bizi yavaşlat, bize zaman ver, kafamı toparlamak için zaman ayır."

Kafasını ayırmak mı?

Sıralanacak ne vardı?

Kalbim o kadar hızlı atmaya başladı ki gerçekten hissedebiliyordum. "Ben... ben... hızlı hissetmiyorum," dedim ona temkinli bir şekilde. "Ama öyle," dedi bana sertçe, sonra işi bitti ve ben

biliyordu o ne zaman o başladı içindön geri için ve "Salı günü ararım." diye mırıldandı.

Ağır çekimde hareket etmiyordu ama düşünceler beynimde çarpışırken öyle hissediyordum.

Bir sürü var.

Çok fazla.

Haftalarca.

Ve bunu o kadar hızlı yaptılar ki kafam patlayacakmış gibi hissettim.

Sonra omuzlarımın bir anda dikleştiğini hissettim ve "Beni Salı günü arayacaksın" dedim.

Bana baktı ve sabırsız bir ses tonuyla onayladı, "Evet. Ben de öyle dedim. Salı günü seni ararım."

"Haftalardır seni her gün görüyorum, her gece yanında uyuyorum ve birdenbire seni görmemekle kalmayıp iki gün boyunca senden haber alamayacağım."

"Doğru," diye yanıtladı.

"Bana sensiz uyumayacağımı söylemiştin" diye hatırlattım ve "Asla" diye bitirdim. Şimdi de seninle iki gün uyumayacağımı mı söylüyorsun?"

Çenesinde bir kas çalıştı ama konuşmadı.

Kalbim hızla çarpmaya başladı.

Taktik değiştirdim.

"Ya Salı'ya kadar beklemek istemezsem?" Ben sordum.

Başını iki yana salladı. "Faye, geç oldu. Yorgunum. Salı günü konuşuruz."

"Şu anda gitmemeni tercih ederim ama ya seni ciddi şekilde rahatsız eden her neyse onu konuşuruz ya da seni başka şekillerde görmeme izin verirsin, senin için fark eder mi?"

"Hayır, olmaz çünkü yorgunum. Eve gelirken yolda düşünüyordum ve sana benimle görüşebilmenin yolunun beni rahat bırakmandan geçtiğini söylüyorum. O yüzden beni rahat bırak ve Salı günü konuşalım."

Onu rahat bıraktım. Kararını verdi ve hepsi bu kadar.

Tam o sırada Chace'in çok karar verdiğini fark ettim.

Ayrıca kız arkadaşlarım bana ne zaman erkek arkadaşlarının boşluğa ihtiyacı olduğunu söylese, onların boşluğa değil, tamamen başka bir şeye ihtiyaçları olduğunu fark ettim.

Ben de bir karar verdim, ilişkimizdeki ilk kararımды.

"Hayır, yapmayacağız," diye açıkladım ve kaşları birbirine çatıldı. Sonra sakinleştirici bir nefes aldı, açıkça deneyimsiz kız arkadaşıyla uğraştığı için kızgınlığını bastırdı ve açıkladı, "Alana ihtiyacım olduğunu söylediğimde, Faye, herhangi biri alan istediğinde, ona bu alanı vermek önemlidir."

Olamaz.

Kahrets

in,

hayır.

O benim hemen hemen her konuda ilkim olabilirdi ama on yedi yaşında değildim ve dünyanın yollarını keşfediyordum. Yirmi dokuz yaşındaydım, aptal değildim, kendi fikirlerim, kendi arzularım, kendi ihtiyaçlarım vardı ve bunlar en az onunkiler kadar geçerliydi.

Son olarak, birdenbire çılgılık atacak hale gelmiştim. Çılgılık atmadım.

Paltomu silkerek davet ettim, "Harika, bol bol al."

Kapıdan tamamen uzaklaştı ve "Ne?" diye sordu.

"Bol bol al," diye tekrarladım, mutfığa doğru ilerlerken ceketimi bir taburenin üzerine attım. "Bunu istiyorsun. Sende kalsın. Ama Salı günü beni arama zahmetine girme."

"Tanrım, Faye, çok geç oldu, çok yorgunum. Sana neye ihtiyacım olduğunu söylüyorum, böylece ihtiyacım olmayan şeyin lanet bir drama olduğunu okuyabilirsin."

"Drama yok," bir şarap kadehi kapmak için dolabı açtım. Dolabı kapattım, ona döndüm ama tezgâhımdaki şarap şişesine uzanırken ona bakmadım ve sözümü şöyle bitirdim: "Sadece seni rahat bırakıyorum. Bol bol."

"Peki," dedi Chace'in dün gece şişeye soktuğu plastik şeyi sıkıp içindeki havayı boşaltarak şarabın kalmasını sağlarken, bunu yaptığım için yürek parçalayacak kadar üzgündüm çünkü Chace bunu her zaman yaptığı gibi yapmıştı ve benim daha önceki kararım Chace'in bunu bir daha asla yapmayacağı anlamına geliyordu.

"Ama Çarşamba'yı arama," dedim şaraba.

"Tanrım." Klip çektiğini duydum.

"Ya da Perşembe." Şarabımı doldururken devam ettim. "Lanet olsun, Faye."

"Ya da Cuma günü," diye devam ettim elimdeki şişeyi çevirip damlatmadan akışı durdurmaya çalışırken.

"Faye, bu önemli bir şey

değil." Onun için değil.

Ama benim için öyleydi.

Gerçi belli ki umurunda değildi.

Şişeyi tezgâhın üzerine bıraktım, gözlerimi ona diktim ve "Ya da hiç" diye bitirdim.

Vücudu gözle görülür bir şekilde katılaştı ve gözleri benimkilere kilitlendiğinde ruh hali odayı yeniden kapladı.

Konuşmaya devam ettim.

"Haklısın, söylemedin ama anlıyorum. Tecrübesizim. Bu ilişki işinde rehberliğe ihtiyacım var. Çoğu zaman ne yaptığımı bilmiyorum." Şarabımdan bir yudum aldım, bakışlarımı ondan ayırmadım, kadehimi indirdim ve yutkundum. "Ama bir erkek ne kadar harika görünürse görünsün, seni nasıl hissettirirse hissettirsin, bir şeyleri saklamasının doğru olmadığını bilmek için ilişkiler hakkında bilgi sahibi olmana gerek yok."

senden. Kafasında ciddi şeyler yaşamasına rağmen size saldırmaması ve sizi paramparça etmesi doğru değildir. Sizden daha deneyimli olmasına rağmen ilişkiyi yönlendirmeyip demir yumrukla kontrol etmesi doğru değil. Yani zaman istiyorsun ve bu konuda söz hakkım yok mu? Al o zaman. Hem de çok."

İfadesi değişti ve bu değişim karşısında kendimi hazırladım.

"Bunu olduğundan daha fazla büyütüyorsun tatlım," dedi usulca ama bana doğru hareket etmedi. "Bu gece olanlardan sonra kafamı toparlamak için biraz zamana ihtiyacım var."

"Bu gece ne oldu?" diye sordum.

Chace cevap vermedi.

Önemli olduğunda, Chace hiç cevap vermedi.

"Doğru," diye mırıldandım, kalbim sıkıştıyordu ve bu hiç de iyi hissettirmiyordu. Şaraptan bir yudum aldım ve kadınların kalp kırıklığı sırasında şarap içmekle ilgili olarak her zaman neden bahsettiklerini anlamadım. Kendimi biraz bile daha iyi hissetmemi sağlamadı.

Belki daha fazlasına ihtiyacım vardı. Bir çanta gibi.

Chace kımıldamadı.

"Gitmiyorsun," diye söze girdim, sesim çatlamadığı için kendimden memnundum çünkü gözyaşlarım boğazıma hücum ediyordu.

"Seni Salı günü arayacağım," diye fısıldadı.

Şarap kadehimi ona doğru kaldırdım ve "Bunu sen yap" diye davet ettim. Hareket etmedi.

Şarabımdan bir yudum daha aldım.

Bardağımı indirdiğimde, beni bir kez daha okuyarak, "Cevap vermeyeceksin," dedi.

"Hayır," I cevap verdi, sondaj Şok edici bir şekilde İç organlarımdan kanadığını düşünürsek çok nazıktım.

"Faye -" diye başladı, bana doğru bir adım atarak.

Başımı salladım ve bir elimi ona doğru kaldırdım. "Unh-unh, hayır.

Kapı diğ er tarafta, Chace."

Sarsılarak durdu, çenesi aşağıya ve yana doğru sarsıldı, sanki darbe almış gibi göründü, sonra başını dikleştirdi ve bana "Bana asla kapıyı göstermeyeceğini söylemiştin" diye hatırlattı.

"Fikrimi değiştirdim," diye karşılık verdim.

Bir an beni inceledi, ben hiçbir şey belli etmemeyi umarken, "Ailemin berbat durumda olduğunu biliyorsun," dedi.

"Hayır. Annenizin akıl hastası olduğunu biliyorum ve bunun onun kontrolünde olmadığını, onun seçimi olmadığını da biliyorum. Bu da diğer hastalıklar gibi bir hastalık ve gerginlik yaratacak ya da utanılacak bir şey değil. Diyabet ya da kanser olsaydı, bu onu hiçbir şekilde etkilemezdi. Ama o nasılsa siz de öylesiniz, ikinizin de kontrolünde olmayan bir şey yüzünden onu ya da belki ikinizi de yargılayacağımı düşünüyorsunuz. Bu hoş değil ve bundan hoşlanmıyorum."

"Faye -"

Sözünü kestim. "Babanı da bilmiyorum. Bana bir kısmını anlattın ama hepsini değil, seni bu gece yaptığın gibi davranmaya iten şeyin ne olduğunu kesinlikle anlatmadın. Annenin iyiliği için, onu bu duygudan korumak için on beş dakika boyunca ona katlanmak zor bir şey değil gibi görünüyor. Bunu onun için yapabilecek gibi görünüyordu. Ama belli ki, her ne ise daha derinlerde. Ve belli ki bunu benimle paylaşmak niyetinde değilsin."

"Daha derin," diye paylaştı, çok fazla değil çünkü Devam et.

"Şaka mı yapıyorsun?" Umutsuzluğumu alaycılığın arkasına saklayarak sordum. "Bana zaman ver," diye sessizce ısrar etti.

"Ne kadar lazım Chace? Bir yıl mı? On yıl mı? Yirmi mi?" Şimdi öfkenin arkasına saklanarak karşılık verdim.

"Hiç hoş değil," diye fısıldadı.

"Hayattaki pek çok şey de öyle," diye cevap verdim. "İpucu, ben senin annen değilim. Evet, okuyorum. Ve evet, bunu çok yapıyorum. Ve evet, bunu senden önce yaptım çünkü hayat berbat olabilir ve bir hayal dünyasında yaşamak gerçek dünyada yaşamaktan çok daha eğlencelidir

Bazen. Bu zayıf bir seçim değil, bilinçli bir seçimdi. Kasabamdaki polisler kirliydi, babam sürekli kenara çekiliyordu çünkü bundan hoşlanmıyordu ve bunu söylemekten çekinmiyordu ama bunu durduracak gücü yoktu. Ty Walker gibi masum adamlar işlemedikleri cinayetler için yargılanmak üzere eyalet dışına iade ediliyordu. O kadar da iyi olmayan ama yine de önemli olmayan kadınlar öldürülüyordu. Arkadaşlarım erkek arkadaşları tarafından aldatıldı ya da onlarla yattıktan sonra terk edildi ya da yalan söylendi ya da hiçbir neden yokmuş gibi görünen nedenlerle ayrıldı. Daha devam edebilirim. 'Bu saçmalığın canı cehenneme' demekte ve kendimi mutlu sonların garanti olduğu ya da her şeyin o kadar fantastik olduğu dünyalara kaptırmakta yanlış olan tek bir şey yok, kötü şeylerin bile gerçek olmadığını biliyorsunuz. Ama bu benim zayıf ya da kırılğan olduğum anlamına gelmiyor. Hayatımı yaşamaktan aciz olduğum anlamına da gelmiyor. Herkes kaçabilmek için zevk aldığı şeyler bulur. Ben ucube değilim. Sen bile spor yaparken bunu yapıyorsun. Bir yanımda beni tatsızlıklardan korumak istemeni seviyor ama bir yanımda baş edebilecekken edemeyeceğimi düşünmenin yüzüme inen bir tokat olduğunu hissediyor."

Bana doğru bir adım daha attı ve "Tahmin edebileceğinden daha kötü" dedi.

"Tamam," diye karşılık verdim hemen. "Belki de öyledir. Ama bunu paylaşmaman, bana bu işin üstesinden gelebileceğim konusunda güvenmediğini gösteriyor. Bu da ilişkinin bana düşen kısmını yerine getireceğime güvenmediğin anlamına geliyor. Bu da aslında bir ilişkimiz olmadığı anlamına geliyor. Bir ilişkideki her iki kişinin de ilişkiyi güçlü tutmak ve geliştirmek için sorumlulukları olduğunu ve bunun bir parçasının da birbirlerinin arkasını kollamak olduğunu bilmek için bir ilişki yaşamış olmam gerekmiyor. Benimkini aldın ama seninkini almama izin vermiyorsun. Sakin davrandım. Sabırlı oldum. Sana zaman verdim. Daha fazlasını istiyorsan al ama bu saçmalıkla boğuşurken beni de yanında sürüklemeye Chace. Çünkü ne kadar uzun süre birlikte olursak, beni o kadar çok tanımalı,

üstesinden gelebileceğimi anlamalı ve bana güvenmelisin.
Sen buna yakın bile değilsin. Bu da bana olmayacağını
söylüyor. Yani istiyorsun ki

"Karanlık sırlarını sakla, seni yiyip bitirmelerine izin ver, tamam. Ama bana bunu izletme."

"Yani diyorsun ki, saatler önce bana beni sevdiğini söyledin ve şimdi kafamı toparlamak için birkaç gün istiyorum, benden ayrılıyorsun," dedi alçak sesle, bir uyarıydı. Artık umursamadığım bir uyarı.

"Evet," diye cevap verdim.

"Öylece mi?" diye sordu.

"Hayır, daha önce hiç başıma gelmedi ama benden önemli şeyleri saklayan harika bir adama sırlıslıkla aşık olduktan sonra bunu öylece atlatacağımdan şüpheliyim. Kızlarımla içip ağlayacağım ve doğru kararı verip vermediğimi merak edeceğim. Sonra başka bir adam gelecek, ilk aşkım kadar harika olmayacak, ama sanırım sonunda bunu atlatıp yoluma devam edeceğim."

Bu söylenecek çok ama çok yanlış bir şeydi ve hava boğucu olmaktan çıkıp Chace hareket ettiğinde bunu anladım.

Paltosunu silkip yatağımın ayakucuna atmasını izlerken soğukkanlılığımı korumaya çalıştım ve bunu "Hava soğuk Chace, kapı da diğer tarafta" diye paylaşarak yaptım.

Gözlerini bana dikti ve "Kes şu saçmalığı" dedi. "Ne boku?" "Ne boku?" diye sordum.

"Soğuk, uzak Faye. Bok gibi," diye cevap verdi.

"Haklısın. Haklısın. Kalbimin kırıldığı gerçeğini gizlemek için bir cephe. Ama her neyse. Bu artık senin sorunun değil. Şimdi şunu söyleyebilir miyim, bana biraz zamana ihtiyacın olduğunu söyledin ama hala buradasın?"

"Başka bir adam gelmeyecek," diye beni bilgilendirdi ve ben bakakaldım.

Sonra "Ne?" diye sordum.

"Kollarını göğsünde kavuşturdu ve "Asla başka bir adama geçmeyeceksin," diye sözlerini tamamladı.

"Bu seçim senin değil."

"Evet öyle," diye karşılık verdi hemen. "Benim olanı başkasına veremezsin."

"Bunu anlamıyorsun Chace, ama az önce onu geri aldım."

"Benim olanı da geri alamam.

Tanrım! Gitmek istiyordu, neden gitmedi ki?

Bunu kapatmak zorundaydım.

"Yorgun olduğunu sanıyordum," diye hatırlattım ona.

"Taşınmayı düşündüm," dedi ve ben tekrar bakmaya başladım.

Sonra anladığımı düşündüm, acıyordu ama neyse. Şarap içtim ve yarın kızları arayacaktım ve sonra, yaklaşık elli yıl içinde iyileşecektim, bu yüzden davet ettim, "İşte kapı. Devam et."

"Bu kadar yakın mıydı?" diye devam etti. "Chace -"

"Sonra şehre geri döndün."

Şaşkınlık içinde başımın sallandığını hissettim. Chace konuşmaya devam etti.

"Sana bir bakışımla karar verdim, iş yerinde daha da kötüye giden her şeye katlanacaktım çünkü son oyunum sen olacaktın."

Söylediğini sandığım şeyi mi söylüyordu?

"Kasabanın tatlı, sevimli, sessiz, güzel kütüphanecisi yatağında, yüzüğüm parmağında, ona nasıl zevk alacağını öğrettiğim gibi zevk alıyor, bebeklerimi ona ekiyor, bir aile kuruyorum."

Lanet olsun!

Söylediğini sandığım şeyi söylüyordu! Hayır, daha fazlasını söylüyordu.

Nefes almayı

bıraktım. Konuşmaya devam etti.

"Bir baktım, markette, sen reyonda, burnun kitapta. Sana baktım, çok tatlıydın, ama hem alışveriş yapıp hem de burnunu kitaptan nasıl ayırabildiğin hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama işte oradaydın, yapıyordun. Kafanı kaldırdın, tanıdığın birini gördün, ona gülümsedin ve ben oyunumu oynamaya hazır olduğumda iş yerinde yediğim onca boka değeceğini biliyordum. Yatağımdaki o şirin şey. O saçlar. O gözler. O gülümseme. Kesinlikle

Buna değerdı. Ben de onu yedim, zamanımı harcadım, içimdeki vahşiliğı çıkardım, böylece sana vereceğim tek şey tatlı olacaktı. Gnaw Bone'a taşınacaktın Chantelle, taşınacağını biliyordum, böylece bu saçmalığa veda edebilir, seni sahiplendiğimde sevdiğin insanlardan uzaklaştırmadan kendimi bu işten kurtarabilirdim."

Vay anasını!

Ciğerlerime zorla hava çektim.

Chace bana doğru ilerledi ve konuşmaya devam etti. "Çok uzun süre bekledim."

Bana doğru gelmesini izledim, kalbim daha sert atmaya başlamıştı ve ayaklarım artık soğukkanlı olmaya çalıştığım için değil, şoktan kaskatı kesildiğim için hareket etmiyordu. Benden bir adım ötede durdu, ben de ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

Bir elini kaldırdı, şarap kadehini benimkinden çekti ve endişe verici bir çınlamayla tezgâhın üzerine koydu.

Kırılmadığından emin olmak için belli belirsiz bir çabayla cama baktım, sonra başımı arkaya eğip ona baktım, ağzım açıktı ama tek kelime etmedim.

O yaptı.

"Sana dokundu."

Gözlerimi kırptım çünkü sözlerini anlamamıştım.

"Ne?"

"Sana dokundu," diye tekrarladı

Chace. "Kim dokundu?" Ben sordum.

"Babam. Sadece senin yanında değildi, sen, Faye'im, benim, sevimli, temiz ve tatlı, sana dokundu. Elini tuttu, tuttu," konuşmayı aniden kesti, burnundan nefesini çekti ve ısırıldı, "Ağzını sana koydu."

Tamam, şimdi, ne oluyor?

"Yani?" Başka bir şey söylemeyince sessizce sordum. "Sapkınlığı seviyor."

Gözlerimi tekrar kırptım çünkü bu sözler beklenmedikti ve ne anlama geldiklerini de bilmiyordum.

"Ne?"

"Kink," dedi sonra, "Seks, sevgilim, maceralı olabilir ve sen bu saçma oyunu sürdürme, zamanımız olacak, sana nasıl yapılacağını göstereceğim ve bunu ikimizin de sevdiği iyi yollarla keşfedeceğiz. Ama tuhaf da olabilir. Herkesin zevki kendine. Birinin boşalmak için ne yaptığı umurunda değil. Bilmeme gerek olmayan şey, babamın garip şeylerden hoşlandığı ve garip dediğimde de iğrenç demek istediğim- lanet olsun, miden bulanır," son kelimesi olan "garip "e yadsınamaz bir sözel vurgu yapmasına rağmen vurgulamak için bana doğru eğildi.

Bunu bilmek istemedim. Onun bunu bilmesini istemedim. Bunu neden paylaştığını bilmiyordum. Ve bunu nasıl bildiğini de bilmek istemiyordum.

Ama bana söyledi.

"Misty ve bir kız arkadaşı Arnie Fuller'dan bir görev aldılar ve babama bu pisliği yaptılar. Ayrıca kaydettiler.

Bununla ona şantaj da yaptılar. Ve ben o kaseti gördüm."

Midem sıkışırken ve boğazıma safra dolarken ağzım açık kaldı.

Yutmak için ağzımı kapattım.

Chace'in gözleri yüzümde gezindi ve benimkilere kilitlendiğinde fısıldadı, "Evet. Bu senin için yeterince tatsız mı, Faye?"

Kesinlikle

öyleydi. "I -" Ben başladım.

"Daha da kötüleşiyor," diye sözümü kesti ve ben tekrar gözlerimi kırptım. Daha kötü mü?

Bu nasıl daha da kötüleşebilir ki?

Chace söyledi.

"Onun oyunu, bu saçmalığı öğrenmenin şokunu atlatır atlatmaz anlayacaksın. Ama yine de söyleyeceğim. O kaseti babamdan para almak için kullandı. Arnie babamı parmağında oynatmak için, Misty de yüzüğümü parmağına takmak için kullandı. O kaseti bana dinlettiler ve yolu söylediler. Ya Misty'yle evlenip kirli polis çizgisine çekilecektim ya da annem o kaseti görecekti. Böylece lanet bir karım olur.

Babamı birden fazla şekilde kirletti. Bu bok beynime kazındı ve o sürtük kıcı lanet yatağında uyuyor. Bunun da ötesinde, Ty'a ne yaptıklarını biliyorum, neden yaptıklarını biliyorum ve bunu durdurmak için tek bir şey bile yapamam, yoksa annem öder. Sonunda bildiğim tek şey, hiçbir şey için şansım yok, Misty gitmeme izin vermiyor ya da bok temizlenmiyor. Geleceğim yok. Aile yok. Sen yoksun. İstediğim, hayatım boyunca istediğim hiçbir şey, yatağında sevdiğim bir kadın ve gurur duyduğum iyi işler yaparak sağladığım çatı altında yaptığımız çocuklar gibi önemli şeyler. Sadece yatağında bir sürtük ve annemi aldatan bir baba ve asla ama asla silemeyeceğim bir anı olarak nasıl aldattığını."

Aman Tanrım.

"Chace -" Fısıldadım.

"Daha fazlasını mı istiyorsun?"

Kalbim sıkışmıştı.

"Daha fazla mı?" Nefes aldım.

"Evet, Faye," diye daha derine eğildi, "daha fazla."

Bilmiyordum ama kabul edecektim. Yine de bana kabul etme ya da reddetme şansı vermedi.

Devam etti.

"Misty'den önce, o babama bunu yapmadan önce, ben Frank'tim. İşlerin çirkinleştiğini bildiğim halde burnumu temiz tutarak bu kasabanın sakinleri için elimden geleni yaptım. Kardeşlerim için çalıştım, karanlık taraftan dönmelerini umdum. Bana sahip olduktan sonra, o kaseti gördükten sonra, onların saflarına katılmaktan başka seçeneğim yoktu. Annem bunu gördü, bu gece iyiydi, bu gece bir arada kalmasına yardım ettin ama o bunu gördü, Faye, inan bana, çözülecekti. Hastanede kalmak. Kendimi bildim bileli dört kez hastaneye yattı. Biri altı ay sürdü. Bu onu mahveder. Eğer bir mucize olur da iyileşirse, onunla yaşayamaz. Sorun şu ki, onsuz da yaşayamaz. Bunu bildiği için, dışarı çıkacak iyi bir şeyi olmadığını bildiği için, asla iyileşemeyebilir. Annemin önümüzdeki otuz yıl boyunca hastanede kalmasını istemiyorum. Başka seçeneğim yok. Çenemi kapalı tutacağım, zarflarımı alacağım.

kirli parayla dolu, diğerk tarafa bak ve bana bir görev verdiklerinde öne çık."

"Parayı iade ettiniz," diye hatırlattım sessizce. "Gazetelerde öyle yazıyordu."

"Evet, ama babamın ahbabları, Elitler, Arnie'nin de dahil olduğu, rozetin arkasındaki kas gücüyle çözülmesi gereken başka bir karmaşaya bulaştıklarında beni gönderdiler. Başka seçeneğim yoktu, ben de gittim."

Anlamamıştım.

"Chace, ben -"

"Bir adam Arnie'nin şantaj ve haraç işine burnunu sokmaya çalıştı ve onu ikna etmem için beni gönderdiler. Ancak onu ikna etmek için yumruklarımı kullanmam gerekiyordu ve kaset zarfın içinde anneme gönderilmek üzere hazır beklerken bunu yapmaktan başka çarem yoktu."

O zaman anladım ve istemsizce ayaklarım beni bir adım geri götürdü ve o yapabildiğinden değil ama yine de Chace bunu kaçırmadı.

"Evet," diye fısıldadı, yüzü de sesi kadar sert ve acımasızdı, "şimdi o karanlık toplanmayı görüyorsun, değil mi bebeğim?"

"İçişlerine gitmişsin," diye fısıldadım.

"Evet, öyle yaptım. Mideye indirebildiğim kadarını indirdim, sonra da annemin kışını sallayıp IA'ya gittim. Eğlenceli bir seçim, ya annemin akıl sağlığı ya da benim kışım."

"Ve kasaba," diye ekledim.

"Evet, ve kasaba. Dedektif Chace Keaton, bir grup kirli polisi alaşağı eden cesur kahraman. Benim de onlardan biri olduğumu sakladılar. Yıllarca insanların canı yandığında yapmam gereken şeyleri yaptığımı ya da yapmadığımı sakladılar. Babanın kenara çekilmesi gibi az bir şey değil, bu arada Faye, bunun olduğunu biliyordum ama durduramadım. Ama Ty Walker'ın işlemediği bir suç yüzünden beş yılını uzak bir hapishanede çürüyerek kaybetmesi gibi çok şey. Baban, bir yanlış yapıldığında, senin onun bilmek isteyeceği bir kişi olmadığını söyledi.

doğru olanı yapmak için elinden geleni yapmıyorsun. Sen de buna göre yaşıyorsun ve ben tanımak istemediğin kişiyim."

"Chace, sen bir şey yaptın," diye hatırlattım ona.

"Ve daha önce başka şeyler de yaptım, Faye. O kadar hatalıydım." "Olmaya zorlandın."

Başını iki yana salladı. "Daha güçlü bir adam buna zorlanmazdı."

"Annen -"

"Çekip gidebilirdim," dedi bana.

"Yapmazdım," diye karşılık verdim hemen.

Sözlerim üzerine vücudu sarsıldı. Konuşmaya devam ettim.

"Birisi anneme, babama, Liza'ya, çocuklara, ailemden herhangi birine ya da sevdiğim birine zarar vermeye niyetlense, bunu durdurmak için elimden geleni yapardım. Birini seven herkes bunu yapar."

"Pislikle yatmak bile mi?" diye sordu, ses tonunda ağır bir inançsızlık vardı.

"Ne gerekiyorsa," diye cevap verdim.

Başını iki yana salladı. "Hayır sevgilim, söylemesi kolay, yapması daha zor."

"Kolaydı demek istemedim, yapardım demek istedim." "Yapmazdın."

"Bunu bilemezsin."

"Yapabilirim. Seni Silas ve Sondra Goodknight yetiştirdi. Doğru seçimi yaparsın. Ben Trane ve Valerie Keaton tarafından yetiştirildim. Ben yanlış olanı yaptım."

"Sen tek seçimi yaptın."

"Geriye dönüp baktığımda her şey net görünüyor ama o zamanlar öyle değildi ve seçimlerim vardı. Sadece doğru olanları yapmadım."

"Onu seviyordun ve elin zorlandı. Biraz zamanını aldı ama sonunda yolunu açtın ve kasabayı temizledin ve bu arada bunun doğru bir seçim olup olmadığı tartışılır çünkü onu olduğundan daha savunmasız hale getirdiğini varsayabilirim."

"Ondan önce de Faye, bu çabayı hak etmeyen bir grup adama karşı bana bir şeyler vermesi için bir adamı dövmüştüm."

İrkildiğimi hissettim ve yakaladığında yüzünün sertleştiğini gördüm ama güçlendim.

"Bunu Valerie için yaptın."

"Yanlış

yaptım."

"Yapman gerekeni yaptın."

"Evet ve bu... yanlıştı." Ama bu kadarı yeterdi.

Chace de öyle.

Kırılma zamanı gelmişti.

"Tanrım!" Kendimi kaybederek ellerimi havaya kaldırdım.

"Annene ve anlamadığın bir şekilde Chace, babana duyduğun sevginin arkasındaki gücün gurur duyman gereken güzel bir şey olduğunu anlamıyor musun?"

Vücudu kilitlendi.

Yakalayamadım. Bir görevdeydim ve çoktan gitmiştim.

"Beni bu kadar çok sevseydin, beni korumak için sana ait olan her şeye sırtını dönseydin, seni daha çok sevmeyeceğimi düşünmüyor musun? Beni güvende tutmak için elinden gelen her şeyi yapacak kadar çok sevdiğin için seni daha çok sevmez miydim? Seni kaybedecek kadar ileri gitmek bile mi? Ama anlamadığın şey şu ki Chace, sen kendini hiç kaybetmedin. Onların yaptığı yanlıştı. Senin yaptığın doğrudu."

Chace hareket etmedi, kıpırdamadı bile ve ben hala onu yakalayamadım.

Çok iyi gidiyordum.

"Olman gereken adam olmak, istediğin geleceği korumak için yanıp tutuştuğun için başka bir karar vermiş olsaydın, bu bencillik olurdu. Elinizdeki seçenek hiçbir seçenek değildi. Sevdiğin birini bir çöküşten kurtarmak ya da bir kasabayı ve kendi kışını kurtarmak. Tüm hayatını onu koruyarak geçirdin. Sen

Doğduğunuzdan beri bu oyunu oynamaya şartlandırılmıştınız. Ama yine de, o yolda ilerlerken yanlış yapmak zorunda kalsanız bile, doğru olanı yapmak için daha zor olan yolu seçtiniz. Bu özverili, cesur ve kahramancaydı. Dahası, Tanrı'nın izniyle Valerie onu korumak için yaptığınız şeyleri asla bilmeyecek. Böylece o da bundan korunmuş olacak, oğlunun kendisi için bunları yaşamasına engel olamayacağını bilecek. Yani bunu onun minnettarlığını bile kazanamayacağını bilerek yaptın. Elde edeceğin tek şeyin bok olacağını ama onun içinin rahat olacağını bilerek yaptın."

Chace kıpırdamadan bana baktı.

Söylenmeye devam ettim.

"Eğer babam bunu bilseydi, sana hayran olurdu. Annem bunu bilseydi, sana tapardı. Kasaba bunu bilseydi, sana zaten olduğundan daha fazla saygı duyardı."

"Doğru," dedi usulca. "Bunu anladığını düşünüyorsun, peki ya Misty?"

"Peki ya o?" Tersledim.

"O benim karımdı. Ona bok gibi davrandım. Onu aldattım ve sonunda onu koruyamadım."

Yine mi bu!

"Lanet olsun, Chace!" Kırptım. "O senin karın değildi, senin albatrosundu! Hapishane müdüründü. Ty beş yılını parmaklıklar ardında geçirdi. Sen altı yılını farklı bir hapishanede geçirdin. Onun sana yaptıklarını atlatıp aşık olacağını ya da bu tür bir düzenlemede asgari bir memnuniyet bulmaya çalışacağını düşünmek bile akla uygun değil. Ty'a yaptıklarını aklım almıyordu ve sana yaptıklarını da gerçekten aklım almıyor. Aynı şeydi ama daha kötüydü. Ondan hoşlanmadığın için hoşlanıyormuş gibi davranmadın. Onunla aşk için evlenmedin, bu yüzden o yokmuş gibi hayatına devam ettin. O bunu yaparak satın aldı... yaparak..." Kelimeleri bulamayacak kadar kendimden geçmiş bir halde duraksadım ve sonra söze girdim: "Senin ciddi anlamda boktan dediğin şey. Hayattayken ona hak etmediği hiçbir şeyi vermedin."

onun hayatını sona erdirdi. Bunu üstlenip üstlenmemeniz de sizin sorumluluğunuzda değil. Bunu omuzlamak sizin kararınızdır, sizin sorumluluğunuz değil, sizin lanetiniz değil. Sizin kararınız. Yapmamaya da karar verebilirsiniz. Hiç kimse, ama sağlıklı düşünen hiç kimse, üstelik seni benim sevdiğim gibi sevmek zorunda da değiller, benimle aynı fikirde olmayacaktır."

"Bebeğim -" diye acı dolu bir fısıltıyla başladı ama ben hâlâ yoktum.

"Hayır!" Bir elimi aramızdan kaldırarak tersledim. "Daha bitirmedim. Benden daha yaşlı ve deneyimli olduğumu biliyorum ama bilmen gereken şey şu ki, babanla ilgili o bilgiyi bana verseydin, ne kadar iğrenç olsa da, bu geceyi çok daha farklı bir şekilde ele almamı sağlayacak araçları bana vermiş olacaktı. Seni üzmemesi için ona dokunmaktan kaçınabilirdim ve annenin üzülmemesi için ayrılışımızı yumuşatabilirdim. Durumun farkında olsaydım, bunu düzeltebilirdim. Benden daha büyük ve güçlü olmana rağmen seni tekmelemek ya da aklını başına getirmeye çalışmak istemediğim bir geleceğimiz olursa ve babanın burnuna yumruk atma arzumu kontrol edebilirim gelecekte bunu yapacağım!"

Kendimi zorluyordum ve devam ettikçe sesim daha da yükseliyordu.

"Yani, buna inanamıyorum! Bu mu senin karanlığın? Beni uzaklaştıracak büyük sırrın bu mu? Seni yiyip bitiren şey bu mu? İyi bir adam, harika bir evlat olman ve çoğu erkeği dize getirecek imkansız seçeneklerle karşı karşıya kaldığında, harika olmaya devam etmen, kaçak, istismara uğramış çocuklarla ilgilenmen, yeni kız arkadaşınla dalga geçmen, onu bir prenses gibi hissettirmen ve ona inanılmaz orgazmlar yaşatman mı?" Ona doğru eğildim, gözlerim kısıldı, "Ciddi misin?"

Sonra artık ona yaslanmıyordum çünkü omzunun üzerindeydim, dönmüştü ve yatağa doğru ilerliyordu.

"Chace!" Arkasından bağırdım. "Daha atıp tutmam bitmedi!"

Beni omzuna çarptı. Havada uçarken nefesimi içime çektim, sırtüstü yatağa düştüm ve o üzerime düşmeden önce bir daha nefes alamadım.

"İşin bitti," diye yüzüme doğru hırladı. "Bitirmedim," diye tısladım.

Sonra beni sertçe öptüğünü ve ellerinden birinin parmaklarının elbisemin arkasındaki fermuarı aşağı çektiğini fark ettim.

Tamam, bu öpücük iyiydi, çoğundan daha iyiydi ve hepsi süper iyiydi, yani bu bir şey söylüyordu. Görünüşe göre, yüksek duygular etkili öpücükler yaratıyordu.

Yine de, ağzını benimkinden ayırdığında, biraz soluk soluğa da olsa, "Seni düzeltmeyi bitirmedim," diye söylenmeye devam ettim.

Chace'in tepkisi sözsüzdü. Vücudu benimkinden uzaklaştı ve hoop! Elbisem başımın üzerinden çekildi ve kollarımı da beraberinde götürdü. Elbise gittiğinde Chace'in eli karnımda, gözleri vücudumdaydı.

"Biliyordum, o elbise, bütün gece yanımda oturman, daha sonra bana bunu vereceğini biliyordum," diye mırıldandı kendi kendine, eli karnımdan aşağı kayıyordu, böylece parmak uçları külotumun bel bandını takip edebiliyordu.

İç çamaşırlarını beğendi. Bilmek güzel ama yeni bir şey değil.

"Alo?" Seslendim ve gözleri gözlerime geldi. "Kavga ediyoruz, unuttun mu?"

Aynı anda iki şey oldu. Chace'in dudakları benimkilere bir nefes kadar yaklaştı ve Chace'in eli külotumun içine kaydı.

Nefes almayı bıraktım.

"Hazır ol bebeğim, yeni bir şey almak üzeresin."

"Peki bu ne olacak?" Tartça sordum (ama hala nefes nefese, bu da tartımın acısını aldı, ne yazık ki), ellerimi omuzlarına koyarak itmeye hazırlandım.

"Makyaj seksi," diye cevap verdi, külotumdaki parmakları hoşuma giden bir şekilde hareket etti ve karnım düştü ve parmaklarım itmek yerine (kahretsin!) ceketinin içine kıvrıldı.

Çekişine karşı koydum ve ona sert bir şekilde "Kavgamız bitmedi" dedim.

"Evet, öyleyiz."

"Hayır değiliz."

Orta parmağı klitorisimin üzerinde sertçe kaydı ve sonra derinlere süzüldü ve o kadar iyi hissettirdi ki nefesim kesildi, kalçalarım sarsıldı ama vücudumun geri kalanı onun altında eridi.

Kafam bulanıktı ama "Evet, öyleyiz" diye mırıldanmadan önce dudaklarının benimkilere gülümsediğini hissedebiliyordum.

Sonra beni öptü ve ayrıldık. Kavga bitmişti.

Başka şeylerle işimiz bitmemiştir.

Seks, daha önce de bahsettiğim gibi, harikaydı.

Makyaj seksi bu dünyanın dışındaydı.

Yüksek duygular sadece etkili öpücükler için değil, her şey için etkiliydi.

Seks sırasında ikimizin de kendini tuttuğunu sanmıyorum. Bazen Chace yoğunluğu kontrol ederdi. Nadiren de olsa çıplaklık konusunda biraz çekingen olabiliyordum ama Chace'in buna karşı bir aklı vardı ve asla zorlamazdı.

Ama en yakın arkadaşı sana yapma demesine rağmen sevdiğin erkek arkadaşından neredeyse ayrılmak üzereyken. Size bir bakış attıktan ve hayatının geri kalanını sizinle geçirmek istediğini anladıktan sonra, sizi en derin, en karanlık sırlarına, çok derin ve korkutucu karanlık sırlarına dahil ettikten sonra. Ondan sonra hiçbir şey düşünmediniz.

Hiçbir şey değil.

Ama birbirinizi ve bu duyguyu ve sahip olduğunuz diğer her şeyi kötüyü uzaklaştırmak ve iyiyi getirmek için kullandınız.

Ve iyi olan iyiydi.

Eller, ağızlar, parmaklar, diller, yuvarlanmalar, kıyafetleri çekiştirmeler, ayakkabıları çekiştirmeler, fırlatıp atmalar, sonra sıkmalar, tırmalamalar, yalamalar, emmeler, ısırıklar, pozisyon almalar, nefes nefese kalmalar, inlemeler, sızlanmalar ve hırıltılar.

Sonra Chace devrildi ve beni dizlerimin üzerine çöktürdü ve onu bulmama iki saniye kala çekildi, yanıma sırtüstü

düştü, beni üzerine çekti ve sürmemi sağladı.

onu. Bunu yaptım, sertçe, gözlerim onun üzerindeydi, kalçalarım hızlı hareket ediyor, derinlemesine sürtünüyor, ellerim göğsünün üzerinde kayıyordu.

Sonra sırtüstü yattım, Chace'in kalçaları bacaklarımın arasında pompalanıyordu, bir eli yataktaydı, kolu düzdü, dizlerimden biri ona bağlıydı, diğer eli bacaklarımın arasındaydı, başparmağı tam ihtiyacım olan yerdeydi.

Ve, Tanrım, iyi hissettirdi.

O kadar iyiydi ki yine bu kadar yaklaşmıştım ve bu iyi olmayacaktı. Fantastik olacaktı.

Chace derinlere daldı, sabit durdu ve kalçalarını benimkilere gömdü.

"Faye," diye homurdandı, boynumu sağa doğru zorladım ve ona odaklanmaya çalıştım. "Buraya benden başka kimse giremez," diyerek beni daha da derinden etkilemeye çalıştı.

"Tamam," diye

nefes aldım.

"Kimse yok, Faye."

"Tamam, tatlım."

G e r i çekildi, çarptı ve tekrar içeri girdi. "Hiç, Faye."

"Asla, Chace."

Çekti, çarptı ve yere vurdu ve "Tekrar söyle" diye emretti.

"Hiç."

Bir çarpma ve eziyet daha, sonra "Benim adım, bebeğim."

"Chace," diye inledim, onun altında kayıyordum, o kadar korkmuştum ki,

Çok yakın.

Dizimi bıraktı ve yanımdaki yatakta ön kolunun üzerine düştü. Altına itti ve parmakları ensemin etrafında kıvrıldı.

Hemen bacağımı kalçasına doladım, başımı yukarı kaldırdım ve dudakları dudaklarıma değerek "Beni seviyor musun?" diye fısıldadı.

"Evet," diye nefes

aldım. "Her

zaman mı?"

Sert bir şekilde itmiyor ve derinlere inmiyordu. Ritmi daha yumuşak, daha nazik, daha güzeldi ve sonunda ona odaklandım, kollarım onu sıkıca tutmak için etrafında kayıyordu.

"Her zaman," diye fısıldadım.

Chace başını eğdi ve beni öptü, dili ağzıma girdi ve ben boşaldım.

Onu sonuna kadar götürdüm, ardından ve itişleri hızlandığında, daha güçlü olduğunda, derinlere indiğinde, yüzünü boynuma gömüp tenime karşı alçak sesle inlediğinde bunu hissettim ve sevdim.

Kayarak girip çıkmaya başladı ve ben de bunu severek kabul ettim, derinlere girip durmadan önce buklelerinden biri dikkatimi çekti. Kendi iradesiyle hareket eden elim sırtına doğru kaydı, parmaklarım üzerine kapandı ve biraz çekiştirdim, bunu yaparken kendime biraz mutlu bir ürperti verdim.

"Görünüşe göre," diye mırıldanarak boynuma doğru konuşmaya başladı, "yorgun değildim."

Gözlerimi kapattım, kıvrılmasına izin verdim ve diğer bacağımla kalçasını daire içine aldım, böylece elimdeki her şeyle onu sıkıca tutabildim.

"Ama ne yazık ki," diye devam etti, "çok sinirlendiğinizde, inek referanslarını bırakıyorsunuz, bu yüzden çok fazla anlam ifade ediyorsunuz."

Bu atlattığım anlamına
geliyordu. Teşekkürler
Tanrım, atlattım.

Gözlerimi açtım ve dudaklarım kulağının altındaki deriye degecek şekilde çenemi eğdim, üst dudağımın derisi onun asi bukleleri tarafından gıdıklandı ve "Chace" diye fısıldadım.

Başını kaldırdı ve yüzündeki ifadeye bakarken nefesimi tuttum, sıcaklık, pişmanlık ve başka bir şey, kocaman bir şey, kalbimi hoplatan bir şey.

"Sana daha önce söylemeliydim. Sana güvenmeliydim. Benimle, benim için ve Malachi için söylediğin her şeyi okumalı ve bununla başa çıkabileceğini bilmeliydim. Yanılmışım bebeğim.

yukarı. Ama seni seviyorum Faye ve bildiğim tek şey korumanın aşkla el ele gittiği," diye sessizce itiraf etti.

Gözlerim yanmaya başladığında göğsüm daraldı.

Yüzünde gördüğüm şey aştı.

Beni seviyordu.

Beni sevdi.

"Beni seviyor musun?" Sadece onaylamak için fısıldadım.

"Sana bir market reyonunda aşık oldum ve sen orada olduğumu bile bilmiyordun."

"Muhtemelen yaptım," diye itiraf ettim ve dudakları yukarı kalktı ama alaycı ve tatlı değildi, garip bir şekilde üzgündü.

"Sonra sen istedin ama ben bilmiyordum. Sen beni istedin, ben seni istedim, istediğimin üzerine oturdum ve hayatımı mahvettim."

"Hayatını mahvetmedin, Chace."

"İstediğim zaman seni terk etseydim, son yedi yıldır yatağında olurdun ve Misty bunu görmezdi. Ty göremezdi -"

Onu tüm uzuvlarımla sıktım ve sertçe "Dur" diye fısıldadım.

Çenesini kapattı.

Devam ettim: "Olanları hiçbir şey değiştiremez ama bir şey değişebilir, o da dünyanın senin omuzlarında olduğunu hissetmen. Annen hasta olduğundan beri bildiğin ve hayatın boyunca bildiğin bir başka şey de etrafındaki her şeyden sorumlu olduğunu, her şeyi düzeltebileceğini, daha iyi hale getirebileceğini ya da en azından herkesin düşüşünü hafifletebileceğini düşünmek. Sen büyürken baban da seni bundan korumalıydı. Sadece dünyadaki en kötü baba değil, aynı zamanda tarihteki en kötü baba olduğunu da kanıtlayarak, açıkça bunu yapmadı."

"Ona fazla bir şey vermeyeceğim tatlım, ama evinde bununla yaşıyorsun, bir çocuğu bundan korumak imkansız."

"Bu tartışılabilir ve haklısınız, ben yaşamadım ama onun denemediği konusunda haklı mıyım?"

Chace içimden çıktı, bizi yanlarımıza yatırdı, saçlarımı yüzümden çekti ama parmaklarını saçlarımın içinde tutarak sessizce cevap verdi, "Haklısın. Denemedi."

Her iki kolu da beni sımsıkı sararak daha da yakınlaştırdı, eli saçlarımdan ayrılmaya da bacakları benimkilere dolandı ve devam etti.

"Seni tekrar kızdırmak istemem ama onu anlıyorum. Kızlar ve erkekler farklıdır. Bir erkek oğlunun öne çıkmasını isteyecektir."

"Belki öyle ama çocuklar ve yetişkinler arasında da farklı olduğunu söylediğimde yanılmadığımı biliyorum. Çocuklardan, onlara yetişkin olmayı öğretme zamanı gelene kadar adım atmaları beklenmez. Ama bunu yapmadan önce, çocuk olmalarına izin vermelisiniz. Bu bir tahmin ama siz bunu hiç anlamadınız."

Gözlerini kapadı ve alnımız birbirine değecek şekilde başını eğdi ama yüzündeki o acemi ifadeyi görmeden önce değil ve sonunda anladım.

Ve bundan nefret ettim.

Gözlerini açtı, başını yarım santim geriye çekti ve az önce anladığım şeyi doğruladı.

"Bunu hiç anlamadım," diye fısıldadı.

Güzel yüzüne baktım, harika göğüs kollarının göğüslerimi okşadığını, güçlü kollarının beni sardığını, ağır bacaklarının benimkilere dolandığını, sıcaklığının içime sızdığını hissettim. Tüm bunları içime çektim ve kavgamızın sona ermesi, aşkının bilgisi, kalıcı orgazmın beni rahatlatması yerine sinirlendim.

Ve bunu söylediğimde, demek istediğim, ben... kızdım...

Bu yüzden ona, "Biliyorsun, Darth Vader bile Luke'un karanlık tarafta kendisine katılmasını isteme nezaketini gösterdi" dedim.

Chace gözlerini kırptırdı ve kolları sıkıştı. Ama artık çok geçti.

Çok geç.

Ben

gitmiştim.

"Yani, ölümüne dövüşüyorlardı ve Luke'un elini kesti ama yine de ona lanet olası bir seçim şansı verdi."

"Faye -" diye başladı, adım mizahla titriyordu ama bu benim için kaybolmuştu.

Tamamen.

"Ama Trane Keaton?" diye sordum ve hemen cevap verdim, "Hayır. O sormaz. Sadece sizi içeri sürükler. Elini uzatmaz. 'Chace, ben senin babanım. Karanlık tarafta bana katıl' demiyor, sana 'Asla!' deme fırsatı veriyor. Onun için değil. Hayır. O sadece seni içine iter!"

"Tatlım -"

Kollarından kurtuldum ama sadece doğrulmak, göğsüne vurmak ve söylenmeye devam etmek için.

"Yani, ciddi mi? Oynadığı müstehcen bir seks kasetini gördün! Kız arkadaşının elini öpmeyi bırak, sana nasıl bakabiliyor? İğrenç! Darth Vader'ın kız arkadaşı yoktu. Tüm dikkatini isyanı bastırmaya verdi! Olması gerektiği gibi!" Bağırmaya başladım. "Bu ana kadar İmparatorluk'tan ayrıldığımı söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi ama işte söylüyorum! Darth'ın bir görevi vardı ve İmparator'un buruşuk ve ciddi iğrenç olduğunu düşünürsek, insanın kendine sorması gerekiyordu, bu da neydi? Ama Darth'ın içten içe mücadele ettiğini görebiliyordunuz. Çünkü derinlerde bir yerde o Anakin'di. Trane Keaton'da Anakin yok!" Bağırdım ve kendimi yatakta sırtüstü yatarken buldum, Chace de üzerimdeydi.

"Bebeğim, sakın ol," diye fısıldadı sırtarak.

Kaşlarımı çatmaya ve "Babanı sevmiyorum" demeye odaklandığım için sırtışı dikkatimden kaçmıştı.

"Pekala, sevgilim."

"Darth Vader'ın daha iyi bir baba olması senin babanın ne kadar kötü olduğunu gösteriyor," dedim.

"Tamam, bebeğim."

"İyi ki eğitilmiş bir Jedi değilim diyelim çünkü olsaydım ışın kılıcımı alır, T-65 X-wing Yıldız Savaşçısına atlar ve kılıcımı kaldırıp Aspen'e gider ve ona haddini bildirirdim."

"Evet tatlım, bu çok iyi" diye mırıldanırken ağzının seğirmesi de dikkatimden kaçmadı.

"Yaşı ilerlemiş olsa bile hala onda olabilir, ama bir ışın kılıcıyla boy ölçüşemez," diye ekledim otoriter bir tavırla.

"Muhtemelen hayır," diye mırıldandı Chace.

Kaşlarımı çatmaya devam ettim.

Chace sırtmaya devam ediyordu ama bunu vücudu benimkinin üzerinde titrerken yapıyordu, bu yüzden içten içe güldüğünü biliyordum.

"Bu hiç komik değil Chace," dedim ona, benden çok daha fazla bilmesi gereken bir şey söyledim.

"Değildi, otuz beş yıl boyunca değildi, kesinlikle değildi. Sonra, iki dakika önce, çok komik bir hal aldı."

Sinirli bir nefes çektim.

Chace sırtmaya devam etti.

Sinirli bir nefes daha çektim.

Chace sordu, "T-65 X-Wing Yıldız Savaşçısı mı?"

"Asi İttifakı'nın savaş uzay gemisi," diye tersledim. "T-65 X-Wing Yıldız Savaşçısı mı?" Chace tekrarladı.

"Star Wars'u izledin mi?" diye sordum. "Evet," diye cevapladı.

"Birden fazla mı?" Ben zorladım.

"Evet," dedi, hâlâ sırtıyordu.

"O zaman, eğer biliyorsanız, X-Wing Fighter'ı da biliyorsunuzdur. X-Wing Fighter'ı herkes bilir, çünkü o, Luke ve Güç Ölüm Yıldızı'nı yok etti."

"Evet bebeğim, X-Wing Savaş Uçağı'nı biliyorum. Sadece adının T-65 X-Wing Yıldız Savaşçısı olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu."

"Bu gizli bir bilgi değil, Chace. Wookieepedia'da her şeyi okuyabilirsin."

"Wookieepedia mı?" diye sorarken sesi gibi vücudu da yeniden titremeye başladı.

"Kızgın olduğumda benimle dalga geçmeyi kes," diye tersledim.

"Wookieepedia mı?" Chace tekrarladı, vücudu şimdi sallanıyor, benimkini ve yatağı da beraberinde götürüyordu.

"Benimle dalga geçmeyi bırak!" Kolunu tokatlayarak bağırdım.

Birden elleri yüzümü, vücudunu, vücudumu çevreledi ve yatak sallanmayı bıraktı ve tüm dikkatim ondaydı çünkü görebildiğim tek şey oydu.

"On altı yaşımdan beri ilk kez babam hakkında güldüm ve

Deck ile Deck'in bodrumunda onun hakkında saçma sapan konuştuk, sarhoş olduk ve Deck bana rahatlamam için yer verdi.

buhar. Şimdi ve muhtemelen sonsuza dek, eğer fırsat olursa, babama bakıp Darth Vader'ı göreceğim ve kafasını koparmak istemek yerine kıcımla gülmek isteyeceğim, bunun imkansız olduğunu düşündüğüm bir şey. Ta ki şimdiye kadar. Şimdi, altı yıl boyunca kendimi bokun altında hissettikten sonra, senin gözlerinden görüyorum ve sonunda kendimi temiz hissediyorum. Altı yıldır ilk kez özgür hissediyorum. Rahatlamış hissediyorum. O pisliği bıraktığım için rahatladım. Bunu kaldıracak gücün olduğunu bilmek beni rahatlatmıştı. Annemin yanında olup onu rahatlatabileceğini bildiğim için rahatladım. Bana aşık olduğun için kendimden geçiyorum. Bunun karşılığını benden alacağını bilmene sevindim. Seninle dalga geçmiyorum bebeğim."

Evet, kırdım.

"Tamam," diye fısıldadım, kollarımı ona dolayarak

"Ve asla yapmam," diye devam etti.

"Tamam," diye fısıldadım, kollarım sıkıca kenetlenmişti.

"Sevimlisin ve beni güldürüyorsun ve dürüst olmak gerekirse, geriye dönüp baktığımda, Deck hariç, bunu yaptığımı ve hayatım boyunca özgür ve temiz bir şekilde benden geldiğini hissettiğimi hatırlamıyorum."

Oh adamım. Ciddiyim. Kırdım.

"Tamam," diye fısıldadım, gözyaşlarım yine gözlerimi yakıyordu.

"Bırakın da kolumu tokatlamadan kahkahanın tadını çıkarayım ve kahkaha sonunda gerçekmiş gibi hissettirdiğinde sinirlenmeyeyim."

"Tamam," diye bir kez daha fısıldadım ve derin nefes almaya başladım.

Chace gözlerimin içine baktı.

Derin nefes almayı bıraktım ve alt dudağımın kenarını ısırdım. Chace mırıldanırken gözleri ağızıma kaydı,

"Wookieepedia."

Dudağımı bıraktım ve ona, "Daha sonra, işler... daha az gergin olduğunda, Greedo'nun mu yoksa Han'ın mı önce ateş ettiği konusunda fikrinize ihtiyacım olacak," dedim.

Chace'in dudakları yukarı kalkarken kaşları yukarı kalktı ve gözleri tekrar benimkilere döndü, "Benim fikrim

anlaşmayı bozar mı?"

Chace'le ilgili hiçbir şey anlaşmayı bozmadı.

Artık değil.

Hala.

"Um..." Mırıldandım.

Ellerini başıma bastırdı, başparmakları elmacık kemiklerimin üzerinde gezindi, bir tanesi dudaklarıma kondu, yüzü çok yaklaştı ve kalın, sert bir şekilde "Kahretsin Faye, ama seni çok seviyorum" diye fısıldamadan önce dudak ucu kayboldu.

Tamam, küfürlü konuşmayı pek sevmezdim.

Ama bu kulağa gerçekten çok iyi geliyordu.

"Sevindim," diye fısıldadım.

Başparmakları tekrar elmacık kemiklerimin üzerinde gezindi, sonra çenesini kaldırdı ve burnumu öptü, sonra da mırıldandı: "Git temizlen tatlım, böylece biraz uyuyabiliriz."

Başımı salladım.

Chace yuvarlandı.

Banyoya gittim, temizlendim, dışarı çıktım, şifonyerime gittim ve yeni bir gecelik giydim. Bu süper dar, esnek ve mor renkte, kupları dantelli, diğer her yeri şeffaftı ve ona uygun dantelli, string-bikini külotu ekledim.

Yatağa doğru yürümek için döndüğümde Chace'in gözleri üzerimdeydi ama alçaktan bakıyordu ve ben hareket etsem bile bedenimden ayrılmadılar.

Bir dizimi yatağa koymak için kaldırdım ve gözleri benimkilere geldi.

"Ciddi misin?" diye cevabını bilmediğim bir soru sordu.

Ben de "Hımm..." diye

cevap verdim. Chace

saldırdı.

Bir süre uyuyamadık ve yattığımızda geceliğim üzerimdeydi ama külotum yerdeydi.

Dairem karanlıktı, yan yanaydık, yüz yüzeydik (ya da benim yüzüm onun boğazında, onunki saçlarımin tepesindeydi), bedenler birbirine dolanmıştı ve ben rüya aleminden iki adım uzaktaydım

o mırıldandı, "Han vuruldu Birincisi. Greedo
yapmadı var bir dua."

Bu doğru cevaptı.

Han Solo belalıydı ve Chace bunu biliyordu.

Bu ve daha önemli nedenlerden dolayı gülümseyerek
uykuya daldım.

On Sekizinci Bölüm

Kız Kardeşim

Chace, Faye'in kendisine sarıldığını hissederek, saçlarını, kalıcı parfümünü koklayarak ve dairesine giren Nisan güneşini görerek uykuyu göz kırparak uzaklaştırdı.

İlk tepkisi, zaten yakın olan onu daha da yakınlaştırmak oldu.

İlk aklına gelen hafta sonu alışveriş merkezine gidecekleri ve yatağına onunki gibi çarşaf alacakları oldu.

Onun dairesini seviyordu, görünüşünü, havasını, La-La Land'e ve hem kendisinin hem de onun işine olan yakınlığını seviyordu ama onunla işi bitmişti. İki yer, iki dolap, doldurulması gereken iki buzdolabı ve günü hangi yatakta bitireceklerine dair sabah konuşmalarıyla işi bitmişti.

Kendi görünüşünü ve havasını onun evine getirebilirdi. Taşınmaya karar vermişti.

Bu muhtemelen annesi ve babası tarafından hoş karşılanmayacak ve dolayısıyla Faye'in tereddüt etmesine neden olacaktı.

Bu yüzden yüzüğünü onun parmağına takmanın en iyisi olacağını düşündü.

Çok uzun süredir birlikte değillerdi, bu yüzden uzun bir nişanlılık geçirebilirdi, yeter ki nişanlılığı parmağında pırlanta ve yatağında kalp şeklindeki kıcıyla geçirsin.

Kadının kıcını düşününce elini kıcına götürdü.

Uyumadan önce külotunu çıkarmayı tamamen bırakmıştı. Gecelikleriyle uyuyordu, bu onun hoşuna giden bir şeydi. Seksiydiler. İyi hissettiriyorlardı. Harika görünüyorlardı. Ama külot giymekten kaçınması hoşuna gitmişti.

Bu da yatakta her zaman giriş izni olduğu anlamına geliyordu.

Diğer kolunu beline dolayarak onu daha da yakına çekerken avucunu kıcının üzerinde yumuşattı. Kadın kıpırdandı, başını hafifçe arkaya yatırdı, gözleri dalgalandı ve adam kristalini almadan önce açılmak için zaman kazandı.

"Merhaba," diye fısıldadı ve adamın sertleşmiş siki seğıirdi. "Günaydın bebeğim," diye fısıldadı.

Gözleri kızın yüzünde gezindi.

Saçlarının bu halini seviyordu. Her zaman yaptığı şeyi yapıyordu; kalın, uzun patlama gözlerini vurguluyor, yanlardan aşağı inen katlar da aynı şeyi boynunun çizgisine yapıyordu. İnce ama etkiliydi. Onu daha olgun ama yine de kendi yaşında gösteriyordu. Şıktı ve farkında olmadan seksiydi.

Kadın daha da sokuldu, adam elini kadının kıkında gezdirdi, kadının kalçaları adamınkilere bastırdı ve kadın başını daha da geriye eğdi, göz kapakları yarıya indi.

Bu daveti kabul etti ve boynunu eğerek ona yumuşak, kısa ve derin bir öpücük verdi.

Arayı açtığında dudaklarına mırıldandı: "Uyumak mı istiyorsun, ben koşayım mı? Yoksa sevişmek mi istersin? Yoksa sevişmek mi istersin?"

Çenesini eğip içeri girmeden ve dudaklarını boğazında hissetmeden önce bu ona durgun bir göz kırpması sağladı.

Toparlanması biraz zaman aldı ve nadiren kullandığı ama yumuşak, sessiz, müzikal sesiyle onu etkilemekte asla başarısız olmayan bir kelimeyi fısıldadığında çok heyecanlandı.

"Siktir."

Oh evet.

Parmakları kızın kıkına saplandı, beline doladığı kolu yukarı kayd ve eli kızın saçlarına daldı. Saçlarını avuçladı, başını nazikçe geriye çekti ve ağzını almak için eğildi.

Bu öpücük yumuşak ya da kısa değildi. Ama derindi. Sonra Chace onun içine yuvarlandı.

Sonra onu becermeye başladı.

* * * * *

Chace boş tabağıyla Faye'in bulunduğu lavaboya doğru ilerledi ve yeni bir bornoz almak zorunda olmadığını aklına not etti. Eskisini atmıştı ve şimdi onun evinde onun gömleklerinden ya da tişörtlerinden birini alıyordu ve onun dolabında ve çekmecelerinde de aynısı olduğu için bunu kendi evinde de yapmaya başlamıştı.

Şu anda giydiği şey de buydu, temiz gömleklerinden biri, kolları kıvrılmış, saçları duştan ıslanmış, lavabonun başında kahvaltı bulaşıklarını yıkıyordu.

Tabağını lavabonun yanına koydu, kadının sırtına doğru ilerledi ve saçlarını yana doğru taradı, böylece saçları çoğunlukla bir omzunun üzerinden sarkıyordu, sadece boynunun etrafında tatlı bir katman vardı.

Bir elini kadının karnında gezdirirken dudaklarını oraya bıraktı.

Onu hafifçe öptü, sonra dudaklarını kulağına götürdü. "Bu gece için gergin misin?"

O gece kütüphanenin geleceğinin tartışılacağı Belediye Meclisi toplantısı vardı. Şimdiye kadar olan bitenlere pek tepki göstermemişti. Bu onun endişelerini anlamadığı anlamına gelmiyordu ama paniklediğini ya da korktuğunu belli etmiyordu.

Öte yandan, dilekçelerde binlerce imza vardı, Cesar yüzlerce telefon görüşmesi yaptı ve hatta Chantelle ve Gnaw Bone'dan insanlar bile Carnal'ın kütüphanesi düşerse bu kaynağı da kaybedeceklerini düşünerek harekete geçtiler. Buna Nina Maxwell'in burnunu işlere sokması da dahildi ve Nina işleri yarım yamalak yapmazdı. Bu yüzden dilekçelerde binlerce imza vardı. Nina onları tüm ilçede dolaştırıyordu.

Ellerini sabunlu suya sokan Faye başını çevirdi, Chace başını kaldırdı ve Faye ona gözlerini çevirdi.

"Pek sayılmaz," dedi sessizce. "Belki de endişelenmeliyim ama Malachi'nin hâlâ konuşmamış olması beni daha çok endişelendiriyor."

Refleks olarak, eli karnına bastırdı.

O da bu konuda endişeliydi. Malachi'nin psikoloğu dahil herkes gibi.

Bu sadece çocuğun başına gelenler hakkında kötü şeyler söylemekle kalmadı, aynı zamanda onu istismar edenleri bulma konusunda da ellerini kollarını bağladı. Elllerinde hiçbir şey yoktu. Sıfır. Ondan bunu öğrenemedikleri sürece hiçbir yere varamayacaklardı.

Ama son zamanlarda daha fazlası oldu.

Yerleşiyor gibi görünüyordu. Silas ve Sondra onu sosyalleştirmek için çaba gösteriyorlardı, bu yüzden onlarla birlikte kasabaya yemeğe gitti, Faye'i görmesi için onu kütüphaneye götürdüler, market alışverişine çıkardılar. Bu konuda rahat görünmüyordu. Dikkatli ve temkinliydi ama bunu yaptı ve diğer her şey gibi buna da alışıyor gibiydi.

Konuşmaması ve televizyon, telefon ve radyo gibi gündelik şeylere alışılmadık tepkiler vermesi dışında normal bir çocuktü. Video oyunlarını severdi. Kitapları severdi. Televizyona, telefonlara ve radyolara alışmıştı. Etrafındakilere dikkat ediyor, gülüyor, gülümsüyor ve sık sık başını eğip bir espriyi, düşündüklerini, hissettiklerini veya istediklerini paylaşmak için defterine bir şeyler karalıyordu. Bu da çocuğun sevimli bir mizah anlayışı olduğunu, Modern Family'yi sevdiğini ve tatlıya aşırı düşkün olduğunu öğrendikleri anlamına geliyordu.

Ama paylaştıkları asla derin değildi. Asla kişisel değildi. Aralarındaaydı ve onların bir parçasıydı ama kendini onlardan ayrı tutuyordu. Silas ve Sondra ile kesinlikle bir bağ kurmuş olmasına rağmen, kopuk görünmediği tek insanlar Chace ve Faye'di. Chace'in içeri girmesi biraz zaman aldı ama içeri girdiğinde artık içerideydi. Çocuk ikisine de yapışmıyordu ama hareket ettiklerinde gözleri onları takip ediyor, konuşturlarken daha çok dikkat ediyor ve odadan çıktıklarında yakın olmak için peşlerinden gidiyordu. Kucaklarına tırmanmış gibi değildi ama yanlarındaysa asla uzakta değildi.

Ama aralarında böyle bir bağ olmasına rağmen, Faye ya da Chace ile de paylaşmadı.

Son bir haftadır ise aynı ama yine de daha mesafeli görünüyordu.

Aklında bir şey vardı ve hepsi kendi yöntemleriyle bunun ne olduğunu öğrenmeye çalışsa da o paylaşmıyordu.

Çarşamba günüydü, Faye ve Chace Aspen'e gittikten bir buçuk hafta sonra. Bulduklarından beri bir aydan fazla

Malachi.

İtme zamanı gelmişti.

Chace Faye'in arkasından çekildi, bir bulaşık havlusu ve süzgeçteki temiz bir tabağı alıp silmeye başladı. "CPS'den Karena'yı ve psikoloğunu arayacağım. Onlarla konuşacağım. Bakalım bu işi hızlandırmanın zamanı geldiği konusunda hemfikir olacaklar mı?"

Başını ona doğru çevirdi ve elleri tabağını temizlemeye koyuldu. "Onun telaşlanmasını istemiyorum, Chace."

"Bunu milyon yıl geçse de yapacağımı mı sanıyorsun bebeğim?" diye sordu nazikçe.

Başını sallamadan önce onun nefes alışını izledi.

"Hayır, yapmazdım," diye onayladı Chace. "Asla. Ama iyileşmek zorunda. Gelecek yıl okula başlaması gerekiyor. Arkadaş edinmeli ve kendini gerçekten güvende hissetmesinin tek yolu, onu mahvedenleri yakalayıp haklarından gelmemiz ve böylece bir daha ona zarar veremeyeceklerini bilmesi."

İçini çekti, başını salladı ve tabağına geri döndü.

Saniyeler sonra tabağa fısıldadı, "Onları öldüreceğim."

"Ne?" Chace sordu.

Duruladı, süzgece koydu ve lavabonun dibindeki çatal bıçak takımının peşine düştü.

"Onları bulursan, benden uzak tutarsın. Onlara yaklaşırsam yaptıklarımın sorumlu olmayacağım," diye tehdit etti yumuşak, tatlı sesiyle, bu da Chace'i gülümsetti ama eğlencesinin duyulmasına izin vermedi. Çünkü onun sevimli olduğunu düşünüyordu ama aynı zamanda çok da ciddiye.

Sesinin tonunu mizahtan uzak tutabildiğinde ona söz verdi, "Halledilecekler, Faye."

"Umarım öyledir," diye mırıldandı çatal bıçak takımını silerken. "Halledilecekler."

Lavaboya doğru başını salladı, çatal bıçak takımını duruladı ve süzgece koydu. Sonra tavayı almak için ocağa yöneldi ve Chace'in aklına bir an için bu derin duyguyu hissettiği geldi.

Yaratılmasına yardım etmediği, karnında taşımadığı, dünyaya getirmediği çocuk.

Bu da sonunda bir aile kurduklarında, bunu ve muhtemelen daha fazlasını yavrularına vereceği anlamına geliyordu.

Her zaman sahip olduğu bir şey.

Onun hiç yapmadığı bir şey.

Her zaman istediği bir şey.

Çocukları bunu doğal karşılayacaktır.

Sırlarını paylaşmayarak, onunla tanıştığından beri sergilediği güce güvenmeyerek, utangaçlığı içinde annesinin kırılmasını ona aktararak çuvallamıştı. Bu anlaşılabilir bir hata olabilirdi ama yine de bir hataydı.

Ama konuştular, Faye onun bırakmasına yardım etti ve sonra o da bıraktı. Ertesi gün sadece Chace ve Faye vardı, yeniden konuşmak yoktu, araştırmacı yorumlar yoktu, delici bakışlar yoktu. Kadın bunu aşmıştı, ona yardım etmişti, hayatına devam ediyordu ve onu da yanında götürmüştü. Her ikisinin de birbirlerine olan duygularının derinliğini, ilişkilerine olan bağlılıklarını ve bunun onları silinmez bir şekilde yakınlaştırdığını anlamaları dışında, drama bitti, ileriye doğru.

Bu onun hayatı olacaktı. Faye onun yanında. Faye onun arkasında. Dramlar, kavgalar, bunlar olacak, bitecek ve devam edeceklerdi. Ve çocukları da buna sahip olacaktı, hepsine, onun bağlılığına, gücüne, sessiz ama şiddetli korumasına ve pisliği çözme, ortaya koyma ve devam etme yeteneğine sahip olacaktı.

Kız tavayı temizlerken dudaklarının yukarı kalktığını hissederek son tabağı da kaldırdı ve ellerinin üzerinden akan suyla tavayı durulamasını izlerken kurutmak için çatal bıçak takımını aldı.

Çıplak eller.

Evet, parmağına bir yüzük takması gerekiyordu. Çok yakında.

* * * * *

"Bu toplantıda neden söz sahibi olduğunuzdan emin değilim Bayan Maxwell, Carnal'da yaşamıyorsunuz bile," dedi Mary Eglund

Kaba ve sabırsız bir şekilde sordu.

Saat akşamın sekiz-on yedisiydi ve Chace Belediye Binası'nda Faye'in yanında oturuyor ve gülmemek için kendini zor tutuyordu.

Çünkü kütüphanenin kapatılması girişiminin arkasında papatya ve broşür dağıtan bir tipin değil de İsa Çılgını olarak bilinen Mary Eglund'un olduğu artık bir sır değildi ve sürpriz de değildi. Çünkü Cesar'ın birkaç açılış konuşmasını Mary'nin birkaç kışkırtıcı konuşması izledi ve söz hakkı verildi.

Krystal Briggs oraya ilk giden oldu ve Konsey'i hızlı ve öz bir şekilde yırttı ve bunu hiç küfür etmeden yapmayı başardı.

Onun hemen ardından Chace'in asla yanlış tarafına geçmemeye karar verdiği Nina Maxwell geldi çünkü tutkulu olabilirdi ama aynı zamanda güzel konuşuyordu ve bir İngiliz aksanı vardı, bu yüzden tüm bu şımarıklık ciddi bir sınıfla bağlantılıydı.

Ayrıca çok güzeldi ve Chace onu izlemeyi bıraktığında Max'in karısını izlemesini izledi. Çoğu zaman Max sırtıyordu. Bazı zamanlar başını sallıyor ama bunu sırtarak yapıyordu. Bir kısmında ise dizinin dibindeki hareketli çocuğu kontrol etmeye çalışıyor, bir yandan da kucağında uyuyan bebeği tutuyordu. Tüm bunlar Tate, Ty ve şimdi de Chace gibi iyi bir şekilde kırbaçlandığını gösteriyordu.

Chace, Cesar'ın akıllıca davrandığını hemen fark etti. Kütüphaneyi kapatmaya hiç niyeti yoktu. Mary'nin diğer Konsey üyelerinden çok az desteği vardı ve hiçbiri o ilk kelimeyi söylememişti. Çenesini kapalı tutuyor, Mary'nin toplantısını yapmasına izin verirken aynı zamanda kendi mezarını kazmasına da izin veriyordu.

Mary kazıyordu ama Nina küreği ona vermişti. Nina, "Sen Belediye Meclisi'nde oturuyorsun," diye karşılık verdi.

"Bu yüzden ben görevlerinizin bir parçası olarak, sadece farkında olduğunuzu varsayabilirim

Kütüphanenin kapılarını açık tutmak için tüm ilçeden vergi mükelleflerinin dolarlarının Carnal'a gittiği gerçeği de dahil olmak üzere yerel olanakların finansman kaynakları hakkında. Dolayısıyla Gnaw Bone, Chantelle ve bu ilçedeki her kasabadaki vatandaşların bu toplantıda seslerini duyurmaya hakları vardır."

"Bu doğru," diye karşılık verdi Mary. "Ama fonun büyük kısmı Carnal'dan geliyor."

Nina, "Kütüphanenizin ciddi anlamda yetersiz kaynaklara sahip olduğu, yeni bilgisayarlara ihtiyaç duyduğu, sürekli yayınları takip edemediği, kitapları piyasaya çıktıkları anda satın aldığı ve DVD koleksiyonunun ne yazık ki eski olduğu düşünüldüğünde, Carnal tarafından sağlanan finansmanı kelimenin tam anlamıyla 'toplu' olarak tanımlamak zor" dedi. "Kamu kayıtları ve benim hesaplamalarım doğruysa, Carnal Kasabası'nın bu yıl bütçesinde bir fazlalık olacak, bu yüzden gördüğüm kadarıyla bir kaynağı kapatmak yerine zaten sahip oldukları kaynaklara daha fazla fon aktarmaları gerekiyor."

"Tanrım, konuşmamız sırasında not almış olmalı," diye mırıldandı Faye onun yanından ve Chace dudaklarını birbirine bastırarak zaten ona dolanmış olan kolunu kullanarak onu kendine çekti.

"Nina sözlerine şöyle devam etti: "Tesisimizi Kütüphane Bilimi alanında yüksek lisans yapmış bir kütüphaneci yönettiği için son derece şanslıyız. Yedi yıldır orada çalışıyor. Kütüphane Kurulu ona övgü dolu değerlendirmelerden başka bir şey yapmadı ve haftada ondan beş saat daha az çalışan biri için maaş aralığının alt spektrumunda ödeme alıyor."

"Sanki o kadar saat çalışıyor da," diye tükürdü Mary ve bu şaşırtıcı ima karşısında hem Faye hem de Chace koltuklarında doğruldular. "Dikkat ediyorum da, son zamanlarda çok fazla izin alıyor."

"Vay anasını," diye mırıldandı Faye.

"İş tanımını okudum," diye karşılık verdi Nina. "Görev süresi boyunca yılda üç hafta tatil, dört kişisel gün ve beş hastalık günü kazanıyor. Sizin tahminlerinize göre

'fahiş', bu tahsisatın ötesinde avantaj sağladığını mı iddia ediyorsunuz?"

"Yeni dul kalmış bir adamla bariz bir ilişki yaşadığını düşünürsek, belediye tarafından finanse edilen pozisyonundan faydalandığını iddia edebilirim!" Mary karşılık verdi ve Chace'in boğazından bastıramadığı ama bastırmaya da çalışmadığı bir hırıltı çıkarken Faye doğruca ona doğru atıldı.

"Şimdi buraya bakın!" Silas'ın bağırdığını duydular ve ikisi de döndüklerinde onun odanın karşı tarafındaki sırasından ayağa kalktığını gördüler; yüzü pancar gibi kızarmış, kolları yumruk şeklinde iki yanında dimdik duruyordu.

"Mary, saygılarımla, sözlerini kütüphane işleriyle sınırlı tutmanı rica edeceğim," diye araya girdi Cesar, Silas kendini kaybetmeden önce, mikrofonuna konuşuyordu, yüzü de kızarmıştı ve gözle görülür bir şekilde öfkeliydi.

"Bu kasabanın, bu Konsey aracılığıyla Kütüphane Kurulu'na düşmüş bir kadının maaşını ödemesi için fon sağladığını düşünürsek, bu kütüphane işidir," diye karşılık verdi Mary hararetle.

Chace'in elleri yumruk haline gelirken Faye, "Aman Tanrım," diye fısıldadı.

Cesar, "Bayan Goodknight'ın özel hayatı kamuoyu önünde tartışmaya açık değildir," diyerek daha da hararetli bir şekilde karşılık verdi. "Ve Mary, seni uyarıyorum, bir yorum daha yaparsan bu toplantıyı kapatır ve daha sonra tekrar toplanırız. Ama bu daha sonra, Konsey üyeleri senin buradaki davranışını tartışmak için toplandıktan sonra olacak, muhtemelen seni kınayacaklar ve şahsen, bir kelime daha edersen, seni görevden almak için gerekli adımları atacağıma söz veriyorum."

"Bence söylediği sözler Konsey'in onun görevden alınması yönünde adım atmayı düşünmesi için yeterli," diye söze girdi Nina, mikrofonun başında duruyordu ve sözleri de hararetliydi.

"Deneyin," diye davet etti Mary. "Sanırım ne kadar çok desteğe sahip olduğuma şaşıracaksınız. Faye Goodknight'ın son zamanlardaki davranışlarının ayıplanacak bir şey

olmadığını düşünen tek kişi ben değilim."

"O ben değilim!" Bubba Briggs arkadan gürledi.

"Ya da ben!" Jim-Billy ön taraftan bağırdı.

Yerel bisiklet dükkanlarından birinin sahibi olan Stoney yüksek sesle, "Ben de, seni aptal inek," diye ekledi.

"Ben de!" Holly bağırdı.

Lauren, Tate ve oğlu Jonas'ın arasındaki koltuğundan fırladı ve "Herkesin önünde tatlı Faye'imiz hakkında böyle konuğuğun için kendinden utanmalısın!" diye bağırdı.

Faye ve Chace'in kafaları arkalarına doğru gitti, orada yerel kuaför salonunun sahibi Dominic "Derhal görevden alın!" diye bağırıyordu.

Başları öne doğru sallandığında Shambles'ın iki sıra önlerinde durduğunu ve bağırdığını gördüler, "Dudette, şunu bil ki, hizmeti reddetme hakkım var ve bunu hayatımda kimseye yapacağımı hiç düşünmemiştım. Ama şu andan itibaren kapuçinolarınızı ve fıstık ezmeli kurabiyelerinizi başka bir yerden alabilirsiniz! Sonunda ateşli bir erkek arkadaşı bulmuşken Crimson Stargazer hakkında böyle konuşmak sadece... düpedüz... yanlış ama aynı zamanda ciddi anlamda kaba."

"Harika," diye mırıldandı Faye.

Mary, Shambles'a, "Hippi bir destekçinin kütüphanecinize iyilik yaptığını pek sanmıyorum," dedi, dudağı kıvrılmıştı. "Otursanız iyi olur Bay Shambala." Adını söylerken tadı iğrençmiş gibi söylüyordu.

O anda Chace, Faye'in içinde bir şeylerin koptuğunu anladı ve bunu biliyordu çünkü Faye ayağa fırlamıştı.

"Bayan Eglund," diye seslendi ve Mary Eglund zehirli gözlerini kadınına çevirince Chace kendini tuttu.

Aynı zamanda herkes de öyle yaptı.

Faye onun dikkatini çekince konuştu.

"Özel hayatımla ilgili görüşlerinizi paylaşıma hakkına sahipsiniz. Ayrıca bunları paylaşıma hakkına da sahipsiniz. Ayrıca bunları kamuya açık bir şekilde paylaşıma hakkına da sahipsiniz. Bunu yapmanız, nasıl yaptığınız ve ne söylediğiniz aslında benden çok sizi anlatıyor. Tıpkı sizin

Shambles'a yönelik küçümseyici bir ton. Ancak konumuzla ilgili olarak, kütüphanenin kapatılması tehditleri Dedektif Keaton ile ilişkim başlamadan önce başlamıştı ve bu tehditler kataloğumuzdaki bazı kitapların içeriğiyle ilgili endişeleriniz nedeniyle ortaya çıktı. Bu konuyla ilgili olarak, her zaman Kütüphane Kurulu'nun bu ilçe için uygun olduğunu onayladığı bir katalog biriktirdiğimi söyleyeceğim. Kütüphanemiz için uygun olmayan ve bu nedenle kapatılmasına neden olan kitaplar olarak belirttiğiniz kitaplar, yetişkinler ve çocuklar için en popüler kitaplarımızdan bazılarıdır. Çocuklara ve genç yetişkinlere okuma dünyaları açan bu kitapların sadece sorgulanmakla kalmayıp, kaldırılmakla tehdit edilmesini üzücü buluyorum. Kişisel gündeminizi kütüphane gibi bir toplum için bu kadar değerli, bu kadar hayati bir şeyi ortadan kaldırmak için kullanmanız kelimelerin ötesinde. O kütüphanede sayısız çocuğa kitap okudum. Çok az parası olanlar o kütüphaneye gelebilir ve çoğu zaman yalnız geçen hayatlarında onları eğlendirecek hiçbir maliyeti olmayan bir şeyler bulabilirler. Kütüphane, kitap sevgisini paylaşan dostlar için bir buluşma yeri olarak hizmet veriyor. Ayrıca, günlük yaşamın baskısından kaçan ve bunu kendilerini yazılı kelimelerin içinde kaybederek yapanlar için bir kaynak görevi görür. Utah'a bir gezi planlayan ya da miraslarını araştıran, bu ülkenin tarihini ya da nasıl sabun yapılacağını öğrenenler için bir bilgi edinme yolu olarak hizmet vermektedir. Bu duvarlar ve raflar, kelimelerle yaratılan ve resimlerle tasvir edilen sanat eserlerini içeriyor. Emekli ya da evde oturan anneler, toplumlarına gururla hizmet eden ve bunu o kütüphanede yapan gönüllüler var. Annem beni o kütüphaneye götürürdü. Onun annesi de onu aynı kütüphaneye götürdü. Ve umarım bu gecenin sonunda, çocuklarımı o kütüphaneye götüreceğim bir geleceğe sahip olurum. Bu toplumun isteklerine uyacağım. Yapmayacağım şey, siz Shambles gibi nazik bir adama burun kıvrırken ve sevdiğim iyi bir adamla olan ilişki me gölge düşürürken sessiz kalmaktır. Eğer kütüphaneyi kapatırsanız, bu bir trajedi olur. Eğer sadece kapatırsanız

Başkalarına ne okuyup ne görebileceklerini söyleme hakkına sahip olduğunuzu düşündüğünüz için ya da nazik, düzgün bir adama aşık olduğum ve bunu sizin kişisel olarak onaylamadığınız bir şekilde yaptığım için, bu da bir trajedi olurdu. Ama kınanacak bir trajedi olurdu."

Bununla birlikte, Faye oturdu.

Faye oturduğunda herkes yerinden fırladı ve alkışladı.

Silas'ın, "İşte benim kızım," diye kükrediğini duydu, Faye çenesini boynuna doğru eğerken Chace kolunu ona doladı ve genişçe gülümseyerek dudaklarını kulağına götürdü.

"İyi dedin bebeğim," diye fısıldadı.

"Az önce kasabanın çoğuna sana aşık olduğumu söyledim," diye fısıldadı.

"Öyle misin?"

Gözleri kaküllerinin altından ona bakıyordu. "Evet." "O zaman sorun ne?"

"Bayan Maxwell, oturabilirsiniz," Cesar'ın sesi bağırışlar ve alkışlar arasında duyulabiliyordu. Chace ve Faye başlarını kaldırdılar ama Chace, Faye'in yanaklarındaki pembeliğin biraz daha fazla olduğunu fark etti. Cesar, "Eğer bir düzen sağlayabilirsek, kütüphanenin kapatılmasına karşı olmayan herkesi mikrofonu almaya davet edeceğim," diye sözlerini tamamladı.

Herkes yerleşti. Nina iki çocuğuyla birlikte ön koltukta oturan Max'e doğru ilerledi. Bebeği nazikçe ondan aldı ve hem kendi koltuğuna hem de Max'in koluna yerleşti. Kimse mikrofonu doğru hareket etmedi ve Chace gözlerini Mary'ye çevirdiğinde onun cemaatten birine odaklandığını ve başını mikrofonu doğru salladığını gördü.

Chace kalabalığın arasından baktı ama oda o kadar doluydu ki, sadece ayakta duranlar vardı, kadının kimi işaret ettiğini göremedi.

"Kimse yok mu?" Cesar mikrofonuna seslendi.

Kimse kıpırdamayınca ya da elini bile kaldırmayınca Jim-Billy, "Oyla Moreno," diye bağırdı.

Cesar önce soluna, sonra sağına, sonra da Mary'ye baktı. "Toplantını yaptın Mary, Konsey şimdi oylama yapacak. Carnal Kütüphanesi'nin kapatılmasını isteyenler evet desin."

Mary'nin eli havaya kalktı ve "Evet!" diye bağırdı.

Diğer konsey üyelerinden hiçbiri kıpırdamadı. Mary önce kendi tarafındakine, sonra da karşı taraftakine ters ters baktı.

Onun bakışlarından kaçındılar ve çenelerini kapalı tuttular.

Muhtemelen, sadece onu susturmak için ittifak sözlerini mırıldanmışlardı. Ya da belki de muhalefetin gücünü beklemiyorlardı. Sebep her ne olursa olsun, oylarının kendisine doğru kaymasını bekliyordu ama öyle olmadı.

"Hayır mı?" Cesar sordu ve diğer üç konsey üyesi "Hayır!" diye bağırdı.

"Tam isabet!" Bubba arkadan bağırdı.

Cesar tokmağını indirdikten sonra "Cinsel Kütüphane kapanmayacak" dedi.

Kalabalıktan bir tezahürat daha yükseldi.

Cesar, "Kütüphanede düzenlenen katalogla ilgili yorum ve geri bildirimler Belediye Meclisi'ne değil, Tanrı'ya şükür benim üyesi olmadığım Kütüphane Kurulu'na yapılmalıdır," diyerek gürültüyü bastırdı. "Bu akşamki katılımınız için teşekkür ederim. Geri kalanının tadını çıkarın."

Chace, Silas'ın "Faye, tatlım, Malachi'yi aldın mı?" diye bağırdığını duyduğunda son kelimeyi ancak söyleyebilmişti.

Faye etrafına bakınırken Chace boynunun karıncalanmaya başladığını hissetti ve geri seslendi, "Hayır baba. Seninle olduğunu sanıyordum."

"Bu harikaydı!" Lexie, Ty'ı da yanında sürükleyerek oturdukları bankın ucunda belirdi ve Chace dikkatle sadece Lexie Walker'ın ağır bir şekilde hamile olup yine de şık, dar bir elbise, yüksek topuklu botlar giyebileceğini ve şaşırtıcı derecede güzel görünebileceğini fark etti.

"Öyleydi," diye yanıtladı Faye ama onun da dikkati dağılmış gibiydi. Ty, "Ç o k ciddi, Nina tam bir p i s l i k , " diye mırıldandı. "Kaltak asla geri adım atmaz."

Lexie, "Nina'nın ona kaltak dediğini duymasına izin verme," diye öğüt verdi.

"Hayatta olmaz," diye cevap verdi Ty, karısına sırıtarak. "Sözel pençeleri o kadar keskin ki beni paramparça eder."

"Uh... siz ikiniz Malachi'yi gördünüz mü?" Faye onlara sordu, o ve Chace ayakta durmuş etrafa bakıyorlardı. Faye boynunu bükerek konuşuyordu. "Annem ve babamla birlikte geldi. Sarışın çocuk mu? Hani şu annemle babamın baktığı çocuk."

"Onu gördüm," diye cevapladı Lexie. "Şimdi görmüyorum. Ve bu arada, çok tatlı biri."

"Yo Keaton!" Adının söylendiğini duydu ve yerel motorculardan biri olan Wings'in Chace'e ulaşmak için kalabalıkla savaştığını ya da etrafta durup konuştuğunu görmek için döndü.

"Affedersiniz," diye mırıldandı Chace, Faye'in elini tuttu ve Ty ile Lexie yoldan çekilince onu koridora taşıdı. Orada oldukları anda Wings ona ulaştı.

"Küçük çocuk bunu bana verip kaçtı," dedi Chace'e ve boynundaki o diken ısırmaya başladı. "Sonuna kadar bekleyeceğimi düşündüm, bilirsin, Faye için büyük bir olay olduğu için."

Chace, dışında Malachi'nin yazısıyla kendi adının yazılı olduğu notu alıp açtı, Faye onu kendine yaklaştırıyordu ve onun gerginliğini hissedebiliyordu.

Malachi'nin el yazısıyla "O burada" yazıyordu. Bunu yapmak artık güvenli. Ben kulübede olacağım.

Silas ve Sondra ilerlerken Silas, "Bizim ufaklık kaçtı. Onu hiçbir yerde bulamıyorum. Ben tuvalete gideceğim -"

"Not, Silas," dedi Chace sertçe, notu kaldırdı, Silas notu aldı ama Chace etrafına bakınıyordu. Deck'i arka tarafta bir sarışınla sohbet ederken buldu ve ıslık çaldı. Ses havayı delip geçtiği anda Deck'in boynu büküldü ve

Chace gözlerini aldı. Chace çenesini kaldırdı. Deck de öyle yaptı, ona doğru geliyordu.

"Ne? Anlamıyorum. Güvenli olan ne?" Silas sordu, ses tonunda ağır bir endişe vardı.

"Her şey yolunda mı?" Ty sordu.

"Kim o?" Faye fısıldadı ve ses tonu, anladığı bir ses tonuydu çünkü soğğunun vücudunda gezindiğini hissediyordu, Chace'in ona bakmasına neden oldu.

O daha konuşmadan Deck'in "Yo. Ne?" dediğini duydu.

Chace, Deck'e baktı ve ona, "Malachi ile ilgili bir şeyler oluyor. Kulübede."

Deck hemen diğer tarafa dönerek, "Ben ilgileniyorum," dedi.

"Ben de gidiyorum," diye araya girdi Faye. Chace ona baktı ve ağzını açtı ama Faye ondan önce davranıp omuzlarını dikleştirdi. Bunu ve gözlerindeki endişeli bakışı görünce boku yediğini anladı. "Ben de gidiyorum," diye kararlılıkla tekrarladı.

"Pekâlâ bebeğim," diye mırıldandı.

"Mary Eglund tam bir baş belası," diye duyurdu Krys, toplanma yerine vardığında Bubba da onu takip ediyordu ve Chace Tate, Lauren ve Jonas'ın da gruplarına katıldığını gördü.

Ty, Tate'e "Çocukla ilgili bir şeyler oluyor," dedi.

"Ne çocuğu?" Max arkalarından sordu, Nina, o ve çocukları orta koridora çıkmışlardı ve bankın aşağısında onlardan uzaktaydılar.

"Gitmemiz gerek Chace," diye fısıldadı Faye, onun elini tutup sıkıca kavrayarak. "Gitmeliyiz, gitmeliyiz, gitmeliyiz."

Kendini kaybediyordu.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Tate sordu.

"Evet," diye yanıtladı Chace, dönüp Faye'i de yanına alarak hepsinin yüzüne bakacak şekilde konumlandı. "Adı Malachi. Silas, notu elden ele dolaştır," diye emretti ve Silas dediğini yapınca devam etti. "Faye ve ben Sioux Sokağı'na gidiyoruz, doğudaki çıkmaz sokakla birleştiği yere.

Cherokee ile. Deck orada olacak. Ormanda dağılıp onu arayacak adamlara ihtiyacımız var."

"Bu kulübe de ne?" Max, Tate'in ona doğru yürüdüğü nottan başını kaldırarak sordu.

"Köhne, yaklaşık on iki dakikalık bir yürüyüş, eğer sakın bir şekilde yaparsanız, kuzeye bir ipucu ile doğrudan doğruya gidiyor," diye yanıtladı Chace.

"Seni kulübede istiyor, o ormanda neden adama ihtiyacın var?" Ty sordu.

"Çünkü o ormanda ona zarar verebilecek birileri var. Daha önce yaptılar, yine yaparlar. Güvenli olduğunu düşünüyor. Öyle olduğundan emin olmak istiyorum," diye cevap verdi Chace, Faye'in onun yanında giderek daha da gerildiğini hissederek.

"Deke'i arayacağım," diye mırıldandı Tate, Lauren'a doğru dönerek. Ty, Lexie'ye bakarak, "Wood'u arayacağım," dedi.

Max telefonunu çıkararak, "CPD'yi arayacağım," dedi.

"Seninleyim," dedi Silas ve Sondra'ya bakarak cebinden anahtarlarını çıkardı. "Sen eve git."

"Silas," diye fısıldadı.

"Eve git, tatlım. Telefona yakın dur," diye yanıtladı Silas.

"Ben de bakmak istiyorum," dedi ona.

Silas nazikçe, "Ve eğer oraya gitmesi gerekiyorsa evde birine ihtiyacı var," diye karşılık verdi.

Başını salladı.

Bubba sessizce Krys'e, "Bebeğim, sen Sondra'yla git," dedi ve gözleri Sondra'da olan Krystal da başıyla onayladı.

"Chace," Faye'in sesi titriyordu ve Faye'in eli Faye'in elini öyle sıkıyordu ki acı çekiyordu, "gitmeliyiz."

Chace başını sallayarak onun solgun yüzüne baktı ve Silas'a dönerek, "Gidelim," diye emretti.

Ve arkadaşlarına bir bakış atarak oradan ayrıldılar.

* * * * *

"Ne buldun?" Chace, sulu çamurda, çamurda ve çözülmekte olan ahşabın ıslak kayaları üzerinde ilerlerken telefonuna konuştu ve Faye'in beş adım arkasında hareket ettiğini duydu.

Deck sağ kanadında, üç metre önündeki ıslak çalıların arasından hafifçe soluna doğru ilerliyordu.

Silas onun kulağına, "Kulübede Malachi yok," diye cevap verdi. Chace, "Üzerine otur, Silas," diye emretti.

"Been Oturuyorum. üzerinde o kırk beş dakikalar, Chace," Silas karşılık verdi.

"Biraz daha otur," diye karşılık verdi Chace.

"Bakmayı tercih ederim," diye karşılık verdi Silas.

Chace ona, "Kulübeye yaklaşıyor, orada güvenebileceği birine ihtiyacı olacak," diye bilgi verdi.

"Faye olabilir," diye karşılık verdi Silas.

"Kimden bahsediyoruz?" Chace kısaca sordu. Bir an sessizlik oldu ve sonra "Lanet olsun" dedi.

Silas, Faye'in bir kulübede oturup Malachi'yi aramayacağını, Chace'in de aramayacağını biliyordu. Ya da görünüşe göre Silas bunu yapmak istiyordu.

Silas onun kulağına huysuzca, "Seni parmağında oynatıyor," diye mırıldandı.

"Başka bir yol ister misin?" Chace konuşmadan bıkmış bir halde sordu.

"Ne demek istediğinizi anladım." Silas mırıldanmaya devam etti. "İşimiz bitti mi?" Chace sordu.

"Bul onu oğlum," diye fısıldadı Silas ve sonra bağlantıyı kesti.

Chace telefonu arka cebine soktu ve uçurumun dik yamacı boyunca ağaçların arasında ilerlemeye devam etti. Önünde Deck'in, arkasında da Faye'in ışığının geceyi kestiğini gördü. Deck'i takip ederek sessizce yürüdüler. Deck son haftalarda en az bir düzine kez oraya gitmiş, bölgeyi kuzeyden güneye taramış, kayalıklara tırmanmış, hiçbir yere çıkmayan yaban hayatı patikalarını takip etmiş, hiçbir şey bulamamış ama arazinin yapısını öğrenmişti. Neredeyse bir saattir bu işle uğraşıyorlardı ve kasabanın kuzeyinde, kasaba sınırlarının ötesinde, yavaşça yukarı doğru ilerliyorlardı. Yarım saat daha yürüyüp batıya kayarlarsa Tate Jackson'ın ön güvertesinde olacaktardı.

İz bile bulamamışlar.

"Uzaklaşıyoruz Chace," diye seslendi Faye, sesi gergin çıkıyordu.

Korku ve endişe.

"Aramaya devam et tatlım," diye cevap verdi Chace. "Geç oluyor," dedi ona.

"Bakmaya devam et." "Ve soğuk."

Keskin bir ıslık sesi duydu ve ışığını Deck'e doğru tutarak durdu.

Deck ışığını, ikisi yürüme hareketinde olan parmaklarına doğrulttu ve ardından ışığını orman zeminine doğru çevirdi.

İzler bulmuştu.

Faye koşarak onun yanına gitti.

"Sessiz ol Faye, olabildiğince sessiz ol. Takip et, arkamda kal. Gidelim," diye emretti Chace, Faye başıyla onayladıktan sonra hızla ve olabildiğince sessiz bir şekilde Deck'e doğru ilerledi.

Ona ulaştıklarında, Deck ormanda ilerlemeye devam etti.

Chace ve Faye onu takip etti ve Chace izleri gördü. Faye'in hızlı nefes alışını duyunca onun da izleri gördüğünü anladı.

Beş dakika on dakikayı geçti ve sonra Deck elini kaldırarak aniden durdu.

Chace ve Faye onun arkasında durdu. Chace dikkatle onun durduğu tarafa doğru ilerledi, bir koluyla Faye'i arkasına aldı ve elini belindeki silahına götürdü.

Hareket vardı.

"Işıklar," diye mırıldandı Chace ve el fenerini kapattı, Deck'inki yarım saniye sonra onu takip etti, ardından Faye'inki söndü.

Yaklaşan sesleri dinlediler ve Chace karanlıkta gözlerini seslerin geldiği yere dikti. Seslerden neyle karşı karşıya olduklarını anlayamadı, çocuk mu, yetişkin mi yoksa ikisi birden mi? Konuşmadılar,

Karda, çamurda ve dalların sürtünmesinde ayak seslerinden başka bir ses çıkmıyordu.

Sonra netleştiler. Chace, Faye'in onları gördüğünü biliyordu çünkü Faye sesli bir nefes daha çekti.

Karanlıkta, Malachi yeni kot pantolonu ve kazağıyla, üzerinde ince, soluk renkli bir gecelik olan, Malachi'nin paltosu üzerinde asılı, yalınayak, saçları Malachi'nin şapkasının altından dağınık bir şekilde çıkan, yüzü kirli, bir ray kadar ince, belki beş, belki altı yaşlarında küçük bir kızın elini tutuyordu.

Çocuklar bir metre uzaklaşana kadar onları fark etmediler. Fark ettiklerinde durdular, başları sertçe geriye eğildi ve kız alarmla inleyerek Malachi'nin arkasına eğildi.

Chace kaarlarsa peşlerinden koşmak için hazırlandı ama kamadılar.

Chace'i şok eden Malachi, gözleri ona kilitlenmiş bir halde iki adım ilerledi ve durdu.

Sonra yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi ve cızırtılı bir sesle fısıldadı, "Sonunda onu yakaladım. Rebecca. Kız kardeşimi."

Kız kardeşi. Lanet olası kız kardeşi.

Chace haklıydı. Bir kardeş vardı. Tek yaptığđ onun içindi.

Faye ağır bir şekilde onun sırtına yaslandı ve "Kız kardeşim," diye fısıldadı.

Sonra onun vücudunun büküldüğünü hissetti ve gözyaşlarıyla savařtđđını anladı.

Chace, ona işaret vermek için biraz geriye yaslandđđında, ağırlđđını ondan aldıđđında ve alçaktan meldiğđinde, bir arada tutabileceğđini ummak zorundaydı.

"Rebecca'nın ayağında ayakkabı yok, Malachi. Hava soğuk, karlı ve amurlu. Onu eve taşıyabilir miyim?" diye sordu.

Malachi Chace'e baktđ, sonra boynunu bükerek kız kardeşine baktđ, sonra tekrar Chace'e baktđ ve başını salladı.

Chace bir elini dikkatlice Rebecca'ya doğru kaldırdđ, Rebecca Malachi'nin arkasına sinerek inledi.

Malachi'nin cızırtılı sesi geri geldi. "Sorun yok Becky."

"İstemiyorum," diye mırıldandı.

Daha çok Malachi'nin sert, sessiz fısıltısı. "Bana bir uyku tulumu aldı."

"Doan wanna." "O

iyi biri."

"Doan wanna!"

"Becky, tatlım, bana bak."

Bu ses, hareket etmiş ve şimdi Chace'in yanına çömelmiş olan Faye'den geldi.

Becky, Malachi'nin etrafından korkuyla baktığında tekrar konuştu.

"Ben Faye. Bu da Chace," diyerek onu işaret etti ve başını Deck'e doğru eğdi, böylece her iki çocuk da Deck'e bakmak için başlarını geriye doğru eğdiler. "Bu nazik dev Jacob Decker. Hava soğuk tatlım ve karnına biraz yemek girmesi gerek." Yemekten bahsedilince Becky'nin gözleri Faye'e kaydı ve bu söz üzerine Chace'in midesi bulandı. "Elbette bizimle yürüyebilirsin ama Chace'in seni taşımasına izin verirsen seni çok daha hızlı ısıtır ve karnını doyururuz."

Sonra hiçbir şey olmadı, usulca, "Nazik dev mi?" Faye ona, "Evet, büyük ama tatlı biri," dedi.

"O da ne?" Becky, Malachi'ye bastırarak ama çenesini Chace'e doğru sallayarak sordu.

"O ateşli bir ata binmiş beyaz bir şövalye ama atı bir SUV şeklinde ve ateşli değil. Bordo."

Becky kardeşine bastırmaya devam etti ve sonra fısıldayarak, "Miah'a uyku tulumu aldı mı?" diye sordu.

Miah?

Faye akıllıca davranarak ismi sorgulamadı. Sadece, "Evet tatlım, ona bir uyku tulumu, kamp çatal bıçakları, şekerlemeler, enerji içecekleri ve bir sürü şey aldı. Beyaz şövalyeler böyle yapar. Zor durumdaki genç kızları kurtarırlar ama aynı zamanda durumu pek iyi olmayan çocuklarla da ilgilenirler."

Becky'nin gözleri ay ışığında Chace'in üzerinde gezindi.

Sonra yavaşça Malachi'nin arkasından çıktı, ona doğru iki adım attı ve elini ona doğru kaldırdı. Dikkatle hareket eden Chace ona doğru uzandı.

Küçük, solgun parmakları onunkilerin etrafında kıvrıldı.

Dikkatli bir şekilde ilerledi ve onu yavaşça kollarına aldı.

Sonra, "Onları eve götürelim," diye fısıldadı ve ormanda hızla ilerledi.

"Elimi tut tatlım," diye duydu arkasından ve Faye'in Malachi'ye baktığını biliyordu ama Chace bir adım bile atmadı.

Ama kızın titreyen küçük bedeni dikkatini çekince durdu, onu nazıkçe yere bıraktı, ceketini silkti, bacaklarını ve ayaklarını örtmek için ceketini kızın etrafına sardı ve onu tekrar yukarı kaldırdı.

Bunu yaparken Deck'in Malachi'ye "Sırtında mı taşıyacaksın?" diye sorduğunu duydu; bu, Deck Malachi'yi taşırsa onlara yetişebilecekleri anlamına geliyordu.

Cızırtılı ses geri geldi, içinde bir parça heyecan vardı, "Evet."

Chace peşinden geldiklerini duyarak ormanda ilerledi.

Beş dakika sonra Deck'in "Nazik dev?" dediğini duydu. Sonra Faye'in "Kapa çeneni" dediğini duydu.

Gülümsemedi. Kollarındaki kız donuyordu, kirliydi, az beslenmişti ve erkek kardeşi onu kasaba toplantısındaki bilinmeyen bir "kadın "dan kurtarmıştı.

Beş dakika sonra Deck'in "Ateşli bir ata binmiş beyaz şövalye mi?" dediğini duydu.

Sonra Faye'in "Deck, kapa çeneni..." dediğini duydu. Sonra Malachi'nin kahkahasını duydu.

Ancak o zaman gülümsedi. Ama büyük bir gülümseme değildi.

* * * * *

Chace hastaneye giderken hız sınırından daha yavaş gitmeye kendini zorladı. Bunu kendine zaman kazandırmak için yaptı.

öfkelerini kontrol etmek için.

Karakoldan yeni ayrılmıştı. Enid Eglund'u cinayet ve adam kaçırmaya suçlarından işleme koyarlarken, kız kardeşi Mary resepsiyon alanındaki Kaptan'a telaşla sesleniyordu.

O bunu yaparken Tate, Ty, Deke, Bubba, Wood, Max ve Deck'in yanı sıra Carnal polis memurlarının yarısı da farklı iğrenme ifadeleriyle ona bakıyordu. Chace öfkeliydi, öfkelerini kontrol etmekte zorlanıyordu ama yine de o adamların orada olduklarını ve kadınlarıyla birlikte evde olmadıklarını biliyordu çünkü ona yardım etmek zorunda kalacaklarından endişeleniyorlardı.

Sonunda Ty, çok daha fazlasına sahip olduğunu ve bunun Tanrı tarafından desteklendiğini düşünen küçük bir güce sahip bir kadın olduğu açıkça belli olan Mary'nin konuşmasına girdiğinde ayrıldı ve bunu "Kaltak, vazgeç. Kız kardeşin kızarması gerektiği halde kızarmayacak ama bedelini ödeyecek. Kendini hasta etmen ve herkesi ölümüne sıkman bunu durdurmayacak."

Mary ona ters ters baktı, gözle görülür bir şekilde saldırma dürtüsüyle savaşıyordu ama bunun hiçbir etkisi olmayacağını düşünerek akıllıca yapmadı, Ty'ın 1.80 boyunda bir güç merkezi olduğu ve ona dudak bükme cesaretine sahip çok az kişi olduğu ve daha da azının kadın olduğu gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Lexie bunu yapan ve düzenli olarak yapan tanıdığı tek kişiydi. Chace'e göre, yatağını içinde bebeğiyle ısıtmasının nedeni bu ve görünüşüydü.

Ancak bu noktada Chace işinin bittiğine karar verdi ve Frank'e oradan çıktığını mırıldandı.

Sonra da oradan siktir olup gitti.

Çocukları ormandan çıkardıktan sonra önce Rebecca'yı hastaneye götürmüşlerdi. Deck ve Silas'ın yanında (Faye Becky'nin yanındaydı) onu kontrol ederken, Malachi'yle ya da öğrendikleri kadarıyla Jeremiah'yla konuşmuş ve Jeremiah'nın cızırtılı sesiyle yarım yamalak anlattığı hikâyeyi dinlemişti.

Jeremiah ve kız kardeşi Enid adında bir kadın tarafından bodrumda tutuluyordu. Gün ışığını nadiren görüyorlardı ve

Sadece onları bahçesinde iş yapmaya zorladığında. Yiyecek çok az şeyleri vardı. Sık sık ve uzun süreler boyunca Tanrı, İncil ve Jeremiah anlayamayacak ve açıklayamayacak kadar küçük olduğu için Chace'in anlamadığı nedenlerden dolayı her ikisinin de nasıl dinsiz oldukları hakkında ders veriliyordu. Yine de, her neyseler belli ki kafayı bulmuşlardı. Ve her ne iseler, çocuklara bunun için cezalandırılmaları gerektiğini söyledi.

Ama Jeremiah birkaç ay önce, Enid'in onu her nedense olduğundan daha da kötü ilan etmesi ve bu nedenle kız kardeşinin yanında bulunmasının uygun olmadığını söylemesi üzerine kovulmuştu.

Dışarı atıldı ama kız kardeşini kurtarmak için geri döndü. Geri döndüğünde yakalandı, dövüldü, bazen bağlandı ve sonra dövülerek tekrar kovuldu.

Geri dönmeye
devam etti. Kız
kardeşi için.

Son seferinde, en kötü seferinde, Chace ve Faye'in ona da kendisi gibi bakacağını bildiği için onu elde etmeye kararlıyken, kolunu kırmış ve kulübeye döndüğünde tuzağa yakalanmıştı.

Chace, Enid'i kasaba toplantısında gördüğünde, Enid'in Mary'nin kütüphaneye ilgili oyununu destekleyeceğini düşündüğü kişi olduğunu tahmin ediyordu, bunu kız kardeşini kurtarmak için bir fırsat olarak görmüş ve değerlendirmişti.

Onlara verdiği tesadüfi bilgi, televizyon, radyo ve telefonlara karşı tepkilerini daha önce hiç görmediği için değil, Enid'in düzenli olarak bunların şeytanın işi olduğu konusunda ders vermesi nedeniyle gösterdiğiydi. Enid çocuklara defalarca bunların dedikodu yaymak ve günah vaaz etmek için kullanıldığını söylemiş, hiçbirine erişimlerine izin vermemiş ve çocukları bunları kullandıkları takdirde cehenneme gidecekleri konusunda uyarmıştır.

Ayrıca Enid'in onlara, yetişkin erkeklerin kötülük taşıdığını tekrar tekrar söylediğini de paylaşmıştı. Onlar kötüydü, sadece kadınları ve çocukları kötü emellerine alet

etmek için vardılar.

ve her zaman kaçınılması gereken yollardır. Bu yüzden ilk başlarda erkeklerden korkuyor ve çekiniyordu.

Dahası, onlara Enid'in kendisinden Malachi olarak bahsettiğini ve ona asıl adı olan Jeremiah ile hitap etmeyi reddettiğini söyledi. Yeremya bunun nedenlerini anlamadığı için paylaşmadı. Onlara neden gerçek adını değil de Enid'in adını verdiğini açıklamadı ve paylaştığı bilginin zorluğunu göz önünde bulunduran Chace ısrar etmedi.

Ancak Becky'nin adı aslında Rebecca'ydı ama Enid ona takma adıyla hitap etmesine izin vermiyordu ve o da bunu sadece yalnız kaldıklarında yapıyordu. Becky isim değişikliğini anlayamayacak kadar küçüktü ve ona asla lakabı olan "Miah" dışında bir şey demedi, bu yüzden başı belaya girdi ama Chace'in bocalayarak yaptığı açıklamadan anladığı kadarıyla Jeremiah bunun bedelini ödedi.

Son olarak, dokuz değil on bir yaşında olduğunu paylaşmıştı. Muhtemelen yetersiz beslenme nedeniyle büyümesi yavaşlamıştı ya da belki de her iki çocuk da küçük ebeveynlerden geliyordu. Ne olursa olsun, bunu onları yoldan çıkarmak için yapmamıştı. Kesik kesik anlatışına bakılırsa, bunu eğitimsizliğinden duyduğu utancı gizlemek için yapıyordu; bunu anlayacaklarını umuyordu, anladılar da ama gerçek yaşı düşünüldüğünde durumun ne kadar kötü olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

Başka bir deyişle, kaltak bir kaçık değildi. Ciddi, berbat bir kaçıktı.

Daha fazlası için onu sıkıştırmadılar. Kız kardeşi için endişeleniyordu ve onlara anlattıkları, şimdilik yeniden yaşaması için yeterliydi.

Chace bildiklerini anlattı ve "Enid "in izini Tate Jackson'ın evinden arabayla beş dakika uzaklıkta, o bölgede yaşayan Enid Eglund'a kadar sürmeleri uzun sürmedi.

Ekipler evine vardığında Becky'nin gittiğini fark etmiş, paniğe kapılmış, zamanının dolduğunu anlamış ve kaçmış. Onun için arama bülteni çıkarmışlar ve Mick'ten biri

Shaughnessy'nin Gnaw Bone'daki adamları onu yakaladı ve Carnal'a geri getirdi.

Becky'nin yetersiz beslendiği anlaşıldı, öyle ki küçük boyu Chace'in yaşını küçümselediği anlamına geliyordu. Beş ya da altı değil, sekiz yaşındaydı. Ayakları sıyrılmıştı ama onun dışında iyiydi. Her şeye rağmen, ertesi gün gözlem ve psikolojik değerlendirme için onu hastaneye yatırdılar.

Faye'i anne ve babasıyla birlikte hastanede bırakan Chace, karakola gitti ve adamlarla dolu bir gözlem odasında Frank'in Enid Eglund'u sorgulamasını izledi. Biraz zaman aldı ama söylediği şeyler, memurların bilgisayarlara vurmak için odadan ayrılması anlamına geliyordu.

Hepsi bir araya geldi. Sonra, bununla yüzleştğinde, Enid her şeyi ortaya döktü.

Enid Eglund üç yıl önce bir ayine katılmak için Wyoming'e gitmişti. Ciddi anlamda kafayı yemiş bir halde, iki küçük çocuğu olan ve erkeği olmayan genç bir kadın görmüştü. Açıkça görölüyordu ki, bu olayla ilgili bir şey, patlamanın eşiğinde yaşayan bir kadının patlamasına neden olmuştu. Varsayımlarda bulundu, kadını evine kadar takip etti, onu uykusunda öldürdü, iki çocuğunu kaçırdı, Carnal'a geri getirdi ve onları esaret altında tuttu.

İnzivaya çekilmişti, kasabaya bakkal alışverişi yapmak ve kiliseye gitmek için geliyordu, ailesinden miras kalan evde yaşıyordu ve evde telefon satışı yaparak yetersiz para kazanıyordu. Onu kız kardeşinden başka kimse tanıımıyordu ve Mary Eglund'un anlattıklarına bakılırsa, o evde kalmış kız kurusu bile, Enid'in üç yıl boyunca iki çocuğunu gizlediğini bilmediği için, evde kalmış kız kardeşini pek iyi tanıımıyordu. Kız kardeşinin deliliğinin boyutlarını da bilmiyor ya da kendine itiraf etmiyordu.

Enid aynı zamanda Tanrı'nın işini yaptığına, çocukları düşmüş bir kadından kurtarmak ve annelerinin algılanan günahları yüzünden onları cezalandırmak için sadece Colorado Eyaleti yasalarına göre değil, Tanrı'nın Sözü'ne karşı da birçok suç işlediğine inanıyordu.

Wyoming'deki cinayet ve ifte kaçırma olayı açıkçası özölememişti. Yeni değildi ama kayıp olanları seven birileri kaldıysa ve kayıp kişiler bulunmadıkça veri tabanlarından silinmiyorsa bu tür davalar asla kapanmazdı. Bu nedenle, stajyerlerin aramalarında çocukları nasıl bulamadıklarını Chace bilmiyordu ama ertesini ün geldiğinde öğrenecekti.

Ancak Wyoming'deki yetkilileri aradıklarında, Jeremiah ve Rebecca'nın annesinin Enid'in sandığı gibi ünah dolu bekâr bir anne değil, Enid Eglund tarafından öldürölmeden iki ay önce kocası bir araba kazasında ölmüş dul bir kadın olduğunu öğrendiler. Kadın ve kocası, torunlarının hayatta olmasını umut eden ebeveynleri tarafından hayatta bırakılmıştı.

Yakında gerçekten harika haberler alacaklardı.

Şimdi Chace hastanenin otoparkına döndüğünde gerçekten kötü bir haber vermek zorundaydı. Jeremiah'ın başına gelenler ve kısa bir süre sonra Jeremiah ile kız kardeşinin kendilerinden alınarak büyükanne ve büyükbabalarına teslim edileceğı gereğı.

Park edip kapısını açarken derin bir nefes aldı.

Faye ona hastane personelinin onları ve Jeremiah'nın Becky'nin yanında kalmasını kabul ettiğini söylemişti. Yani Faye, annesi ve babası hâlâ oradaydı.

Hastanede kendisine verilen oda numarasına doğru ilerledi ama kapıya bir adım kala durdu.

Silas bir sandalyede uyuyordu. Sondra bir başkasında kitap okuyordu. Becky o kocaman hastane yatağında küçücük görünerek uyuyordu ve hemen yanında Faye'in kıvrılıp uyuduğı, Jeremiah'ı önüne doğru kucakladığı bir karyola vardı.

Chace donmuş bir halde kadınına ve oğluna bakıyordu, bu yüzden Sondra'nın eli koluna hafifçe indiğinde vücudu hafifçe sarsıldı.

Başını ona doğru çevirdi.

"Dışarı," diye fısıldadı, adam başını salladı ve arkasından dikkatlice kapattığı kapıya doğru ilerledi.

Onun gözlerini yakalamak için başını geriye eğdi. "Ne kadar kötü?" diye sordu sessizce.

"Destek ol," diye fısıldadı nazikçe ve o da gözlerini kapattı.

Onları açtığı anda, ona söyledi. Gözyaşları oluşurken ve dudakları titrerken bile devam etti ve etti çünkü onun bunu başarabileceğini biliyordu. Faye'i o yapmıştı, kırılmayacaktı.

O haklıydı. O yapmadı.

İşi bittiğinde, yumuşak bir sesle "Büyükanne ve büyükbaba" dedi.

"Onu inceleyecekler, Wyoming'deki yerel yetkilileri arayacaklar ve oradaki çocuklar ya bu gece haberlerle yola çıkacaklar ya da sabahın ilk ışıklarına kadar bekleyecekler. Yıllar oldu, Enid Eglund hasta bir kadın, hikayesi çok dağınık ve takip etmesi zor, bu yüzden muhtemelen Jeremiah ve Rebecca'nın düşündükleri kişi olduklarından emin olmak için DNA testi yapacaklar ve testlerin yapılması birkaç gün sürecek. Bununla birlikte, elimizde fotoğraflar var ve yıllar geçti, yaşlandılar ama bu çocukların onlara ait olduğunu inkar etmek mümkün değil. Tahminimce, çocukları ölmüş ve torunları yıllardır kayıp olan büyükanne ve büyükbabalar yakında burada olacaklar."

Başını salladı. O bir büyükanne ve büyükbabaydı. Biliyordu. Ama gözlerinde sadece Jeremiah ve Becky'nin yaşadıkları ve kaybettikleri için değil, oğlunu kaybediyor olduğu için de üzüntü vardı.

"Benim oyunum mu?" Chace sordu ve kız tekrar ona odaklandı.

"Onu onlardan ayırmayın," diye cevap verdi, sorusunu tam olarak biliyordu.

Başını sallama sırası Chace'deydi.

Odaya döndü ve Chace de onu takip etti.

Sonra, zar zor yetecek kadar yer olmasına rağmen ceketini **çıkardı**, karyolanın ucuna fırlattı ve sonra

dikkatle girdi, kendini Faye'in sırtına oturttu ve kolunu onun ve Jeremiah'nın etrafına sardı .

Kıpırdandı, boynu büküldü, uykulu gözleri ona doğru geldi.

"Uyu bebeğim," diye fısıldadı.

"Ama -"

"Uyu."

Onun yüzüne baktı, gözleri yüzünde gezindi . Sonra başını salladı ve yerine oturdu.

Çok rahatsızdı, en uç noktadaydı ama o da yerleşti.

Faye' in tekrar uykuya daldığını hissetti ve muhtemelen ona katılamayacağını biliyordu.

Gözlerin üzerinde olduğunu hissetti ve gözleri Sondra'ya kaydı.

Gözleri onunkileri yakaladığında, odanın öbür ucuna bir kelime fısıldadı, çok şey anlattı ve ruhunun derinliklerine sıcak bir şekilde yerleşti.

"Mükemmel."

Chace onu ve ne demek istediğini anlamıştı. Ama cevap vermedi.

Çenesini ona doğru eğdi, arkasına yaslandı, gözlerini kapattı, kızına ve oğluna sarıldı ve birkaç dakika sonra uykuya daldı.

On Dokuzuncu Bölüm

Bir Melek Gönderdi

"Oğlum."

Chace, Goodknight'ların aile odasının zemininde Lexie, Krys, Twyla, Becky ve Miah ile Candyland oynayan Faye'i izlerken dönüp Silas'ın yanında durduğunu gördü.

Aslında Lexie yerde değildi. Hamile karnı yerde durmasına elverişli değildi. Kanepede uzanıyordu ve Miah sırayla ona yardım ediyordu.

"O karyolada iyi bir uyku çekmiş olamazsın," diye devam etti Silas. "Kızımı eve götür, sana baksın, iyi bir uyku çek."

Ertesi gün öğleyi biraz geçiyordu. Becky serbest bırakılmıştı. Faye kütüphanede bir yer ayarlamıştı ve bunu mırıldanarak yapıyordu: "Kahrolası Mary Eglund ve onun kaçık kız kardeşi. İsterlerse, daha fazla kişisel zaman ayırdığım için beni kovabilirler." Goodknight'lara, Lexie, Krys ve Twyla'nın içinde Becky için giysi ve ayakkabı dolu alışveriş torbaları bulunan arabalarla gelmişlerdi.

Becky duş almış ve yeni giysilerini giymişti. Miah gibi o da yerleşiyor gibiydi. Miah yerleşmişti çünkü Goodknight'ların Faye ile bir bağlantısı olduğunu biliyordu. Becky yerleşmişti çünkü yiyecek, giyecek ve duşun yanı sıra kardeşi de oradaydı.

Bu, ürkek ve temkinli olmadığı anlamına gelmiyordu ve bazen odaya birinin girmesi ya da yüksek bir ses çıkması gibi anlaşılabilir nedenlerle, bazen de hiçbir neden yokmuş gibi görüldüğü için gözlerini kardeşine dikmiyordu.

Psikolog onu görmüş ve Chace, Faye ve Goodknights'a bilgi vermişti.

Miah'ın yaşadığı travma, dışlanmış olması ve tamamen kız kardeşini kurtarmak için zamanını beklemeye odaklanması, konuşmamayı seçmesinin nedeniydi. Muhtemelen her iki çocuğun da

davranışları ve Miah'ın onlara söylediklerine göre yıllardır kız kardeşine göz kulak oluyor ve onu Enid Eglund'un deliliklerinden elinden geldiğince koruyordu. Hayatta kalan biri olarak, Goodknights'la birlikte yaşamının ona getirdiği iyilikleri kabul etmişti. Bir çocuk olarak, Faye ve Chace'in ona gösterdiği ilgiyi kabul etti ve bunun güven oluşturmaya izin verdi. Ama sonunda, akıllı kız kardeşini özgürlüğüne kavuşturmaya odaklanmıştı, bunu kendi sorumluluğu olarak görüyordu ve bunu kimseyle paylaşmayacaktı. Bu nedenle, hiç paylaşmama çabasıyla, nasıl iletişim kurduğunu kontrol etti.

Psikolog ayrıca her ikisinin de derinlemesine travma danışmanlığına ihtiyaç duyacaklarını ve büyükanne ve büyükbabalarıyla yeniden bir araya gelmelerinin bir profesyonel tarafından izlenmesi gerektiğini söyledi. Jeremiah'ın Chace'e o notu göndermesinden ve kız kardeşine bakmasına izin vermesinden anladığı kadarıyla, bu dünyada gerçekten güvendiği tek iki kişi olarak Chace ve Faye orada olmalıydı.

Wyoming'deki polisler haberi duyduktan sonra, torunlarının hayatta ve Colorado'da olma ihtimalinin yüksek olduğunu dört bölge sakiniyle paylaşmak için sabırsızlandılar. Ziyaretlerini yapmışlar ve haberi paylaşmak için onları uyandırmışlardı. Bu nedenle, beklendiği gibi, her iki ekip de yola çıktı ve kısa süre içinde İstasyona varmaları bekleniyordu.

Chace'in kafası karışık. Büyükanne ve büyükbabayla tanışmak için orada olmak istiyordu ama Faye ve çocuklardan uzak kalmak ya da onu onlardan ayırmak istemiyordu. Ona olanları anlatmıştı ve Faye'in tepkisi annesininkine çok benziyordu ama daha sertti. O çocuklara olanlar onu çok üzmüştü ve kan bağı olan aileleriyle birlikte olmaları iyi bir şey olsa da bunu yapmanın Miah'ın bir eyalet uzakta olması anlamına geleceğini bilmek onu çok üzmüştü.

Yani yakın duruyordu.

Chace bunu ona vermek istiyordu ama onu terk etmek de istemiyordu.

"Hayatta kalacağım Silas," diye mırıldandı Chace.

Silas'ın gözleri Chace'in yüzünde gezindi, sonra oturma odasına kaydı ve sonunda tekrar Chace'e baktı.

"Tamam," diye fısıldadı sonra, daha yüksek sesle, "Ben kasabaya gidiyorum. Çocukların ailesi yakında burada olacak ve onlara torunlarının iyi bir yerde olduğunu ve en azından birinin bir süreliğine ona göz kulak olan birileri olduğunu garanti etmek için elimden geleni yapmak istiyorum. Sondra, Carnal Otel'de oda ayarlamak için Betty ile telefonda görüşüyor. Testleri yapılırken burada kalmalarını istedik ama psikolog şimdilik bunun çok fazla olduğunu düşünüyor. Miah burada güvende hissediyor ve Becky de Miah'ın yanında güvende hissediyor. Bu kırılgan bir durum, o yüzden buna dikkat etmeliyiz. Ama Liza getirmek için birkaç lazanya yapıyor. Psikolog bu gece gelebilir, böylece biz halledebilirsek onlar da gelip yeniden bir araya gelebilirler. Güzel bir buluşma, aile ve yemekle birlikte ve Liza'm çok güzel lazanya yapar. Ama Liza onları bırakıp gidecek. Sadece sen ve Faye, Sondra ve ben, büyükanne ve büyükbabalar, psikolog ve çocuklar olacak. Sondra çocukların içtiği birkaç gazoz şişesini poşetledi ve onları DNA için yanıma alıyorum."

"Her şey yolunda. Teşekkürler Silas," diye yanıtladı Chace.

Silas'ın yüz ifadesinin değiştiğini gördü ve bunu hemen anladı.

"Onu özlüyorum," diye mırıldandı Silas, gözleri Miah'a kayarken. "O iyi bir çocuk. Evde tekrar küçük bir böcek olması güzel." Gözleri tekrar Chace'e kaydı ve tekrar konuştuğunda sesi hüzünlüydü ama kararlıydı. "Ama aileleriyle birlikte olmalılar."

"Aileleriyle birlikte olmalılar," diye onayladı Chace.

Silas başıyla onayladı. "Benimle gel o zaman," diye mırıldandı ve uzaklaştı.

Chace onun gidişini izledikten sonra kahkahaları duyunca gözleri oturma odasına döndü. Tüm kadınlardan ve Miah'dan geliyordu ama Faye'e ürkekçe bakan Becky'den de küçük bir kıkırdama geldi.

Faye onu kıkırdatmıştı.

Bu onun kızıydı. Her şeyin üstesinden gelebilirdi. Bu kadar büyük bir boku bile. Bunu onun için yaptığından beri biliyordu.

Telefonu çaldığında dudaklarının yukarı kalktığını hissetti ve Faye ile Miah'nın gözlerinin ona kaydığını, Becky'nin sıçradığını, yüz hatlarını dehşetin kapladığını ve gözlerinin kardeşine kaydığını gördü.

Otomatik olarak onlara güven verici bir gülümseme gönderdi, telefonunu çıkardı ve Becky'nin iyiliği için sakin kaldı ve yaptığı şey normal ve doğalmış gibi davrandı.

Ekrana baktı ve gördükleri karşısında aramanın nedenini anladığını düşündü.

Telefonu açtı ve kulağına götürdü. "Frank, istasyondalar mı?"

"Yirmi dakika önce geldiler," diye yanıtladı Frank. "Onlara La-La Land'den kahveler ve Shambles'ın keklerinden biraz hazırladık. Onlara şu ana kadar bir brifing verdik. DNA örneklerini aldık. Laboratuvar hızlı takip için hazır. Ama, uh..." duraksadı, "bu konuda aramayacağım, Chace."

Chace kaşlarının birbirine yaklaştığını hissetti. "Ne demek istiyorsun?"

"Mahremiyetin var mı?" Frank sordu.

Lanet olsun.

"Hayır," diye yanıtladı Chace.

Frank sessizce, "Al şunu," dedi.

Chace kapı aralığından çıkıp merdivenlerden yukarı çıkarak en üst kattaki oturma odasına geçerken aile odasına bakmadı.

"Anladım," dedi Frank'e.

"Doğru, şey, kardeşim... lanet olsun," diye başladı Frank ve sonra durdu. "Frank," diye sordu Chace sabırsızca.

Onun uyarısı üzerine Frank aceleyle devam etti, "Tamam dostum. Şehir dışından bir motorcuyu tutukladık, önemli bir şey değil, dikkatsiz sürüşten kenara çektik, birkaç tane içmişti, sınırı aşmadı, sadece etrafta dolaşıyordu. Ama ehliyetini incelediğimizde, hakkında tutuklama emri olduğunu gördük, C Springs'te görmediği cezalar. Ama çoğu zaman Enid'in yanındaydı.

ve görünüşe göre saçmalıyormuş. Söylediği bazı şeylerin her zamanki saçmalıklarından daha saçma olduğunu düşünmüş. Kahvaltıyı aldığında Jon'a söylemiş. Jon da bana söyledi. Onu nezaretten çıkarıp sorgu odasına aldık ve daha fazla soru sorduk. Biraz zaman aldı, kardeşim, ama ondan öğrendik."

Devam etmeyince Chace, "Ondan ne öğrendin?" diye sordu.

"Yeremya'yı kovmasının sebebi."

"Peki bu ne olabilir?" Frank tekrar konuşmayı bıraktığında Chace zorladı.

"Tamam, Chace, kahretsin, tamam..."

"Frank," diye kestirip attı Chace.

Frank devam ettiğinde, yine hızlıca yaptı. "Görünüşe göre Jeremiah kaçmış. Sık sık kaçma girişiminde bulunmuş ama başarılı olamamış ama bunu açıkça belirtmiş. Ormandaymış. Kardeşim, söyleyebildiğimiz kadarıyla Harker's Wood'daymış. Orada gördüğü şey onu çılgına çevirmiş. O yüzden bildiği tek şeye geri döndü. Ona geri döndü."

Chace'in vücudu bir heykel gibi hareketsiz kaldı ve ağzı "Ne gördü?" sözcüklerini oluştururken garip hissetti.

"Ondan öğrenebildiğimiz kadarıyla, sarışın bir kadının bir adama oral seks yaptığını görmüş."

Siktir, hayır.

Lütfen Tanrım, hayır.

Chace gözlerini kapadı ve başını öne eğdi.

"Sanırım Misty'ydi, kardeşim," diye fısıldadı Frank. "Enid görmedi, orada değildi. Sadece onu dövdü ve ona gördüğünü söylediği şeyi, aklını kaybetti ve onu vurdu, bu boku uydurduğunu ya da Şeytan'ın oğlu olduğunu ya da her neyse. Ama sanırım, zaman çizelgesi de uyuşuyor, Misty'yi ve onu öldüren adamı gördü. Bu onu çılgına çevirdi, ona geri döndü çünkü bildiği tek şey, sahip olduğu tek koruma buydu."

Chace bunu biliyordu. Jeremiah tek başına dışarı çıktığında çok korkuyordu. Chace bu korkunun Enid'den geldiğini görebiliyordu, kız kardeşinin hâlâ tutsak olduğunu biliyordu ama daha fazlası olduğunu da görebiliyordu. Misty'nin yüzüne tecavüz edildiğini görmüş, muhtemelen dehşetini hissetmiş, belki silahı görmüş ve muhtemelen öldürüldüğünü görmüştü.

Kahretsin, o boku görmüştü.

Kahretsin, hâlâ o korkuyu taşıyor olmalıydı.

Siktir!

Frank ona sessizce, "Misty'yi kimin öldürdüğünü bulmanın anahtarı o olabilir," dedi ve sözlerini şöyle tamamladı: "Ve Newcomb."

Chace gözlerini açtı ve başını kaldırdı. "Bu boku kim biliyor?" diye bağırdı.

"Ben, Jon, motorcu ve sorgulamamı yakalayan video kamera."

"Kaptan'a söyle. Sen de Jon'a çenesini kapalı tutmasını söyle ve Jon'un bu mesajı aldığından emin ol. Ağzını açarsa aklımı kaybederim ve bu şekilde kaybetmemi istemez. O motorcunun onun sadece bir deli olduğunu düşündüğünden emin ol ve bu boku başka kimseyle paylaşma."

Frank o zaman sustu, "Bir tanık olduğunu öğrendiler -"

Chace onun yerine, "O zaman Miah'nın işi bitti," diye tamamladı.

"Kahretsin, kardeşim," diye mırıldandı Frank, "Ama departman temiz."

"Jon her ağzını açtığında olduğu gibi bok sızıyor. Bu yanlış kulaklara ulaşırsa, o çocuk lanet olası bir kaba katlanmaktan, lanet olası hayatının geri kalanında korkarak kaçmaya başlar."

"Doğru," diye fısıldadı Frank.

"Psikoloğunu arayacağım. Sonra da karakola geleceğim."

"Doğru," diye tekrarladı Frank.

"Yapacak işlerin var," dedi Chace ona.

"Tamam," dedi Frank tekrar ve sonra bağlantıyı kesti.

Chace bir nefes çekti. Sonra bir tane daha çekti.

Sonra aşığı inip Faye'e istasyona uğrayacağını ve La-La Land'den kadınlar ve çocuklar için ikramlarla döneceğini söyledi.

* * * * *

Frank, Cap'in ofisinde kendisi, Chace ve Cap ile birlikte duran Miah'nın psikoloğu Dr. Carruthers'a "Ciddi olamazsınız," dedi.

"Ölümçöl," diye cevap verdi Dr. Carruthers hemen.

Frank, "Çözölmemiş bir cinayetin tek görgü tanığı olabilir, büyük olasılıkla bu bölgede iki kişiyi öldürmüş bir adam tarafından işlenmiş bir cinayet," diye karşılık verdi.

"DNA testleri yapıłana kadar, bu çocuklar Devletin vesayetindedir ve bu nedenle Devlet onların refahı hakkında karar verir ve bu kararları vermek için benim gibi birine danışır. Bana danıştıklarında, polisin, babası bir trafik kazasında ölmüş, annesi öldürölmiş, kaçırılmış, hapsedilmiş, zihinsel ve fiziksel istismara uğramış, muhtemelen bir cinayete tanık olmuş ama kesinlikle bunu kendi başına algılayamayacağı bir yaşta cinsel bir eylemde bulunmuş bir çocuğu nazıkçe de olsa sorgulamasına izin vermemelerini şiddetle tavsiye edeceğim. Bu, rızaya dayalı olmayan bir eylemdi ve son olarak, kendi başına yaşadı, sokaklarda ve vahşi doğada kendi başının çaresine bakarken, kız kardeşinin durumu hakkında dehşete düştü. Bu yüzden CPS'i arayarak sadece bana ne düşündüğümü sormaları ve tavsiyeme göre hareket etmeleri için zaman kaybetmeyelim. O çocukla bir tecavüz eylemine ve olası bir cinayete tanıklık ettiği konusunda konuşmayacağınıza dair sözüme güvenin," diye karşılık verdi Dr. Carruthers.

Frank, "Orada olabilirsiniz," diye teklif etti.

"Ve gelecekte, onu sorgulamanız gerekirse, sorgulasam iyi olur," diye karşılık verdi.

Frank, "Bu bir sorgulama olmaz," diye kestirip attı.

"Hiçbir şey olmayacak," diye homurdandı Chace ve bütün gözler ona çevrildi ama o Frank'e bakıyordu. "Hiçbir şekilde

Miah ile konuşacağım. Şimdi olmaz. Yarın olmaz. Gelecek hafta da olmaz. Dr. Carruthers sana izin verene kadar olmaz, belki de hiç olmaz. Bu gece, ona bakanlarla ve üç yıldır görmediği büyükanne ve büyükbabasıyla lazanya yiyecek ve bunu kendini güvende ve bakılmış hissederek yapacak. Bir kadının yüzüne tecavüz edilmesini izlediğini hatırlamayacak. CPS'i arayıp o çocuğa ulaşmaya çalıştığınızda akıllarını kaybederler ve size izin verirlerse Frank, onu almak için benden geçmen gerekecek."

"Ama o Misty," dedi Frank ona zaten bildiği bir şeyi söyleyerek.

"Evet, bu Misty. Ve evet, onu kimin öldürdüğünü bilmek istiyorum. Ama o pisliği yakalamak için Miah'ya vermeyi başardığımız huzur kırıntılarını feda etmek istemiyorum. Misty'yi, belki Darren'ı ve Miah'yı da beceremez. Hayatta olmaz. Başka bir yol bulacağız," diye karşılık verdi Chace.

Frank'in yüzü inançsızlıkla doldu ve sonra ona, "Aylardır onun davasıyla yatıp kalkıyorsun," diye hatırlattı.

"Ve onu kimin yaptığını bilmeden yaşayıp nefes alacağım ama bilmemem Miah'nın bu ciddi olayı geride bırakıp yoluna devam edebileceği anlamına geldiği için rahatım," diye karşılık verdi Chace. "Tanrı şahidim olsun Frank, onunla bu konu hakkında konuşmanı istediğimden emin değilim. Büyükannesi ve büyükbabası bana sorarsa, onlara onu gönüllü yapmamalarını söylerim. Bu adamı başka bir şekilde buluruz. Ama o benim çocuğumdu, o boku yaşadı, onu orada sallamazdım. Özellikle de bu koruyucu gözaltı anlamına gelse bile. Hatta ve özellikle, eğer bu adam daha büyük bir operasyonun parçasıysa, tanık koruma anlamına gelebilir. O çocuğun hayatının üç yılı cidden çalındı. Orada durup bana Misty ve Darren'ın geri kalanını çalmaya degeceğini söyleyemezsiniz."

"Bir suç işlendi, suçlunun kim olduğu önemli değil. Kim," dedi Frank yumuşak bir sesle.

"Saydığım kadarıyla, birçoğu Darren ve Misty'ye karşı sadece üç tanesi. Geri kalanına Miah ve Becky katlandı. Daha fazla dayanamayacaklar," diye yanıtladı Chace.

"Birinin Darren ve Misty için ayağa kalkması gerekiyor. Ve birileri onlara yapılanların bedelini ödemeli," diye karşılık verdi Frank.

"Katılıyorum. Kesinlikle katılıyorum. Katılmadığım şey ise tüm bunları yapmamıza yardım etmesi gereken kişinin Miah olması," diye karşılık verdi Chace.

Frank ağır silahlarını çıkardı. "Seni tanıdığım polis bu değil."

Ama Chace'in bağışıklığı vardı. "Ben polis değilim. Ben aynı zamanda polis olan bir adamım. Ve o çocuk paçavralar içinde uyurken ona uyku tulumu alan, video oyunlarının nasıl oynanacağını öğreten ve titreyen kız kardeşini kurtardıktan sonra onu ormanda taşıyan adamım. Ve polis olmaksansa o adam olmaktan memnunum."

Dr. Carruthers bu noktada araya girerek, "Mükemmel bir baba olacaksın," deyince Chace ona baktı.

"Umarım öyledir, çünkü benimki bir ahmak."

Dudakları kıpırdadı ve "Belki öyle ama aletleri bir yerden öğrenmişsin," dedi ve devam etti, "Ben olsam küfürleri azaltırdım."

Tanrım, bunu daha önce de duymuştu.

Cevap vermedi. Kaptan'a baktı.

"İşimiz bitti mi?"

Kaptan başıyla onayladıktan sonra gözlerini Frank'e çevirdi. "Jeremiah yok, oğlum."

"Kaptan!" Frank sertçe ısırdı.

"Sinirlenirsen, emre itaatsizlik edersen, o çocuğa ya da büyükanne ve büyükbabasına ulaşmaya çalışırsan Chace'e ulaşmak için önce bana ulaşman gerekir. Çocuğun canına tak etti. Bu pisliği başka bir şekilde bulacağız. Bu ofiste bizi ilgilendirdiği kadarıyla, Enid Eglund'un Jeremiah'ın gördükleri hakkındaki saçmalıkları sadece bu. Saçmalık. Bu burada ölür."

Frank'in sırtı yukarı kalktı ve yumuşak ama öfkeli bir şekilde karşılık verdi, anlamı örtülü ama yine de açıktı, "Kanun böyle değil."

"Pislik var, Frank," diye cevap verdi Kaptan, aynı şekilde yumuşak ama öfkeli olmayan bir sesle. "Bir de merhamet var. Bu, Misty Keaton ya da Darren Newcomb ve onları kimin yaptığı ya da bu ofisin o adamı bulma kararlılığı hakkında tek bir şey söylemiyor. Bu, bu Departmanın bir tanık için şefkatle hareket etmeye karar vermesidir. Bunun üzerinde uyuduğunuzda bunu açıkça göreceksiniz."

Frank önce Kaptan'a, sonra Dr. Carruthers'a, sonra da Chace'e baktı.

Kaptan ona "Yiyecek lazanyan var evlat," dedi ve sonra Dr. Carruthers'a baktı. "Senin de var."

"Doğru," diye fısıldadı sırtarak.

Kapıya doğru hamle yaptılar ama Kaptan onu durdurarak "Chace" diye seslendi.

Chace ona baktı.

"Trajik, tanımı, o çocukların başına gelenler. Sen ve kadının, onlar için doğru olanı yaptınız. Görüyorum ki bağlarınız var ve güçlüler. Spect, Faye Goodknight ve ailesi hakkında bildiklerim, onlar da öyle. Bu işte çok fazla kötülük görüyoruz. Buna alışabilirsin. Seni sertleştirebilir. Seni yıpratabilir. Ama bu gece, evlat, bu gece pek çok polisin sahip olmadığı bir şeye sahip olacaksın. O çocukların büyükanne ve büyükbabalarının mucize olarak gördükleri şeye tanık olacaksın. Jeremiah ve Rebecca'yı Wyoming'e geri götürdüklerinde, o mucizenin gerçekleşmesine yardım ettiğin bilgisiyle birlikte bunu da saklayacaksın."

"Doğru," diye mırıldandı Chace.

"Anlaşmasına yardım et. Kadınına akıl verin," diye tavsiyede bulundu Kaptan.

Chace, Kaptan'ının gözlerini tutarak, "Lanet olsun, ama bu adam için çalışmak Arnie'nin emrinde çalışmaktan çok daha iyiydi," diye düşündü.

Sonra başını salladı.

Sonra Miah ve Becky'nin büyükanne ve büyükbabalarıyla tanışmak için Dr. Carruthers'ın peşinden dışarı çıktı.

* * * * *

Chace kamyonetine binip Faye'in yanına gitmek için kapıyı açtı ama adının söylendiğini duyunca durdu.

Sağına baktığında stajyerlerinden Marc'ın kendisine doğru geldiğini gördü; yüzü solgun, gözleri sıkıntılıydı.

Chace nedenini hemen anladı. Marc araştırmaları yürütmüştü ve Marc Miah ile Becky'yi duymuştu.

Bu yüzden Marc durmadan ve konuşmak için ağzını açmadan önce Chace sessizce, "Yapma," diye emretti.

Marc ağzını kapattı, sonra tekrar açarak gergin bir sesle, "Yanlış parametreleri ayarladım," dedi.

"Yapma Marc," diye tekrarladı Chace.

"On bir yaşında olduğunu bilmiyordum. Dışarıda aramayı denemek aklıma gelmedi -"

"Senin işin bu değil," diye sözünü kesti Chace. "Senin işin çalışmak ve öğrenmek. Benim işim öğrenmene yardım etmek. Ben de onun on bir yaşında olduğunu bilmiyordum. Ama bunu ben de önermedim. Sadece bekledim. Yapmayı bilmediğin bir şeyi yapmanı bekledim. Bu benim hatamdı Marc, senin değil."

"Ben bir stajyerim -"

"Fark etmez," diye tekrar araya girdi Chace.

"Eğer bilseydik, biz -"

"Silkelen," diye emretti Chace.

Marc'ın gözleri büyüdü ama ses tonu sertti, "O çocukları haftalarca büyükanne ve büyükbabalarından uzak tuttuğumu, o kızın bir deli tarafından esir tutulduğunu, tüm bunların daha geniş bir yaş aralığında arama yapmak gibi basit bir şeyi yapmadığım için mi olduğunu bilmekten kurtulacaksın?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı Chace ve Marc gözlerini kırptırdı, Chace devam etti, "Dinle dostum, kolluk kuvvetlerinde kariyer yapmak istiyorsan ya da başka bir şeye geçeceksen, çuvalalayacaksın. Amirlerin işleri batıracak ama sen iş yapacaksın ve bu konuda bok gibi hissedeceksin ya da onlar kendi boklarını senin üzerine atacaklar.

Omuzlar. Polis olmak istiyorsanız, bazen anlık ya da uzun süreli bir soruşturma sırasında vermeniz gereken kararlar doğru kararlar olmayabilir. Olacaktır çünkü siz de insansınız. Kendinizi biraz rahat bırakmalısınız yoksa bu hayatta ne yapmaya karar verirsiniz verin, sizi aşağı çekecektir. Şimdi öğrenebileceğin bir şey varsa, o da birisi sana bir ödev verdiğinde ve bunu tam olarak açıklamadığında, bunu sana yüklerlerse, bunun onlara da yansıyacağıdır. Sana bir ödev verdim, yaş aralığını yanlış tahmin ettim ve varsayımlarda bulundum. Sen de sana söyleneni yaptın. İkimiz de bununla yaşamak zorundayız. Ama bu suçlamayı kabul etme. Silkinin. Bundan ders çıkar. Ve yoluna devam et. Yapabileceğinin en iyisi bu ve ben de bunu yapacağım."

Marc onu inceledikten sonra sessizce, "Kızgın değilsin?" diye sordu. "Dün öyleydim. Şimdi yüzünü gördüğümde, umursadığınızı gördüğümde, düşündüğümde hâlâ kızgınım. Ama bana. Hayatımda bir sürü boktan şey vardı ve dikkatimi tamamen buna veremedim. Her şeyi berbat ettim ve sana şu anda hissettiğin gibi hissettirdim ve o çocukları ailelerinden uzak tuttum. Ama bu gece onları tekrar görecekler ve yakında evlerine dönüp iyileşecekler. Her şey bitti. Bundan ders çıkarır ve yolumuza devam ederiz."

İşte oradaydı. Faye onun arkasını kolluyordu ve o orada bile değildi. Faye ona dünyanın yükünü omuzlayamayacağını öğretti. Kendini rahat bırakmasını öğretti. Chace'in otuz beş yıl boyunca yaptığı gibi dünyayı omuzlarına almaması için hayatında iyi şeyler yapmak isteyen iyi bir çocuğa aynı dersi verebileceği bir şekilde ona öğretti.

Marc bakışlarını ondan ayırmadı. Sonra başını salladı ve "Bir dahaki sefere aramayı genişleteceğim" dedi.

Chace bir dahaki sefere olmamasını umuyordu. Ama bunu söylemedi. Başıyla onayladı.

Marc çenesini kaldırdı, uzaklaştı ve Chace onun gidişini izledi.

Sonra bir an düşündü, kendini bırakmaya zorladı, iç çekti, kamyonetine yöneldi ve Faye'e doğru yola koyuldu.

* * * * *

Chace bir şeylerin yolunda gitmediğini anlayarak gözlerini kırptırdı.

Şafaktan önceki karanlıktı ve yatağında yalnız olduğunu hem hissetti hem de hissettirdi.

Kıpırdamadan ve sessizce yatarak Faye'in banyoda olup olmadığını dinledi.

Hiçbir şey duymadı, bu yüzden yorganı arkaya attı, şifonyerine yürüdü, bir çift pijama altı aldı ve onları çekti. Karanlık, sessiz evin içinde ilerledi, hiçbir şey bulamadı, ön kapının açık, fırtına kapısının kapalı olduğunu fark edene kadar hiçbir şey görmedi.

Çıplak ayakları tahtada sessiz bir şekilde antreye doğru ilerledi ve kapıdan dışarı baktığında Faye'in geceliği, tişörtlerinden biri ve kalın bir çift çorabıyla, tıpkı onun oturduğu gibi sallanan bir sandalyede oturduğunu, ayaklarını verandanın parmaklıklarına dayadığını gördü.

Gözleri onun düzlüğüne dikilmişti.

Mayıs ayına yakındı ve bir vadide sıkışıp kalmışlardı ama hava hâlâ soğuktu. Bacakları donmuş olmalıydı.

Eve geri döndü, kendi eşofmanını ve çoraplarını giydi, bir örtü almak için aile odasına geri döndü ve sonra koridordan ön kapıya gitti.

Adam fırtına kapısını açtığında başı döndü.

"Hey," diye fısıldadı.

"Hey," diye fısıldadı, ona doğru ilerledi ve battaniyeyi bacaklarının üzerine attı, diğer salıncağı kapmadan önce kalçalarının etrafına sıkıştırdı, yanına çekti ve kıcını oturttu.

Onu geriye yatırdı, dizlerini büktü ve ayaklarını korkuluğa doğru kaldırdı.

Onun burada olmasına şaşırılmamıştı. Miah için kendini toparlamıştı, böylece Becky de yemek sırasında kendini toparlayabilecekti.

Dolayısıyla, her şey yolunda gitmişti.

Kaptan'ın söylediği gibi bir mucize olmuştu.

DNA testleri hızlandırılmıştı ve beklemedeydi ama fotoğraflardan bunu inkâr etmenin mümkün olmadığını zaten biliyorlardı. Toplantı bunu daha da sağlamlaştırdı. Miah ve Becky'nin büyükanne ve büyükbabaları onları görür görmez tanıdılar ve kendilerini kaybettiler, her iki kadın ve erkeklerden biri anında yıkıldı, Silas ve Sondra'nın onları toparlamak için dışarı çıkarması gerekti.

Ama döndüler ve akşam yemeği yediler.

Garip bir gece olmuştu.

Bu güzel olmadığı anlamına gelmiyordu.

Üç yıl önce, bu dört kişi hayatlarındaki değerli her şeyi iki ay içinde kaybettiklerini düşünüyorlardı.

Goodknight masasında, bir kısmını geri aldılar, çok değerliydi ve saklamaya bile çalışmadılar.

Miah için kesinlikle bir tanıma kıvılcımı vardı, bu yüzden onlara mesafeli bir şekilde açık görünüyordu. Becky kaçırıldığında beş yaşındaydı, kâbusu yeni sona ermişti, bu yüzden ya onları tanımadı ya da tanıdığı gerçeğini henüz sindiremedi ama ağabeyinin yolundan gitti. Dr. Carruthers memnun oldu ve ertesi sabah bir ziyaret daha onayladı. Sondra ve büyükannesi ve büyükbabasıyla lokantada kahvaltı.

Yakında evlerine döneceklerdi.

Faye büyükanne ve büyükbabaya karşı konuksever ve arkadaş canlısı, çocuklara karşı destekleyici, Miah'ya karşı her zamanki gibi sevgi dolu ve Becky'ye karşı olabildiğince şefkatli davranmıştı. Onlar gittikten sonra sessizleşmişti.

Chace ona bu oyunu vermişti.

Salıncaklarında, ona vermeye devam etti. Sessizliği sona erdirmek için zaman bulmasına izin verdi ve o zamanı aldıktan sonra yaptı.

"Bitti," diye fısıldadı onun düzlüğüne.

"Bitti," diye sessizce onayladı.

"Onları seviyorlar." Kadın fısıldamaya devam etti. "Evet," diye nazikçe cevap verdi.

"Bir sürü."

"Evet."

Uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Sevgi iyileştirir." dedi.

Buna inanması gerekiyordu. Neyse ki haklıydı. Bunu biliyordu çünkü ona da bunu öğretmişti.

"Evet, bebeğim," diye

fısıldadı. Kadın sustu.

Chace ona izin verdi, gözleri onun düzlüğündeydi.

Sonra onun yumuşak hıçkırıklarını duydu ve oyun sırası ona geldi.

Sandalyesinden kalktı ve onu kendi sandalyesinden kaldırdı. Anında ona doğru kıvrıldı, göğsü onun göğsünde, yüzü onun boynunda, kolları onun omuzlarında. Fırtına kapısını açtı, ön kapıyı tekmeleyerek kapattı ve onu yatağına götürdü. Onu yatağına yatırdı ve orada ona katıldı, vücudu hafifçe sallanırken ve gözyaşları akarken onu yakınına topladı.

Kız kollarında sakinleştiğinde, başını eğerek dudaklarını kızın saçlarına değdirdi ve "Her şey için mi ağlıyorsun yoksa özellikle bir şey için mi?" diye sordu.

"Sanırım hepsi."

Chace nazikçe, "Onu özleyeceksin," dedi. Kız başını salladı ve nefesi kesildi.

Onu sıktı.

Titrek bir nefes aldı ve "İyi insanlar olmalarına sevindim" diye fısıldadı.

"Ben de."

"Fotoğrafları gördün mü?" diye sordu ve gördüğü için onu bir kez daha sıktı. Her iki büyükanne ve büyükbaba seti de fotoğraf getirmişti.

Miah ve Becky, anne ve babaları. Mutlu bir aile. Yarısı gitti.

"Evet," diye cevap verdi.

Daha da yaklaştı, içine gömüldü. Şafaktan önceki karanlıkta bu kayıp dayanılamayacak kadar fazlaydı.

Chace zaman verdi.

Sonra "Beni anladın mı?" diye sordu.

Başı geriye eğildi ve adamın gözlerini yakaladı. "Seni almak mı?"

Chace sessizce açıkladı: "Her ne sebeple olursa olsun, hayat anne babalarını ellerinden aldı ve onları bir kâbusa sürükledi. Sonra Tanrı'nın işi bitti ve buna bir son vermesi için bir melek gönderdi. O melek sensin, pek çok mucize gerçekleştirebilen bir kadınsın. Şimdi sana melek dediğimde beni anlıyor musun?"

Gözleri tekrar yaşlarla doldu, çenesini eğdi, yüzünü adamın boğazına dayadı ve hıçkırıklarla vücudu sarsıldı.

Onu yakaladı.

* * * * *

Bir hafta iki gün sonra

Chace ayağa kalkıp Sondra'nın Becky'ye sarılmasını izlerken, Silas Miah'ın yanında durmuş, muhtemelen onunla dalga geçerek sırtıyordu ama gözlerindeki umutsuzluk hâlâ okunabiliyordu. Faye, Chace'in yanında durmuş, anne babasına ve çocuklara gülümsüyordu ama üzüntüsü çok daha belirgindi.

Dışarıda duruyorlardı ve arabalar doluydu. Çocuklar evlerine gidiyordu.

"Chace," diye duydu ve gözlerini Miah ile Becky'nin baba tarafından büyükbabasına çevirdi.

Adam yaklaşıp durduğunda Chace, "Ezra," diye mırıldandı.

Çenesini eğip Faye'e gülümsedi ve sonra başını kaldırıp Chace'e baktı.

Sonra sessizce, "Dikkatimi çekti evlat, Miah ve Becky'nin hastane masraflarını karşılamışsın," dedi.

Faye'in sessiz bir ses çıkardığını duydu ve onun kendisine doğru kaydığını hissetti, kolu koluna değiyor, parmakları parmaklarının etrafında kıvrılıyordu ama hiçbir şey söylemedi.

Ona söylememiştir. Söylemeye de niyeti yoktu. Kahretsın.

"Evet," diye gelişigüzel cevap verdi, bunun her şeyi bitireceğini umuyordu ama bu insanları tanıdıkça bunun böyle olmayacağını biliyordu.

Ezra başıyla onayladıktan sonra, "Konuşuyorduk ve biz -"

dedi.

Chace, "Merak etme," diyerek sözünü kesti ve Faye'in parmakları onunkilerin etrafında daha da sıkılaştı.

Ezra'nın gözleri daha da büyüdü. "Ama, bu -"

Chace başını salladı. "Benim bir güven fonum var. Onu bana büyükanmem ve büyükbabam verdi. Onlar iyi insanlardı. Büyükbabam hayatı boyunca çok çalıştı. İyi bir adamdı. Eğer kazanmak için çok çalıştıkları paranın buna gittiğini bilselerdi, memnun olurlardı. Bana güvenin. Eğer hayatta olsalardı, bunu kendileri yaparlardı. Artık bitti. İşleri yoluna koymak için yeterli paran var. Ama bu işin bir parçası değil."

Ezra yumuşak bir sesle, "Bu çok fazla bir jest," diye karşılık verdi.

"Bu bir jest değildi," diye karşılık verdi Chace aynı yumuşaklıkla. "Eğer kabullenmemizi kolaylaştırıcaksa, ben ve Faye'in o çocukların hayatlarına girme yolumuzu satın almamızdı. Sen gidiyorsun ama bu ne onlar için ne de bizim için bitmeyecek. Büyüdüklerini ve güçlü olduklarını bilmek istiyoruz ama nasıl olduğunu da bilmek istiyoruz. Yıllar boyunca bunu bize verirsen, o zaman ödeşmiş oluruz."

Ezra ona baktı, yutkunurken boğazı hareket ediyordu ve Faye onun yanına doğru eğildi.

Sonra Ezra fısıldadı, "Bunu yapabiliriz."

"Güzel," diye mırıldandı Chace ve adamın elini sıkmak için harekete geçti, bu da Faye'in elini bırakmasını gerektirdi.

Elini sıktıktan sonra Faye sarılmak için hamle yaptı ve sarılmalar, vedalaşmalar, içten dokunuşlar, hüzünlü ama yine de mutlu olan zoraki gülümsemeler başladı.

Sonunda Chace, Faye'in Becky'ye sarılırken kulağına Becky'nin kıkırdamasına neden olan bir şey fısıldamasını izledi. Küçük bir kıkırdamaydı ama gerçek bir kıkırdamaydı.

Sonra Miah'ın gözleri ıslık ıslık, dudakları titreyerek ona sınıksız sarılışını izledi; bu sarılma çok uzun sürmüştü ve on bir yaşındaki bir çocuğun bırakmak istememesi gibi alışılmadık bir durumdu.

Onu izlerken Chace'in boğazı düğümlendi.

Vedalaşırken Becky'nin saçlarına dokundu ve Faye arkasından kısık bir ses çıkarırken Becky büyükanne ve

büyükbabasının yanına gitti.

boğazını sıktı ve Miah'ı bıraktı.

Doğruldu ve fısıldamadan önce parmaklarını onun saçlarında gezdirdi, "Ara beni. Ne okuduğunu bilmek istiyorum."

Miah, onun da gözleri ıslanmış ve kızarmıştı, başını salladı. Faye dudağını ısırды ve bir adım uzaklaştı.

Miah ona döndü.

Chace onu sıkmak için elini kaldırmaya başladı ama Miah tam onun alanına girip kollarını Chace'in ortasına dolayınca durdu.

Onun dokunuşuyla, daha az ince olan vücudu Chace'inkine yapıştı, ikisi de alçıda ya da bandajda olmayan kolları onu sardı, Chace'in boğazı tamamen kapandı. Kendi gözlerindeki ıslaklığı hissetti ve kollarını oğluna doladı, sıkıca tuttu, boynunu büktü ve gözlerini kapattı.

"Uyku tulumu sıcaktı," diye mırıldandı Miah, sesi titreyerek.

Lanet olsun. Çocuk onu öldürüyordu.

"Güzel," diye mırıldandı Chace, sesi kalındı. Miah tutundu. Chace de öyle yaptı.

Sonra Miah "Saçın" diye fısıldadı.

Chace gözlerini açtı. "Ne var dostum?"

Miah arkasına yaslandı ama bırakmadı, kırmızı gözleriyle Chace'e baktı ve fısıldamaya devam etti, "Saçların. Aslan saçı."

Chace anlamadı ama kendi gülümsemesini zorladı ve sessizce "Tamam" diye cevap verdi.

Miah onu bıraktı, Chace'in kolları çözüldü, Miah'ın çenesi titredi ama "Sen benim Aslan'ımsın" diye fısıldarken gözleri Chace'inkilerden ayrılmadı.

Aslan.

Aslan, Cadı ve Dolap.

Vay anasını.

Bu sözler karnına bir yumruk gibi inince Chace'in göğsü daraldı ve Miah'nın önünde çömelerek aklına gelen tek kelimeyi söyledi: "Dostum."

"Ben Peter olacağım." Miah hâlâ fısıldıyordu.

"İyi seçim," diye fısıldadı Chace, boğazındaki sızıyı bastırmaya çalışarak.

Birbirlerinin bakışlarını tuttular, Chace ne söyleyeceği ya da ne yapacağı konusunda hiçbir fikre sahip değildi.

Sonra Miah fısıldadı, "Güle güle Aslan." Vay anasını. Sikeyim. Sikeyim. Sikeyim.

"Hoşça kal Peter," diye fısıldadı Chace.

Chace onun nefes alışını ve Faye'e bakışını izledikten sonra dönüp büyükanne ve büyükbabasına doğru yürüdü.

Chace doğrulmak için hareket etti ve Faye onun alanına girdiğinde zar zor ayağa kalktı, önü onun yanına bastırdı, kolları ortasına sıkıca sarıldı. Bir kolunu onun omuzlarına doladı, Silas ve Sondra yaklaştılar ve Miah, Becky ve ailelerinin arabalarına binmelerini izlediler.

Vedalaştılar, el salladılar ve Silas ve Sondra'nın arabasının önünde durup arabanın gidişini izlediler ve artık izleyecek bir şey kalmayana kadar izlemeye devam ettiler.

Önce Faye kıpırdandı ve bunu parmak uçlarına kalkıp adamın kulağını bulmak için yaptı.

"Sana bir kahraman olduğumu söylemiştim," diye fısıldadı ve Chace gözlerini kapattı ama daha bitirmemişti. "Böyle düşünen tek kişi ben değilim Aslan."

Ona doğru döndü, onu tamamen kollarına çekti ve yüzünü boynuna gömdü.

Sıkı tuttu.

O da bu iyiliğe karşılık verdi.

Silas ve Sondra'nın sessizce uzaklaştıklarını hissettiler.

Ona sarılırken, vücudunun gözyaşlarıyla sessizce sallandığını, ıslaklığının boynuna çarptığını hissederken, güçlü durdu ama kendi ıslaklığını onun teninde hissedebileceğini biliyordu.

Ve umurunda bile değildi.

Yirminci Bölüm

Nefes al

Merdivenleri hızla çıktım ve anahtarı yerleştirme zahmetine girmedim çünkü Chace'in zaten dairemde olduğunu biliyordum.

Kapıyı açtım, onu mutfağında gördüm, başını arkaya eğmiş bir şişe biradan uzun bir nefes çekiyordu ve gözleri şişenin etrafında bana kayarken, çenesi aşağıya doğru eğilirken, "Bu bir kız!" diye bağırdım.

Şişeyi bıraktı ve "Ne?" diye sordu.

Kapıyı çarptım, ona doğru koştum ve kendimi öyle bir güçle kollarına attım ki, bir ayağı üzerinde geriye doğru sallandı.

"O bir kız. Bir kız! Lexie ve Ty'ın küçük bir kızları oldu. Adı Ella Alexi!" Kollarımdan biri ona, diğeri de bana dolandığı için onu da yanıma alarak zıplaya zıplaya ağladım.

Bana sırtarak, "Haberler iyi, hayatım" diye mırıldandı.

"En iyisi!" Zıplamayı bırakırken haykırdım. "On Parmaklar. On ayak parmağı. Krys'in dediğine göre kafasında siyah tüyler varmış ve şimdiden buklelerle doluymuş. Eminim çok sevimlidir."

"Eminim." Chace sırtarak mırıldanmaya devam etti.

Onu kollarımda salladım ve "Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum" dedim.

Chace hâlâ sırtıyor ve mırıldanıyordu ki, "Eminim öyledir," diye cevap verdi.

"Krys kutlama için tekilaların yarı fiyatına içileceğini söyledi," diye bilgilendirdim onu.

Chace, "Sadece Krystal bir çocuğun doğumunu yarı fiyatına tekila shot'larıyla kutlar," dedi ve ben de yüzüne gülümsedim çünkü bu çılgınca, komik ve gerçektir.

"Gidebilir miyiz?" Ben sordum.

"Tekila içer misin?" Chace de sordu. "Evet."

"Tekila mı içiyorsun?"

"Hayır."

"Hiç mi?"

"Um... belki üniversitede iki kez ama o zamandan beri hayır," dedim ona.

"O zaman... evet. Kesinlikle."

Verdiği tuhaf ve sert cevap karşısında kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim. "Kesinlikle mi?"

"Bebeğim, sen mutlu ve sarhoşsun, evin Bubba'nın evinden birkaç blok ötede ve yatağın ön kapıdan on adım ötede, buna cevabım evet... kesinlikle."

Rahmimin kasıldığını hissettim ve Chace'in, bana izin vermediği için onun satın alacağı gibi, dışarı çıkmadan önce ATM'ye gitmesi önerimi geri çektim.

Bunun yerine ayak parmaklarımın ucuna kalktım, ağzımı onunkine değdirdim ve "Önce yemek mi?" diye sorarken uzaklaştım.

"Evet," diye yanıtladı Chace. "Ne yiyoruz?"

Buzdolabının kapağını açtım ve hamburger paketini çıkardım, "Paket tacos" diye cevap verdim.

"Bana uyar," diye mırıldandı.

Chace bana bir kadeh şarap getirirken ben çalışmaya başladım. Sonra Chace tezgahıma otururken ben çalışmaya devam ettim, şaraptan yudumlar aldım ve ona diğer iyi haberimi söyledim.

"Kütüphane Kurulu aradı. Önümüzdeki hafta onlarla bir toplantım var. Belediye Meclisi kütüphaneye daha fazla fon ayırmış ve bu fonu aldığımızda yeni bilgisayarlar alacağımızı ve maaşımda yüzde onluk bir artış yapacaklarını söylediler."

"Lexie ve Ty'ın sağlıklı bir kız bebek sahibi olmasıyla aynı seviyede değil ama yine de iyi haber tatlım," diye yorum yaptı Chace, ona baktım ve o da bana gülümsediği için ona kocaman bir gülümseme verdim, sonra dikkatimi tekrar taco etine çevirdim.

Et kızardığında ve ben suyu ve baharatı eklediğimde "Faye," diye seslendi.

Ona dönüp baktım. "Öyle mi?"

"Sesini kıs," diye emretti ve ben de kulağımı omzuma doğru eğdim.

"Ne?"

"Gel Burada." O tutuldu sipariş ve benim Başını dikleştirdi.

"Çok yaklaştık. Sadece marul ve domatesi dilimlemem gerekiyor" dedim.

"Bir dakika, sesini kıs, bir sorunumuz var." Oh Tanrım.

Bunu sevmedim.

Bir süredir sorun yaşamamıştık.

Cumartesi günüydü, Becky'yle tanışmamızın üzerinden üç hafta geçmişti.

Miah ve Becky Wyoming'e geri döndüler ve günlük raporlara göre yerleşiyorlardı, iyi gidiyorlardı, yerel bir danışmanla görüşüyorlardı ve büyükanne ve büyükbabalarının yanı sıra teyzeleri, amcaları ve kuzenleriyle bağ kuruyorlardı. Annelerinin ailesiyle birlikte yaşıyorlardı ve babaları her gün onları ziyaret ediyordu. Hatta her akşam birlikte yemek yiyorlardı.

Bu, çocukların her zaman onları seven ve bunu gösteren insanlar tarafından kuşatıldığı anlamına geliyordu.

İyi mal.

Miah hala okuyordu ve çok okuyordu, bunu biliyordum çünkü haftada en az bir kez beni arayıp ne okuduğunu, ne düşündüğünü, bundan sonra ne okumayı planladığını söylüyor ve okunacaklar listesine neleri eklemesi gerektiği konusunda fikirlerimi soruyordu. Hala video oyunlarını oynuyordu ve bunu biliyordum çünkü Chace'i haftada en az bir kez arayıp oyunlar, skorları ve diğer erkek erkeğe şeyler hakkında konuşuyordu.

İlk başta iletişim kurabilen bir Miah'a alışmak garipti. Ama başparmağını barajdan çıkardığından beri, içinden geçecek çok şey vardı. Sanki hiç konuşmadığı bir zaman yok gibiydi. Yarım saat boyunca hiç durmadan konuşabilirdi ve eğer bir konuda gerçekten heyecanlıysa bu açıkça belli olurdu.

Pek çok şey hakkında gerçekten heyecanlı görünüyordu ve bu şekilde düzenli olarak.

Harika bir şey.

Onu özledim. Annem ve babam onu özledi. Chace onu özledi. Ama gelişmekte olduğu açıktı. Bu da onu özlemekle başa çıkabilmemize yardımcı oldu.

Her neyse, hepimiz bir haftalık tatile çıkıp oraya gitmeyi ve onlarla biraz zaman geçirmeyi planlıyorduk. Bu benim fikrimdi ve Chace'in nasıl hissedeceğinden emin değildim, birlikte ilk tatilimizi ailemle, birkaç çocukla ve çok iyi tanımadığımız dört kişiyle geçirecektik.

Chace bunun bir uyarı dışında harika bir fikir olduğunu düşündü.

"Bir otel odası tutuyoruz bebeğim, ailenin kalmadığı bir otelde."

Görünüşe göre, tatilimiz sırasında başka aktiviteler de olacaktı.

Chace ile otel odasında seks. Yeni bir şey daha. Dört gözle beklenecek bir şey daha.

Daha iyi olan şey ise Mary Eglund'un, kız kardeşinin suç teşkil eden faaliyetlerinin kamuoyu tarafından öğrenilmesinin ardından Belediye Meclisi'nden istifa ederek sıvışması ve zaten seilmeyen Mary Eglund'un artık nefret edilen biri haline gelmesiydi. Bunun nedeni, Enid Eglund ile teması olan tek kişi olarak kız kardeşinin deliliğini görüp bu konuda bir şeyler yapmaması ya da kız kardeşinin annelerini öldürdüğü iki çocuğu istismar ettiğini ortaya çıkarmamasıydı. Bunun yerine zamanını sinir bozucu olmakla ve aile işleriyle ilgilenmesi gerekirken insanlara hayatlarını nasıl yaşamaları gerektiğini söylemekle geçirdi.

Söylentilere göre evi satılmış.

Toplum için büyük bir kayıp olmazdı.

Kız kardeşi ise şu anda Wyoming'de bir yerde bir akıl hastanesinde kalmanın keyfini çıkarıyordu. Bundan hoşlanmadım, Chace de hoşlanmadı. O çocuklara yaptığı şeyin daha kötü bir cezayı hak ettiğini düşünüyordum.

Ama cidden çıldırmış olduğunu inkar etmek mümkün değildi. Mahkemeye çıkmaya elverişli olmadığına karar verilmişti ve bir sürü ilaçtan başka hiçbir şeye uygun değildi.

Kendisi gibi kafayı yemiş bir sürü insanın arasında hapsedildi.

Hoşuma gitmedi ama üzerinde de durmadım. Kilit altındaydı, belki tercih ettiğim şekilde değildi ama yine de kilit altındaydı ve artık kimse için bir tehdit oluşturmuyordu.

İşte oldu.

Biraz kötü olan bu durum daha da iyiydi.

Valerie önceki hafta sonunu ziyarette geçirmişti ve gergin ve kıpır kıpır olduğu birkaç an dışında, ki bunlar Chace'lere yemeğe geldiklerinde ailemle ilk tanıştığı anlardı, gerçekten iyi bir hafta sonu olmuştu.

Ondan hoşlanmıştım. Sevimli ve komikti ve Chace'in yanında artık çok daha rahattı, ziyaret iyi geçmişti. Bana bir çift küpe getirmesi dışında, etrafı elmaslarla çevrili inciler, pahalı oldukları o kadar belliydi ki beni biraz çıldırttı ama Chace bunu kabul etmemi söyledi ve başka seçeneğim olmadığı için kabul ettim. Kıyafetlerimden çok daha süslü olmalarına rağmen onları tüm hafta sonu taktım ama o bundan memnun görünüyordu, bu yüzden moda gafına değdi.

Trane davet edilmemişti ve gelmedi de. Valerie ondan bahsetmedi. Chace ve ben de bahsetmedik. Valerie'de bu durumun altında yatan bir üzüntü hissettim ama aynı zamanda Chace'in tadını çıkarma konusundaki kararlılığını da gördüm ve bunu kolaylaştırmak için elimden geleni yaptım.

İçime hoş bir şeylerin sızdığını hissettim çünkü Chace'i mutlu, daha rahat ve ailemin bir parçası olarak gördüğünü görebiliyordum ve bunun çok hoşuna gittiğini hissediyordum. Yani üzüntü olsa da, aynı zamanda rahatlık da vardı.

Hayat güzeldi. Her şey normale dönmüştü. Dram yoktu. "Karanlık" yoktu. İş, yemek, aile, seks, televizyon, kitaplar... hayattan başka bir şey yoktu.

Sorun çıksın istemedim. Yeterince sorunumuz vardı.

İyi vakit geçiriyordum. Hem de çok.

Bu yüzden kötü bir şey istemedim.

Ama yine de etin ateşini kısıtım ve Chace'e doğru ilerledim ama bunu kurşunlu ayaklarla yaptım. Yaklaştığımda bacaklarını ayırdı ve ben de bunu bacaklarının arasına geçmek için bir işaret olarak kabul ettim. Bunu yaptığımda ellerimi kalçalarına koydum ve o da bir elini kaldırıp saçlarımı omzumun üzerinden kaydırırken diğer elinin parmakları kalçamın üst kısmına dolandı. Saçlarımı uzaklaştırdıktan sonra parmaklarını boynumun yan tarafına doladı, başparmağı çenemin üzerinde gezindi.

"Miah mı?" Fısıldadım. "Bir şey mi duydun?"

"Hayır," diye fısıldadı Chace, gözleri tam olarak okuyamadığım bir şekilde yüzümde geziniyordu.

Fena değildi. Ama çok yoğun olduğu için iyi olduğundan emin değildim.

"Becky?" Sessizce devam ettim.

"Hayır," diye cevap verdi hemen ve aynı zamanda sessizce.

Bir nefes aldım ve sonra temkinli bir şekilde, "Misty'nin davasıyla ilgili bir şey mi oldu ya da... bununla ilgili bir şey mi var?" diye sordum.

"Hayır," diye tekrarladı ve eli boynumdan ayrılıp kalçasına düştü ve onu sardı.

"Chace -"

"Çıplak, bebeğim" diye mırıldanırken başparmağının parmaklarımın üzerinde gezinişini izlemek için başını eğdi.

Tuhaf kelimesi karşısında başım

döndü. "Pardon?"

Gözleri benimkilere geldi ve tekrarladı, "Çıplak."

Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim ve "Çıplak mı?" diye sordum.

Hareket ederken bile bakışlarımı korudu, diğer eli kot pantolonunun cebine sokmak için kalçamdan ayrıldı, sonra diğer eli ona doğru hareket ederken elimi tuttu.

Sol yüzük parmağıma basit ama çarpıcı bir tektaş pırlantanın takılışını izlerken nefesim kesildi ve gözlerim aşağıya kaydı.

"Çıplak," diye fısıldadı ve şimdi parmağımın dibinde duran pırlantaya bakarken nefesimi burnuma çektim. "Benimle evlenirsen, bunun altına bir bant eklerim, seni örterim."

Burnuma batan iğnenin ıslaklığı gözlerime vurunca gözlerimi kırptım ama kırptıktan sonra bakışlarım o halkadan ayrılmadı ve yine nefesim kesildi.

"Bebeğim," diye fısıldadı Chace, elini benimkini tutarak beni sıktı, "Nefes al."

Nefes aldım.

Başparmağı yüzüğün üzerinde gezindi ve o güzel, derin sesi bana geri döndü, "Benimle evlenir misin, Faye?"

"Evet," diye o kadar sessiz fısıldadım ki sanki bir esinti gibiydi. Ama gözlerimi Chace'in yüzüğünden ayırmadım.

Eli benimkinin etrafında kıvrılmış olarak kaldı, başparmağı yüzüğünün dibinde sıkıca duruyordu ama diğer eli boynumun yanına geldi ve kulağımın arkasındaki saçlarıma doğru kaydı.

"Benimle bir yuva kurar mısınız?" diye fısıldadı sorusunu.

"Evet."

"Bir aile mi?"

"Evet," diye tekrarlardım, o güzelliği düşündükçe nefesim kesiliyordu.

"Bir hayat mı?"

Başım geriye eğildi, güzel mavi gözleri gözlerime kilitlendi ve benim için hissettiği her şey onlardan parlıyordu, beni asla üşümeyeceğimi bildiğim bir şekilde ruhuma kadar ısıtıyordu.

Yine mi?

Hayatım boyunca değil.

Gözlerimden yaşlar süzülürken "Evet," diye fısıldadım.

Düştüklerinde, eli çenemi kavrayabilmek için saçlarımdan kaydı ve başparmağı yanağımda gezinerek düşerken onları yakaladı.

"Seni seviyorum, Faye Goodknight," dedi sessizce, gözlerimin içine bakarak.

"Ben de seni seviyorum Chace Keaton," demeden önce iki kez kesilen bir nefes çektim.

Dudakları yukarı kalktı ve gözleri aşırı ısındı.

"İçeri taşınmanı istiyorum bebeğim," diye mırıldandı.

"Tamam," diye hemen kabul ettim. "Gelecek hafta sonu," diye devam etti.

"Tamam," diye kabul ettim, yine hemen.

"Evimizi, hayatımızı şimdi inşa etmeye başlıyoruz ki o grup elmasınıza katıldıktan sonra çocuklarımıza verebilelim."

Nefesim tekrar kesildi ve "Tamam" diye tekrarladım.

Gözleri farklı bir ışıkla parlıyordu, "İnternete girip inek takımına beni indirdiğini söyleyecek misin?" diye sorduğunda da aynı şekilde sevmiştim.

"Evet," diye fısıldadım.

"Beni öp, ben de tacoları bitireyim, sen de bunu yapabilesin."

"Tamam," dedim yine ama olduğum yerde kaldım ve hareket etmedim.

Bu uzun sürünce Chace, "Bebeğim, öp beni," dedi.

"Bir saniye tatlım, bu anı ezberliyorum." Yüz hatlarını çığ bir ifade kapladı ama bu kez acı değildi.

Güzellikti.

Sonra Chace'in eli tekrar saçlarıma girdi, beni kendine çekti ve öptü.

On dakika sonra Chace tacoları bitirdi ve Benji ile Serenity'ye haberleri vermek için sıraya girdim.

* * * * *

Bir saat sonra Bubba'ya gittiğimizde Krys yüzüğümü kaçırmadı.

Bu nedenle Chace'in ATM'ye gitmesine gerek yoktu. Ne zaman ona bir fatura uzatmaya çalışsa, Krys reddediyordu ve Chace otoriter olabilirdi ama Krys reddetme modundaysa, kazanma şansınız yoktu.

Krys ve Twyla haberi barda paylaşp sonra da gelen herkese söylediklerinde bir sürü yuhalama, bağırma, Chace'i omuzdan alkışlama ve bana sarılma oldu. Biri ya da diğeri telefona sarıldı, bu da Tate ve Laurie'nin geldiği anlamına geliyordu. Sonra Deke. Wood ve Maggie biraz sonra geldiler. Deck de onlardan geri kalmadı. Çok geçmeden Sunny ve Shambles da bara geldi. Akış devam etti.

Kucaklaşmalar, sırtta vurulan alkışlar ve haberler o kadar hızlı yayıldı ki, babamdan bir telefon aldım, sesi kalındı ve bana yakında bir aile kutlaması yapacağımızı ve Liza'dan haberi saklamaya çalışacağını, böylece benim şanıma çalmak için dramatik bir şey yapmayacağını söyledi.

Bu haberi ailemle paylaşmak istesem de, birinin iğnemi elinden almasını umursamayacak kadar mutluydum ve babamın mutlu olduğunu duymak beni daha da mutlu etti.

Bubba müzik setini açtı ve birkaç şarkıdan sonra Krys müzik setine bağlı iPod'un kontrolünü devraldı. Belli ki romantik bir ruh halindeydi ve Chace de kesinlikle romantik bir ruh halindeydi çünkü kimse dans etmese de Mazzy Star'ın "Fade into You" şarkısı çaldığı anda beni pencerenin yanındaki açık alana götürdü, kollarına çekti ve sallanmaya başladık.

Chace'ten önce, bu beni utandırırды.

Chace'in kollarında, yüzüğü parmağımdayken, ben onun içinde kaybolurken dünya da kayboldu.

Krys bunu Bad Company'nin "Feel Like Makin' Love", Bruce Springsteen'in "Leah", Cowboy Junkies'in The Velvet Underground'un "Sweet Jane" ve ardından Bad Company'nin "She Brings Me Love" şarkılarıyla takip etti.

Tüm bunlar olurken Chace beni kollarıyla sımsıkı tuttu, ben de kendi kollarımı ona doladım, arkadaşlarımız yakındaydı, kasabamızın bir kısmı bizi izliyordu ama o anımıza nüfuz edebilecek kimse yoktu. Aşkı ve bebekleri kutlayan mutlu insanlardan oluşan bir denizin içindeydik ve bir kasaba sadece olmakta özgürdü. Ama benim için sadece Chace vardı ve Chace için de sadece ben.

Ve bu arada, beni asla bırakmayacağını bildiğim bir şekilde bana sarılan Chace, beni yakın tutabileceğini ve sabahın ilk ışıklarına kadar dans edebileceğini kanıtladı.

Sonra oynadı. Ona bundan bahsettiğimi mi hatırladı yoksa birden mi aklına geldi bilinmez, Krys bunu çaldı.

Ella Mae Bowen "Holding Out for a Hero" şarkısını söylüyor.

Ve o çaldığında, bilmesinin zamanının geldiğine karar verdim. Dudaklarımı kulağına değdirebilmek için daha da yaklaştım.

"O gece, Dobie Gray değildi," diye fısıldadım. "Bu şarkıydı. Senin bildiğim gibi biri olmadığını düşündüğümde Ella Mae bana bunu söylüyordu, yani bu şarkının tüm sözlerini. Yirmi dokuz yıl bunun için direndim. Sonra, yarım saat sonra, bu sözlerin her birinin doğru olduğunu kanıtladın ve o zamandan beri her an bunu yapmaya devam ettin. Senin meleğin olduğumu düşünmeni kabul ediyorum ama bilmelisin ki sen benim kahramanımsın. Yirmi dokuz, tatlım, bunun için direndim. Yirmi dokuz yıl, senin için direndim."

Zaten boynumda olan yüzü daha da derine gömüldü. Beni zaten sıkıca tutan kolları daha da yakınımaya çekti.

Hiçbir şey söylemedi.

Ama o beni Ella Mae'ye doğru sallarken, ben de onun kulağına onunla birlikte şarkı söyledim.

Ve o barda, Chace'in kollarında, onun şarkısını kulağına fısıldadığım ve ona her şey olduğunu ve benim için her şey olduğunu söylediğim o an, önümüzde uzanan güzellik ne olursa olsun, yarattığımız güzellik ne olursa olsun, benim için bundan daha güzel bir an olmayacağını biliyordum.

Şarkının sonunda Chace dudaklarını dudaklarıma değdirip dilini ağzımın içine kaydırarak bu güzelliği mühürledi, tatlı, nazik, yumuşak, verici, vermeme izin veren.

O olan her şey. Bana ait
olan her şey.

Bölüm Yirmi Bir

Bir Kahramanı Beklemek

Barın diğer ucunda bir hareketlenme oldu ve Chace esmer bir kadının arka koridordan çıkıp tuvaletlerin bulunduğu ortak alana girdiğini gördü.

Faye on beş dakika önce orada kaybolmuştu ve eve gitme vakti gelmişti. Yatma vakti gelmişti. Parmağında yüzüğü varken kadınıyla ilk kez sevişme zamanıydı.

On beş dakika gitmesi için çok uzun bir süreydi. Sabırsızdı. Onu yalnız istiyordu. Onunla dans etmeye devam etmek istiyordu. Onunla şafağa kadar dans etmeye niyetliydi ama farklı bir şekilde.

Ancak bar doluydu, bu da kadınlar tuvaletinde sıra olabileceği anlamına geliyordu.

Birasını aldı, yukarı kaldırdı, bir nefes çekti ve aşağı inerken gözleri Tate'e takıldı.

Tate barın hemen aşağısında iki kolunu bara dayamış, bir elini de bir şişe biraya sarmıştı. Laurie onun yanıındaydı ama bir kolunu karnına dolamıştı ve gövdesi sırtına doğru sarkıyordu, konuştuğu Wendy'ye doğru eğilmişti ve Chace Lauren'ı göremiyordu ama Wendy gülüyordu.

Tate'in kadını sırtına sarılmış olabilirdi ama gözleri Chace'in üzerindeydi.

Chace'inkini yakaladığında birasını kaldırdı ve dudakları kıpırdarken birasını devirdi.

Chace bu selamın ne anlama geldiğini biliyordu.

Tate, Chace'in ne hissettiğini biliyordu. Doğru kadını bulmak değil, tek kadını, mükemmel kadını, sizin için yaratılmış olanı bulmak. Sonra yüzüğünüzü parmağına takmak, onu sahiplenmek ve sizin olduğunu bilmek, başka hiç kimsenin ona sahip olamayacağını, yatağınızın asla soğuk olmayacağını bilmek,

her zaman yanınızda ya da arkanızı kollayan biri olurdu.

Tate Jackson bunun ne kadar iyi hissettirdiğini biliyordu. Bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Dünyada bundan daha iyi bir şey olmadığını biliyordu.

Chace çenesini ona doğru kaldırdı ve Lauren'ın kulağına bir şeyler söylemek için kaymasını izledi. Tate'in gözleri dinlerken odaklanmadı, yüzü yumuşadı, dudakları yukarı kıvrıldı, sonra boynunu çevirdi ve Chace kadınının ağzını alırken onu gözden kaybetti.

Evet. Tate Jackson bunun ne kadar iyi hissettirdiğini biliyordu.

O anda telefonu cebinde titreşti.

Geç olmasına rağmen titremesine şaşırmadan telefonu çıkardı. Haberler hızla yayılıyordu. İyi dileklerin ardı arkası kesilmiyordu. Chace o günün Carnal kasabası için önemli olduğunu düşünüyordu. Ty Walker, kasabayı mahveden adamlar tarafından mahvedilen hayatından iyi bir şekilde çıkmanın bir sonraki adımına geçmişti. Aynı gün, Chace de öyle yapmıştı.

Chace telefonuna baktı ve bir mesaj olduğunu gördü. Başparmağını düğmelerin üzerinde gezdirerek mesajı yukarı çekti ve mesajı gördüğünde vücudu hareketsiz kaldı.

Faye elimizde. Şu an itibariyle dört saatlik havası var. İhtiyaç duyulan eşyaları bulup geri getirmek için o kadar vaktiniz var. Eğer yapmazsanız, size onu nereden çıkaracağınızı söylemeyeceğiz ve nefessiz kalacak.

Okuduktan sonra ciğerleri yanan Chace bardaki yerinden hızla kalktı ve kalabalığın arasından arka salona doğru ilerledi. Ağza ulaştığında, barın yığılmasına aldırmadan boş olduğunu gördü.

Kadınlar tuvaletine doğru ilerledi.

Kapıyı açtı, lavabodaki sarışın dönüp gözlerini ona dikti ama onu görmezden geldi ve sertçe "Faye!" diye seslendi.

"İyi misin, dostum?" diye sordu. Kesinlikle değildi.

"Faye!" diye bağırdı.

Hiçbir şey.

Gözleri sarışına kaydı. "Burada kızıl saçlı birini gördün mü?"

Ona baktı ve gözlerini tezgahların altına dikmek için hafifçe eğilerek "Aranızda kızıl saçlı var mı?" diye seslendi.

"Hayır."

"Ben değil."

"Sevimli mi?"

Hiçbiri Faye. Sikeyim.

Sikeyim.

O daha cevap vermeden dışarı çıktı ve koridorda hızla ilerleyerek arka tarafa ve acil çıkışa yöneldi. Kapıyı iterek açtı ve hiçbir alarm sesi duymadı. Dışarıda, ara sokakta ne araba vardı ne de kimse. Hiçbir şey yoktu.

Sikeyim.

Sikeyim.

Koridorda ilerledi, ağzında durdu ve başını telefona doğru eğdi.

On beş dakika içinde, eğer onu etkisiz hale getirmişlerse, bir arabaları varsa, çoktan gitmiş olabilirler.

Telefonuna baktı.

Dört saatlik hava.

Chace telefonuna bakmaya devam etti.

Çıkarın onu.

Chace telefonuna bakmaya devam etti.

Nefesi tükenecek.

Anılar beyninde çarpıştı.

Faye, La-La Land'in dışındaki kaldırımında, bir pislik olduğu için özür dilediğinde, gözlerindeki o merakla bunu ilk kez yaptığında ona bakıyordu. O zaman bilmiyordu ama bunu yapmıştı çünkü ona aşıktı ve o da ilk kez ona yakındı.

Sadece onun yakın olması bile onu o kadar etkiledi ki, nefes almayı bıraktı.

"Nefes al, Faye" diye fısıldadı.

Ve ilk kez seviştiklerinde elini sikine dolamadan hemen önce nefesini tutmuştu.

"Nefes al bebeğim" diye mırıldandı.

Ve tam da o gece yüzüğünü parmağına takmıştı.

Bebeğim, diye fısıldadı, nefes al.

Nefesi tükenecek.

Nefes al.

"Chace?" Tate'in sesi ona çok yakındı, kafasını kaldırdı ve Tate onu gördüğünde yüzü sorgulamadan alarma geçti.

"Tanrım, dostum, neler oluyor?"

"Faye ellerinde," diye
homurdandı. "Kimi?" Tate
sordu.

"Seçkinler," diye cevap verdi Chace, bu iki kelime hamdı ve Tate'in çenesinin geri çekildiğini görmedi. Kapıya doğru ilerliyor, kalabalığı yararak ilerliyor, Tate'in erkeklerin isimlerini bağırdığını belli belirsiz duyuyordu ama zihni karmakarışık.

Darren Newcomb bir dost değildi. Chace o adamdan nefret ederdi. Elinden geldiğince ondan uzak duruyordu. Kime güveneceği hakkında hiçbir fikri yoktu. O pisliği nereye saklayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Kime vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Siktir," diye tısladı Chace, kapıyı iterek açtı ve telefonundaki tuşlara bastı.

Dışarıda durdu, yanıtla tuşuna bastı, sonra da "Bulacağım, alacaksın ama biraz daha zamana ihtiyacım var" diye yazdı ve gönder tuşuna bastı.

Tate, "Chace, konuş," diye emretti ve Chace başını kaldırdığında Tate'i Bubba, Deke, Wood, Jim-Billy ve Deck ile birlikte gördü.

"Dışarıda bok var," dedi onlara.

"Biliyoruz," diye yanıtladı Tate. Her zaman zeki Tatum Jackson.

Neler olduğunu tam olarak biliyordu.

"Onu istiyorlar. Mesajlarından Faye'i bir yere gömdükleri

anlaşıyor. Onu bulmam için dört saati var.

o boku onlara götür yoksa havası biter."

"Onu gömdün mü?" Deck homurdandı, iri vücudu gergindi, ruh hali havada tehlikeli bir şekilde sürükleniyordu ve Chace telefonunu arkadaşına itti, o da aldı ama aniden her şey netleşti ve gözleri Tate'e kaydı.

"Tate, Max'i ara. George Nielson'a gitsin, onu bulsun, gerekirse kışını yataktan çıkarsın ve ne bildiğini ya da bir şey öğrenip öğrenemeyeceğini öğrensin. Max bunu yapamaz, Gnaw Bone'a gidecek bir adama ihtiyacım var," diye emretti Chace, Tate çenesini kaldırdı ve uzaklaştı.

Telefonu çaldı ve Deck tuşlara bastı, sonra gözleri Chace'e takıldı. "Dört saatin olduğunu söylediler, daha fazla değil," dedi ona, çenesi sert, gözleri parlıyordu.

Chace arkadaşına baktı. "Mesajdaki numara, süper güçlerini kullan. Ona kilitlen." Deck başını salladı, geri çekildi ve kendi telefonunu çıkardı. Chace Wood'a baktı. "Sen Ty'ı ara. Bu gece gibi güzel bir gecede onun için boktan bir durum olduğunu biliyorum ama onu içeri çekmeliyiz. Dewey'le bağlantı kurması gerek. Dewey herkes hakkında her şeyi bilir. Ty'a söyle Dewey istihbarat toplamak için harekete geçsin. Dewey kimin oyunda olabileceğini ve nasıl oynayacaklarını öğrenebilir, hatta fikirleri vardır."

"Tamam dostum," diye mırıldandı Wood ve uzaklaştı.

Chace uzanıp Deck'in elinden telefonunu aldı ve Faye'in dairesine doğru koşmaya başladı.

"Siktir! Nereye gidiyorsun?" Bubba koşup telefonunun tuşlarına basarken arkasından bağırdı.

Kulağına götürdü ve çalmasını dinledi. Dört kez çaldı ve babasının sesini duyduğunda yeniden bağlanmak ve o ahmağı uyandırmak için bağlantıyı kesmek üzereydi.

"Chace?"

"Baba -" diye başladı, nefesi kesilmişti ama Trane onun sözünü kesti.

"Saat neredeyse sabahın ikisi."

"Kapa çeneni ve dinle. Arkadaşların sabrını kaybetti. Faye'i canlı canlı gömdüler. Bu boku almak için dört saatim var."

yoksa havasız kalacak. Kıçını yataktan kaldır, telefona ya da arabana bin ya da her ikisini de yap ve Faye'in nerede olduğunu öğren."

"Canlı canlı gömülmek mi?" Chace, arkasından gelen ayak seslerini duyarak Faye'in dairesine doğru ara sokağa saparken Trane fısıldadı.

"Boşa harcadığın her saniye, onun sahip olmadığı bir saniyelik hava demek," diye hırladı Chace telefonda, arka sokağa doğru bir sonraki dönüşü yaparken ve sonra bağlantıyı kesti.

Arkasından gelen adamların sesini duyarak koşar adımlarla merdivenleri çıktı. Anahtarlarını çıkardı, kapıyı açtı ve hızla içeri girdi. Doğruca masasına koştu, oradaki lambayı yaktı ve bilgisayarının düğmesine bastı.

Chace, Faye'in masasının üzerindeki ıvır zıvırları karıştırırken Deck ona, "Kardeşim, kafandan neler geçtiğini bize anlatmalısın ki biz de yola çıkıp kız arkadaşını bulabilelim," dedi. Adres defteri.

Bilgisayardan uzaklaştı ve Deck'e baktı. "Açılıyor, sohbetini ara ve Benji adında bir adamla ya da kendine SerenityWash diyen biriyle bağlantı kurup kuramayacağına bak."

Diğer adamların hepsinin Faye'in dairesinde durduğunu, hepsinin telefonlarıyla konuştuğunu gördü, sonra başını eğdi ve adres defterini karıştırdı.

Benji adında biri hakkında bir şey yok. "SerenityWash" ile giriş yok.

Sikeyim.

"Chace," diye seslendi Tate ve Chace ona baktı. "Newcomb'un kız kardeşine gidiyorum."

"Frank onu sorguladı. Bir bok bilmediğini söylüyor," dedi Chace ona.

"Söylüyor ama birinin diri diri gömüldüğünü bildiği için fikrini değiştirebilir, bu yüzden öksürebilir ya da Newcomb'u nereye sakladığını ya da kim olduğunu bilecek kadar tanıyor olabilir.

Verdikten sonra çocuklar tur atabilir," diye karşılık verdi Tate.

"Git," diye homurdandı Chace ve Tate gitti.

"Benji'yi yakaladım," dedi Deck, klavyeden uzaklaşarak ve Chace içeri girdi.

Üzerine eğildi, yazdı,

Chace sende. Elitlerin elinde Faye var. Bokun dışarı çıkmasını istiyorlar yoksa havası biter. Bu boku kime yaptıracaklarına dair bir fikrin var mı?

Geri döndü, OMG! Havası mı bitti? Bu da ne demek oluyor?

"Bir arada tut ve düşün." diye yazdı. Sana bir soru sordum. Cevap ver.

Benji, Clinton Bonar adında bir adamla düzenli olarak iletişim kurduklarını söyledi.

Hay

sikeyi

m.

Tama

m.

Bonar.

Chace doğruldu, telefonunu Deck'e fırlattı ve homurdandı, "Bonar. Ara onu," gözleri adamlara kayd, "Bul onu."

Bubba ve Deke gittiler. Deck telefonu kulağına götürdü. Chace klavyeye geri döndü.

Başka ne var? O sordu.

Serenity'i devreye sokmaya çalışıyorum. Eşyaların çoğunu bulan oydu. Ama görünüşe göre çevrim dışı. Benji cevap yazdı.

İletişim bilgileri var mı? Chace itti.

Hayır. Benji cevapladı.

Gerçek bir isim mi? Chace devam etti.

Üzgünüm, Chace, hayır. OMG.OMG. Benji kendini kaybediyordu.

Bir arada tutun. Bir şey buldun mu? Chace geri döndü.

Faye bize her şeyi unutmamızı, silmemizi söyledi. Ben sildim. Serenity sildi mi bilmiyorum. Ama yedeklerden bir şey geri yükleyebilir miyim bakacağım. Onun e-postasına

göndereceğim ve Serenity'yi denemeye devam edeceğim.
Benji cevap verdi.

Bunu şimdi yap. Chace emretti, "Tamam" cevabını aldı ve klavyeden döndü.

"Bonar cevap vermiyor," diye mırıldandı Deck, başı Chace'in telefonuna eğilmiş, başparmakları telefonun üzerinde geziniyordu.

Chace, Faye'in kanepenin yanındaki ev telefonuna doğru ilerledi, telefonu kaptı, çalıştırdı, tuşlara bastı ve kulağına götürdü. "Carnal Polis Departman, olabilir I

Yardım Sen?" Terry

cevap verdi.

"Terry, Chace," diye cevap verdi Chace. "Bir mesaj aldım, Arnold Fuller'ın şantaj yaptığı adamlar Faye Goodknight'ın kaçırılmasını ayarlamışlar ve mesajlarında canlı canlı gömüldüğünü söylüyorlar. Üzerlerinde tutulan şeyi almak için dört saatim var yoksa havası bitecek. Frank'le konuşup kim olduklarını öğren, sen, Frank ve görevdeki diğer herkes haberi yayar. O adamların her biri toplanıp sorgulanmak üzere getirilecek. Hemen. Bu gece."

"Tanrım, Chace," diye mırıldandı Terry.

"Bu Faye'in kaybettiği bir saniyelik hava demek," diye ısırıldı Chace. "Siktir, tamam ama anladığım kadarıyla o adamların hepsi

Dört ilçeyi aşır Aspen'e kadar uzanıyor," dedi Terry ona.

"O zaman şu lanet telefonu açsan iyi edersin," diye homurdandı Chace ve sonra bağlantıyı kesti.

"Chace, dostum, Dewey benimle Bubba'nın arkasında buluşacak," diye seslendi Wood ve Chace, Wood kapıdan çıkmadan önce çenesini kaldırma fırsatı buldu ve o gözden kaybolduğu anda Jim-Billy, Lauren ve Krys kapıdan koşarak içeri girdiler.

"Neler oluyor?" Krys sordu.

"Şu bilgisayara bak. Faye kaçırıldı," Lauren ve Krystal soluk soluğa kaldılar, Jim-Billy homurdandı ama Chace konuşmaya devam etti. "Bir sohbet aracılığıyla iletişim kurabilecek bazı arkadaşları var. E-postalar geliyor olabilir. O bilgisayarın başına oturun ve size bir şey söylerlerse beni arayın."

Krystal bilgisayara doğru koştu, Lauren da peşinden.

Jim-Billy usulca Lauren'a seslendi, "Laurie, sevgilim,

telefonunu bana at."

Chace Deck'e bakarken Lauren cebinden telefonunu çıkardı.

"Hadi gidelim."

"Nerede?" Deck sordu.

"Bonar," diye yanıtladı Chace ve Faye'in dairesinden dışarı çıktı, göğsü sıkışmış, boğazı düğümlenmiş, avuç içleri kaşınıyordu, korku ve öfke üstünlük için savaşıyordu ve hangisinin kazanacağı belli değildi.

Ve ne zaman.

Deck onu dışarı kadar takip etti.

* * * * *

Faye

Bana bıraktıkları oksijen tüpünün vanasını çevirdim, bana bıraktıkları el feneri hareketlerimi aydınlatıyordu, ellerim etrafımı saran tahtaya vurmaktan kan içindeydi.

Hava incelemeye başlamıştı.

Çok fazla panik yaptım. Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Plastik şeyi ağzımı ve burnumu kapatacak şekilde hareket ettirdim ve nefes aldım.

Chace'in sözleri aklıma geldi.

Bebeğim, nefes al.

Gözlerim paniklemeği bıraktığımda bulduğum nota kaydı, toparlandım, yakın çevremi inceledim, el fenerini ve tankı buldum. Yanımdaki tahtaya yaslanmıştı.

Dört saatin var. Onun da öyle. Telefonun şarjı çok az. GPS yok. Bir arama için yeterli zamanın olacak. Veda etmen gerekirse kullan.

Gözlerim yanımda bıraktıkları telefona kaydı.

Sonra kapandı.

Ella Mae kulağıma şarkı söyledi. Gözlerimi kapalı tuttum.

Chace'in kollarını etrafımda hissettim, vücudu benimkine bastırdı, kalçalarımız sallanıyordu.

Evleniyorduk. Bir aile kuracaktık.
Yirmi dokuz yıl boyunca direndim. Chace için direndim.
Bir kahraman için direndim.
Beni bulacaktı.
Chace beni bulurdu.

* * * * *

Chace

"Ben bir bok bilmiyorum," diye tükürdü Bonar, Deck'in boynundan tuttuğu total bedenine rağmen gözlerini Chace'e dikerek.

Chace nefesini içine çekti, saatine baktı ve mesajın geldiği saati hatırladı çünkü beynine kazınmıştı.

Faye'in üç saatten az zamanı vardı.

Gözleri Deck'e kaydı. "Üç saatten az zamanı var." Deck bir kolunu geri çekti ve uçmaya başladı. Bağlandığında, kan arkalarındaki duvara sıçradı.

Chace'in telefonu çaldı. Çıkardı ve aramayı cevapladı.

Deck Bonar'a doğru eğilirken "Ne?" diye sordu, Bonar'ı parmaklarıyla boğazına sararak kendine doğru çekti ve Chace'in duyamayacağı kadar alçak sesle bir şeyler homurdandı.

Frank onun kulağına, "Kardeşim, onları içeri çekiyoruz ve hepsi avukatlık yapıyor," dedi.

Chace konuşmak için ağzını açtı ama arka plandan şu sözleri duydu: "Hepsini cinayet işlemek için komplo kurmakla suçlayın ve kayıtlara geçirin."

Kaptan oradaydı.

"Bunu destekleyecek kanıtımız yok." Chace, Frank'in Yüzbaşı'ya söylediğini duydu.

Sonra Kaptan'ın yakınlardan mırıldandığını duydu, "Bunu sonra düşünürüz. Onları suçla, kayıt altına al ve bunu bana ver." Sonra Chace, Kaptan'ı yönlendirdi. "Evlat, orada her ne pislik yapıyorsan, benim temizleyebileceğimi de unutma."

Bağlantıyı kes.

Eğer Faye'in havası tükenmemiş olsaydı, gülümseyebilirdi.

Onun yerine gözlerini burnundan kan akan, dudaklarında birkaç kesik olan ve yüzünün sol tarafı tamamen şişen Bonar'a çevirdi.

Güverte hasarı lokalize ediyordu ve çok acıyor gibi görünüyordu.

Bonar'ın gözleri Deck'ten Chace'e kaydı.

"Senin bu adam olduğunu biliyordum," diye fısıldadı, yanlış anlamıştı.

Tam da böyle bir adamdı ama Bonar gibi bir adam bunun nedenlerini asla anlayamazdı.

"Nerede o?" Chace fısıldadı.

Bonar sırttı.

Deck onu salladı ve kafası bir bez bebek gibi ileri geri uçtu.

Deck onu sarsmayı bıraktığında Chace tekrarladı, "Nerede o?"

Bonar bir başka sırtıyla, "Bölümlere ayırma," diye fısıldadı.

Kahretsin, bilmiyordu. Emri verebilirdi ama nasıl uygulandığı ya da belki de kim tarafından uygulandığı hakkında hiçbir fikri olmayacaktı.

Chace bir hareket hissetti ve arkasına baktığında Bubba'nın Bonar'ın yatak odasına girdiğini gördü.

Hiç gecikmedi. "Krys ile konuştum. Bunu anlamadım ama anladığımı hemen söyleyeceğim. Faye'in bilgisayardan tanıdığı adam her kimse bir sürü bok göndermiş. Hepsinin çıktısını aldılar ve herkes her kelimeyi ve rakamı inceliyor. Shambles ve Sunny geldi. Wendy. Twyla. Daha fazlası. Bir numara gördüm," Bubba başını Bonar'a doğru salladı, "çok aramış. Denver'daki bir şirkete kadar izini sürdüm. İsim yok. Ama bilgisayardaki adamın yetenekleri var. O numaranın GPS'ine kilitleti." Bubba bir mesajın görüntülendiği telefonunu kaldırdı. "Ve şu anda, her kimse, buralı."

Chace Deck'e döndü, çenesini kaldırdı ve sonra kapıya doğru ilerledi.

Bonar arkalarından, "Suç duyurusunda bulunacağım," diye seslenince Chace durdu çünkü Deck'in durduğunu hissetmişti.

"Orospu çocuğu, hadi bakalım. Ama şunu bil, polisleri ararsan, uydurmak zorunda kalsam bile hücre arkadaşı olmamızı sağlarım. Beni araştırdın. Yeteneklerimi biliyorsun. Tek fark, Chace ve benim senden çok önce dışarı çıkmamızı sağlayacağım," dedi Deck ve daha fazla gecikmeden Chace odadan çıkarken onu takip etti.

* * * * *

Yukon'unda, Deck yanında, hız sınırını aşan Bubba'yı takip ederken, göğsündeki dayanılmaz acıyla, midesindeki ekşimeyle savaşıırken Deck'in telefonu çaldı.

"Yo." Chace, "Tamam" dedikten sonra bir bip sesi duydu ve "Mesajların gönderildiği telefon kullan-at. GPS'te çekim yok."

Chace nefesini içine çekti. Sonra sürdü.

Beş dakika sonra, Faye'in havasından beş dakika daha az kaldığında telefonu çaldı.

Çıkardı ve kulağına götürdü. "Ne?"

"Oğlum, onları tutuklattın."

Babası yumuşak ve sessiz konuşuyordu. Annesi uyuyordu. "Evet? Ve?" Chace kırptı.

"Onlar hapisteyken onlarla zorlukla konuşabiliyorum."

"Belki avukatınız onların avukatlarına akıllı davranmalarını ve konuşmaya başlamalarını söyleyebilir."

"Korkarım beni dinlemeyecekler. Bu gece olanlar, onların döngüsünün dışında olduğumu açıkça ortaya koydu."

"Ne?" Chace sordu.

"Sen yasak bölgedesin. Valerie yasak bölge. Faye'le tanıştığımda ona da yasak olduğunu söyledim. Bu hamleyi yapmalarından endişe duyuyorum. Onlar gibi değiller ve bu konuda hiçbir şey bilmiyordum."

"Bunu açıkça belirtmen pek yardımcı olmadı baba. Hayatım altüst oldu. Annem bilmiyor ama senin sapıklığını öğrenmekle tehdit edildi. Bu yüzden

kıçlarını koruduğun insanlar o kadar da güvende değillerdi. Buna Faye de dahil."

"Faye'i hedef almayı planladıklarından haberim yoktu, Chace. Diğerleri üzerinde hiçbir kontrolüm yoktu. Bunu ikinize Fuller yaptı," diye hatırlattı Trane ona.

"Sen izin verdin," diye karşılık verdi Chace. "Şimdi, bu işlere yardımcı olmadığına göre, bana yardımcı olacak bir şeyiniz yoksa, işimiz bitti."

"Clinton'la konuşmalısın," diye tavsiyede bulundu.

"Çoktan yapıldı. Bölümlere ayırma. Nasıl oynadığını biliyorsun. Benim için başka bir ismin var mı?"

Sonra bir sessizlik oldu, "Ben o adam değilim Chace," dedi sessizce. "Ben senin düşündüğün adam değilim. Clinton'la o ilişkiyi kurmamın tek nedeni, o adamların çoğuyla kurmak zorunda kaldığım ilişkiden bahsetmiyorum bile, o kasetin beni o ilişkiye zorlamasıydı."

"Bonar uzun zamandır senin ekibinde baba." "Bunlar olmaya başladığında ve biz farkına vardığımızda Diğerleri de aynı şeyle karşı karşıyaydı, ittifak yaptık ve Clinton'ın görev tanımı buna göre ayarlandı."

"Benim kadını, bu gece parmağına elmas taktığım kadın, baba, üç saatten az havası var. Bana bu geçmişi vermenin ona zerre kadar faydası yok. Şimdi bana yardımcı olabilecek bir şeyin var mı?"

"Polis yakında kapımda olacak mı?" Trane karşılık verdi. İşte oradaydı.

"Bilmiyorum. Umurumda da değil. Ama gözaltında olmamana şaşırdım doğrusu."

"Annen -"

Kendi kıcını kurtarıyor. Her zamanki gibi.

Her zamanki gibi.

Bu yüzden, Chace kaybetti.

"Kadınımın üç saatten az havası var," diye gürledi telefonda. "Bu seninle ilgili değil, bu senin kıcını kurtarmakla ilgili değil ve bu annemi korumakla ilgili değil.

Bu, sevdiğim kadının lanet olası hayatını kurtarmakla ilgili. Bu yüzden Faye'e yardım edecek bir şeyiniz yoksa beni aramayın."

Trane ona "Elimden geleni yapmaya devam edeceğim," dedi ve Chace başka bir şey söylemeden bağlantıyı kesti.

"İyi misin?" Deck sordu.

Chace, "Hayır," diye ısırdı.

"Sakin olmalısın kardeşim. Zamana karşı yarışıyoruz. Yanarsın, kilitli kalmalısın, zamanı yakarsın. Buz gibi soğuk kalmalısın."

Chace, "Kadının bir yerlerde diri diri gömülü, muhtemelen dehşet içinde, onu nasıl kurtaracağına dair hiçbir fikrin yok, bana nasıl buz gibi soğuk kaldığını gösterebilirsin," diye hırladı.

"Bu işin biteceğini bilerek yapıyorsun. Arkanızda adamlarınızın olduğunu bilerek yaparsınız. Onların pes etmeyeceğini bilerek yaparsınız ve siz de pes etmezsiniz."

Chace burnundan nefes aldı ama bu nefesin getirdiği yanma her santimini yaktı.

"Beni o doğurdu," diye fısıldadı.

"Bunu biliyorum Chace," diye fısıldadı Deck.

"O bir rüyadan daha iyi."

"Biliyorum kardeşim."

"Çok korkmuş olmalı."

"Hayır, değil. O Faye ve seni bekliyor."

Bu kesip attı çünkü Faye ve onun omurgası, bu inkar edilemez bir şekilde doğruydı.

Chace bir nefes daha çekti ve telefonu tekrar çaldı.

Bağladı ve kulağına götürdü.

"Keaton."

"Chace, Max," diye cevap verdi Max. "Jeff az önce George'u tutukladı ama ona önce ben ulaştım. Vergileriyle ilgili rakamlarda oynama yaptığını itiraf etti. Fuller bunu öğrendi çünkü George'un muhasebecisi onun maaş bordrosundaydı. Onu çirkin bir hedef haline getirecek kadar değil, sadece geçiş ücretini ödemesi ve çizgiyi çekmesi için yeterli. Fuller düştüğünden beri George hiçbir şey duymadı. Her şeyin öldüğünü ve

Nina yüzüne bakınca şok oldu. Bu gece olanlar onu çıldırttı. Neler olduğu hakkında hiçbir fikri yok ve her şey bitene kadar başkalarının da olduğunu bilmiyordu. O bu gruba dahil değil, Chace. O önemsiz biriydi. Fuller için sadece bir oyuncak."

Çıkmaz sokak.

"Doğru," diye mırıldandı.

"Carnal'a gidiyorum. Yapmamı istediğin bir şey mi var?"

"Git ev içinsen Aile. Sen uyanmak Nina, söyle Yarın benden bir telefon alabilir, işler çirkinleşebilir." "Ben fazladan bir çift elim, Chace," dedi Max ona sessizce

ve Chace bir nefes daha çekti.

"O zaman Wood ya da Tate'i ara. Benim bilmediğim bir şey üzerinde çalışıyor olabilirler."

"Tamam. Bitti," diye mırıldandıktan sonra, "Kendini toparla. Baktan şeyler olur ama çoğu zaman mutlu sonla bitme eğilimindedir."

Genç kız, sonsuza dek mutlu olmayı beklerken sıkıntı içindeydi.

Sikeyim.

"Teşekkürler Max," diye mırıldandı. "Sonra görüşürüz."

Bağlantının kesildiğini duydu, telefonunun düğmesine bastı ve arabayı sürdü.

* * * * *

Bubba kamyonetini kenara çekti ama o bunu yapmadan ve Chace onu takip etmeden önce, Chace onu gördü.

İki araba hendekte. Konumlarına göre, biri diğerini yoldan çıkmaya zorlamıştı.

Durdu, cipini park etti ve kontağı kapattı.

Deck çoktan dışarı çıkmıştı, Deke ve Bubba da onun önündeydi.

Chace, Bubba'nın kamyonetinin ötesine koştu, etrafından dolandı ve gölgelerin arasından bir figür belirince sallanarak durdu.

Samuel Sterling. Kendi kendini yetiştirmiş, Afro-Amerikan çoklu milyoner. Ty'ın arkadaşı. İyi bir adam.

Ama Aspen yerel sayılmadığı sürece yerel değil.

Lanet olsun.

"Ne oluyor lan?" diye sordu Sterling, bir metre ötede durdu ve ellerini havaya kaldırdı.

"Ty bölgede olduğumu biliyordu. Bazı bilgiler almış. Beni aradı."

O bölgede değildi. Ty, Faye'in tehlikede olduğunu duyar duymaz, herkesin elini taşın altına koymasına karar verdi, bir arama yaptı ve Sterling harekete geçti.

Uzaklardan belirgin sesler geliyordu ve Chace onun ötesine, karanlığa baktı ama hiçbir şey göremedi.

Sterling, "Anladığım kadarıyla siz bir kanun adamısınız," deyince Chace'in gözleri ona kaydı.

"Dışarıda biri mi var?" diye sordu.

Sterling, "Bunu benim ve meslektaşımın halletmesine izin vermenizi tavsiye ederim," diye karşılık verdi.

"Dışarıda biri mi var?" Chace tekrarladı.

"İhtiyacın olan bilgiyi alıyoruz," dedi Sterling alçak sesle,
"ve seni temin ederim, ihtiyacın olan bilgiyi alacağız,
kadınını bul, sana temiz ve özgür ihtiyacı olacak."

Chace ona doğru ilerledi ve "Burada durmayacağım -" diye söze başladı.

Sterling elini onun göğsüne koydu. Chace durdu, gözlerini göğsündeki ele indirdi ve sonra Sterling'in yüzüne dikti.

"Kadının için yapacaksın," diye fısıldadı.

Sikeyim.

Sikeyim.

Yapardı. Zaten bu gece Deck'in ve kendisinin kıcını salladı.

Buna izin vermeliydi.

Hay sikeyim.

Sterling onun gözlerine baktı. Sonra elini bıraktı, döndü ve karanlığın içinde kayboldu.

Deck, Bubba ve Deke safları sıklaştırdı. Sesler uzaktan geliyordu. Chace'in elleri yumruk oldu.

Deck saatine baktı ve bağırdı: "Şu andan itibaren bir saat elli üç dakikanız var ve Carnal'dan kırk beş dakika uzaktayız! Kurşunu çıkarın!"

Metnin zamanını da ezberlemişti.

Chace'in telefonu çaldı. Açtı ve kulağına götürdü.

"Keaton."

"Chace, Wood." Duydu. "Dewey'de bazı isimler var. Bu Elit'in üyeleri için kirli işler yapan birkaç adam. Ty ve Twyla benimle, bir tanesinin peşindeyiz. Diğerinin bilgilerini Max'le bağlantı kuran Tate'e verdim, onlar da diğerinde. Ty sana isimleri ve ayrıntıları mesaj atıyor. Krys ve çetenin elindeki ipucundan haberin var mı?"

"Sterling öyle," dedi Chace telefonda.

"Güzel. Ty'a bağlantının işe yaradığını söyleyeceğim. İrtibatta kalacağız."

Sonra da gitti.

"Özet," diye homurdandı Deck, Chace telefonunun bip sesini duyunca. Chace kısa bir özet geçti.

Sonra adamlar gecenin içinde durup uzaktan gelen sesleri dinlediler.

Chace saatine baktı.

Bir saat kırk sekiz dakika.

"Lanet olsun," diye fısıldadı, vücudunun her santimi uğulduyordu, ona ait olan her şey onu uzaklara doğru koşmaya ve işi halletmeye çağırıyordu ve olduğu yerde durmak için sahip olduğu her şeyi kullanıyordu.

"Kendini toparla kardeşim," diye fısıldadı Deck.

"Siktir," diye tekrarlardı Chace.

"Buz, Chace," diye mırıldandı Deck.

Chace'in telefonu çaldı ve aramaya cevap verdi. "Keaton."

"Chace Keaton?" diye sordu bir kadın kulağına ve vücudu bu beklenmedik ve tanımadığı sesle sarsıldı.

"Evet."

"Evet, ben Ally Nightingale. Beni Serenity olarak tanıyorsunuz."

Chace hemen botunu giydi ve kamyonetine doğru koşmaya başladı.

"Chace, ne oluyor lan?" Deck aradı.

"Konuş," diye hırladı Chace telefonda.

"Kız senin arka bahçende gömülü."

Aman Tanrım. Aman Tanrım.

Onun arka bahçesi. Lanet olası arka bahçesi.

Kadın konuşmaya devam etti. "Çitinizin ötesinde. Çizginin ortasında, yetmiş beş metre uzakta. Zemin bozulacak. Aradıkları malzemeyi aldım ve iki dakika önce bağlantılarına teslim ettim. Bana detayları verdiler. Bir saat uzaklıktayım. Umarım sen daha yakınsındır."

Chace kamyonetine doğru yöneldi ve anahtarları kontağa doğru yöneltti.

"Kırk beş dakika uzaklıktayım," dedi ona, aslında otuz dakika olduğuna karar vererek.

"Haklısın," diye fısıldadı. "Bir saati var."

Chace cipi geri vitesine takarken Deck yanına yanaştı, kapısı hâlâ açıktı, Bubba ve Deke önündeki kamyonu atlادılar.

"Orada görüşürüz," dedi ona.

"Orada görüşürüz," diye cevap verdi Chace ve telefonunu bağlantıyı kesmeden konsolun üzerine fırlattı.

Vites değiştirdiğinde, kamyonun ileri hareketi kapısını çarptı. Dönüşü tamamladıktan sonra, cep telefonu savrulurken Deck'in eli onu yakalamak için dışarı fırladı ve pedala bastı.

"O benim arka bahçemde," dedi Deck'e.

Deck'in telefonu ötmeye başladı. Aramaları o yapıyordu. Chace sürdü.

* * * * *

Faye

Ne kadar zamanım olduğunu
bilmiyordum. Ve şansımı kaybetmek
istemiyordum.

Babamı ve annemi düşündüm.

Ama telefonu açtığımda ekranda düşük pil yazıyordu ve başparmağım otomatik olarak Chace'in numaralarına çarptı.

Kulağıma götürdüm ve bir kez çaldıktan sonra

"Keaton" diye duydum. Tanrım, onun sesini seviyordum.

Doğru seçimi yapmıştım. Eğer burada ölürsem, duyacağım son şey onun güzel sesi olacaktı.

Tankı yüzümden çektim ve "Hey tatlım" diye fısıldadım, sonra yerine koydum.

"Tanrım, lanet olsun, Faye, bebeğim," diye fısıldadı. "İyi misin?"

Tankı aldım ve ona "Bana veda etmem için bıraktıkları telefonun sadece bir dakikası var -" dedim.

"I Biliyorum nerede sen vardır, Sevgilim.
Ben üzerinde benim yol.

Herkes yola çıktı. Zamanınız var. Yakında orada ol."

Depoyu götürdüm ve ona "Depo bitmek üzere" dedim.

"Ne?"

"Kırmızı bölgedeyim."

"Bir saatten fazla vaktin

var." "Kırmızı

bölgedeyim."

"Faye, birazdan biri gelecek."

"Tamam."

"Yakında."

"Seni seviyorum

Chace." "Yakında,

Faye."

"Tamam, seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, şimdi biri orada olacak -" Telefon kapandı.

Depoyu yerine koydum ve nefes aldım. Bekledim.

Ve nefes aldım.

Nefes alırken daha fazla bekledim.

Bunu tankta nefes alacak bir şey kalmayana kadar yaptım.

Ağızımdan bir şey çıkmadı.

Gözlerim çırpınarak kapandı.

Ella Mae kulağıma şarkı söyledi.

* * * * *

"Sadece kaz!" Rüyamda bağırıldığını duydum.
Gözlerim dalgalandı, ağızımdan nefesim çekildi.

Bir şey
çıkmadı.

Kazımak.

Gümbür gümbür.

Gözlerim kapalı.

Bangır bangır.

Yüksek sesle, yüksek
sesle vurma. Tahta
parçalanıyor.

Hava içeri doldu ve ben söylemeden hareket eden
bedenimle zayıf esintiye doğru kayarak onu içime çektim.

Daha fazla vurma, kazıma, bir şeyin tahtaya vurma sesi,
birinin onu koparmasının delici, tırmalayıcı sesi. Üzerime
kir yağdığını, odunların üzerime düştüğünü, havanın içeri
dolduğunu hissettim ve emdim, kiri içime çektim ve
boğuldum.

Sonra yüksek bir gümbürtü ve Chace'in "Sik beni,
Tanrım, sik beni, sik beni" dediğini duydum.

Bir tahta parçasının gürültüyle kırılmasının ardından
ellerim koltuk altlarıma altına girdi ve dışarı çekildim.

Dışa

rı.

Hav

a.

Temiz

hava.

Hem de

çok. Kir

yok.

İçime çektim.

"Onu bana ver," diye bir gümbürtü duydum ve itilip
kakıldım, farklı kollardaydım, gözlerim açılıp kapanıyor,
ağızım hava alıyordu. "Onu yakaladım. Ona yardım et," diye
emretti aynı ses.

Yer değiştirdim, sonra itildim ve yeni kollar etrafımı

sardı, tanıdık kollar ve sonra yerdeydim, kığım Chace'in kucağındaydı, kolu beni sıkıca sarmıştı, bacakları bükülmüşü, beni kozalıyordu, diğeri eli saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyordu.

"Nefes alıyor musun, bebeğim? Faye, nefes alıyor musun bebeğim?" Yüzüne baktım ve kötü bir çığlık gördüm. Ben de onu uzaklaştırmak için ihtiyacı olan şeyi verdim.

"Evet."

Eriyip gitmesini izleyemeden yüzümü boynuna bastırdı, sesi kalın ve boğuk bir şekilde "Becer beni, becer beni, becer beni" diye mırıldandı.

Omzunun üzerinden baktım ve Ty, Tate, Wood, Deke, Twyla, Bubba, Deck ve Nina Maxwell'in kocasının kirli, pis, kollarına ve göğüslerine çamur bulaşmış olduğunu gördüm.

Beni elleriyle çıkarmışlardı.

Yüzümü Chace'in boynuna döndüm ve fısıldadım, "Bir kürek almalısın, tatlım."

Vücudu etrafımda kaskatı kesildi.

Sonra yüzünü boynuma dayadı ve bir kahkaha patlattı.

* * * * *

Chace'in kanepesine yarı uzanmış, yarı uzanmamış, kanepenin arkasından sarkarak arka penceresinden dışarı baktım.

Dışarıdaki ışıkların aydınlattığı güvertesinde güzel, zayıf bir esmer, son derece yakışıklı bir İtalyan Amerikalı adamla konuşuyordu. Tüm bunlar olurken, saçlarını kıvrırmış, son derece yakışıklı bir siyah adam ve Buddy Holly gözlükleri ve üzerinde "Khaleesi'ye selam olsun, ejderhalar gelsin!" yazan bir tişört giymiş, biraz hödük bir başka adam ona bakıyordu.

"Sana bir kere söyledim, bin kere söyledim Ren, hayatımda ne yaptığım seni ilgilendirmez! Sen karışma!" diye bağırdı.

O.

Bu Serenity olurdu.

Benim Serenity'm.

Ya da bir buçuk saat önce tanıştığım Ally Nightingale adındaki kadın. Bana kocaman, rahatlamış bir şekilde sarıldıktan sonra Denver'da yaşadığını söyleyen bir kadın. Bir kadın ki

Utanmadan ve neyse ki ondan istediğimde Carnal'daki cinayet ve kargaşaya burnunu sokmaktan vazgeçmedi.

Hayatımı kurtaran kadın.

Neyse ki, arkasında bana Darius Tucker (siyah adam) olarak tanıtılan bir belalı ve Ally'nin bana Brody (Game of Thrones manyağı) olarak tanıttığı tüm klavye işlerini yaptığını itiraf ettiği bir bilgisayar ineği vardı.

Arkamı kurtarmak için kendi kendini görevlendirdiği görevinde onu takip eden, ancak bunu onu becermek için yapan, geldiği anda Ally'ye saldırdığından beri tanışmadığım bir adamdı. Ona bağırmasından adının Ren olduğunu öğrenmiştim.

Güzel isim.

Seksi

adam.

Ve ona çok kızmış görünüyordu ama Chace de çılgınca ve aptalca bir şey yaptığımı öğrendiğinde bana aynı şekilde kızmıştı. Yani kızgındı çünkü onun zarar göreceğinden ciddi şekilde endişeleniyordu.

Ve görünüşe göre Ally bunu anlamamıştı.

Ayrıca Ally "Serenity" Nightingale pek çok açıdan bana benzemiyordu ve sadece benden daha zayıf, benden daha uzun ve esmer olmasıyla kalmıyordu. Aynı zamanda arkadan konuşmanın ve tavır yapmanın kraliçesiydi.

Ren, "Bebeğim, bu saçmalığa devam edersen seni lanet yatağıma zincirlerim!" diye bağırduğında bunu anlamıştım.

"D e n e bakalım, Zano, ben de kışını tekmeleyeceğim!"

Chace'in tek söylediği "bebeğim" oldu ve ben de "tamam" dedim. Ally değil.

İzlerken, Ally'nin hayatında hiç pes etmediği anlaşılıyordu, onu yatağına zincirlemekle tehdit eden ciddi ve seksi bir adama bile, ki onu tüm uzun, esmer, sıcak kanlı İtalyan, belalı muhteşemliğiyle incelerken, hiç de tehdit değildi.

Tanrım, peşinde bir adam vardı ve o Nathan Fillion'a mı asılıyordu? Yani, Nathan Fillion çok seksiydi ama bu adam... inanılmazdı. Nathan Fillion'ın yaşadığı yerde yaşamıyordu ama tam oradaydı.

Chace'in güvertesi, Ally'nin bir adım ötesinde, endişelendiği için ona bağıyor.

Bir hareket hissettim, gözlerimi hareketten ayırdım, başımı çevirdim ve Chace'i izledim, saçları duştan ıslanmış, temiz bir kot pantolon ve kazak giymiş, çıplak ayaklı, bana doğru yürüyordu, gözleri penceredeydi.

Arka güvertedeki İtalyan seksi kızıdan çok daha seksi.

Arkama geçti ve popomu kucağına aldı, alt yarısı büküldü, böylece bir bacağı kanepede, kalçalarım bacaklarının arasındaydı ve bu sırada gözleri pencereden dışarıda kaldı.

"Hâlâ devam ediyorlar mı?" diye sordu.

Chace'in yakışıklı profilinden pencereden dışarı baktığımda Ren'in parmağıyla Afro-Amerikan adamın yüzünü işaret ettiğini gördüm, bana göre iyi bir hareket değildi ama endişelenmiş gibi görünmüyordu, "Daha iyi bilmen gerekirdi!" diye bağırdı.

Darius Tucker sırttı.

Cidden, o da ateşliydi. "Evet," diye cevap verdim.

"Müdahale etmeli miyim?" Chace sordu.

Güvertede sıcak kanlı, sinirli, uzun boylu bir İtalyan adam vardı. Uzak duruyordum. Bir gece için yeterince tehlike yaşamıştım.

"Bana kızıp bağırdığınızda birinin müdahale etmesini ister miydiniz?"

Chace hemen, "Onları rahat bırakacağım," diye mırıldandı ve ben de sırttım. "Az önce Yüzbaşı'dan bir telefon aldım," diye anons etti ve gözlerim dışarıdaki manzaradan ona kaydı.

"Öyle mi?"

Chace'in gözleri bana geldi.

"Ally ve Tucker seni yakalamak için Elitçilik oynarken Brody'nin de CPD'de onlara yol gösterdiğini söyledi. Newcomb'un o çocuklara karşı ne tuttuğunu anlamış olabilirler, ama ikisi kıpır kıpır ve aptalca davrandılar. Seni Bubba'da yakalayan adamla doğrudan bağlantıları var ve Clinton adında başka bir adamla da bağlantısı var.

Bonar, şimdi kimi almaya gidiyorlar. O ekipten bazıları serbest kalabilir ama bu ikisi komplo kurmaktan içeri girecek ve Frank, Brody'nin izini sürmek için zaten arama emirleri olduğunu söylüyor. Tucker ve Brody'nin Denver'da Lee Nightingale adında bir özel dedektifle bağlantıları olduğundan bahsetmiyorum bile. Yani, özel dedektif Nightingale ve polis olan kardeşi olaya kendi damgalarını vururlarsa, onlara doğrudan verdiği bilgiler hala kabul edilebilir olabilir."

"Peşimden geldiklerini biliyor muydu?" Bilmediğini ve bu yüzden beni uyarmadığını umarak sordum.

Chace bana doğru cevabı verdi: "Benim aldığım mesajı o da alana kadar değil." "O ve Brody hacklenmişti, iletişimlerini takip ediyorlardı, bu yüzden tetikteydi çünkü bir şeyler olduğunu biliyordu. O mesajı ben aldığımda o da almış ve Tucker ile Brody hemen harekete geçmişler. Newcomb'un malı kime verdiğini bulmuşlar ve doğrudan ona gitmişler. Onu indirdiler, malı aldılar, Brody'yi bıraktılar ve malı teslim etmek için bağlantı kurdular."

"Serenity beni kurtardı ve ikisini indirdi," diye fısıldadım.

"Yapışıyor, evet," diye fısıldadı.

"Vay canına." Hâlâ fısıldıyordum, gözlerim pencereye kayıyordu.

Darius botlarına bakıyordu. Brody dudağını ısıyor ve karanlık gökyüzüne bakıyordu. Ren, Ally'yi Chace'in güvertesinin korkuluklarına sıkıştırmıştı, öyle ki onu hiç göremiyordum.

Kimse bağırıyordu ama Ren'in vücudu hâlâ öfkeyle gergindi.

Ve poposu o soluk kotun içinde gerçekten iyi görünüyordu.

Cidden, Serenity ile konuşmam gerekiyordu. Uyanması gerekiyordu.

"Faye," diye seslendi Chace usulca, gözlerimi Ren'in arkasından ayırıp ona baktım. Elini kaldırdı ve saçlarımı omzumun üzerinden kaydırıp, sonra boynuma doladı

ne zaman o gitti üzerinde, "Samuel Sterling
teslim edildi kaçırın kişiye CPD'ye teslim edin."

Çok iyi.

Sürüngen.

"Tamam," diye fısıldadım.

"Onu teşhis edebilir misin?" diye sordu nazıkçe ve ben de teşhis edebildiğim için dudağımı ısırdım.

Beni Bubba'nın arka salonunda sersemletti ve o kutunun içinde uyandım ama onu yapmadan önce gördüm.

Chace dudağımı ısırđıđımı fark etmedi ve "Siktir" diye fısıldadı.

Bu konuda konuşmamıştık. Chace meslektaşlarını arayarak, raporumu hazırlayabileceğim zaman onlara haber vereceğini ve şimdilik uzak durmalarını söyledi.

Uzak durdular.

Yani her şey çocuklar ve Twyla'nın bana sarılmaları (Twyla'nın ki en sıkı olanıydı), kadınlarına iyi olduğunu bildirmek için telefon görüşmeleri yapmaları, onların gitmesi, benim duş almam, Chace'in duş alması ve Ally ile Ren'in kavga etmesiyle ilgiliydi.

"Yarın sabah yapabilir miyiz?" diye sordum.

"Evet, bebeğim," diye cevap verdi.

"Yarın sana da anlatabilir miyim?" Yumuşak bir sesle sordum. "Ne zaman hazır olursan, Faye," diye yumuşak bir şekilde cevap verdi.

"Krys ve kızlar Benji'ye iyi olduğunu söylediler mi?" "Evet. O her şeyi biliyor."

Güzel. Benji endişelenecekti ama benim için tamamen adım attığını duyunca şaşırmadım.

"Hepsi için bir şey yapmalıyım, yardım ettikleri için teşekkür etmeliyim" diye mırıldandım ve "hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim" diyen şeyin ne olduğunu merak ettim ve düşündüm ki, eğer bir zenginseniz ve şatolar dağıtamıyorsanız, hemen hemen hiçbir şey yapamazdınız.

"Sanırım nefes aldığın için yeterince teşekkür ediyorsun," dedi.

"Evet," diye fısıldadım çünkü muhtemelen doğru düşünüyordu ve neyse ki bu bir düzine kaleden çok daha

ucuza mal oldu.

Chace'in gözleri tekrar benimkilere kilitlenmeden önce yüzümde gezindi.

"İyi görünüyorsun," dedi sessizce.

Sessizce geri döndüm, "Öyleyim. Nefes alıyorum."

Son sözümü bitirdiğimde, gözlerini kapatırken nefesini içine çekti, eli saçlarımda yukarı ve geriye doğru kayarak alnımı kendine çekti.

"Beni kurtaracağını biliyordum," diye fısıldadım, gözleri açıldı ve başını bir santim uzağa çekti.

"Bilmiyordum," diye fısıldadı. "Ben biliyordum."

"Ve seni ben kurtarmadım. Serenity kurtardı."

Sözleri üzerine ellerimle bileklerini buldum ve aramıza çektim. Duş almıştı ama tırnaklarında hâlâ kir vardı ve etinde beni hapseden tahtaya vurup yırttığı yerler yırtılmıştı.

Kulağımı omzuma doğru eğdim ama ellerini sıkarken gözlerini tuttum ve "Yapmadın mı?" diye sordum.

"Faye -"

"Vaz mı geçtin?"

"Hayır, ama tatlım -"

"Vazgeçer miydin?" "Hayır, ama kaybettim."

"Tabii ki yaptın, beni seviyorsun."

"Deck beni bir arada tutmak zorundaydı." "Elbette yaptı, seni seviyor." "Faye -"

"Beni serbest bıraktın." "Tatlım -"

Ellerim bileklerinde sıkılaştı, eğildim ve şiddetle fısıldadım, "Bunu bitiren sendin, Chace. Beni dışarı çıkaran sendin. Beni özgür bırakan sendin. Yardım aldın ama başardın. O kâbusla ilgili son hatırladığım şey bu. Beni özgür bırakman."

Gözleri ısındı ve konuşmak için ağzını açtı ama ben daha bitirmemiştim.

"Sana bir sır vereyim, tatlım. Zırhında ciddi çatlaklar olan ama asla düşmeyen şövalye gerçek kahramandır. Bu, savaşları kazandığı ve zırhını parlatmakla zaman kaybetmediği anlamına gelir, böylece zaferine övgü niteliğindeki geçit törenlerinde iyi görünebilir. Sadece atına biner ve savaşmaya devam eder. Ve eğer doğru türden bir şövalyeyse, asla yalnız at sürmez. En iyi kahramanlar sadakate ilham verir. En iyi kahramanlar yorulmadan, sessizce iyi savaşmaya devam ederler. En iyi kahramanların her zaman yara izleri vardır. Eğer olmasaydı, kadın kahramanın yapacak bir şeyi olmazdı. Onun görevi, erkeğinin savaşmaya devam edebilecek kadar güçlü olabilmesi için kahramanın tüm bu şeylerden kurtulmasına yardımcı olmaktır, ancak onunla birlikteyken sadece nefes almakta özgürdür."

Bilekleri bükülünce ellerimi bıraktım ama o benimkileri kendi elleriyle tutup göğsüne bastırdı ve "Özgürce nefes alacak mısın tatlım?" diye sorarken sesi hırçındı.

"Lauren bir seri katil tarafından kaçırıldı ve bıçaklandı ve bana gözüne uyku girmediğini çünkü uyuduğunda bunu Tate'in yanında yaptığını söyledi," dediğimde kaşları birbirine çatıldı.

"Bu benim soruma bir cevap mı?"

"Evet. Başıma gelenlerin sizin sorumluluğunuzda olduğunu düşünüyorsunuz çünkü beni korumanın sizin sorumluluğunuzda olduğunu düşünüyorsunuz. Ama benim için korkmuştum ve birkaç saat boyunca yerdeki bir kutunun içindeydim. Şimdi değilim. Bu gece, yarın, her gece zırhında çatlaklar ve yaralar olan şövalyemin yanında uyuyacağım ve onun her zaman benimle ilgileneceğini bileceğim, böylece rahat uyuyacağım. Bir süre uyuyamayacaksın ve bunun için üzgünüm tatlım. Ama sonunda benim rahat uyuduğumu fark edeceksin, o zaman sen de uyuyacaksın. Ama benim için her şey bitti, bunu sen sağladın, bu yüzden artık sadece nefes almakta özgürüm ve daha önce yüzüğünü kabul ederek bir ömür boyu nefes almakta özgür olmayı satın aldım. Bir süre oksijen tüpüne ihtiyaç duymuş olabilirim ama yumruğun o tahtanın içinden geçti ve dakikalar sonra temiz ve özgür bir nefes aldım."

"Senin için hepsi bu mu?" diye sordu, sesi tekrar hırçınlaşmıştı.

"Ben buna 'her şey' demezdim. Pek çok kız gerçek, dürüst, hayattan daha büyük bir kahraman bulamaz. Ama ben bunu yapabilecek kadar şanslı olduğum için, aslında... evet."

Chace gözlerimin içine baktı.

Sonra ellerimi bıraktı, böylece kolları beni sarabildi, bir elinin parmakları saçlarımda gezindi, beni kendine çekti ve ağzımı aldı.

Ateşli bir öpücük değildi. Yavaş ve tatlı bir öpücüktü. Yine de, bir yanma yarattı.

Kollarımı omuzlarına dolamıştım, derinlemesine bastırıyordum ve Serenity'nin "Ren!" diye çığlık atması üzerine ara verip pencereden dışarı bakmak zorunda kaldığımızda iyiye gidiyordu. Beni yere bırak!"

Sonra onu omzunda çırpınan bir Ally ile güvertedeki merdivenlere doğru ilerlerken gördük. Merdivenlerden sinsice indi, güvertenin ve evin etrafından dolaştı ve gözden kayboldular.

Darius ve Brody de bunu çok garip bir şekilde, sanki yeni bir şey değilmiş gibi izlediler ve sonra eve girdiler.

Darius bizi içeri aldı ve hemen elini kaldırdı. "Kalkmayın. Biz de dolaşacağız. Sadece hoşça kal demek için buradayız ve bize ihtiyacınız olursa şehirdeki otele yerleşiyoruz. Yarın ayrılıyoruz."

"Doğru," diye mırıldandı Chace.

"Tanıştığımıza memnun oldum," diye seslendi Brody.

"Uh... sen de," diye karşılık verdim, her ne kadar koşullar nedeniyle öyle olmasa da yine de öyleydi. Sonra "O iyi olacak mı?" diye sordum.

"Bu Neandertal davranışı, etrafta dolaşmayı bırakacağı anlamına mı geliyor? Evet," diye yanıtladı Darius. "Kadın onu itip duruyor ve o da buna katlanmaya devam mı ediyor? Hayır."

Orada bir hikaye varmış gibi geldi.

Serenity benden çok şey saklıyordu. Düşündüğümünden bile fazla.

Brody, "Ben paramı Ally'ye yatırıyorum," diye mırıldandı.

"Ben paramı Zano'ya yatırıyorum," diye mırıldandı Darius. Kesinlikle bir hikâye var ve bunun Nathan Fillion'l a hiçbir ilgisi yok.

İlginç.

"Bira ya da başka bir şey istemediğine emin misin?" diye sordum ve Chace'in vücudunun etrafımda gerildiğini hissettim.

"Yarın, bir metre taze toprakla kaplı tahta bir kutudan henüz çıkarılmamışken bira içmeye ne dersin?" Darius karşılık verdi.

"Bu muhtemelen eğlenmek için daha uygun bir zaman olurdu," diye mırıldandım.

O sırada Chace'in vücudunun etrafımda titrediğini hissettim, aynı anda hem Darius hem de Brody bana sıırttı.

"Her şeyin iyi bitmesine sevindim. Görüşürüz," diye veda etti Darius. "Evet, sonra," dedi Brody.

"Hoşça kal," diye seslendim.

Chace çenelerini kaldırdı.

Ben Chace'in kollarında, Chace de koridora, aşağıya ve odasına yönelmeden önce kapıyı zar zor kapattılar.

Beni yatağa yatırdı, iki yanıma birer yumruk koydu ve tek görebildiğim o olacak şekilde eğildi.

"İki saniye içinde döneceğim," diye fısıldadı. Başımı salladım.

Gitti ve evi gece için kapattığını biliyordum. Dışarıdan pencereye vuran ışık söndüğünde bunu anladım. Zaten artık buna gerek yoktu. Şafak söküyordu.

Geri döndüğünde kot pantolonunu ve kazağını çıkarıp yanımdaki yatağa tırmanışını izledim. Sonra kendi ışığını söndürdü, üzerime yuvarlandı ve benimkini söndürdü.

Çıktığında bana doğru kaydı ve beni kollarının arasına aldı.

Üzerimde onun sweatshirt'lerinden biri, temiz bir külot ve duştan sonra çekiştirdiğim çoraplarından bir çift vardı.

Sessizdi.

Ben de o şekilde kaldım.

Sonra o şekilde kalmayı bıraktım. "İyi misin?"

Cevap yok.

Ellerim sırtının derisinde gezindi ve "Chace?" diye seslendim.

"Kırmızı bölgedeyim," diye fısıldadı.

Onun sözleri, benim sözlerim, sözcükler, onların anısı, onları söyleme nedeni kalbimin sıkışmasına neden oluyordu.

Gözlerimi kapattım ve daha da yaklaştım. "Ben iyiyim," diye fısıldadım.

"Havasız kalırsın."

Gözlerimi açtım. "Bir dakika bile sürmez."

"Havasız kalırsın."

"Bitti, tatlım."

Kolları beni sıkıca sardı ve sesi yine hırçınlaşarak, "Bu olanlardan sonra bana gerçekten iyi olduğunu söyleyebilir misin?" diye sordu.

"Sadece seni beklemek zorundaydım, Chace. Sen beni aramak zorundaydın. Senin yaşadıkların daha kötü, o yüzden hayır. Gerçekten iyi değilim ama başıma gelenler beni korkutmuyor. Sana olanlar için üzgünüm."

"Tanrım, bebeğim, ben iyiyim." "İyi değilsin."

"Buradasın, nefes alıyorsun, yatağımdasın, yüzüğümü takıyorsun, ben buradayım." Sesi güven verici derecede sert, kolları güven verici derecede sıkıydı.

Yine de, "Söz mü?" diye zorladım.

"Aynen öyle. Sadece senin endişelenmemenden endişeleniyorum."

"Ama öyleyim."

"Seninle dalga geçebilir."

"Belki, ama sen burada olacaksın." "Sana kötü rüyalar gördürebilir." "Belki, ama sen burada olacaksın."

"Sorun olmayabilir ama bir, iki, on iki yıl içinde sinsice gelip peşinizi bırakmayacaktır."

Tanrım!

Bazen koruyucu bir kahraman olan seksi bir erkek inatçı ve sinir bozucu olabilir.

Sert olma sırası bendeydi. "Tamam, belki Chace, ama burada olacaksın."

Sustu.

Sonra fısıldadı. "Evet, burada olacağım."

Evet.

Yapardı.

Bir, iki, on iki yıl içinde. Her zaman.

Daha da yaklaştım ve "Evet" diye fısıldadım.

Sessizleşti.

Ben de o şekilde kaldım.

Sonra yine durdum.

"Yorgun musun?"

"Sikeyim hayır." Yine

sert. "Konuşmak ister misin?" "Hayır."

Daha da yaklaştım. "Sevişmek mi?"

Chace gecikmeden ya da tek kelime etmeden içime doğru yuvarlandı, ağzı boğazıma çarptı ve dudakları boynumun etrafında ve yukarı doğru kaydı.

Bunu evet olarak kabul ettim.

"Sikeyim mi?" Alternatif bir öneri fısıldadım.

"Seviş," diye mırıldandı çeneme karşı ve Chace'in elleri eşofmanının altında hareket ederken şafak sökerken sırttım.

Sonra fısıldadım, "Benim için çalışıyor."

Sonsöz

Hepsi Sensin

Bir yıl altı hafta sonra

"Şimdi sizi, Chace Keaton ve sizi, Faye Keaton, karı koca ilan etmek benim için bir onur ve zevktir. Gelini öpebilirsiniz."

Gözlerim pederden Chace'inkilere kaydı.

Gözleri gerçekten ama gerçekten maviydi.

Gerçekten çok mutlu

görünüyorlardı. Tıpkı benim gibi.

Ağzı ağzıma gelene, gözleri açık, çok yakın, çok çok yakın olana ve "Faye, bebeğim, nefes al" diye fısıldadığında dudakları dudaklarıma değene kadar ne olduğunu bilmiyordum.

Nefesim dudaklarına çarptı.

Sonra beni öptü.

İşi bittiğinde, tezahürat ve alkışlar arasında bile ağzını benimkinden ayırmadan "Bubblemint" diye fısıldadı.

Dudaklarına karşı gülümsedim.

* * * * *

Ty

Bir yıl, beş hafta ve altı gün önce

Bunu görmeleri gerekirdi.

Ama görmediler.

Ya da belki de Keaton gibi bir adamdan böyle bir şey beklemiyorlardı.

Ama Keaton'ın çıplak elleriyle onu dışarı çıkarışını, o deliğe atlayışını, kızın boğulduğunu duyduğunda yüzünde beliren rahatlamanın acısını, onu dışarı çekişini, kışının üstüne düşüşünü ve ona sarılışını izlerken olduğu gibi orada değillerdi.

Ty oradaydı. Ty bunu görmüştü. Ve Ty, Lex Fuller tarafından kaçırıldıktan sonra onu aradığında ve onu hastanede gördüğünde de aynı rahatlamayı hissetmişti.

Bu yüzden Faye'i kaçırap diri diri gömen adamı her ne sebeple olursa olsun İstasyon'a getirdiklerinde Keaton'ın yerinde oturup sadece seyretmeyeceğini biliyordu.

O yapmadı.

Ty hiç bu kadar hızlı hareket eden bir adam görmemişti. Hayatında görmemişti.

Ama Keaton bir saniye önce masasının arkasında oturuyordu, bir saniye sonra odanın karşısındaydı, adam duvara yaslanmıştı, Keaton yüzündeydi, eli pisliğin boğazına sarılmıştı.

Memurlar harekete geçti ama Ty ve Sterling çoktan harekete geçmişti ve Keaton'ın yanına ilk onlar vardı.

Keaton onunla göğüs göğüse, burun burunaydı ve adam boğuluyordu.

"Havasızlık nasıl bir duygu?" diye fısıldadı, yüzü ve gözleri buz gibiydi.

"Geri çekilin, Dedektif," diye mırıldandı Sterling.

Keaton, esirinin nefesini sıkmaya devam ederken, "Onu üç saat bıraktın, dört değil," diye fısıldamaya devam etti.

"Chace." Ty yaklaştı.

"Üç saatlik hava," diye tısladı Keaton.

Ty ona sessizce, "Dostum, bununla Faye'e hiç iyilik yapmıyorsun," dedi. "Onun ödemesine ihtiyacı var. Senin değil. Geri çekil."

Keaton adamın gözlerini tuttu. Ty yaklaştı.

"Geri çekil, Chace," diye fısıldadı Ty.

Keaton'ın çenesinde bir kas sıçradı ve adam kelepçeli ellerini boğazına dolamak için kaldırıp nefes nefese kaldığında bir adım geri çekilerek kendini itti.

"Hadi dışarı çıkalım," diye mırıldandı Ty ve gözleri hâlâ yüzü hırpalanmış, morarmış ve şişmiş olan kaçırılan adama kilitlenmiş olan Keaton, vücudu sarsılıp kapıya doğru ilerlemeden önce uzun bir süre hareketsiz kaldı.

Ty Sterling'e bir bakış attı ve Keaton'ı takip etmeden önce gözlerini memurların arasında kaydırdı. Onu kamyonetinin yanında, iki elini kaputuna dayamış, ağırlığını ellerine vermiş, başını eğmiş bir halde buldu.

Ty yakın durdu.

Keaton sorusunu Ty'a yöneltmekte gecikmedi ama kelimeler onun bağırsaklarını hedef alıyordu. "Bununla nasıl yaşıyorsun?"

Keaton'ın ne sorduğunu biliyordu. Nefes almak için ihtiyaç duyduğu kadını kaçırılmışken, dahası onu kaybetmeye bu kadar yaklaşmışken nasıl yaşıyordu?

"Dün, dün gece ve bu sabah küçük kızımı kollarımda tuttum," diye cevap verdi Ty, Keaton kamyonetinden uzaklaştı ve ona döndü.

"O kadar kolay mı?" diye fısıldadı.

"Hayır. Her gün içimde yanıyor. Her lanet gün. Ve her gece yanımda uyuyor. Yani kolay değil ama topuklarından birine takılıp yere düşüyorum, bana bir shake getiriyor, sabah egzersiz çantamı alıyorum ve o sıralıyor, farklı bir yanma yaşıyorum. Daha iyi bir yanma. Diğeriyle birlikte yaşayabileceğim bir yanma. Sorun değil."

"Peki ya o?" Keaton sordu.

"Anladığım kadarıyla hissetmiyor," diye cevap verdi Ty ve Keaton'ın kaşları kalktı.

"Hiç görmedin mi? Hissetmiyor musun?" diye zorladı ve Ty başını salladı.

"Asla. Şimdi olmaz. Fuller'a delik açmakla uğraştıktan sonra olmaz. Gün ışığında yaşıyor, yeni bir bebek, bokla doldurabileceği büyük bir ev, ben. İsteddiği her şeye sahip. Birçok insan istediklerinin bir kısmını bile elde edemez. O bunu anlıyor, takdir ediyor ve geçmişte kalan şeylerle vakit kaybetmiyor. Onun şansı benimle tanıştığında değişti, benimki de onunla tanıştığımda. O da bunu anlıyor, sorgulamıyor, sadece ileriye bakıyor ve beni ışığa yönlendirmeye devam ediyor."

Keaton gözlerini tuttu.

Sonra fısıldadı, "Ella Alexi."

Ty sırtı ve "Ella Alexi" diye fısıldadı. "Güzel mi?"

"Hayatımda gördüğüm daha güzel tek bir şey var, o da annesinin hapishane dışında bir şarj cihazının yanında durması. Ama sana söyleyeyim, dostum, karımı seviyorum ama kollarımdaki küçük kızımın ağırlığından daha güzel bir şey hissetmedim. Çok ağır, çok hafif, çok küçük, çok büyük. O her şeyim. Lex ve benim her şeyimiz. Yani o her şeyim."

Keaton, "O zaman bu kadar kolay," diye mırıldanarak onları bir araya getirdi.

Ty onun gözlerini tuttu.

Sonra da "Evet" diye cevap verdi.

Keaton mırıldanmadan önce başını salladı, "Gidip Faye'i ailesinden almalıyım, ifadesini verebilmesi için onu buraya getirmeliyim."

"Git," diye davet etti Ty.

"Ondan sonra Ella'yla tanışmak isteyecektir."

Ty yine sırtı. "Evet, böceği kaptın."

"Faye?" Keaton dudakları seğirerek sordu.

"Hayır kardeşim, sen," diye cevap verdi Ty ve Keaton başını salladı.

"Anladım bile," dedi Ty'a ve Ty kaşlarının kalktığını hissetti. Sonra da "Kaç tane?" diye sordu.

"Üç."

"Faye buna katılıyor mu?"

"Evet."

"Lexie dört tane istiyor."

Keaton'ın dudak seğirmesi sırtmaya dönüştü. "Şimdi düşünüyorum da dört tane istiyorum."

"İşe koyulsa iyi olur dostum," diye öğüt verdi Ty.

Keaton'ın sırtışı sessizce "Zamanımız var" demeden önce soldu. Ty bakışlarını Keaton'a kilitledi ve aynı şekilde sessizce cevap verdi,

"Evet, Chace, zamanın var."

Keaton elini Ty'a doğru kaldırdı, Ty elini tuttu ama el sıkışmadılar. Parmakları sıkıca kıvrıldı ve bir an öylece durdular, gözler kilitlendi, kavrama sağlam ve güçlüydü.

Sonra ayrıldılar ve Chace kamyonetine geçti.

Ty, Sterling'e hastanedeki karısının ve kız bebeğinin yanına döneceğini söylemek için İstasyon'a geçti.

* * * * *

Faye

Bir hafta sonra

"Kız zamanı!" Lauren elinde bir şişe şampanyayla buzdolabından çıkıp evinin mutfağındaki adada oturan bana doğru ilerleyerek bağırdı. "Sizin yarım saat önce gitmiş olmanız gerekiyordu!"

Bir hareket sezdiğimde sandalyemde kıpırdandım ve Tate'in uzun boylu, esmer, sakallı, belalı bir şekilde koridorda ilerleyişini izledim. Bunu yaparken Chace şehre hiç gelmemiş olsaydı bile Tate Jackson'a hâlâ büyük bir aşk besliyor olacağımı düşündüm.

Ş a n s ı m a, Chace şehre geldi çünkü Chace harika ve Tate alındığından beri.

Tate bana sırttı ve bu, Chace'e sahip olmasaydım da ona büyük bir aşk besleyeceğim bilgisini pekiştirdi. Etrafımda dolanıp doğrudan önümdeki adada duran uzun standın üzerindeki pastaya yöneldiğinde ben de ona gülümsedim. Parmağını krem si, beyaz kremaya sokmasını, uzun bir parmak dolusu alarak çizmesini ve sonra parmağını ağzına götürüp emmesini izledim.

Kahretsin.

Evet, eğer Chace olmasaydı, Tate Jackson'a aşık olurdum.

"Ciddi misin sen?" Laurie sordu ve gözlerimi Tate'in parmağındaki buzları emmesinden ayırıp Laurie'ye baktım, Laurie şaşırtıcı bir şekilde bu durumdan etkilenmemişti ve Tate'in üzerine atlamak istiyormuş gibi görünmek yerine kızgın görünüyordu.

"Bebeğim, siz kızlar bu pastanın tamamını yemeyeceksiniz," diye cevap verdi Tate ve ona dönüp baktığımda sırttığını gördüm.

"Kim demiş?" Laurie sordu.

"Biliyorum," diye yanıtladı Tate.

"Doğru, bu bizim kabul edeceğimiz bir meydan okuma. Bu pastanın tamamını yiyeceğiz," diye karşılık verdi Laurie, gözlerimin büyüdüğünü hissettim ve devasa pastaya baktım.

Lezzetli görünüyordu.

Tamam, belki bunu başarabiliriz ama keşke öğle yemeği yememiş olsaydım.

Tate, "Bunu başarırsan sana Jenna'nın mücevherlerinden bir parça alırım," diye mırıldandı.

"Nasıl olsa bana da bir tane alacak," dedi Laurie. "O kadar çok gümüşüm var ki kendi dükkanımı açabilirim."

Tate'in kaşları kısılmış gözlerinin üzerinde birleşti ve bu o kadar korkutucu bir bakıştı ki, ondan uzaklaşma dürtüsüne karşı koydum. "Gümüşümden mi şikâyet ediyorsun?"

"Hayır," diye karşılık verdi Laurie. "Sadece cömert olduğunu söylüyorum." "Kulağa kaltak gibi geliyor," diye karşılık verdi Tate.

"Ama öyle değildi," diye karşılık verdi Lauren.

"Babamın Laurie'ye hediye alması konusunda ancak bu ikisi kavga edebilirdi," diye mırıldandı Tate'in ergenlik çağındaki oğlu Jonas, mini Tate gibi görünerek içeri girdi ve bana birkaç yıl içinde benim ve Carnal'daki yirmi beş yaşın üzerindeki her kadının bir puma olmak için harekete geçeceğini hissettirdi.

Sonra doğrudan pastaya gitti, parmağını soktu, bir sürü krema silkeledi ve sonra parmağını ağzına soktu.

"Jonas!" Lauren tersledi.

"Ne?" diye sordu, gözleri iri, ağzı krema doluydu.

Lauren gözlerini çocuklarına çevirmeden önce tavana baktı.

"Pastayı sana fırlatmadan önce defol git," diye tehdit etti. "Kek israfı," diye mırıldandı Jonas.

"Dışarı!" Lauren yarı bağırarak kolunu kaldırdı, parmağıyla arka koridoru işaret etti.

Tate önce Lauren'a sonra da Lauren'a sırttan Jonas'a sırttı ve sırtışı babasına geçti.

Jonas babasına, "Kafası patlamadan gitsek iyi olur," diye mırıldandı.

"Doğru," diye mırıldandı Tate ve bana veda ederek harekete geçtiler. Ama giderken onları izledim, Tate Lauren'ı karnından yakaladı, eğildi, boynunu öptü ve alçak sesle ama duyabileceğim kadar yüksek sesle, "Sakin ol, Ace. Kafanı olduğu yerde seviyorum."

Gözlerini devirdi ama tam olarak devirdiğini göremedim çünkü Tate ağzını kulağından kulağına götürdü ve ona kısa bir öpücük verdi.

İşi bittiğinde, usulca "Görüşürüz Kaptan" dediğini duydum, bu da ona kısa bir öpücük daha kazandırdı, ancak başka tarafa baktım çünkü kısa da olsa bu öpücüğün dil içerdiğini fark ettim.

Hareket ettiğini hissettiğimde arkama baktım, bana seksi, sakallı, belalı bir parmak hareketi yaptı ve gitti.

Hâlâ koridorda kaybolduğu yeri izliyordum ve bu nedenle bir şampanya mantarı patladığında sıçradım.

Laurie'ye baktım ve mutlu, şampanya mantarı patlatan bir sırtışla gülümsedim.

Lauren sırtarak karşılık verdi, şampanyayı doldurdu ve bardakları bana getirdi.

Bir tanesini bana uzattı, sonra kendininkini kaldırarak kadeh kaldırdı: "Sana ve Chace'e ve aptalca şeyler yüzünden didişeceğiniz ve her saniyesini seveceğiniz zamana."

Bana tuhaf diyebilirsiniz ama bu şimdiye kadar duyduğum en iyi tosttu. hayatımda.

Bardağımı kaldırdım. "Bana göre, Chace ve didişme."

Bardağın yarısını içmeden önce birbirimize aptallar gibi sırttık.

Laurie pastayı kesti.

Gevezelik ederken, üçte birini bitirmeyi başardık.

Böylece çocukları eve döndüklerinde ödüllendirildiler.

Başından beri niyetinin bu olduğundan şüpheleniyordum.

* * * * *

Üç gün sonra

Chace'in garaj kapısı açılırken Cherokee'mde rölantideydim.

Hayır, ben artık orada yaşadığım için garaj kapımız açıldı.

Dairemi seviyordum. Her santimini kendime göre yapmıştım ve harika olduğunu düşünüyordum. Dahası, eşyalarım Chace'in dekoruna pek uymuyordu.

Beni eve taşıdığımızda ve bunu onunla endişeyle paylaştığımda, beni gevşekçe kollarına çekti, yüzünü yaklaştırdı ve bana "Bu dekor da benim değil. Annemin. Ne istersen yap. Ne istersen yap. Umurumda değil. Yeter ki burada mutlu ol."

Chace orada olduğu sürece bir palmiye ağacı ve ömür boyu yetecek güneş kreminden başka hiçbir şeyin olmadığı ıssız bir adada bile mutlu olabilirdim. Ve bunun gibi ifadeler yüzünden mutlu olurdum.

Bunu ona söylemedim.

Sadece fısıldadım, "Tamam."

Kapı açıldı, içeri girdim, park ettim, kapıyı kapatmak için garaj kapısı açıcısına bastım ve yemek pişirmek istemediğim için Chace'in canının pizza çektiğini umarak kıcımlı dışarı çıkardım. Kütüphanede yorucu bir gün geçirmiştim. Aslında, Belediye Meclisi toplantı yaptığından beri yorucuydu, böylece insanlara bir kütüphaneleri olduğunu hatırlattı ve ben canlı canlı gömüldükten sonra daha da yorucu oldu, böylece beni bir ilgi nesnesi haline getirdi.

Olayların yatışacağını biliyordum ve o günü mutlulukla bekliyordum.

Arka koridordan mutfığa geçtim ve çantamı adaya yerleştirirken "Chace!" diye seslendim. Ben geldim."

"Duştan yeni çıktım!" diye seslendi. "Hemen çıkıyorum!" Hmm. Chace duştan yeni çıktı.

Neden birdenbire artık yorgun değildim?

Koridorda ilerlemeye başladım, aklım Chace ve onun duşundaydı ki gözlerim sehpanın üzerinde duran büyük bir kutuya takıldı.

Sonra kutu hareket edince durdum. Bu da ne böyle?

"Chace!" Ben seslendim. "Kanepede bir kutu var!"

"Evet!" diye bağırdı.

Tekrar hareket etti ve ben bir adım geri attım. "Hareket ediyor!" diye bağırdım.

"Evet!" diye bağırdı ve ben gözümü kırptım çünkü sesi şaşırmış gibi gelmiyordu.

Başımı yana eğdim ve temkinli bir şekilde kutuya doğru ilerledim.

Sonra kutudan gelen sesi duydum ve hızla kutuya doğru ilerledim, gevşek kapakları açtım ve biri çikolata renkli, diğeri leylak renkli, pofuduk yüzlü, kabarık tüylü, minik iki İran kedisine baktım.

"Vay anasını," diye fısıldadım.

"Miyav," diye miyavladı leylak rengi nokta bana doğru.

"Vay anasını!" Bağırdım, uzandım ve leylak rengi ucu yakaladım.

Chace arkamdan, "Açmışsın," dedi ve ben de dönüp birkaç metre ötede göğsünü sıkan bir tişört ve bol bir koşu shortuyla durduğunu gördüm.

"Kedicikler," diye fısıldadım, kıvranan İranlıyı yüzüme bastırarak.

"Kedi istediğini söylemiştin," diye bana hatırlamadığını düşündüğüm bir şeyi hatırlattı, sonra da bana bilgi vermeye devam etti, "Evcil hayvanlar çocuklar gibidir. Bir tane yetmez. O yüzden iki tane aldın."

Tanrım, harikaydı.

Bunu söylemek içimden gelmedi.

Onun yerine fısıltıyla "Kedicikler" diye tekrarladım. Chace sırttı ve "Onları seviyor musun?" diye sordu. "Pofuduklar."

Evet, hâlâ fısıldıyordum.

"Evet," diye cevap verdi, hâlâ sırttıyordu ve şimdi bana doğru ilerliyordu. "Ama onlardan hoşlanıyor musun?"

"Yüzleri buruş buruş." Anladın, hala fısıldıyordum.

Benimle burun buruna durdu. "Bunu onları sevdiğinin bir göstergesi olarak kabul ediyorum."

Mutlu gözyaşlarımı yutarken başımı salladım.

Chace bana doğru eğildi ama etrafımda dolandı. Çikolata ucuyla geri geldi ve onu yaklaştırdı, böylece kedicikle ateşli adam yüz yüze geldiler.

Kalbim eridi.

"Dostça davranmaktan başka çaren yok," dedi Chace otoriter ama şimdiye kadar bilinmeyen sevimli bir şekilde.

Kalbim daha çok eridi.

Kedicik bir patisini kaldırdı ve Chace'in burnuna bastırdı. Chace ona sırıttı.

Geri kalan her şeyim eridi.

Chace onu aşağı çekti, ayaklarını kolunun kıvrımına sıkıştırdı, diğer eliyle karnını kaşdı ve gözleri bana geldi.

"İkisi de erkek. İsimlere ihtiyaçları var."

"Luke ve Han," dedim hemen ve Chace kocaman gülümsedi.

Sonra dedi ki, "Siktir et hayır."

Kedimi göğsüme bastırdım ve "Spock ve Kirk?" diye sordum.

Chace, "Yine, lanet olsun, hayır,"

diye tekrarladı. "Sam ve Dean?"

Ben denedim.

Hâlâ gülümseyerek başını salladı.

Benim gözler daraltılmış sonra I
önerdi, "Starbuck ve Apollo?"

"Starbuck'ın bir kız olduğunu sanıyordum."

Tanrım, onun televizyon deneyim oldu
Ciddi bir şekilde dar.

Herkes iki Starbucks olduğunu biliyordu.

"Yeni versiyonda öyle. Eskisinde Dirk Benedict'ti."

Kedisini yüzüne doğru kaldırdı ve sordu, "Ne düşünüyorsun? Starbuck ve Apollo mu?"

Kedicik ona öylece baktı. "Starbuck?"
diye sordu.

Kedicik bacaklarını aşığı doğru uzattı.

"Apollo?" diye devam etti ve kedicik patisini Chace'in burnuna koydu.

Chace onu göğsüne doğru kıvırdı ve bana baktı. "Bu Apollo. Bu da Starbuck."

"Bana uyar," diye fısıldadım.

Chace yüzümü inceledi.

Sonra mırıldandı, "Kediler ve nane şekeri."

"Ne?" diye sordum. diye sordum.

"Bu senin için yeterli. Kediler ve nane şekeri. İnci küpelerle ne yapacağını bilmiyorsun ama bir çift kedi yüzünden patlamak üzere olduğun için çok mutlu görünüyorsun. Senin için fazla bir şey gerekmiyor."

"Evet öyle," diye sessizce karşı çıktım, bana daha da yaklaştı ve kediciklerimiz pofuduk patileriyle birbirlerine vurmaya başladılar ama fark etmedim çünkü tek görebildiğim Chace'ti.

"Ne gerekiyor?" diye fısıldadı.

"Hepsi sensin," diye fısıldadım ve birden kendimi kedisiz buldum, Chace'in de kedisi yoktu ve bunu biliyordum çünkü omzunun üzerindeydim ve koridorda sinsice ilerliyordu.

"Chace! Markete gidip kedi maması, kum kabı, kum almamız lazım."

"Tamamdır."

Tanrım, bu adamı seviyordum. Ama denemeye devam ettim.

Yani, iki tane pofuduk yüzlü kedicğim vardı. Seks harikaydı ama kediciklerim vardı!

"Keşfedebilmeleri için dışarı çıkmalarına izin vermeliyiz." Demek istediğim onlarla oynayabilirdim.

Havada uçtum, yatağıma sırt üstü düştüm ve Chace de üzerime düştü.

"Bekleyebilirler."

"Orada sıkılacaklar."

"O zaman acele edin ve minnettarlığınızı gösterin."

Kulağa eğlenceli geliyor.

Ben de onu kollarımın arasına aldım ama bir ayağımı yatağa koydum ve sırtüstü yatırdım, böylece üstte ben kaldım.

Sonra, saçlarım yüzümüzün iki yanına sarkarken, "Bunu yapabilirim" diye fısıldadım.

Bana sırttı, elleri saçlarımı nazikçe çekip aldı ve fısıldadı, "Öyleyse yap."

Ona gülümsedim.

Sonra da yaptım.

* * * * *

Bir buçuk ay sonra

Televizyonun kumandasındaki düğmeye bastım ve Chace'e baktım.

"İtiraf et, hoşuna gitti," diye emrettim.

Yeni Battlestar Galactica'nın pilot bölümünü izlemiştik.

"Bebeğim, beni emdin, bana bindin, boşalmadan hemen önce lanet şeyi izlemek için onayımı zorladın ve sonra tişörtümle üzerimdeyken izledik, külot yok ve elim çıplak kışında. Tabii ki hoşuma gitti ama görmedim."

Bir adam nasıl aynı anda hem sinir bozucu hem de seksi olabilirdi? "Amiral Adama'nın bomba olduğunu düşünüyorsun," diye zorladım.

"Da bomb," diye sokak dilimi düzeltti.

"Her neyse," diye mırıldandım, sonra "Onun harika olduğunu düşündüğünü itiraf et."

"Hangisiydi o?"

Koluna bir tokat attım ve "Chace!" diye bağırdım.

Ben kanepede sırt üstü yatarken o da benim üstümdeydi.

Sonra pes etti. Birazcık.

"Berbat değildi."

"Hoşuna gitti," diye karar verdim.

"Diyelim ki, daha fazla izlememi istiyorsun, ağzını üzerimde kullanmalısın."

"Bunu zaten her zaman yapıyorum," diye hatırlattım ve sırtıttı.

Sonra mırıldandı, "Evet."

"Yani, ne zaman biz... bilirsin, benim programlarımdan birini izlemek zorundasın."

"Anlaştık," diye hemen kabul etti ve şaşırtıcı bir şekilde anlaşmanın kendi payına düşen kısmını eklediğinde nedenini anlayacaktım, "Sen benimle yatarsan, geek TV alırsın. Ben seninle yatarım, sen de benim programlarımdan birini izlersin."

Gözlerim kısıldı. "Southland'in beni korkuttuğunu biliyorsun." "Çünkü sen de **Southland**'le fazla içli dışlı oluyorsun. karakterler."

"Sammy çok tatlı!" Kendimi savundum.

"Ama o gerçek değil," diye yanıtladı Chace. "O araba kazası geçirdi, sen de nefes almayı bıraktın."

"Şaşırdım."

"Tatlım, onlara ateş eden bir pezevenkle yüksek hızda kovalamaca yapıyorlardı. Bu nasıl sürpriz olabilir?"

Bu doğrudu.

"Anlaştık mı?" diye sordu.

"Yani," diye başladım anlatmaya, "aslında ikimiz de birbirimizin programlarını izliyoruz çünkü ikimiz de düzenli olarak birbirimizin altına yatıyoruz."

Chace yine sırtıttı. "Esasen."

Ellerim tişörtünün arkasına doğru kaydı ve bacaklarım huzursuzca hareket ederken gözlerim ağzına kaydı ve fısıldadım, "Tamam o zaman, Southland'in bir bölümünü kazanma zamanı."

Sırtışının gülümsemesine dönüşmesini izledim.

Sonra başı eğildi ve beni öptü.

Sonra Southland'in bir bölümünü daha kazanmaya koyuldu.

İşi bittiğinde ona söylemedim ama iki tane kazandı.

* * * * *

Güverte

İki ay sonra

"Bitti mi?"

Deck, ofisinin penceresinde durmuş Aspen'e bakan Trane Keaton'a baktı.

Deck kollarını göğsünde kavuşturarak ona "Domino taşları düşecek," dedi.

"Ne kadar sürecek?" Trane ona bakmadan sordu, alete.

"Çarklar dönüyor, tahminimce ilki bir hafta içinde hafta. Geri kalanı da çok geçmeden. En fazla üç ay sürer."

"Ve Bonar etkisiz hale getirildi mi?" Trane devam etti.

"Bonar mesajı aldığını doğruladı. Chace'e ya da bana geri dönüş yok. Sen sormadan söyleyeyim, kaçırın da aldı. Sterling temiz. Benim için endişelenmek zorunda kalmadan yeterince endişeleniyorlar. Kaçırın kişi, adam kaçırmanın yanı sıra cinayete teşebbüs, Bonar ve ekibinizdeki iki çocukla komplo suçlamalarıyla karşı karşıya. Kanıtlar sağlam. Dava sıkı. Hepsi hapse girecek. Düşüşlerini zorlaştırmama gerek yok."

Trane döndü ve Deck odaya girdiğinden beri ilk kez gözleri Deck'e takıldı.

"Bunun izi sana ya da bana kadar sürülemez mi?" Onu kastediyordu.

Deck onu bu konuda aramadı çünkü bu zaman alacaktı ve o da oradan çıkmak istiyordu.

"Hayır," diye cevap verdi.

Trane, "Bu konuda sizden güvence aldım," diye ısrar etti.

"Soruya bir kez cevap verdim. Yalan söylemedim. Bir daha da cevap vermeyeceğim," diye yanıtladı Deck.

Trane onun bakışlarını tuttu ve başını salladı.

Sonra masasına doğru ilerledi, elini kaldırdı ve yüksek arkalıklı, deri masa sandalyesinin üstüne koydu.

"Anlaştığımız gibi yaptın," dedi yumuşak bir sesle. "Evet," diye onayladı Deck.

"Acı verici," diye devam etti Trane. "Her şeylerini kaybedecekler." Trane başını salladı.

Sonra da "Chace bilemez" dedi.

Deck'in sırtı onun şaşırtıcı sözleri karşısında dikleşti. "Ne?" diye sordu.

"Chace'e söylemeyeceksin."

"Bu anlaşmanın bir parçası değildi," diye hırladı Deck. "Ona söylemeyeceksin."

Deck kollarını göğsünden ayırdı ve ellerini kalçalarına koydu. "Dostum, kadınının diri diri gömülmesiyle ilgisi olan her erkeğin değerli bulduğu her şeyi kaybetmesini ayarlamam için bana para verdin. Chace için olduğunu ima eden yaptığın tek lanet şey bu. Bir düğün planlıyorlar. Bunu sen yaptın, o biliyor, oraya girebilirsin ve onun bilmesini istemiyor musun?"

"Oğlumu yıllar önce kaybettim. Ne yaparsam yapayım, sizin deyiminizle oraya giremeyeceğim."

"Yanılıyorsun. Bu yardımcı olacaktır," dedi

Deck ona. "Yaptığın şey yasal mıydı?"

Trane sordu.

"Uzun bir atışla değil ama bu adamlar karısını diri diri gömmek için bir planda işbirliği yaptılar. Oğlumun itiraz edeceğini sanmıyorum."

Trane başını salladı. "Bilmeyecek. Ona söylemeyeceksin."

"Oğlumdan bir bok saklama," diye hırladı Deck.

Trane ona, "Son maaşına yüz bin dolar daha ekleyeceğim," dedi.

"Tekrar söylüyorum, oğlumdan bir bok saklamam."

Trane'in başı yana kaydı. "O adamlara bedel ödetmek için yapamayacağı şeyi yaptığı için minnettarlığını alabilmen için bilmesini mi istiyorsun?"

"Sikeyim hayır."

"O zaman neden ona söyleme ihtiyacı duydun?"

Deck ona doğru eğildi ve sessizce şöyle dedi: "Böylece bir saniyeliğine de olsa, tüm hayatı boyunca bir saniyeliğine de olsa, babasının onun arkasında olduğuna inanabilir. Beni seven bir babam var. Benimle gurur duyan bir babam var. Benim için kanını akıtacak ve ölecek bir babam var. Nasıl bir his olduğunu bilirim. Chace buna hiç sahip olmadı.

Ona bir saniyeliğine bile olsa bunu verebilseydim, verirdim. Bunu onun için, Faye için yapman ona bunu verecektir. İşte bu yüzden ona söylemem gerekiyor."

Trane onun bakışlarını tuttu.

Sonra elini uzattı, sandalyesine oturmak için hareket etti ve "Yapman gerekeni yap" diye mırıldandı.

"Bunu zaten yapardı," diye mırıldandı Deck, kendi hamlesini yaptı ve bu oradan siktir olup gitmekti.

"Jacob," diye seslendi Trane, Deck burnundan hava e m d i ve geri döndü. "Onunla gurur duyuyorum," diye fısıldadı.

"Ona söyle, bana değil." Deck fısıldamadı.

"Onu seviyorum," diye devam etti Trane.

"Dostum, yanlış adamla konuşuyorsun."

"Benim pislik olduğumu düşünüyor. Yasadışı faaliyetlerde bulunman için sana para verdiğimi biliyorsa -"

"Keaton, lanet olsun, adamım, onu çıplak elleriyle çıkardı. Bu konuda bana güvenin, o... tartışmaya girmeyecektir."

Trane'in "onu çıplak elleriyle çıkarması" karşısında irkildiğini fark etmişti, ancak adam irkildiğini hemen yüzünden silmişti.

Siktir, o sikin altında bir kalp var mıydı?

Trane masasına baktı ve tekrarladı, "Yapman gerekeni yap."

Deck bir saniye ona baktı.

Sonra da oradan siktir olup gitti.

* * * * *

Chace

Dört saat sonra

Kulağında çalan telefonu dinledi. Sonra

"Chace" sesini duydu.

"Reynaldo'da rezervasyon yaptırın. Bu hafta sonu. Pazar gecesi. Dört kişilik."

"Chace," diye fısıldadı babası ve lanet olsun ki o fısıltının titrediğini duydu.

Chace'in midesi daraldı.

"Saat yedide orada buluşuruz."

O zaman hiçbir şey yoktu, "Tamam. Yedi."

"Anneme selam söyle."

"Bunu ileteneğim."

"Eve varmak üzereyim," dedi Chace ona, ilerideki beyaz çitleri görünce. "Gitmem gerek."

"Elbette." "Sonra görüşürüz."

"Chace?"

Kahretsi

n.

Chace ona bir şeyler verdi, daha fazlasını istiyordu.

"Baba, ağırdan almaya ne dersin?" diye önerdi.

"Ondan hoşlanıyorum."

Siktir, siktir, siktir.

"Güzel."

"Sana yakışıyor."

Chace nefesini içine çekti.

Babası devam etti. "İyi bir adam için iyi bir kadın."

Kahretsin, kahretsin, kahretsin!

"Doğru."

Ne yazık ki, işi bitmemişti.

"O çocuk ve kız kardeşi için yaptıklarını duydum. Seninle gurur duyuyorum."

Siktir, siktir, siktir!

"Baba -"

"Sadece bilmeni istedim."

Chace arabasına döndü, sonra garaj kapısını açtı ve telefona, "Pekâlâ, bilmemi istedin. Biliyorum."

"Pekâlâ," diye cevap verdi Trane sessizce. "Annen ve ben Pazar gününü dört gözle bekleyeceğiz."

"Harika. Sonra görüşürüz."

"İyi akşamlar, Chace."

"Sen de," diye karşılık verdi ve sonra bağlantıyı kesti.

Garajına girdi ve park etti. Yeni mavi Yukon'unun içindeydi. Eskisi de yanına park edilmişti. Yenisini aldığı anda eskisini Faye'e ve onun kızına vermişti.

Cherokee başka birinin garajını süslüyordu. Faye bunu fazla tartışmadan kabul etti, tıpkı Sondra'nın kendi arabası kaldırılıp Silas'ın yeni arabası devreye girdiğinde yaptığından şüphelendiği gibi. Faye ne kullandığını pek umursamıyordu ve Silas'ın eski Yukon'u Cherokee'sinden daha iyi olduğu için, ona hiç yüz vermedi.

Garaj kapısı aşağı inerken öne doğru eğildi ve alnını direksiyona dayadı.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin," diye fısıldadı.

Sonra derin bir nefes aldı, kamyonetinden indi, garaja doğru yürüdü, kapıyı açtı, arka salona geçti ve hemen Apollo tarafından karşılandı.

Eğilip kediye kucağına aldı, ayaklarını kovalayan Starbuck'tan kaçarak koridorda yürüdü ve Faye'i ocağın başında bir şeyler karıştırırken gördü.

Ona döndü ve gülümsedi. "Hey tatlım, yüzme nasıldı?"

Ona, pırıl pırıl saçlarına, kristal mavisi gözlerine, şirin kıyafetine, gülümseyen sakız dudaklarına baktı ve içinin boşaldığını hissetti.

Sonra o da gülümsedi ve "İyiymiş. Akşam yemeğinde ne var?"

* * * * *

Faye

İki hafta sonra

Uyku sisinden sıyrıldım ve bunu Chace'in kulağıma "Uyan bebeğim" diye fısıldadığını duyduğum için yaptım.

Gözlerimi kırıştırdım, çalar saate baktım ve erken olduğunu gördüm. Pazar günüydü.

Zaten erken kalkmama gerek yoktu, gerçi bu günlerde Chace'le birlikte kalkmak için kalkıyordum. Ama pazar günleri ikimiz de uyuyabilirdik.

Ben de bunu neden yapmadığımı merak ediyordum.

Ben yer değiştirdim ve ayaklarımın ve bileklerimin üzerine örtülmüş kedi yığını yer değiştirdi, Starbuck her zamanki tavrıyla bunu sinirli bir miyavlamayla yaptı.

"Ne?" Chace'e sordum.

"Dün gece kar yağdı."

Ona bakakaldım.

Sonra "Yani?" diye sordum.

"Hadi bebeğim, kalk, toparlan, dışarıda kahve içmeye gidelim."

Dışarıda kahve?

Delirmiş miydi?

Sorma şansım olmadı ve bu konuda başka seçeneğim de yoktu çünkü yorganı geri çekti, elimi tuttu ve beni yataktan çıkardı.

Çoktan sarınmış olduğunu gördüm ve o da kapıdan çıkıyordu. Yatağa geri dönmeyi düşündüm ama merakım daha ağır bastı. Ben de dişlerimi fırçalamaya başladım ve geceliğimin altına bir tayt, üzerine Chace'in sweatshirt'lerinden birini ve ayaklarıma da kalın çoraplar geçirdim.

Koridorun sonunda Chace ile karşılaştım ve elinde dumanı tüten iki kupa vardı. Birini bana verdi ve ön kapıdan çıktık. Chace salıncakları korkuluklara kadar çekti ve biz de onlara yerleştik, ikimiz de o yaz orada otururken sayısız kez yaptığımız gibi hemen ayaklarımızı korkuluklara kaldırdık.

Nefesimiz puf puf çıkıyordu.

Sıcak kahvenin buharı daha da arttı.

Benimki fındık tadındaydı ve ılıktı.

Ova, kar örtüsüyle şaşırtıcı derecede farklıydı. Çok güzeldi.

Huzurlu.

Chace konuşmadı.

Hala biraz uyku dolu olduğum için ben de öyle yapmadım. Sadece kahvemi yudumladım ve kara, ovaya, beyaz örtülü tepelere ve yeşil çamların keskin kırılmalarıyla ötesindeki dağlara baktım.

"Sıradan bir mucize," diye mırıldandı ve ben ona baktım. "Pardon, tatlım?"

"Bu" diye cevap verirken gözleri ovadan ayrılmadı.
Sıradan bir mucize. Sıradan bile olsa, yine de mucizevi."

Ovaya baktım ve bunu yaptığım anda onun haklı olduğu içime yerleşti.

Öyle oldu.

Mucizevi.

Sadece Rocky Dağları'na yağan kar değil, onun beni bulması, benim onu bulmam, ikimizin de verandamızda oturup kahve içmemiz, sessizlik, memnuniyet, göz alabildiğine güzellik.

Kesinlikle mucizevi.

Nefesimi tuttum ve başımı çevirip Chace'e baktım, boynuna doladığı atkının üzerinde duran dağınık buklelerini fark ettim.

Tabii ki uzanıp bir tanesini tutmam ve çekiştirmem gerekti. Sonra kahve fincanına sırtışını izledim. Evet.

Kesinlikle.

Mucizevi.

* * * * *

İki buçuk ay sonra

"Tanrım, Faye, bir adam ancak bu kadar Spam yiyebilir."

Marketteydik ve tartışıyorduk.

Elimdeki teneke kutulardan Chace'e baktım, "Neredeyse Noel geldi."

"Evet. Yani?" diye sordu.

"Haydut Al'ın bile Noel için özel bir şeye ihtiyacı var," diye onu bilgilendirdim ve iki kutu Spam'i, Starbuck ve Apollo'ya gitmeyen diğer konserve et, fasulye ve kedi mamaları ile yer kapmak için yarışan arabamızdaki dört kutuya katılması için fırlattım.

Chace, "Sana ondan hiç bahsetmemeliydim," diye mırıldanarak bir parmağını arabanın ucuna taktı ve onu sertçe koridordan aşağı çekti.

Haksız olduğu ve sadece benimle aynı fikirde olmayacağı için cevap vermedim, ellerimi tutamağa koydum ve takip ettim.

"Bu arada," dedi omzunun üzerinden, "çantaları gördüm."

Kalbim sıkıştı.

"Ne çantası?" Hediye zulamı onun için bulmadığını umarak sordum çünkü bu çok kötü olurdu.

Durdu ve böylece arabayı ve beni durdurdu.

"Daha bir yaşında bile değil."

Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim ve

"Kim?" diye sordum. "Ella. Ona yedi kıyafet falan almışsın."

Bu iyiydi. Ella'nın hediyelerini buldu. Onunkini değil. Bu da iyi oldu, çünkü Ella'nın hediyelerini saklamamıştım, bu da onun burnunu sokmadığı anlamına geliyordu (umarım).

"Evet" deme sırası bendeydi. Ne olmuş yani?"

"Hayatım, Lexie onu zaten bir Amerikan Prensesi gibi giydiriyor. Onun çabalarına yardımcı olmana gerek yok."

"Bu onun ilk Noel'i!" Tersledim. "Bunu hatırlamayacak."

"Yani? Bebek kıyafetlerini seviyorum ve tanıdığım tek bebek o." "Tanrım," diye mırıldandı, bizi ilerletmeye başladı.

Onu takip ettim ve konserve reyonunda hızlıca ilerlediğini fark ettim.

Oh neyse, Outlaw Al yeni yıla kadar zaten yakaladıklarımın karnını doyuracaktı.

Chace köşeyi döndü ve bize koridorda rehberlik etti, ihtiyacımız olan bir şeyin yanından her geçtiğimizde elim dışarı fırlıyor ve onu arabamıza atıyordum. Ben alışverişe gerçekten dikkat ettiğim ve erkeğim etmediği için, o arabayı durdurduğunda arabaya çarptım ve fark etmedim.

Önüne bakıyordu ve koridorda birkaç kişi görmek için etrafına baktım, tanıdık yüzler yoktu, ben de başının arkasına baktım.

"Chace?"

Bana döndü.

"Tam şu anda olduğun yerde duruyordun. Ben koridorun sonundaydım."

Nefes almayı

bıraktım. Oh

Tanrım. Oh

Tanrım.

Chace konuşmaya devam etti.

"Neredeyse sekiz yıl oldu ve sonunda bu reyonda seninle alışveriş yapıyorum."

Aslında geçtiğimiz aylarda bu koridorda onlarca kez birlikte bulunmuştuk.

Hala.

"Tatlım," diye fısıldadım.

"Bunun gibi basit şeyler yapabileceğiniz en iyi şeyken insanlar neden elmaslara, incilere, kürk mantolara, birinci sınıf biletlere, ada maceralarına ihtiyaç duyar anlamıyorum."

Kesinlikle haklıydı. Bir bakıma.

Dudaklarımı yaladım.

Sonra da "Seninle bir ada macerasına atılmak istemem kötü bir şey mi?" diye sordum.

"Hayır" demeden önce yüzündeki sıcaklıkla beni inceledi.

"Ve belki de annenin bir gün sana Noel için bana bir kürk manto alacak," diye belirttim. "Yani, sen bana bir elmas verdin, o da bana inci ve pırlanta verdi, geriye sadece birinci sınıf biletlere kalıyor ve ben de ekonomi sınıfına razıyım."

Dudakları seğirdi ama şaka yapmıyordum. Valerie bana her zaman pahalı şeyler alırdı. Çok tatlıydı. Abartılıydı. Ama karşı çıktığımda üzölmeye başladı, ben de bunu yapmayı bıraktım ve bu artık bir gelenek haline geldi.

Arabanın kendi tarafındaki ucundan benim tarafımdaki ucuna doğru ilerledi, önümde durdu, bir elini omzumdaki saçları kaydırmak için kaldırdı ve parmaklarını boynuma doladı.

Sonra yüzünü yaklaştırdı ve mırıldandı, "Sadece benim kızım 'tuhaf' kelimesini kullanır."

"Bu İngiliz dilinde var, Chace. Ben uydurmadım. Eminim başkaları da söylüyordur," dedim ona, sert bir şekilde ama nefes nefese çıktı çünkü yakındı, yüzü hala sıcaktı ama bakışları yoğundu.

"Seni ilk gördüğüm yerde seninle öpüştükten sonra ne kadar utanacaksın?"

Aman Tanrım.

"Um... bunu yapacağın kesinmiş gibi söylüyorsun," diye belirttim.

"Öyle," diye yanıtladı.

"Chace -" Başladım ama boynumdaki eli beni ona doğru çekti ve ayağa kaldırdı. Diğer kolu belime dolandı, sonra ağzı ağzımdaydı ve beni ilk gördüğü yerde Chace ile market reyonunda boynuma sarılmaktan başka seçeneğim yoktu (başka bir tane seçmezdim).

İşi bittiğinde beni arabamızın sapına doğru çevirdi, arkama geçti ve kollarını bana doladı, elleri benimkilerin yanında sapın üzerindeydi. Bizi ilerletmeye başladı ve diğer müşterilerin bana sırtmasına rağmen utanmadım.

Hayır, tek yapabildiğim market alışverişinin basit olduğunu düşünmektir. Her gün öyleydi.

Ama yapabileceğiniz en iyi şeylerden biriydi.

* * * * *

Chace

Beş saat sonra

Chace uykusunda ışığın söndüğünü hissetti.

Faye okumayı bitirmişti.

Onu belinden yakalayamadan, içine doğru kaydığını hissetti.

Bunun ne anlama geldiğini biliyordu.

Eli kalçasından beline doğru kaydı. O da bunun ne anlama geldiğini biliyordu.

Sırtı, kollarını ona doladı ve sırt üstü dönerek onu da yanına aldı.

Ağzı adamın boynuna gitti.

"Bitti mi?" diye fısıldadı kulağına.

"Sayılır," diye mırıldandı boynuna karşı, dudakları aşağı kayıyordu.

Elleri sırtındaki geceliğin sateni üzerinde kayıyordu.

"Beni kullanmak istiyorsan tatlım, bütün işi sen yapmalısın. Bittim ben."

Eli göğüs kıllarıyla oynamayı bırakıp göğsüne, boynuna doğru ilerlerken dudakları yukarı kaydı ve başparmağı çenesini okşamak için dışarı çıktı.

"Bu çok kötü," diye fısıldadı kulağına. "Çünkü kitabımdaki kahraman, kadın kahraman çıplak ve dizlerinin üzerindeyken ona tüm bunları yaptı ve sonra -"

Sustu çünkü Chace'in kolları ona sıkıca sarıldı, ayağa kalktı ve kediler dağıldı.

Ayağa kalkar kalkmaz, "Dizlerinin üstüne çök" diye homurdandı.

"Emin misin?" diye sordu, müzikal sesi hafif ve şakacı, sevimli ve çok ateşliydi. "Eğer yorgunsan uyuyabiliriz."

Onu üzerinden kaldırdı ve dizlerinin üzerinde yatağa yatırdı.

Sonra onun arkasında dizlerinin üzerine çöktü, elleri geceliğinin eteklerine gitti, yukarı çekip çıkardı ve onun yumuşak, tatlı nefesini aletinde hissetti.

Sonra elleri kadının belinden karnına doğru süzüldü, biri yukarı çıkarken diğeri aşağı indi.

"Rol mü yapacaksın yoksa kanat mı takacaksın?" diye sordu boynunun derisine.

Elleri iki özel noktaya değdiğinde "Kanatlan," diye nefes aldı.

Sırıttı ve mırıldandı, "Doğru, bebeğim."

Sonra da kanatlandı.

Yarım saat sonra aynı anda boşaldılar, Faye adamın sikine gömülmüştü, başı dönmüştü, alını adamın boynuna bastırılmıştı, adamın kollarından biri kadının karnına sarılmıştı, diğeri eli kadının göğsündeydi, adamın gözleri kadının omzunun üzerinden aşağıya bakıyordu, adam onu sikerken kadının kendine dokunmasını izliyordu.

Sansasyoneldi.

Yine de Faye ile en başından beri hep öyleydi.

* * * * *

Aylar sonra, Chace ve Faye'in düğününden önceki gece Deck, "Sana bunu yasal hale getireceğini söylemiştim," dedi.

Deck ön verandadaki salıncakta onun yanında oturuyordu, ayakları Chace'inki gibi parmaklıkların üzerindeydi, bacakları düz, bilekleri çaprazdı.

İkisi de karanlık düzlüğe bakıyorlardı, onu aydınlatan tek şey Carnal'ın puslu ışıklarıydı. Verandanın ışığını bile açmamıştı.

Chace cevap vermedi.

"Hiç vakit kaybetmedin kardeşim," diye devam etti Deck.

Chace aynı fikirde değildi. Kız arkadaşını o kutudan çıkardıktan sonra ertesi gün onunla evlenmek istiyordu. Bir yıl altı hafta beklemek çok uzun bir süreydi. Faye de aynı fikirdeydi, bir Noel düğünü hakkında konuşmuşlardı ve Liza burnunu sokana kadar ikisi de bunu istiyordu. Sonra küçük, samimi Noel düğünleri bir şekilde kocaman bir yaz düğününe dönüşmüştü ve Chace'e göre bunun nedeni Faye'in bunu gerçekten istemesi, dahası düğününü kız kardeşiyle birlikte planlamayı sevmesiydi. Çok eğleniyorlardı. O da bu işin peşini bıraktı.

Ayrıca Liza ısrarcı ve meraklı olabildiği için buna izin verdi ama kız kardeşini de seviyordu ve Faye'in tam olarak ne istediğine dair bir fikri vardı. Alacağı şey de tam olarak buydu, Liza bundan emin oluyordu.

Bu nedenle, o anda, arka bahçesinde Faye'in gömüldüğü yerde bir kemerle yüzen bir güverte vardı ve yarın üzerinde durup evleneceklerdi.

Faye'in fikriydi, o anıdan kurtulmanın yoluydu. İyi bir yoldu.

Ayrıca yarın masalar, sandalyeler, çadırlar, bir dans pisti, DJ ekipmanlarını taşıyacak başka bir yüzer güverte ve bir sürü çiçek ve bayrak teslim edilecekti.

Neyse ki Silas Goodknight kızlarını çok seven akıllı bir adamdı. Bu nedenle, onlara istedikleri düğünleri yapmak için uzun zamandır para biriktiriyordu. Chace'in annesinin araya girip pasta, yemek ve içki masraflarını karşılamayı talep etmesinden bahsetmiyorum bile. Faye'in bir sözünden sonra,

Silas pes etmişti. Yani Chace'in Miah ve Becky'ye bakmak için ayırdığı fonun aldığı darbe, kızının gününde tam olarak istediği şeye sahip olamayacağı ve çocuklarının eğitimleri konusunda endişelenmeleri gerektiği anlamına gelmiyordu.

İsteddiği şeye sahip olacaktı. Aynen öyle.

İsteddiği her şeyi.

Çocukları da korunuyordu.

Şimdi ailesinin evindeydi ve Deck'le birlikte Bubba'nın evinden dönmüşler, çocuklarla birkaç saat içki içmişlerdi. Bekârlığa veda partisi değil. Bu boktan bir şeydi ve Deck'e hiçbirine ihtiyacı olmadığını açıkça belirtmişti ve ayrıca Faye'i yasal olarak, Tanrı'nın gözünde, bir pederin önünde, arkadaşları, ailesi ve Tanrı'nın ülkesiyle çevrili olarak yaptığında akşamdan kalma olmak niyetinde değildi. Bubba'nın yerinde sadece bu vardı. Çocuklarla içki içtik.

"Artık gençleşmiyorsun, dostum," diye işaret etti Chace, anlamı örtülü değildi.

"Faye gibi çok kız yok," diye mırıldandı Deck ve Chace şaşırarak ona baktı.

"Faye gibi bir kız mı istiyorsun?"

"Hayır," diye yanıtladı Deck, bira şişesinden bir nefes çekti ve gözlerini ovadan ayırmadı. Elini bıraktığında devam etti, "Ve evet. İçindeki o tatlı, o güçlü şey yenilmez." Deck ona baktı ve Chace onun gülümsemesinin beyaz ışıltısını gördü. "Yine de, daha büyük göğüsler, daha kısa etekler, daha dar üstler ve özel günlerden daha fazlasında yüksek topuklu ayakkabılar takdir edilmeyecek değildir. Yeter ki bunların hepsi klas olsun."

Chace onu yakaladı ama kaçıramadı. Deck sahada oynamayı bir sanat haline getirmişti ve bu düzenli değil, sık sık oluyordu. Ancak Chace, bir nebze bile olsa kalma gücü olan birkaç kişinin yüksek bakım ve cesaretin ötesinde olduğu gerçeğini kaçırmadı. Deck de Chace gibi basit bir hayattan hoşlanıyordu. Ama Deck, Boyd Newman gibi, bir kadının meydan okumasını seviyordu.

Hayatına yüksek sınıf ve azımsanmayacak miktarda drama getiren bir kadın. Ne yazık ki, Liza ve Boyd'un yaptığı gibi kendi işini yapabilecek ve kendi yollarında birbirlerine uyabilmeleri için bir uzlaşma bulabilecek birini henüz bulamamıştı.

Ya da vardı. Ama sonra onu kaybetti.

"Sanırım avlanma alanın Denver olmalı, dostum," diye mırıldandı Chace, gözleri ovaya geri dönerken.

"O zaman orada bir iş bulmam iyi oldu," diye mırıldandı Deck.

"Uzun süredir mi yoktun?" Chace sordu.

Deck, "Yarın yola çıkın ve ne kadar sürerse sürsün gidin," diye cevap verdi.

"Tutuklanmamaya çalış," diye mırıldandı Chace ve Deck kıkırdadı.

"Sanki biri beni yakalayabilirmiş gibi," diye mırıldandı Deck.

Neyse ki bu doğrudu. Bu aynı zamanda, ne yazık ki, Deck'in nasıl bir "iş" aldığının da bir göstergesiydi.

Chace her zaman yaptığı gibi bunu da geçiştirdi ve daha önemli konulara geçti.

"Biliyorsun, Faye'e annemle ilgili verdiğin uyarı onu bununla başa çıkmaya hazırladı. Faye'le olanlar ve babama yaptıkların sırasında benim yanımdaydın -"

"Kardeşim, biz bu saçmalığı tartışmayız."

"Bilmiyoruz. Umurumda da değil. Bu gibi durumlarda, size minnettar olduğumu bilmelisiniz."

"Bunu zaten biliyorum, Chace."

"Peki, bana bir şey ver dostum ve yine de kabul et."

"Birçok kez arkamı kolladın," diye hatırlattı Deck ona.

"Sevdiğin birinin diri diri gömüldüğü bir olayda değil." "Bu doğru," diye mırıldandı Deck.

"O yüzden bana bunu ver ve minnettarlığımı kabul et." Deck sessiz kaldı.

Sonra fısıldadı, "Senin için her şeyi yaparım, dostum." "Biliyorum," diye fısıldadı Chace.

"Nedenini biliyorsun."

"İstiyorum."

"Onu kaybetmek başıma gelen en kötü şeydi."

Chace nefesini tuttu. Deck ondan bahsetmedi. Asla. O bir hayalet değildi. Bir anı değildi. Deck'e göre o hiç var olmamıştı.

Sonra, hâlâ fısıldayarak, "Biliyorum," dedi.

"Senin sonun benimkinden çok daha iyiydi."

"Biliyorum, Deck."

"Beni uçmaktan kurtardın." Chace cevap vermedi.

"Senin için her şeyi yaparım," diye fısıldadı Deck.

"O zaman bunu bana ver," diye itti Chace. "Onu geç. O gitti. Etrafta dolanmayı bırak. Elimdekini bul, Deck. Nasıl hissettirdiğini biliyorsun. Tekrar bul."

Güverte sessizdi.

Sonra mırıldandı, "Denver'ın ne getireceğini göreceğiz."

Chace bunun olabileceğinin en iyisi olduğunu biliyordu, bu yüzden onu rahat bıraktı.

Chace birasından bir nefes çekti ve Deck de aynısını yaptı. Sessizce ovaya baktılar.

Deck kırdı. "Senin adına sevindim

kardeşim." "Benim kadar mutlu değil."

"Hayır," diye kabul etti Deck. "İşte ben de tam olarak bu yüzden mutluyum."

Chace bir nefes daha çekmeden önce bira şişesine bakıp sırtıttı.

Sonra en yakın arkadaşıyla sessizce oturup ertesi günün neler getireceğini ve bunun da ötesinde, müstakbel eşinin balayı için aldığını bilmediği ada macerasını düşündü.

Bu da en iyi arkadaşının yanında sessizce oturduğu ve bunu hâlâ sırtarak yaptığı anlamına geliyordu.

* * * * *

Faye

Ertesi öğleden sonra, Chace ve Faye'in düğün resepsiyonu Yalnız bir andı.

Akşam yemeğinden sonra Chace ile ilk dansımız, (tabii ki) Ella Mae'nin "Holding out for a Hero" şarkısı eşliğinde. Benim babamla ve Chace'in Valerie ile dansından sonraki bir an. Devasa, süslü ama harika pastayı kestikten sonraki bir an, o an birbirimizin yüzüne vurduğumuz bir an değildi ama zar zor duyduğumuz yuhalamalar ve çığlıklar eşliğinde birbirimizin parmaklarındaki şekerlemeleri yaladık. O andan sonra Chace beni öptü ve bunu derinden yaptı. Ve o andan sonra fısıldadı, "Pasta. Nane şekerinden daha iyi." Bu da beni hem eritmiş hem de hafifçe tahrik etmişti.

Tek başıma oturmuş Ty ve Lexie'nin dans edişini izliyordum; Ty'ın bir kolu yine hamile olan eşine sarılmıştı, diğer kolu ise kızını tutuyordu ve tatlı, güzel Ella annesinin saçını çekerken birbirlerine yakın duruyor, sırtlıyor ve fısıldaşıyorlardı.

Gözlerim Bubba'nın Krystal ile yakın dansına kaydı. Sonra Laurie ile aynı şeyi yapan Tate'e, sonra Boyd ile aynı şeyi yapan kız kardeşime ve Nina ile aynı şeyi yapan Max'e kaydı. Ve sonra partneri Cindy ile aynı şeyi yapan Twyla'ya geçtiler. Bitmedi, gözlerim annem ve babama, Valerie ve Trane'e, Sunny ve Shambles'a, Wood ve Maggie'ye, Sam Sterling ve karısı Jada'ya kaydı, hepsi aynı şeyi yapıyordu.

Son olarak, Becky'nin iki elini tutan Chace'in yanına gittiler, Becky'nin ayakları Chace'in ayaklarının üzerindeydi, Becky arkasına yaslanmış, ona sırtlıyordu ve Chace de boynunu bükmüş, küçük nedime elbisesiyle ona sırtlıyordu.

Evet, Chace'in bir prensese ihtiyacı vardı. Ya da başka birine.

Bakışlarım kocama kaydı... Kocama.

Bu düşünceyle, gözlerim Bubba's'taki garsonlardan biri olan Amber ile sohbet eden kardeşim Jude da dahil olmak üzere arkadaşlarımı ve ailemi alırken kendi kendime küçük bir tebessüm ettim.

Güvertede Jim-Billy, Stoney ve Wings ile gülüşüyorlardı. Sonunda, Robbie ve Jarot'la başını belaya sokacakmış gibi görünen Miah'ya ışık tuttular. Robbie bir masanın altına sürünüyor, Miah da aynı şeyi yapmak için eğiliyor, Jarot ise gözcülük yapıyor gibi görünüyordu.

Dünyamda her şey
yolundaydı. Hem de çok
iyi.

Çok zekice.

İki sandalye iki yanıma çekildiğinde bedenim hareketlendi. Yukarı ve sağıma baktığımda Ally'nin o tarafa oturmak için hareket ettiğini gördüm, sonra sola baktım ve dar omuzları, büyük bir göbeği, incelmış açık kahverengi saçları ve tatlı bir gülümsemesi olan kısa adamın oraya oturduğunu gördüm.

Benji.

Yerleştiği anda bedenim yana doğru sarktı, onunkine çarptı ve kolu bana dolandı.

"Geldiğinize çok sevindim," diye mırıldandım ve Ally'ye baktım. "İkiniz de."

"Bunu kaçırmazdım," diye
mırıldandı Ally. "Ben de," diye
mırıldandı Benji de.

Gözlerim Benji'ye kaydı. "Senin için uzun bir yoldu."

Gözleri benimkilere takıldı. "Bir televizyon programından daha iyi. Bir kitaptan daha iyi. Çünkü bu gerçek. Hayatta bir kez. O yüzden kaçırmam mümkün değil. Seni bu kadar mutlu görmek için aya ışınlanırdım."

"Kesinlikle," diye mırıldandı Ally ve elinin benimkini bulup sardığını ve sıkıldığını hissettim.

Ben de geri sıktım.

Sonra bakışlarım tekrar dans pistine gitti ve iç çektim.

"Comic-Con için geri dönüyorum. Artık mühür kırıldı ve hepimiz birbirimizi tanıyoruz, sen ve Chace'in benimle orada buluşmanızı bekliyorum," dedi Benji ve aklım Chace'in Comic-Con'daki düşünceleriyle doldu.

Çünkü öyle oldu, kahkahayı patlattım.

Chace'in gözleri bana doğru geldi ve yüzündeki mutluluğu görünce tekrar iç çektim ama bu sefer içimden.

Ona sıırttım ama "Bunun olacağından emin değılim" diye mırıldandım.

"Öyleyim," diye cevap verdi Ally ve gözlerimi kocamdan ayırdım...

Benim kocam.

Ona baktım. "Asla olmaz."

Ally bana baktı. "O adam senin için her şeyi yapar. Hatta bir grup inekle bir araya gelmek."

Onun bileceğini düşündüm. Onda da benimki gibi bir tane olduğu için.

Ona sıırttım.

Şarkı Norah Jones'un "Come Away with Me" şarkısına dönüştü ve babamın Becky'yi sahiplenmesini ve Chace'in bakışlarının bana gelmesini izledim.

Sonra bir elini kaldırdı ve bir parmağını çarpıttı. "Ateşli," diye mırıldandı Ally sonra, "Dürüst."

"Çağrılıyorum," dedim onlara kaçıramayacakları bir şey söyledim.

"Git, sevgilim," diye cesaretlendirdi Benji, koluyla beni sıkarak.

İkisine de gülümsedim, ayağa kalktım ve çimlerin üzerinden dans pistine doğru yürüdüm. Chace eğilip elimi tuttuğunda iki adım uzaktaydım, beni yukarı kaldırdı ve hemen kollarına çekti. Yakın. Sıkıca. Kollarım omuzlarına dolandı ve bizi sallamaya başladı.

Şarkıyı duymadım bile. Sadece Chace'i hissettim. Kocam.

"Günün iyi geçiyor mu?" diye mırıldandı çenesinin dayandığı başımın yan tarafındaki saçlara doğru.

"En iyisi. Sen mi?"

Kollarıyla beni sıktı. "Evet, bebeğim."

Ciddiydi.

Çok ciddiye. Daha da yaklaştım.

"Bugün seni sevdiğimi söyledim mi?" diye sordum.

"On beş kez," diye cevap verdi ve başım hafifçe geriye gitti, böylece bana bakabilmek için eğildi.

"Saydınız mı?"

"Bu sözleri söylemeni hiç özlemiyorum, Faye." Kalbim eridi.

Sonra fısıldadım, "İşte on altı. Seni seviyorum Dedektif Keaton."

Sırıttı ve sırttan dudakları dudaklarıma değdi, sonra da "Ben de sizi seviyorum Bayan Keaton" diye fısıldadı.

Ağzına karşı gülümsedim ama kocam... kocam... beni öptüğü için bu eylemi bitirmedim.

* * * * *

Altı yıl sonra

"Sınıfımın geleceği hakkında konuşmam gerekiyordu. Geçmişimizi anmam gerekiyor. İkisini de yapmayacağım. Bu konuşmayı benden başka kimsenin hatırlamayacağını biliyorum. Bu yüzden bunu uzun zamandır söylemem gereken şeyleri söylemek için bir fırsat olarak kullanacağım."

Omzum Chace'in koltuk altında, onun kolu benim etrafımda, büyük oğlumuz yanımdaki koltuğunda, ikinci büyük oğlumuz Chace'in koltuğunda kıpırdanıyor, yeni yürümeye başlayan kızımız babasının kucağında kıvrılmış uyuyor, gözlerim salonun diğer ucunda Miah'ın veda konuşmasına odaklanmıştı.

"Buradaki çoğu kişi bana ve kız kardeşime ne olduğunu biliyor. Hatta birçoğunuz bir eyalet ötedeki Carnal adlı kasabada yaşayan bazı iyi insanların bize sahip çıktığını da biliyorsunuz. Bilmediğiniz şey ise, ben yalnız, korkmuş, aç ve üşümüşken, o insanlardan ikisinin beni kurtarmak için kendi yollarından çıktıklarıdır."

Chace'in sırtı benimkiyle aynı anda düzleşti. Miah konuşmaya devam etti.

"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorlardı. Bana ne olduğunu ya da ne kadar kötü olduğunu bilmiyorlardı. Kız kardeşime ne olduğunu bilmiyorlardı. Ama umursamadılar. Sadece bir şeylerin yanlış olduğunu biliyorlardı.

Bu konuda bir şeyler. Bana yiyecek, uyku tulumu ve okumam için kitaplar aldılar ve üç yıl boyunca iyi, saf ve doğru olan tek insani bağlantım olan bana kendilerini anlatan notlar yazdılar. Onlar bunu yapmaya başladıktan sonra, üç yıldır ilk kez, kışın soğuşunda ormanda bir barakada uyuyor olmama rağmen, korkmadan uyudum. Birinin bana göz kulak olduğunu bilerek uyudum. Uzun zamandır ilk kez dünyada iyi şeyler olduğunu bilerek uyudum. Haftalar sonra, yine kız kardeşimi kurtarmaya çalıştıktan sonra, yaralıydım ve yalnızdım, o kulübede o uyku tulumunun içinde yatıyordum ama günler geçse de vazgeçmeyeceklerini biliyordum. Beni bulacaklarını biliyordum. Ve buldular da."

Gözyaşlarım hızla kabarıp gözlerimden süzülürken dudaklarım titremeye başladı.

"Annem öldürüldü," diye devam etti Miah ve zaten sessiz olan kalabalığın içinden derin bir sessizlik geçti. "Kız kardeşim ve ben kaçırıldık ve hapsedildik. Ama buna rağmen, onlar hayatıma girdiğinde, üç yıldır öğrendiğimden farklı bir ders öğrendim. Bu dünya karanlıkla istila edilmişti ve sizi içine çekebilir, bastırabilir ve her şeyin bundan ibaret olduğuna inandırabilirdi. Ama bana karanlıkla birlikte ışığın da geldiğini ve ışığın daha güçlü ve kuvvetli olduğunu çünkü asla pes etmediğini öğrettiler. Bu dünyada yanlış yapıldığını hisseden ve bunu düzeltmeye çalışan iyi insanlar olduğunu. Bunun hakkında konuşmadılar. Bunun hakkında düşünmediler. Yaptılar. Bu onlara zaman, para ve duygulara mal oldu. Tüm bunlar tanımadıkları bir çocuk içindi. Ama yine de yaptılar. Dolayısıyla mezun arkadaşlarımdan bugünden, bu konuşmadan çıkarmalarını istediğim bir şey varsa, hayatlarına devam ederken, yetişkin olmayı öğrenirken, bu dünyaya uyum sağlamayı öğrenirken, ne yapmaya karar verirlerse versinler, kim olmaya karar verirlerse versinler, iyi, saf ve doğru olmaya çalışmalıdırlar. Yanlış yapıldığını hisseden ve bunu düzeltmeye çalışan insanlar olmalıdırlar. Bunun hakkında konuşmamalı ya da düşünmemeli, bunu yapmalıdırlar. Çünkü

yapılan yanlış çok yanlış olabilir. Hayatları mahvedebilir. Mutluluğu bir daha asla geri gelmeyecek şekilde yiyip bitirebilir. Ama eğer durdurulursa ve ışık karanlığın içinden parlarsa, kız kardeşi dışında her şeyini kaybetmiş, hiçbir gücü olmayan, dehşete düşmüş ama yıllar sonra bir oda dolusu insanın önünde durup bir Valedictorian konuşması yapan bir çocukla son bulabilir."

Miah'nın kırmızı, ıslak bakışları Chace ve bana yöneldi.

"Burada sizin sayenizde duruyorum, Aslan'ım, Faye'm, koruyucularım ve bana verdikleriniz, bana öğrettikleriniz sayesinde bu dersleri yaşayacağıma söz veriyorum. Bana verdiklerinizin karşılığını ödeyemem. Yapabileceğim tek şey bu. Tek yapabileceğim bana öğrettiğiniz dersi öğrenmek ve hayatımda iyi, saf ve doğru bir şekilde ilerlemek." Sesi mikrofonda fısıltıya dönüştü ve sözlerini şöyle bitirdi: "Teşekkür ederim."

Sulu gözlerle Miah'ın başını eğip kürsüden uzaklaşmasını izledim.

Sessizce hüngür hüngür ağlıyordum.

Salon ayaktaydı.

Chace'in kolu omuzlarıma dolandı, boğazını temizlediğini duydum ama küçük bir kolun karnıma dolandığını hissettim ve oğlum Jacob'a baktım.

"Anne, Miah kimden bahsediyor?"

Elimi yanağına götürdüm, oğlumun sevgili yüzünde kocamın güzel gözlerine baktım ve "Baban ve ben" diye fısıldadım.

Jake önce babasına, sonra kürsüye ve tekrar bana baktı.

"Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim bebeğim," diye fısıldıyordum hâlâ. "Kesinlikle iyiyim." Ve kesinlikle iyiydim.

Çünkü sonunda Miah'nın öyle olduğunu şüphesiz biliyordum.

* * * * *

Chace

Bir gün sonra

"Bana gösterebilirsin," dedi Miah yumuşak bir sesle ve Chace başını çevirip ona baktı.

Büyükannesi ve büyükbabasının evinin hemen aşağısındaki dere kenarında bir piknik masasının üstünde oturuyorlardı, ayakları koltuğun üzerindeydi, Chace ona bakana kadar gözleri akan sudaydı.

Sağlıklı ve güçlü büyümüştü. Uzun boylu değildi, akrabalarının hiçbirisi uzun boylu değildi, beş on bir yaşındaydı. Ama zayıf, düz bir vücudu, uzun bacakları vardı, bir erkeğin omuzlarına yakın genişlikte büyüyordu ve yakışıklı bir çocuktu, o gür sarı saçları, o alışılmadık açık kahverengi gözleri.

Okulda popülerdi. Atletizm ve kros yarışlarında koşardı. Sınıf başkanıydı. Münazara takımının kaptanı. Okul gazetesinin editörü. Ulusal Onur Topluluğu.

Bireysel olarak bir takımda yarıştığı sporları seçmesi Chace'i şaşırtmadı, ancak performansı kişisel çabalarına dayanıyordu, yine de lider olabileceği başka aktiviteler buldu ve her birinde lider olduğunu gördü.

Chace'i şaşırtan şey, zekâsına, sürekli okumasına, sessiz olmasına, utangaç olmamasına, içe dönük olmamasına, gözlemci olmasına, yumuşak konuşmasına ve söyleyeceklerinin bir anlamı olmadıkça konuşmamasına rağmen popüler olmasıydı.

"Ezra'yla konuştum," dedi Chace ona.

"Biliyorum," diye yanıtladı Miah.

"Ezra hazır olduğunu söyledi."

"Çünkü hazırım."

Chace kabul ettiğinden emin olamadığı için dudaklarını birbirine bastırdı ve tekrar dereye baktı.

"Chace, bunu uzun zaman önce danışmanlarla konuştum. Büyükbabamla. Geçen yıl Faye'le buraya geldiğinizde sana da söyledim. Benim için sorun yok," diye güvence verdi Miah ve Chace nefesini içine çekti.

Tekrar ona baktı. "Dün mezuniyetin ve partin vardı. Birkaç ay sonra Columbia'ya gidiyorsun. Elinde sadece iyi şeyler varken ve dört gözle beklediğin her şey aynıyken kötü şeyleri gündeme getirmek istemezsin."

Miah, "Bunu yapmak istiyorum," dedi.

"Miah -"

"Chace," diye doğruldu ama Chace'in gözlerine bakmaya devam etti, "Ben

Bunu yapmak için. Göster bana."

Chace bir nefes daha çekti, sonra yanındaki masada duran dosyaya döndü, açıp sabıka fotoğrafını çıkardı ve Miah'ya uzattı. Miah başını eğdi ve inceledi.

Misty ve Darren Newcomb'u öldürdüğünden şüphelendikleri adamın sabıka fotoğrafıydı.

Chace ona, "Her şeyi berbat etti," dedi. "Onu Oregon'da yakaladım. Bir görev aldı, tekrar ormana gitti ve ikisi de eski asker olan bazı avcılar oradaydı. Geldiklerini duymuşlar, tecrübeliymişler, sessizleşmişler, izlemişler, görünüşü beğenmemişler ve yere çömelmişler. Düşmeye başladığını gördüler ve içeri girdiler. Onu etkisiz hale getirdiler. Hedefini kurtardı. Serbest çalışıyor, herhangi bir örgüte bağlı değil ve ikisi Carnal'da olmak üzere sekiz eyalette en az bir düzine saldırıdan sorumlu olma ihtimali var."

"Bu o," dedi Miah kararlılıkla ve sabıka fotoğrafını Chace'e geri uzattı.

Chace'in midesi daraldı.

Kahretsin, işte buydu. Sonunda bu oldu.

"Emin misin?" diye sordu

sessizce. "Evet," diye yanıtladı

Miah.

"Uzun zaman önceydi dostum," diye hatırlattı Chace ona, fotoğrafı dosyaya geri koymak için döndüğünde Miah tekrar onunla göz göze geldi.

"Bu tür şeyleri unutmazsın. Bunu biliyorsun. Sana anlatmıştım. Hepsini. Bu o ve ben de tanıklık edeceğim."

Yıllar önce, Miah'ın büyükanne ve büyükbabası Miah'ın bu bilgiyi sakladığını öğrenmiş ve bu nedenle danışmanlarını bilgilendirmişlerdi. Böylece yıllar önce terapistleri ona gördükleriyle başa çıkmasında yardımcı oldular; bu sadece Misty'nin tecavüze uğraması değil, daha sonra öldürülmesiydi. Jeremiah her şeyi görmüştü.

Chace konuşmayınca Miah, "Tanıklık edeceğim," diye tekrarladı.

"Bu zor olacak," diye cevap verdi Chace. "Gençtiniz, ciddi bir durumdaydınız, yargılanmak üzere Colorado'ya iade edilirse savunma avukatı sert davranacaktır."

"Bir çocuk, ne yaşarsa yaşasın, bunları uyduramaz," diye karşılık verdi Miah.

"Bu doğru," diye mırıldandı Chace. "Ama bunun senin geleceğinin bir parçası olmasından, tanıklık etme ihtimalinden hoşlanmıyorum."

"Bir yanlış yapıldı," diye fısıldadı Miah, bakışlarını Chace'ten ayırmadan. "Böyle bir şey olduğunda bunu düzeltmeye çalışırsın. Bunu bana sen öğrettin."

Chace gözlerini kapadı ve başını öne eğdi.

"Yapabilirim." Miah hâlâ fısıldıyordu. "Yapmak istiyorum."

Chace gözlerini açtı ve dereye baktı. "Senin için bundan nefret ediyorum."

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Miah. "O senin karındı. Eğer bunu yapabilirsem, ona bunu ödetebilirsem, o zaman senin için de bir şeyler yapabilirim. O yüzden bunu yapmak istiyorum."

Çok ciddiymiş, bu çocuk iyi bir çocuktu.

Chace elini kaldırdı, Miah'ın boynunun arkasına doladı ve gözlerini bulurken onu sıktı.

"Sen iyi bir çocuksun," diye fısıldadı ve Miah sırtıttı.

"Artık çocuk değilim."

Chace başını salladı ve onu bırakmadan önce hafifçe sallarken boynunu bir kez daha sıktı. "Hayır, sen hâlâ bir çocuksun."

"Amelia ve ben dün gece yaptık."

Chace gözlerini kırptırdı ve "Ne?" diye sorarken boğazı tıkanmış gibiydi.

Miah tekrar sırtıttı. "Sonuna kadar gitti."

Vay anasını.

"Jeremiah -"

"Eskiden... bilirsin işte, ikimiz de on sekiz yaşındayız. İkinci sınıftan beri görüşüyoruz ve her zaman mezuniyetin ana olay olmasını planlamıştık."

Yüce İsa. Bununla nereye gitti?

Miah dereye baktı, hâlâ sırtıyordu ve şimdi "İyiymi" diye mırıldanıyordu.

"Onun için iyi miydi?"

Miah ona baktı ve sırtışı soldu. "Şey..." diye devam etti ve Chace başını salladı.

"Bunu onun için iyi yapmalısın, dostum," dedi nazikçe.

"Daha önce yaptığımız şeylerde... ama dün gece biraz," yüzü kızardı ve fısıltıyla bitirdi, "hızlı oldu."

Chace sırtıtmamak için kendini zor tuttu ve öğüt verirken gözlerini tuttu, "Bunu anlıyorsun ama sadece bir kez anlıyorsun. Siz ikiniz bu saçmalığa devam edin, iki şey yapın, korunun, her zaman ve ilk önce onunla görüşün, her zaman. Onunla ve eğer onunla ilişkiniz biter ve başka birini bulursanız, onlarla da. Bu koruma onun için ama aynı zamanda senin için de. Aptalca davranarak kendinin ya da onun geleceğini mahvetme ve asla bir kadını, ona bakmadan alma."

Miah dudaklarını birbirine bastırdı, öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı ve dereye baktı.

Chace'in gözleri onunkileri takip etti, o da dirseklerinin üzerinde öne doğru eğildi ve konuşmaya devam etti.

"Nerede olduğunuzu anlıyorum, yaşınız, ikinizin bir süredir birlikte olması, bunun doğal bir ilerleme olduğunu düşünüyorsunuz. Amelia'yla aranızın iyi olduğunu biliyorum. Ama keşke bunu yapmadan önce benimle konuşsaydın. Kendini bir erkek gibi hissettiğini biliyorum, bağımsızlığı dört gözle beklediğini biliyorum ama sana hala genç olduğunu söyleyeceğim. Genç olmalısın ve bu bok yetişkin boku, Miah. Mühür kırıldı ve belki de geri dönüşü yok. Ama sen akıllı bir adamsın, her zaman öyleydin, sadece akıllı olmaya devam etmeni söylüyorum, Amelia ya da başka bir kızla tekrar yapmadan önce bunu düşün. İyi hissettiriyor, bunu biliyorum. Bunu isteyeceksin, bunu da biliyorum. Muhtemelen düşündüğün tek şey bu, bunu da biliyorum. Ama bu asla sadece yapmakla ilgili değildir ve asla sadece sen yapmazsın. İşin içinde iki kişi var. Her zaman bilmesini sağla

nerede olduğunuzu. Bu bir bağ, bir yakınlık, ikinizin paylaştığı bir samimiyettir ve duygular buna kapılabilir. Bunu yapmanın dışında hissetmiyorsunuz, nerede olduğunuzu bilmesine izin veriyorsunuz, böylece o da sizin içinizde kaybolmuyor. Benimle misin?"

"Evet," diye fısıldadı
Miah. Chace'in işi
bitmemiştir.

"Amelia Wyoming Üniversitesi'ne gidiyor, dostum. Birkaç ay içinde ikiniz ayrılacaksınız. Siz ikiniz farklı eyaletlerde olduğunuz sürece bu ilişki güçlü kalabilir ya da sen veya o başka birini bulabilirsiniz. Bu yaz onunla ve dün gece gittiğiniz yerle ilgili bir fikriniz olsun. Ayrılırsınız, New York'ta başka birini bulursunuz, o sizde kaybolur, onu incitebilirsiniz. Şu anda onun için neler hissettiğini, bunun ona neler yapabileceğini düşün ve ona karşı dikkatli ol. Hâlâ benimle misin?"

"Evet," diye tekrarladı Miah fısıltıyla.
Chace sustu ve Miah konuşmadı. Sonra
Miah konuştu.

"Faye olduğunu nereden bildin?"

Gözleri suların akışını izlerken Chace dudaklarının yukarı kalktığını hissetti. "Sadece biliyordum."

"Nasıl?"

Başını Miah'a çevirdiğinde Miah'ın gözlerinin onun üzerinde olduğunu gördü. "Onu görürsen, dostum, senin için olanı, sen de anlayacaksın."

Miah onun gözlerini tuttu. Sonra başını salladı ve tekrar dereye baktı.

Chace de öyle yaptı ve Chace bu sefer sessizliği bozana kadar tekrar sessizliğe gömüldüler.

"Yıllardır Miah, o adamı arıyorum. Misty'yi zihnimde dinlendirmek istiyordum. Şimdi rahatladı. Teşekkür ederim."

Miah'nın yumuşak bir sesle, "Rica ederim Aslan," demeden önce nefes aldığını duydu.

Kahretsin, bu onu karnından vurdu. Her seferinde.

Bakışlarını dereden ayırmadan elini tekrar kaldırdı, Miah'ın boynunun arkasına doladı ve sıktı. İşi bitince elini çekti, dirseğini dizine dayadı ve oğluyla, hayır, erkek olmaya başlayan oğluyla sessizce oturup suların akışını izledi.

* * * * *

Bir hafta sonra

Chace yatak odasının kapısının dışında duruyordu, kızı ve sırtı duvara dönüktü, ayakları önündeydi, bilekleri çaprazdı, dudaklarında bir sırıtış vardı.

Bunu, karısı oğulları Jake ve Silas'a kitap okurken dinleyerek yaptı.

Bu ilk değildi. Son da olmayacaktı.

Her zamanki gibi, hikâyeye nüans ve drama katan melodik sesini dinleyerek uzunca bir süre keyif aldı.

Sonra uyuyan kız bebeği Twyla'yı kontrol etmek için duvardan uzaklaştı.

* * * * *

Üç saat sonra

Faye onun altında, siki hâlâ içinde sertleşirken, Chace dilini Faye'in alt dudağında gezdirdi.

Adamın işi biter bitmez, kız da ellerini onunkilerin üzerinde gezdirdi.

Bitirdiğinde dudaklarını kaldırdı, burnunu öptü, sonra çenesini eğip gözlerini yakaladı.

"Okuyacak mısın bebeğim?" diye sordu ama cevabını biliyordu.

Yine de ona verdi. "Evet."

Sırıttı, boynunu eğdi, köprücük kemiğindeki girintiyi öptü ve dışarı kayd.

Yataktan kayarak çıktı ve temizlenmek için banyoya doğru yürürken ipek geceliğinin kalp şeklindeki poposunun üzerine düşüşünü izledi.

Chace yatağın kendi tarafına yuvarlandı, ışığını söndürdü ve yerleşti. Sonra karısının odaya geri dönmesini izledi.

ve yataklarına tırmandı. Yorganı
onun üzerine attı. Kadın
kitabını aldı.
Chace gözlerini kapadı ve uykuya daldı.

* * * * *

Bir buçuk saat sonra
Chace ışığın söndüğünü hissetti ve Faye yatağa
yerleşirken yatak hareket etti.

Uykulu bir şekilde bir kolunu uzattı, onu kendine çekti,
altına soktu ve vücuduna doğru kıvrıldı.

"Bitti mi?" diye mırıldandı.

Eli, parmakları onunkileri bulup birbirine geçirene kadar
kolundan aşağı süzüldü.

"Evet," diye fısıldadı. "'İyi
geceler, bebeğim."

"İyi geceler, tatlım."

Apollo ve Starbuck'ın ayaklarının üzerine ve etrafına
yerleştiğini hissederken karısının vücudunun altında
gevşediğini hissetti.

Ve Chace dünyada her şeyin yolunda olduğunu bilerek
uykuya daldı.

Kesinlikle her şeyi.

Bunu biliyordu çünkü çocukları onun sağladığı çatı
altında yataklarında uyuyor ve gurur duyduğu bir şey
yapıyorlardı.

Ama bunu daha iyi biliyordu çünkü bir önceki gece,
ondan önceki gece ve Faye ona bekâretini hediye
ettiğinden beri her gece olduğu gibi, Chace Keaton ve Faye
yataklarında birbirlerine sımsıkı sarılmış bir halde
uyuyakalmışlardı.

Colorado Dağ Serisi Gnaw Bone'a geri dönmeye
devam edecek
ve Graham Reece'in hikayesi.

####

Yazar Hakkında

Kristen Ashley Brownsburg, Indiana'da büyüdü ancak Denver, Colorado ve İngiltere'nin Batı Ülkesi'nde yaşadı. Böylece dünyanın dört bir yanında arkadaşları ve ailesi olduğu için kutsanmıştır. Ekibi (en hafif tabirle) kaçıktır ama yazmak istediğinizde kaçıklık iyidir.

Kristen, geniş ve çok kuşaklı bir aileye sahip bir evde büyüdü. Kalbinde küçük bir kasabada çok küçük bir çiftlikte yaşıyorlardı ve Glenn Miller, The Everly Brothers, REO Speedwagon ve Whitesnake (ve eşleşen gardıroplar) arasında var oldular.

Müzik, kıyafet ve sevgi dolu bir evde büyümenin iyi bir yol olduğunu söylemeye gerek yok.

Ve o büyüdükçe, daha iyi olmaya devam ediyor.

Kristen Ashley yazarına ait diğer kitapları keşfedin:

Rock Chick Serisi:

Rock Chick
Rock Chick
Kurtarma
Rock Chick Redemption
Rock Chick Renegade
Rock Chick Revenge
Rock Chick Reckoning
Rock Chick Regret

The 'Burg Series:

Senin
İçin
Huzur
İçinde
Golden Trail Gönül
Oyunları

Colorado Dağ Serisi:

Kumar

Tatlı Rüyalar Lady
Luck

Rüya Adam Serisi:

Gizemli Adam
Vahşi Adam
Kanun Adam
Motosikletli Adam

Hayal Diyarı Serisi:

En Çılgın Hayaller
Altın Hanedanlık
Fantastik

Üç Seri:

Güneş Gökyüzünden Düşene Kadar

Bitmemiş Kahraman Serisi:

Şövalye

Kristen Ashley Yazarının Diğer Kitapları:

Masal Canlanıyor
Cennet ve Cehennem
Lacybourne Malikanesi
Şanslı Yıldızlar
Mathilda, Süper Cadı
Penmort Kalesi
Güvenli Oynayın
Sommersgate House

Kristen ile Online Bağlanın:

Resmi Web Sitesi: www.kristenashley.net

[Kristen](http://www.kristenashley.net)'in Blogu:

www.kristenashley.net/menu/blog.html

[Kristen'in Facebook Sayfası](#)

Kristen'i Twitter'da takip edin:

KristenAshley68 Kit Crack Bağımlılığınız için

desteğe mi ihtiyacınız var?

[Goodreads'te Kristen Ashley Bağımlıları Destek Grubuna](#)
Katılın

DM Ashley'den Kapak Resmi

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

